Digitized by Google

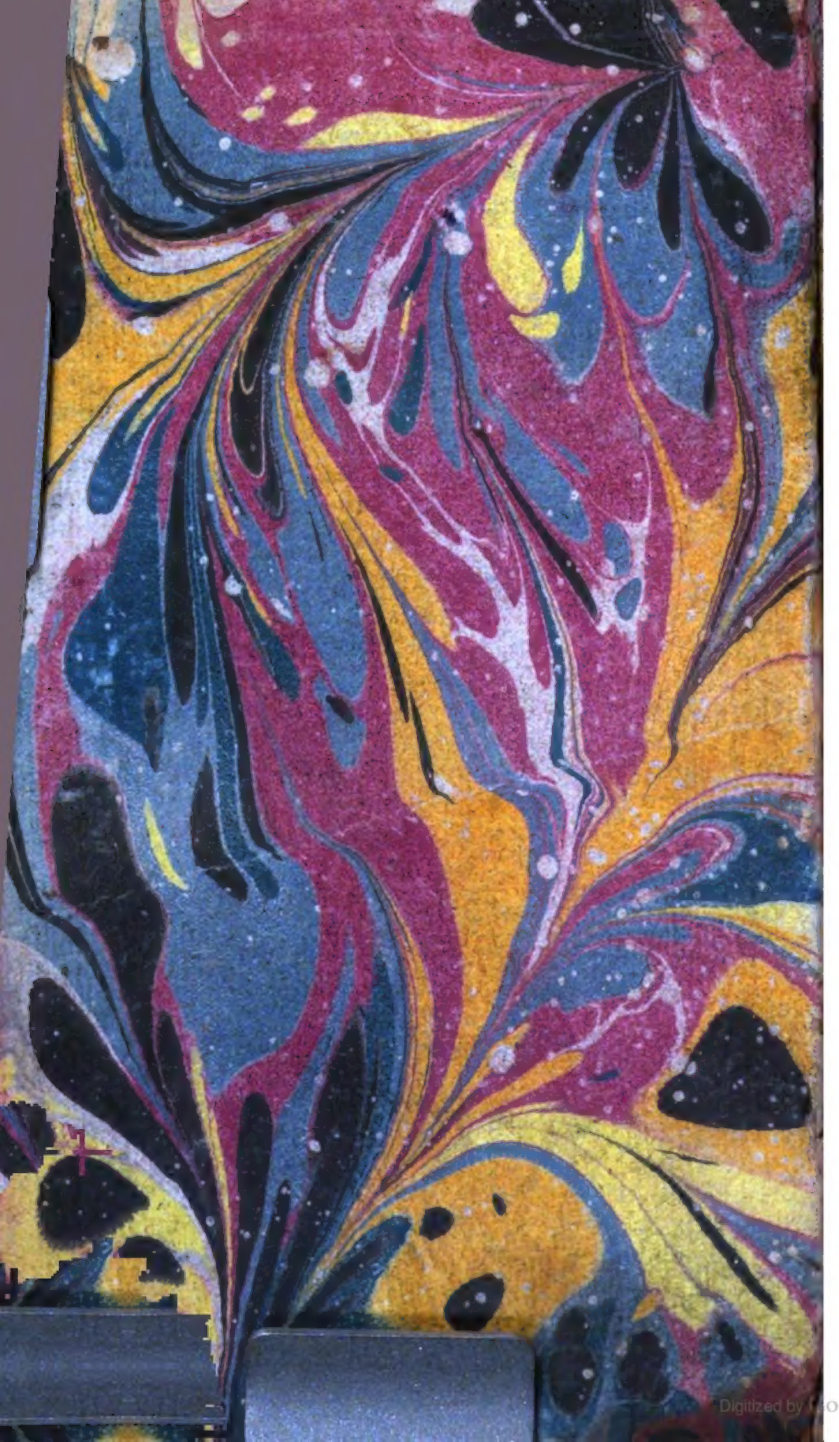
Digitized by Google

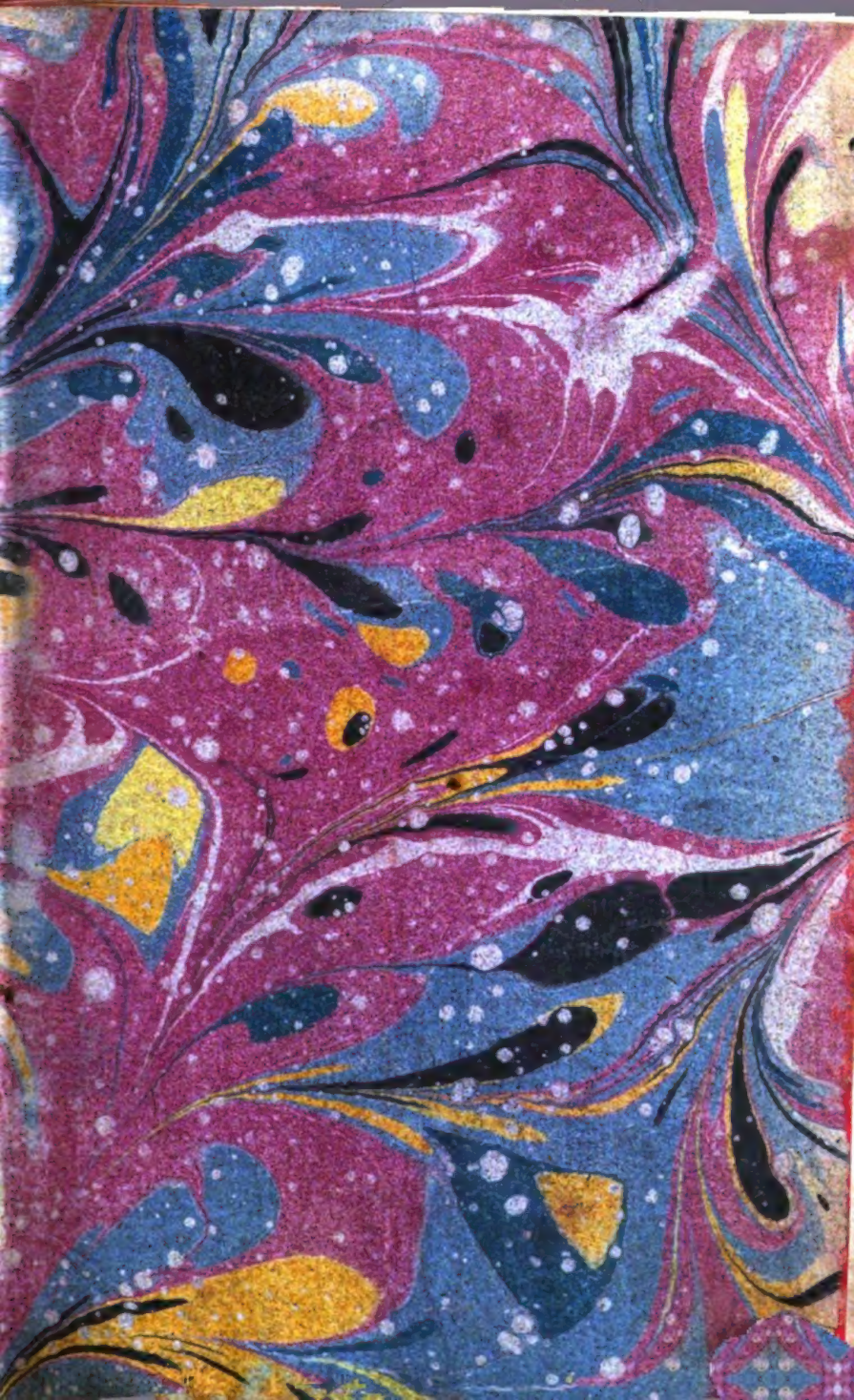

14.3
1.3.12

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN QVINTVM,

LYSIAE

PRIMVM,

GRAECAM ORATIONEM,

TAYLORI ET MARKLANDI

ANNOTATIONIBVS EXPLANATAM

COMPLECTENS,

QVIBVS SVAS ALIAQVE

ADDIDIT

IOANNES IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXII.

Digitized by Google

Digitized by Google

BRVNKIO V. I.
REGIS CHRISTIANISSIMI CONSILIARIO,
QVAESTORI FISCI,
ET REI BELLICAE COMMISSARIO,

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

Ex quo mutuis literis conciliata inter nos familiaritas coaluit, BRVNKI, Vir illuſtris, ea tua fuit erga me voluntas, id ſtudium, vt neceſſitatem mihi videam impoſitam, gratum tibi memoremque animum meum declarandi, non priuatim modo, id quod ſaepe atque lubens facio, ſed etiam publico aliquo monumento, vnde de mutua erga te mea voluntate ad omnes conſtet. Eſto

Digitized by Google

igitur animi erga te mei interpres hic Lyſias, quem curis meis expolitum quod clariſſimo nomini tuo inſcribendum duxerim, haud indigere videtur excuſatione. Alia enim vt taccam, quae tibi debeo, ſchedas abs te tuli, quas in libello variantium Brulartianas appellare ſoleo, quae ſchedae ad emendandum Lyſiam non plane nulli vſui fuere. Parum tamen hoc eſt, ſi cum magnitudine contentionis tuae comparetur, quod cum maxime agito opus, cuius particula Lyſias eſt, id opus modis, quibus poſſes, omnibus ornandi, ad amicos praedicandi, emtoresque ei quam plurimos, praeſertim in Galliis, commendatione tua comtrahendi. Profecto ſi fuiſſet vsquam locorum in Francia melioris notae codex aut Lyſiae, aut alius cuiusquam ex eo grege oratorum, quos vulgaris conſuetudo minores vſurpat, non conquieuiſſes tu prius, quam illius vſura me beaſſes. Aliae ſi quae ſunt nationis gallofrancicae virtutes, quae ſunt et numero multae et praeclarae, eſt vtique meo iudicio in primariis earum illa veſtratium mirifica officioſitas, amicorum ſtudiis liberaliter inſeruire contendens. Non te fu-

Digitized by Google

te fugit, mi BRVNKI, quam dissimiles vobis in homines inciderim ex alio, quem mecum probe nosti, populo, inuidos, cupidos, degeneres, illiberales, qui bonis ipsi nescientes vti, quibus circumfluunt, alios excludunt, aut vsuram eorum immani nundinantur aere, hactenus magni facientes patrimonium a maioribus relictum, quorum sunt dissimillimi, quatenus id turpi quaestui seruit. Sordes vnius aut alterius ad totius nationis ignominiam trahi nolim, e qua vsu meo nonnullos comperi humanos, nobiles, magnanimos viros, et nominatim Bianconium, quem honoris causa nomino, virum vltra, quam praedicare queam, bene de me meritum. Macte vero tu, BRVNKI, et tu, CAPPERONERI, et quotquot vestri sunt similes, hac vestra liberalitate, qua nil cunctamini rogantibus amicis literariarum opum si quid penes vos sit, quo illi indigeant, id impertire. Verum neque modestia tua, BRVNKI, Vir illustris, neque locus hic patitur, tuas in laudes, quae et plurimae et amplissimae sunt, me exspatiari. Verumtamen hoc certe feres ae-

quo

quo animo a me commemorari; primariis in votis me habere hoc, vt mihi contingat Anthologiam graecam tuis manibus perpolitam videre. Sunt enim penes te ad emaculandam et locupletandam hanc graecorum epigrammatum ſiluam copiae tam lautae, vt neſciam an ne Doruillius quidem ipſe iis fuerit inſtructior, Bene vale, Vir illuſtris, res age tuas proſpere, fugientes e Francia vetuſtas bonas literas ſiſte, quem in rep. tenes ordinem, nouo et inſueto literarum ſplendore illumina, et mihi porro, vt coepiſti, beneuelle perge. Scripſi d. 19 Martii 1772.

PRAEFA-

PRAEFATIO.

Ad Lyſiam praefandi paene otium mihi fecit Taylori diligentia. Cuius de editione reliquiarum Lyſiae vbi, quoad oportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonſtrandum, quid nouorum ornamentorum ad hunc oratorem a me profectum ſit.

Lyſiae proſtant editiones duae a Tayloro curatae, altera minor, qua nunquam vſus ſum; altera maior, qui fundus eſt noſtrae huius recenſionis. Illa minor, quantum e fama mihi conſtitit, praeter orationem Lyſiae graecam eiusque latinam interpretationem a Tayloro conſcriptam, nihil tenet eorum omnium, quae multa, et haud contemnenda tenet maior. Huic autem, de qua ſola impoſterum diſputabo, titulum hunc praefixit Editor. »Λυσιε τα περιγενομενα. Lyſiae orationes et fragmenta. graece et latine. ad fidem codd. mſtorum recenſuit, notis criticis, interpretatione noua, ceteroque apparatu neceſſario donauit Io. Taylor, A. M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiae olim a Bibliothecis, hodie a Commentariis. accedunt Cl. Ieremiae Marklandi, Col. D. Pet. Soc. coniecturae. Londini ex officina Guil. Bowyer, in aedibus olim Carmeliticis. 1739.« Titulum hunc excipit epiſtola, qua totum hoc opus *ornatiſſimo praeſtantiſſimoque viro Io. Tempeſt*

Armigero inſcribitur. Eam ſequitur praefatio Taylori; tum vita Lyſiae ab eodem conſcripta. cui ſubiectus eſt libellus Dionyſii Halicarnaſſei de Lyſia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lyſia teſtimoniis. Haec, quae dixi, omnia paginas in quarto maiore implent nonaginta. Inde legitur ipſa graeca Lyſiae oratio, cum ſubſtrata interpretatione Taylori latina, et huic rurſus ſubſtratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 528. Inde ſeorſim leguntur ercuſae Ieremiae Marklandi ad Lyſiam Coniecturae a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinenſis in numeris paginarum errauit. Poſthaec a p. 613. ad p. 669. fragmenta Lyſiae a Tayloro collecta et annotationibus illuſtrata. quae fragmenta Taylor Thomae Mangeyo, Philonis Iudaei editori ſatis noto, inſcripſit. A p. 671. ſuccedunt vſque ad p. 722. Taylori Lectiones Lyſiacae Guilielmo Clarkio, Canonico Ciceſtrienſi, inſcriptae. Agmen claudunt indices aliquot; primus antiquorum auctorum, qui in editione Lyſiae Londinenſi emendantur. 2. locorum noui foederis, qui in Marklandi Coniecturis ad Lyſiam et Dionyſii Hal. libellum de Lyſia emendantur, vel illuſtrantur. 3. praefatio Taylori ad indicem ab ipſo conſcriptum, quem atticum appellare ei placuit, et index ipſe.

Deſcriptio haec eſt Lyſiae Tayloriani, quem recudendum operis Lipſienſibus dedi, ſed nonnihil immutatum, vt ex iis, quae nunc dicam pluribus, conſtabit. Orationem graecam, ſeu, quem vulgo vſurpant, textum graecum, expreſſerunt operae noſtrae ex exemplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a Stephani exemplo diſceſſit, quod imitandum ſuis operis propoſuerat, imitatus ea in re Stephanum ipſum, qui paſſim locorum textum Aldinum immutauerat, eadem ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum eſſe, vt Tayloranum exemplum, vbi neceſſe videretur, ſiue ad codicum mſtorum auctoritatem accommodarem, ſiue ad

ue ad primigeniae Aldinae fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo reſinxi; qua de re, quoties vſu venit, tam aſteriſcis in texto, quam copioſius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quae in Londinenſi ſeorſim leguntur, copulaui, commoditati lectorum inſeruiturus. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiſcui, quo, quae ad hoc diei ad Lyſiam annotata vſpiam exſtarent, ea vnis locis in breui quaſi tabella exhiberentur. Vnum volumen formae minoris, cuiusmodi hoc eſt, quoniam omnia non capiebat, quae maior Londinenſis exhibet, quae hoc in primo volumine locum non inueniebant, ea neceſſario in ſecundum breui poſt inſecuturum reieci. Sunt autem haec iſtoc ordine a me ſuo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum annotationibus Taylori ſolius. nam ad ea neque Marklandus quicquam annotauit, neque ego animum iis aduerti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum illi, quos paulo ante commemorabam, ex editione Londinenſi repetendi; tum alii noui ab ipſo me iam concinnati, graecitatis puta Lyſiacae, et hominum a Lyſia appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus variantium in Lyſia lectionum. 4. Taylori praefatio ad Lyſiam. 5. Marklandi praefatio ad Coniecturas ipſius. 6. Lyſiae vita a Tayloro conſcripta. 7. Libellus Dionyſii Halicarnaſſei de Lyſia, cum annotationibus Taylori, Marklandi, meis, et iis, quas de ſuo mihi impertiit Io. Frider. Matthaei V. C. 8. Lectiones Taylori Lyſiacae. Supereſt adhuc aliud haud tacendum a me innouatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum Taylori aliud nihil exhibet, praeterquam variantes lectiones ex Aldina, Coisliniano codice et marginibus editionis Stephanicae collectas. Ego vero quotquot huiusmodi notulae ineſſent reliquis Tayloranis immiſtae, eas omnes ad libellum variantium in ſecundo noſtro

ſtro volumine exhibendum amandaui. Quod ſi ergo eueniat, vt editionem Londinenſem cum hac noſtra comparantes, ab hoc primo noſtro volumine exterminatas cernant eiusmodi quisquilias deprauatarum lectionum, rogatos eos velim, vt praecipitare iudicium nolint, ſed querelas de mutilatione tantisper reprimant, donec ſecundum volumen prodierit, vbi feces ipſas et ſtercora editionis Londinenſis reddam, locumque calumniae excludam, ac ſi mala fraude rem geſſiſſem. Nihil enim eorum omnium, quae Londinenſis editio tenet, ſciens volensque praetermittam; niſi ſi quae ipſe profitear me omiſſurum, quae ſunt et pauca, et nullius momenti; nempe has tres Taylori praefationes, vnam ad Tempeſtum, alteram ad Mangeyum, tertiam ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem ſeruaui et ſeruabo porro ſanctiſſimam. Quas viri docti dediſſent ad Lyſiam annotationes, eas nil decurtatas, nil immutatas, ipſis eorum verbis reddidi, tametſi perſaepe locorum eas parum probarem. Fidem ipſe meam minuiſſem, meaeque editioni auctoritatem detraxiſſem, ſi licentiam, nefariam illam quidem et minime tolerandam, quae diſplicerent, tollendi, mihi arrogaſſem. Nihilo magis mihi datum hoc exiſtimaui, vt viris doctiſſimis et de literatura graeca egregie meritis perpetuo oggannirem. quamquam haud raro grauiſſimae erant cauſae lapſus eorum notandi. Cenſorem agere atque obiurgatorem, odioſum, et putidum videbatur, et malignum. Ipſemet aequo animo laturus non ſim, ſi quis criticus ſycophanta, homo Toupianus, infeſto dente lucubrationes meas dilaniet. Praeterea chartis parcendum videbam eſſe, lectorumque pudori, hoc eſt, cauendum, ne eorum ingenio diffidere viderer. Vltro, me indicente, animaduertent ſagaces atque rerum intelligentes lectores virorum doctorum, Taylori puta atque Marklandi, halucinationes. Minus inui-

dioſum

dioſum arbitrabar eſſe, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris perſonam ipſe mihi impoſuiſſem, hoc eſt praeconis quodammodo eorum, quae illi ſcripta reliquiſſent. Denique locus etiam videbatur adoleſcentulis relinquendus eſſe ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat ſpiſſa illa annotationum farrago paſſim locorum in breuius contrahi, ſemel tantum indicando Taylori atque Marklandi easdem in ſuſpiciones conſenſum, qui tam ſaepe inter ſe conſentiunt, vt miraculo ſit, qui fieri potuerit, vt duo prorſus in eaſdem ſententias tam ſaepe cogitatione deferrentur; taedio profecto legenti eſt eadem toties iterari. In Marklandi annotationibus mihi quidem haud arridet illa affectatio rerum ab argumento alienarum. Nuſquam non captat occaſiones, ſaepe inuitas et reluctantes, ſuper nouo teſtamento diſputandi. Mei ſi res fuiſſet arbitrii, cunctas illas diſputationes obtorto, quod aiunt, collo huc raptatas induxiſſem. Sunto enim, cuicuimodi ſunt; placento quibuscunque poterunt, per me licet. Super his enim iudicare mihi fas non eſt, qui a theologorum ſacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sunto, ſi voles, quantiuis facienda. Verumtamen in diſputationibus ſuper monumentis Lyſiae ecquis enucleationes quaerat abſtruſorum Pauli Apoſtoli ſenſuum? Non erat nunc his locus. Alio loco expromſiſſet. Decebat vtique Marklandum, qui theologus eſſet, Pauli lectione delectari. Non inuideo, non intercedo. At cum luce tenebras ne commiſceto. Verumtamen nefas ducebam alienam in meſſem falcem me immittere, fidemque publicam violare, et exſecrabilis exemplum praeire graſſationis in aliena ſcripta, quod alii poſtmodum in meis, me inuitiſſimo, ſint imitaturi. Praeterea aliis alii ducuntur. Meum ad palatum ſi quae minus

nus ſint, dubium non eſt, quin bene multi ſint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel ſola Marklandinas ad Lyſiam coniecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religioſus fui in latina Lyſiacae orationis interpretatione a Tayloro conſcripta, quam prorſus omiſi, gemina de cauſa; altera, quod decreuiſſem ab hoc, quod edo, corpore graecorum oratorum latinas interpretationes omnimo omnes, quamuis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quae perſaepe locorum ab oratoris ſententia aberraſſet, et vniuerſe parum latina eſſet. quamquam haud me fugit, quam ſibi Taylorus et in fide atque perſpicuitate ſuae interpretationis, et in munditie atque nitore latinitatis placuerit atque exſultarit. Verum ab intelligentia bonae terſaeque latinitatis aberat Taylor quam plurimnm. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes eius ad Lyſiam legens; in quibus haud rari ſunt loci, non Apuleianum, ſed plane Tertullianeum os referentes, quos alii non magis videantur percepturi, atque ego percipio. Eſt vtique Lyſiae oratio perobſcura, cum ob dictionis, quam affectat, breuitatem, tum ob coeca ratiociniorum vincula. vt inprimis bonum interpretem deſideret. Ego vero Taylorum eum eſſe nego bonum interpretem. Quapropter ipſemet moleſtiam exantlaui Lyſiam, vnaque Andocidem et Iſaeum latine conuertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum conſtitui. Iſtos vero. quos dixi, latinos feci, olim aliquando edendos. quod vbi factum fuerit, ſtatuent rei intelligentes, operaene pretium feciſſe videar. Interim ſemel vel bis in annotationibus meis ad Lyſiaui lectores ad hanc meam Lyſiae interpretationem ablegaui, tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori graecorum oratorum imponere. Vita ſi ſuppetet, et ſumtus, atque ſtudium emtorum, recipio

edenda

edenda aliquot volumina, in quae compingentur Wolfianae operum Demosthenis et Aeschinis et Dinarchi, meae Andocidis, Lysiae, Isaei, et nescio an Antiphontis quoque, et ab aliis conscriptae, si quae prostaut, interpretationes latinæ probabiles aliorum e græcis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de Lysia Taylorano dixi. Restat, vt quae noua ornamenta de meo aut in hoc primum volumen iam contulerim, aut in secundum mox sim collaturus, exponam. Si quis vllus alius auctor graecus mendis et lacunis obsitus est, Lysias certe est miserrime atque desperatissime deprauatus. Vt penes Taylorum pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, si ab eius et Marklandi diuinationibus discesseris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod e codicibus mstis conferrem a me vsurpatis. Et oppido pauci supersunt Lysiae codices msti, et, quotquot ad notitiam nostram peruenerunt, contemnendi sunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iisdem hiulci, vt ex vno videantur omnes manasse, misere mendoso atque lacero; qui est ille, nunc Florentinus, olim a Constantino Lascari e monte Atho allatus, vnde Aldus primus Lysiam edidit. Nihil equidem ipse mihi ad contentionem feci reliquum, vt paulo quid plus eniterer, quam decessor meus. verum haud respondit prospera fortuna spei votisque nostris, quamquam non prorsus me frustrata est. Magni faciendus non est Coislinianus, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas sublegit Taylor ante, et secundum eum ego alias plures illinc sublegi. Simillimus illi est Vindobonensis, de quo in continente pluribus dicam, foedissimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud poenitendum spicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice Veneto paucis est indicandum. Est in bibliotheca S. Marci Venetiis, in libris, qui olim Cardinalis Bessarionis

fuerunt

fuerunt, codex Lyſiae; a quo ſperans opis non nihil impetratum iri ad explendum, qui creberrimi hodie ſunt in Lyſiae exemplaribus, hiatus, et mendas teterrimas eluendum, dedi literas ad Antonium Zanettium, V. C. illi bibliothecae praefectum, rogans, vt illius codicis lectiones excerpi et ad me mitti curaret. Ille vero Venetiis negabat eſſe, qui prouinciam illam aut bene gerere noſſer, aut ſuſcipere vellet. Nam ſibi quidem otium deeſſe. Interim ſi quos enotarem ſingulares locos, de quibus conſuli codicem Venetum vellem, ſe operam hactenus mihi daturum. Inuitatus ego humaniſſimi viri hac pollicitatione, miſi ad eum exemplum editionis Stephanicae, in quo locos difficiliores et prae aliis mendoſos notaueram. Remiſit hoc exemplum Zanettius ſuis annotationibus conſcriptum, vnde intelligens, quid lectionis loco quoque in codice Veneto eſſet, vna intellexi quoque codicem illum, niſi mendoſior etiam aliis eſt Lyſiae codicibus paſſim proſtantibus per Europae bibliothecas, nihilo profecto eſſe illis, neque emendatius exaratum, neque pleniorem. Factum ſic eſt, vt in libello variantium lectionum codicem hunc Venetum paene nuſquam allegem, qui paene nulli vſui mihi fuerit. Vix enim ſemel aut bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et contra plerumque foediores etiam corruptelas, quam ſunt in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonenſi, quamquam non tantum, quantum ſperaueram a Neſſeliano illectus indicio. Codicem hunc meam in gratiam totum a capite ad calcem cum editione Lyſiae Marpurgenſi a I. H. Maio curata contulit Gottlob Chriſtian Storr, V. C. A. M. Stutgardienſis, miniſterii Euangelici candidatus, iuuenis vt ſacrarum literarum, et earum inprimis, quas orientales appellant, praeter vulgarem morem peritus, de quo conſtabit ex opuſculis, quorum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinentibus,

tibus, quae opuſcula vt quam primum ipſi proferre liceat, ex animo opto; ita mei tam amans, tam obſeruans, tam ſtudioſus, vt id vnum paene videatur arbitratus ſibi datum negotii eſſe, vt modis quibus poſſet omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit eius erga me pietas, vt filii erga parentem vix maior eſſe poſſit; neque facile recordor familiarium quemquam fuiſſe, qui hac laude eum ſuperaret. Verumtamen aegerrime fero a iuuene doctiſſimo, quod otium melius collocari poterat, paene incaſſum id eſſe inſumtum. Id quod ex iis ſchedis mihi conſtitit, quas Vindobona ad me miſit, in quibus apertas quoque et manifeſtas librarii graeci halucinationes annotauit, ſed eas tam crebras, et tam ſpurcas atque abnormes, vt fieri poſſe negem, vt vſquam locorum alius exſtet codex graecus flagitioſius, atque hic Vindobonenſis eſt, exaratus. Quem ſi Taylor perinde cognitum vſu atque perſpectum habuiſſet, atque ego habeo, profecto non affirmaſſet, codicem Vindobonenſem *optimae notae* eſſe. Sed humanum eſt, de incompertis bene ſperari, et magnifice praedicari. Ego equidem ſi praeſciſſem futurum, vt illinc plus lolii, quam bonae frugis colligeretur, profecto non commiſiſſem, vt optimo Storrio meo prouinciam tam inſuauem et tam infructuoſam demandarem; quamquam ipſe, vltra quam ſibi expediret officioſus, hanc prouinciam magis efflagitauit, quam ego impoſui. Verum enim vero, quod ſaepe vſu venit, vt ex ingenti ſcoriarum aceruo auri tamen micae eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac immani farragine portentoſiſſimarum codicis Vindobonenſis mendarum haud paucas eruere lectiones praeſtantiſſimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas, quas paene omnes in textum meum recepi. Haud raro quoque coniecturas meas ab eo confirmari, non ſine gaudio deprehendi. Poſſem hic, tanti ſi facerem,

ſatis

ſatis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lyſiam ex hoc codice Vindobonenſi immiſſarum, longiorem etiam illis, quibus in ſua ad Lyſiam praefatione exhibendis Taylor ſuam diligentiam in emendanda graeca Lyſiae oratione demonſtratam iactare voluiſſe videtur. Ego vero ſatis habui, vbi locorum Lyſias e codice Vindobonenſi a me emendatus eſſet, id in ſubiectis annotationibus ſtatim, aut in libello lectionum mox inſecuturo indicare; vbi etiam reliquas codicis huiuſdem lectiones repraeſentabo, quae non merae ſint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quod potui; neque, quod in me ſitum eſſet, operae ſtudiique quicquam paſſus ſum deſiderari, quo conſequerer hoc, vt Lyſiam vobis traderem mundiorem et emaculatiorem, quam ante me lectus et in hominum manibus verſatus eſſet. Conſecutus omni ex parte ſi non ſum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, haec Lyſiae fragmenta, quamuis miſerrime contruncata, ſupereſſe, neque prorſus eius omnia periſſe. Fruamur his, quae habemus, qualiacunque ſunt, indolentes acerbae ſorti, quae Lyſiam fataliter oppreſſit, et quae voluit. codices eius non niſi mendoſiſſimos atque miſerrime lacunoſos ad nos peruenire; niſi ſi forte aut in Eſcurialenſi bibliotheca mundiores atque pleniores Lyſiae membranae adhuc latent, aut in ea, quae quondam Heidelbergenſis erat, nunc Vaticana eſt, in qua aiunt, neſcio quo auctore freti, ſeruari codicem Lyſiae orationes aliquot nondum editas tenentem. de quo quaerere non vacauit; vel potius deſuit quaerendi oportunitas. Erit olim aliquando tempus, age enim ſolemur bene ſperando clades noſtras, quod tempus graecas literas a contemtu vindicet, quo nunc apud Italos oppreſſae iacent. Erunt, qui gazas vetuſtae literatu-

teraturae tot in bibliothecis Italiae, tamquam in monumentis vetuſtorum regum, ſepultas eruant illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul iactantia, a qua ſum alienus, affirmare poſſum, opera mea factum eſſe, vt Lyſias nunc proſtet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum latina mea Lyſiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quae vicem perpetui in Lyſiam commentarii fungi poterit. Priſtinas meas ad hunc oratorem animaduerſiones, iam anno 1757. editas, paene ne inſpexi quidem nuper has nouas conſcribens. Quo factum eſſe interdum ſuſpicor, vt ea praetermiſerim, quae malint nonnulli praeterita non fuiſſe. Sed conferat antiqua cum nouis, cui copia et volupe erit, et illinc repetat, ſi quae haud poenitenda repererit. Mihi hac vti diligentia neque libuit, neque vacauit. Currente prelo haud raro obſeruaui aut perperam a me ſcripta, quae tolli ob rationes typographicas non poſſent, aut praeterita alia, quae addi feſtinatio operarum, aut ſpatiorum anguſtiae haud paterentur. Illa itaque retractatum, haec ſuppletum ibo in illo, quem toties dico, libello variantium lectionum. Orationem Lyſiae funebrem, quae in editione H. Stephani Lyſiacarum agmen claudit, in Aldina autem, et Taylorana noſtraque ſtatim a prima ſecunda eſt, cum codice Auguſtano contuli, illo, quem demoſthenicorum meorum quintum appellare ſoleo. Orationem in Philonem, quae in editione Aldina poſtrema eſt, cum codice bibliothecae regiae Pariſinae n. 2944. ſignato contulit meos in vſus Schweigheuſerus meus, A. M. V. C. Strasburgi. v. Voluminis quarti horum oratorum calcem p. 136. Quas in libello variantium interdum cito ſchedas Brulartianas, de iis ibidem iam expoſui. Quae ſchedae num ſint eaedem cum Groulartianis, a Tayloro paſſim laudatis, mihi certo

non conſtat. Suſpicatus aliquando fui, codicem Lyſiae, cuius a ſe vſurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis ſuae facit, eundem eſſe cum Coisliniano. Verum poſtmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani diſcrepare. Rurſus in ſuſpicionem veni, Stephanicum codicem eſſe eundem cum Vindobonenſi. Id quod improbabile non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania ſuperiore multos per annos haeſiſſe, et bibliothecas cum Italicis Germanicas verſaſſe. Verum horum quoque codicum lectiones, vt inter ſe paſſim locorum concinunt, ita rurſus aliis in locis diſcordant. Decuerat vtique Stephanum diligentius indicare, cuias fuiſſet ille codex Lyſiae, quo ſe vſum ait fuiſſe. Argumenta orationi cuique Lyſiacae praemiſſa Taylori ſunt omnia; de quo niſi aliunde conſtaret, etſi ego nil admonerem, ſatis tamen auctorem dictio ipſa proderet. Animaduerſiones Taylori diſputationibus ſcatent, praeterquam quod caliginoſae ſunt, vt coniectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alieniſſimis. Vanitas haec eſt hominis copias literarum oſtentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut peruolutatione certe, collectas. A quo morbo ego ſum alieniſſimus, hoc ſtrigoſior, quo alii ſunt obeſiores. Res ipſae ſunto, per me licebit, bonae, et exquiſitae adeo. Non tamen his nunc erat hic locus. Quid attinet e Dactyliothecis gemmas ex aere caelatas, e Syntagmatibus Inſcriptionum, ad quae ſatis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, vnde nil diſcas, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem ſi te iuuet ſimili modo conſcribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conſcribendis hunc tenui modum, et hoc ſpectaui, vt aut ſententias

tentias oratoris, ſicubi viderentur tenebricoſiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, vbi poſſem, pro modulo meo emendarem, aut ſaltim indicarem. Ad libellum Dionyſii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, vna cum meis, variae lectiones e codice Helmſtadienſi, et annotationes I. Fr. Matthaei, V. C. eiuſdem, cuius ſuper Aeſchine oratore diſputationem doctam et ſubtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc diſceſſum a nobis, iter longum et moleſtum intra paucos dies ingreſſurus, quod iter deus fortunet atque ſecundet. Moſcouiam, ad Hyperboreos, arceſſitus eſt, vt in ludo publico, qui ibi eſt, humaniores literas profiteatur. Patriae paene ſuccenſeo, homines literatos, quibus ipſa poſſet vti, inuitos expellenti; quaſi copia laboremus ingeniorum ſtudiis ſcholaſticis innutritorum. Nos vero, ſi qua re alia caremus, adoleſcentibus vel maxime caremus, graece latineque callentibus, et rei ſcholaſticae gerendae deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lyſiae ſuperiori ſeculo in Germania proditarum, Hanouienſis, et, quae illam recentauit, Marpurgenſis. Verum praeſtat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla ſit auctoritas, Vnum hoc ſufficiat a me commemoratum eſſe, Hanouienſem non referre fideliter exemplum Stephanicum ſed vitioſam et contaminatam eſſe coniecturis, ſeu Andreae Schotti, ſeu Iodoci van der Heiden. Haec ad Lyſiam praefanti mihi poſt Taylorum, qui meliora quaeque dudum occupauit, ſuccurrebant, quae, vt beneuole lector, aequi bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripſi Lipſiae d. 20. Martii 1772.

INDEX
ORATIONVM LYSIAE.

I. Ὑπὲρ τῦ Ἐρατοσθένυς φόνυ απολογια. p. 1
II. Επιταφιος τοῖς Κορινθιων βοηθοῖς. 49
III. Απολογια πρὸς Σιμωνα. 133
IV. Περὶ τραυματος ἐκ προνοίας. 164
V. Τῶὲρ Καλλιυ, ἱεροσυλίας. 185
VI. Κατ' Ανδοκιδυ, ἀσεβείας. 188
VII. Αρεοπαγιτικος ὑπὲρ τῦ σηκῦ 258
VIII. Πρὸς τὰς συνουσιαςας κακολογίων. 295
IX. Τῶὲρ τῦ στρατιωτυ. 317
X. Κατὰ Θεομνηςυ πρῶτος. 339
XI. —— —— δεύτερος. 374
XII. Κατὰ Ἐρατοσθένυς τῦ γενομένυ τῶν Τριάκοντα. 381
XIII. Κατὰ Αγοράτυ, ἐνδείξεως. 447
XIV. Κατὰ Αλκιβιαδυ, λειτοταξιυ. 515
XV. —— —— ἀστρατειας. 553
XVI. Εν βυλῇ Μαντιθεῳ δοκιμαζομένῳ απολογια. 570
XVII. Περὶ δημοσιων χρηματαν. 586
XVIII. Κατὰ τῦ Πολυχυ. 598
XIX. Ὑπὲρ τῶν Αριστοφανυς χρημάτων, πρὸς τὸ δημοσιον. 614
XX. Ὑπὲρ Πολυστρατυ, δήμυ καταλύσεως απολογια. 663
XXI. Απολογια δωροδοκιας ἀπαράσημος. 697
XXII. Κατὰ τῶν σιτοπωλων. 712
XXIII. Κατὰ Παγκλεωνος, ὅτι οὐκ ἦν στρατευς. 728
XXIV. Πρὸς τὴν εισαγγελιαν περὶ τῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνατῳ ἀργύριον. 738
XXV. Δημυ καταλυσεως απολογια. 759
XXVI. Περὶ τῆς Ευανδρυ δοκιμασιας. 785
XXVII. Κατ' Εστικρατυς ἢ τῶν συμπρεσβευτων επιλογος. 806
XXVIII. Κατὰ Εργοκλευς επιλογος. 817
XXIX. Κατὰ Φιλοκρατυς επιλογος. 827
XXX. Κατὰ Νικομαχυ γραμματέως, ευθυνων κατηγορια 835
XXXI. Κατὰ Φιλωνος, δοκιμασίας. 869
XXXII. Κατὰ Διογειτονος. 892
XXXIII. Ολυμπιακος. 911
XXXIV. Περὶ τοῦ μὴ καταλυσαι τὴν πάτριον πολιτείαν αθηναιοις. 917

ΛΥΣΙΟΥ

Apud Fulvium Ursinum in Marmore

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ φεύγων δίκην φόνου Εὐφίλητος τὸν Ἐρατοσθένην Οἰήθεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπέκτεινε. SCALIG. MS.

Περὶ

1. *Λυσίου*] In huius nominis ſocietatem venere plurimi. Occurrit praeter noſtrum longe *ὀνομαζόταστον* (I) Lyſias in *Marm. Chron. Arundel.* Archon Athenis Olymp. XXIV. 3. non alius a *Tleſia*, quem *Pauſanias* in *Meſſen.* ſolita diſcrepantia ad Olymp. XXIII. 4.

Περὶ πολλῶ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες, τὸ91.1. τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικασὰς περὶ τού-

του

relegault. (II) Lyſias Athenienſium dux, qui nauali proelio ad Arginuſas interfuit δέκατος αὐτὸς, a populo demum capite damnatus: ex notiſſima hiſtoria. Vid. *Xenoph. Diod. Sic.* quorum hic tamen ſemel pro *Lyſia Lyſaniam*, ille vno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita viciſſim pro *Lyſania* (τῶ τετραάρχη ſc.) *Lyſias* apud *Ioſeph.* et *Euſeb.* (III) Alius fortaſſe noſtro itidem aequalis, qui memoratur infra in Orat. de *Ariſtoph. bonis.* (IV) Lyſias, qui duobus dialogis *Speuſippi* Platonici pro iſtius ſcholae genio nomen dedit. (V) Philoſophus Tarſenſis Epicureus, ex Sophiſta Tyrannus factus, cuius hiſtoriola occurrit apud *Athenaeum* l. 5. p. m. 215. Adde *Rhodigin. lect. antiq.* V. 12. et XXII. 21. An idem fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri ſucceſſor diem obiit, vt prodit *Laert.* in *Epicur.* videant otioſiores: immo an omnino *fuerit*, nam eruditiſſimo *Menagio* non adriſit ἐτελεύτα παρὰ Λυσίᾳ, ſed παραλύσει. (VI) Pharmacopola eiusdem aetatis atque Diogenes Cynicus. *Laert.* VI. 42. (VII) Eximius ſculptor, cuius *opus, quadriga currusque et Apollo ac Diana ex vno lapide Romae in magna auctoritate habebatur*, vt teſtatur *Plin.* XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri M. ſucceſſoris, in bello contra Demetrium *Polyaen.* l. 4. (IX) Alius iunior ſub Antiocho Epiph. ex regia proſapia, quem debellauit Iudas Macchab. deinde vna cum Antiocho Eupatore Demetrius morte mulctauit. 1 *Macchab.* capp. 3. 4. 7. *Ioſeph. Antiq.* l. XII. capp. 11, 15, 16. *Appian.* in *Syriac. Polyb.* in *Hiſt.* c. 17. et in *Excerpt. Legat. Hegeſip.* de *excid. vrb. Hieroſol.* II. 13. et *L. Flo-*

του τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐ-
A 2 τοῖς

rus *Epitom. Hiſtor. Liv.* I. 46. (X) Claudius Lyſias tribunus militum a *D. Luca* in *Act. Apoſt.* memoratus. (XI) Medicus incerti aeui a *Celſo* laudatus V. 18. (XII) Lyſias quidam, qui βᾶν ἀνέθηκεν ἐν ἀκροπόλει, vt habent *Apoſtol. Cent.* V. 85. *And. Schott. Vatic. Append. Cent.* I. 25. Ni tamen Lyſippo, vt alibi dicitur, fucum fecerint Paroemiographi. (XIII) Lyſias, quem conloquentem inducit *Plutarchus* in l. *de Muſica.* (XIV) Lyſias, ad quem exſtat epiſtola *Libanii* III. 104. (XV) Alius, cuius occurrit mentio *Marm. Oxon.* IX. 3. Edit. *Mattair.*

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. ΛΥΣΙΟΥ. ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

(XVI) Alius porro eiusdem farinae, cuius nomen viſitur Athenis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ.
ΛΥΣΙΟΥ.
ΑΛΙΕΥΣ.

Spon. Wheeler. (XVII) Lyſias Presbyter (ita Codd. non Λαοδίκεως) cui dantur duae epiſtolae *Nili* monachi, III. 109, 110. Vt taceantur (1) Lyſias, quem ſomniauit *Ionſ.* de *Script. Hiſt. Philoſ.* auctorem fuiſſe tractatuli de plagiis literarum, cum noſter omnino fuit, qui orationem conſcripſit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. (2) Lyſias Tetrarcha, de quo ſupra, non alius quam Lyſanias. (3) Lyſias epiſtolarum auctor corrupte in Indice ad *Laert.* in *Catalog. Codd. MSS. Col. Baliol. Oxon.* apud *Meurſ. Eleuſ.* c. 20. apud omnis fere Codd. *Cic. Offic.* et alibi (V. *Fr. Fabrit.* ad *Offic.* I. 155.) pro Lyſide. (4) Lyſiae nomen προσποίητον ab Ερωτιανῶν ſcriptoribus, *Luciano, Ariſtaenéto* et *Alciphrone* frequentatum. (5) Lyſias qui videri potuit, vti profecto nonnullis viſus eſt, Iſocratis amitam in vxorem duxiſſe. *Plutarch.* in *Iſocr.* ſub fin. Nam reuera fuit muliercu-

τοῖς εἴητε [2] τοιαῦτα πεπονθότες. εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι, 3.
εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ [3] τῶν ἄλλων ἔχοιτε, ἥν-

περ

lae nomen Λύσιον, vt *Phroneſium*, *Leontium*, *Glycerium*, quae nupſit Iſocratis filio adoptiuo. (6) Lyſias Peripateticus, Stratonis auditor. *Cic. de Fin.* V. 13. Nam *Lyco*, adiuuantibus nonnihil MSS. reſcribi olim optima fide iuſſerunt *Scaliger* et *Lambinus*. (7) Lyſias Quietus Maurus. *Euſeb. Chron.* ad A. C. CXVI. qui rectius apud *Xiphilin.* et *Spartian.* (V. *Caſaub.* ad *Spartian.* in *Hadrian.* n. 24.) Λόσιος, Luſius nominatur. Κύντος Λόσιος Μαῦρος, *Dion. Cocceian.* in *excerpt.* apud *Valeſium*. Vti Λόσιος apud *Plutarch.* in *Sertorio* et *Mario*. Caius enim Luſius C. Marii nepos fuit ex ſorore. Viſitur etiam *Luſius Varus*, *Luſius Geta*, *Luſius Saturninus* apud *Tacit.* atque hodie in inſcriptionibus, quarum plures exſtant in *Gruteri* corpore, nonnullos adiecit *Fabrettus* ad *Columnam Traianam*, qui hoc nomen ſumma diligentia expediuit et reſtituit. Exſulet ergo *Liſius* ille e *Coel. Aurel. Chron.* IV. 3. et reuocetur *Luſius* ad formam praecedentem, vti quoque apud eundem auctorem, ſc. II. 1, 7. recte occurrit. (8) Lyſias Archon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. *Volcob.* et *Turneb. Plutarchi* in *Iſocrate*, quem tamen alii Lyſimachum, alii Nauſimachum faciunt. TAYLOR.

2. εἰ ἦτε] Lectionem huius loci non improbo. Minus ideo neceſſaria videatur, ingenioſiſſima licet, coniectura SCHOTTI SCALIGERique reponentium οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. TAYLOR.

Contraxi in vnum vocabulum εἴητε iſta duo, male diſtracta, εἰ ἦτε. Sequi debuerat Taylor Scaligerum et Schottum hic recta monentes. πεπονθότες idem eſt, atque ſi dixiſſet εἰ ἐπεπόνθειτε.

3. περὶ] malim καὶ περὶ, *etiam de aliis.*

περ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, ὃκ ἂν εἴη, ὅσις ὃκ ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀγαναικτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ
6. τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας [4] μικρὰς [5] ἡγοῖσθε. καὶ ταῦτα ὃκ ἂν εἴη [6] μόνον παρ'
92.1. ὑμῖν ἔτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν [7] ἁπάσῃ τῇ Ελλάδι. περὶ τύτυ γὰρ μόνυ τῦ ἀδικήματος καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστά-
3. τοις πρὸς τὺς τὰ μέγιστα δυναμένυς ἀποδέδοται· ὥστε τὸν χείριστον τῶν αὐτῶν [8] τυγχάνειν [9] τῷ βελτίστῳ. ἔτως, ὦ ἄνδρες, ταύτην [10] τὴν ὕβριν ἅπαν-

4. τὰς ζημίας] videtur μεγίστας interponendum esse. vel maximas, grauissimas, acerbissimas quasque poenas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini existimaturi.

5. μικρὰς ἡγεῖσθε] Sic vulgatae. STEPH. ex coniectura μικρας ηγοισθε. Infra. Οὐδενὶ ἔτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι ὅσις — μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τύς; — Istud ἡγοῖσθε praeterea fidem nancisciter ex *Coisl.* TAYLOR.

6. ὃκ ἂν εἴη] et nescio, an hae in moechos constitutae poenae, non apud vos solos, sed in vniuersa quoque Graecia ratae et sancitae sint.

7. ἀλλ' ἐν ἁπάσῃ] alius quicunque dixisset ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπ. Sed haec est Lysiae nostri breuiloquentia, quae etiam de περὶ, quod modo (n. 3.) annotabamus, excusset.

8. τῶν αὐτῶν] subaudi δικαίων.

9. τυγχάνειν] Scaliger, si is fuit, adscripsit λαγχάνειν. Sed vulgata bene habet.

10. ταύτην] scil. ἣν ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς νῦν ἀγωνίζομαι. quo fit, vel factum est, vt omnes ho-

τες ἄνθρωποι δεινοτάτην ἡγῆνται. περὶ μὲν ἔν τῷ μεγέθει τῆς ζημίας [11] ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν 6.
αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ ὀλέναι ἔστως ὀλιγώρως διακεῖσθαι, ὅσις οἴεται δεῖν συγγνώμης τυγχάνειν, ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίως ἡγεῖται τὸς τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους [12]. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, τοῦτό με δεῖν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα 9.
τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε [13], καὶ τὸς παῖδας

mines, hanc, de qua nunc agitur, contumeliam omnium duxerint atrociſſimam.

11. τῆς ζημίας] imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Senſit etiam interpres, expreſſit certe.

12. αἰτίους] eos, a quibus iſtiusmodi flagitia proficiſcuntur. Colligit ſic. Certum eſt, moechos, poenis dignos eſſe, quae poſſunt excogitari acerbiſſimae. (Demonſtrauit hactenus hanc poſitionem, vt vulgo vſurpant, maiorem.) Iam ſubſumit. Sed Eratoſthenes moechus eſt. id quod tota docetur oratione. Vnde vltro conſequitur, recte ſumtas fuiſſe ab eo poenas.

13. ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, paucis verbis, ſed rotundis et neruoſis, enormitatem et foeditatem huius flagitii docet, et cur moechus dignus ſit, in quem tam grauiter animaduertatur. Iniurias enim facit et mulieri ipſi, quam ſtupro polluit, et marito eius, et liberis eorum communibus. Mulierem enim, quam corrumpit, docet, quem maritum amare debebat et amandum ſancte receperat, eum odiſſe, arcana eius prodere, ridiculum ad alios facere, minuere ipſius rem familiarem, furari, ſicamque vxori in iugulum mariti tradit; reſcindit vinculum matrimonii, in culpa eſt, vt vxor a marito fraudem intelligente aut repudietur, aut male tractetur, vt ignominia, et pe-

δας τὲς ἐμὲς ἤσχυνε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών [14]. καὶ ὅτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ ἀδεμία ἦν, πλὴν ταύτης, ὅτε χρημά-

12. των ἕνεκα [15] ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλέσιος ἐκ πένη-

A 4 τος

nuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique peſtem ipſi extremam conſciſcit. Ita de muliere meretur is, qui eam a ſe amari ſimulat, ſed ita amat, vt lupus ouiculam, vt vulpes anſerculum. Porro contrahit liberis tam flagitioſae matris hoc dedecus, vt in publico et impune a quocunque e ſtupro nati appellentur, et mater ipſorum ſcortum. Et profecto impudicae eiusmodi et perfidae vxores omnino ſunt omnes ſcorta. Denique marito, forſitan non male, aut bene etiam, de ſe merito malam hanc refert gratiam, vt cornua ipſi imponat; quae fraus vbi percrebuit, ridetur, ſibilatur, digitis omnium demonſtratur. Poſſint, ſi locus aut ferret, aut poſtularet, alia plura hoc de argumento dici, quod cum tam parui fiat hodie, vt deriſui ſit, qui ſerio de eo cogitet, nemo non culpae reos, tanquam re bene geſta, vt homines ſubtiles, miretur, et laudet adeo, paſſum iniuriam rideat; colligere inde eſt, quam corrupti ſint ſeculi mores.

14. εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών] videtur actor huius cauſae, cui nomen eſt Euphileto, ὕβριν, contumeliam ſibi factam, non in eo poſuiſſe, quod cornutus eſſet ab Eratoſthene factus, ſed in hoc, quod Eratoſthenes in domum ſuam, ſe inſcio, et invito adeo, eſſet ingreſſus. Illud furis eſt, hoc tyranni. Superbiam et violentiam homo inſolens et arrogans inter alia hoc quoque demonſtret, ſi inuito et ringente domino in domum eius inuadat, in eaque pro lubitu graſſetur.

15. χρημάτων ἕνεκα] Vt caedem a ſe patratam

τὸς γένωμαι, ὅτε ἄλλε κέρδες ἀδενὸς, πλὴν τῆς κατὰ νόμες τιμωρίας.

Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἐμαυτῦ πράγματα, ἀδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τἀληθῆ. ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνην ἡγῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν ὑμῖν εἰπεῖν δυνηθῶ ἅπαντα τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι, καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἕτω διεκείμην, ὥϛε μήτε λυπεῖν [16] μήτε

purget, cauſam eius ſibi ait legitimam fuiſſe. Nam Eratoſthenem moechum in vxoris ſuae amplexibus deprehendiſſe. Sed leges permittunt moechum in eiusmodi habitu deprehenſum haud ſecus atque furem, occidere. Et profecto fures vxorum ſunt moechi. Alia quacunque cauſa, haud legitima ſe negat ad caedem patrandam inductum eſſe; odia priuata cum Eratoſthene nulla vnquam exercuiſſe; neque cupiditate acquirendarum opum ſe captum ſicam ſuam venalem cuiquam praeſtare aut praeſtitiſſe vnquam ad hominem aliquem clam de medio tollendum, qui conductori eſſet inimicus, aut exoſus.

16. λυπεῖν] Auſculta, quaeſo. Tenuiſſimum quod vidi orationis filum mendum non tenue occupauit. Hodie enim me nunquam argumentis vinces his verbis vllam vel minimam ſubeſſe ἀντιϛοιχίαν. Age trutines. ἕτω διεκείμην, ὥϛε μήτε λυπεῖν, μήτε — quid? ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι. Profecto haec non placerent *Plutarcho*, qui in libro *de Exſulio* opponenda oppoſuit. Ita ille: Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας — ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, ϛεφάνες καὶ ἀρχὰς — οὐ τὴν αὐτῶν φύϛιν, ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίϛιν ἔχοντα τῦ λυπεῖν καὶ εὐφραίνεϛθαι: Non *Euripidi*:

μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι, ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν· ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νεῦν,

Οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ
Λυπειν. *Alceſt.* 238.

Non *Demoſtheni.* Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, νομίζων δεῖν καὶ πρότερον, καὶ ἐπειδὴ ἔτοι ἐλυποῦν αὐτὸν δικαζόμενοι καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμὲ τοὐναντίον εὐφραίνειν ἅπαντα ποιῶνθ', ὅσα ἐκείνῳ χαρίεσθαι μέλλοιμι. Orat. *Contra Boeotum de dote materna.* Verum ne parcus ſim, eſto vt ex his verbis huiusmodi poſſis expiſcari ſententiam: Neque *triſtem*, neque *facilem* maritum me geſſi. Eſto: Sed id nunc non agitur. Non ad *maritum*, ſed *patremfam.* vniuerſa dein oratio ſpectat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν — ἐπίστευον — πάντα ἐκείνῃ παρέδωκα — οἰκονόμος — Φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Quippe cum rerum domeſticarum cura iam inde ad vxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ' ὡς ὅτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη
Ὁσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσι.
Hom. *Odyſſ.* ή. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites reponere ὥστε μητ' ἐλλιπειν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum librarium haec minima poterant in fraudem inducere. Cuiusmodi etiam medela et *Sophoclem* quoque mactari velim, *Electr.* 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔσω τοὐμὲ μὴ λιπειν μόνον.
Βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

Cedo enim, cui λυπεῖν in iſto Tragici loco placere poſſit. TAYLOR.

μήτε λυπεῖν, μήτε λιαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι etc. Vox λίαν otioſa eſt. Lego: μήτε ἐᾶν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι etc. *ita me geſſi, vt neque* eam *contriſtarem, neque* contra *permitterem illi libertatem faciendi quodcunque vellet:*

ὥσπερ εἰκὸς ἦν. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη, καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα, ἡγούμενος ταύτην [17] οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν 21. ἓν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὦ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγαθή,

Quod erat Humani, et Prudentis simul mariti. Isocrates Panegyrico: τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν εἶναι κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν. Constructio ista, μήτε λυπεῖν, μήτε εἶναι, non videtur esse proba. MARKLAND.

Immerito vellicant hunc locum Taylor et Markland, hic prae fastidio, ille, quae non intelligit, nimia subtilitate conturbans. Mihi quidem conclusiunculae eius doctiores sunt, aut abstrusiores, quam vt percipiam. quod patior in scriptis eorum omnium, qui sententiarum suarum lumen copia exemplorum, et dictionum locorumque similium obruunt et mergunt. Quod Taylor dat, id ne graecum quidem est, et sententia caret; quod Markland, est id quidem bene graecum, et scitum adeo, vt ipse sim, si codices auctores fiant, amplexurus. verumtamen non ideo prorsus est necessarium. Etiamsi ἐᾷν admittam, λίαν tamen vtique tuebor. Verum locus hic, vt iacet in vulgatis, bene habet, eique haec est sententia. Ita me gerebam erga vxorem, vt neque molestus ei essem seueritate modum excedente, neque rursus ipsi admodum liceret, quae vellet, agere. Iusto et aequo neque difficilior eram, neque facilior.

17. ταύτην οἰκειότητα μεγίστην] idem est ac si dixisset τοῦτο τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἴτιον, vel τοῦτο πρὸς οἰκειότητα μέγιστον εἶναι, scil. τὸ πιστεύειν τῇ γυναικὶ, καὶ παραδιδόναι αὐτῇ ἅπαντα.

θὴ [18], καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικῆσα. Επειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀποθανῆσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ [19] αὐτῇ ἀκολεθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ, ὑπὸ τούτου [20] τῆ ἀνθρώπῳ ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν, καὶ λόγες προσφέρων, ἀπώλεσεν [21] αὐτήν. πρῶτον,

18. φειδωλὸς ἀγαθὴ] recte habeat, an secus, haud definiam. Defendi posse videtur e similitudine cum dictione οἰκονόμος δεινὴ. nam vt ibi οἰκονόμος, quod proprie adiectiuum est, pro substantiuo est vsurpatum, ita potuit φειδωλὸς pari modo quoque esse. tametsi graeci potius φείδεσθαι ἀγαθὸς vsurpare amant. Sin autem male habet, auctor ego sim, vt legatur φειδωλῶς (aduerbialiter) ἄγαν καὶ ἀκριβῶς διοικῆσα.

19. ἐπ' ἐκφορὰν αὐτῇ ἀκολεθήσατα] Deesse videtur Atticum γὰρ post ἐκφορὰν. Solenne hoc et paene perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omittatur qooque *Orat.* XII. Οὑμὸς πατὴρ Κέφαλος etc. scribarum, puto, incuria. Mox, διαφθείρεται, vt γίγνεται paullo ante. neque opus est, vt in Praeterita mutentur, nisi ita statuant MSS. MARKLAND.

Adscripsit haec nempe Markland ad Stephanicam, cui, vt reliquis vulgatis, hoc γὰρ deest. Verum Taylor id iam addidit.

20. τούτου] agit cum Eratosthene, iam peremto, tanquam cum praesente; reapse agit cum peremti necessariis, qui Euphiletum homicidii reum egerant. τούτῳ est, hoc, quem omnes nouimus, cuius causa nunc agitur.

21. ἀπώλεσεν] Ad malam rem conuertit. Sic Latini *perditos* homines appellant deprauatis et *profligatis* moribus. SALMASIVS.

πρῶτον μὲν ἔν, ὦ ἄνδρες, (δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' ὑμῖν 27. διηγήσασθαι [22]) οἰκίδιον ἐστί μοι διπλοῦν [23], ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν [24] καὶ

κατὰ

22. διηγήσασθαι] malim προδιηγ. praefari, praenarrare.

23. οἰκίδιον ἐστί μοι διπλοῦν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ερμηνείας, (Segm. 194. Edit. *Gale*) in exemplum τοῦ ἰσχνοῦ χαρακτῆρος, *tenuis* seu *subtilis Notae*: in qua dominari putatur Lysias. Mox, pro ἀδέποτε ὑπώπτευσα, legi potest, ἀδέπω τι ὑπώπτευσα, *nihil adhuc suspicatus sum.* MARKLAND.

24. γυναικωνῖτιν] Ita *Suid.* et auctores plurimi. *Hesych.* Γυναικονίτης. οἶκος γυναικῶν. Dixisse adfirmo γυναικωνίτης. Ita enim *Pollux* in *Onomast.* (Quem igitur *Palmerii* non pigebit, qui γυναικονῖτις reponit, mendum non delentis, sed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνῖτις, dari confirmant scripta veterum. Ego vltra adagialia non diuagabor. Ὁ δὲ Μάρκος — ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ, τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ανδρωνιτιν εἰς τὴν γυναικωνιτιν κωμᾶσαι. Auctor apud *Suid.* in Κωμᾶσαι. Ita Antisthenes παραγενόμενος Αθήνηθεν εἰς Λακεδαίμονα ἐκ τῆς γυναικωνιτιδος ἔφη εἰς τὴν ανδρωνιτιν ἐπιέναι. Theo. *Progymn. Eum Molossum, cum in Italiam transiret, dixisse accepimus se quidem ad Romanos ire quasi in* ανδρωνιτην, *Macedonem isse ad Persas quasi in* γυναικωνιτην. Gell. XVII. 21. Γυναικηΐην Ionici Scriptores. Γυναικῶνα LXX. Vid. *Esth.* II. passim. Romani variant. *Neque sedet uxor, nisi in interiore parte aedium, quae* Gynaeconitis *appellatur.* Praef. *Aemilii Probi.* Ita *Vitruu.* VI. 10. qui de hac re diserтius. *Gynaeceum*, Cic. *Philipp.* II. 95. *Plaut. Mostell.* II. 3. 68 *Ter. Phorm.* V. 5. 22. Lector,

κατὰ τὴν ἀνδρωνῖτιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὁπότε
30. λέεσθαι δέοι, κινδυνεύοι κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ ἔτως ἤδη συνειθισμένον ἦν [25], ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῆει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παιδίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῷ, καὶ μὴ βοᾷ. καὶ
33. ταῦτα πολὺν χρόνον ἔτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδέποτε [26] ὑπώπτευσα· ἀλλ' ἔτως ἠλιθίως διεκείμην,
ὥστε

credo, meus vix ſe moneri patitur, obtinuiſſe apud antiquos, vt mulieres in ſola ſuperiore aedium parte, σωφροσύνης ergo, aetatulam agerent. Hinc apud *Homerum* frequentius:

Ες δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — et huic loco diſertius, *Odyſſ.* ά. 328.

Τὴ δ' υπερωιοθεν Φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια
Κλιμακα δ' ὑψηλὴν κατεβησατο οἷο δόμοιο.

Quin et Hebraeis ſuae erant γυναικωνίτιδες. Ita Iſaacus dicitur nouam nuptam duxiſſe האהלה שרה אמו *Gen.* XXIV. 67. Quod ſupereſt, hunc locum *Liſiae*, ad totam, credo, narrationem digitum intendens, laudat *Demetr. Phaler.* ἰσχνῇ χαρακτῆρος exemplum, cuius Ideae, vt technice loquar, neque antiquius, neque inluſtrius monumentum vllibi exſtare contendo. TAYL.

Videtur ſic leg. ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνῖτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνῖτιν. in ſuperiori contignatione ſecretum mulierum, in inferiori autem, (vel in humili et plano) marium diuerſorium.

25. συνειθισμένον ἦν] ſubaudi, aut, ſi mauis, adde τοῦτο ἡμῖν.

26. οὐδέποτε ὑπώπτευσα] volebat, quod modo

ὥσε ᾠόμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὦ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσδοκήτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, τὸ παιδίον ἐβόα, καὶ ἐδυσκόλαινεν 36.
ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν (ὕστερον γὰρ ἅπαντα ἐπυθόμην·) καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον, καὶ δοῦναι τῷ παιδὶ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν 39.
ἀσμένη με ἑωρακυῖα, ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμην, καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, Ἵνα σύγε (ἔφη) πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἵλκες[27] αὐτήν. Κἀγὼ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναξαῦσα καὶ ἀπιοῦσα προσίθησι[28] 42.
τὴν θύραν, προσποιουμένη παίζειν, καὶ τὴν κλεῖν ἐφέλκεται[29]. κἀγὼ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος, οὐδ' ὑπονοῶν, ἐκάθευδον ἄσμενος, ἥκων ἐξ ἀγροῦ. ἐπειδὴ δὲ ἦν πρὸς ἡμέραν, ἦκεν ἐκείνη, καὶ τὴν θύραν ἀνέῳξεν.

vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. toto illo tempore nunquam, ne ſemel quidem. Mutandum ſi quid ſit, quod nil eſt, malim οὐδέπω τότε ὑπ. nondum tum temporis.

27. εἵλκες] εἵλκεν habuit *Ald.* quod magnum Scaligerum in fraudem induxit. Μεθύοντα εἵλκεν αὐτὴ, inquit ille. TAYLOR.

28. προσίθησι τ. θ.] Simile eſt apud *Petronium.* Adduxit *repente* oſtium, *neque nihil tale exſpectantem incluſit*, exemitque *raptim* clauem. SALMASIVS.

29. ἐφέλκεται] ad ſe trahit, hoc eſt, a peſſulo revulſum ſecum auffert.

93. 1. ἀνέῳξεν. ἐρομένῳ δέ μῳ, τί αἰ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι [30]. ἐσιώπων 3. ἐγώ, καὶ ταῦτα ὅτως ἔχειν ἡγούμην. ἔδοξε δέ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμυθιῶσθαι [31], τῦ ἀδελφοῦ

30. ἀνάψασθαι] ſe curaſſe accendi, vel imperaſſe ancillae, vt apud vicinorum quempiam lychnum rurſus accenderet.

31. ἐψιμυθιῶσθαι] Vides, mi lector, non heri neque pridie *Cerussam* ſuum habere vſum et exiſtimationem. Pſimmythium *quoque*, *hoc eſt* Ceruſſam, *plumbariae dant officinae. Laudatissimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuissimis — Vis eius eadem, quae supradictis, leuissima tantum ex omnibus praeterque* ad candorem feminarum, *Plin.* XXXIV. 54. Variant ſcripturae ad extremum. Praeter quae *ad candorem feminarum* adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. *Bibl. Reg. Cantab.* Propter quae *ad candorem feminarum adhibetur.* Legitur hic loci apud *Coisl.* ἐψιμυθιῶσθαι cum ſimplici μ. quod ferri poteſt ex mente σχ. *Ariſtoph.* Καὶ ψιμύθιον δι' ἑνὸς μ, καὶ ψιμμύθιον διὰ δυοῖν μμ λέγεται. *Eccleſ.* 1064. Non deſunt vtriuſque ſcriptionis exempla.

Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο το ψιμυθιον.
Ariſtoph. *Plut.* 1065.

Idem *Eccl.* 924.

Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμιθιον.

ψιμμυθιῳ ἀλείψειε. Plat. *Lyſide*, et *Alexis* apud *Athen.* I. 13.

Τὰς ὀφρῦς πυῤῥὰς ἔχει τις, ζωγραφῶσιν ἀσβόλῳ.
Συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμμυθίῳ.
Λευκόχρως λίαν τίς ἐστι; παιδέρως' ἐντρίβεται.

φοῦ τεθνεῶτος ὅπω τριάκονθ' ἡμέρας. ὅμως δ' ὐδ' ὅτως ὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ὠχόμην ἔξω σιωπῇ. μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνῳ μεταξὺ διαγενομένῳ, καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολε- 6.
λειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταί μοι τις πρεσβύτις ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς ἐπιπεμφθεῖσα, ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ [32] δὲ ὀργιζομένη, καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτήν, ἐφύλαττεν, ἕως 9.
ἐξεῦρεν ὅ, τι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγὺς ἡ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς [33], ἐπιτηροῦσα,

Εὐφί-

Vtroque modo pariter diuerſis in locis *Etym. M.* et auctores, quos laudat. Ἐψιμυθιωσθαι. Προσετρίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ, τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. Tum autem Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ σολῇ καὶ ψιμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχρυσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Et, Ἰδών ποτε αὐτὴν ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμυθίῳ, ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκῇ εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχρύσῃ, ὅπως ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Plura adiicere mihi ſit *Religio*, ne puellarum *ſcrinia compilaſſe* videar. Admonerem tamen ψιμυθιον eſſe quaſi Αττικώτερον. Ita fere *Moeris* Ψιμμύθιον διὰ τοῦ υ Αττικῶς. Suppleuit *Hudſon* ψιμμίθιον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud *Dioſcor.* V. 103. et *Plutarch.* in *Alcib.* fin. Ὑπογράφουσαν καὶ ψιμμιθιουσαν. TAYLOR.

32. αὐτὴ] Legendum αὕτη. ab οὗτος quippe, non ab αὐτός. TAYLOR.

33. ἐμῆς] aut deeſt poſt hoc pronomen ἐξιόντα, praeſtolans me exeuntem, h. e. ſpeculans, quandonam

Εὐφίλητε (ἔφη) μηδεμιᾷ πολυπραγμοσύνῃ προσε-
12. ληλυθέναι με νόμιζε πρός σε 34. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρί-
ζων εἰς σὲ καὶ τὴν γυναῖκα τὴν σὴν 35, ἐχθρὸς ὢν
ἡμῖν

essem exiturus domo mea; aut ἐγγὺς est post ἡ ἄν-θρωπος collocandum. vt sic legatur προσελθοῦσα οὖν μοι ἡ ἄνθρωπος, ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα. anus itaque illa, quae me esset prope domum meam speculata vel praestolata, cum ad me accessisset.

34. πρός σε] Aldus et secundum eum omnes quotquot adhuc fuerunt Lysiae editores, dederunt πρὸς σοῦ. Ego πρός σε dedi, ex auctoritate Stephani et Scaligeri, confirmata a codice Vindobonensi.

35. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν] duo postrema vocabula, quae vulgatis desunt, addidi ex auctoritate Coislin. Brulart. Vindobon. deesse hic loci σὴν iam dudum ante Marklandum vis ingenii docuerat, cuius haec sunt verba:

τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: vt paulo post, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν. Lucianus Soloccist. p. 760. Καὶ γὰρ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phrasium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σέ: vt prius sit, quando *corpus tuum* ab aliquo male tractatur; posteriùs, quando aliquis *tuorum*, vt Vxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lysiae locus, si sanus sit, ostendit canonem illum Luciani non semper obseruatum esse. et supra dixerat Noster de Eratosthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν: non recte, si Luciani regulae standum sit. Dixisse enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem potest, vt Participium διαφθείρων desit post τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθείρων. quam distinctionem alibi in hac Oratione seruat: ἐκείνην τε διέφθειρε. καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν. Luciani vero normam refutat Demosthenes passim: vt in Mi-

ἡμῖν τυγχάνει. ἐὰν ἓν λάβῃς τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς * τὴν ἀγορὰν [36] βαδίζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑ-

μῖν,

diana, ἐμοῦ μὲν ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui *ipſum* Demoſthenem κονδύλῳ et verberibus exceperat. Et ita alibi in iſta Oratione. MARKLAND.

36. τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita ſuperius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. Obſonandi enim partes ancillulis aliquando ceſſiſſe pluribus oſtendunt *Caſaub.* ad *Athen.* l. 4. c. 21. et *Duker.* in nupera et praeclara admodum edit. *Thucyd.* II. 78. Qui hoc munere fungebatur, ἀγοραστὴς olim audiuit Ἑκάλην δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν δὲ ὀψωνάτορα, ὡς Ξενοφῶν ἐν βω. ἀπομνημονευμάτων, ὅτανσὶ λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον θέλοιμεν προῖκα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐσὶ κοινότερον ἐν Φανίᾳ, Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγοραστὴς μέτριος. Ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte ſummus ille Criticus. Quod Graecis ἀγοραστὴς, ſuae aetati erat ὀψωνάτωρ.

DIS.
MANIBVS.
TAVRIONIS.
OPSONATORIS.
POPAEAE. AVG.

Spon. Miſcell. Erudit. Antiq.

Vindicari obiter *Heſychium* iubeo. Ἀγοράσματα ὠνίαι. † Ἀγορᾶται λέγει. Immo Ἀγοράσαι λεγε vel λέγουσι. H. e. Veteres obſonantem ἀγοράσαι, non ἀγορᾶν, dixerunt, vt monet *Suid.* Ἀγοράσαι τὸ ὠνήσασθαι. Ἀγοράσαι λεγουσι, τὸ δ' Ἀγορᾶν βάρβαρον. Et praeterea tali vtitur interpretamenti forma aliquoties praeſtantiſſimus ille Gloſſographus. Οἷόν τε. δυνατὸν λεγουσι. TAYLOR.

Secundum articulum de meo addidi.

μῖν, καὶ Βασσανίσης, ἅπαντα πεύσῃ[37]. ἔστι δ' (ἔφη)
15. Ἐρατοσθένης Οἴηθεν[38] ὁ ταῦτα[39] πράττων, ὃς

37. ἅπαντα πεύσῃ] audies omnia, quae ſcil. tua ſcire intereſt, totam rem cognoſces.

38. οἴκοθεν] Feliciſſime videmur *Manutii* lectionem reſtituiſſe veterumque Codd. pro qua *Stephanus*, mente, credo, captus, inſulſiſſimum iſtud οἴκοθεν inferciuit. Οἴη δῆμος erat Atticae, cuius populares denominabantur Οἰήθεν, vti notum eſt ex Lexicographis. Ita Polemo apud *Laert.* erat Οἰήθεν. Ita Ἀριστοκλῆς Οἰήθεν apud *Demoſth. c. Apatur.* Male hodie Οἰῆθεν praeter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Οἀ, vnde Οἀθεν, et Οη, vnde Οηθεν dicebantur. Verum haec omnia *Meurſio* non ſatis placebant, qui *Stephani* οἴκοθεν in Οἴοθεν vertendum ſuadet. Sed hoc vt praeter rem et ſcriptionem, ita et infeliciter quoque. Iſtius enim pagi δημόται (fuit enim et Οἶον, idque duplex) non Οἰόθεν, ſed ἐξ Οἴου proferebantur. Vid. *Harpocr.* in Οἶον. *Steph. Byzant.* in Οἶον, Ἀβρότονον et Μετάχοισιν. Atque ita ſcriptores conſtanter. Vnde ſupplendum fortaſſe marmor *G. Wheeleri.*

Διονυσιος αφρο
Λισιου. εξ. Ο . . . . παιων. Διομη
Δους. παλλη ſc. νεύς.

Quidni ἀφροδισιεύς (nam illud alterum nunquam, quod ſciam, legitur) ἐξ Οἴου? Teſtantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.

Spon. Itin. t. 2. p. 448.

Λεοντινος. (vel Λεοντιχος potius)
Διονυσιου. Σουνιευς.
Βασσος. Γα — Γιος.

ἐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλάς. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην [40] ἔχει. ταῦτα εἰπῶσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἐταραττόμην· καὶ πάντα μὲ εἰς τὴν γνώμην εἰσῆει. καὶ μεσὸς ἦν ὑποψίας, ἐνθυμέμενος 18.
μὲν, ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ, ἀναμιμνησκόμενος δὲ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἡ μέταυλος θύρα [41] καὶ ἡ αὔλειος, (ὃ ἐδέποτε [42] ἐγένετο)

ἔδοξε

(Γαργηττιος procul dubio, vt Epicurus apud *Laert.*)
Αηναιος. εξ. Οιου. Id. ib. p. 463.
Occurrit apud *Herodot. Terpſich.* mentio χωρίε in AEgina inſula, cui nomen erat Οἴη. TAYLOR.

Reſtitue priſtinam et veram lectionem Οἴηθεν, *ex Oea*, Oeenſis; quam eiecit *Stephanus*, quod mirum, ſubſtituta illa οἴκοθεν, quae nihil dicit. Quiuis enim eſt οἴκοθεν: deſcribendus vero hoc loco erat Reus *ſignanter*, ex δήμω ſeu *pago*, ex quo eſſet. *Oea* autem pagus in *Tribu* Pandionide. Harpocration, V. Οἴηθεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη. Ad quae vide doctiſſ. *Valeſium*, qui plura exempla vocis Οἴηθεν ſuppeditabit, quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πολέμων Φιλοκράτε μὲν υἱὸς ἦν, Αθηναῖος, τῶν δήμων Οἴηθεν. *Stephani* meritis facile hoc condonabunt aequi Litterarum Iudices. MARKLAND.

39. ταῦτα] de quibus nempe ego te nunc admoneo, indicium rei velut eminus oſtendens; et quae tu cognoſces plenius, vbi volueris inueſtigare.

40. τέχνην] hanc artem exercet, hinc quaeſtum et victum habet. alitur ab impuris mulierculis, quae quos numos maritis ſuffurantur, eos moechis ingerunt.

41. Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὔλειος. *Ald.* ὁ μέταυλος καὶ ἡ αὔλειος θύρα.

ἔδοξε τέ μοι ἡ γυνὴ ἐψιμυθιῶσθαι. ταῦτά μου 43

 πάντα

Valeſ. ad *Harpocr.* ſed inſcite. Ianua intelligitur, non, vt ille velit, atrium. Neque felicius Scaliger ἡ μέσαυλος. Quid? Cum *Harpocr.* μέταυλος ex hac oratione diſerte laudet? Profecto Atticiſmum iugulas. μεταυλος ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος θύρα. Αττικῶς. μεσαυλος Ἑλληνικῶς. Moer. Quid expreſſius? Adi tamen, ſi lubet, *Ael. Dionyſ.* ex *Euſtath.* ad *Iliad.* λ. Ita quoque exponit *Heſych.* Μέταυλον, quaſi rarioris vſuraе per μέσαυλον, vt alibi Μέτην per μέσην. Μέταυλος ergo apud Atticos erat ianua trium media, quarum prima αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, vt loquitur *Suidas*, Anticum ſc. veſtibulum, ſeu atrium claudens: Extrema παραθυρος, Poſticum nempe.

Atria *ſeruantem* poſtico *falle clientem.*

Hor. I. *Ep.* 5. 31.

N. alibi. Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αυλειῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· Τριων δὲ θυρῶν ὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. Plut. *Sympoſ.* Δέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αυλειῳ τὸν τύφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθυρᾳ. *Duarum in atrio ianuarum* (nam παράθυρον negligit) *quae plateam ſpectabat* αυλειος, *quae eis* ἀνδρωνῖτιν *ferebat*, Μεσαυλος θύρα *dicta.* Du Cang. Atque ita porro *Philo* de *Legg. Special.* Θηλείαις δὲ οἰκουρία καὶ ἔνδον μονὴ, παρθένοις μὲν εἴσω κλισιάδων τὴν Μεσαυλιον ὅρον πεποιημέναις· τελείαις δὲ ἤδη γυναιξὶ τὴν αυλιον. Ariſtoph. in *Pace* 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αυλειας παρακύπτουσι·
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι —

πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσήει, καὶ μεσὸς ἦν ὑποψίας. 21.
ἐλθὼν δὲ οἴκαδε, ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεράπαιναν εἰς τὴν ἀγοράν. ἀγαγὼν δ' αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ, ἔλεγον, ὅτι ἐγὼ πάντα εἴην πεπυσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ. σοὶ δ' ἂν (ἔφην) ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βούλει ἑλέσθαι· ἢ μαστιγωθεῖσαν εἰς 24.
μύλωνα ἐμπεσεῖν, καὶ μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις [44] συνεχομένην, ἢ κατειπεῖσαν ἅπαντα τἀληθῆ, μηδὲν παθεῖν κακὸν, ἀλλὰ συγγνώμης παρ' ἐμοῦ τυχεῖν τῶν ἡμαρτημένων. ψεύσῃ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ πάντα τἀληθῆ λέγε. κἀκείνη τὸ μὲν 27.
πρῶτον ἔξαρνος ἦν, καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅ, τι βούλομαι [45]· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον, ὅτι οὗτος ὁ Φοιτῶν εἴη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐξεπλάγη, ἡγησαμένη

Plutarch. *de Curioſit.* Ων δὲ ἕνεκα κλεὶς καὶ μοχλὸς καὶ αὐλειος, ταῦτα ἀνακαλύπτων καὶ φέρων εἰς τὸ μέσον ἑτέροις. Vid. *Valeſ.* ad *Euagr.* IV. 3. et ad *Harpocr.* in Μέταυλος. TAYLOR.

42. οὐδέποτε] ſubaudi πρότερον aut προτοῦ.

43. μου] ego μοι mallem. verum multum non intereſt.

44. τοιούτοις] qualia nempe mala ſunt ſeruulorum piſtrino concluſorum.

45. βούλομαι] melius vtique conueniret βουλοίμην et βούλωμαι. Nolim tamen ideo vulgatam damnare, qui videam, graecos in modis non admodum diligentes fuiſſe, ſiue librariorum culpa id factum eſt, ſiue ipſorum auctorum iudicio, quos par eſt exiſtimare linguae ſuae indolem melius calluiſſe, auresque habuiſſe terſiores, quam nos.

30. μένη με πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκένα. καὶ τότε ἤδη [46] πρὸς τὰ γόνατά με πεσοῦσα [47], καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πεπεσθαι κακὸν, κατηγόρει· πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῇ προσοίη [48], ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγείλειε [49]· καὶ ὡς ἐκέ-
33. νη τῷ χρόνῳ * πεισθείη [50], καὶ τὰς εἰσόδους, οἷς

τρό-

46. τότ' ἤδη] Malebat Marklandus, ſed praeter rem, τότε δὴ legi. vulgata proba eſt. nota haec, grauisque formula ſignificat *tum demum*, *ita demum*.

47. πεσοῦσα] alius προσπεσοῦσα dixiſſet. verum teneto Lyſias antiquitatis, cuius tenax eſt, morem, ſimplicia compoſitis praeferentis.

48. αὐτῇ προσοίοι] ad ſe (ancillam puta) acceſſerit, Eratoſthenes nempe.

49. εἰσαγγείλειε] ſcil. Eratoſthenem ad heram. αὐτὴ rurſus ad ancillam redit.

50. προσθείη] Vitium merum eſt iſtud προσθείη, nec quam rem hic agat prorſus video. De antiqua ſcriptura nullus haereo, προθειη. *Heſych.* Προθέντα. Προβαλλόμενον. Επαγγειλαμενον. Indigna ſane corruptela nec ſublatu difficilis, ſed quae praeter *Lyſiam* noſtrum ceteros quoque inuaſit. Ecce tibi *Diodorum* τὸν ἐκ Σικελίας. Ita ille in aditu. Καθόλου δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προτεθεν τοιοῦτον, ὁποῖον ἂν ἡ τοῦ λέγοντος δύναμις παραστήσῃ. Steph. ad loc. προχθέν. Vera lectio eſt προτεθεν vel caeco iudice. Τὸ προβαλλόμενον *Heſychii*. Ita et apud *Demoſth.* quoque *de ementita legatione*. Εις δὲ τα τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθεντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι. Cod. *Lutet.* ſincere προθεντα. Atque haec hactenus. Iam vero quid ſi ex ſanato loco ſaniorem etiam reddam? Σεμνύνεσθαι non eſt meum. Sed vide, quid profece-

τρόποις προσίοι 51. καὶ ὡς Θεσμοφορίοις, ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος, ᾤχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τἄλλα τὰ γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγώ, Οπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων 36. πεύσε-

rim! Modo dixerat τελευτῶσα, poſt diutinas ſc. moras, et pluſculum temporis interiectum. Nunc vero addit τῷ χρόνῳ. Anne hoc *Lyſiae* ἀκρίβειαν et caſtitatem ſapit? Non quidem, ſi quid ego ſapiam. Corrige ergo, καὶ ὡς ἐκείνη (vxor ſc.) τοὺς χρόνους προθείη καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι. Sero didici non aliud placuiſſe *Philelpho* doctiſſimo interpreti. *Vtque illa* et tempus *et aditus accedendique modum* conſtituerit. TAYLOR.

Auctoritate ſua dederat Taylor προθείη, pro lectione vulgatorum librorum προσθείη. vnde ego marte meo πεισθείη effeci. tempore tandem, poſt longas internuntiationes, moras, et recuſationes vxorem meam precibus Eratoſthenis conceſſiſſe.

51. καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι.] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc tueantur, quaſi idem valeret, atque ſi Lyſias ſic dixiſſet καὶ κατηγόρει ἡ θεράπαινα τὰς τοῦ ἐρατοσθένους εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσόδους, τουτέστιν, οἷς τρόποις προσίοι πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα. Ego vero nullus dubito locum hunc leuiter eſſe corruptum, et poſſe gemino modo ſanari, ſiue vt pro προσίοι legatur ποιοίη, quibus modis faceret ingreſſus in domum meam. Siue, quod malim, vt καὶ poſt εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam haec duo. 1) Eratoſthenem itare, ventitare ad domum meam, ſaepius in eam me clam ingredi. 2) modos, quibus illa ad heram accederet.

πεύσεται[52]· εἰ δὲ μή, ὐδέν σοι κύριον ἔσται τῶν πρὸς ἐμὲ ὡμολογημένων[53]· ἀξιῶ δέ σε ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι· ἐγὼ γὰρ ὐδὲν δέομαι λόγων. ἀλλὰ τὸ ἔργον[54] φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ ὅτως
39. ἔχει. ὡμολόγει ταῦτα ποιήσειν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε[55a.], ὡς ἐγὼ μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις[55b] ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διη-

 γήσα-

52. πεύσεται] sic dedi e Vindobonensi. Toup etiam sic dudum emendarat ad Suidae T. I. p. 31.

53. τῶν πρὸς ἐμ' ὡμολογ.] τῶν πρός σε ἐμοὶ ὡμολογημένων. STEPH. Duriter sane, ne quid amplius dicam. Quid si τῶν προσωμολογημενων? Ita *Aesch. c. Ctesiph.* Παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημενα. Natum est vitium ex initio vocis subsequentis. TAYL.

Bene habet vulgata, nisi quod σοι subaudiendum est. Perinde, et in eandem sententiam dicitur τὰ πρὸς ἐμέ σοι ὁμολογηθέντα, atque τὰ ἐμοὶ πρὸς σὲ ὁμολογηθέντα. pacta conuenta inter nos ambos. nisi quod haec intercedat differentia, prius illud significat, quae tute tibi a me depectus es, posterius, quae ego mihi abs te depectus sum.

54. ἀλλὰ τὸ ἔργον] id est ἀλλὰ δέομαι τοῦ τὸ ἔργον Φ. γ. sed haec postulo, vt res ipsa dispalescat.

55 a. Post v. πέντε deesse videtur haec sententia καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν μοιχὸν ἔνδον ἔλαβον. In his enim duobus causae cardo versabatur, 1) τὸν μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ. 2) ἐπ' αὐτοφώρῳ, vt non alius, sed ipse maritus, moechum in stupro vxoris deprehenderet. haec duo necesse erat argumentis certis et inuictis demonstrari.

55 b. μεγ. τεκμηρ.] Profecto μεγάλα illa τεκμήρια diutius frustra quaesiui. Mi homo, quare pollici-

γήσασθαι βούλομαι τὰ πραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ. Σώστρατος [56a]. ἦν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος· τούτῳ ἡλίκῳ δεδυκότος ἰόντι [56b]. ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα. 42. εἰδὼς δ' ἐγώ, ὅτι τηνικαῦτα ἀφιγμένος [57], οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο [58a]. οἵκοι τῶν ἐπιτηδείων [58b]., ἐκέ-

λευον

tus non fidem tuam liberaſti? Mancam olim eſſe hanc orationem iam aliunde ſuſpicabar. Nunc ſuſpicandi finem feci. TAYLOR.

56a. Σώσαστρος] Recte *Coisl.* Σώστρατος, vti inferius quoque legitur. Nomen vulgariter vſurpatum, et, vt id quoque adiiciam, ex genio linguae Graecae. Περὶ μὲν οὖν Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι, καὶ δεδήλωται μέγεθός τε αὐτοῦ, καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἔργα οὐκ ἀπῳδα τοῦ ὀνόματος. Lucian. in *vit. Demonactis.* TAYLOR.

56b. ἰόντι] rarο ſenſu, pro ἐπανιόντι, vel ἐπανήκοντι, reuertenti, redeunti.

57. ἀφιγμένος] ſcil. ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὸ ἄστυ πρὸς τοὺς οἰκείους. Saepe ἀφικνεῖσθαι vſurpatur pro ἐπανέρχεσθαι vel κατιέναι.

58a. οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, οὐδένα ἄν, vel οὐδέν' ἂν etc. *neminem ſuorum domi inueniret.* Sic infra: Καὶ τοὺς μὲν ἔνδον κατέλαβον. Et rurſus: οὐκ εἰδὼς οντινα οἴκοι καταλείψομαι (l. καταλήψομαι) καὶ ὄντινα ἔξω. Demoſthenes in Euerg. καταλαβὼν δὲ αυτον οὐκ ἔνδον ὄντα. MARKLAND.

58b. τῶν ἐπιτηδείων hic loci neutrius generis eſt. id temporis, tam ſero diei domum ſi redeat, alimentorum, vnde reficiatur, nil reperturum eſſe, coena a neceſſariis iam dudum confecta, non exiſtimantibus futurum, vt Soſtratus tam ſero rure domum rediret.

λευον συνδειπνεῖν [59]· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμέ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ κα-
94.1. λῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ᾤχετο, ἐγὼ δὲ ἐκάθευδον. ὁ δ' Ἐρατοσθένης, ὦ ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με εὐθὺς, Φράζει, ὅτι ἔνδον ἐστί. κἀγὼ εἰπὼν ἐκείνῃ ἐπιμελεῖσθαι
3. τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι ὡς [60] τὸν καὶ τόν· καὶ τοὺς μὲν ἔνδον [61] κατέλαβον, τοὺς δὲ ἐκ ἐπιδημοῦντας [62] εὗρον [63]. παραλαβὼν δ' ὡς οἷόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων, ἐβάδιζον. καὶ δᾷδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτω [64] καπη-

59. συνδειπνεῖν] scil. ἐμοί, aut ἡμῖν. mecum et cum vxore mea coenam participare.

60. ὡς] sic dedi pro vulgato εἰς.

61. ἔνδον] imo vero ἐκ ἔνδον. alios quidem, cum vrbe non exceſſiſſent, tamen domi ſuae non reperiebam. alios audiebam ne in vrbe quidem eſſe.

62. ἐκ ἐπιδημοῦντας] malim οὐδ' ἐπ.

63. εὗρον] id eſt ἔμαθον, ἐπυθόμην.

64. ἐγγυτάτω] Non admodum incuſo ἐγγυτάτω. Sed dediſſet, credo, Atticus ſcriptor ἐγγυτάτω. Adeo cum vtroque numero et genere concordat in ſtructura aduerbium iſtud. Οὕτοσὶ ἐγγυτατω ἂν γένοις ἐπετρόπευεν. Iſaeus. Ἐπὶ τὴν ἔγγιστα νῆσον διέβησαν. Dion. Halic. Οἱ ἐγγυτατα τῶν πολεμίων. Xenoph. *Anab.* l. 2. Πολεμίων τῶν ἐγγυτατω καὶ χαλεπωτάτων. Plat. *de Legg.* l. 1. Πρὸς τοὺς ἐγγυτατα γένους συνοικοίη. Lyſiae fragm. ex *orat. de Hegeſandri heredit.* Ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτατω κώμας κατεσκήνωσεν. Xenoph. *Anab.* l. c. TAYLOR.

Poſſit quoque, ſi quid mutandum ſit, quamquam

καπηλείᾳ, εἰσερχόμεθα, ἀνεῳγμένης τῆς θύρας, 6.
καὶ [65] ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὥσαντες δὲ τὴν θύραν τῷ δωματίῳ, οἱ μὲν πρῶτοι [66] εἰσιόντες, ἔτι εἴδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῇ γυναικί· οἱ δ' ὕστερον, ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἑστηκότα. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτὸν, καὶ 9.
τὼ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς τὰ ὄπισθεν, καὶ δήσας, ἠρώτων, διὰ τί ὑβρίζει, εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κἀκεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὡμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. 12.
ἐγὼ δ' εἶπον· ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος· ὃν σὺ παραβαίνων, περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, καὶ μᾶλλον εἵλου τοιοῦτον ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν, καὶ εἰς τοὺς παῖδας [67] τοὺς ἐμούς, ἢ τοῖς νόμοις πει- 15.
θεσθαι,

nil neceſſe eſt, ἐγγύτατα aduerbialiter legi. quam lectionem ſubiicit Vindobonenſis, in quo cerno veſtigia huius lectionis, quae olim videtur in quibusdam libris fuiſſe verſata, ἀπὸ τοῦ ἐγγύτατα καπηλείου.

65. καὶ] Delet iſtud καὶ Scaliger, quod non inconcinnum ſenſum euocat. Sed vtor praeſentibus. TAYLOR.

καὶ recte ſeruauit Taylor. eſt enim prorſus neceſſarium.

66. πρῶτοι] ſic dedi e Coislin. vulgati dant πρῶτον.

67. τοὺς παῖδας] Nondum quidem Euphileto tum erat proles, praeter filiolam. verum ſic loquebantur in foro attico (et latini quoque morem illum loquendi imitati ſunt, quae res nota eſt) ipſi adeo improles, pariterque, quibus nati non eſſent, niſi vnus aut vna,

θεσθαι, καὶ κόσμιος εἶναι. ὅτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν, ὥνπερ καὶ οἱ νόμοι [68] κελεύουσι [69] τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, ὃν εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ [70], ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγών, ὥσπερ
18. ἕτοι λέγουσι· πῶς γὰρ ἄν; ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ πληγεὶς [71] κατέπεσεν εὐθύς· περιέρρεψα δ' αὐτοῦ τῶ.

χεῖρε,

spe nascendorum. Tanquam praesentes iam praecipiuntur fictione absentes et adhuc futuri.

68. καὶ νόμοι κελεύουσι] Repone Articulum, καὶ οἱ νόμοι: vt paulo ante, τοις νόμοις πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita passim infra. MARKLAND.

Recepi articulum, cum ex auctoritate Marklandi, tum quod Brulartianus et Vindobonensis pro καὶ dent οἱ. ὥνπερ οἱ νόμοι. sine καὶ.

69. κελεύουσι] subaudi τυχεῖν.

70. ὃν εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ· pro quo, Orat. III. dicit, συναρπάζοντες ἐκ τῆς ὁδοῦ. quod (vel ἐξαρπασθεὶς,) melius puto. Orat. XII. versus finem: τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον. MARKL.

71. ποδηγὴς] Barbarum istud ποδηγὴς confixit *Dunaeus*, sed trepidanti similis, vt debuit. ποδήρης. Tentarunt locum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς. Scaliger. Est cui placet ἀπὸ πληγῆς. Ego quoque olim πεδήτης coniectaui, nam deesse aliquid iudicabam de *compedibus*, quae hominem fugiendi impotem efficerent. Verbum autem fuisse ex *dominantibus* et in communem vsuram receptum iam olim fidem dedere *Cratinus* et *Callias*, qui fabulam eo nomine insignitam publici iuris fecerunt vterque: Ita *Hesych.* Πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν. Πέδαι δέσμα, περισκελίδες. Πεδῆται, πεπεδημένοι. At profecto medelam quasi digito commonstrat Cod. *Coisl.* ποδηγεὶς, a quo non longe abest

χεῖρε, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, ὥς διαφυγεῖν ἂν οὐδὲν ἐδύνατο, ἔτε σίδηρον[72], ἔτε ξύλον, ἔτε ἄλλο ὁτιοῦν ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι οἱ μὴ τὰ δί- 21. καια[73] πράττοντες, οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν τἀληθῆ· ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι, καὶ τὰ τοιαῦτα

παταγεῖς. Vt ſupra παταξας καταβαλλω αὐτόν. Alibi c. *Agorat.* ὁ μὲν Θρασύβυλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει παταξας. TAYLOR.

ποδηγὸς κατέπεσεν] Conieceram πεδήτης, *vinctus compedibus.* Sed non placet, quia nulla *compedum* (quemadmodum eſt *manicarum*) mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit παταγεὶς. ſupra enim dixerat Lyſias, παταξας καταβαλλω αὐτὸν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει παταξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Caeterum male diſtinguitur hic locus, et Parentheſis continuari debuit a voce πῶς vſque ad ἠμύνατο: et minor tantum Diſtinctio ponenda poſt εὐθὺς, et poſt χεῖρε. MARKLAND.

Reſtitui πληγεὶς e Vindobonenſi, prout Toup quoque ad Suidam T. II. p. 298. emendauit. Olim ſuſpicabar de πεηνὴς. quod etiam non alienum ſit. *qui ſtatim uno ictu deiectus praeceps corruerit in cubiculo.* focus erat in penetralibus aedium quidem, attamen non in cubiculo.

72. σίδηρον] malim σιδήριον. vt p. 95. 35. ed. Steph. Illud eſt ferrum, metallum, vnde enſes, cultri, falces, alia cuduntur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo.

73. μὴ τὰ δίκαια] poſſit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. haud ego tamen infitiabor, me hoc malle, praeſertim cum a libris quibusdam articulus τὰ abſit.

αὖτα μηχανώμενοι [74], ὀργὰς τοῖς ἀκούσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. πρῶτον
24. μὲν ἔν ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Οὐκ ἠμφισβήτει, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ὡμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἕτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἠ-
27. ξίουν εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ [75]. Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου
30. πάγου [76]. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριον

74. καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι] quo pertinet, vt alios ſubornent, qui mendacia iſtorum teſtimonio ſuo adiuuent.

75. Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. μαρτυρίαι] Scribendum puto μαρτυρές. Et ita quoque infra, vbi omnia eadem verba. Sed non affirmo: ſcio enim vnum et alterum exemplum contra adferri poſſe. Vide ad Orat. III. MARKLAND.

76. τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, etc.] Lege, πάγου. Νομος. Ἀκούετε, etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. νομος. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι etc. Sic enim ſcribendum, ὦ ἄνδρες, vt paene vigeſies in hac Oratione. Vulgo deeſt ὦ. MARKLAND.

Ego titulum νομος ex auctoritate Marklandi addidi.

πρίον ἐστι, καὶ ἐφ' ὑμῶν 77 ἀποδέδοται τῷ Φόνῳ τὰς δίκας δικάζειν, διαρρήδην εἴρηται, τοῦτον μὴ καταγινώ-

77. ἐφ' ὑμῖν] ἀφ' ὑμῶν. SCHOTT. si Musis placet. Quasi idem Ius poterat esse πάτριον (originarium nempe) et conlatitium vel precario institutum. Ita enim Antiquiores. Οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἣ προεξάναγ τῶν Ἑλλήνων πατριον. *Demosth. de emendata legat.* Ἐξέλιπεν Ἀργείοις ποτὲ τὸ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ οὗ βασιλεύεσθαι πατριον ἦν αὐτοῖς. Plutarch. *de fortuna Alexand.* Or. XI. Pressius adhuc de hoc ipso Concilio *Aesch. c. Timarch.* Ἡμεῖς οἱ Ἀρεοπαγιται ὅτε κατηγορεῦμεν — ὅτε ἀπολογούμεθα· ὁ γὰρ ἡμῖν πατριον ἐστίν. et *Lucian. Anacharside.* Επειδὴ καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου παγου, ἥπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πατριον ἔτω ποιεῖν. Nasutior paulo fuit *Dunaeus*, qui veram lectionem eruisse visus est, sed quem fefellit ratio et historia. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lysiae natalibus prior erat, labefactatam fuisse huiusce Curiae auctoritatem vno ore prodiderunt Antiqui, consilium quidem ad eam rem Pericle, operam praestante Ephialte. De quo Historici. Χαίρειτι τῷ δήμῳ καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν. Et rursus καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταχῦσαι. Diod. Sic. ad h. annum. *Plutarch.* in *Pericle* et *Cimone* et alibi non semel. *Heraclid. Pontic. de Politiis. Aristot. de Rep.* II. 12. et *Harpocrat.* in Ο κάτωθεν νόμος. Eo vulnere inlato Senatus neruis suis accisus ad pristinam dignitatem nunquam emicuit, nisi quod propter incredibilem in his rebus existimationem de Caede cognoscere ei erat denuo in integrum repositum. Τοῦτο μόνον τὸ δικαστήριον οὐχὶ τύραννος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ δημοκρατία τας Φονικας δικας αφελεσθαι τετόλμηκεν. Demosth. *c. Aristocr.* Id igitur Iu-

γινώσκειν Φόνϑ[78], ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοι-
33. χὸν λαβών, ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται[79]. καὶ ὅτω

ris silentium et redintegrationem intelligit ὁ ἀπολογούμενος, ita sententia vna redintegrata. ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ ὑμων ἀποδέδοται τῶ Φόνϑ τὰς δίκας δικάζειν. Recte opponuntur πάτρια et τὰ ἐφ' ὑμῶν, vt ap. *Dem.* παλαια atque eadem forma. οὐ τοίνυν τα παλαια ἄν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐφ' ὑμων τϑτωνὶ τῶν ἔτι ζώντων πολλοὶ δίκην δεδώκασι. Orat. *de mentita legatione.* Τϑτων, ὦ ἄνδρες, δεινότερα ϑ' γέγονεν ϑδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' ὑμων ἐν τοῖς Ελλησιν, οἶμαι δ' ϑδ' ἐν τῳ προσθεν χρονῳ. Id. ibid. TAYLOR.

καὶ ἐφ' ὑμῖν ἀποδέδοται etc.] Lego: καὶ ἀφ' οὗ (vel ὑφ' οὗ) ὑμῖν ἀποδέδοται etc. *et a quo vobis attributum est de caedibus iudicare.* In *Delphinio* enim haec causa, non in *Areopago*, agebatur. Haec vero Curia, (Delphinium,) vt et caeterae Tres, quae diuersarum Homicidii Specierum cognitionem habebant, (de quibus vide Iul. Pollucem VIII. 10.) ius et auctoritatem suam videntur habuisse ab Areopago; qui ab antiquissimis temporibus, et antequam *Delphinii* nomen auditum fuerat, iudiciis de *Caede* destinatus erat locus. Vide doctiss. *Perizonium* ad Aeliani Var. Hist. V. 15. *Schotti* scholion est hoc: „ἐφ' ὑμῖν] Forte ἀφ' ὑμῶν. „And. Dunaeus pro ἐφ' ὑμῶν, *vestro tempore*, *vestra* „*memoria.*„ Quod sane non intelligo. MARKLAND.

Fui in auctoritate Taylori. tametsi ne ille quidem auctor huius emendationis est, sed Dounaeus.

78. τῶτον μὴ καταγινώσκειν Φόνϑ] bene si habet, inuersa est locutio, pro illa solita τϑτϑ μὴ καταγινώσκειν Φόνον. contra illum non pronunciare sententiam homicidium ab eo commissum esse. Ego vero posterius malim.

79. ταύτην τὴν τιμ. π.] id est τὸν μοιχὸν φονεύσῃ.

ἔτω σφόδρα ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς, ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις, τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον, ὅτι, εἴ τινα εἶχε [80] ταύτης μείζω τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν ἄν· 36.
νῦν δὲ ἐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν [81] καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον [82]. ΝΟΜΟΣ. Ακούετε, ἄνδρες, ὅτι κε- 39.
λεύει, ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον, ἢ παῖδα, αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν [83] τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖ-

80. εἶχε] scil. ἐπιτιθέναι. hoc subaudiri necessarium est propter insequens ἐποίησεν ἄν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἄν.

81. post τὴν αὐτὴν deest aut ἐπ' αὐταῖς, aut saltim τῇ, scil. τεθειμένῃ vel τεταγμένῃ τιμωρίᾳ.

82. καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit scribae recitandam, non est illa, de qua modo egerat, qua sancitum fuerat, vt moechus super vxore vel pellice alterius deprehensus impune occideretur, sed est haec, de qua statim agere incipiet, scil. de duplo mulctae pendendo, si quis liberum hominem vi stupraverit.

83. διπλῆν] Vt existimationi eruditorum consulerem, qui ante me hoc saxum voluebant, attamen διπλοῦν relinquebant intactum, non operae, non laboris parcus eram, si qua fortuna aut constructione haec lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidi. Dixit quidem *Gellius*, XI. 18. *Is in fures non mortis, sed* Dupli *poena vindicandum existimauit.* Itemque *Cic.* III. *Offic.* 65. Verum

γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ 84. 85 ἀποκτείνειν ἔξεσιν, ἐν
C 2 τοῖς

hoc non rem adtingit. Ceteri vno ore. οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλην τὴν βλαβην ὀφειλειν κελεύουσιν. Dinarch. c. *Demoſth.* η δικην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλην. Plato *de LL.* l. 9. διπλασιας ζημίας ἀξιοῖ. Thucyd. I. 86. Et quod illis ignoſcendum non erat, noſter fere eodem ſpiritu. Τοῖς δὲ διπλην ἐποίησε τὴν βλαβην. TAYLOR.

Duplum eius multae, quam luit, qui corpus ſeruile ſtuprauit.

84. ἐὰν δὲ γυναῖκας, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεσιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Locus eſt mutilus, corruptus, male diſtinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, vt, ſi quis *hominem ingenuum* vel *puerum* VI vitiaſſet, duplicem mulctam ſolueret: ſi quis vero *Nuptam* PERSVASIONE ſtupraſſet, marito liceret impune eum occidere. Atque hac Lege maxime ſe defendit Reus noſter, cuius Vxor ab hoc Eratoſthene non *vi* ſubita, ſed, vt ille ait ſupra, χρόνῳ διέφθαρται, *poſt aliquod tempus*, arte et illecebris, corrupta fuerat. Haec eo praefatus ſum, vt planius appareat deeſſe vocem πειθοῖ, *perſuaſione*, quae opponatur βίᾳ, *vi:* ex qua oppoſitione et diſtinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖκα (ſc. γαμετὴν) πείθοι, etc. Clarum eſt ex eo, quod ſequitur, vbi ad verba ipſa Legis alludit: ὅτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πειθοντας. Et ſtatim: ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ, ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τοὺς δὲ πειθοντας, ὅτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστε etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Conui-

τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. ὅτως, ὦ ἄνδρες, τὸς βιαζομένους

luio, vbi Lyſiae ſententiam et paene verba exſcribit: καὶ μὴν ὅτι γε οὐ βιαζεται, ἀλλὰ πειθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητος. ὁ μὲν γὰρ βιαζομενος ἑαυτὸν πονηρὸν ἀποδεικνύει· ὁ δὲ πειθων, την τοῦ ἀναπειθομένου ψυχην διαφθειρει. *Et quidem quod non vi agit, ſed perſuadet, propterea magis odio dignus eſt. Qui enim vi agit, improbitatem ſuam palam oſtendit: qui vero perſuadet, mentem corrumpit eius, cui perſuadetur.* De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Iudaeus, de Potipharis vxore: βία λοιπὸν πρὸ πειθες ἐχρῆτο: prout bene emendauit Doctiſſ. *Mangeius*, pro πάθους. Lib. de Ioſepho. Vide et Demoſth. in Midiana, et Orat. de Foedere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit haec Lyſiana huius Legis explicatio, vt eam iterum videatur adludere Cyropaed. lib. III. *Armenius autem hoc modo locutus eſt: Neque illi, o Cyre, qui viros alienos cum vxoribus ſuis familiarius verſantis deprehendunt, ob hanc cauſam eos interficiunt, quaſi frugi melioris reddituri vxores ſuas,* ὡς σωφρονεστέρας ποιοῦντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιρεῖσθαι αὐτοὺς τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίοις αὐτοῖς χρῶνται: *ſed quod exiſtiment eos auferre ab iſtis amorem ſibi debitum, idcirco pro hoſtibus eos habent.* Ita enim, cum Doctiſſimo Lyſiae Editore, locum iſtum legendum et explicandum eſſe puto: vt ποιοῦντες (non ποιοῦντὰς) ad *maritos*, αὐτοὺς (non αὐτὰς) ad *moechos* referatur. MARKLAND.

85. ἐφ' οἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεσιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Elegans phraſis leuiter corrupta, et Diſtinctio male poſita, interpretibus impoſuerunt. Lego et diſtinguo: ἐὰν δὲ γυναῖκα πειθοῖ, ἐφ' οἷσπερ ἔξεσιν ἀποκτείνειν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. Ad verbum: *Si vero nuptam perſuaſione, eorum reum teneri, propter*

ζομένες ἐλάττονος ζημίας ἀξίως ἡγήσατο εἶναι ἢ
C 3 τὰς

quae fas eſt occidere: id eſt, criminis capitalis reum eſſe; adeo vt per Leges marito liceat eum interficere. Idem eſt ac ſi ſcriptum fuiſſet, ἔνοχός ἐστι τοῖς αἰτίοις, ἐφ' οἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστι, vel ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, prout loquitur Noſter Orat. XXII. et Aeſchines adu. Cteſiph. p. 89. et alii paſſim. Locutionem paucis confirmabimus. Aeſchines περὶ Παραπρεσβ. p. 37. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. Dinarchus adu. Demoſth. p. 95. εἰ δὲ μή, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν (ſc. οἱ νόμοι) οἷσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. Andocides de Myſter. p. 7. ὃς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὗς ἠγγυήσαντο. Recte quoque ἐνέχεσθαι ἐν. Aeſchines adu. Cteſiph. p. 78. ὁ γὰρ Σόλων — ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀτράτευτον, καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως. Vbi plenam phraſin habes. Andocides de Myſter. p. 12. ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι. Sic ἔνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς, Idem p. 11. Demoſthenes in Leptin. appoſite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τῶ δικαίω τάξιν· ἀλλ' ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι· κἂν ἕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. MARKLAND.

Multa iſta, et quae haud dubito quin multi futuri ſint, quibus acute et ſolerter excogitata videantur eſſe, ingenioque Marklandi digna, in caſſum tamen omnia proiecta ſunt, vt toto coelo a rei veritate et Lyſiae ſententia aberrantia. Deeſt quidem aliquid, non vero id, quod iſte volebat. Deeſt nempe poſt ἐφ' οἷσπερ, τοὺς πείσαντας. Legem hanc, breuitate dictionis ſubobſcuram, vt ſunt ferme leges omnes graecae, propter conciſam, quam affectant, dictionem intellectu perquam difficiles, ad Scholiaſtae fere modum iuuat explicare et integrare ſic, vt vncis includamus ea, quae

τὺς πείθοντας. τῶν μὲν [86] γὰρ θάνατον κατέγνω, 42. τοῖς δὲ [87] διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην· ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ, ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τὺς δὲ πείσαντας, ὅτως αὐτῶν [88] τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥς' οἰκειοτέρας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι, 95. I. καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τὺς παῖδας [89] ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες,

τῶν

a lectore quoque ipso tacite subiici debent, a legislatore praeterita. ἐὰν δὲ γυναῖκας [βίᾳ τις αἰσχύνῃ,] ἐφ' αἷσπερ [καταληφθέντας] τὺς πείσαντας [vel τὺς πεισθοῖ διαφθείραντας] ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐνέχεσθαι [τὺς βιασαμένους] ἐν τοῖς αὐτοῖς [ἐν οἷσπερ ἐνέχονται οἱ παῖδας ἐλευθέρους βίᾳ αἰσχύναντες. Sententia legis haec est. Quicunque corpora libera per vim stupret, ei pendendum esse duplum illius mulctae, quae irrogetur a lege stuprantibus corpora seruilia. Eadem poena [dupli puta praestandi] teneri etiam illos, si qui mulieres ingenuas vi stupraueriut. nam qui lenociniis et blanditiis obstrinxissent sibi ad moremque sibi gerendum pellexissent, atque sic volentes illas corrupissent, seu stupro, seu adulterio, eiusmodi corruptores impune licere occidere.

86. τῶν μὲν γὰρ] scil. τῶν πεισάντων.

87. τοῖς δὲ] scil. τοῖς βιασαμένοις.

88. αὐτῶν] indiligentius paulo atque securius dictum. Confidebas nempe, Lysia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, vt hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, sed omnes vltro coniectura id esse consecuturos, quod tu in mente habuisses. scil. τῶν πεισθεισῶν.

89. καὶ τὺς παῖδας, etc.] Adulterium, vti videtur,

3. *τῶν ἀνδρῶν, ἢ τῶν μοιχῶν. ἀνθ' ὧν ὁ τὸν νόμον τι-*
θεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν. ἐμὲ τοί-

 νυν,

apud Graecos non in *Solutam*, aut *Vacuam*, ſed in *Coniugatam*, in ὕπανδρον ſolam cadere potuit, vti pariter apud Romanos, Graecae *νομοθεσίας* probos interpretes. *Proprie Adulterium in Nupta committitur*, propter partum ex altero conceptum *compoſito nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Graeci φθορὰν appellant.* l. 6. §. 1. D. ad Leg. Iul. *de adulteriis coercendis.* Ita porro, Adulter, *qui alienam* Matremfam. *corruperit*, l. 225. D. *de verb. ſignif.* ὃς ἂν μοιχεύσηται τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου. Leuit. XX. 10. Vid. quae nos modo de *Furto* et *Adulterio.* Inde adeo Legg. Ciuiles, quae Societatis vt plurimum beneficia adſtruere ſatagunt, alia prorſus reſpiciunt atque Canonicae. Plenior eſt, quem conſuli velim, Cl. *Harpprecht.* ad *Inſtit.* l. 4. Tit. 18. §. 4. *Anton. Perezii Praelectiones* ad C. *de lege Iulia.* et *I. Fred. Bockelman. Diſſirent. Iur. Ciuil. et Canon.* c. 49. Ad maritum tamen ſtuprantem detorquetur aliquando vox Adulterium, qui, vti dixi, Moechus ſeu Adulter fieri non poteſt, niſi in aliena vxore: Ita in his locis, quae tamen maiorum ſapientiſſima inſtituta referunt de diſſimili in diſſimili ſexu atrocitate. Fragm. *Cat.* apud *Gell.* X. 23. *In adulterio vxorem tuam ſi deprehendiſſes, ſine iudicio impune necares? Illa te, ſi* adulterares, *digito non auderet contingere. Neque ius eſt.* Item l. 1. *C. ad Legem Iuliam* etc. *Publico iudicio non habere mulieres* adulterii *accuſationem, quamuis de matrimonio ſuo violato queri velint, lex Iulia declarat: quae cum maſculis iure mariti accuſandi facultatem detuliſſet, non idem feminis priuilegium detulit.* Hinc eſt quod lamentatur muliercula apud *Plaut. Mercat.*

νυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι ἀ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν. ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ [90], πότερον χρὴ τούτους ἰσχυρὰς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ μὲν γὰρ [91] 6. οἶμαι πάσας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα, ὅ, τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. ὅτοι τοίνυν περὶ τῶν τοιούτων [92] τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρακελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν. εἰ δὲ 9. μή, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς

Ecaſtor, lege *dura viuunt mulieres*
Multoque iniquiore miſerae quam viri.
Nam ſi vir ſcortum duxit clam vxorem ſuam,
Id ſi reſciuit vxor, impune *eſt* viro.
Vxor vero ſi clam domo egreſſa eſt foras,
Viro fit cauſa, exigitur matrimonio.
Vtinam lex *eſſet* eadem *vxori*, *quae eſt* viro.
Nam vxor contenta eſt, quae bona eſt, vno viro,
Qui minus vir vna vxore contentus ſiet?

90. ἐν ὑμῖν ἐστιν] ſcil. διορίζεσθαι.

91. ἐγὼ μὲν γὰρ] ego mediam vocem, qua vulgati carent, e Coislin. et Vindob. addidi.

92. περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, vt pendeat a ſequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. *Andocidem.* Καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦπου ἑτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν. TAYLOR.

Mihi non videtur vulgata lectio ſollicitanda eſſe. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. eſt atque ἐν τοῖς τοιούτοις. in eiusmodi cauſis.

τοὺς κλέπτας [93] ἐπαρεῖτε Φάσκειν μοιχοὺς εἶναι· εὖ εἰδότας, ὅτι, ἐὰν ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι, καὶ ἐπὶ τούτῳ Φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλ-
12. λοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, ἀδεὶς αὐτῶν ἅψεται. πάντες γὰρ εἴσονται, ὅτι τὸς μὲν νόμους τῆς μοιχείας χαίρειν ἐᾶν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν [94] δε-

 διέναι.

93. ὡς καὶ τὸς κλέπτας] Non ſine ſtomacho et grauiſſima ludicum reprehenſione hoc dicit Lyſias; ſi ex eorum ſententia ea ſequeretur legis diſpoſitio, vt *adulterii* αἰτία tutior ſit futura atque ad ſalutem accommodatior, quam illa *furti*. Longe aliter ſtatuerunt gentes, quarum inſtituta ad nos memoria peruenere. Optime de his rebus Rex ſapientiſſimus, cuius mentem, quia multum ad eam rem facit, non grauabor exſcribere. Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Η περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τὸς δὲ πόδας ὐ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad vxorem vicini eius) οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, ἐάν τις ἁλῷ κλεπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ δὸς ῥύσεται ἑαυτόν. Ο δὲ μοιχος δι' ἔνδειαν Φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτῷ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτῷ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ Φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δώρων. Prou. VI. fin. TAYLOR.

94. τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi poſtulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν, Poſt haec ſcripta inueni poſteriorem coniecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi.

διέναι. αὕτη γάρ ἐστι πάντων [95] τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. σκέψασθε [96], ὦ ἄνδρες. κατηγοροῦσι γάρ μου, ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 15.
μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν νεανίσκον. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἡγούμην, ὁτινιοῦν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθείραντα λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγε- νημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκουν ἄν· εἰ 18.
δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσ- ελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ὁτινιοῦν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτὸν, σωφρονεῖν [97] ἐμαυτὸν ἡγούμην. σκέψασθε δὲ, ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται. ῥᾳδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες, (ὅπερ καὶ 21.
πρό-

95. ἐπὶ πάντων] Vel ἐξι. Cum vero dicit, Horum Iudicum ſententiam praecipuam eſſe *omnium* in Vrbe, intellige, *quoad hanc rem*, et de huius modi caedibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, mallem παρὰ. MARKLAND.

ἐξὶ πάντων] ſic primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, praeſertim cum a Brulart. et Coisl. confirmetur (quae, vt videtur, gemina auctoritas neſcio an vna ſit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo poſſit.

96. σκέψασθε] nimis abrupta haec eſt oratio, vt ſuſpicer aliquid deeſſe.

97. σωφρονεῖν] Quid? *Putaui* me recte feciſſe, ſi quomodocunque. — Immo *putaſſem*. σωφρονεῖν ἂν ἐμαυτὸν ἡγούμην. Vt ſupra. Δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἡγούμην ὁτινιοῦν τρόπῳ λαμβάνων. TAYLOR.

πρότερον εἶπον) Φίλος ὢν Σώκρατος καὶ οἰκείως διακείμενος, ἀπαντήσας ἐξ ἀγρῦ περὶ ἡλίου δυσμὰς συνεδείπνει· καὶ ἐπειδὴ[98] καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο, καίτοι πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμήθη-
24. τε, [ὅτι,] εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἑτέρῳ δειπνεῖν, ἢ τὸν συνδειπνήσοντά μοι[99] εἰσαγαγεῖν. ἕτω γὰρ ἂν ἧττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἄν ὑμῖν, τὸν συνδειπνοῦντα
27. ἀφεὶς, μόνος καταλειφθῆναι, καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν[100] ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἐμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμωρεῖτο[1]; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν,

98. ἐπεὶ δὲ] *Coisl.* ἐπειδὴ. Id quod optaui bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἀναβάντες ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ᾤχετο. TAYL.

καὶ ἐπεὶ δὲ καλῶς] Abundat δὲ. Lego, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: vt ſupra, ἐπειδὰν δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

99. συνδειπνήσοντά μοι εἰσαγαγεῖν] mediam vocem, quae vulgatis deeſt, e Coislin. recepi, ad cuius auctoritatem Vindobonenſis quoque quodammodo accedit με interponens,

100. κελεύειν] malim κελεῦσαι ob praecedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι.

1. ἵνα — ἐτιμωρεῖτο] obuium erat τιμωροῖτο. Sed caue quidquam mutes. Infra: ἵνα εἰσήειν, et ἐποιούμην. Orat. IV. ἵνα ἐγένετο. et ita ſaepe Attici. ἵνα εἶχον ἄν, Orat. VII. ἵνα μὴ ἀνηλίσκετο, Plato in Sympoſio, p. 11. Ed. Oxon. vbi pro παίδων moneo legendum παῖδας. Xenophon Cyropaed. lib. I. ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ. Iſocrates Euagora, initio

ὑμῖν, τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτὰς συλλεγῆναι εἰς οἰκίαν [2] τῶν Φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον, ἢ, ἐπειδὴ τάχιστα ἠσθόμην, τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, ὃν εἰδὼς, ὅντινα οἴκοι καταλήψομαι [3] καὶ ὅντινα ἔξω; καὶ ὡς Αρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον [4], ὃν ἐπιδημοῦντας [5], (ὃ γὰρ

fere: ἵνα οἵ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἐν εἰδόσι ποιούμενοι τοὺς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν· οἵ τε νεώτεροι φιλοτιμωτέρως διεκεῖντο πρὸς τὴν ἀρετήν. Demoſthenes adu. Androt. ἵνα ἐνδυνεύομεν: et ἵνα ἦν, contra Aphobum Et ad hanc Corinthios 1 Epiſt. IV. 6. ἵνα μὴ ἐφυσιοῦσθε: vbi vulgo ſcribitur φυσιοῦσθε. MARKLAND.

2. οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινος aut τϐ encliticum.

3. καταλείψομαι] Vidit iſtud καταλείψομαι magnus Salmaſ. vti profecto caecus ſit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta accedere in tali re poſſit fides ex Cod. noſtro *Coisl.* TAYLOR.

καταλείψομαι] Leg. καταλήψομαι, vt ſtatim, et ſupra. Error forte operarum: qualis eſt ἔξω, pro ἕξω, quemadmodum recte legitur in nonnullis huiuſce ipſius Editionis et Impreſſionis exemplaribus. MARKLAND.

4. ἦλθον] ſubaudi τηνάλλως. fruſtra.

5. ὃν ἐπιδημοῦντας] Iudicabit aliquis ita reſtituendam fore hanc periodum ὡς ὃν ἐπιδημοῦντας. vna ſc. vocula reuocata, quae ante ſcripturam ſui ſimillimam facile excidere potuit. Aut fortaſſe h. p. melius. Ὡς Αρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἐλθων ὃν ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ἤδειν· ἑτέρους δὲ ὃν ἔνδον ὄντας κατέλαβον. Sublicis erat omnino locus adiuuandus, ſed nihil ſilentibus Codd. refingere audeo. TAYLOR.

γὰρ ἤδειν [6a.]) ἑτέρως δὲ ἂν ἔνδον ὄντας κατέλαβον·
33. ὥς δ' οἷός τε ἦν λαβὼν ἐβάδιζον. καίτοιγε, εἰ πρυήδειν, ἂν ἂν δοκῶ ὑμῖν καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι, καὶ τοῖς φίλοις παραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέσατα μὲν αὐτὸς εἰσήειν (τί γὰρ ἤδειν, εἴ τι κἀκεῖνος εἶχε σιδήριον;) ὡς μετὰ πλείστων δὲ μαρτύ-
36. ρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς τῶν ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ [6b.], ὥς οἷός τε ἦν παρέλαβον. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἕτως περὶ τού-
39. του τοῦ πράγματος, ζητοῦντες, εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ἐρατοσθένει ἔχθρα πώποτε γεγένηται, πλὴν ταύτης. ἀδεμίαν γὰρ εὑρήσετε. ὅτε γὰρ συκοφαντῶν γρα-
φάς [7] με ἐγράψατο, ὅτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πό-

λεως

6a. οὐ γὰρ ἤδειν] repete tacite a communi, οὐκ ἐπιδημοῦντας.

6b. ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ] Reſtitue Praepoſitionem, ἐν ἐκείνῃ. Ita ſupra, ἐὰν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Infra, πλὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. Ioan. XXI. 3. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Sequitur: καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Μαρτυρίαι. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, etc. Scribe, Μάρτυρες, vt ſupra monui. MARKLAND.

7. γραφάς] Saepiſſime, vt et hic factum eſt, duo iſtaec vocabula, γραφαὶ et δίκαι, ſecum ab oratoribus atticis comparantur. Illae ſunt cauſae publicae, ad remp. pertinentes, quas vno nomine maieſtatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, ſiue maxima illa erat capitis imminutio, ſeu extremum ſupplicium, ſiue minima, hoc

λεως ἐπεχείρησεν· ὅτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, ὅτε συνήδει κακὸν ὀδὲν, ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, 42. ἐπεθύμει αὐτὸν ἀπολέσαι. ὅτε, εἰ ταῦτα [8] διεπραξάμην, ἤλπιζον μὲν [9a] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιέτων πραγμάτων ἕνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι [9b]. τοσέτῳ τοίνυν δεῖ ἡ λοιδορία, ἢ 96. 1. παροι-

est, exsilium. quocirca recte, foroque attico conuenienter subiungit Lysias *ταῖς γραφαῖς* exsilii poenam; non autem *ταῖς δίκαις*, seu priuatis causis.

8. *ταῦτα*] clandestina illa crimina, quorum conscius Eratosthenes Euphileto fingi tantisper possit fuisse. loquitur enim reus hypothetice. vnde patet post hoc pronomen deesse v. *λαθεῖν*. Nam *διαπράττεσθαι* est gratia, precibus, blanditiis, pollicitationibus, minis, verbo, malis quibusque et pudendis artibus, quae quis improbe vult, ab aliquo seu impetrare, seu extorquere.

9a. *ἤλπιζον μὲν χρ. λ.*] pro primo vocabulo postulat sententia *ἤλπιζε*. vt apparet ex opposito, *ἐγὼ δ' οὐκ ἐδίδουν*, quo libri nostri hodie carent, veteres autem id in suis habuisse videntur. ad verbum sic esset. neque, haec ego si latere perfecissem, speraisset ille quidem se pecuniam abs me laturum, ego vero haud dedissem. Id est, neque potest contra me hoc afferri, Eratosthenem tacuisse quidem de criminibus, quorum mihi esset conscius, quod speraret a me silentii mercedem laturum, me autem illi mercedem illam dare aut noluisse, aut non potuisse. ideoque illum a me de medio sublatum esse. Haec proferri non possunt.

9b. *θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι*] Vsitatius est *ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι*, sine *τῷ θάνατον*: et ita fere scribit Noster. Vulgata tamen defenditur loco Ando-

παροινία, ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε
* οὐδὲ [10a] ἑωρακὼς ἦν τὸν ἄνθρωπον πώποτε πλὴν
ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί· τί ἂν ὄν [10b] βουλόμενος ἐγὼ
3. τοιοῦτον κίνδυνον ἐκινδύνευον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν
ἀδικημάτων ἦν ὑπ' αὐτοῦ ἠδικημένος; ἔπειτα παρα-
καλέσας αὐτὸς μάρτυρας ἠσέβουν, ἐξόν μοι, εἴπερ
ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, μηδένα μοι τού-
των συνειδέναι; Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑ-
6. πὲρ ἐμαυτοῦ νομίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἁπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα
πράττοντες, ὁρῶντες, οἷα τὰ ἆθλα πρόκειται τῶν
τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἧττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξα-
μαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς [11] ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώ-

μην

cidis, Orat. adu. Alcibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει: et p. 30. θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλίᾳ. Paulo ante, pro ἤλπιζον μὲν, ſcribo, ἤλπιζον ἄν, *ſperare potuiſſem.* MARKLAND.

10a. οὐδὲ] ſic dedi de meo. *ne viderim quidem.* olim erat οὔτε. quod ab hoc loco eſt alienum.

10b. τί ἂν ὄν] mediam vocem, quae vulgatis deeſt e Coisl. et Vindobon. addidi.

11. ἐὰν δὲ] ἐάν γε mauult Steph. vt coniungatur cum praecedentibus. Cordate. Tametſi δὴ non fuiſſet pro nihilo. *Tum demum* cum emphaſi. TAYLOR.

ἐὰν δὲ ὑμᾶς ὁρῶσι] Stephanus ἐάν γε. Mallem, ἐὰν καὶ: et locum aliter diſtinguerem: ἧττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας: *ſi vos* QVOQVE *conſpexerint* etc. Mox, ad finem Orat. deeſt Articulus ante πόλεως: τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: vt ſupra hac Orat. et paſſim. MARKLAND.

μην [11]b. ἔχοντας. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον τὰς μὲν κειμέ- 9.
νας νόμας ἐξαλεῖψαι, ἑτέρας δὲ θεῖναι, οἵτινες τὰς
μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζη-
μίαις [12] ζημιώσουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς
ἁμαρτάνειν πολλὴν ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ ἄτω 12.
δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν νόμων τὰς πολίτας ἐνεδρεύε-
σθαι, οἱ κελεύουσι [13] μέν, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ,
τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες δεινότεροι τοῖς
ἀδικουμένοις καθεστήκασιν, ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους
τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ 15.
νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος, καὶ περὶ τῶν χρημάτων,
καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς
τῆς πόλεως [14] νόμοις ἐπεθόμην.

Coniecturam Marklandi a Vindobonensi confirmatam recepi.

11 b. γνώμην] subaudi τοῖς νόμοις.

12. ταῖς ζημίαις] videtur ἐσχάταις aut μεγίσταις interponendum esse.

13. οἱ κελεύουσι μὲν] breuiloquentia Lysiaca haec est, orationem interdum efficiens conturbatiorem. perinde est ac si dixisset ὃ γίγνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — id quod contingit, si leges quidem —

14. τοῖς τῆς πόλεως] Ad auctoritatem Marklandi cum codicum mst. accederet auctoritas, nullus dubitaui posteriorem articulum, quo vulgatae carent, addere.

Admonitio. Ambas annotationes 8. et 9. a. p. 48. deleriuelim. Rectius exponam hunc locum in libello variantium lectionum.

ΛΥΣΙΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΟΙΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pulcherrima et ornatiſſima oratio Lyſiae, qua eos laudauit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, vt et ceteras Ορχαμος τυπογεάφων *ita emendatam edidit, vt tamen aliorum induſtriae aliquid reliqui fecerit.* MVRET. Var. Lect. XVII. 11.

Bellum hoc contra Lacedaemonios geſtum incidit in Olymp. XCVI. *duce Iphicrate. Vid.* Diod. Sic. Xenophon. *in* Hellenic. Nep. *in* Iphicrate, Pauſan. *in* Lacon. *et* Meſſen. *et* Palmer. *ad* Plut. Ariſtoph. 173.

Memoratur haec oratio a Theone, *Capp. 1. et 2. ab* Harpocr. *in* Γεραναια. *Laudatur item ab* Ariſtotele *in* Rhetor. III. 10. *(diſſimulato tamen nomine auctoris) et a* σχ. Aeſchinis *inedito.* TAYLOR.

Plutarchus in Vita Iſocrat. refert, nonnullos dixiſſe Iſocratem transtuliſſe nobilem illum *Panegyricum* ſuum ex ſcriptis Gorgiae Leontini, et Lyſiae. De Gorgia quidem neſcio: ſed quod ad Lyſiam attinet, veriſſimum eſt, quod iſti dixerunt. Conferenti enim hanc Noſtri Orationem cum Iſocratis Panegyrico, patebit clare, plurima eſſe non ſolum ad Res et Hiſtorias et earum Diſpoſitionem ſpectantia, ſed etiam Verba et Sententias, ex hac in illum tranſcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius perſe-

qui non vacat. Ipſe Iſocrates Lyſiam, inter alios, et hunc Ἐπιτάφιον λόγον innuere videtur iſtis Panegyr. p. m. 108. καίτοι με οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων, καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἰπεῖν, ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις πολλάκις εἰρήκασιν. Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri forſan videbitur, Noſtrum, cui tam multa debere voluit, virgula Cenſoria non dubitauit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero huiuſce generis Ἐπιταφίους ſcripſit Lyſias, prout teſtantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quae, opinor, comprehenduntur ſub generali nomine τῶν Πανηγυρικῶν Lyſiae, quorum meminit Halicarnaſſeus, et in quibus Stylum ſolito elatiorem agnoſcit: quae criſis veriſſima eſt. Hanc Orationem ſemel citat Harpocration, V. Γερανία. MARKLAND.

Εἰ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶναι, ὦ παρόντες, ἐπὶ τῷ 190.16
δε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλῶσαι τὴν τῶν ἐνθάδε
κειμένων ἀνδρῶν ἀρετήν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγ- 18.
γείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπεὶ
δὴ δὲ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς
λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ
τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν ἐνθάδε 21.
λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόταξιν ποιεῖσθαι, ἡγου-
μένη ἕως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν
ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως [1] δὲ ὁ μὲν λό-

γος

1. ὅμως] malim ὅλως. vniuerſe.

γος [2] μοι περὶ τούτων, ὁ δ' ἀγὼν ὁ πρὸς τοὺς τούτων
24. ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς [3] εἰρηκό-
τας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρεσκεύασεν ἡ τού-
των ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν [4] δυναμένοις καὶ τοῖς εἰ-

πεῖν

2. λόγος — ἀγὼν] Simili fere elegantia *Diod. Sic.* l. 11. Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρους, τὸν ἀγῶνα δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζομένους ὑπάρχειν. TAYLOR.

3. ἐπ' αὐτοῖς] imo vero ἐπ' ἄλλοις. ſuper aliis, item, vt hi ſunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramico ſepultis. Alias τούτων erit ambiguum, et natans, modo enim tum ſepeliendos, modo dudum ſepultos idem vocabulum ſignificabit.

4. ποιεῖν] Viden', quantum afflatui poetico tribuat, ὁ καταλογάδην? ποιεῖν δυναμένοις — εἰπεῖν βαληθεῖσιν. Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? Ἀλλὰ μὴ ποιεῖν μηδὲ συγγράφειν. *Plato* in *Lyſide*. Diſertius adhuc et huic loco accommodatius *Iſocr.* in *Paneg.* Τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων κ. τ. λ. Nec mirum haec eſſe tam diſerta, cum ex Noſtri funebri pleraque transtulit *Iſocrates* in ſuam *Panegyricam*.. Vid. *Plutarch.* in *Iſocrate*, *Photius* itidem, *Theo Progymn.* c. 1. Redeo autem. Μόνοι δὲ καὶ τὸν Ησίοδον ἤλεγξεν ἔργῳ ψευδόμενον, ποιήσαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ φθονέει. Ariſtid. in *obit. Alexand.* Ita *Socrates*, qui Tragoedias cum *Euripide* compoſuit, dicitur a *Laertio* in *vitae* initio συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. Add. *Euſtath. prooem.* ad *Comment.* in *Homer.* *Steph.* ad l. c. *Laertii.* In vernaculam etiam defluxit.

What is he for a Lad you ſo lament?
Is Love ſuch pinching Pain to them that prove?

πεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελεῖφθαι 5· ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις 27. ἐξεῖ-

And hath he Skill to make ſo excellent,
Yet hath ſuch little Skill to bridle Love?
Spencer, Eclog. 4.

The God of Shepherds Tityrus is dead,
Who taught me humbly as I can to make.
Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad *Chaucerum*. TAYLOR.

τοῖς ποιεῖν δυναμένοις, καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν] Hunc locum ante oculos habuit Iſocrates Paneg. ad finem fere: τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων, ἢ τῶν λέγειν ἐπιστημένων, etc. *ſiue poeta, ſiue orator:* ποιεῖν enim eſt *carmina ſcribere.* Lucianus *pro lapſ. int. ſalut.* p. 497. ποιῶν εἰς τὸν Ἀπόλλω, *verſus in Apollinem ſcribens.* Dion. Halicarnaſſeus περὶ Συνθ. Segm. XX. οἱ κράτιστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες, *praeſtantiſſimi ſcriptores proſaici, et poetae.* Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

5. ἐκείνοις παραλελεῖφθαι] id eſt ὑπ' ἐκείνων. ab illis eſſe omiſſa. Verum, neſcio qui, haud ſatis placet haec lectio, in ſe illa quidem ſic ſatis tolerabilis. primum enim ſuperuacaneum eſt, et nemo deſideret ἐκείνοις, qui in continenti modo τοῖς προτέροις legerit. Porro perſpicuum ſatis eſt, hic tres hominum ordines inter ſe comparari, priores, qui nunc ſunt, et poſtmodum futuros. horum primi et vltimi commemorati, medii taciti transmiſſi ſunt. Veni igitur in ſuſpicionem, Lyſiam dediſſe πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελεῖφθαι. *Sed et nobis multa eſſe relicta.* καταλείπει, qui alteri, quod ſuppleat, relinquit. παραλείπει, qui a ſe dicen-

ἐξεῖναι[6] εἰπεῖν. ὅτε γὰρ γῆς ἄπειροι[7] οὔτε θα-

 λάττης

da, ſeu data opera, ſeu per ſecordiam, indicta praeterit.

6. ἐξῆν εἰπεῖν.] Emendat Muretus ex Cod. ἐξεῖναι, prout poſtulabat conſtructio. Mendum ortum ex vice Diphthongi ει et η: quale iſtud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνη δικαιώματα λατρείας etc. pro σκηνη, id eſt, ἐκεινη, ſcil. διαθήκη. Qui enim defendunt σκηνὴ, certe non percipiunt Apoſtoli Argumentationem, quae dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. praecedentis, reliquis intermediis parenthetice ſumendis: εἰ γὰρ η πρωτη ἐκεινη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν οὖν η πρωτη ἐκεινη δικαιώματα λατρείας, etc. longa enim iſta parentheſis probat δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπου, *ſecundum Foedus requiſitum fuiſſe*, quae erat vltima Poſitio in comm. ſeptimo: poſt quam probatam redit ad priorem Poſitionem eiusdem commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν πρώτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἄμεμπτον, *prius illud Foedus culpa non vacaſſe*, id eſt, *imperfectum fuiſſe*. Multi Codd. omittunt σκηνὴ: quae quidem omitti poteſt, ita tamen, vt verba Apoſtoli connectantur, quemadmodum dixi, et τὸ πρώτη, ſit διαθήκη, non σκηνὴ. Sed veroſimilius puto reſumptam fuiſſe vocem ἐκείνη propter longam digreſſionem. Video eandem Coniecturam Doctiſſ. quoque *Mangeio* in mentem veniſſe. MARKLAND.

ἐξεῖναι] melius conueniret, mea ſententia, περιεῖναι (pro περιέσεσθαι) ſuperatura, vel ſuperfutura eſſe.

7. ἄπειροι] dicitur ille ἄπειρος γῆς, eo quidem ſenſu, quo Lyſias hanc dictionem hic loci vſurpauit, (nam alium quoque fert) cuius nomen ad illius regionis incolas haud peruenit.

λάττης ᾠδεμιᾶς [8], παντα χῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, οἱ τὰ αὐτῶν [9] πενθοῦντες κακὰ, τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προγόνων δίειμι, μνήμην [10] παρὰ τῆς φήμης λαβών. ἄξιον γὰρ [11] πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων [12] μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς

8. παντα χῦ] παντα χῆ codices. Quod fortaſſe diſplicere emunctioribus non poteſt. Quid enim, amabo, intereſt inter παντα χῦ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At *Magiſtro* profecto neutrum placet. Nam pro παντα χῆ et παντα χῦ, ἑκατα χῆ et ἑκατα χῦ rectius ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

9. αὐτῶν] Habe αὐτῶν me fideiuſſore. Noſtrorum hominum virtutem non niſi cum *ſuorum* calamitate coniunctam. Paulo inferius. Απαγγεῖλαι τήν τε σφετεραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγονων αρετην. TAYLOR.

τὰ αὐτῶν πενθοῦντες κακὰ,] Scribe, αὑτῶν: *ſua mala*, ſeu *infortunia*, *deflentes*. Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos in bello occiſos lugent, Fortitudinem eorum, qui occiderunt iſtos, ſimul praedicant. MARKLAND.

10. μνήμην bene habet, ſignificans h. l. rem geſtam, quae refertur ab eo, qui ipſe non interfuerit tum, cum gereretur, ex aliena fide, ſeu famae, ſeu monumentorum literis conſignatorum.

11. γὰρ] redit ad occultam ſententiam a legente quoque tacite ſupplendam, priora cum inſequentibus vincientem. Memorias dicendorum, ait, a fama traditas habeo. quas memorias facile fuit adipiſci, paſſim obuias, et omnium in ore verſantes. Decet *enim* omnes homines —

12. κἀκείνων] non ſuorum tantummodo, qui po-

ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις [13], τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις,
33. παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων [14] ἔργοις τοὺς ζῶντας. Ἀμαζόνες μὲν [15] γὰρ, Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν

 ἦσαν

pulo cuique proprii ſunt, maiorum, ſed *etiam illorum*, qui maiores ſunt Athenienſium.

13. γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνήμαις, a Stephano aut profectam, aut proditam certe ab illo primo, ſeruarat. Ego Aldinam reuocaui, magis ob conſenſum codicum, quam ob lectionis praeſtantiam. In Auguſtano codice, quem ad editionem Taylori exegi, videtur vtique μνήμαις eſſe, quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. exſcripſi. Conſtat vtrique lectioni ſua ratio. Stephanica hoc dicit, *in commemorationibus virorum fortium.* Aldina, *cum gnomae virorum fortium recitantur.* Gnomae, ſeu dicta bonae mentis plena τῶν ἀγαθῶν h. e. virorum virtutis et ſapientiae laude clarorum, magno numero leguntur a Diogene Laertio, libro primo, aliisque relata. Eiusmodi ſententiae igitur, ait orator, cum recitantur, decet omnes homines exempla virtutis a maioribus noſtris edita oratione commemorare; quibus exemplis illae gnomae, veluti perſpicuis quibusdam inuictisque documentis illuminentur et confirmentur, eoque altius in animis audientium defigantur. Comparat inter ſe poeſin et proſam. ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim illarum gnomarum pars erat proſa concepta.

14. τοῖς τῶν τεθνεώτων] articulum medium, quo Aldina, Stephanica et Taylorana carent, addidi.

15. Ἀμαζόνες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν etc.] Inconnexi aliquid eſſe videtur in Compoſitione ex abundantia particularum μὲν et δὲ. Lego: Ἀμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος

ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν [16] ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι, οἷς ἀνελπίστως, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων, 36. ἦραν [17] μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας

τοπαλαιὸν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὡπλισμέναι — πρῶται δὲ etc. ita omnia recte respondent. Μόναι μὲν est a *Mureto*, pro μόναι δέ. Vide Isocratem Paneg. p. 106. Geneu. Ann. 1621. MARKLAND.

Primum μὲν quamquam a Marklando confixum est, et a plerisque codicibus abest, tantum tamen absum, vt condemnem, vt potius seruandum tuendumque censeam. Nam vt posteriori μὲν respondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum eunt, respondet illud δὲ, quod p. 191. 7. ed. Steph. legitur in illis Ἀδραστον δὲ καὶ Πολυνείκους. Ab Amazonibus ad Adrastum transit atque Polynicen. Illas cum his comparat. Ἀμαζόνες μὲν — Ἀδραστον δὲ — Mirifice et ad fastidium luxuriat hac in oratione Lysias, cum antithetis molestissimis, frigus et nauseam creantibus, tum illa perpetua oppositione, saepe perquam inepta, et puerili, inter μὲν et δὲ.

16. μόναι μὲν] sic dedi pro vulgatorum μόναι δὲ.

17. ἦραν] Ita *Steph.* et Codd. sanatiores: ἤραν *Ald.* quod vidit Scaliger. Locus huic omnimodo germanus, vindices modo ab Interprete. *Xenoph. de re eq.* ineunte oratione. Οἱ γὰρ ἵπποι τῶν πόνων (de equis habetur sermo) ὅτε αἴρειν ὅτε ἀποφεύγειν δύναιντο ἄν. Nec *adtollere*, nec euadere. Quam ingeniose! Vide istud αἴρειν, quod ille sequitur, locum non capere, addo neque agnoscere editionem principem. TAYLOR.

κοντας· ἐνομίζοντο [δὲ] διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄν-
δρες, ἢ διὰ τὴν Φύσιν γυναῖκες. πλέον γὰρ ἐδόκουν
τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν, ἢ ταῖς ἰδέαις
39. ἐλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἐργῷ μὲν
τὰς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμένας [18], λόγῳ δὲ περὶ
τῆσδε τῆς χώρας ἀκούσασαι κλέος μέγα, πολλῆς δό-
ξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν [19 a.], παραλαβοῦ-
σαι [19 b.] τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν, ἐστράτευσαν

D 5 ἐπὶ

18. τὰς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμένας,] *Muretus* τὰ pro τὰς, vt ad ἐθνῶν referatur. Nescio e libris, an coniectura. Nihil tamen mutarem. supra enim pariter loquitur, μόναι μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς: id est, τῶν ἀνθρώπων. Demosthenes in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτὰς ἄρχοντες. Mox, ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες: forte, ἔδειξαν εἶναι γυναῖκας, *ostenderunt se esse foeminas* tantum. MARKLAND.

19. a. ἐλπίδος χάριν] dictio paene ad tragicam magniloquentiam assurgens haec est, cum κλέος μέγα magnam famam appellat πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, gratiam, vel suauem et delectabilem fructum amplissimae gloriae et ingentis spei. h. e. rem, vnde duae iucunditates exsisterent, altera praeclarae opinionis apud audientes de hominibus tam claris. altera spei, qua tententur hi, qui bellum aduersus eos suscipere velint, de magnitudine et praedae et famae ab illis deuictis reportandae. Vel etiam χάριν significat h. l. *propter*. et haec posterior interpretatio est illa priore aliquanto planior.

19 b. παραλαβοῦσαι] Scythas fuisse discimus ex *Isocr.* in *Paneg. Iustin.* II. 4 *Pausan.* in *Atticis* aliisque. Attamen de exitu huius pugnae non ita facile est homines conciliare. Noster πρὸς ἡδονὴν ἀκροάσεως mo-

ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν, 42.
ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ Φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι, μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν εἶναι [20] γυναῖκες· μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ- 191.1.
τημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι, οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις [21] ἀπαγγεῖλαι τήν τε σφετέραν αὐτῶν δυσυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμε- 3.
τέρων προγόνων ἀρετήν. αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῆσδε μὲν τῆς πόλεως, διὰ τὴν ἀρετὴν, ἀθάνατον μνήμην ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυ-
do Τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέσησαν. Ad laudem quidem magnifice: ceterum ad veritatem ἀκριβέσερον Hiſtorici, qui eas non ſolum in regnum reuerſas fuiſſe, verum etiam ibi ad Macedonicum vſque imperium duraſſe produnt. *Pauſan. Attic.* c. 15. *Iuſtin.* l. c. Neque haec commentandi animo dico, Τοιαῦθ' ἑπ' ἐχθροῖς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις! ſed vt praemoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, ſi vſu venerit, non ſemper ex Hiſtoriae monumentis, aut rerum geſtarum Fide eſſe eruendam. TAYLOR.

20. ἔδοξαν εἶναι] Non ſatis attentum ſe cautumque h. l. Marklandus geſſit, qui proderet ſe malle legi ἔδειξαν εἶναι, immemor ille, id ne graecum quidem eſſe. graeci non ſic loquuntur, ſed ἔδειξαν ὄσαι. quod idem eſt atque ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες. vnde conſtat vulgatam ἔδοξαν probam eſſe lectionem.

21 a. οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Iſocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' ἓν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum iſtius loci colorem ex hoc Noſtri duxit. MARKL.

δὲ ἑαυτῶν πατρίδα, διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν, ἀνώ-
6. νυμον κατέσησαν. ἐκεῖναι μὲν ἂν τῆς ἀλλοτρίας ἀδί-
κως ἐπιθυμήσασαι, τὴν αὐτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.
Ἀδράστ δὲ καὶ Πολυνείκης [21 b.] ἐπὶ Θήβας στρατευ-
σάντων, καὶ ἡττηθέντων μάχῃ, ὑπ ἐώντων τῶν
Καδμείων [22] θάπτειν τὺς νεκρὺς, Ἀθηναῖοι ἡγησά-
9. μενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἠδίκουν [23], ἀποθανόντας δί-
κην ἔχειν τὴν μεγίστην, τὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν ὑ [24]
νομί-

21 b. Ἀδράστ δὲ καὶ Πολυνείκης etc.] Isocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

22. τῶν καδμείων] Taylor mauult, nescio quare, τε pro articulo.

23. ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν] Cui satisfactum fuit, ille dicitur δίκην ἔχειν. qui satisfecit, δίκην ὑποσχεῖν vel ὑποτελέσαι. Patet ergo vitium hoc in loco inesse, et aut sic leg. esse ἐκείνους μὲν (Cadmeos puta) εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων (scil. τῶν περὶ Ἄδρασον καὶ Πολυνείκην) δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην. illis si qua oblata fuisset iniuria, satisfactum esse modo quam luculentissimo, eo scil. quod cecidissent ipsorum hostes. aut sic. ἐκείνους μὲν (septem ad Thebas duces, cum copiis suis) εἴ τι ἠδίκουν (scil. τοὺς καδμείους) ἀποθανόντας δίκην τελεῖν (aut ὑποσχεῖν) τὴν μεγίστην. illos (Argiuos) si quam Cadmeis iniuriam obtulissent, eam morte sua luisse, poenasque eius dedisse, quae dari possint maximae.

24. ὃ νομίζεσθαι] Ab Aug. abest ὃ. qui si non est merus librarii lapsus, hominis indoctissimi, atque in primis supini et somnolenti, suspicari possis leg. esse τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν δεῖν νομίζεσθαι. deos autem inferos debere iura sibi debita haud imminuta adipisci,

κομίζεσθαι [25], ἱερῶν δὲ μιαινομένων [26] τὰς ἄνωθεν ἀσεβεῖ-

iisque perfrui. quibus in iuribus hoc quoque erat, vt vita defuncti humarentur.

25. κομίζεσθαι] Κομίζεσθαι pro funerea ratione solennem et notissimum habet vsum. *Eurip. Suppl.* 24.

Ος μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς
Νεκρῶν κομιστην ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
Ρώμῃ γενέσθαι

Id. ib. 26.

Κομισαι σε, Θησεῦ, παῖδας Αργείων θέλων

Et *Apollon. Rhod.* I. 166.

Γηράσκοντ' Αλεον, λίπετ' ἄμπολιν, ὄφρα κομιζη. *Aelian. V. H.* VIII. 4. Εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥσε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρυόνας ἐκείνους εἰς ἔχαιρεν, εκκομιζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ. Confer *Spanheim.* ad *Aristoph. Plut.* 1009. Ceterum non eandem hic loci vim habet, sed plano et liquido sensu pro *accipere* dictum video. Τὰ αὐτων, legas, ἃ κομίζεσθαι. Suo iure defraudari Manis Defunctorum. Τοῖς κάτω. Quibus apud antiquos quasi sepulturae solennitate parentabatur. Religiosius *Cenotaph.* L. Caesaris apud *Pisanos.* APVD. EAM. ARAM. QVOT. ANNIS. A. D. XII. K. *Sept.* PVBLICE. MANIBVS. EIVS. etc. *Ingratus Catilina, parum est illi capere patriam, nisi euerterit, nisi Allobrogum in illam cohortes immiserit, et trans Alpis acitus hostis vetera et ingenita odia satiauerit, ac diu* debitas inferias *Gallicis bustis duces Romani persoluerint.* Sen. *de Benef.* V. 16. *Priamus quanto pretio sepeliendum Hectorem redemit, rogauit furentem, supplicauit armato, vitamque suam exponere maluit, vt* Cadaueri debita *non negaret.* Cassiod. *Var.* II. 22. Quantae erat Religionis in bello caesorum funera procurare, atque etiam hostium non negligere, abunde discimus ex monumentis, legg. et historiis antiquorum. Vide inter

ceteros *Guther. de Iure Manium. Grot. de Iure B. ac Pacis* II. 19. Eam sollicitudinem satis expresse indicat lucerna antiqua apud *Bellorium.*

Addebatur etiam saccus undecimus, in quem tota legio particulam aliquam conferebat, sepulturae scilicet causa, ut si quis ex contubernalibus decessisset, de illo undecimo sacco ad sepulturam ipsius promeretur expensa. Veget. II. 20. Indeque tot monumenta, quae extruxerunt commilitones.

D. M.
M. AVRELI. SENECIO
NIS. MIL. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPIVS.
TITVS. COMMANIPVLVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romae apud Portarios in ara marmorea.

D. M. S.
C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.
D. CIL.
C. IVLI. LEIBERTVS.
PERRVPTIS. MONTIBVS. HVC. TANDEM.
VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE
GERET. CINERES.
APOLLO. TVAM. FIDEM.
VIXIT. ANNOS $\overline{\text{XL}}$I. MESS. $\overline{\text{III}}$.
DIES. $\overline{\text{XIII}}$.
HOR. NVL.
T. FVLVIVS D. D. L.
COMMILITO. COMMILITON.
VALE. LONGINE. AITERNV.
S. T. T. L. *Geneuae* ex *Grutero.*

Atque

Atque inter cetera, quae ex lege Romana militiae competebant priuilegia, non erant extremae notae, quae ad funus pertinebant. *Cetera item funebria quibus luctus augetur, XII. ſuſtulerunt.* HOMINI, *inquit*, MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST FVNVS FACIAT. *Excipit bellicam* peregrinamque mortem. *Cic. de Leg.* II. 60. Hunc titulum Inſtitutionum Decemuiralium, vt obiter id commoneam, erudite et enucleate prae ceteris explicat Cl. *Raeuardus* in *Comment. ad Legg.* XII. *Tabb.*. Huiusmodi quoque fuit, quod diſcimus ex Digeſtis. *Si quis in bello ceciderit, etſi corpus eius non compareat, lugebitur.* L. fin. §. fin. *de his qui not. infam.* TAYLOR.

26. *μιαινομένων*] Praeſtat vtique lectio, quam video Codd. exhibere compluſculos, *μη γενομενων*. Praeſtat, inquam, et de Sacris non profano ritu *peractis*, ſed *omiſſis* prorſus et neglectui habitis, vti res poſtulat, optime dicitur. Quanquam non ignoro haec verba eleganter aliquando vſurpari pro eo, quod dicimus, *ἀ καλλιερεῖσθαι*. Xen. *Hiſt. Graec.* l. 3. *Επεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ ουκ εγιγνετο τα ιερα τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ ἀδὲ ταῦτα εκαλλιερειτο πάλιν τῇ τρίτῃ.* Ita *Plutarch.* in *Pyrrho.* *Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν ιερων τῷ Μανίῳ γενομενων*, cum modo dixerat, *Μάντεων αὐτὸν οἰωνοῖς καὶ ἱεροῖς ἀποτρεπόντων.* Perinde vtuntur Latini voce *Litare.* Suet. *Aug.* c. 96. *Circa Peruſiam ſacrificio non* litante, *cum augeri hoſtias imperaſſet* — et *Iul.* 81. *Dein pluribus hoſtiis caeſis cum* litare *non poſſet, introiit curiam ſpreta religione.* et *Plaut. Poen.* II. 1. 8. — *Quoniam* litare *nequeo, abii illinc illico Iratus, vetui exta proſicarier.* Ita *Herodot. Calliop.* 60. *Ωϛε πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγιων ου γινομενων* (*χρηϛῶν* interponit Cod. vnus importuniſſimus) *ἀποβλέψοντα τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ηραῖον*

ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας, ἐδέοντο αὐτῶν δῦναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν· νομίζον-
12. τες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπιξόντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς, ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυχίαν ἐπιδείκνυ-σθαι. ὃ δυνάμενοι δὲ τούτων τυχεῖν, ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτούς, ὀδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον πρὸς Καδμείους
15. ὑπαρχούσης, ὀδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χαριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμ-φοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι
18. εἰς τοὺς τεθνεῶτας ἐξαμαρτάνοντες, πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν· ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων [27], ἵνα μὴ

Ἡραῖον τὸ Πλαταιέων ἐπικαλέσασθαι τὴν θεόν — καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανιέω εγινετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστα. Vbi in posterioribus habes plenam locutionem, atque apud *Demosth.* pariter in *Exord. Concion.* 63. Εθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γεγονε καλα καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν τὰ ἱερα. ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἐκαλλιερουμεν καὶ ταῦτα. TAYLOR.

Ego vulgatam seruo tueorque. Polluebantur enim fana deorum per carnes et ossa cadauerum insepultorum a canibus auibusue rapacibus rapta et per fana tectaque fanorum sparsa et tractata.

27. ἑτέρων] non equidem damnabo, tametsi alii paene omnes in re simili omittere solent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπὲρ δὲ τῶν (sine ἑτέρων.) prius τῶν h. l. ad Thebanos redit, posterius ad Argiuos.

μὴ πρότερον [28] εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλθωσι, πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες [29], καὶ Ἑλληνικῷ νόμῳ ταφηθέντες, καὶ κοινῆς ἐλπίδος [30] ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοηθέντες, καὶ τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας [31] a. κοινὰς ἁπάν- 21.
των ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλὰς μὲν πολεμίους κλῶμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον ἐνίκων μαχόμενοι [31] b.. καὶ οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες, μείζονος

28. μὴ πρότερον] subaudi πρὶν ἢ τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεῦσαι.

29. ἀτυχήσαντες — ταφηθέντες — ἡμαρτηκότες] Poterat orator horum vno quocunque defungi et omnia completti. Verum idem Lyſias, breuitatis ille affectator tam acer, vt ſtudio conciſae dictionis ſaepe in orationis obſcuritatem incidat, vocabula praeter neceſſitatem exaggerat idem ſignificantia, cum alias, tum in hac praecipue oratione funebri, vbi numeros captat, quod orationi conuenit, qualis haec eſt, pompaticae. Verumtamen haec ῥητορεία ſcholae Iſocraticae pyxides redolens cum ab ingenio Lyſiae reliquis in eius monumentis demonſtrato quamplurimum abhorreat, dudum eſt, quod ſuſpicari coepi, hanc funebrem non eius, ſed alius, neſcio cuius eſſe, vt parum mouear a conſtanti antiquitatis teſtimonio, eam Lyſiae noſtro tribuente.

30. ἐλπίδος] omnes enim homines futurum ſperant, vt fatis ſuis defuncti a ſuperſtitibus ſaltim humentur, etiamſi reliquis honoribus carendum ſibi fuerit.

31. a. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, κοινὰς ἁπάντων etc.] Pro ἐπὶ notat *Schottus* (ex *Mureto*, opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Iſocrates ſimpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, ſine mentione *belli*. MARKLAND.

31 b. ἐκίνων μαχόμενοι] Aliter *Plutarch.* in *Theſ.* et *Iſocr.* in *Paneg.* TAYLOR.

ζονος παρὰ Καδμείων[32] τιμωρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ'
24. ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας[33] τὴν ἑαυτῶν ἀρε-
τὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἆθλα[34],
ὧνπερ ἕνεκα ἀφίκοντο, τοὺς Αργείων νεκροὺς, ἔθα-
ψαν ἐν τῇ αὐτῶν, Ελευσῖνι[35]. περὶ μὲν δὴ τοὺς ἀπο-
θανόν-

32. παρὰ καδμείων] malim articulum τῶν interponi, vt paulo ante p. 191. 8. Dixerat quidem in continenti πρὸς καδμείους. sed et ibi τοὺς addendum videtur.

33. ἀντὶ τῆς εὐσεβείας etc.] Conieceram ἀσεβείας. Et ita *Muretus*. Sed, nili fallor, adhuc deeſt vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αυτων ἀσεβείας, τὴν εαυτων ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: *ſed illis, pro* IPSORVM *impietate,* SVAM *virtutem exhibuerunt.* MARKLAND.

Nil videtur opus eſſe, vt αὐτῶν inferatur, id quod facillime a legsnte quoque e praemiſſo ἐκείνοις tacita cogitatione ſuppleatur. Non ſolus Lyſias, ſed omnes omnino Attici, ipſique adeo Latini hanc breuitatem amant, et homines quotquot vsquam ſunt articulate loquentes.

34. ἆθλα] praemia laborum in bello exantlatorum. Sic appellat Argiuorum cadauera; prout ipſe orator exponit, per modum ſuperenarrationis addens τοὺς ἀργείων νεκροὺς. Poſui ergo comma pone νεκροὺς, vt pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτοὺς facile tacite ſuppleatur.

35. ἐν τῇ αὐτῶν Ελευσῖνι] *Herodot. Calliop.* 27. Τοῦτο δὲ Αργείους τοὺς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελέσθαί τε τοὺς νεκροὺς φαμὲν καὶ θάψαι της ημετερης ἐν ελευσινι. Ita *Ariſtid.* in *Eleuſin.* Εν Ελευσῖνι τῆς Αττικῆς. Nam neutiquam otioſum erat iſtud τῇ αὐτῶν Ελευσῖνι, cum Cereri Eleuſiniae plura erant templa per Graeciam di-

θανόντας τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας τοιῶτοι γεγόνασιν· ὑσέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ηρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων 27. ἠφανίσθη [36], οἱ δὲ παῖδες αὐτῦ [37] ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα,

cata. In Boeotia alterum, vbi contra Mardonium et Perſas ſecunda fortuna pugnatum eſt, περὶ ποταμὸν Μολόεντα, Αργιόπιόν τε χῶρον καλεόμενον, τῇ καὶ Δήμητρος Ελευσινιης ἱερὸν ἦσαι. Herodot. *Calliop.* 56. In Ionia aliud, vbi eodem pariter die et ſucceſſu contra Barbaros Graeci militarunt, iuxta Γαίσωνά τε καὶ Σκολοπόεντα τῆς Μυκάλης, τῇ Δήμητρος Ελευσινιης ἱερὸν, τὸ Φίλιστος ὁ Πασικλῆος ἱδρύσατο, Νείλεῳ τῷ Κόδρυ ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτυ κτισύν. Id. ibid. 96. Nam ſecundum eundem Hiſtoriographum καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον Δήμητρος τεμενεα Ελευσινιης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιίδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, ἃ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἔμελλε ὡσαύτως ἔσεσθαι. Herodot. ibid. 100. Ceterum de his rebus notabiliora quaedam infra proferentur ad *Orat.* c. *Andocid.* TAYLOR.

36. ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη.] Ex Religione, credo, Gentium haec, quarum diſſeminata eſt opinio, Semideorum et Heroum *mortem* non eſſe vitae exceſſum, ſed rectam quaſi ad coelum migrationem. Επεὶ δὲ απελθοντος εξ ανθρωπων Ηρακλέους ἐζήτει τοὺς παῖδας Ευρυσθεύς. Pauſan. *Attic.* c. 31. Επεὶ γὰρ Ηρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον θεος εκ θνητου γενόμενος. Iſocr. in *Paneg.* Επειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης εξ ανθρωπων ηφανισθησαν. Id. ibid. Μετασταντος δὲ Ηρακλέους εις θεους οἱ παῖδες αὐτῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. *Biblioth.* l. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ὑπερβολῆς χάριν τὴν τῶν τόξων δωρεὰν ἦψε πυράν. εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ιόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ὁσιολογίαν καὶ μη-

δὲν ὅλως ὅσεον εὑρόντες ὑπέλαβον τὸν Ηρακλέα τοῖς χρησμοῖς ἀκολούθως ἐξ ανθρωπων εις θεους μεθισταϑαι. Diod. Sic. l. 4. p. m. 196. fin. Abiit ad Deos *Hercules: nunquam abiiſſet, niſi, cum inter homines eſſet, eam ſibi viam muniuiſſet.* Cic. I. *Tuſc.* 32. *Poſtquam Hercules* migrauit *e terris, nepotes eius*, et quae ſequuntur. *Seru.* ad *Virg. Aen.* VIII. 341. *Anno octogeſimo poſt Troiam captam, centeſimo et vigeſimo, quam* Hercules ad Deos exceſſerat. *Paterc.* I. 2. Eandem porro ἀποϑεώσεως ſententiam peperit de ſummis Philoſophis Veterum Superſtitio. Ο μὲν ὃν (i. e. *Socrates*) ἐξ ανϑρωπων ην. Laert. in *Socrat.* Πυϑαγόραν ἐξ ανϑρωπων γενεσϑαι. Lyſis. *Epiſt.* ad *Hipparch.* Et de Impp. Romanorum adulatio. *Hor.* III. *Carm.* 3. 9.

Hac arte Pollux *et vagus* Hercules
Eniſus arcis attigit igneas,
Quos inter Auguſtus *recumbens*
Purpureo bibit ore nectar.

Add. Inſcript. vet. apud *Gruter.* XLV. 2.

HERCVLI.
AVG.
CONSORTI.
D. N.
AVRELIANI.
INVICTI. AVGVSTI.
RESPVB. PIS.
CVRAM. AGENTE.
C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.
DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

Hoc autem Herculis ad coelum iter egregie his verbis depingit *Ouid.* IX. *Met.* 239.

Iamque valens et in omne latus diffuſa ſonabat,
Securoſque *artus*, contemptoremque *petebat*
Flamma ſuum

ρυσθέα, ἐξηλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις [38], φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυ-

Et modo, Ioue immortalitatis fidem faciente,

Oetaeas ſpernite flammas;
Omnia qui vicit, vincet *quos cernitis* ignis.
Non niſi materna Vulcanum parte potentem
Sentiet; aeternum eſt a me quod traxit, et expers
Atque immune necis, *nullaque domabile flamma.*
Idque ego defunctum terra coeleſtibus oris
Accipiam. TAYLOR.

37. οἱ δὲ παῖδες αὐτῷ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, etc.] Iſocrates: οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέους, φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lyſiae. Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, *quos quidem puduit factorum Euryſthei, potentiam vero eius metuebant.* Τοῖς ἔργοις αἰσχυνομένων, ſc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non *Herculis*, vt male Interpres Brabantus, qui Actiuo ſenſu accepit Participium αἰσχυνομένων, oblitus loci iſtius infra, ἧχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo poſt, καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Iſocrates p. 100. ἠρώμεθα τοῖς ἀσθενεστέροις, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, βοηθεῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι, τῷ λυσιτελοῦντος ἕνεκα, συναδικεῖν. Omnia eadem. MARKLAND.

38. ἐπὶ τοῖς ἔργοις] id eſt ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις. pudebat quidem eos eorum, quae fiebant; h. e. ab homine graeco in graecos haec ſtatui exempla immanitatis, et graecos non intercedere. Perinde eſt, ſiue cum Marklando ἔργα illa ad Euryſtheum referas, vt ſit *facinorum Euryſthei*, an cum caeteris quoque graecis communices, qui Euryſtheum ita invlto ſaeuire in Heraclidas, ipſisque ſibi inſultare ſinerent, vt ſit,

30. Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν, ἱκέται ἐπὶ τὸν βωμὸν[39] ἐκαθέζοντο· ἐξαιτουμένους δὲ

 αὐτοὺς

pudebat quidem graecos ignauiae ſuae, et immemoris erga Herculem animi ſui, cuius liberos expellerent et paene proderent hoſti eorum.

39. ἐπὶ τὸν βωμὸν] Reliqui quidem lectionem hanc, conuitio Taylori perterrefactus; verumtamen eſt, quod eius aegre feram, et rurſus eſt in altera lectione, quod praeferam. A lectione ἐπὶ τὸν βωμὸν aegerrime fero ἐλέου abeſſe. Res foret alia, ſi non alia, praeterquam Miſericordiae, ara Athenis fuiſſet. Ergone in poſterum legemus ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν? Ego vero facio cum mſtis, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν dant. Heraclidae ad aras deorum alii aliorum confugiebant, in iisque conſidebant. REISKE.

Diſplicet vehementer lectura Codd. *Ioann.* et *Coisll.* duorum, ἐπὶ τῶν βωμῶν. Non animaduerterunt ſacrilegi illi nouatores, quibus ἐπὶ τὸν βωμὸν καθίζεσθαι noue et quaſi parum grammatice dictum videbatur, vnicam et celeberrimam Aram *Miſericordiae* ſc. quam Heraclidarum fortunae memoriae conſecrarunt, hic neceſſario intelligendam venire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τον του ελεου βωμον καταφυγόντας. σχ. ad *Ariſtoph. Equit.* 1148. Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθέντες επι τον του ελεου βωμον ἠξίουν βοηθεῖσθαι. Apollodor. *Biblioth.* l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμητραν Φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα, καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅταν καὶ τὸν ελεου ἐσήσαντο βωμον. κ. τ. λ. Philoſtrat. *Epiſt.* 70. Προς τον του ελεου βωμον τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφευγόταν Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέσησαν. Zenob. *Cent.* II. 61. *Poſtquam Hercules migrauit e terris, nepotes eius timentes inſidias eorum, quos auus*

αὐτὰς Εὐρυσθέως, Αθηναῖοι δὲ ἠθέλησαν ἐκδῦναι, ἀλλὰ τὴν Ηρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον ἠδέσθησαν, ἢ τὸν κίνδυ-

adfixerat, *Athenis ſibi primum Aſylum*, *hoc eſt*, templum Miſericordiae, *collocarunt*. Seru. ad VIII. *Aen.* 341. *Primi Heraclidae condidere Aſylum Athenis ſub titulo Clementiae.* Pompon. Sabin. ad II. *Aen.* 761. Laudatiſſima fuit haec ara et Athenienſibus in ingentem gloriam ceſſit, qui *primi* et quidem diutiſſime *ſoli* Aram Miſericordiae ſtatuere. Αθηναίοις δὲ ἐν τῇ Αγορᾷ καὶ ἄλλα ἐστὶν ἐπίσημα ἐς ἅπαντας, καὶ ἔλεου βωμος, ᾧ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπινον βίον καὶ μεταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ὠφέλιμος, μόνοι τιμὰς Ἑλλήνων νέμουσιν Αθηναῖοι. Pauſan. *Attic.* c. 15. Καὶ οἱ πρῶτοι βωμὸν ἔλεου καθιδρυσάμενοι τοῦτον ἐν τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων εὑρήσουσιν. Diod. Sic. l. 13. p. m. 342. Ευδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς, θάλατταν Ελληνικὴν διηγούμενος, καὶ τὰ τῶν Ελλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ηλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Αθηναίοις ἔλεου βωμὸς. Philoſtrat. in *v. Pollux.* Porro autem credibile eſt hunc Ἔλεον non alium fuiſſe a Ioue, qui Μειλίχιος, Ἱκέσιος et Ξένιος paſſim audit, et in Foro Ciuitatum poni ſolebat. Aliter non concordabunt verba *Euripidis* de his ipſis Heraclidis.

Ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
Βιαζόμεσθα, καὶ σέφη μιαίνεται.

Heraclid. 70.

Hoc fortaſſe voluit σχ. *Ariſtoph. Equit.* 498. Ὡς Ζεὺς Ξένιος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, ἔτως ἀγοραῖος. Cultu erat notabilis huius cognominis Deus tum Athenis, Ἀγοραίου Διὸς βωμὸς Αθήνησιν. Helych. Ὥσπερ ὁ Δοθεὶς ἔτι παιδὸς ὄντος αὐτῷ (Socrate) τῷ πατρὶ χρησμὸς ἀπεθέσπισεν. ἐὰν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅ, τι ἂν ἐπὶ νῶν ἴῃ πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παρά-

κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβῶντο· καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν
33. ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι μᾶλλον,

ἢ τοῖς

γειν, ἀλλ' ἐφιέναι τὴν ὁρμὴν τοῦ παιδὸς, εὐχόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ δὶι ἀγοραίωι, καὶ Μόσαις. Plutarch. *de genio Socratis.* Tum in exteris Ciuitatibus. Καὶ ἐμεναίρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον· οἱ γάρ μιν Σελινούσιοι ἐπαναστάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ διος ἀγοραιου βωμόν. Herodot. *Terpsich.* 46. At non Selinuntis solum, sed Elidis, et in Sparta, alibique. V. *Pausan.* in *Eliac.* in *Lacon.* *Aesch. Eumenid.* 979. Tum autem in fide et clementia totus est Iupiter. Οἱ δεόμενοι προτέιναι εἰώθασι Δία ικεσιον, οἱ δὲ συνοικοῦντες εφεστιον· οἱ δὲ φίλοι φιλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι εταιρειον. οἱ δὲ ξένοι ξενιον· οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες ορκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ομογνιον. σχ. Euripid. ad *Hecub.* 345. Περιμεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκαλεε μὲν Δια καθαρσιον, μαρτυρόμενος τὸ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη, ἐκάλεε δὲ επιστιον τε καὶ εταιρηιον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν. Herodot. *Clio.* 44. Οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ ξένος (l. ξενιος) ὅτε γονέων ἀρὰς ὁ γενέθλιος ὅτω διώκει καὶ μέτεισι ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. *Amator.* Post haec quae diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud *Luciani* in *Timone.* Φιλος δὲ ἢ ξενος, ἢ εταιρος, ἢ ελεου βωμος, οὖθλος πολύς. Neque fortasse χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum destitui illud quoque *Aristoph. Equit.* 408.

Η μήποτ' Αγοραίοι Διὸς σπλαγχνοισι παραγενοίμην. Redeo ad delicias hominum Librarios, qui phrasin concoquere non potuerint. Atqui ita passim quamplurimi. Ο δὲ Αγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθιζουσιν επι τον βωμον Μηνυχιάσιν. Επεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturus sum, vbi isthic loci peruenero, nec parum lucis foenerabitur illa emendatio ex iis, quae hic di-

ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τὰς ὑπ' ἐκείνων ἀδικηθείσας ἐκδῦναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' [40] Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, οὐκ, ἐγγὺς τῶν δεινῶν γενόμενοι, μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον γνώμην, ἥνπερ πρότερον· 36. ἀγα-

cuntur.) N. *c. Agorat.* Καθίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν eſt eo confugere animo ſedendi ſupplicandique. Ερχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθιζει επι τον βωμον τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Aeſch. *c. Timarch.* Προς τα ιερα ικετῶν καθεζομενων. Thuc. III. 70. Ικέται ιζεμενοι επι τον βωμον ἐδίδοσαν σφέας αὐτούς. Herodot. *Erat.* 108. Eadem pariter ratione N. infra Επ' Αρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Et *Herodot. Vran.* 50. Αὐτέων ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον. σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem *Erato* 24. Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μέναρχος ἐκ τῆς Ινυκος ἐκδιδρήσκει ἐς Ιμέραν, ἐκ δὲ ταύτης πάλιν ες την Ασίαν. Similiter *Dionyſ. Halic. l.* I. *Antiqq. Rom.* Ολίγες δέ τινας ἐξ αὐτῶν εις το αντρον αποκρυπτεται. Cui conſonat *Caeſ. B Gall.* I. 12. *Reliqui ſeſe fugae mandarunt atque* in proximas ſyluas abdiderunt. *Sueton. Auguſt. c.* 16. *Nec prius ſurrexiſſe ac militibus* in conſpectum fuiſſe *quam a M. Agrippa fugatae ſint hoſtium naues.* Cic. *pro L. Manil.* 13. *Quid nobiliſſimas vrbis — commemorem, cum veſtros portus atque eos portus, quibus vitam et ſpiritum ducitis,* in praedonum fuiſſe poteſtatem *ſciatis.* Vid. *Caſaub.* ad *Suet.* l. c. et *Gell.* I. 7. TAYLOR.

40. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, etc.] Iſocrates p. 100. Πελοποννησίων δὲ τὰς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσβαλόντας, ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι. Vides, vt, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit vterque. MARKLAND.

ἀγαθὸν μὲν ὐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τῦ πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνυς δ' ὐκ [41] εἰδότες, ὁποῖοί τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι [42]· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι [43], ὐ
39. προτέρας ἔχθρας ὑπαρχύσης πρὸς Εὐρυσθέα, ὐδὲ κέρδυς προκειμένυ, πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσῦτον κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῶν ἤραντο· τὺς μὲν ἀδικυμένους ἐλεῦντες, τὺς δ' ὑβρίζοντας μισῦντες· καὶ τὺς μὲν κωλύειν ἐπιχειρῦντες, τοῖς δ' ἐπικυρεῖν ἀξιῦντες.
42. ἡγύμενοι ἐλευθερίας μὲν σημεῖον εἶναι, μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας· δικαιοσύνης δὲ, τοῖς ἀδικυμένοις βοηθεῖν· εὐψυχίας δ', ὑπὲρ τύτων ἀμφοτέρων, εἰ δέοι, μα-

 χομύ-

41. ἐκείνυς τ' εἶναι] haec librorum vulgatorum eſt lectio, prima ſpecie illa quidem veritatem aſſimulans, diligentius autem vbi inſpexeris et membra inter ſe comparaueris, et conſtructionem articulatim fueris perſecutus, intelligas recte monere codices δ' pro τ' ſufficientes. quod exemplum ego ſum imitatus. Probe factum ſi neges, demonſtratum dabo, proximum ſuperius μὲν non habere δὲ ſibi reſpondens. Fac enim verum eſſe τε, et illi μὲν reſpondere δὲ, quod legitur pone δίκαιον, cernes, pro ἤραντο paulo poſt leg. eſſe ἄραϲθαι, et tum aliquid ſententiae deeſſe. Verum bene habet ἤραντο, et a verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι noua init ſententia. Mutandum igitur τε cum δὲ, vt feci.

42. ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohaeret ἄνδρες non cum ἔσονται, ſed cum γενόμενοι. ἄνδρες γενόμενοι idem eſt atque ἀνδρωθέντες.

43. δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] ſcil. τῦτο, illud, de quo in continenti commemorat, ſcil. τὸ ἄραϲθαι τοσῦτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν ἡρακλειδῶν.

χομένους ἀποθνήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφότεροι, ὥσθ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως [44] ᾐδὲν παρ' ἑκόντων [45] ἐζήτουν εὑρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουν 192.1. Εὐρυσθέα, αὐτὸν ἱκετεύοντα [46], τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν [47]. παραταξάμενοι δ' ἰδίᾳ δυνάμει τὴν ἐξ ἁπά-

44. *μετ' εὐρυσθέως*] In Aug. eſt *παρ' εὐρυσθέως*. et nullus dubito eandem in Barocc. quoque olim fuiſſe. Neque improbabilis haec eſt lectio. *οἱ παρ' εὐρυσθέως* ſcil. *πεμφθέντες* ſunt legati ab Euryſtheo ad Athenienſes miſſi.

45. *παρ' ἑκόντων*] ſcil. *τῶν ἀθηναίων*. legati Euryſthei nihil ſtudebant per gratiam ab Athenienſibus conſentientibus et vltro dantibus impetrare. bene habet hic locus. Quî libri *ἀκόντων* dant, qui numero ſunt multi, ſuſpicor in illis fuiſſe, non ſimplex *ᾐδὲν*, ſed *ᾐδὲν ἀ*. nihil non, h. e. omnia ab inuitis extorquere conabantur.

46. *αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν,*] Lego: *Ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἠξίουν, Εὐρυσθέα αὐτοὶ ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελαύνειν: Athenienſes vero non dignarentur, ipſi ſupplices Euryſtheo facti, ſuos ſupplices expellere. Schottus* quoque coniecerat *ἱκετεύοντες*. MARKLAND.

Bene videtur h. l. habere. Euryſtheum, qui ipſe tantum non ſupplex rogaret, (Heraclidas ſcil. ſibi dedi) ſupplices ſibi factos homines ereptum ire.

47. *τοὺς ἱκέτας*] Lectionem retinuimus vtpote longe integerrimam, quam ex ſuis Codd. expreſſerunt *Ald.* et *Steph.* Mirum eſt, quantum varient ceteri. *Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξελεῖν. Coisl. 2.* Diſcrepantius adhuc Cod. alius, quem viſit *Stephanus*, et *Cant.* noſter. [nec non Aug.] *Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν.* Similiter fere *Baroc. Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' αὐτῶν ἐξαιτεῖν*, cum *ἐξελεῖν* tamen a manu ſecunda:

3. ἐξ ἁπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν ἐλθοῦσαν ἐνίκων μαχόμενοι· καὶ τῶν Ἡρακλέους παίδων [48] τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες [49] δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν, ἐκείνους [50] δὲ τοῖς αὐτῶν κινδύ-

νοις

et *Ioan.* ἢ τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Sibi ſoli viſus eſt aliquid agere cum pro αὐτὸν ἱκετεύοντα repoſuit αὐτὸν ἱκετεύοντες Schott. loco non intellecto, vt vſu venit. Deficit praeterea in *Baroc.* ante αὐτὸν ἱκετεύοντα integra, vti videtur, linea, quam propter Cod. corruptelam difficile erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτέρων, εἰ δέοι; μαχομένους . . . . . lacerato folio.
δ' ἐφρόνων ἀμφότεροι ὥσθ' οἱ π . . . . .
αὐτὸν ἱκετεύοντα κ. τ. λ. TAYLOR.

48. τῶν ἡρακλέους παίδων] mediam vocem, quà vulgati carent, e codd. mſtis addidi.

49. ἀπαλλάξαντες] Ita hunc locum lubentiſſime legerim, aliorum exemplarium aliis in partibus auctoritate fretus. Ἀπαλλάξαντες δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς Cod. *Steph.* quod ſupra erat deſideratius ad Codd. συμφωνίαν) ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐξεφάνωσαν. Τοσοῦτον δὴ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρός. TAYLOR.

50. ἐκείνους] dubium, quo referatur. Nihil ſi deſit, neceſſe eſt, vt ad Heraclidas redeat. Sed illis videtur αὐτούς, quam ἐκείνους conuenientius eſſe, quod pronius ad Peloponneſios vergat. Quod ſi ita eſt, ſuſpicer hanc ferme ſententiam deeſſe. ἐκείνους μὲν ἂν μάχῃ κρατηθέντας σὺν αἰσχύνῃ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἐξέβαλον, τούτους δὲ τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐξεφάνωσαν. illos qui-

νοις ἐξεφάνωσαν. τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄν- 6.
τες ἐγένοντο τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ὢν ἀ-
γαθῶν πολλῶν αἴτιος ἅπασιν ἀνθρώποις, ἐπίπονον
καὶ Φιλόνεικον καὶ Φιλότιμον αὑτῷ κατασήσας τὸν
βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν, Εὐρυ-
σθέα δὲ, καὶ ἐχθρὸν ὄντα, καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρ- 9.
τάνοντα, οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖ-
δες αὐτοῦ διὰ τήνδε τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ [51] εἶδον ἡμέ-
ρᾳ τήν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν
τιμωρίαν. πολλὰ μὲν ἔν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προ-
γόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμά- 12.
χεσθαι. * ἡ μὲν γὰρ [52] ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία. (οὐ
γὰρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ, πανταχόθεν συνειλεγμέ-
νοι [53], καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες, τὴν ἀλλοτρίαν ᾤκη-
σαν,

dem igitur (Peloponneſios puta, Euryſthei copias) acie victos cum dedecore ſolo ſuo depulerunt, hos vero (Herculis liberos) laboribus et periculis ſuis coronabant. h. e. victores reddebant. victorum enim inſignia erant coronae.

51. *τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*] Inſere Praepoſitionem, *ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*: vt Orat. I. *τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.* etc. et paſſim. MARKLAND.

52. *ἡ μὲν γὰρ*] ſic dedi de meo. vulgati dant *ἥτε γὰρ*. huic *μὲν* reſpondet *δὲ*, quod pone *πρῶτοι* legitur p. 192. 14.

53. *πανταχόθεν συνειλεγμένοι*] Deſunt haec verba in *Baroc.* non recte. *Quippe non aduenae, neque* paſſim collecta populi colluuies *originem vrbi dedit, ſed eodem innati ſolo, quod incolunt, et quae illis ſedes, eadem origo eſt.* Iuſtin. II. 6.

σαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες, τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα 54.) πρῶτοι δὲ, καὶ μόνοι ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστείας, δημοκρατίαν κατεστήσαντο. ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν 55, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην· κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες, ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο· νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες, καὶ τοὺς κακοὺς

54. τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα·] Placuit hoc Iſocrati Paneg. p. 88. μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει. Quin et quae praecedunt, ex noſtro plane exſcripta ſunt. MARKLAND.

55. ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari poſſe puto de ſenſu et veritate huius γνώμης. Multo dilucidius, vt mihi videtur, foret, ἡγούμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Iſocrates Panath. p. 532. αὐτοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστῆσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, οἵανπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμονοήσειν. Lucianus Dial. p. 314. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν. Niſi malis, τὴν πάντων ἐλευθερίαν, εὐνομίαν εἶναι μεγίστην: vt idem Lucianus Hermot. p. 520. ξὺν εὐνομίᾳ, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς. Demoſthenes περὶ παραπρ. ex Elegiis Solonis:

Εὐνομίη δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει.

MARKLAND.

Mihi probabile videtur, Lyſiam dediſſe τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. libertatem et concordiam ciuium omnium, ſummam eſſe felicitatem.

καὶ κολάζοντες· ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι, ὑπ' ἀλλήλων βίᾳ κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ προσήκειν, νόμῳ μὲν ὁρίσασθαι τὸ δίκαιον [56], λόγῳ δὲ πεῖσαι· ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπηρετεῖν [57], ὑπὸ νόμου μὲν βασιλευομένους, ὑπὸ λόγου δὲ διδασκομένους [58]. καὶ γάρτοι καὶ φύντες καλῶς, καὶ γνόντες ὅμοια [59], πολλὰ

56. ὁρίσαι] ὁρίσασθαι *Ioan. Baroc.* (quibus accedit *Cant.* ὁρίσασθε) Rectius fortaſſe. Νῦν ἄν πάλιν σαφέστερον ορισαι Plat. *Charmid.* Καὶ κακῶς γε νῦν οριζη, ὦ Σώκρατες, ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ορ.ζομενος τὸ καλόν. Id. *Gorg.* Αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι κακῶς οριζονται τὸ ἐλεύθερον. Ariſtot. 5. *Polit.* TAYLOR.

Ego dedi ὁρίσασθαι. id eſt, operam dare, vt certi termini rerum agendarum cauendarumque ſibi a legibus praefiniantur, eosque terminos ſibi pati conſtitui, iisque ſe circumſcribi.

57. τούτοις] legi puta, et orationi, ſeu rationi oratione declaratae et proditae. ambabus famulari opera praeſtanda, ſeu miniſterio exſecutionis eorum, quae ſeu a lege imperantur, ſeu ab oratione commendantur atque perſuadentur.

58. βασιλευομένους — διδασκομένους] ſic dedi e codd. mſtis, pro βασιλευομένοις et διδασκομένοις, quod eſt in vulgatis. quamquam in ſe nil refert.

59. γνόντες ὅμοια] poteſt haec ſententia gemino modo expoñi. aut 1) ſentientes ſimiliter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo praeceſſit. id eſt praeclare et honeſte. aut 2) concordantes inter ſe. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, ſeu τὰ αὐτὰ φρονοῦντες ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν. priorem exponendi rationem videtur Taylor ſecutus eſſe. poſteriorem ego praeferam. Contendit enim orator hoc loco planum facere, e libertate et

πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε κειμένων εἰργάσαντο, ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγάλα, καὶ παντα-
24. χῇ, οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρέπαια διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν κατέλιπον. μόνοι 60

γὰρ

concordia ciuium, quarum illa ex hac exſiſtat, felicitatem ſummam coaleſcere.

60. *μόνοι*] Vulg. *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς Ελλάδος — διεκινδύνευσαν.* Non abeo a receptis ſine graui ſſimo rationum momento, quas, amabo, mecum expendite. Primum iſtud *ἁπάσης τῆς Ελλάδος* praeter lectionis neceſſitatem Codicum etiam eſt plurium et praeſtantiorum, *Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret.* et *Coisl.* 2. [et Aug.] a qua ſcriptura item non longe abeſt ſolus noſtrorum, qui ſupereſt *Coislinianorum* alter. Ea erat *Manutii* fortuna, vt ex infinita pene varietate Exemplarium huius orationis, in ea ſola incideret, quae erant cum corruptelis impuriora, tum crebriora lacunis. Quod ſi iidem *Codd.* vel etiam editi prae ſe tuliſſent *ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ελλήνων*, vel id non inuitus recepiſſem. *Οἰόμενοι δεῖν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ελλησιν ὑπὲρ Ελλήνων μάχεσθαι, καὶ Βαρβάροις υπερ απαντων των Ελληνων.* Plat. *Menex.* In ceteris autem *ξενὸν* iſtud, vt dicitur, *ἐρώτημα* ab iis exſpecto, qui *cornicum oculos ament conſigere*, cur eam vett. Codd. auctoritatem, quam in ſuperioribus tanti feci, iam hebeſcere et nullius fere pretii eſſe ſinam? Reperitur enim in Codd. *Steph. Muret. Baroc.* a manu altera, et *Cant.* pro *μόνοι*, *μύριοι*, fidemque habet ex hiſtoria. *Inſtructis* decem millibus *ciuium et Plataeenſibus auxiliaribus mille aduerſus ſexcenta millia hoſtium in campos Marathonios in proelium egrediuntur.* Iuſtin. II. 9. Deinde iſtud *δὶς ἐκινδύνευσαν*, quod praetulimus, nihil adeo prae ſe fert, niſi vnius Cod. *Mureti* ſolitudinem. De *μύριοι*

γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας

poſtea videbimus, diſtricto prius *Mureto*, qui *vtramque* lectionem, tam μύριοι, quam μένοι, poſſe ait defendi. Quid hoc ad Criticen, vbi *alterutra* ſolummodo eſt admittenda, niſi *vtramque* exiſtimet ab auctoris manu eſſe profectam? In momentis inaequalibus vulgaris erat et quotidianae laudis, ſi tamen laudis eſſet, quo vergat pondus videre. Hoc illud erat profecto, vbi ingenii aciem acueres. Διὶς itaque ἐκινδύνευσαν malim quam διεκινδύνευσαν, quia in hoc quaſi limine et ſumma narrationis aditum ſibi quaerit Orator ad vtramque hiſtoriam rerum, ſc. tum Marathone tum Salamine geſtarum, non ad vnam ſolam exornandam. Neque me piget lectionis, quod haec videantur veritate hiſtorica deſtitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris haec non ad *fidem*, ſed ad *gloriam* eſſe dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem ſuorum ciuium *fortunae* impune poſſe eſſe *fabrum*. Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν, vt ſcite dicitur. Hoc in aliis praeter noſtrum cernitur. Ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μονοι δὶς ἠμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Demoſth. in *Epitaph.* Accedit teſtis non contemnendus, vtpote non ſtudio patriae abductus, Hiſtoricus Halicarnaſſenſis, qui ſuam ſententiam de poſteriore Perſarum expeditione ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων, vt ipſe ait, ſed τῆγε ἐφαίνετο ἀληθὲς, ita exponit. Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τἀληθές. ἔτοι γὰρ ἐπὶ ἑκάτερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε. ἑλόμενοι δὲ Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ ἔτοι ἦσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλῆα μετά γε θεοὺς ἀνωσάμενοι. Herodot. *Polymn.* 139. Rectè editi, non ἀπωσάμενοι,

vt coniecit *Stephanus.* Ανώσαντες, ἀναῤῥέψαντες. Heſych. Et alibi *Herodot. Vran.* ſc. 109. Νέφος τοσοῦτον ἀνθρώπων ἀνωσαμενοι. Haec ſi conſtiterint, de μύριοι nemo deinde verbum vnicum addiderit. Nam vt de proelio Marathonio ſtricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe eſt oppoſitio, μόνοι ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, quam μύριοι πρὸς πολλὰς μυριάδας. Non eſt enim obſcurum Lyſiam noſtrum, vt vulgus Athenienſium Scriptorum ſemper ſolebat, id in oratione obſtinate contendere, vt omnibus planum faceret, Athenienſis eam in bellicis rebus auctoritatem, iſtud τὸ ἄλλοις προηγεῖσθαι, neque ſine iure vindicaſſe, neque geſſiſſe ſine gloria. Ita in iis, quae mox ſequentur, Ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον, καὶ πρὸς ὃς ἐπολέμων, ἡγεμονες γενέσθαι της Ἑλλαδος. Et paucis interiectis. Ὧν ἕνεκα δεῖ μόνους καὶ προστατας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡγεμονας τῶν πόλεων γίγνεσθαι. Sic *Plato Menex.* ἡγεμονες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι ἐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις. Et alii ſaepe. Οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μονοι τὴν τῆς Ασίας ἁπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud *Athenaeum* l. 12. init. TAYLOR.

μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς πολλὰς μυριάδας etc.] MS. *Steph.* μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ελλάδας etc. recte, quod ad vltima: male μύριοι. Haec quoque tacite mutuatus eſt Iſocrates Paneg. p. 113. πρὸς τὲς ἁπάσης τῆς Ελλάδος καταφρονήσαντας ἁπήντων, τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες· id eſt, μόνοι. MARKLAND.

μόνοι ſeruandum eſſe, quamuis μύριοι quoque contemnendum non ſit, ex oppoſito patet, quod eſt in-

δας τῶν Βαρβάρων διεκινδύνευσαν [61]. ὁ γὰρ τῆς Λυσίας βασιλεὺς, ἐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσεσθαι, ἔσε- 27.
λε πεντήκοντα μυριάδας [62] στρατιάν. ἡγησάμενοι [63] δὲ, εἰ τήνδε τὴν πόλιν, ἣ ἔκαυσαν Φίλην ποιήσαιντο, ἢ ἄκουσαν, κατασρέψαιντο, ῥᾳδίως τῶν ἄλλων Ελλήνων ἄρξειν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα. νομί-

σαντες

ter μόνοι et ἀπάσης τῆς ἑλλάδος, vel, quod aliis in libris fuisse videtur, ἁπάντων τῶν ἑλλήνων. Tota haec oratio ex antithetis est contexta, quorum perpetuitas, vna cum frigore, taedium creat. Sophistae tamen si μύριοι nolis eripi, sic possis legere. μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδ. Duo sic habebis antitheta pro vno, primum μόνοι cum ἁπάσης comparatum, alterum μύριοι cum πολλὰς μυριάδας. Sophista id ego equidem haud arbitrer indignum, qui nulli rei magis studuisse videtur, quam vt artifex antithetorum haberetur.

61. διεκινδύνευσαν] reuocaui veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Taylorana editio exhibet, scil. δὶς ἐκινδ. Non enim bis, sed ter Graeci domi suae cum Persis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem et ad Plataeas. quas tres pugnas Noster quoque eodem exsequitur ordine.

62. πεντήκοντα μυριάδας] aut iactantia haec est oratoria, aut lapsus memoriae, aut insciti a rerum gestarum. Non ad Marathona, sed decennio post ad Salamina tot Persae dicuntur cum Graecis pugnasse.

63. ἡγησάμενοι] tametsi μυριάδες praecessit, quod est generis foeminini, quia tamen Persae designantur, ideo accommodatur oratio ad designatum, πρὸς τὸ σημαινόμενον, vt vulgo vsurpant.

30. σαντες ἔτως ἂν ἐρημοτάτυς [64] εἶναι συμμάχων τὰς Ἑλληνας, εἰ ἔτι σασιαζόσης τῆς Ἑλλάδος ὡτινι χρὴ τρόπῳ τὰς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἐργων περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει [65], ὡς, εἰ μὲν

64. ἐρημοτάτυς] Rancide hic vt plurimum hiatus iſtos reſtituit *Coisl.* 1. quos intactos reliquit *Aldus.* Optime Steph. qui ex noſtris reliquos fere nactus eſt concordantis. TAYLOR.

Non perciperem hic Taylori ſententiam, niſi Aldina ad manus eſſet, in qua ſic eſt ἔτως ἂν αρ θωτέτυς εἶναι. Cur affectare iuuat? cur plane loqui pudet? quid pigmentis opus eſt, iisque taedium creantibus, vbi paucis et ſimpliciter ſic eloqui licet *ſic eſt in Aldina, ſic in Stephanica, ſic in Coiſlin.* Merito eum rideas, contemnas certe, qui probae latinitatis rudis cum ſit, in latinitate delicias tamen faciat.

65. περιειστήκει.] [ſic vulgati libri et Aug.] Optime Cod. optimus *Coisl.* 2. παρειστήκει, et *Barot.* itidem a manu ſecunda. Εἴ ἔν τινι ὑμῶν τῶν ἄλλων πολιτῶν γνωμη τοιαύτη παρειστηκει πρότερον περὶ ἐμοῦ. Andocid. *de Myſter.* p. 8. Immo adeo totus eſt huius loci, eumque quem volumus ſenſum profert, vt iſtud δόξα vel γνώμη, quibus aliquando iunctum reperitur, impune abeſſe ſinat. Ετι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν παρεση μοι μηδὲν φροντίζειν. *N. de S. Olim.* Καὶ μηδενὶ τοῦτο παραση, ὡς Ερατοσθένυς κινδυνεύοντος Θηραμένυς κατηγορῶ. Id. *c. Eratoſth.* Οὐχὶ ταυτὰ παρισταται μοι γινώσκειν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τὰς λόγυς, ἃς ἀκούω. Demoſth. *Olynth.* 3. ſtatim exorſus. Ωστε μοι παρισασθαι ἐκεῖνον μηδ' εἰς ᾅδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι Plat. *Phaed.* pr. Ινα τότε μαθῶσι τὴν ἀλήθειαν ἃ προσήκει καὶ περὶ

πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν ἴωσιν, ἐκείνοις καὶ Αθη- 33.
ναίοις πολεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις
ἥξουσι βοηθήσοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον ἀφίξων-
ται [66], ὀδένας ἄλλους τῶν Ελλήνων τολμήσειν, ἑτέ-
ρους σώζοντας [67], φανερὰν ἔχθραν πρὸς ἐκείνους [68],
ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν ταῦτα δι- 36.
νοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι ὐ λογισμῷ [69] εἰδό-
τες

τῆς πόλεως τῆσδε παρασχὴ φρονεῖν. Dionyſ. Halic. l. I. *Antiqq. Rom.* Ημῖν μὲν, ὦ Φαιδόλαε, καὶ ζῶντος Σωκράτους καὶ τεθνηκότος ὅτως ἐννοεῖν περὶ τὸ δαιμόνιον παρίσαται. Plutarch. *de Genio Socratis.* Adde et *Thomam.* παρίσαται καὶ επεργεται. ὡς τὸ, παρίσαταί μοι θαῤῥεῖν τε καὶ δεδιέναι, παρ' Αριστείδῃ ἐν τῇ πρὸς τὸς βασιλέας ἐπιστολῇ. TAYLOR.

66. ἀφίξωνται] reuocaui hanc lectionem ex Aldina, melius cum ἴωσιν conuenientem, quam ἀφίξονται, quod eſt in vulgatis.

67. ἑτέρους σώζοντας,] Opinor σώσοντας, vt βοηθήσοντες, in futuro. Εχθραν καταθέσθαι dicitur, quemadmodum χάριν καταθέσθαι, *gratiam praeſtare*, Actor. XXIV. 27. quod χάριν θέσθαι vocat Aeſchylus Prom. Vinc. v. 781. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Ioſephus Ant. Iud. XI. 6. ſegm. 5. δόξαν καταθέσθαι Thucydides IV, 87. Mox, λογισμῷ εἰδότες etc. Vltimam vocem ſuſpectam habeo. Senſus poſtulare videtur μετρῶντες, vel tale quidpiam. MARKLAND.

68. ἐκείνους] Perſas puta. ὑπὲρ αὐτῶν] pro Athenienſibus.

69. ὐ λογισμῷ εἰδότες] Poſt λογισμῷ videtur χρώμενοι deeſſe. non vtentes ſedata meditatione, propoſitum animi cum euentis id neceſſario conſecuturis comparante, atque futuros caſus proſpiciente, tametſi bellorum bene noſſent diſcrimina.

τες τὰς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες[70] τὸν εὐκλεᾶ θάνατον, ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν[71]
39. καταλείπειν λόγον, ἃς ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὑτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπί-

σευσαν.

70. *νομίζοντες — ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον,*] Mallem, *περὶ τῶν ἀρετῶν* (vel *παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris*) *καταλείψειν λόγον.* Vt paulo poſt, *ἐνόμιζον — μνήμην ἰδίαν καταλείψειν.* MARKLAND.

71. *περὶ τῶν ἀγαθῶν*] F. *Παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς.* TAYLOR.

Περὶ τῶν ἀγαθῶν] nil equidem cauſae video, cur proba lectio ſollicitetur, et perſpicua ſententia obſcuretur. mortem praeclaram eſſe relicturam ſermones aeternum duraturos de fortibus viris. Nam *ἀγαθοὶ* aliquoties a Lyſia hoc ſenſu ſic nude, ſine *ἄνδρες* quod alii addere amant, vſurpatum eſt.

72. *πυθέσθαι*] *Philelphus* videtur ſcriptum reperiſſe *πείθεσθαι. Exſpectare noluerunt, quoad ſocii* perſuaſi *auxilio venirent.* Cuius tamen lectionis apud noſtros Codd. nec vola nec veſtigium. TAYLOR.

οὐκ εἰνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους·] Tranſpone: *οὐδὲ πυθέσθαι βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους· non ſuſtinuerunt ne rogare quidem ſocios, vt ſibi auxilium ferrent.* Breuius Iſocrates, *οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους*, p. 113. *οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι*, noſter infra. MARKLAND.

Bene habet hic locus. tenendum modo, *τοῦτο* ſubaudiri. Sententia dictionis haec eſt. Athenienſes committere noluerunt, vt ſocii hoc tantum dedecus (deſcenſionem puta a Perſis in ſolum Atticum factam) vel fama acciperent, neque exſpectarunt, donec aut id fieret, aut ſocii ſibi ſuccurrerent.

στευσαν. καὶ αἰσχυνόμενοι, ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι [72], οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους· οὐδ' ᾠήθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς 42. τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς. ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν [73] μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν,

ἀγαθοὺς

73. ἀποθανεῖν] Ingens viſitur lacuna, non tamen id diſſimulante ſcriba, in iis Codd. quos pro ſua infelicitate verſauit *Manutius*. In noſtris ſuppletur (praeter priorem *Coisl.* vbi relicta eſt quoque pagina vacua) itidemque in iis, quos vſurparunt *Stephanus* et *Muretus*. Integrae quoque erant membranae *Fr. Philelph.* et *Pet. Fabri*, quem vide in *Semeſtribus*. I. 19. Deerat ab ἀποθανεῖν vſque ad τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ασίας εἰς τὴν Εὐρώπην mediam circiter paginam proximam *Stephani*. In ipſo tamen aditu lacunae, quod me pene monuiſſe fugerat, Codd. a noſtris diſſentientis, non tamen idcirco magis ſanos, videtur tractaſſe, quem proxime laudaui, *Philelphus*. Sic enim, quantum ex verſione augurari liceat, in qua certe erat homo religioſiſſimus, locum lectitauit. *Ενόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθῶν δ' εἶναι μετ' ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν.* Ita non ſine grauiſſimo elegantiae diſpendio in vnum conflantur duo commata pulcherrima. TAYLOR.

Poterant haec planius atque certius ſic enunciari. Poſt *ἐνόμιζον γὰρ* eſſe in Aldina vacuum ſpatium aliquot verſuum, cui nihil aliud ſit inſcriptum, quam hoc breue *λείπει πολλά*. deinde ſequi *τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς*

ἀγαθὸς [74] δ' εἶναι μετ' ὀλίγων· καὶ τὰς μὲν ψυ-
193.1. χὰς ἀλλοτρίας [75] διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι,
τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν.
ἠξίουν δ', ἐς μὴ μόνοι νικῷεν, οὐδ' ἂν μετὰ συμμά-
3. χων δύνασθαι. καὶ ἡττηθέντες μὲν, ὀλίγῳ τῶν ἄλ-
λων προαπολεῖσθαι, νικήσαντες δὲ, καὶ τὰς ἄλ-
λας ἐλευθερώσειν· ἄνδρες δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι, καὶ
τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρε-
τῆς [76] ὐ φιλοψυχήσαντες [77 a.], καὶ μᾶλλον [77 b.]

F 4 τὰς

ἀσίας. Ergo desunt illi omnia, quae hinc a versu 43. p. 192. ed. Steph. ad versum 19. p. 193. eiusdem editionis leguntur. Primus, quod sciam, lacunam hanc Henr. Stephanus expleuit.

74. ἀγαθὸς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοῖς δ' εἶναι, scil. αὐτοῖς προσήκειν ἐνόμιζον, non αὐτοῖς. MARKL.

75. τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κεκτῆσθαι,] Ita supra: ὁμοίας εκτησαντο τας ψυχας τῇ φύσει: id est, *monstrabant se habere animas sexui similes;* de Amazonibus victis. Eadem phrasis Luc. XXI. 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτησασθε τας ψυχας ὑμῶν. Ἀλλοτρίας vero ψυχας, *animas* quasi *ad se non pertinentes:* ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, vt de hac re, et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates. MARKLAND.

76. ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς Φιλοψυχήσαντες,] Coniecceram εὐψυχήσαντες. Sed verius puto *Mureti* ὐ Φιλοψυχήσαντες. Tyrtaeus apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ Φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρναμένοι.

Ipse Lycurgus p. 166. ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως Φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; Hoc est illud quod Ioannes XII. 25. vocat Φιλειν την ψυχην αὐτῦ, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν, *animam prodigere*, Virgilio. MARKLAND.

τὰς παρ' αὐτοῖς νόμους αἰσχυνόμενοι, ἢ τὸν [78] πρὸς τὰς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι, ἔσησαν [79] μὲν τρό-

ὑπὲρ] ὑπὸ alii, inquit Schottus. Quos vtinam laudaſſet, nam video fere neceſſarium. ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες — συνεπλήρουν τοῖσιν Αθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. *Vran.* init. Idem Schottus pro δὲ legeret τε. TAYLOR.

ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo proferendae, ibi loci atque temporis, vbi documentis eſt approbanda.

77 a. ὑ φιλοψυχήσαντες] Prodigioſum iſtud ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες ſomnolentum certe habuit Editorem. (Stephanum velim, de altero nihil dico) Non enim credo haec ita ex membranis exiiſſe. Scio ne ex vna quidem de noſtris.

Αλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν.
Μηδὲ φιλοψυχειτ ἀνδράσι μαρναμένοι.

Tyrtaeus apud *Lycurg.* in orat. c. *Leocratem.* TAYLOR.

77 b. καὶ μᾶλλον] λείπει ante ἔσησαν. Marg. *Baroc.* Quo *conſilio* quiuis facile carere poterat. Reſtitui curauimus ex optimo Cod. *Coisl.* 2. et ex mente duorum exemplarium *Mureti.* Secunda etiam manus illeuit orae *Baroc.* et agnouit *Philelph.* Eadem fere habet noſter c. *Alcibiad.* Αλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. Cui loco viciſſim et ille prae manibus aliquando gratias rependet. TAYLOR.

78. Verba ἢ τὸν πρὸς τ. π. κ. φοβούμενοι, quae ſunt in Aug. quoque, primus addidit Taylor. deſunt enim Stephani quoque editioni, tametſi ille magnam, quae h. l. in Aldina eſt, lacunam expleuit.

79. ἔσησαν] *Mureti* Codd. iam ſoli. Εσησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ελλάδος τῶν βαρβάρων εκ της αυτων χωρας ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόν-

6. τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ελλάδος τῶν βαρβάρων ἐν τῇ αὐτῶν [80], ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τὰς ὅρκους. De fide illa iuramenti vehementer ambigo. Cetera complanata ſunt feliciſſime. Porro autem iſtud τρόπαια τῶν βαρβάρων (quanquam aliter habeat N. *contra Poliuchum*, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατα τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια) retineri tamen debet. Τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. Noſter infra. Κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ασίας, καὶ πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν Βαρβάρων. Plat. *Menex.* Πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν. Andoc. *de Myſter.* ad fin. TAYLOR.

80. ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τὰς ὅρους τῆς χώρας.] Emendaueram: ἐκ τῆς αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τὰς ὅρκους: *ex patria ſua, pecuniae gratiâ, in alienam terram inuadentium, praeter foedera:* eiectis iſtis τῆς χώρας, vtpote gloſſemate phraſeos τῆς αὐτῶν. Poſtea deprehendi *Muretum* ex MSS. ita reſtituiſſe. Xenophon Cyropaed. I. οἱ δ' αὖ γεραίτεροι ὅτοι στρατεύονται ἀκέτι ἔξω της εαυτων. Vbique occurrit, tum apud noſtrum, tum omnes alios. MARKLAND.

Bene habet vulgata. Superenarratio horum ἐν τῇ αὐτῶν ſunt inſequentia παρὰ τὰς ὅρους τῆς χώρας. Suo in ſolo, propter ipſos agri ſui fines ſtatuerunt monumenta victoriae a ſe de barbaris reportatae, qui barbari, cupiditate alienorum bonorum accenſi, ſuum in agrum irrupiſſent. Proba eſt lectio ὅρους, vitioſa ὅρκους. Nullum iusiurandum, nulla pacta Graecis erant cum Perſis. Conturbatior quidem eſt in vulgatis verborum collocatio, non tamen ideo mouenda; quam mente ſic in ordinem redigas ἔστησαν ἐν τῇ ἑαυτῶν (ſcil. χώρᾳ)

λόντων, παρὰ τὰς ὄρας τῆς χώρας. ὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίνδυνον ἐποιήσαντο, ὥϛε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τήν τε ἐνθάδε [81] ἄφιξιν τῶν βαρβάρων, καὶ τὴν τῶν προγόνων [82] νίκην. καὶ γάρτοι ϑ. ἁδεὶς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκούσαντες [83] ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἥσθησαν. ὥϛε οὐδὲν ϑαυμαϛὸν, πάλαι * τῶν ἔργων γεγενημένων [84], ὥσπερ καινῶν ὄντων, ἔτι καὶ νῦν τὴν

ἀρε-

παρὰ τὰς τῆς χώρας ὄρας, τροπαῖα τῶν βαρβάρων ἐμβαλόντων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ὑπὲρ χρημάτων.

81. τὴν ἐνθάδε] τήν τε ἐνθάδε *Cant. Baroc.* Deeſt ἐνθάδε *Ioan.* Quod minime velim. Τὴν ενθαδε συμφορὰν dixit noſter ineunte oratione. Τὸν ενθαδε σύλλογον. Id. in *Olymp. c. Dionyſ.* Τὴν παραυτικα ἡδονὴν, Thucyd. Καὶ πρὸς τὴν τῶν πεζῃ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος. Plat. *de Legg.* 1. init. Ita vſurpantur ἔγγισα, πλησίον, πρόσθεν, αἰεὶ etc. Αυτη δὲ μελιτόεσσα ἐν τῷ προσθεν αιει χρόνῳ ἐναισιμωμένη τότε ἦν ἄψαυϛος. Herodot. *Vran.* 41. Qua vice quoque funguntur Aduerbia Hebraica; האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה *Pſal.* XVII. 1. TAYLOR.

Interpoſui τε.

82. προγόνων] non reſpectu eorum, de quibus praedicatur ἀπήγγειλαν. (illorum enim non πρόγονοι, ſed ἥλικες erant; imo vero victoriae praecones ipſi quoque erant victores;) ſed reſpectu eorum, ad quos verba facit Lyſias.

83. ἀκούσαντες] ſcil. ἑαυτὰς ὑπὸ τῶν ἀθηναίων προκινδυνευσάντων ἐλευθερωθῆναι.

84. πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων] Sic dedi de meo. in libris vulgatis eſt παλαιῶν ἔργων γεγεν. v. librum variantium.

12. ἀρετὴν αὐτῶν [85] ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλῶσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης [86], ὁ τῆς Ασίας βασιλεὺς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ελλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, 15. ἀπαθὴς δ' ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ [87] ἔτει παρασκευασάμενος, χιλίαις μὲν καὶ διακο-

85. αὐτῶν] scil. τῶν ἔργων. quicquid in genere suo est eximium, excellens ad laudem atque admirationem, id est eius ἀρετὴ.

86. ξέρξης] ita loquitur, ac si Xerxes cladem apud Marathona accepisset, quam Darius accepit.

87. δεκάτῳ ἔτει] Verbis vix discrepantibus *Iulian. de Laude Constantii.* Τὸν Ξέρξην χρόνον ἐτῶν οὐκ ἐλάττονα δέκα πρὸς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι. Vterque tamen nihil aliud dicit, nisi tot annos fuisse elapsos ex pugna Marathonia ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impressit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, sed Darius pater, qui eatenus superfuit. Haec cum alias, tum ex computo *Arundelliano*, facile patebunt.

ΑΦ ου η εν Μαραθωνι μαχη εγενετο Αθηναιοις προς τους Περσας . . . ετη ηηδδπιι. CCXXVII.

ΑΦ ου Ξερξης την στρατειαν εξευξεν εν Ελλησποντῳ, κ. τ. λ.

Ετη ηηδπιι. CCXVII.

Adiungamus Historicos. *Hic* (Darius) *ante* quadriennium, *quam decederet, apud Marathonam pugnauit celeberrimo Graecis Romanisque historiis proelio.* Sulpit. Seuer. *Hist. Sacr.* II. 9. *Igitur Xerxes bellum a patre coeptum aduersus Graeciam* quinquennium *instruxit.* Iustin.

διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο· τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς ἔτως ἄπειρον τὸ πλῆθος ἦγεν, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτῶν ἀκολουθήσαντα [88] πολὺ ἂν ἔργον εἴη κα- 18.
ταλέξαι. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι, κατὰ τὸ στε-
νώτατον τοῦ Ελλησπόντου, τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ασίας εἰς τὴν Εὐρώπην, ὃν ἠθέλησεν, ἡγούμενος τὴν
διατριβὴν αὑτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ' ὑπεριδὼν καὶ 21.
τὰ φύσει πεφυκότα [89] καὶ τὰ θεῖα πράγματα,
καὶ

II. 10. Recta haec et ad calculum: Neque aliter *Diod. Sic.* l. 11. init. Συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἡττημένος ὑπὸ Αθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς διέκειτο πρὸς τοὺς νενικηκότας Αθηναίους. Αλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἤδη διαβαίνειν ἐπὶ τὰς Ελληνας ἐμεσολαβηθη τελευτησας. Easdem plane rationes ſubducit *Herodot. Cl.* 18. Ταῦτα ποιέων (Alyattes) ἐπολέμεε ἔτεα ια, attamen ſubiungit. Τὰ μέν νυν ἐξ ἔτεα τῶν ἔνδεκα Σαδυάττης ὁ Αρδυος ἔτι Λυδῶν ἦρχε· τὰ δὲ πεντε τῶν ἐτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἐξ Αλυάττας ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε. A doctiſſimo *Spanhemio* in eruditis notis ad *Iulian.* l. c. vapulat *Voſſius*, qui aliis machinis nodum hunc diſſoluere conatur. TAYLOR.

88. μετ' αὐτῶν ἀκολουθήσαντα] Ita Orat. XII. μεθ' αὑτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Sic et Iſocrates p. 138. ἀπεξενημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὗ συνηκολούθησαν: et alibi. Vide plura apud doctiſſ. *Lambertum Bos* Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKL.

89. τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα,]

καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν [90] διὰ τῆς θαλάσ-

Scribo, τὰ φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προσάγματα, *res a Natura fixas, et diſpoſitiones Diuinas.* Demoſthenes in Ariſtogit. I. ταῦτα τοίνυν Ἀριστογείτων, τὰ καλῶς ἔτω πεπηγοτα τῇ φυσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναιρεῖ, καὶ μεταβάλλεται. Foedum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Chriſtian. p. m. 110. vbi de Bonitate Dei ait, ὃ κατὰ συμβεβηκός ἐστιν αὐτῷ καὶ συνυπάρχον etc. Scribe κατὰ συμπεφυκὸς, *connaturaliter.* De mutatione vocum πράγματα et προσάγματα fuſius dicam ad Orat. XIV. MARKLAND.

In medio relinquam, dederitne Lyſias τὰ φύσει ἄπορα πεφυκότα, an id quod vulgati circumferunt; in quo ego equidem duri aut repugnantis nihil cerno. τὰ φύσει πεφυκότα ſunt τὰ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥστε μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἐστί. Tres rerum claſſes, a Xerxe ſpretarum, facit hic Lyſias. primam conſtantem, immutabilem et vinci neſciam rerum naturalium rationem, cuiusmodi res ſunt, terrae, maria, montes. Haec natura rerum non conſilio regitur, ſed coecae ſeruit neceſſitati. alteram diuina imperia, ominibus atque portentis demonſtrata; quo pertinet defectio ſolis, de qua Herodotus. tertiam, conſilia atque inſtituta humana.

90. ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλῶν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω.] Iſocrates: οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας. Hic eſt ille celebris Oratorum campus, et locus communis, quem deridet falſus ille Samoſatenſis, Rhet. Prae-

θαλάσσης ἐποιήσατο, πλῶν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠναγκασε γενέσθαι· ζεύξας μὲν τὸν Ελλήσποντον, διο-
ζεύξας δὲ τὸν Αθω· ὑφισαμένω ἑδενὸς, ἀλλὰ τῶν 24.
μὲν, ἀκόντων ὑπακουόντων, τῶν δὲ, ἑκόντων προδι-
δόντων [91]. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν ἀμύνασθαι, οἱ
δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι [92]. ἀμφότερα [93] δ'
ἦν αὐτοῖς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος. Αθηναῖοι
δ', ὕτω διακειμένης τῆς Ελλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς 27.
ναῦς εἰσβάντες, ἐπ' Αρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λα-
κεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμμάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύ-
λας ἀπήντησαν, ἡγούμενοι διὰ τὴν στενότητα τῶν
χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσεσθαι διαφυλάξαι.
γενομένω δὲ [94] τῷ κινδύνω κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, 30.
Αθη-

cept. p. 320. Καὶ ἀεὶ ὁ Αθως πλεισθω, καὶ ὁ Ελλησπόντος πεζευεσθω. MARKLAND.

91. προδιδόντων] ſcil. aut τὴν ἑλλάδα, aut ἑαυτοὺς.

92. οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] ſubaudi ἦσαν. Sic defendi vulgata poſſit, videtur tamen potius aliquid hic deeſſe poſt participium, e. c. οὐκ ἐβούλοντο. vel οὐκ ἠθέλησαν. ſcil. ἀμύνεσθαι. alii vero patriae ſuccurrere nolebant, propterea quod largitionibus eſſent ad ſegnitiem atque proditionem corrupti.

93. ἀμφότερα] videtur in quibusdam codicibus fuiſſe haec lectio ἀμφοτέρως δ' ἦν αὐτοὺς, in aliis iſtaec ἀμφοτέροις δ' ἦν αὐτοῖς. id quod e varietate lectionis colligo, ambobus illis erant cauſae, quibus mouerentur.

94. poſt γενομένω δὲ videtur ἀμφοῖν deeſſe, quod inſequentia κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ſatis perſpicue poſtulant. diſcrimine ſub idem tempus ambobus congruente, Lacedaemoniis puta et Athenienſibus.

Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ· Λακεδαιμόνιοι δὲ [95], * ὐδὲν [96] ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τῷ πλήθει ψευσθέντες, καὶ ὃς [97] φυλάξειν ᾤοντο, καὶ πρὸς ὃς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττη-
33. θέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες ὅπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι [98]. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυσυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτε-

ροι

95. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὐδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, etc.] Claudicat conſtructio, defectu Verbi. legendum forte ἐγένοντο pro γενόμενοι: et ponenda ὑποσιγμὴ poſt ἔμελλον. Sequitur: οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες ὅπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. Iſocrates: ὁ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν· ὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν. Lycurgus paene ad verbum, ex noſtro, opinor: οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔνθα παρετάχθησαν (ſ. ἔνθα περ ἐτάχθησαν) μάχεσθαι. MARKLAND.

Poſt haec verba λακεδαιμόνιοι δὲ videtur ἐδυσύχησαν aut συμφορᾷ ἐχρήσαντο, aut tale quid deeſſe.

96. ὐδὲν] ſic de meo dedi. vulgati dant ὐδὲ. ὐδὲν idem eſt, atque κατ' ὐδὲν. nulla in re paſſi ſuum animum aut fortitudinem deliderari.

97. καὶ ὃς] bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet καὶ τῷ τούτων (ſcil. πλήθει) ὃς φυλάξειν ᾤοντο, καὶ τῷ τούτων, πρὸς οὓς κινδυνεύειν ἔμελλον. vehementer decepti numero multitudinis, tam eius, quam erant ipſi tuituri, quam illius, aduerſus quam dimicaturi. h. e. eo quod et graeci pauciores numero, quam pro ſpe ſua, ſuis in caſtris coiſſent, et a Perſarum turba multo maiore opprimerentur, quam opinati fuiſſent.

98. μάχεσθαι] Haeret ſententia, nec quidquam tamen in ſcriptis libris adiumenti. TAYLOR.

ροι πρόγονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίοις συμφορὰν, ἀπορῶντες δὲ τοῖς περιεχηκό- 36.
σι πράγμασιν· εἰδότες δ' [99], ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται [100], ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται· εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς 39.
ἁλώσονται [1]· ἀμφότερα δὲ ἃ δυνήσονται, ἀμύνα-
σθαί

99. εἰδότες δ'] illud δὲ abeſſe malim. cauſam enim ſubiicit, cur incerti ac dubii fuiſſent, quidnam in re tam ancipiti ſequerentur.

100. ἀπαντήσονται et ἐμβήσονται ad Athenienſes refertur, medium interiectum λήψονται ad Perſas. Eſt quidem haec aeſtuatio velut orationis, vno quaſi ſpiritu ab aliis ad alios tranſſilientis, et rurſus ab his ad illos reſultantis, nulla addita nota, vnde diſcernatur, vtri deſignentur identidem, labes quaedam. Verum eccui talia non excidunt, praeſertim contendenti, cui tanto paratior eſſe debet venia, quod ipſa rerum expoſitarum natura lectori cuique ſubiiciat, quo quidque ſit referendum.

1. ἁλώσονται] In tanto ſtrepitu vocum ὁμοιοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται. ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil nouum, ſi Calligrapho tinniebant aures affectae magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἁλώσονται, [quod dant vulgatae et Aug.] ceteris adſcribere, cum tamen neque Barbari neque Athenienſes, ſed vrbs ipſa intelligitur. TAYL.

Reuocaui ἁλώσονται, quod Taylor auctoritate mere ſua cum ἁλώσεται mutauerat. Redit ἁλώσονται ad Athenienſes. Non tantum is, qui viuus captus in poteſtatem hoſtis venit, dicitur ἁλίσκεσθαι, ſed etiam is, cuius poſtquam captae et corruptae ſunt fortunae, peſſumdatus ipſe eſt, quod hic loci obtinet.

σθαί τε καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν. δυοῖν [2] δὲ προκειμένοιν, πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν [3], ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομένους καταδουλώσασθαι τὰς

2. δυοῖν δὲ] scil. πραγμάτοιν, vel potius αἱρέσεοιν.

3. καταλιπεῖν] [sic vulgatae et Aug.] Prae τῷ ἐκκλίνειν Codd. *Ald.* et *Coislinianorum* tutior certe fuit sententia Stephani καταλιπεῖν, adiuta quoque a *Cantabrigiensibus.* Optima tamen fide nobiscum agit *Barot.* exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad scripturam propius accedit, tum non leuem auctoritatem meretur ex vulgata Graecorum phrasi. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν. Noster hoc ipso fere in loco. Et deinde. ἐκλιποντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες. Et *Isocr.* in *Paneg.* Τὰς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιποντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. I. 18. in ead. historia. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπειν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter *Polymn.* 139. Εἰ Ἀθηναῖοι καταῤῥωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον ἐξέλιπον τὴν σφετέραν, ἢ καὶ μὴ ἐκλιποντες, ἀλλὰ μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ξέρξῃ, κ. τ. λ. Et *Erat.* 96. Ἐν ᾧ δὲ ὅτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι ἐκλιποντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον οἴχοντο φεύγοντες ἐς Τῆνον. Et *Vran.* 41. Σημηνάσης καὶ ταῦτα τῆς ἱερείης, μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν. TAYLOR.

τὴν πατρίδα καταλιπεῖν,] Prior scriptura erat ἐκκλίνειν: mutauit *Stephanus* in καταλιπεῖν. propius videtur esse ἐκλιπεῖν, vt paulo post, ἐξέλιπον τὴν πόλιν: et infra, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν. Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p. 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; et ita passim. Vide Isocratem Paneg. p. 119. vnde firmatur ἐκλιπεῖν. et Demosthenem adu. Androt.

τὰς Ἕλληνας, ἡγησάμενοι κρεῖττον εἶναι μετ' ἀρε- 42.
τῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν, ἢ μετ' ὀνεί-
δους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑ-
πὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν· ἵν' ἐν μέρει [4] πρὸς ἑκα-
τέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνά-
μεις κινδυνεύσωσιν, ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυ- 194.I
ναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλαμῖνα, συνήθροιζον καὶ
τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν. ὡς πολλαῖς δ' ὕ-
στερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιά, καὶ τὸ ναυ- 3.
τικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς ἂν ἂν ἰδὼν ἐφοβή-
θη; οἷος [5] μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν
δὲ γνώμην εἶχον, ἢ οἱ θεώμενοι τὰς ἐν ταῖς ναυσὶν
ἐκείναις (ὅσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου [6], 6.
καὶ
τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ καταπλεύσαντες εἰς Σαλα-
μῖνα. MARKLAND.

4. ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμ-
φοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν·] Isocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν δύνα-
μιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. MARKL.

5. οἷος] Variant Codd. ἧς. εἷς plures. [et in his Aug.] alii ἢ εἷς. Sed recepta non moueo. *Aristid. Sacr. Orat.* 4. Ἑκάμνον γὰρ τριταίῳ οἱῳ βαρυτάτῳ. TAYL.

οἷος μέγας pro ὡς μέγας. o quantus! o quam immanis! videor mihi hanc dictionem, tametsi inuentu rariusculam, tamen alibi quoque obseruasse. verum neque annotaui in aduersariis, neque memoria subiicit vbi. Interim haec conscribenti mihi occurrit similis locus in Scholiaste Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἆρα ἦν. vbi haec ait. ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἵᾳ μεγίστῃ κα-
κῇ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας διδούς. pro ὡς πάνυ μεγάλῃ.

6. ἀπίστου] ita positum est in biuio, vt tam ad σω-

καὶ τῷ [7] προσιόντος κινδύνῳ) ἢ οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος [8], ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς [9] τοσοῦτον πανταχόθεν περιεστήκει πλῆθος πολεμίων, ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς
9. εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὑτῶν, τῷ αὐτὸν [10] προεισθέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, εἰ

σηρίας, quam ad κινδύνῳ referri debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος ἄπιστος, discrimen infidum, est id, cuius de futuro exitu certi nihil pronunciari potest.

7. καὶ τῷ] F. καὶ προσιόντος τῷ κινδύνῳ. Προϊόντος habet *Coisl.* 1. TAYLOR.

καὶ τῷ προσιόντος κινδύνῳ] Mallem, si Codd. fauerent, καὶ παρόντος τῷ κινδύνῳ, vel τῷ κινδύνῳ παρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον. Forte tamen praestat, καὶ τῷ κινδύνῳ προσιόντος. Demosthenes κατὰ Φιλιππ. III. ἐτόλμησεν οὐδείς, τοιούτῳ κακῷ προσιόντος, ἐξῆξαι φωνήν. Passim ille ita loquitur. MARKLAND.

8. ὑπὲρ τῆς φιλότητος] Non offendor hoc, quod insequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν τῇ σαλαμῖνι, dictionis huius ὑπὲρ τῆς φιλότητος, sint superenarratio. non rarae sunt, sed obuiae apud auctores, cum alios, tum ipsos illos adeo, quod mireris, qui alias breuitatis sunt studiosissimi, huiusmodi superenarrationes. Sed paulo insolentior mihi quidem accidit haec dictio, pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλτάτων vsurpant. Super, vel pro carissimis, pro illis inquam pignoribus, quae tanquam praemia quaedam futuris victoribus reposita et reseruata essent in Salamine.

9. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμινίοις; τοσοῦτον παν]αχόθεν etc.] Lege:]ῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον etc. MARKLAND.

Nullus dubitaui recta monenti in re manifesta obsequi.

10. τῷ αὐτὸν προεισθέναι] Verosimile illud τῷ αὐ-

ὑπὸ [11] τῶν βαρβάρων εὐτυχησάντων τὰς ὑπεκτεθέντας ἤλπιζον πείσεσθαι. ἦτε διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν, πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφὰς αὐτὰς ὠλοφύραντο. εἰδότες μὲν 12. τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας ὄσας, ὁρῶντες δὲ πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων· ἐπισάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, καὶ μεσὴν τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων [12], ἁπάντων

τὸν natum esse ex τὸν αὐτῶν. Non habuit *Philelphi* Cod. Nostri tamen constanter. Liberum ergo esto vnicuique iudicium. Nos vtramque sententiam in versione expressimus. Pene tamen auguror, quam praeferent eruditi. TAYLOR.

11. μεγίσην δὲ] Luxatam sententiam vnius voculae detrimento ita commode redintegrari posse video. Μεγίσην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Sic exhibui, vt Taylor voluit.

12. τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν·] Forte: τῶν βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ' ἐγγὺς ὄντα τὰ δεινά. ex Isocrate: οἵτινες ἐτόλμησαν ἐπιδεῖν — ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλώμενα, καὶ νεὼς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γινόμενον; Scribo ex Lysia, ἅπαντά δὲ δεινὰ, καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc Isocratis locum citat Dion. Halicarn. lib. de Demosth. δεινότ. p. 188. omisso nempe τῷ καὶ. Sed, vt verum fatear, suspicor has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et sex, quae sequuntur, e loco suo motas esse, et poni debere post τῶν διαφθειρομένων, posita ὑποσιγμῇ post eam vocem. saltem ita distinguendum propter sequentis: τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης με-

15. *των δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν· ἀκούοντες δ' 13 ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένῳ Ἑλληνικῷ καὶ βαρβαρικῷ παιᾶ-*

G 3 *νος,*

σης τῶν νεκρῶν, scil. *ὔσης*, absolute. et melius omitteretur *καὶ*. MARKLAND.

Si quod hic subest vitium, id quod in dubio relinquam, leui opera poterit id tolli ad hunc modum, vt pro vtroque *δὲ* sufficias *τε*. *ἱερῶν τε καομένων, ἁπάντων τ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν*. vbi subauditur e praemissis *μεστὴν*. plenam barbaris, plenam fanis deorum ardentibus, plenam tetris et diris omnibus, iisque proxime assitis et in conspectu versantibus. v. proximam annotationem nostram.

13. *ἀκούοντες δ' ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένῳ Ἑλληνικῷ καὶ βαρβαρικῷ Παιᾶνος, παρακελευσμου δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγης τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν*, etc.] Hic est locus, quem innui Praefat. ad hanc Orationem, obnoxius censurae Isocratis: qui Paneg. p. 118. postquam ex Lysia, quod ad rem suam foret, sumsisset, ad hanc pugnae descriptionem ordine historiae delatus, cum hac nota fastidii praeterit: *καὶ τὸν μὲν θορύβον τὸν ἐν τῷ πράγματι γενομένον, καὶ τὰς κραυγας, καὶ τὰς παρακελευσεις, ἃ κοιναὶ πάντων εἰσὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐχ ὁρῶ τὶ δεῖ λέγοντα διατρίβειν*: *et tumultus, qui in ea re inciderunt, et clamores, et cohortationes, quae communia sunt omnium, qui nauibus pugnant, non video, quorsum attineat commemorando immorari.* Plane hunc locum et Descriptionis nimietatem videtur tangere. Sed, si de tantis Ingeniis iudicium liberum ferre fas sit, neque hic Censor forte culpa omni vacabit. Vtcunque enim inepta haec Descriptio Lysiana siue esset, siue Isocrati ita videretur; tamen, opinor, nunc non erat his locus: neque *τῷ Πρέποντι* adeo consulere videtur, qui

νος, παρακελευσμῶ δ' [14] ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς
τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεσῆς τῶν
νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φιλίων
καὶ πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλω δὲ πολὺν χρό- 18.
νον ὅσης τῆς ναυμαχίας· δοκοῦντες τοτὲ μὲν νενικη-
κέναι καὶ σεσῶσθαι τοτὲ δ' ἡττῆσθαι καὶ ἀπολω-
λέναι. ἦπου, διὰ τὸν παρόντα φόβον, πολλὰ μὲν
ὠήθησαν ἰδεῖν, ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι [15], ὧν
οὐκ ἦκου-

in celeberrimo Graeciae conuentu, in Hiſtoriae Atticae parte nobiliſſima occupatus, Argumentum ſubito deſerit, et de recto itinere et Via Regia decedit, vt colaphum alicui impingat. Nonne hoc eſt, dum Claſſicum canit, conchas et lapillos legere? Nonne alio potius loco, alii operi cenſuras huiuſmodi ſeruatas oportuit? *Si conuiuio exciperes amicos*, (vt facete Lucianus, *De Conſcrib. Hiſt.* p. 637.) *omniaque fuerint apparata, num inter media bellaria, et auiculas, et patinas tam multas, et apros, et lepores, et ſumina,* SAPERDAM *quoque adponeres; et pulmentum ex leguminibus?* Sed de his quiſque, prout ſibi videatur, iudicet. MARKLAND.

14. παρακελευσμῶ δ'] rurſus idem hic quoque videtur ſubeſſe vitium, eademque adhibenda medicina, vt pro δὲ ſubiiciatur τε. Declarat ipſe, quid illo vocabulo παιᾶνος ſignificatum ierit. ſcil. παρακελευσμῶ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων. clamorem vtrinque ad certaminis alacritatem accendentem, et lamentabiles cadentium voces. haec duo appellat παιᾶνα.

15. πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν. MARKLAND.

Markland vult πολλῶν δ' ἀκοῦσαι, ſine dubio quod ὧν inſequatur. Ergo etiam πολλῶν δ' ὠήθησαν ἰδεῖν eadem de cauſa. Atqui hoc abſurdum. Conſtat vi-

21. ἐκ ἤκουσαν. ποίαι δ' ἐχ ἱκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο, ἢ θυσιῶν [16] ἀναμνήσεις; ἔλεός τε παίδων, καὶ γυναικῶν πόθος, οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων; λογισμός τε, εἰ δυσυχήσειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς ἐκ ἂν θεῶν ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ [17] τοῦ μεγέθους τοῦ
24. κινδύνου; ἢ τίς ἀνθρώπων ἐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς [18] ἐκ ἂν ἠγάσθη; ἢ πολὺ [19] πλεῖον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάντων ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλεύμασι καὶ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις. ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς
27. ναῦς δ' ἐσβάντες [20], τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας

rum doctum festinantem aliquid humani passum esse, non animaduertentem πολλὰ ὤν idem esse atque πολλαὶ τοῦτων, ἃ —

16. θυσιῶν] quas victimas nempe periclitantes diis a se offerendas vouebant, si ab ipsis e periculo erepti fuissent.

17. ὑπὲρ] parum absum, vt hoc ὑπὲρ pro scholio habeam lectoris alicuius, admonere tironem volentis, in dictione ἐλεεῖν τινα τινὸς subaudiri ὑπὲρ vel χάριν vel ἕνεκα, vel tale quid. Possis item suspicari post proximum κινδύνου deesse ἀγωνιῶντας. quo admisso, ὑπὲρ tenebit locum.

18. αὐτοὺς] αὐτῶν Coisl. 2. et Cant. τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀγαθοῦ τέντα ἀρετῆς. Demosth. *Orat. Funeb.* TAYLOR.

19. ἢ πολὺ πλεῖον] defendi possit haec lectio e p. 194. 38. si ἤ pro *profecto* accipiatur. Ego vero nullus dubito Lysiam etiam hic pro more suo dixisse, vna litera minus, ἤπου πλεῖον.

20. ἐσβάντες] Perinde erit, quoad Atticismum,

ἅσας ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ασίας. ἐπέδειξαν δὲ καὶ πᾶσιν [21] ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον [22] μετ' ὀλίγων [23] ὑπὲρ τῆς ἐλευ-

si cum editis ἐσβάντες, aut cum *Baroc.* et *Coisl.* 2. [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Εσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Θουκυδίδης λέγει. Magister. *Coisl.* 1. ἐκβάντες. TAYLOR.

εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες.] Ita supra: εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες. Vsitatius tamen ἐμβάντες. supra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται: et, εἰς τὴν θάλασσαν οὐκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc. V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβᾶσι. et adu. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen passim, et Xenophon, priori forma vtuntur. MARKLAND.

21. ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν] sic olim vulgati. interposui καὶ.

22. κρεῖττον] Pro δουλείας in fine commatis δουλεύειν praeferunt ex nostris duo, *Baroc.* sc. et *Coisl.* 2. *Monent*, *sed nihil promouent.* Δουλεύειν item *Philelph.* cuius versio parum idcirco sapit. Tu vero *sapere aude.* Κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αὐτων ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς ἑτέρων δουλείας. TAYLOR.

23. μετ' ὀλίγων] Sophistam si iudicamus, diligenter orationis membra membris quaeque suis comparasse, atque ita ex aduerso oppositisse, vt vocabulo cuique par suum e regione responderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευομένων hic deesse par ex aduerso, e. c. αὐτονομουμένων, vel δημοκρατουμένων, vel εὐνομουμένων vel simile quidpiam. Pari modo κοινῆς

ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομέ-
30. νων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ κάλλι-
στα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνε-
βάλοντο, στρατηγὸν μὲν, Θεμιστοκλέα, ἱκανώτα-
τον εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ πρᾶξαι· ναῦς δὲ πλείους
τῶν ἄλλων ἁπάντων συμμάχων, ἄνδρας δ' ἐμπειρο-
33. τάτους. καίτοι [24] τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων Ἑλλή-
νων ἤρισαν γνώμῃ, καὶ πλήθῃ, καὶ ἀρετῇ; ὥστε
δικαίως μὲν [25] ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα [26] τῆς
ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ
τὴν εὐτυχίαν ὁμονοοῦσαν [27] τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο·
36. γνησίαν δὲ καὶ αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρ-

vel ἑτέρων deerit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophiſtam ſic dediſſe. κρεῖττον μετ' ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας? Sed neſcio, an putidum ſit, vt Sophiſtae ita λεπτολογεῖν, ita critico ſic ad viuum ſecare.

24. καίτοι] non conuenit huic loco. docet enim et confirmat praemiſſa. melius conueniat, ni fallor, καὶ γάρ τοι. *etenim.*

25. δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως] Forte καὶ inſerendum poſt μὲν. MARKLAND.

26. ἀναμφ. ἀριστεῖα] ſine dubio fuit in Barocc. quo vſus eſt Taylor, idem, quod in Auguſtano reperi. ſcil. ἀναμφισβήτητ' ἀριστεῖα. e quo effeci ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα.

27. ὁμονοοῦσαν] ſuſpicor de ὁμολογοῦσαν. felicitatem magnitudini periculorum a ſe exantlatorum reſpondentem. De εὐτυχίαν, an potius εὐψυχίαν ſit, aliis relinquo iudicandum.

βάρois τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο. ἐν μὲν ὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιάτὺς αὐτὺς παρασχόντες, καὶ πολὺ πλεῖξον τῶν κινδύνων μεταςχόντες τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις [28] ἐκτήσαντο· ὕςερον [29] δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ισθ- 39.
μὸν, καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ [30], νομιζόν-
των δ' ἀπηλάχθαι τῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου,
καὶ διανοὺμένων τὺς ἄλλὺς Ελληνας περιιδεῖν ὑπὸ τοῖς
βαρβάροις γενομένὺς, ὀργισθέντες Αθηναῖοι συνε-
βὐλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξὺσιν [31], πε- 42.
ρὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν.
εἰ γὰρ αὐτοὶ, ὑπὸ Ελλήνων [32] προδιδόμενοι, μετὰ
τῶν βαρβάρων ἔσονται, ὅτ' ἐκείνοις [33] δεήσειν χι-

λίων

28. ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις] Copulam καὶ, quae vulgatis deeſt, addidi.

29. ὕςερον] atqui Peloponneſios hoc ante Salaminiam pugnam agitaſſe conſtat ex Herodoto.

30. ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὐτῶν) σωτηρίᾳ: ex ſenſu, et Iſocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ισθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αυτοις σωτηρίαν. MARKLAND.

Addi αὐτῶν, quod vult Marklandus, nil opus eſt. Saepe locorum Lyſias breuitati ſtudens, hoc pronomen omittit, vt p. 191. 24. vbi pariter Markland αὐτῶν inſertum ibat. poſſit etiam locus alter eadem p. 191. 29. τοῖς ἔργοις huc trahi.

31. ἔξὺσιν] Fort. ἔξωσιν. TAYLOR.

32. ὑπὸ ἑλλήνων] malim articulum τῶν interponi.

33. ἐκείνοις] redit ad Perſas, vt τύτοις ad Lacedaemonios, qui prae caeteris appellatione τῶν ἑλλήνων verſu proximo modo appellati ſunt.

λίων νεῶν. ἔτε τέτες ὠφελήσειν τὸ ἐν Ισθμῷ τεῖ-
195.1.χος. ἀκινδύνως[34] γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς θαλάσσης
ἀρχὴν τῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ[35] καὶ νομί-
ζοντες, αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βου-
3. λεύεσθαι, Αθηναίες δὲ δίκαιά τε λέγειν, καὶ τὰ
βέλτισα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαται-
ὰς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείωων συμμά-
χων ἐκ τῶν τάξεων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων,
Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεᾶται τὲς βαρβάρους
6. ἐτρέψαντο, Αθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας
τὲς Ελληνας ἐνίκων μαχόμενοι τὲς ἀπογνόντας τῆς
ἐλευθερίας, καὶ ὑπομείναντας τὴν δᾳλείαν. ἐν ἐ-
κείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίτην τελευτὴν τοῖς προτέροις
κινδύνοις ἐπιθέντες, βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ
9. Ευρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις
δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι, καὶ
μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχῦντες, καὶ ναυμαχῦν-
τες, καὶ πρὸς τὲς βαρβάρες[36] καὶ πρὸς τὲς Ελ-
ληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκιν-
12. δύνευον, καὶ πρὸς ὃς ἐπολέμεν, ἡγεμόνες γενέσθαι
τῆς Ελλάδος. ὑτέρῳ δὲ χρόνῳ Ελληνικῦ πολέμε κα-
τασάντος, διὰ ζῆλον[37] τῶν γεγενημένων, καὶ φθό-
νον

34. ἀκινδύνως] *Sine praelio.* κίνδυνος enim *proelium, pugnae conflictus.* passim in hac Oratione. MARKLAND.

35. δὲ] malim δὴ.

36. πρὸς τὲς βαρβάρες] articulum addidi.

37. ζῆλον] ζῆλος, hic est magnifica praedicatio rerum gestarum, vt φθόνος inuidia est e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta.

νον τῶν πεπραγμένων [38], μέγα μὲν [39] ἅπαντες φρονῶντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων ἕκαστοι δεόμενοι, ναυμαχίας Αθηναίοις πρὸς Αιγινήτας καὶ τὰς ἐκείνων 15. συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τριήρεις αὐτῶν ἐλάμβανον [40]. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν [41] τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλικίας

38. post τῶν πεπραγμένων videtur συνεξέφαγησαν, aut simile quid deesse. quod si verum est, erit in continenti, post ναυμαχίας addendum δὲ.

39. μέγα μὲν] Non a me impetrabis, vt haec confitear sana esse atque integra. Ελάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc praecedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedaemonii? Num Athenienses? Num Aeginetae? Noui quidem fuisse Athenienſis, attamen eam gratiam debeo Historicis, non loco desperatissimo. V. *Thucyd.* I. 105. TAYLOR.

40. ἐλάμβανον] in ambiguo quidem relictum est sine definitione, vtri cepissent, Athenienses an Aeginetae; verumtamen sponte sua elucescit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus praedicandis tota versatur oratio.

41. Αἴγυπτον] Scil. hariolandum est, si Diis placet, et pro Αἴγυπτον reuocandum nescio quid Αἰθηψόν. Marg. Steph. Hic sc. perturbat omnia. Historiam ipsam tangit *Thucyd.* l. proxime citato. Τὰ δὲ ἄνω τῆς Γερανείας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Αθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἔν τε Αιγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αιγύπτῳ: ἦν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. Pro dem diculo est illud, quod modo a prima manu Cod. *Baroc.* profectum est: Καὶ τῆς Κιλικίας ἀπάσης. TAYLOR.

κίας ἀπέσης ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρα-
18. τεύματι, Κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγέ-
μενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν ἐμβαλεῖν, ἢ ἐξ Αἰγί-
νης ἄξειν [42] τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ,
Γεράνειαν κατέλαβον [43], Ἀθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν ἀπ-
όντων,

42. ἄξειν] malim ἀπάξειν.

43. Πανδημεὶ γέραν ἔι κατέλαβον] „Lego Γερα-
„νεῖαν κατέλαβον. Eſt autem Γερανεῖα mons et angu-
„ſtiae, per quas Corintho. Athenas itur.„ PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. praeter *Aldinos*, qui nihil hic nili ſordis et impuritatem ipſam nobis obtrudunt. Veram lectionem monente praeterea *Palmer.* in *Exercit.* vocemque hanc ex *Lyſiae* Orat. Funebri laudante *Harpocratione.* (Cuius in editis male Γερανία. Cod. *Reg. Cant.* MS. Γεράνεια ſine litura.) Meminere *Thucyd.* ſaepe. *Pauſan.* in *Attic. Lucian. Icaro-Menipp. Plin.* VII. 4. *Plutarch.* in *Cleom. Scylax. Steph. Byzant. Etym. M. Phauorin.* etc. TAYLOR.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic diſtingue. Caeterum pro Γεράνειαν Harpocration ſcribit Γερανίαν. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον *Stephanus* coniicit Αἴδηψον. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I, 105. Edit. Oxon. in hac ipſa hiſtoria, iisdem paene verbis vtitur: ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπέσης; στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Vide ſegm. 104. vnde diſces, qua de cauſa in *Aegypto* tunc verſabatur Athenienſium exercitus. Si vero Aegyptus, tota *Regio*, minus proprie dici poſſit πολιορκεῖσθαι, (quae res, opinor, *Stephanum* mouit) forte legi poteſt, πολεμίντων — Αἰγύπτῳ τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lyſias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intelli-ge Μεγαρικὴν, in qua *Geranea* erat; non Ἀττικὴν. MARKLAND.

ὀντων [44], τῶν δ' ἐγγὺς ὄντων, ἠδέησε ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι· ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαν- 21.
τες, καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονήσαντες, οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες [45], ἠξίουν αὐτοὶ

44. ἀπόντων] Rerum geſtarum ſi pateretur veritas, magis vtique conueniret τῶν μὲν ἀ πόῤῥω ἀπόντων, quamuis alia pars ciuium haud procul abeſſet, alia eſſet in propinquo, tamen a ſe non impetrabant, vt eorum quemquam arceſſerent. Optime ſibi ſententia ſic conſtaret. verum obſtat, quod dixi, hiſtorica fides. Aegyptus enim ab Attica procul abeſt. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐπανιόντων. quamuis alteri iam reditum in patriam pararent, vel in reditu eſſent. Vulgatam ſi tenebimus, id quod fieri par eſt in loco dubio, vel ſic tamen πόῤῥω abeſſe videtur, contrarium alteri oppoſito ἐγγὺς, et ſententia tamen claudicabit. dedignabantur quemquam arceſſere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abeſſent. In quo parum ſalis eſt.

45. ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quaſi haec verba deſignaſſent Adultos, ἐν ἡλικίᾳ conſtitutos, in aetate στρατευσίμῳ, quod eſt praeter mentem auctoris, bonus ſcriba in vno Cod. nobis propinauit ἡλικίας ϰϰ ἐντὸς γεγονότες, Infra aetatem militarem, οἱ νεώτατοι, vt *Thucyd.* loco toties laudato, Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵτε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. Atqui hi ipſiſſimi ſunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Εντὸς *Infra*, non *Intra*. *Zenob. Cent.* III. 79. εντος ἑβδόμης] Απείρατοι Αθήνησι (lege στρατιᾶν) ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. Atque eodem pacto *Plato*, ſi fides habenda ſit Lexicographis, dixit εντος τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς de eo, qui nondum adtigit triceſimum annum aetatis.
TAYLOR.

αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι· οἱ μὲν, ἐμ-
24. πειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι· καὶ οἱ
μὲν, αὐτοὶ πολλαχῇ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ,
ἐκείνοις μιμήμενοι· τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν
ἐπισαμένων, τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποι-
εῖν δυναμένων· Μυρωνίδᾳ [46]. στρατηγοῦντος ἀπαντή-
27. σαντες αὐτοὶ [47] εἰς τὴν Μεγαρικὴν, ἐνίκων μαχό-
μενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων, τοῖς [48] ἤδη
ἀπειρηκόσι, καὶ τοῖς ἔπω δυναμένοις, τοὺς [49] εἰς
τὴν

οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες recte redditur impuberes, aut aetate nondum maturi. tres erant aetates paenes graecos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, aetatem militarem agentes, tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea aetate iam defuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra iuſtam militiae aetatem conſtituti, qui eam nondum attigiſſent. Dio Caſſ. p. 182, 38. ἐντὸς τῶν ἀλπέων ἐμένομεν. ad Alpes non acceſſimus, eas non ſuperauimus. p. 232, 41. ἐντὸς τοῦ τίγριδος, antequam ad Tigridem perueniatur. item p. 757, 12.

46. Μυρωνίδᾳ στρατηγοῦντος etc.] Conſtructioni et perſpicuitati melius conſuletur ita: Μυρωνίδᾳ ὄν στρατηγοῦντος etc. Iſtud ὄν amiſſum fuiſſe videtur in praecedente ſyllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. MARKLAND.

Plena h. l. et integra eſt oratio. ἐνίκων aptum eſt e καὶ proximo ſuperiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχῇ.

47. αὐτοὶ] id eſt ipſi ſoli, a nemine ſubleuati.

48. τοῖς] id eſt διὰ τῶν, per eos, qui partim iam feſſi aetate et viribus exinaniti eſſent.

49. τοὺς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non eſſe Graecum. Scribo: Πρὸς τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντες — ἀπαντήσαντες. Aelianus V. H. VIII.

τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας, εἰς τὴν ἀλο-
τρίαν ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ ςήσαντες, καλ-
λίςῳ μὲν αὐτοῖς ἔργῳ, αἰσχίςῳ δὲ τοῖς πολεμίοις, 30.
οἱ μὲν ὐκ ἔτι τοῖς σώμασιν, οἱ δ' ὅπῳ δυνάμενοι·
ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμφότεροι κρείττους [50] γενόμενοι,
μετὰ καλλίςης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες [51],
οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν [52]
ἐβῳλεύοντο. καθ' ἕκαςον μὲν ὧν ῥᾴδιον τὰ ὑπὸ 33.
πολλῶν κινδυνευθέντα [53] ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι, ὐδὲ τὰ
ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δη-
λωθῆ-

12. ſenſu diuerſo, eadem tamen Conſtructione: ἀπήντησε πρὸς τοῦτον αὐτῷ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης. MARKLAND.

Eſt epexegeſis ſuperiorum, et hi accuſatiui τοὺς ἀξιώσαντας apti ſunt ex eodem ἐνίκων, e quo aptum quoque eſt τὴν ἐκείνων δύναμιν. Nihil hic neque deeſt, neque alias corruptum eſt h. l. noli a Marklando moueri.

50. κρείττους poteſt pro ſimplici ἀγαθοὶ accipi. Saepe Atticis βελτίων et κρείττων idem valet, atque vir fortis et ſtrenuus, item probus et honeſtus, vt e contrario χείρων ipſis eſt, homo nequam, impurus, conſceleratus, idem qui nobis *ein Schelm*. Videtur tamen h. l. vtique vim comparatiui obtinere. quod ſi eſt, neceſſario erit ἑαυτῶν addendum. fortiores, quam ipſi aut alias eſſent, aut per aetatem moresque eſſe poſſent.

51. εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν λοιπῶν ἐβῳλεύοντο.] Iſocrates Paneg. p. 116. οἵτινες καταπλεύσαντες, ὅπως ἐβῳλεύσαντο περὶ τῶν λοιπῶν. MARKL.

52. τῶν λοιπῶν videtur h. l. a maſculino οἱ λοιποὶ potius, quam a neutro τὰ λοιπά, repetendum eſſe. proſpiciebant ſapientia ſuorum conſiliorum ſaluti reliquorum ciuium.

53. κινδυνευθέντα ſunt res cum periculo capitis magnaque contentione corporis peractae

λωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος, ἢ λόγος, ἢ ῥήτωρ,
ἱκανὸς γένοιτο μηνύσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀν-
36. δρῶν ἀρετήν; μετὰ πλείστων γὰρ πόνων, καὶ φα-
νερωτάτων ἀγώνων, καὶ καλλίστων κινδύνων, ἐλευ-
θέραν μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέ-
δειξαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα· ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη
τῆς θαλάττης ἄρξαντες, ἀσπασιάσεις δὲ παρα-
39. σχόντες τὰς συμμάχους· ἃ τοῖς ὀλίγοις τὰς πολ-
λὰς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαν-
τας ἀναγκάσαντες· ἃδὲ τὰς συμμάχους ἀσθενεῖς
ποιοῦντες, ἀλλὰ καὶ κείνας ἰσχυρὰς καθιστάντες, καὶ
τὴν αὑτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες, ὥσθ' ὁ
42. μέγας Βασιλεὺς οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει,
ἀλλ' ἐδίδα τῶν ἑαυτοῦ [54], καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφο-
βεῖτο.

54. ἐδίδα] εδειδε περι τῶν ἑαυτοῦ. Schott. O naris vere parasiticas, quem vere arbitror posse ex ipsa *flamma petere cibum!* Quasi in neglecto Auctore adeo rarescerent naeui, vt necesse haberes ingenio materiam quaerere etiam in eius integritate! Exspectamus, cum eo sis acumine, quam mox ostendas, quantum pateat inter ἔδειδε et ἐφοβεῖτο. Deinde autem, restat hic nodus secandus: Si nec *aliena* adpetebat, pro *suis* vero pertimuit, quaenam erant illa λοιπα περὶ ὧν ἐφοβεῖτο? En cumulum insipientiae! Sed cumulatiorem dixeris. Δείδω cum suo παρατατικῷ diu est, quod insolescebant, cum Δέδοικα et Εδεδοίκειν in eorum vices succesisse. Εδεδοίκειν, Εδεδίειν, Επεφρίκειν, Επεπείθειν. Παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν· ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. T. Magister. Ισθι δὲ, ὅτι ἐσὶ ῥήματα, ἐν οἷς τῶν παρακειμένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστώτων, οἷον Δέδοικα,

βεῖτο. καὶ ὅτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ασίας ἔπλευσαν, ὅτε τύραννος ἐν τοῖς Ελλησι κατέ-
ση, ὅτε Ελληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραπο-
δίσθη. τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἡ τούτων ἀρε- 196.1
τὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα δεῖ 55 μό-
νους

Δέδοκα, Πέφρικα, οἱ τούτων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντιπαραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιοῦνται· Εδεδοίκειν, καὶ Επεπείθειν καὶ Επεφρίκειν. Moſchop. in *Lexic.* Atque ita *Demoſthenes.* Εἰ γὰρ ἐκεῖνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ εδεδιει, κἂν τούτους αὐτὸν ἠξίου. Orat. *adu. Canon.* *Lyſias* quoque. Ωσε ὐκ εδεδιεσαν βασανισθῆναι. Orat. *c. Agorat.* Non memini me vidiſſe ſententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funeſtari. TAYLOR.

ἀλλ' ἐδίδε τῶν ἑαυτῦ,] *Schottus* legit, ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτῦ. quod miror, cum verba proxime ſequentia ſint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εφοβειτο. Neque Lyſias, neque forte quiſquam alius, ſcripſiſſet ἔδειδε, ſed potius δέδοικε vel ἐδεδιει. Recte habet ἐδίδε τῶν ἑαυτῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τῦ τείχους, *partem muri.* Andocides de Myſter. p. 17. λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, *accipiet* aliquid *ex pecunia publica.* Paſſim in Euangeliis haec forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, id eſt, τινὰς ἐξ αὐτῶν. MARKLAND.

55. δεῖ — γίγνεσθαι] Lego, ἔδει γενέσθαι. Loquitur enim de *Maioribus* eorum, et de rebus *praeteritis*, et factis ἐν ἐκεινῳ τῷ χρόνῳ. MARKLAND.

Marklandi ἔδει ſi probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, neceſſe erit, vt γενέσθαι quoque legatur.

νους καὶ προσάτας τῶν Ελλήνων καὶ ἡγεμόνας τῶν
3. πόλεων γίγνεσθαι. ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυσυ-
χίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. ἀπολομένων [56] γὰρ τῶν
νεῶν ἐν Ελλησπόντῳ, εἴτε ἡγεμόνος κακίᾳ, εἴτε
θεῶν διανοίᾳ, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενο-
μένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυσυχήσασι, καὶ τοῖς ἄλλοις
6. Ελλησιν, ἐδήλωσαν [57] ὑ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ὅτι
ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ελλάδος ἦν σωτηρία. ἑ-
τέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυ-

 μαχοῦν-

56. ἀπολλυμένων] Sic vulg. „In pugna ſcilicet ad „Αἰγὸς ποταμὸς, de qua *Xenophon* et alii. PALMER.

Lege cum *Coisl.* 2. et *Baroc.* ἀπολομένων. N. c. *Nicomach.* Επειδὴ γὰρ απολομενων τῶν νεῶν ἡ μετάσασις ἐπράττετο, κ. τ. λ. Cod. *Baroc.* proxime του ἡγεμόνος. TAYLOR.

57. ἐδήλωσεν] Lege cum *Ioann.* ἐδήλωσαν. TAYL.

ἐδήλωσεν] Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more ſuo exſcribit Iſocrates Paneg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ελλησπόντῳ γενομενην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταστάντων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, etc. MARKLAND.

In Auguſtano, quem ad Tayloranam contuli, praelegente hanc vxore, pro certo haud dixerim; auriſne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum ſit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid eius eſt, illinc nihil differentiae annotaui. Vulgatam ἐδήλωσεν ego equidem haud ſpernerem. referri enim commode poſſe videtur ad αὕτη ἡ συμφορὰ haec calamitas planum fecit. Interim quod Taylor ſemel conſtituit, id ita maneto, per me licet.

μαχῶντες τὰς Ελληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν θάλασσαν ὐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν 58 a. δ' εἰς τὴν Εὐρώπην· δθλεύθσι 58 b. δὲ πόλεις τῶν Ελλήνων, τύραν- 9. νοι δ' ἐγκαθεξᾶσιν 59, οἱ μὲν, μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορὰν, οἱ δὲ, μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων. ὥς' ἄξιον 60 ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ 61 τότε κείρα-

σθαι

58 a. ἔπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obstinate tamen defendunt o. l. s. TAYLOR.

58 b. δθλεύθσι] inter aoristos praemissos et perfectum insequens interceptum praesens, haud satis huc conuenire videtur, melius ἐδθλευον. aut, si δθλεύθσαι suspiceris hic leg. esse, deerit ἔξενον vel simile quid pone ἑλλήνων.

59. ἐγκαθεξᾶσιν] hanc Stephani emendationem suffeci lectioni vulgatarum omnium, quae est ἐγκαθιζᾶσιν.

60. ὥς' ἄξιον] Scholia MSS. in *Aeschin.* quae possideo, literato orbi, vbi tempus ad eam rem tulerit, destinata, ad illa c. *Ctesiph.* Οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι haec habet. Οἱ Ελληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείροντο. Ομηρος αὐτὰς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. Ανάπαλιν δὲ Επαμεινώνδας, Ημετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν [V. *Pausan.* in *Boeotic.* c. 15.] Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, Ωστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ελλάδι καὶ πενθῆσαι τὰς ἐνθάδε κειμένας. Vides ne vnum Iota hiscere. Non tamen, varia vt sint, credam alio digitum intendisse *Aristot. Rhetoric.* III. 10. Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διοτι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ, τῶν ἐν Σαλαμινι τελευτησαντων κείρασθαι την Ελλαδα, εἰς συγκατὰθαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθε-

σθαι τῇ Ελλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμέ-
12. νους, ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθε-
ρίας τῇ τούτων ἀρετῇ· ὡς δυσυχὴς [62] μὲν ἡ Ελλὰς
τοιούτων ἀνδρῶν ὀρφανὴ γενομένη, εὐτυχὴς δ' ὁ τῆς
Ασίας βασιλεὺς, ἑτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος. τῇ
μὲν γὰρ τούτων ξερηθείσῃ δηλεία περιέστηκε· τῷ δ',
15. ἄλλων ἀρξάντων [63], ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν
προγόνων [64] διανοίας [65]. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐξή-

χθην

ρίας. Noſter autem τῷδε τῷ τάφῳ et τοὺς ἐνθάδε κειμένους propterea quod in Ceramico verba habuit communi illo ſepulcreto omnium in bello caeſorum. TAYLOR.

61. ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] in hoc Ceramico, vbi tum temporis, h. e. paulo poſt acceptam ad Aegospotamos cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur in Helleſponto peremti.

62. ὡς δυσυχὴς etc.] Lego, ὦ δυσυχὴς μὲν ἡ Ελλὰς etc. et ita Interpres: *O infelix Graecia* etc. Paulo ante, ὡς συγκαθαπτομένης etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ελλήνων ἐλευθερία. MARKLAND.

Videtur ὡς bene habere. *quam infelix!*

63. ἄλλων ἀρξάντων] *poſtquam*, vel *quod* alii, Lacedaemonii puta, principatum Graeciae, ſuſcepiſſent.

64. τῶν προγόνων] ſuorum puta, Darii atque Xerxis, conſilia bellum Graecis inferendi.

65. τῆς τῶν προγόνων διανοίας.] Ferri poteſt διαγοίας. Expectarem tamen ab Attico, Perſis naturâ infeſtiſſimo, ἀνοιας, *vecordiae:* vt ſupra de Amazonibus, καὶ δεινὴν δίκην τῆς ἀνοιας, ob factum ſimile, nempe, Atticae inuaſionem. Demoſthenes Orat. περὶ τῶν συμμοριῶν· εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς Θεοῖς, τὴν

χθην [66] ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι τῆς Ελλάδος. ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνῆσθαι, οἳ φεύγοντες τὴν δουλείαν, καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι, καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας σα- 18.
σιάσαντες, πάντας [67] πολεμίους κεκτημένοι, εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κιν- 21.
δύνοις τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων ἀρετὴν μιμησάμενοι, ταῖς αὑτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι, ἢ βίον μετὰ δουλείας· οὐχ ἧττον ταῖς συμ- φοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι. μᾶλλον βουληθέντες ἐν τῇ αὑτῶν ἀποθνήσκειν, ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὅρκους 24.
καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας [68], καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ'

ὅμως

αὐτὴν λαβεῖν παραινοιαν ἐκεῖνον, ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. De Rege Perſarum loquitur. MARKLAND.

66. ἐξήχθην] ad haec, quae videri poſſint ab hoc tempore locoque aliena, euectus, et ab impetu perturbatae meae mentis, cui reſiſtere non poteram, adactus ſum, vt euagarer, inuitus et oblitus mei.

67. poſt πάντας videtur τοὺς πελοποννησίους deeſſe.

68. πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. Intelligit τοὺς ἄξεος. Vide Orat. XII. et XIII. MARKLAND.

Bene habet vulgata. tametſi haud diffitebor, in vſu magis eſſe, vt dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας — verumtamen Lyſiae

ὅμως δ' τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες [69], τρό-
27. παιον μὲν τῶν πολεμίων ἔσησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τῦδε τῦ μνήματος τὺς Λακεδαιμονίων τάφυς παρέχονται. καὶ γάρτοι καὶ μεγάλην [70] μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμονοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζύσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ
30. ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βυλεύματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιδεικνύντες, ὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο· καὶ ὅτε ἐλαττῦσθαι δυνάμενοι [71], ὅτ' αὐτοὶ

ſi placuit ita loqui, vt hic fecit, quis reprehendet? Marklandi rationem ſi probes, debebis etiam καὶ proximum delere, vt τὺς πολίτας τὺς ἑαυτῶν ſit explicatio illorum τὺς πρότερον φίλυς ὑπάρχοντας. Nam ſi diuerſi ſunt hi vetuſti Athenienſium amici ab ipſorum ciuibus, velim ſcire, qui fuerint. Nouos ego equidem nullos noui inimicos Athenienſibus tum exſtitiſſe, qui antea eorum amici fuiſſent.

69. κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνον θέντες. Alioqui vix erit graecum, ni graecum ſit, quod Helleniſtae ſcribant. TAYLOR.

Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem, aut ille ſibi non conſtabat haec ſcribens. Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτῦ σώματι graecum non erit, κίνδυνον τιθέναι erit? Vbi mens ei erat?

70. καὶ γάρ τοι καὶ μεγάλην] poſterius καὶ addidi.

71. καὶ ὅτε ἐλαττῦσθαι δυνάμενοι, ὅτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοὶ, in vltimo membro ſententiae, monſtrat oppoſitum deeſſe in priori. Scri-

πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας 33.
καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν μετέδωκαν, τῆς δ' ἐκεί-
νων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ
μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο [72], ὅτι ἡ κα-
κίᾳ τῇ αὐτῶν, οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων, πρότερον
ἐδυστύχησεν ἡ πόλις. εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλ- 36.
λήλους, βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλ-
λων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὐτῶν, οἷοί τε ἐγίνοντο κατελ-
θεῖν,

pturam Lyſiae, niſi fallor, reſtitui; καὶ ὅτε ἐλαττοῦ-
σθαι τοὺς ἑτέρους διανοούμενοι, ὅτ' αὐτοὶ πλέον ἔχειν
δεόμενοι, etc. *et neque in animo habentes, vt* CAETERI
inferioris eſſent conditionis, neque vt IPSI *ſuperioris*,
etc. Iſocrates Paneg. p. 151. *quis neſcit ea eſſe* προστάγ-
ματα (iuſſa) τὰ τοὺς ετερους ελαττουντα παρὰ τὸ δί-
καιον; Xenophon Ελλην. I. p. 439. C. de Alcibiade:
ὑπάρχειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μέν, τῶν τε ἡ-
λικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλατ-
τοῦσθαι. Mox, ſcribe εἰς τὴν αὐτῶν, non αὐτῶν, *in*
patriam ſuam: vt ſupra, ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν.
Vide init. fere Orationis. MARKLAND.

δυνάμενοι hic idem valet atque ὑπομένοντες vel ἀνε-
χόμενοι, haud ſuſtinentes, haud valentes a ſe impetra-
re: vt ſuſtinerent ab aliis iura ſua minui, aut ſe laedi
et opprimi. αὐτοὶ hic nihil aliud eſt, quam αὖ, rurſus,
ex altera parte.

72. ἀπελογίσαντο] Teſtantur quidem pro ἀπελο-
γήσαντο teſtes fide digni. Hic tamen eruditus lector
receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR.

Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitiuo ἀπολο-
γεῖσθαι, quod daturus eram etiam ſine teſtibus illis,
quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum
in auctoritate eſſe recuſauit, neſcio cur.

θεῖν, δῆλον, ὅτι ῥᾳδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐ-
39. τοῖς ἐδύναντο. ἐκεῖνοι μὲν ἂν διὰ τὰς ἐν Πειραιεῖ
κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλῶνται· ἄξιον δὲ
καὶ τοὺς ξένους [73] τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἳ
τῷ πλήθει βοηθήσαντες, καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας
σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγησά-
42. μενοι [74], τοιαύτην τῷ βίῳ τελευτὴν ἐποιήσαντο·
ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δη-
μοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρό-
νον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀξίοις. οἱ δὲ νῦν θαττό-
μενοι [75], βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φί-

 λων

73. ξένους] Thebanos intelligit, qui exsulibus contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

74. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι significat, existimare, ibi se domi esse, in patria versari, vbi locus virtuti sit aut suae proferendae, aut aliorum oppressae releuandae.

75. οἱ δὲ νῦν θαττόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienses opera vtebantur. Vnde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in prouerbium abiit. Meminit *Demosth. Philipp.* 1. Ὅτι καὶ πρότερόν ποτ' ἀκήκοα ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, ἣ Πολύστρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινές, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκήκοα, ὅτι Λακεδαιμονίους παραττομένους μεθ' ὑμῶν ἐνίκων ἔτοι οἱ ξένοι, καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. Quibus confer, quae habet *Harpocr.* in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύστρατος. Et *Vlpian.* in nouis σχ. ad l. *Demosth.* c.

Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ ἕτος τρέφει;
Aristoph. Plut. 173.

λων ἀδικουμένοις, * καινοὶ [76] σύμμαχοι γενόμενοι, 197.I.
ἐκ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες· (οἱ
μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικου-
μένους αὐτοὺς ἠλέουν, ἐκ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνη- 3.
μένοι [77], ἀλλὰ τὴν παρεῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιού-
μενοι·)

Vbi conſulenda ſunt potius, quam credenda, quae habet σχ. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στράτευμα μισθοφορικὸν, ὃ συνεξήσατο πρῶτον ὁ Κόνων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης, ὕστερον καὶ Χαβρίας. ᾧ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου. Moſchop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR.

θαπτόμενοι cohaeret cum ἐπεδείξαντο. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθῆσαι. ἐκ ἔχοντες idem eſt, atque ὅτι ἐκ εἶχον. quaſi dixiſſet ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι ἐκ εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην τοῖς λακεδαιμονίοις. tum verba οἱ μὲν γὰρ ad ποιούμενοι pro parenthetis ſunt habenda. Quapropter ea ſignis quoque parentheſeos incluſi. Omnia ſic inter ſe apta et connexa ſunt, vt bene ſecum conſtent.

76. καινοὶ] pro κοινοὶ vulgatorum librorum dedi de meo καινοὶ, *vetuſtos* amicos *nouis* ſociis opponit ſophiſta, per totam hanc orationem luſus verborum, vitrea fracta, ſpargens. Lacedaemonii, Corinthiorum veteres amici, nunc inimici ſunt, Athenienſes, olim inimici, nunc ſocii. de ipſis enim Athenienſibus, non de militibus eorum mercenariis, id quod Taylor perperam autumauit, hic agit orator. nullos Corinthiis miſerant Athenienſes milites mercenarios, ſed ipſi venerant.

77. μεμνημένοι] id eſt διότι τῆς προτέρας ἔχθρας ἐκ ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν παρεῦσαν τῶν κορινθίων πρὸς αὐτοὺς φιλίαν περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. quippe qui, vel,

μενοι·) πᾶσιν ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο [78]. ἐτόλμησαν γὰρ, μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ελλάδα, ὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὑτῶν σωτη-
6. ρίας κινδυνεύειν [79], ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν. τοῖς γὰρ Λακεδαιμονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχοντο. νικήσαντες μὲν γὰρ, ἐκείνους τῶν αὑτῶν ἠξίουν· δυσυχήσαντες δὲ, βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς
9. ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατέλιπον. ἐκείνοις μὲν ὃν ὅτῳ διακει-

propterea quod priſtinae ſuae cum Corinthiis ſimultatis non iam amplius meminiſſent, ſed praeſentem amicitiam magni facerent.

78. *τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες.*] Nullus eſt praecedentis ſententiae exitus. Lego, *ἐπεδείξαντο.* Orat. XVIII. *φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν.* Vide quae notaui ad Orat. XII. Quae vero praecedunt, corrupta ſunt et male diſtincta. Scribe: *ὃ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες, (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους αὐτοὺς ἠλέουν) ἅτε* (non *ὃ*) *τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο.* MARKLAND.

Obſecutus ſum Marklando.

79. *περὶ τῆς αὑτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν,*] MS. *ὑπὲρ*: quod rectius puto. Sic infra: *ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες.* Supra tamen dixit, *περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μαχόμενοι.* Vtrouis modo interdum recte dicitur: interdum cum Diſtinctione. Vide ad Orat. III. Mox, legendum puto, *βέβαιον ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον, reliquiſſent.* Vulgo deeſt *ἄν.* MARKLAND.

Dedi *ὑπὲρ* pro vulgato *περὶ.*

διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς, καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· ξῶτοι δὲ, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, ζηλωτοί· παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς [80], ἄνδρες δὲ γενόμενοι, τήν τε ἐκείνων δόξαν διασώσαντες, καὶ τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν 12. μὲν γὰρ καὶ καλῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυσυχηθέντα, πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὑτῶν τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥσπερ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα 15. ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον [81] τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν, καὶ σφᾶς αὐ-

τοὺς

80. παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς,] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces alibi ſaepe confuſas ſcio. Orat. XIV. τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Et XXX. init. ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς. MARKLAND.

Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ ſunt maiorum non modo praeclarae res geſtae, ſed etiam honeſta inſtituta, id omne, quod Latini *decora* et *ornamenta* appellant. quo pertinent ſapienter dicta, fortiter facta, ſolerter et ſalutariter inſtituta, diſciplinae pueriles etc. quaecunque ciuitatem exteris amabilem vna admirabilemque, et formidabilem reddunt.

81. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν,] Scribo, πενθεῖν. Eadem ſententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας. Et ſupra: ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Probum eſt πόθειν, ſuo loco: ſed hic non videtur ſatis exprimere. MARKLAND.

τοὺς ὀλοφύρεσθαι, καὶ τὰς προσήκοντας αὐτῶν [82]
18. ἐλεεῖν τὸ ἐπιλοίπου βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ
καταλείπεται, τοιούτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἳ
πάντα περὶ ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι, αὐτὰς
μὲν ἀπεσέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν;
ὀρφανὰς δὲ τὰς αὐτῶν παῖδας ἀπέλιπον; ἐρήμους δ'
21. ἀδελφὰς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν;
πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τὰς μὲν παῖδας
αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν, ἢ ὥστε εἰδέναι, οἵων
πατέρων ἐστέρηνται· ἐξ ὧν δ' ὅτοι γεγόνασιν, οἰκ-
τείρω, ὅτι πρεσβύτεροι, ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς
24. δυσυχίας τῆς ἑαυτῶν. τί γὰρ ἂν τούτων [83] ἀνιαρώ-
τερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι, [84] τὰς αὐτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀδυνάτους μὲν
εἶναι

82. αὐτῶν] αὐτοῖς *Ioann. Cant. Baroc.* vti modo, Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, ſed nihil mutandum. Dicitur enim οὐ μόνον οἱ προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτου. *T. Magiſter.* Ita fere in Orat. ſuperiore, Σώφρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος: In inferiore τινὰς τῶν τούτου ἐπιτηδείων. TAYLOR.

83. τούτων] Codices ſi τούτοις dent, haud repudiem. Verumtamen vulgata quoque bene habet. τούτων redit ad inſequentia, quae ſignificant et copioſius exponunt, quid hoc vocabulo τούτων complexus ſit orator. ἢ τεκεῖν idem eſt, ac ſi dixiſſet δηλονότι τῷ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι —

84. καὶ θάψαι] malim haec duo vocabula abeſſe, vt ſententiae officientia et quae facillime e proximis καὶ θρέψαι naſci potuerint, quibus ſunt ſono ſimillima. Nam ſepultos ab eiusmodi miſeris parentibus

μῶμεν τῶν ἐνθάδε κειμένων; τίνας δ' ἂν [89] τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα, ἢ τοὺς τού- 39.
τοις προσήκοντας; οἱ τῆς μὲν τούτων [90] ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι γνησίως τῆς δυσυχίας μετέχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. ὃ γὰρ ἐλανθάνομεν [91] ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί· ὥστε τί δεῖ, 42.
ἃ πά-

τηκότων hic deſit, quippe oppoſitum τῶν ζώντων. Verum ſic graſſari ſi iuuet, nae totus Lyſias prorſus recoquendus ſit.

89. ἂν] malim hic loci αὖ *rurſus*, *e contrario*.

90. οἱ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obuia emendatio, τῆς μὲν ζωντων ἀρετῆς· cui opponitur in altero membro, αποθανοντων δὲ. MARKLAND.

τούτων bene habet. non in hoc, et in ἀποθανόντων ineſt vis antitheti, ſed in ἴσον et μόνοι. virtutis e liberis efflorescentis fructum parentes non ſoli, ſed aequata cum aliis ciuibus portione perceperunt, illa virtute ad alios quoque ciues vniuerſos redundante; luctum autem, ſi verum volumus, parentes ſoli tolerant.

91. ἐλανθάνομεν] ἐλανθάνομεν απαξ cum Cod. *Steph.* Codd. noſtri [et Aug.] praeter *Coislinianos*: Ita tamen, vt in *Baroc.* deleat manus ſecunda. In ſequentibus, vbi vulg. ὄντας θνητοὶ, quod ingenio fretus coniectauit Steph. agnoſcunt Codices. Οντες θνητοὶ, inquit ille, aut ὄντας θνητούς. Et profecto ὄντες θνητοὶ cum *Baroc.* vterque *Coisl.* TAYLOR.

οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί.] *Stephanus* ὄντες θνητοὶ, vel ὄντας θνητούς. vtrouis modo recte. Mihi tamen magis placeret, ὃ γὰρ λανθά-

ἆ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων νῦν
ἄχθεσθαι; ἢ λίαν ἄτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς
τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισαμένους, ὅτι ὁ θάνα-
τος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; ὅ-
198.1.τε γὰρ τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ, ὅτε τοὺς ἀγαθοὺς
θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν
γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους δια-
3. φυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι[92] τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον
ἦν τοῖς

νομεν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοὶ, *ipsi enim non ignoramus nos esse mortales.* TAYLOR.

ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] interposui ἅπαξ. Semel, citius tardius. aut pro ἅπαξ ἁπλῶς certo certius sine dubitatione, aut exceptione. αὐτοὺς bene habet, item ἐλανθάνομεν. Non enim est existimandum esse vestrum quemquam, quem ad hoc diei fugerit se mortalem esse, donec id nunc a me disceret. Toup ad Suidam T. II. p. 124. vult ἐλάνθανον μὲν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοὶ. quam suspicionem ego hic non vt dignam commemoratu refero, neque enim est, neque vt vlciscerer hominem inimicum, (tametsi honesta ea vltio est, si hominis pariter occoecati admiratoris inventorum suorum, atque furiosi obtrectatoris ab aliis proditorum, nugas solummodo spectatum proponas, quas vt intuetur quisque, ita ridet, et earum parentem contemnit;) sed studio nominis celeberrimi, vt nostratium si qui hominem adhuc ignorant, ex hoc specimine discant, quem admirentur. Nae, Toupi, omnes tuae, quas tu fers, emendationes, in quibus tute tibi tantopere places, huic si sunt similes, sibilis dignae sunt.

92. ἀθανάτους εἶναι] Opinor ἀθανάτοις, propter praecedens τοῖς διαφυγοῦσιν. Orat. XXXIII. ὀδενὶ μᾶλ-

ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τὺς τεθνεῶτας. νῦν δὲ ἥτε Φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ γήρως, ὅ, τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραίτητος. ὥστε προσήκει τύτυς εὐδαιμονεστάτυς ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κιν- 6.
δυνεύοντες [93], ὕτως τὸν βίον ἐτελεύτησαν· ὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, ὐδὲ ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. καὶ τοίγαρ [94] ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνῆμαι, ζηλωταὶ δὲ [αὐτῶν] [95] ὑπὸ πάντων ἀν- 9,
θρώπων αἱ τιμαί· οἱ πενθῦνται μὲν διὰ τὴν Φύσιν

ὡς θνη-

λον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τὺς παῖδας ἐπιτροπῳ γενέσθαι. Isocrates Paneg. p. 124. ὐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὖθις βελομένοις γεγενῆσθαι πονηροῖς. Exempla vbique. Si retineas ἀθανάτυς, intelligendum erit αὐτὺς. Vide ad Orat. XIX. MARKLAND.

93. κινδυνεύοντες] id est ἐν τῷ κινδυνεύειν. sic dedi pro vulgato κινδυνεύσαντες.

94. καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γάρ τοι, *itaque*, vel *etenim*, vt paulo post, καὶ τοίγαρ θάπτονται δημοσίᾳ. et supra, καὶ γάρ τοι μεγάλην μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, *etenim magnam* etc. Aliud est καίτοι γὰρ, scil. *tametsi enim*. MARKLAND.

Distinxi vocabula sic καὶ τοί γαρ. Nouitatem particulae τοίγαρ si quis sit, qui miretur, eum recordari velim, τοιγαροῦν et τοιγάρτοι saepissime frequentari. quae si offensione carent, quid est, quod τοίγαρ improbetur?

95. αὐτῶν hoc, nulla cum vi nullaque elegantia iteratum, vncis inclusi, vt superuacaneum.

ὡς θνητοὶ, ὑμνῦνται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετήν. καὶ γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται [96]a. ἐπ' αὐτοῖς [96]b. ῥώμης καὶ σοφίας καὶ
12. πλάτυς, ὡς ἀξίους ὄντας [97] τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν ἂν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ [98], καὶ μόνοις τούτοις [99] ἀνθρώπων

I 2 οἶμαι

96a. καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης, καὶ σοφίας καὶ πλάτυς,] Sic Orat. XXXIII. init. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, (ſc. Ηρακλῆς,) Φιλοτιμίαν δὲ πλάτῳ, (f. πλάτυς,) γνώμης δ' ἐπίδειξιν. Hinc ſua ſumſit Iſocrates Orat. *de Bigis*, p. 696. καὶ τοὺς Ελληνας; (ὁρῶν) ἐπιδείξεις ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλάτυς, καὶ ῥώμης, καὶ παιδεύσεως. MARKLAND.

96b. αὐτοῖς] ἀνοῖς *Coisl.* 1. Adeo pronum eſt has voces confundere. Quod aliquando non poenitebit adnotaſſe. TAYLOR.

97. ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτηκότων. Quod Atticis frequentiſſimum eſt. Iſocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιούτους· id eſt, τῶν λόγων ὄντων: *quaſi eiusmodi ſermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt!* Sic Actor. XXVI, 3. μάλιστα γνώστην ὄντα σε, abſolute, pro γνώστου ὄντος σοῦ. Mox: ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Haec quoque habet Iſocrates, et quae praecedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς Φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. de *Semideis* loquitur. MARKLAND.

98. poſt ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης deeſſe. requiritur enim oppoſitum τοῦ θανάτου.

οἶμαι κρεῖττον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν 15. ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον, ὀλοφύρεσθαι [200] τοὺς θαπτομένους.

ΛΥΣΙΟΥ

99. *μόνοις τούτοις*] *μόνους τούτους Baroc.* [Aug.] TAYLOR.

200. *ὀλοφύρεσθαι*] *ὀλοφύρασθαι Coisl.* 2. TAYL.

Sic peregimus orationem ſummorum vtriusque aeui virorum praedicationibus nobilitatam; non carentem illam vtique ſuis luminibus. Verumtamen hodie ſi quis hoc modo parentet, ecquis ferat oratorem, nedum vt probet, vt laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, ſaepe illis quaeſitis et frigidis, obtundentem, loco parum conuenientia diſputantem, oblitum oportunorum atque neceſſariorum. videte modo. Laudationem memoriae ciuium conſecratam eorum, quorum alii in bello cum XXX tyrannis, pro libertate patriae reſtituenda dimicantes occubuiſſent, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inſcriptionis enim breuitas, a Lyſia certe non profectae, ſed a grammaticis, argumento eſt anguſtior; formulam elogii decebat hanc ferme eſſe: *laudatio conditorum in Ceramico:*) illam igitur laudationem conſumit orator in praedicandis maiorum factis a prima ſtirpe reipublicae repetitis. Locos nobiles, iſtiusque coronae audientia dignos, et inculcatu adeo neceſſarios, de caritate patriae, de dignitate virtutis pro patria contendentis, ipſamque mortem oppetentis, de excellentia famae, honeſtis artibus partae, ſimilesque alios locos ex huiusmodi argumento efflorеſcentes, vix perſtringit; quibus in locis alius orator copiis philoſophiae inſtructus exſultaſſet. Verum laborant hoc vitio, quod no-

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lege τραύματος ἐκ προνοίας, quicunque mortem meditans ciuem Athenienſem vulnerabat, cauſam dixit coram Senatu Areopagitico, et δόξας ἀδικεῖν exſulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et τὸν ἀπολογούμενον rixa de puero caeditur Simo, in ius vocat.

96.1. Πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι, ὦ βουλή, ὅτο ἄν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἡγησάμην
3. ἀφικέσθαι, ὥστε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην,

I 3 ὑπὲρ

bis quidem vitium videtur, non Lyſias modo, ſed etiam Demoſthenes, caeterique omnes oratores graeci, qui orationes eiusmodi ſeu funebres, ſeu panegyricas conſcripſerunt; non errore iudicii ſui decepti; melius enim videntur eloquentiae verae praecepta finesque nouiſſe; neque ex ſeueritate philoſophica iudicandi, ſed hactenus ferendi, et excuſandi, quod auribus non poſſent non ſeruire populi vani, laudum auidi, participare ſuam inertiam et ignauiam fortia maiorum facta exiſtimantis, aut volentis certe, minus praeceptorum ſubtilitate atque ieiunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum aſpernatur ſapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipſa vanitate haud dedignatur in loco vti, dummodo pungat, eoque, quo vult, perueniat.

1. λυσίου κ. τ. λ.] Addit Scalig. περὶ τραύματος

ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδικούμενον ἔγκλημα ποιήσασθαι, καὶ ὅτω μέγαν καὶ σεμνὸν ὅρκον [2] διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν [3]. εἰ μὲν ἦν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυ- 6.
νον, ὁρῶν, ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίγνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ' εἰσελθὼν, ἐλπί-

ἐκ προνοίας. Quod autem hic loci neque Codd. *Aldini*, neque, quem eiuſdem familiae duco, *Vaticanus*, Lyſiae nomen profiteatur, id eruditum lectorem morari non debet. Hoc ſaepiſſime in aliis orationibus vſu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, huius non meminit totum, quod ſupereſt, Antiquitatis. A Lyſia tamen ſi non exiit, ex eius tamen ſchola certiſſime eſt profecta. Vbique iſtius diſciplinae veſtigia et characteres praeclaris ſignificationibus impreſſos mihi videor videre. TAYLOR.

2. ὅρκον] adigebantur ſcilicet actorque reusque, antequam actionem capeſſerent, iureiurando, iuſta ſe probabilique cauſa niti, nihilque niſi vera ad iudices eſſe praedicaturos.

3. εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Iſocrates Trapezitico: ἀδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ. Demoſthenes de Corona: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθεν, καὶ ἀπέφυγον. Noſter Orat. XXV. εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες, eodem ſenſu: et ita Demoſthenes eadem Oratione, εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι: nempe, *iudices adire*, *coram tribunali ſe ſiſtere*. Noſter tamen Orat. II. ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν, eodem ſenſu; vt nihil mutem; praeſertim cum alibi dicat, niſi fallor, ἧκειν εἰς ὑμᾶς, pro re eadem. Rectius forte legas ποιήσεσθαι et διομοσόμενον, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic ſimile. MARKLAND.

ἐλπίζω τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀναγκα-
9. τῶ, ὦ βουλή, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων + εἰπεῖν
ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυ-
νόμενος, εἰ μέλλοιεν [5] πολλοί μοι συνεισέσθαι, ἠνε-
σχόμην ἀδικούμενος. ἐπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοιαύ-
την ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος,
12. ἅπαντα διηγήσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα.

I 4 ἀξιῶ

4. περὶ τῶν τραυμάτων] Lego, πραγμάτων. *vulnera* enim non tam pudenda erant, quam vulnerum causa: ea vero erat παιδεραστία. Huiusmodi *res* non nisi necessitate coactum in medium prolaturum se dicit. Clare infra: ὅτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγματων διαφορὰς, ὥστε etc. Et ad finem Orat. ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγματων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι. Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. vbi hae voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus scripserit τῦ πράγματος in Timon. p. 56. vbi nunc legitur τῦ τραύματος. MARKLAND.

Coniectura Marklandi, pro τραυμάτων sufficientis πραγμάτων, prima fronte haud displicet. Verumtamen diligentius rem vbi pensites, occurrunt nonnulla assensum suspendentia; primum hoc, quod ipsa in oratione nihil occurrat, vulgatae quod refragetur. tum quod verosimile haud sit librarios, vulgaria pro rariοribus arripere solitos, hic a more suo desciuisse. Denique, quod vtramque lectionem, tam vetustam illam, quam hanc nouam pariter premit, hoc est; articulus τῶν importunus est. vtram sequaris lectionem, eo sublato orationem habebis molliorem. In Vindobon. est τρατευμάτων. Num ex eo efficiemus τερατευμάτων. *de praestigiis*, *impostoris*. Sed haud conuenit.

ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλὴ, εἰ μὲν ἀδικῶ [6], μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ τούτων ἀποδείξω, ὡς οὐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθείς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς 15. μηδέν με χείρω νομίζειν [7]· εἰδότας, ὅτι ἐπιθυμή-

σαι

5. εἰ μέλλοιεν] „Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν, vt ſen„ſus conſtet.“ PALMER. Quam inſipienter! TAYL.

6. ἀδικῶ] Recte. Εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. Vti profecto τὸν ἀδικοῦντα decet. Sed iam ventum eſt ad Iudices, vbi non, quid ſit *factum*, ſed *confirmatum*, ſpectatur. Ibi enim dominantur *Allegata* et *Probata*, ſiue, vt Graeci loquuntur, τὰ δόξαντα. N. in pr. Orat. c. *Nicomach.* Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς — συγγνώμης ἔτυχον. Et in pr. Orat. *de Ariſtoph. bonis.* Ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, ἃ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἀδικος εἶναι. Ita, nam ita certiſſima emendatione mox reponam, c. *Andoc.* Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται καὶ ἀπολύεται, ἂν δὲν δοξας ἀδικεῖν. Non minus explicate *Demoſthenes* ineunte orat. c. *Conon.* εἰκίας. Ἐὰν ἠδικῆσθαι, καὶ παρανενομῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Et c. *Boeot. de dote matern.* Δέομαι γὰν ἁπάντων ὑμῶν — μετ' εὐνοίας γέ μοι ἀκοῦσαι — κἂν ὑμῖν δεινὰ δοκῶ πεπονθέναι, συγγνώμην ἔχειν μοι. Et rurſus c. *Neaer.* Κἂν μὲν ἕλῃ τὸν εἰρξαντα, καὶ δοξῃ ἀδίκως ἐπιβεβουλεῦσθαι, ἀθῷον εἶναι αὐτὸν καὶ τὸς ἐγγυητὰς ἀπηλλάχθαι τῆς ἐγγύης, ἐὰν δὲ δοξῃ μοιχὸς εἶναι, παραδῶναι αὐτὸν κελεύει τὸς ἐγγυητὰς τῷ ἑλόντι. Nihil ergo veriſimilius, quam vt δοκῶ verbum adeo forenſe et iiſdem plane elementis

σαι [8] μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις ἔνεστιν, ὅτος δὲ βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέστατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς [9] φέρειν δύναται. οἷς ἅπασιν

15

constans in isto ἀδικῶ suffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. Atque ita auctor sum legendi. TAYLOR.

εἰ μὲν ἀδικῶ etc.] Ita Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτῳ πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantissime. MARKLAND.

Bene habet vulgata. poterat Taylor ista annotatione supersedere. Semel hoc loco admonitos velim lectores, ne saepius et cum taedio meoque lectorumque iterare necesse habeam, quae Taylori, Marklandiue aut aliorum sine nota tacitus praetermittam, ea non ideo a me probari. Saepe dissimulando consulimus virorum doctorum existimationi, et nominum nobilitati parcimus; quae lenitas est honesta. Nostrae item dignitati cauemus, ne acerbi, ne putidi videamur, insidiantes oportunitatibus, obtrectatione aliorum nos iactandi. Non deerunt, qui, quae nos consulto transmittimus, ea sint notaturi.

7. μηδέν με χείρω νομίζειν] facile venias in suspicionem, μηδενὸς legendum, me nihilo esse nequiorem, quam est vllus alius. videtur tamen vulgata defendi posse, si μηδὲν pro μὴ accipias, et διὰ τοῦτο vel παρὰ τοῦτο subaudias. *me ideo* χείρω *ne existimate.* nolim ideo vobis χείρων videri. Atticis χείρων audit, qui latinis *impurus*, *infamis*, *conscleratus* est, nobis *ein Schelm*, *ein Böſewicht.*

8. ἐπιθυμῆσαι] verbum hoc pro ἐρᾶν paulo rarius occurrit vsurpatum. recurrit tamen hoc sensu in continenti.

9. συμφορὰς] Amor enim, praesertim furiosus et impotens, rerum praesertim turpium et contemnen-

σιν [10] ἐμποδὼν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων ἅτος, ὡς ἐγὼ 18.
ὑμῖν ἐπιδείξω. ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ὦ βουλή,
Θεοδότου, Πλαταιΐδι μειρακίῳ· καὶ ἐγὼ μὲν, εὖ
ποιῶν αὐτὸν, ἠξίουν εἶναί μοι φίλον [11]· ἅτος δὲ, ὑβρί- 19.
ζων καὶ παρανομῶν, ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν
ὅ, τι βούλοιτο. ὅσα μὲν ἂν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτοῦ 21.
πέπονθε, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ
αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταῦθ' ὑμῖν προσήκειν
ἀκοῦσαι. πυθόμενος γὰρ, ὅτι τὸ μειράκιον ἦν παρ'
ἐμοὶ,

darum, vel odio adeo dignarum, malum eſt diuinitus immiſſum, κακὸν δαίμονα, vt omnes morbi corporisque animique. Colligit ſic. Oportet vos, ait, vobiſcum ſic reputare, hominum eſſe neminem, quin amore plus minus tentetur, eamque amandi neceſſitatem eſſe incuitabilem. quam qui ſedatiſſime atque modeſtiſſime ferat, eum eſſe pudiciſſimum atque honeſtiſſimum. Ego autem quo minus amoris oeſtrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem, atque vincerem, obſtitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo συμφορὰς deſignat vulnera a Simone riuali accepta, aliasque eius iniurias, et huius litis moleſtias.

10. ἅπασιν] quaenam illa ſint omnia, in quibus Simonem ſibi obſtitiſſe defenſor queritur, haud ſatis liquet. duo tantum ipſe commemorat. 1. ne amandi neceſſitati ab ipſa natura impoſitae ſeruiret. 2. ne tranquille atque decenter, ſine perturbatione pacis publicae, morbo ſuo defungeretur.

11. ἠξίουν εἶναί μοι φίλον] *poſtulabam, vt mihi beneuolus eſſet.* Sententia facile ferenda. fuit tamen cum ſuſpicarer leg. eſſe, quod ſitne, nec ne, in dubio relinquam. ἠξίουν ποιεῖν εἶναί μοι φίλον dignum mea perſo-

ἐμοὶ, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ με-
97.1. θύων, ἐκκόψας [12] τὰς θύρας, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν· ἔνδον ἐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν· αἱ ἔτω κοσμίως βεβιώκασιν,
3. ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὁρώμεναι αἰσχύνεσθαι. ἥκτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὕβρεως, ὥστ' ἀ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν, ἡγούμενοι δεινὰ ποιεῖν, οἱ παραγενόμενοι, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες, ἐπὶ παῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα, ἐξή-
6. λασαν βίᾳ. καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμεληθῆναι τῶν ὑβρισμένων [13], ὥστε, ἐξευρὼν ἃ ἐδειπνοῦμεν [14], ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ μή τις εἰδείη τὴν τούτου μανίαν. ἐκκαλέσας γάρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύπ-
9. τειν ἐπεχείρησεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐν-

ταῖς

na cenſebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, vt mihi amicus eſſet.

12. ἐκκόψας] Demoſthenes ἐκβαλὼν dixiſſet. Ipſe Lyſias p. 98. 24. τὰς θύρας ἐκβάλλων dixit. non tamen ideo vulgatam damnabo.

13. τῶν ὑβρισμένων] id eſt τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὕβρεων. ὑβρίσματα ſunt facinora per ὕβριν, contumeliam., petulantiam, ſuperbiam commiſſa, ius ſibi arrogantem, alios aequo iure ſecum vtentes violandi et inſultandi.

14. ἐξευρὼν ἃ ἐδειπνοῦμεν] ego puta meique ſodales et in his Theodotus, puer mihi adamatus. Conſtat enim ex inſequentibus (p. 99. 5.) defenſorem huius cauſae domi tum non fuiſſe, cum Simo in eam irrumperet.

ξας [15] ἔβαλέ με λίθοις. καὶ ἐμὲ μὲν ἀμαρτάνει,

Αρισο-

15. ἠμυνάμην ἐνξας] *reſiſtendo*, inquis. Ita quidem *Thucyd.* III. 23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τὸ πύργω ἑκατέρω τὰς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ενξαντες ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. σχ. ad loc. ἐναντιωθέντες. Et ſimiliter hunc Lyſiae locum ad eum ſenſum confirmandum produxit *Steph.* in *Theſauro*. Sed omnino praeter rem. Nihil enim hic agitur minus. Mirarer enim, ſi περὶ ἀμυνομένω hoc dicatur, qui aliter, abſque reſiſtendo, ἀμύνεσθαι non poteſt. Αργίας itaque ἐλέγχεται. Neque hoc ſufficit. Audi enim, quaeſo, quam bellule procedat ſententia ex lectione vulgata. *Simo me pugnis adoritur: Cui cum fortiter obſiſtam, et* cominus *res agatur, ibi* — quod ſequitur, ſodes? *me* lapidibus petit. Vna miſellula literula quas turbas dedit! Simo vbi ſe pugnis nihil profecturum animaduertit, et parari ſibi aduerſarium ſenſit, ibi a via paululum *declinans*, ſtepping aſide, ἔβαλε λίθοις. Puncto igitur ad ſuum locum reuocato, et ex ἐνξας facto ἐκξας concinnabitur orationis filum. Επειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐκξας ἔβαλέ με λιθοις. Ita vocevtitur *Herodot. Thal.* 76. Εν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ ξείχοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Περξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνταῦθα ἑκξαντες τῆς ὁδῦ ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγως. Confirmat *Phauorin.* Υπεξίξαμαι καὶ εξίξαμαι τάσσεται ἐπὶ ὁδῦ· ὑπανίξαμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate quidem, ſed appoſite *Demoſth. pro Coron.* Νῦν δ' ἑκξας τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῦ — Et c. *Aeſch. de ementita legatione.* Εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἦξεν ἀκκώ, ὥξε πάντων τῶν πεπραγμένων ἑκξαντα κ. τ. λ. TAYLOR.

Pro ἐνξὰς, quae lectio librorum ante Taylorum vul-

Ἀρισοκρίτε δὲ, ὃς παρ' ἐμὲ [16] ἦλθε μετ' αὐτοῦ [17], βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον. ἐγὼ τοίνυν, ὦ βελτὶ, ἡγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυνόμενος 12. δὲ (ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον) τῇ συμφορᾷ, ἡνεσχόμην,

gatorum erat, ipſe ſuo Marte atque periculo dedit ἐκσὰς, quam mutationem vt probarem, atque porro per hanc editionem propagarem, a me impetrare non potui, neque id effecit Taylor exemplis afferendis iis, quae id docent, de quo nemo dubitabat, ἐκστῆναι τῆς ὁδοῦ ſignificare, *decedere de via;* non id, quod docendi eramus, ἐκστῆναι ſimplex idem ſignificare. Nemo erit graece doctus, qui legens hic in Taylorana ἐκσὰς, verbi inſolentiam, vel potius ſignificationis ei imputatae, non miretur. Alias enim ſignificat vſitato modo, mente ſibi non conſtare. Verum ἐνσὰς aptum probumque eſt. Non ſatis habebat Simo, ait accuſatus, me pugnis verberare. Etiam ἐνσὰς vrgens me atque fugientem perſequens, ſaxis me petebat. Orator id ſi voluiſſet, quod Taylor ei tribuit, dicturus potius erat ἀπόθεν σὰς. Poteſt ἐνσὰς etiam ad reum referri, et comma tranſponi ſic, vt quod nunc ante ἐνσὰς collocatum eſt, pone idem collocetur. vt haec exſiſtat ſententia. quia vero ego eum repellebam et vlciſcebar inſtans et vrgens verberibus, petiit me ſaxis. Poſſit quoque συσὰς legi. *congreſſus.* Verum nil opus eſt mutatione. vulgata bene habet. quapropter eam reuocaui.

16. παρ' ἐμὲ] id eſt εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domum meam vna cum Simone venerat, vt me ibi quaererent, verum abſens ego tum domo fueram.

17. ἦλθε μετ' αὐτοῦ] Forte, κατ' αὐτοῦ, *contra eum:* vt mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τούτου ἐπιτηδείων, mallem, τῶν αὑτοῦ, vel ἑαυτοῦ. MARKLAND.

χόμην, καὶ μᾶλλον ἠρώμην μὴ λαβεῖν τούτων τῶν
ἁμαρτημάτων δίκην, ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος
εἶναι· εἰδὼς, ὅτι τῇ μὲν τούτου πονηρίᾳ πρέποντα
ἔσται τὰ πεπραγμένα, ἐμοῦ δὲ πολλοὶ καταγελά- 15.
σονται τοιαῦτα πάσχοντος, τῶν φθονεῖν εἰθισμέ-
νων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι.
ὅτῳ δὲ σφόδρα ἠπορούμην ὅ, τι χρησαίμην, ὦ βου-
λή, τῇ τούτου παρανομίᾳ, ὥστε ἔδοξέ μοι κρατίστον
εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὴ τὸ μει- 18.
ράκιον (ἅπαντα γὰρ δεῖ τἀληθῆ λέγειν) ᾠχόμην
ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ᾤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρό-
νον Σίμωνι, ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μετα-
μεληῆσαι δὲ τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνοῦμαι
πάλιν. κἀγὼ μὲν ᾠχόμην εἰς Πειραιᾶ, ὅτος δ' 21.
αἰσθόμενος εὐθέως ἥκοντα τὸν Θεόδοτον, καὶ δια-
τρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ᾤκει πλησίον τῆς
οἰκίας, ἣν ὅτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσε τινὰς
τῶν τούτου ἐπιτηδείων. καὶ ὅτοι μὲν ἠρίστων καὶ ἔπι-
νον· φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ τέγους [18], ἵν' ὁ- 24
πότε

18. σέγους] τέγους. Scal. Obſerues amabo, vt litem dirimat *Magiſter!* Στέγος λέγε. τὸ δὲ τέγος ποιητικόν. Ἁλλως. Στέγος κοινὸν, τέγος Αττικόν. Iam neque dicendum eſt τέγος, quia Poeticum, neque σέγος, quia κοινόν. Haec ſunt lepidiſſima. Mihi tamen, ſi quid poſt hunc hominem dicendum erit, videtur σέγος a Poetis, τέγος ab Atticis frequentari, quanquam non ignorem haec aliquando inter ſe variari, vti praeterea paſſim confunduntur in MSS. TAYLOR.

Praetuli τέγους e Vindobon.

πότε ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσαιεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ ἀφικνοῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιέως, καὶ τρέπομαι παρὰ τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες, ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύον-
27. τες [19] οὗτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ οἱ μέν τινες αὐτῷ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠθέλησαν συνεξαμαρτεῖν, Σίμων δὲ οὗτοσὶ καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ Αὐτοκλῆς εἵλκυον τὸ μειράκιον. ὁ δὲ, ῥίψας
30. τὸ ἱμάτιον, ᾤχετο φεύγων. ἐγὼ δὲ ἡγούμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξεσθαι, τούτους δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους ἀποτρέψεσθαι· ταῦτα * δὴ διανοηθεὶς [20], ἑτέραν ὁδὸν ᾠχόμην ἀπιών· οὕτω σφόδρα αὐτοὺς ἐφυλαττόμην, καὶ πάν-
33. τα ταῦτα [21] ὑπὸ τούτων γιγνόμενα, μεγάλην ἐμαυ-

τῷ

19. *ἤδη μεθύοντες*] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. *Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς.* TAYLOR.

Olim in libris editis ſic ferebatur interpunctum. *ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δὲ* — Schotti quae ſit ſententia, Taylorum nacta ſubſcriptorem videtis. Ego verborum ordinem ſiui immotum, modo aliter interpunxi, ſic ſcil. *ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δὲ* — Tam longe a principio ſententiae reiectum *δὲ* mirari quemquam nolim. Non rarum inuentu id eſt. Exempla collegit Doruillius ad Charitonem. Mutandum tamen ſi quid ſit, malim verba *ἤδη μεθύοντες* collocari pone *ἐφ' ἡμᾶς.*

20 *ταῦτα διανοηθεὶς*] ego de meo *δὴ* interpoſui.

21. *ταῦτα*] aut cum *τὰ* mutandum videtur, aut plane delendum, vt per errorem librarii e *πάντα* pro-

τῷ συμφορὰν ἐνόμιζον. καὶ ταῦτα [22] μὲν ἵνα φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, ἔτε τούτων, ἔτε ἡμῶν οὐδεὶς, ἔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν, ἔτε ἄλλο κακὸν οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ [23] τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Οτι 36. μὲν τοίνυν ἔτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὦ βουλή, καὶ ἐπιβουλεύσας ἡμῖν, καὶ ὧν ἐγὼ τούτῳ, ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα [24] τὸ

μὲν

ximo natum. Saepe inter ſe permutantur haec duo vocabula literarum ſimilitudine inter ſe finitima.

22. καὶ ταῦτα] Stephanus, καὶ ταύτη. Forte, κἀνταῦθα, *atque illic*, vel *hic*. MARKLAND.

Arduum eſt in loco deſperato coniecturae periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquando ſuſpicatum eſſe (etſi diuinans magis quam ſtatuens haec prodo) Lyſiam ſcripſiſſe καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν ᾱ [id eſt πρώτην] φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι. *atque Simon quo tempore primam ait nobis pugnam contigiſſe.*

23. οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ] Lege et diſtingue, οὐδὲν ἔπαθεν· ὧν ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. Μαρτυρες. *quarum rerum teſtes* etc. Vulgo Μαρτυριαι: male, cum ad μάρτυρας prouocauerat; recte, ſi ad μαρτυρίας. Vtriuſque emendationis confirmationem hanc ſume ex Orat. XX. Ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι. μαρτυρες. Iſaeus de Haered. Dicaeog. p. 51. Ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. μαρτυρες. Ita legendum: vulgo deeſt vox μαρτυρες. MARKLAND.

24. μετὰ δὲ ταῦτα] melius vtique conueniet, μεταξὺ δὲ τούτων. interea dum haec geruntur. niſi vulgata hoc ſolummodo dicere vult, *porro*, *vt reliqua perſequar*. eoque nihil ſit aliud, quam formula rhetorica

μὲν μειράκιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, ἔτοι δὲ συν-
39. εισπεσόντες, ἦγον αὐτὸν βίᾳ, βοῶντα καὶ κεκρα-
γότα, καὶ μαρτυρόμενον. συνδραμόντων δὲ ἀνθρώ-
πων πολλῶν, καὶ ἀγανακτόντων τῷ πράγματι, καὶ
δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν λεγο-
42. μένων ἐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
ἄλλες τινὰς μεταμύνειν [25] ἐπιχειρῦντας συνέκοψαν.
ἤδη δὲ αὐτοῖς ἔσι παρὰ τὴν Λαμπῦς [26] οἰκίαν, ἐγὼ
μόνος βαδίζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἡγησάμενος εἶ-
ναι καὶ αἰσχρὸν περιϊδεῖν ἔτως ἀνόμως καὶ βιαίως
ὑβρι-

transeundi ab argumento satis iam declarato ad aliud adhuc declarandum.

25. *μεταμύνειν*] reuocaui hanc probam ex Aldina lectionem, reiecta quae adhuc libris insederat lectione *ἐπαμύνειν*, quae sine dubio ab Henr. Stephano est inuecta. Verbum *μεταμύνειν*, tametsi nusquam alias mihi, quod meminerim, occurrit, probi tamen commatis est, et significat, pone aliquem currere, vt eum ab eius raptore liberes et vindices.

26. *παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν*] Prior lectio erat *Λάμπυς*. mutauit *Stephanus* in *Λάμπωνος*. non opus erat mutatione, opinor, nisi accentu ûs, *Λαμπῦς*. cur enim non *Λαμπὼ*, vt *Σαπφὼ*, *Βαυβὼ*, *Βασιλὼ* in Epigrammate Callimachi, *Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ*: et innumera eiusdem formae. MARKLAND.

Lectionem *λάμπωνος* a Stephano primo proditam, siue quod ipse excogitasset, siue quod in libris mstis reperisset, Taylor retinuerat. Mihi visum fuit dubiae Stephani auctoritati certiorem Aldi praeferre. Neque prorsus abhorret a more Atticorum, domos locosue e mulieribus appellare, tametsi rariuscûle fit. v. Var. Lect

ὑβρισθέντα τὸν νεανίσκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. 98. 1.
ἔτοι δὲ, διότι μὲν τοιαῦτα παρηνόμων εἰς ἐκεῖνον, οὐκ
ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες. ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεα-
νίσκου, ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομένης, ὦ βουλή, 3.
καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς, καὶ περὶ τοῦ σώ-
ματος ἀμυνομένου, καὶ τούτων ἡμᾶς βαλόντων [27], ἔ-
τι δὲ τυπτόντων * αὐτῶν [28] ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ
ἐμοῦ ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικου- 6.
μένοις ἡμῖν ἁπάντων ἐπικουρούντων· ἐν τούτῳ τῷ θο-
ρύβῳ συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ
μὲν ἄλλοι, οἱ μετὰ τοῦτου παροινήσαντες, ἐπειδὴ
τάχιστά με εἶδον μετὰ ταῦτα [29], ἐδέοντό μου συγ-
γνώμην

27. καὶ τούτων ἡμᾶς βαλόντων κ. τ. λ.] Quouis pignore decertarim haec verba βαλόντων et τυπτόντων alterum alterius locum occupaſſe. Vnuſquiſque enim aequus pugnae ſpectator extemplo confitebitur ea acie fuiſſe concertatum, vt Theodotus puer τύπτεσθαι, ὁ ἀπολογούμενος βάλλεσθαι omnino nequiuerit. Contraria omnia video. TAYLOR.

Poſt βαλόντων nonnihil deeſſe, penes me dubium nullum ſupereſt. Fortaſſis deeſt haec ſententia συνέτρεχον πολλοὶ πολλαχόθεν.

28. αὐτῶν] ſic dedi de meo. Subauditur ἐμὲ. *illis adhuc me credentibus.* libri vulgati dant αὐτὸν.

29. εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο] ſic diſtinctum eſt in vulgatis. quam diſtinctionis prauitatem hoc modo correxi. εἶδον μετὰ ταῦτα, vt primum poſtmodum, (vel tempore poſt,) mihi occurrerunt, (aut me viderunt et mecum congreſſi ſunt,) ἐδέοντό μου — deprecati ſunt veniam, excuſarunt ſeſe, illi Simonis puta familiares eaque in pugna ſatellites.

9. γνώμην ἔχειν, ἀχ ὡς ἀδικέμενοι, ἀλλ' ὡς δεινὰ πεποιηκότες. καὶ ἐξ ἐκείνε τε χρόνε τεττάρων ἐτῶν παρεληλυθότων, ἀδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν ἀδείς. Σίμων δ' ἀτοσὶ, ὁ πάντων τῶν κακῶν [30] αἴτιος γενόμενος, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγε,
12. δεδιὼς περὶ αὑτῷ· ἐπειδὴ δὲ δίκας ἰδίας ἤσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον [31] ἐξ ἀντιδόσεως, καταφρονήσας με, ἀτωσὶ τολμηρῶς εἰς τοιῶτον ἀγῶνά με κατέσησεν. ὡς ὄν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τάτων ὑμῖν τὰς παραγενομένας μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡ-
15. ΤΥΡΕΣ. Τὰ μὲν ὄν γεγενημένα, καὶ ἐμὲ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. ἐβελόμην δ' ἄν, ὦ βελὴ, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν [32], ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκέσαντες τἀληθῆ, ῥᾳδίως ἔγνωτε τὰ δι-
18. καια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ ἀδὲν μέλει τῶν ὅρκων, ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν ἔτος ἔψευσαι, διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας [33]

30. *πάντων τῶν κακῶν*] articulum, quo vulgatae carent, e Vindobon. addidi.

31. *ἀγωνισάμενον*] ſubaudi *ἐμὲ*.

32. *τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοὶ*] h. e. pari, atque me, religione iurisiurandi moueri, quo nos ambo, antequam ad cauſae actionem admitteremur, adacti fuimus, atque ſpopondimus, nos velle rem, prout vere acta fuiſſet, ita enarrare. Quod iuſiurandum, vt ille contemſit et violauit, falſa referens, ita ego contra vera referens ſancte colui.

33. *συνθήκας*] habemus hic exemplum rei vere

πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβουλεύσας ἀπέ-
ξησα αὐτῷ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἴπερ 21.
ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς
πλείστους, κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐ-
τῶν [34a]. ὅτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φαίνεται ποι-
ήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους [34b]. ἡ-
μᾶς, καὶ κωμάζων, καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων, καὶ 24.
νύκτωρ εἰσιὼν ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας. ἃ χρὴ μά-
λιστα, ὦ βουλή, τεκμήρια νομίζειν, ὅτι ψεύδεται
πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ, ὡς ἄπιστα εἴρηκε. τὴν
γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ δια- 27.
κοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο. καίτοι θαυμαστὸν, εἰ τὸν
ἑταιρήσοντα πλειόνων ἐμισθώσατο, ὧν αὐτὸς τυγ-
χάνει κεκτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἦκει τόλμης, ὥστε οὐκ
ἐξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ
τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι [35] 30.
φησί· καίτοι πῶς εἰκός ἐστι, τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦ-
τα ἐξαμαρτάνειν, οἷα κατηγόρηκεν ὅτος, ἀποστε-
ρῆσαι βουλομένους τὰς τριακοσίας δραχμάς· ἐπειδὴ
δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀποδοῦναι τὸ ἀρ-
γύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους [36] τῶν ἐγκλημάτων, 33.

μήτε

gestae, quam vnquam euenisse negat Aeschines in or. adu. Timarchum, scil. ἑταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον.

34a. περὶ αὐτῶν] aut hac de causa vniuersa, aut de tercentum illis drachmis peculiariter.

34b. ἄμ'] Absit inane istud et otiosum vocabulum, quod creuit ex vicinia τοὺς ἀμφοτέρους! TAYLOR.

35. κεκομίσθαι] scil. παρ' ἡμῶν.

36. ἀφειμένους] qui credibile est nos fuisse tam tar-

μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γάρ, ὦ βελτί, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχάνηται. καὶ δῆναι μέν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενὸς αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου, τοι-
36. αῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ μειράκιον[37]· ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστιν ἐγκαλέσας ἀδίκως ἀργύριον[38], ἀδὲ μνείαν περὶ τούτου ἀδεμίαν ποιησάμενος. φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ'

K 3 ἐμοῦ

dos et tam ſupinos, vt reſtitueremus quidem illi numos ſuos, cautionem autem illam omitteremus, vt nempe ſyngrapham ab eo exigeremus ipſius manu conſcriptam, qua teſtaretur, non modo numos a nobis acceptos tuliſſe, verum etiam eo facto ius ſuum nobis remiſiſſe, ob illa verbera aliasque iniurias nos in iure perſequendi, et quicquid inter ſe atque nos interceſſiſſet ſimultatum atque rixarum, id omne hoc pacto deciſum atque expunctum eſſe. Eiusmodi enim ſyngrapha Atticis ἄφεσις appellabatur, et qui eam impetraſſet, ἀφειμένος.

37. ὑβρίζειν τὸ μειράκιον] malim εἰς τὸ μειρ. non quo neſciam, perinde dici ὑβρίζειν τινά, quam εἴς τινα. neque hoc me fugit. defendi poſſe τοιαῦτά τινα ὑβρίζειν, pro ἐν τοιούτοις. Sed planius atque mollius illud eſt, quod commendo.

38. ἐγκαλέσας ἀδίκως ἀργύριον] Recte: *non accuſans me pecuniae* iniuſtae detentae. Iſocrates Trapezit. init. εἰ δὲ δόξω μηδὲν προσηκόντως τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι, διαβληθείην ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον: *tantam pecuniam petere*, vertit *Wolfius*: parum plene. Dion. Halicarnaſſ. in *Iſocrate*, hunc locum citans, pro ἐγκαλεῖσθαι legit ἐγκαλέσαι: forte rectius: et προσῆκον pro προσηκόντως: quod melius puto. MARKL.

ἐμοῦ δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. φαίνεται δὲ πλεῖον ἢ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ 39.
μειράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων. καὶ ταῦτα πλέον ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων, ἔξαρνός ἐστι. λέγει δ', ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τούτου ὄστρακον 39
ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπείλουν αὐτῷ ἐγὼ ἀποκτενεῖν· καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ δὲ 40 ἡγοῦμαι, ὦ βου- 42.
λή, ῥᾴδιον εἶναι γνῶναι, ὅτι ψεύδεται, οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν, ὡς ἐγὼ προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἦλθον ἐπὶ τὴν Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν, μετὰ τοῦ μειρακίου, 99.1.
τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ συνειλεγμένων; εἰ μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμην, ὥστε ἐπιθυμεῖν εἰς ὧν πολλοῖς μάχεσθαι· ἄλλως τε καὶ εἰδὼς, ὅτι 3.
ἀσμένως 41 ἄν με εἶδεν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὑτοῦ· ὃς καὶ ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσήει βίᾳ, καὶ ἔστε τῆς ἀδελφῆς, ἔστε τῶν ἀδελφιδῶν φροντίσας,

ζητεῖν

39. ὄστρακον] teſtam vinariam ingentem, quo illam in ipſius, Simonis puta, capite confringeremus, eoque ipſum necaremus.

40. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι] particulam δὲ interpoſui ex mente Stephani, qua vulgatae carent. poterat tamen etiam alio modo locus emendari; ſcil. ſic — πρόνοια. ἃ ἐγὼ ἡγοῦμαι. Quam facile factu ſit, vt ἃ in concurſu cum extrema litera vocabuli πρόνοια abſorberetur, nemo non vltro cernit.

41. ἀσμένως] Fortaſſe ασμενος erat Αττικώτερον. Ita *de caede Eratoſth.* ασμενη με ἑωρακυῖα, et paucis interiectis Εκάθευδον ασμενος ἥκων ἐξ ἀγροῦ. TAYLOR.

ζητεῖν με ἐτόλμα· καὶ ἐξευρὼν ἃ δειπνῶν ἐτύγχα-
6. νεν, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με· καὶ τότε μὲν ἄρα, ἵνα
μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον, συμφορὰν ἐμ-
αυτῷ νομίζων τὴν τότε πονηρίαν· ἐπειδὴ δὲ χρό-
νος διεγένετο, πάλιν (ὡς ἔτός φησιν) ἐπεθύμησα
περιβόητος γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τότῳ τὸ
9. μειράκιον, εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ,
ὡς ἄρ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἠναγκαζόμην ἀνοη-
τότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τότῳ μὲν οὐδὲ
διελέγετο, ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα·
παρ' ἐμοὶ δὲ ἐτύγχανε διαιτώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν
12. πιστὸν, ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πό-
λεως ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τότῳ μαχοίμην·
ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην, πάλιν [42] ἦγον αὐτὸν [43] ἐπὶ
τὴν

42. πάλιν] Bene ferri poteſt recepta punctura, non nego. Πάλιν vice verſa. Ex contrario. Ita modo, Τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον — ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, παλιν ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι. Et *Sophocl. Electr.* 648.

Εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
Εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν εμπαλιν μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τῦτ' ἀληθὲς. οὐδὲ βυλεύση παλιν.

σχ. Εἰς τὐπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον. Aelich. *c. Timarch.* Ἅμα δὲ καὶ βέλομαι διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχυσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως· παλιν δὲ μεταῖτο ανταξιάσαι τὰς τρόπυς τῦ Τιμάρχυ. *Opponere* mores hominis moribus ciuitatis. *Plat. Charmid.* Ἐὰν μὲν γὰρ μὴ φῶ εἶναι σώφρων, ἅμα μὲν ἄτοπον αὐτὸν καθ' ἑαυτῦ ταῦτα λέγειν, ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω — ἐὰν δ' αυ φῶ, ἴσως ἐπαχθὲς φανεῖται. Plutarch. *Sympoſ. lib. I. Probl.* 3

τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος, ἃ πλεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν; καὶ ἐπεβούλευον[44] μὲν αὐτῷ, ἔτω δὲ ἦλθον ἀπαρασκευος, ὥστε μήτε φίλους, μήτε οἰκέτας, μήτε ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδένα; εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μέν μοι οὐκ ἂν ἠδύνατο, μηνύσαι 15.

init. Ρωμαίοις ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος, ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἐμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. Apollon. Rhod. IV. 22.

Εἰ μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
Ὥρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ἰάνθη. μετὰ δ' ἦγε παλισσυτος ἀθρόα κόλπον
Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.

Ioſephus denique ſcriptor, vt quibusdam placere video, Ἀττικίζων *Antiq.* III. 11. 2. Καὶ περὶ τῶν ζώων δὲ διέκρινεν ἕκαστον ὅ, τι τρέφοιντο, καὶ ἃ πάλιν ἀπεχόμενοι διατέλοιεν. Haec, inquam, et lautiora fortaſſe adduci poterant, quae tamen ex meo animo delere non poſſunt lectionem, quam diu elegantiorem eſſe mihi perſuaſeram. Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἦγον αὐτόν. κ. τ. λ. Noſter paulo ſuperius. Ἐπειδὴ δὲ ἦμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον — ἀφικνεῖσθαι πάλιν. Iſocr. *Panegyr.* Λέγεται δ' ἓν περὶ μὲν Ἀμαζόνων· ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν ἀδεμία πάλιν ἀπῆλθεν. Demoſth. *de falſa legat.* Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἤκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης. TAYL.

43. αὐτὸν] conuenientius videtur αὐτὸς. ipſe egomet, vltro, ſponte mea. nam αὐτὸν ipſum per ſe a legente quoque facile ſubauditur poſt praemiſſum τὸ μειράκιον. At vocabulum, in quo caput rei verſatur, omitti non debebat.

44. καὶ ἐπεβούλευον] Imitatur hunc locum *Cicero* in ea *pro Milone.* SALMASIVS.

σαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον [45], εἴ τι ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἀμαθείας ἀφικόμην, ὥστε
18. ἐπιβουλεύων Σίμωνι, ὃν ἐτήρησα αὐτὸν, ὃ μόνον οἷόν τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν [46], ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλθον, ὃ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείσων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκοπήσεσθαι [47] ὥσπερ κατ'

K 5 ἐμαυ-

45. ἢ βασανιζόμενον] Seruus ergo erat Theodotus. neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. Atqui Plataicus erat, et conſtat Plataeenſes ciuitate attica donatos fuiſſe. Nodum hunc non expedio, niſi ſi quis maiorum Theodoti ſe vltro in ſeruitutem dedit.

46. ἢ μεθ' ἡμέραν] Laeuum hominem et quotidiani cerebri, qui Lyſiam adeo ἀμούσως his verbis incruſtauit! Tu dele ſecurus, quod ille obdormiſcens inflixit. Senſus et oppoſitio eſt. ἢ μόνον ἢ νύκτωρ. Atque ita loquitur *Antiph.* Κατηγορ Φόνου ἀπαραάσημος. Οὐ γὰρ ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, ἀλλ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδορῶντο. TAYLOR.

Sic, vt nunc reſtitui, dant ſuperiores editiones, Taylorana vetuſtiores, omnes. Vnus Taylor auſus eſt verba illa ἢ μεθ' ἡμέραν ex editione ſua excludere, neſcio qua mente, aut qua de cauſa. Quam enim prodidit, illa nulla eſt. Ergone de die quoque fortunis vitaeue alicuius inſidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem ſatis non eſſe, vt eum noctu aggrediaris. poteſt enim fieri, vt ab aggreſſore, quamuis noctu, oppreſſus, tamen ſtipatores ſecum habeat, a quibus protegatur, aut, ſi res in loco celebri geratur, vt multi ad clamorem concurrant. Niſi ſolum, in loco deſerto opprimis, nil agis. Lux tenebraeue perinde valent ad caedem ſeu accelerandam, ſeu impediendam.

47. συγκοπήσεσθαι] Ita ex ſaecibus *Aldinis*, συκο-

ἐμαυτῷ[48] τὴν πρόνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ 21
τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, καὶ
ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥᾴδιον γνῶναι, ὅτι
ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω[49], ξίψαν θοι-
μάτιον, φεῦγον ᾤχετο· ἦτοι δὲ αὐτὸ ἐπεδίωκον·
ἐγὼ δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ᾠχόμην· καίτοι ποτέ- 24.
ρως χρὴν αἰτίως τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς
φεύγοντας, ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν
γὰρ ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον, ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ
περὶ αὑτῶν δεδιότες, διώκουσι δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποι-
ῆσαι κακόν. ὁ τοίνυν ταῦτα * μὲν εἰκότα[50], ἄλ- 27.
λως

πήσεσθαι, egregia et iam ſolita laude reſtituit *Steph.* Dolet poſt haec non ſat habuiſſe Schoettum, aut putaſſe ſuum *συγκυφίζεσθαι* aliquid poſſe. Quanquam arbitror eum ita legiſſe, neglecto monitu: *ὃ αὐτὸς ἐμελλεν ὑπὸ πλείωων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκυφίζεσθαι. Συγκοπήσεσθαι* item Cod. noſter *Coislin.* TAYLOR.

48. *ὥσπερ κατ' ἐμαυτῷ κ. τ. λ.*] Coniectaui verba ſic eſſe legenda, cum ſint ſine dubio mendoſiſſima, *ὥσπερ παρ' ἐμην τὴν προτεραν διανοιαν ἐξευρίσκων ἵν' κ. τ. λ.* TAYLOR.

Bene habet h. l. et ſignificat, ac ſi actionem aduerſus me ex titulo vulneris caedisue praemeditatae ipſe excogitaſſem atque machinatus eſſem. Quod Taylor coniecit, id a graeca ſtructura et indole abhorret. Saltim, id ſi voluiſſet, dediſſet *ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμῷ διάνοιαν.* Sed abit ea ſententia, quam oratori imputat, ab eius mente, et hiat oratio, ſi eam ſequimur. nam *ἐξευρίσκων* quidnam? hoc nempe reticetur.

49. *ὡς ἔγνω*] ſcil. *τὰ γιγνόμενα*, vel *ὅτι διώκεται*.

50. *ταῦτα μὲν εἰκότα*] particulam *μὲν* de meo ad-

λως δὲ παρ' αὐτῶν πέπρακται [51], ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μειράκιον, ἐκ τῆς ὁδῦ ἦγον βίᾳ· ἐντυχὼν δ' ἐγὼ, τούτων μὲν οὐχ ἡπτόμην, τῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην. εἶτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον βίᾳ, καὶ ἐμὲ ἔτυπτον· καὶ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων [52] ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν εἶτοι τυγχάνουσιν οὕτω δειναὶ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἄν ποτε ἔπαθον, εἰ τἀναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν· εἰ πολλὰς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμαχόμην αὐτῷ, καὶ ἔτυπτον αὐτὸν, καὶ ἐδίωκον [53], καὶ καταλαβὼν ἄγειν βίᾳ ἐζήτουν· ὅπου νῦν, τούτου ταῦτα πεποιηκότος, ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καθέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ

τῆς

didi, quae libris omnibus deeſt. non itaque licet occurrere, probabilia quidem haec eſſe; neutiquam autem illos [Simonem eiusque ſodales] ita reapſe egiſſe.

51. πέπρακται] πέπλαξαι Steph. Non dico nullo cum ingenio: hoc leue eſt, ſed errore putidiſſimo. Senſus eſt: *Non ſunt hae bellulae argumentationes, et vero tantum ſimiles, cum res ipſa aliter interea ſe habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, ſed quod factum eſt.* Nihilo aliquando leuiorem gratiam init, qui veram auctoris lectionem aſſerit, quam qui configit alienam. TAYLOR.

52. περὶ τούτων] ea de cauſa, illas ob res. περὶ ὧν qua de cauſa, vel quas ob res.

53. poſt ἐδίωκον aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt τὸ μειράκιον. ſed addi mallem. nam alias facile a minus attento ad Simonem referri poſſit.

τῆς ὐσίας τῆς ἐμαυτῦ ἀπάσης κινδυνεύω; τὸ δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ὥς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς * ὑμᾶς 54. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποστερῶνται ὧν 39. ἐπιθυμοῦσι, καὶ συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὗτος δὲ χρόνοις ὕστερον. ὅτι μὲν οὖν, ὦ βουλή, οὐδενὸς αἴτιός εἰμι τῶν γεγενημένων, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. Οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων 42. διαφοράς, ὥστε καὶ ἄλλα πολλὰ ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος, καὶ κατεαγεὶς τὴν κεφαλὴν 55 ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ

ἐτόλ-

54. εἰς ὑμᾶς] sic dedi de meo. vulgati daut εἰς ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit. *per vniuerſum quadrienium nobis diem dicere non ſuſtinuit.* Verum hoc ſignificatu ἐπισκήπτεσθαί τινι dicitur, non εἴς τινα. quod poſterius multum diuerſum quid ſignificat, ſcilicet deferre ad forum vel iudicium aliquod actionem in aliquem. Cum iudices deſignantur, vſurpatur εἰς. cum reus, tum datiuus. Dedi ergo εἰς ὑμᾶς. *ad vos appellare.* alloquitur iudices huius actionis de vulneribus praemeditatis, ſenatum puta areopagiticum.

55. κατεαγεὶς] „Licet τὸ κατεαγεὶς bene incline„tur ab ἄγω frango ſecundum leges, tamen non eſt „in vſu, et alibi me legiſſe non memini, et credo le„gendum κατεαγώς.„ PALMER.

Non ſua laude fraudandus eſt vir ingenioſiſſimus, quemque propter ſummam eruditionem ſemper maximi merito feci. *Lucian. Diolog. meretric. Cochl. et Parthen.* ſtatim ab initio. Τὶ δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν κατεαγοτας τὺς αὐλὺς φέρεις; Ariſtoph. *Plut.* 155.

Αντὶ δὲ θράνες, σάμνε κεφαλὴν κατεαγοτος. *Demoſth.* item *adu. Conon.* Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγεναι φήσομεν. Et eſt plane Attica locutio. Sed καταγεὶς, licet non dicatur iſtorum hominum more, pace *Palmerii* dico eſſe in vſu, cum καταγὲν ὀϛῶν video laudari ex *Galeno.* Si quid tamen mutandum erit, ſuadeo legere non κατεαγὼς, ſed κατεαγεὶς. Ea enim reſolutio Atticorum inuenitur extra παρακείμενον. Υϛερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλεῖον ὃ μονὴν ἀναβὰς (Θαύματα haec, non ῥήματα, ſi fas ſit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ πωλεῖον ημιονειον ἀναβὰς) ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεαγην. Andoc. *de Myſter.* Et *Ariſtoph. Veſp.* 1418.

Ανὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καὶ πως κατεαγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

Λαβε, μὴ φεῦγ' ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατεαξ' ἐχῖνον.

Sed reperitur etiam extra Indicatiuum. Modo noſter ἀλλήλων κατεαξαντες τὰς κεφαλὰς. Vſurpat etiam *Etymolog. M.* quem minime deceret, ſi abnorme fuiſſet. Ηγαλέην κάλπιν ἀειρομένην . . . . τὴν κατεαγεισαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. κ. τ. λ. Κατεαγῶσιν item apud *Ariſtoph.* ſi fides Lexicis. Ita *Epictetus*, c. 3. κατεαγεισης γὰρ αὐτῆς, ὃ ταραχθήση. Et 25. Οταν τὸ γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεαξη τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐϛιν εὐθὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινομένων ἐϛίν. Ισθι ὅν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγη, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ ὁποῖον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγη. Haec dixi, vt planum faciam ambiguam eſſe omnino fidem eorum, qui nobis Atticas locutiones venditant. V. *Magiſter* in Καταγῆναι, quem hic locus Lyſiae non vno vulnere confodit. TAYLOR.

καταγεὶς τὴν κεφαλὴν] Potius κατεαγεὶς: hac

ἐτόλμησας αὐτῷ ἐπισκήψασθαι [56]· ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ παιδικῶν [57] ἐφιλονεικήσαμεν ἡ- 100. I
μεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς [58] ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ [59] καὶ ὠδε-
μίαν

enim forma vtitur ſupra, κατεάγη τὴν κεφαλήν: et infra, κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Demoſthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Paullo ante: ἔτος δὲ χρόνοις ὕστερον. Vox χρόνοις denotat *longum tempus*, quod plenius effert Lucas VIII, 29. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτὸν, *longo enim tempore illum corripuerat*. Aelianus Var. Hiſt. IV. 25. de quodam dementi Thraſyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀῤῥωστήματι τούτῳ. Et ita Ioſephus Antt. Iud. XVI, 4. p. 716. Ed. Hudſon. Supra: τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, ῥίψαν etc. quid iſtud ὡς ἔγνω? Coniicio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον. Paullo ante, recte *Stephanus* συγκοπήσεσθαι. *Schotti* συγκυφίζεσθαι neſcio quid velit. MARKLAND.

56. ἐπισκήψασθαι] ἐπισκέψασθαι *Ald.* Veram lectionem ſubmonuere *Steph.* et Scal. Vide *Harpocrat.* et ad eum *Valeſ.* Eſt tamen vbi hanc *Stephani* diligentiam deſideres. *Iſaeus de Pyrrhi hereditate.* pr. ἐπισκεψαμένοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες κ. τ. λ. vbi pariter legendum eſt ἐπισκηψαμένοι. TAYLOR.

57. παίδων] Melius παιδικῶν, vt infra. TAYLOR.

περὶ παίδων] Opinor παιδικῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λοιδορίας, etc. vbi vulgo male diſtinguitur poſt φιλονεικίας. MARKLAND.

Praetuli παιδικῶν.

58. τινας] malim τινα in ſingulari.

59. ἔπειτα δὲ καὶ] malim δὲ abeſſe, quod poſt ἔπειτα omitti ſolet.

μίαν ἡγεμὼν πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις [60] μὴ
3. ἀποκτεῖναι βουλόμενος ἔτρωσε. τίς γὰρ ὅτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλῆ προνοεῖται, ὅπως ἔλκος τὶς αὐτῷ τῶν ἐχθρῶν λήψεται; ἀλλὰ δῆλον, ὅτι καὶ οἱ τὺς νόμους ἐνθάδε [61] θέντες, ὡς εἴτινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλὰς,
6. ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι (ἢ πολλοὶ γ' ἂν ἐξήλασαν) ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας, ὅτω μεγάλας κατεσήσαντο· ἡγούμενοι,

60. ὅστις] Vir doctiſſimus mihi ſubindicauit ὅ τις eſſe legendum, τραῦμα ſc. Acute! Quamquam et vulgatam lectionem tolerari poſſe non negat. Quod potius laudo. Conſimile eſt enim, quod habet *Polyaen. Strateg.* prooem. Ἀνδρείᾳ μὲν γὰρ, ὅστις ἀλκῇ χρησάμενος πολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν. TAYLOR.

τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι etc.] Lege et diſtingue, τραύματος; ὅ τις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος, ἔτρωσε: *vulneris, quod aliquis, ſine animo occidendi, inflixit.* Lucianus Dial. Apoll. et Merc. p. 236. καὶ μάλιστα ὁπόσα (ſc. τραύματα) ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη. MARKLAND.

Bene habet ὅστις, rectèque defenditur a Tayloro. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας οὐδὲν πρὸς τοῦτον εἶναι, ὅστις —

61. νόμους ἐνθάδε] num interponendus ſit iteratus articulus τοὺς, in dubio relinquam. certum hoc eſt leges ſolummodo eas deſignari, quae in *hoc* foro, areopagitico puta, obtinent, et ſecundum quas *hi* ſenatores, Areopagitae puta, decernunt.

μενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβούλευσαν [62] καὶ προὐνοήθησαν, ὑ- 9.
πὲρ τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ μὴ
κατέσχον [63], οὐδὲν ἧττον τό γε ἐπ' ἐκείνων [64] πεποι-
ῆσθαι. καὶ ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς
ὕτω διέγνωτε περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν εἴη, 12.
εἰ ὅσοι ἐκ μέθης καὶ Φιλονεικίας, ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ
ἐκ λοιδορίας, ἢ περὶ ἑταίρας μαχόμενοι, ἕλκος ἔ-
λαβον, ἢ ὑπὲρ τούτων, ὧν, ἐπειδὰν βέλτιον φρονή-
σωσιν, ἅπασι μεταμέλει, * ὕτως ὑμεῖς [65] μεγά-

λας

62. ἐβούλευσαν] verba βουλεύειν et βούλευσις in foro attico vſurpantur de facinoribus praemeditatis, vt vulneribus, caede.

63. κατέσχον] id eſt ἐπέτυχον. obtinuerunt, potiti ſunt ſperatis et propoſitis. κατέχειν ſiue ſimplex, ſiue cum τινος copulatum, pro κρατεῖν τινος, compos alicuius rei fieri, bene graecum eſt, et a Diodoro Siculo crebro vſurpatum.

64. τό γ' ἐπ' ἐκείνων] malim datiuum pro genitiuo. ἐπ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipſis voluntatis atque ſtudii eſſet, quod per eos ſtaret. Aut alias cum Vindobon. legendum eſt τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect.

65. ὕτω καὶ ὑμεῖς] Lego ex mente Scaligeri, οὕτω υμεις και μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὥϛε κ. τ. λ. Schottus interea neſcio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. *Coiſl.* ποιήσεσθαι. TAYLOR.

ὕτω και υμεις μεγάλας] Voces καὶ ὑμεῖς delendas cenſet *Schottus*. Et ſane ſuperuacuae ſunt. Sed pauca delenda ſunt ex hoc Auctore, qui Defectibus ſaepius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas mallem. Ita: ὕτω ζημιας μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥϛε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας

15. λας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας * ποιήσαισθε [66], ὥστε ἐξελαύνειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος. θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου [67] τῆς διανοίας [68]. οὐ γὰρ τῷ αὐτῷ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν· ἀλλὰ τὸ μὲν, τῶν εὐηθεστέρων· τὸ δὲ, τῶν
18. πανουργοτάτων. ἐβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίστησθε, ὅτι πολὺ ἂν δικαιότερον [69] αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους ὑπὲρ τῆς πατρίδος

ἀποφήναιμι, Supra, pro τό γε ἐπ' ἐκείνων, forte, ἐκείνοις. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo poſt lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. MARKLAND.

Sine dubio dederat Scaliger ὅτως ὑμᾶς. vt ego dedi. illud καὶ nasci potuit e similitudine, quae literae ς cum sigla καὶ significante intercedit.

66. ποιήσαισθε] sic rursus de meo dedi, in optatiuo, pro ποιήσεσθε vulgato.

67. τούτου] imo vero τοῦτον. in primis autem hunc miror propter eius rationem cogitandi. Vocab. διανοίας bene habet.

68. τῆς διανοίας] Lege, τῆς διχονοίας, *dissensionis secum*, vt loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod statim sequitur. MARKLAND.

69. πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter restituet πολὺ ἂν δικαιότερον — ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima. Καὶ μὲν δὴ πολυ αν δικαιοτερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ — Et Isocr. περὶ ἀντιδοσ. Ὡς' εἰ συγχωρήσαιμι τῷ κατηγόρῳ. — πολυ αν μᾶλλον δικαιοτερον ἐπιεικὴς εἶναι δοκοίην ἢ ζημιωθείην. Rursus noster *pro Milite*. Ἐχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἐξ ὧν ὠφελοίμην αν πολυ δικαιοτερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. TAYLOR.

δος 70 εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν ἔν ἄλλα ἐάσω· ὃ δ' ἡγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι, καὶ τεκμήριον 21.
ἔσεσθαι τῆς τότε θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ τούτου μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γάρ, ἐπειδὴ ὕστερον ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης, καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν στρατείας 71, ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ Λάχητι, καὶ ἔτυπτεν αὐτὸν, καὶ πανστρατιᾷ τῶν 24.
πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας ἀκοσμιώτατος 72 εἶναι καὶ πονηρότατος 73, μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατη-

70. ὑπὲρ τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας — κινδυνεύω. Alia res est κίνδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Hoc est *reorum*, et in iudiciis, *de* patria, ne exulent, periclitantium: Istud, *fortium* et bonorum Ciuium, *bellis*, aut alioqui, *pro* patria periclitantium. Exempla in quauis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: vt Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ etc. MARKLAND.

71. στρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui istum librariorum *scopulum* remoui, Hoc exspectauerim ab aliud agente. Noui tamen Codices, qui quasi dedita opera *in* ea *Charybdi* perpetuo *laborant*. TAYLOR.

στρατιᾶς] Lege, στρατείας *expeditionis*: vt Orat. XVI. MARKLAND.

72. ἀκοσμιώτατος] sic auctore dedi Tayloro. in vulgatis est κοσμιώτατος. *pudori atque disciplinae militari aduersantissimus atque negligentissimus.*

73. πονηρότατος] καὶ πονηρότατος *Coisl.* Et credo, meliori fide. Nam non intelligo ἐξευρήχθη πονηρότατος. Et ea est notio τοῦ δόξας (non repetenda

στρατηγῶν ἐξενηρύχθη. ἔχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ὐ νόμιμόν ἐστιν
27. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· ὅτοι εἰσιν οἱ βίᾳ εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, ὅτοι οἱ διώκοντες, ὅτοι οἱ βίᾳ ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς, ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι, τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μή * με περιίδητε [74] ἐκ τῆς πατρί-
30. δος ἀδίκως ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολὺς κινδύνους κεκινδύνευκα, καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκα· καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδείς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν. ὥστε δικαίως ἂν ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεη-
33. θείην, ὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι, ὧν Σίμων βέλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμάτων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

credo, quae alibi dixi) vt ſocietatem cum κοσμιώτατος hic loci plane refugerit. Fortaſſe. Δόξας ακοσμιωτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Αθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

74. μή με περιίδητε] pronomen de meo interpoſui.

Admonitio. Ad notam n. 86. p. 127. adde iſtaec. Niſi haec eſt loci ſententia. Conſentaneum eſt alios horum mala eſſe recordaturos. quanto itaque magis hi ipſi malorum ſuorum erunt memores.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ 1.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem iure haec quaeſtio ſedem habet, quo ſuperior. Cum ſerua communi aere redempta duo Ciues Athenienſes communiter conſueuere. Lite tandem oborta, et habita bonorum permutatione, *(ius illud Athenienſibus proprium, de quo vide* Demoſth. Orat. *integram* adu. Phaenippum *de ea re habitam*, Petit. LL. Attic. *p.* 281. *et ſeqq.* Sigon. de Rep. Athen. IV. 4. Budaeum, Comment. L. Gr. *pag.* 91. *Edit.* Rob. Steph. Valeſ. *ad* Harpocr. *p.* 342.*) amicorum tamen opera facta eſt redintegratio, et res vtrinque in ſolidum reſtituuntur. Mulierem tamen ὁ διώκων quisquis fuerit, domi apud ſe concluſam tenet, quam cum repetit ὁ φεύγων, ventum eſt ad manus, et poſtulatur τραύματος ἐκ προνοίας.* TAYLOR.

Θαυμαστόν γε, ὦ βελτί[2], τὸ διαμάχεσθαι[3] περὶ τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί· καὶ τὸ μὲν ζεῦγος, καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ ἀγρῶ

1. Multis modis mihi videtur haec declamatiuncula in vmbra Scholae μελετᾶσθαι, ad imaginem ſuperioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in ſcriptis Codd. vt fieri ſolet, perpetuo adhaeſit. Περὶ ᾧ καὶ πρὸς ὅν. *Caius* et *Titius* erant

ἀγρῶ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον 4, μὴ ἂν δύνασθαι
42. ἀρνηθῆναι, ὡς ἐγὼ * ἀπέδωκα 5· φανερῶς δὲ περὶ
L 3 τούτων

sequioris aeui oblectamenta, non eius, quod Lysiam tulit, viris literisque incitatissimi. Fieri nihilominus potuit, vt Librarius ob Auctorum in hac causa ignorationem, addo etiam orationis portentosam deprauitatem, ita ἐπιγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὃν ἀδηλον. *Valesius* ad *Harpocr.* v. Απολαχεῖν coniecit Orationem habitam fuisse κατὰ Ποσιδίππου, siculneo nimis argumento innisus. Vtcunque tamen id sit, hodie habemus imperfectam. TAYLOR.

Post voc. προνοίας in titulo videtur deesse ἄδηλον. Valesius ad Harpocrat. p. 18. suspicatur, hanc orationem eandem esse cum ea, quae a veteribus citatur κατὰ ποσειδίππου

2. ὦ βουλή] alloquitur senatum areopagiticum.

3. τὸ διαμάχεσθαι] hic videtur non solummodo τοῦτον *hunc*, sed etiam nomen actoris, quod ignotum est, fortassis tamen est ποσειδίππον, interponendum esse. Nam haec est, non actio, sed defensio.

4. ἔλαβον] cum Scaligero lego ἔλαβεν. Ratio elucescet ex historia, quam vide in hypothesi. TAYLOR.

Non satis habuit Taylor hanc nouam lectionem ἔλαβεν commendare, sed etiam ipse in textum immisit, eiecta vetusta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animaduertens, insequente consonante, saltim ἔλαβε dandum fuisse. Verum hoc leue est. Grauius hoc, quod haec noua lectio rei gestae aduersatur. Reuocaui ergo veterem lectionem ἔλαβον, quae est prima persona singularis. *quae ego ex illius fundo ceperam atque abstuleram.*

5. ἀπέδωκα] sic, in prima persona singul. dedi do meo. libri omnes reliqui dant in tertia persona, ἀπέδωκε. *infitiari nequit, me illi reddidisse omnia, quae ex*

σέτων διαλελυμένον, ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ [6] ἡμᾶς [7] χρῆσθαι συγχωρῆσαι. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν [8] δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος,

eius re ruſtica vel familiari abſtuliſſem. ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀποδέδωκα eſt idem atque φάσκειν, ὅτι οὐκ ἀποδέδωκα *affirmare me non reddidiſſe.* negatiua particula poſt verbum ἀρνεῖσθαι iterari ſolet.

6. μὴ κοινῇ ὑμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — μηδὲ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: *negare, neque concedere nos eâ communiter uti.* Conſtructio hoc poſtulat. MARKLAND.

μὴ bene habet. Conſtructio haec eſt. ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ κοινῇ. infitiari nos vnquam conſenſiſſe in vſum illius ancillae communem.

7. ὑμᾶς] ſic vulgo. Reſtituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odioſa ſegnities, quae tam craſſum errorem nobis reſeruauit expiandum. TAYLOR.

8. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Grauiſſimum comma, et *tribus Anticyris* vix *ſanabile!* Ex iſtis vulgatorum librorum φανερῶς ἐστι ποιησάμενος, quis non protinus exclamabit, vindicate aliquis actutum haec in Barbariem, quam decet, καὶ εἰς ἅλα λύματα βάλλε. Sed vtcunque emendari poſſunt leui opera. Quo pacto, admoneris ex ſequentibus. Ἐν' ὑμῖν φανερος ἐγένετο ἐμοὶ διηλαγμενος. Noſter poſt pauciſſima. Διότι φανερος ἐστιν εγκαλεσας ἀδέποτ' ἀργύριον. Id. c. *Sim.* φανερος ἐξ δαπανηθεις. Iſaeus *de Dicaeogenis haered.* Et eadem ratione, *Iſocr. de permutatione* εδηλωσαν δ' ὅτω διακειμενοι. Herodot. *Erat.* 21. Αθηναῖοι — δηλον εποιησαν υπεραχθεσθεντες. Id. ibid. 74. Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένεα επαισον γενόμενον κακοτεχνησαντα ἐς Δημάρητον, δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων. et

eodem ſpiritu, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν προθυμος ἦν τῶν Αρκάδων τὰς προεξῶτας αγινεων. Aeſch. π. τῆς παραπρεσβ. Edit. Steph. p. 33. Ενταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς εξισαμενος αὐτῷ καταφανης ἦν. Xenoph. ἀναβασ. l. 2. fin. ςεργων δὲ φανερος μὲν ἦν ἀδένα, ὅτω δὲ φαίη φίλος εἶναι, τότω ενδηλος ἦν επιββλευων. Plutarch. *in Pericl.* Γενέσθαι πάντων επιφανεσατος αφειδησας τῶ σώματος. Inſigniter omnium maxime *Demoſth. c. Mid.* Οὐ μόνον δήπϖ τῶ μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβϖλευμενος ὁ τοιῶτος υβριζων ἐςὶν ἤδη φανερος. Expediuimus Graeca. Quid reſtat? γρίφος. Sphinx ipſa. Age, diuina. Ciuis Athenienſis aeger animi et dimidiatae Veneris impatiens, ſcortum, quod deamauit, maluit ſolus in ſomnis amplecti; atque, vt erat ingenioſus amor, tale aliquid commentum comminiſcitur, quo poſſet tam pretioſa ſupellex in eius domum tota tranſire. Facta eſt vtrinque agrorum, ſeruitutum etc. permutatio. Conſtat. Non negat. Τὴν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερος (vt monui) ἐςι ποιησάμενος. Iam vero βϖλόμενος ταλήθῆ λέγειν (audis veritatem veritate veriorem) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἢ (ſic vulg.) ἔλαβεν, permutationis ſc. reciprocae, ϗκ αν αλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τότων συνήλλαξαν. Supereſt vt complanem. Τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερος ἐςι ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν α ἔλαβεν, ϗκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν κ. τ. λ. Supra. Οσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ελαβεν (nunc ſaltem deprehendis neceſſitatem iſtius etiam correctionis) μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς ϗκ απεδωκε. TAYLOR.

Φανερῶς] Lege, Φανερός ἐςι ποιησάμενος· *patet enim feciſſe.* Sic paulo poſt, Φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Iſaeus de Haered. Dicaeogenis, p. 55. εἰς τὰς φίλϖς Φανερὸς εἰ δαπανηθεὶς ἀδὲν, *patet te in amicos nihil impendiſſe:* ita bene emendauit *Stephanus*, pro

μενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν 9 ἃ ἔλαβεν, 101.1.
ἢ οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν (βουλόμενος ταὐληθῆ λέγειν)
ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλα-
ξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν 10 αὐτὸν κριτήν 3.

Διονυ-

Φανερῶς. Centies in Libris commutantur ο et ω. vnde puto Matthaeum ſcripſiſſe ὅτως, vbi nunc legitur ὅτος. cap V, 19. ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ ὅτως, μέγας κληθήσεται etc. praeceſſit enim, καὶ διδάξῃ ὅτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui reſpondet altera pars ſententiae. vt enim ibi διδάξῃ ὅτω, ita hic διδάξῃ ὅτως: et vt illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. MARKLAND.

9. ἀπέδωκεν, ἃ ἔλαβεν] ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitur, (fac Poſidippum eſſe) in rus defenſoris impreſſione facta, res eius pari modo abſtuleratque defenſor actoris.

10. ἀπολαχεῖν] locus hic in Lyſiacorum difficillimis. Aut ſententia caret ἀπολαχεῖν ſiue id eſt, quod vult Taylor, ſiue id, quod Harpocratio maiori cum auctoritate, tum veritate vult. Ille vult eſſe *ſorte cadere*, a ſorte non renunciari. hic contra, a ſorte ad munus aliquod deſignari, eique praefici. Aut locus in mendo cubat, et deſunt nonnulla. Aut denique, ſi nihil hic deeſt, quod aio, rectequeſe omnia habent, neceſſe eſt, vt ἀπολαχεῖν h. l. ſignificet, *ſententia ſua cauſam alicui abiudicare.* quod ſi admittitur, liquida et expedita ſunt h. l. omnia, et haec eſt ſententia. Vellem illum, iudicem in Dionyſiis cum ageret, tribui meae victoriam non abiudicaſſe, quo victoria tribui meae adiudicanda teſtatum feciſſet, inter nos gratiam eſſe reconciliatam, quemadmodum etiam ſe, ſi ſors ſibi ſecunda eueniret, iudicaturum eſſe tabulis ea de re conſcriptis ſpoponderat, antequam a ſorte ad iudican-

Διονυσίοις· ἵν' ὑμῖν [11] φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν· νῦν δὲ ἔγραψε μὲν ταῦτα [12] a. εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλῖνος καὶ Διο-
6. κλῆς ἴσασιν. ἀλλ' ὃν ἓς αὐτοῖς μαρτυρῆσαι, μὴ διομοσαμένοις, περὶ τῆς αἰτίας, ἣ ἐγὼ φεύγω. [12] b. ἐ-

L 5 πεὶ

dum admitteretur. Verum poſtmodum fidem datam fefellit, aliique alicui tribui victoriam adiudicauit, noſtrae abiudicauit, quo facto animum adhuc infeſtum prodidit. Ad proximum κριτὴν ſubauditur ὄντα vel λαχόντα.

11. ἵν' ὑμῖν κ. τ. λ.] Fugitiuam particulam ἂν reduci moneo, quam, tametſi non video eius neceſſitatis, vt locus ſine ea plane conſtare nequiuerit, neceſſariam tamen, ex hoc loco poſt cognatum ſonitum facile excidere poſſe arbitror. ἵν' ἂν ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο. TAYLOR.

ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο etc.] Non opus eſt, vt legamus γένοιτο. vide ad Orat. primam. Caeterum haec et quae ſequuntur obſcuriora ſunt, et deprauata: praeſertim iſta, αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες: quae mihi mera aenigmata ſunt. Mox, pro ἀποκτενῶν, ſcribe ἀποκτενῶν, *occiſurus*. MARKLAND.

12 a. ταῦτα] Video nonnullis placere τὄνομα. *Nomen* inter competitores referre. *N. c. Agoratum*, ὡς Ἀθηναῖος τὄνομα ἐπιγραφόμενος. Omnino conſulendus locus *Arriani* in *Epictet.* I. 19. Σήμερόν τις ὑπὲρ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τῷ Αὐγούστῳ. Λέγω αὐτῷ, Ἄνθρωπε ἄφες τὸ πρᾶγμα. Δαπανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν. Ἀλλ' οἱ τὰς φωνὰς (*Caſaub.* in notis MSS. φορμύλας vel φόρμας) φησὶ γράφοντες. γράψασι τὸ ἐμὸν ὄνομα. De ludis Nicopolenſibus. TAYLOR.

12 b. ἣ ἐγὼ φεύγω] Emendo cum Scaligero, Πε-

πεὶ σαφῶς ἔγνωτ' ἂν, ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ 13
κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐκαθέζετο 14.
ἀλλ' ἦν, εἰ βέλεται, ἐχθρός· (δίδωμι γὰρ αὐτῷ
τοῦτο· οὐδὲν γὰρ διαφέρει) οὐκοῦν ἦλθον [αὐτὸς] 15 αὐ- 9.
τὸν ἀποκτενῶν, ὡς ὅτός φησι, καὶ βίᾳ εἰς τὴν οἰ-
κίαν εἰσῆλθον; διὰ τί ἂν οὐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον
λαβὼν τὸ σῶμα, καὶ τοσοῦτον κρατήσας, ὥστε καὶ
τὴν ἀνθρωπον λαβεῖν; φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ'
οὐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν οὐδείς γε ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι 12.
θᾶττον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγεὶς ἀπέθανεν, ἢ πυξ
παιόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώμενος
τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν· ἀλλ' ὀρράκῳ φη-
σὶ πληγῆναι. καίτοι φανερὸν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι
οὐ πρόνοιας 16 γεγένηται. οὐ γὰρ ὅτως 17 ἤλθομεν, 15.
ἀδά-

ρὶ τῆς αἰτίας, ης ἐγὼ φεύγω. Et punctum poſt διομοσαμένοις adieci. TAYLOR.

Aut ἧς, aut potius ἦν eſt legendum.

13. αὐτὸν οἱ] traiectio eſt Atticis haud infrequens, pro οἱ αὐτὸν. nos eos fuiſſe, qui operam dediſſemus, vt nomen eius inter ſortientes referretur.

14. ἐκαθέζετο.] Ἀλλὰ τοῖς μὲν μισθοῖς κριταὶ καθηνται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς εφεδρασι βραβευταί. Poll. III. 30. Adde *Lucian.* in *Hermotimo.* TAYLOR.

15. αὐτὸς videtur delendum, vt e proximo αὐτὸν natum.

16. προνοίας] ſic vulg. Lego πρόνοια in caſu recto: Vti et in ſequentibus. N. in ſuperiori oratione. Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. TAYLOR.

προνοίας γεγένηται] Lege, πρόνοια, caſu recto: et ita paulo infra, ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια: *itaque, quomodo haec cenſiri poſſunt* πρόνοια, ſiue, *de induſtria?* Sic Aeſchines κατ. Κτησιφ. p 55. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή. Noſter

ἀδήλε ὄντος, εἰ παρὰ τοῦτο εὑρήσομεν ὄσραικον, ἢ ὅτως [18] αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολογοῦμεθα [19] πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ * μεθὺς οἴνου [20] ἐλθόντες. ὥστε
18. πῶς ταῦτ' ἐστι * πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι ἀδαμῶς· ἀλλ' ὅτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερως [21] ἐστι, καὶ

Orat. III. καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina, ὅτι μὲν οὖν ὅτε πρόνοια (non προνοίᾳ) ἐγένετο, ὅτε ἀδικῶ τοῦτον — ἐπιδέδεικται. Ante quae verba *Schottus* putat nonnulla desiderari, quod verum puto. MARKL.

17. ὅτως] sic, vt hic adstamus, coram iudicio, sine armis, sine telis, sine instrumento caedis.

18. ἢ ὅτως] Nescio, quid sit, ni hoc modo reformes. καὶ ὅτως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. TAYLOR.

ὄσραικον, ἢ ὅτως etc.] Forte, ὄσραικον, ἢ ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν: *testam, aut aliquid, quo eum occideremus.* Xenophon Cyropaed. VII. ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. Caeterum omnia ab ἀδήλε vsque ad ἀποκτενοῦμεν Parentheſi includenda sunt. MARKLAND.

ὅτως, hoc modo, lagena vini puta, testa perquam fragili et ad necem inferendam inhabili. bene habet hic locus.

19. νῦν δ' ὁμολογοῦμεθα κ. τ. λ.] Fatemur. *Heidius.* Acute sane! Sequentia tolerari nullo pacto possunt. Attamen in Codd. obstinatum silentium. Procul dubio ita argumentum instituit Orator. *Palam est, atque etiam aduersariis in confesso, nos comissatum iuisse,* non solum puerorum tibicinumque grege stipatos, *verum etiam bene madidos,* ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια. TAYLOR.

20. μεθὺς οἴνου] sic dedi de meo. *ad temulentos.* pro vulgato μετ' οἴνου.

21. δύσερως] Erudite explicat hanc vocem *Heins. Lection. Theocritic.* c. 4. consulendus omnimodo. Sed ista explicatio huic loco competere nequit. Addo ne-

καὶ ἀμφότερα βέλεται, τό, τε ἀργύριον [22] μὴ ἀποδῶναι, καὶ τὴν ἄνθρωπον ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρωξυμμένος [23], ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν. ἀνάγκη δὲ ἀμύνασθαι. ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ 21.
περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτον φησὶ ποιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐρᾶσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἦκεν, ὥστε δὴ αἰσχύνεται τραῦμά * τε [24] ὀνομάζων τὰ ὑπώπια, καὶ ἐν κλίνῃ 24.
περιφερόμενος, καὶ δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι πάρνης ἕνεκ' ἀνθρώπου, ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν, ἐμοὶ ἀποδόντι τἀργύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλευθῆναι, καὶ πρὸς ἅπαντ' ἡμῖν

que vlla. Amor, neque *infelix* neque *nimius* ſenſum expediet. Legendum eſt Δυσερις. Vel ſi Attice mauis δύσηρις. V. *Hoerin.* Aelian. *V. H.* II. 21. Οὔτε γάρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δυσερις ἔτε ἀγροικίᾳ πράττω τοῦτο. TAYLOR.

δύσερως] Vide de hac voce doctiſſ. *Iungermannum* ad Polluc. VI, 42. MARKLAND.

Rem turpem qui amat, vitioſam, amore indignam, quam alii deteſtaturi ſint, is eſt δύσερως. tum, qui in rem a ſe amatam inſumere nolit. Amoris enim eſt, in rem, quam amplexus ſit, erogare, neque ſumtibus parcere. Eſt hoc quoque miſeri et praui amoris, atque occoecati, quod ancillam ad tormenta tradere recuſaret eam, per cuius teſtimonium conſequi poſſet hoc, vt cauſam vinceret, periculoque iudicii liberaretur.

22. ἀργύριον] pretium meretricis a lenone emptae.

23. παρωξυμμένος] geminaui μ, quod vulgati ſimplex dant.

24. τραῦμά τε ὀνομάζων] ſic dedi de meo. vulgati pro media voce dant γε.

ἡμῖν ἀμφισβητεῖ· ἐξὸν δὲ ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασανισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι, οὐκ ἠθέλησεν. ἢ πρῶτον [25] μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε, πότερα κοινὴ ἡμῖν ἦν, ἢ ἰδία τούτου· καὶ πότερα τὸ ἥμισυ τοῦ ἀργυρίου ἐγὼ συνεβαλόμην, ἢ ὅτος ἅπαν ἔδωκε· καὶ εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ ἦμεν, ἔτι δὲ, εἰ μεταπεμφθέντες ἤλθομεν, ἢ ἀδενὸς καλέσαντος· καὶ εἰ ὅτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων, ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. τούτων καθ' ἓν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων ἁδὲν ἦν ὅ, τι ἀ ῥᾴδιον [26] * αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς καὶ τούτοις ποιῆσαι. Οτι μὲν ἦν [27] ὅτε πρόνοια ἐγένετο, ὅτε ἀδικῶ τοῦτον, ὦ βουλή, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν ἐπιδέδεικται. ἀξιῶ δ' ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν, φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσοῦτον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι ἀ ψεύδομαι, διότι ὅτος

25. ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε] Lege, ἥ (sc. ἄνθρωπος, *serua*) κατείπῃ. *quae dicat. Schottus* quoque coniecerat ἥ. MARKLAND.

Debebat insequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non semper tam diligentes sunt auctores, vt puncta quaeque annumerent. relinquunt ista saepe lectoribus supplenda. Iterata καὶ insequentia vicem gerunt dictionum ἔπειτα, μετὰ ταῦτα etc.

26. ῥᾴδιον αὐτῇ] hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic foeminae, ancillae, erat, et singula ista, quae modo commemoraui, quaestionis capita, et reliquorum ad hanc causam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipsis aduersariis meis.

27. Οτι μὲν οὖν] Desiderari nonnulla arbitratur Schott. Ego potius aliquid ab initio. TAYLOR.

ὅτος ἐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπε ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον· καὶ μὴ τοσοῦτον [28] ἰσχύσαι τὰς τότε λόγας, ὅτι φησὶν αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως γὰρ προσήκει [29] κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται [30], καὶ ἐκ ἀληθῆ 39. λέγει.

28. τοσοῦτον ἰσχύσαι] *tantum valere*, vt ſcil. me condemnetis, aut, quantum aduerſarius meus vult.

29. προσήκει κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας] Mallem, τὸ τῆς ἐλευθερίας, *quod de Libertate* eius *dicitur*: negotium iſtud Libertatis eius. Lucian. in *Prom. es in verb.* p. 18. Το γὰρ της κλεπτικης, (καὶ γὰρ κλεπτικὸς ὁ θεὸς) ἄπαγε· τοῦτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικῆς ὁ θεὸς, *Furax enim eſt ille Deus*, ſcil. Prometheus, qui *Deus* erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Aeſchylum in *Prometheo Vincto*. Sic et Matt. XXI, 21. ἀ μόνον το της συκης ποιήσετε: *non ſolum, quod ad ficulneam attinet, facietis.* Obſcure vulgata, *de ficulnea.* Senſus eſt, *quod ficulneae accidit.* MARKLAND.

Ad me quoque pertinet eius libertas, in arbitrio meo quoque ſitum eſt, ſerua ſit an libera. Partem pretii a me in eam erogatam, ſi ei remitto, ſinoque liberam eſſe, erit; ſin autem recuſo, ſerua erit, vt eſt. Locus hic bene habet. προσήκει μοί τινος bene graecum eſt.

30. ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ ἐκ ἀληθῆ λέγει] Hinc videmus non nouum fuiſſe, nec politiſſimis Graecorum incognitum loquendi genus, quo vtitur Ioannes 1 Epiſt. II. 4. ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. Vide et cap. I, 6. Sic et Orat. XIII. ἐβούλοντο ἂν ακοντα δοκεῖν αὐτὸν, καὶ μη ακοντα, μηνύειν. MARKLAND.

λέγει. ἢ δεινόν γε [31], εἰ εἰς μὲν [32] λύσιν τῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὅ, τι ἐβουλόμην· κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς πατρίδος, ἐδὲ πυθέσθαι παρ' αὐτῆς τα-
42. ληθῆ ἐκγενήσεται περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν καθέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων λύσει πραθείη [33], ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βουλομένων ἀπολῦσαι,

31. ἢ δεινόν γε] Excidit particula οτι. Tu fac reducem. H δεινόν γε, εἰ, οτι εἰς μὲν λύσιν — ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. TAYLOR.

32. εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba adtente legas, videbis aliquid ſenſui deeſſe. Lego, εἰ ἧς εἰς μὲν λύσιν τῦ σώματος. Amittebatur ἧς in ſequente εἰς. M.

Locus hic planus et ſanus eſt. Vellem Lyſiaé omnes alios locos, omniumque auctorum tam ſanos et tam expeditos eſſe, atque hic eſt. Ad ἢ δεινόν γε ſubauditur εἴη. *Foret vtique indignum.* Tria haec verba ſententia ſunt per ſe ſubſiſtens, abſoluta et perfecta, quiete quadam ſpiritus, veſtigio veluti ſuo inſiſtentis, ab inſequentibus ſeparanda. Nouam ordiuntur ſententiam iſtaec εἰ μὲν εἰς λύσιν — Eiusmodi interciſa et abrupta oratio mirifice decet indignantes atque ſtomachantes. Scatet Demoſthenes, cum aliis oratoribus graecis, eiusmodi exemplis. v. Noſtri p. 104. 31. et 117. 19.

33. πραθείη] Ita *Coisl.* Scal. Steph. προθείη *Ald.* Quae ſequuntur, ſi ſana ſint, eas habent argutias, diſputandique ſubtilitatem, cui me imparem eſſe aſſequendae lubens praedicem. In fine commatis, vbi ſe ipſam prodit corruptela, legere mauult Steph. ἐκβαλεῖν αὐτὸν πειρωνται. Mecum diſpice, quod ſubmo-

λῦσαι, ἔστι καὶ ἄλλοθεν [34] εὐπορήσαντι κομισθῆναι [35]. ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον, ὃ δυνατόν [36].102.I ἐγὰρ

nuit vir ſollertiſſimus, noſtra tamen praedicatione maior. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπεδὴν ποιοῦνται. Noſtrae ſit laudis ingenioſiſſimae coniecturae fidem adſtruere. Τάτε δὲ ἕνεκα τάτες σπεδὴν ἐποιησατο Λεωνίδης μόνες Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι κ. τ. λ. Herodot. *Polymn.* 205. Id. *Cl.* 4. Τὸ μὲν νῦν ἁρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπεδὴν ποιησασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων. Et *Pauſan. Attic.* c. 4. Δελφὸς διαρπάσαι μάλιστα εἶχον σπεδὴν. TAYLOR.

quam vt ea vendatur, ſi neceſſe ſit, aliaque nulla pateat via mei ex hoſtium captiuitate redimendi.

34. ἄλλοθεν] alio quocunque modo, non per ancillae venditionem. poſſis enim, etſi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipſorum hoſtium, pecunia quoquo tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo ſumta, quo minus neceſſe habeas ancillam vendere.

35. κομισθῆναι] ſimplex bene ſi habet, idem valet atque compoſitum ἀναχομισθῆναι. id eſt κατέρχεσθαι, domum, in patriam redire.

36. γενόμενον, οὐ δυνατόν.] Lege, γενομένην (ſcil. αὐτὴν) ὃ δυνατὸν, nempe κομισθῆναι, *recipere*. Dicit: ab *Hoſtibus* quouis alio tempore captiua, datâ pecuniâ, redimi potuiſſet; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam* inimici, ſed *exilium* et exitium Aduerſarii ſui expetunt. Pro ἄλλοθεν lego ἄλλοτε, *alio tempore*: argumentatione, ſi recte capio, hunc ſenſum poſtulante. Attente legas totum Enthymema, ab iſtis ἢ δεινόν γε, ad hunc locum; et videbis Exemplum acu-

ἐ γὰρ ἀργύριον λαβεῖν προθυμῶνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιῶνται [37]. ὥσθ' ὑμῖν
3. προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτῷ [38], διὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἄνθρωπον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν ἔλεγχον ὅτως ἀκριβῆ, ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ῥᾳδίως ὠήθη. ἐ
6. γὰρ δή που τήν γε τούτου [39] πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς [40] τοὺς αὐτῷ οἰκέ-

minis eiusmodi, quod longe abeſt ab *Subtilitate* iſta, quam in Lyſia mirati ſunt Veteres. MARKLAND.

Sin autem ego ſemel poteſtati meorum inimicorum permiſſus fuero, fieri nequit, vt patriam recuperem. nam in ἐ δυνατὸν ſubauditur a communi ἀνακομισθῆναι, vel κατέρχεσθαι.

37. αὐτὸν ποιῶνται] interponendum videtur περὶ παντος, aut περὶ πλείστου, aut πρὸ ῥγου. rebus aliis anteponunt omnibus, aut hoc vnum omni vi contendunt, vt ipſum temet e patria exterminent. opponuntur hic inter ſe αὐτὸν, id eſt σεαυτὸν temet ipſum, et ἀργύριον pecuniam tuam. pecunia tua haud mouentur. at temet ipſum laborant patria euertere.

38. μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] μὴ ἀποδέχεσθαι του λογου αὐτῷ. Scal. Infra modo. Οὔκουν δεῖ ὑμᾶς, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τους τουτου λογους. TAYLOR.

Bene habet αὐτῷ. ſubauditur τὸν λόγον. perinde vſurpatur ἀποδέχεσθαί τινος atque τινα, et λόγον τινός.

39. τούτων πρόκλησιν] MS. τούτου: quod omnino verum eſt, vel propter iſtud, quod ſequitur, τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας. MARKLAND.

40. ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ἧς. TAYLOR.

οἰκέτας ἠξίω βασανίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν, ἐλθόντας [41] ἡμᾶς ὡς τοῦτον, καὶ ἡμεῖς [42] ὁμολογοῦμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες [43] ἢ μὴ, καὶ πότερον πρότερος [44] ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον ἂν ἤδει [45]. ἔτι δὲ τοὺς μὲν τούτω οἰκέτας, ἰδίους ὄντας

Non hic vitium, ſed in proximo eſt; id quod ſtatim demonſtrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque eſt, atque ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, ſuper quibus ille ſeruos ſuos obtulit quaeſitioni per tormenta. Haec eſt ſententia loci. Vnde conſtat poſt ἠξίω deeſſe ταύτην. Noſtra ſponſio, πρόκλησις, vel prouocatio haec erat βασανίζεσθαι τὴν ἄνθρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς ὅτος ἠξίω τοὺς οἰκέτας βασανίζεσθαι. Rogat iudices, vt hanc ſponſionem ſuam ne patiantur ſibi minus probari, quam ſponſionem aduerſarii.

41. ἐλθόντας ἡμᾶς] haec eſt ſuperenarratio illorum, quae modo dixerat, ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν. nam quae illi (ſerui puta) norant, ea ipſi nos fatemur; vt proinde tormentis opus nihil ſit, ad ea explorandum, quae nemo infitiatur. Ecquid autem ſerui tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id eſt, ὅτι ἤλθομεν ὡς τοῦτον, norant nos ad hunc veniſſe. nil aliud.

42. καὶ ἡμεῖς] id eſt ταῦτα καὶ ἡμεῖς.

43. μεταπεμφθέντες] ſcil. a communi repete ἤλθομεν ὡς τοῦτον.

44. πότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege, πότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra: ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. Eadem deprauatio init. Orat. VIII. M.

Praetuli πρότερος in maſculino, lectioni vulgatae πρότερον in neutro.

45. ἂν ἤδει] Bene ſi habet ἄν, debet ἤδει accipi ſic, ac ſi dixiſſet διὰ τῆς ἐκείνης μηνύσεως ἐφανερῶτο ἄν,

ὄντας τούτῳ, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως [46] ἄν τι τούτῳ χαριζόμενοι καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ
12. κατεψεύσαντο. αὕτη δὲ ὑπῆρχε κοινή, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον καταπεπτωκότων [47]· καὶ μάλιστα ἤδει [48], ὅτι διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πραχθέντα ἡμῖν

M 2 γεγέ-

constitisset per huius ancillae indicium. Sin autem ἤδει solito modo etiam hic significat, *norat*, malim pro duobus vocabulis ἂν ἤδει legi vno συνήδει. *conscia erat.*

46. ἀνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen. Ανοήτως ἂν η τούτῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. Ne minimo aliquando interuallo in MSS. distant τι et η. vt notum est tractantibus. Repone mox αὕτη. TAYL.

εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως ἄν τι etc.] Vox ἀνοήτως sine dubio deprauata est. Forte: εἰ ἐβασανίζομεν ἄν, εἰκότως ἄν τι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο: *si quaestioni subiecissemus, probabile est eos, huius* (domini sui) *gratiâ, quiduis in me, etiam praeter veritatem, mentitos fuisse.* Nisi malis ἀπροονοήτως, *temere.* MARKLAND.

Taylor locum hunc ex arbitratu suo sic ediderat, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοήτως ἄν ἤ τούτῳ. Reuocaui lectionem Aldinae ἄν τι, pro ἄν ἤ, quod Taylori coniecturae debetur. Caeterum facili opera locum hunc sanes, aut sic, vt pro τούτῳ εἰ legas vno vocabulo τουτῳεἰ. vt sic, vt ἐβασανίζομεν geminetur, ad hunc modum — τούτῳ, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἄν ἀνοήτως, ἄν (id est ἐάν) τι. seruos huius, qui huius proprii sunt, si torsissemus, torsissemus temere (si scil. seruamus ἀνοήτως, aut, si ἀνονήτως leginus in cassum,) si quid, in gratiam heri sui, meumque in damnum, mentiti fuissent.

47. καταπεπτωκότων] subaudi ὑπὲρ αὐτῆς.

48. ἤδη] ἤδει (sic) *Coisl.* Pro sequentibus meam praestabo fidem, καὶ ευ ηδει οτι ωδε εκ ταυτης ἐγωγ' ἂν

γεγένηται, καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ἐν ταύτῃ 49. ἐγώ τ' ἄνισον 50 εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο.

ἴσον εἶχεν βασανισθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνευεν τοῦτο. TAYLOR.

Dedi partim e libris, partim de meo, ἴδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, ſcil. ἴδει dant libri complures. ὅτι de meo addidi, vel potius iam Taylor viderat id addendum eſſe, tametſi a vera loci ſententia quamplurimum is aberrauit. Poterat etiam ſine ὅτι locus ſic emendari: ἴδει — γεγενῆσθαι, καὶ οὐ λήσειν (in infinitiuo.) norat (aduerſarius puta meus) propter hanc mulierem maxime noſtras rixas exſtitiſſe omnes, nihilque per eam manſurum eſſe occultum.

49. καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ἐν ταύτῃ] Lege, καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ταύτην: *et nihil hanc latet*, totam rem ab initio intelligit. Demoſthenes *de Foed. cum Alex.* οὐ γὰρ δὴ λέληθέ γε αὐτοὺς οὐδὲν τούτων. Sequitur: ἔγωγ' ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης etc. contradicit ſibi in verbis proxime ſequentibus. Lege, ἴσον οὐκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem, ſi iſta quaeſtioni ſubiecta fuiſſet, adeo non aequam conditionem ſubiiſſem, vt in hac parte etiam periculum adiiſſem: multo enim pluris illum quam me iſta facit: et tamen etc. Sic Orat. VII. τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον οὐκ εἴχετε. Ita et ibi legendum. vulgo deeſt οὐκ. MARKLAND.

Subaudi βασανισθείσῃ. in illa, vbi tormentis ſubiecta fuerit, nihil latebit, h. e. omnia in lucem prodibunt, per ipſius confeſſionem tormentis expreſſam. totam illa rem patefaciet. Etiam hic locus bene habet.

50. ἔγω γ' ἂν ἴσον εἶχον] ſic vulgati. Dedi de meo ἐγώ τ' ἄνισον εἶχον. *et ego impar eſſem habiturus.* h. e. conditione futurus fuiſſem iniquiore, quam ipſe eſt. aut ſi ἄν malimus hic ſeruari, ſic erit leg. ἂν ἧσσον εἶχον, eadem manente ſententia.

15. τᾶτο. πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τᾶτον ἢ ἐμὲ Φαίνεται ποιησαμένη, καὶ μετὰ μὲν τᾶτο ἐμὲ ἠδικηκυῖα, μετ' ἐμοῦ δ' ἀδεπώποτε εἰς τοῦτον ἐξαμαρτοῦσα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μὲν εἰς ταύτην κατέφυγον, ἅτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ. ἔκαν δεῖ ὑμᾶς, ὦ βαλὴ, τηλι-
18. κούτα ὄντος τοῦ κινδύνα, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τάτα λόγας, ἀλλ' ἐνθυμαμένας [51], ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βία ὁ ἀγὼν ἐστιν, ἐν ὑπόλογῳ [52]

M 3 ταύ-

51. ἀλλ' ἐνθυμαμένας κ. τ. λ.] Vidit Steph. ſententiae minas, itaque ruituram ſuſtentauit. Αλλ' ἐνθυμαμένας, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τᾷ βίᾳ ὁ ἀγὼν, εν τινι μὲν υπολογῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητειν τάτων ἔτι μείζας πίστεις. Mecum communicauit Vir laudatiſſimus, ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίᾳ ὁ ἀγὼν εστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, ſed non ita, vt accuratius fieri non poſſit. Lego enim Ενθυμαμένας, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τᾷ βίου ὁ ἀγὼν εστηκεν, υπολογον ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, κ. τ. λ. Dinarch. *c. Demoſth.* Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Αθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ Κόνωνος υἱεῖ τᾷ τὰς Ελληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, ἀκ εποιησασθε υπολογον, ἀδὲ τῆς τότε ἐνεχώσης κρίσεως, ἀδὲ τῶν ὅρκων, ἃς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς εὐεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Υπόλογον. Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως εἰ γνήσιος, ἀχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τᾷ ἀκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέα· ἀδεὶς ὑπόλογος βαλῇ γέγονεν, ἀντὶ τᾷ, ἀδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. TAYLOR.

52. ὁ ἀγὼν. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ etc.] *Stephanus* legit, ὁ ἀγὼν, ἔν τινι μὲν ὑπολόγῳ — ποιεῖσθαι, καὶ μὴ

ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν, ἀλλ' ἢ ταύτας,) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι 53. 21.

ἀγα-

ζητεῖν, pro ζητεῖτε. Sed minore mutatione, vel nullà potius, res geri poteſt, ita: — ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (ἃ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Totam ſententiam adduxi, prout diſtingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocrationem: ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τοῦτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τοῦτο, eſt, *huius rei rationem habere*, fere cum ſignificatione *excuſationis* vel *abſolutionis*. Vide noſtrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem ſenſu vtitur Andocides Orat. κατὰ Αλκιβιάδου, p. 33. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τοὺς νίκας: quaſi diceret, *non abſoluerunt eum propter victorias*. et Demoſthenes alicubi de Corona: et Aeſchines adu. Cteſiph. p. 82. νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί· de Thraſybulo, in cauſa quadam damnato. Dinarchus adu. Demoſth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον. *Timotheum non excuſauiſtis*. Et ita p. 110. vbi haec omnia repetit; et vnde locus iſte in Orat. adu. Demoſth. emendari poteſt, pro αὐτὸς ἔφη, legendo, αὐτὸν Αριστοφῶν ἔφη. De voce πρόκλησις vide Pollucem VIII, 6. ſegm. 62. et Harpocrationem. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ. quae facilis, elegans, perſpicua et certa eſt emendatio. Vtinam omnes, aut multae ſaltim, eiusdem tales eſſent.

§ 3. ὡς — προνοηθῆναι] Haud me fugit ὡς interdum cum infinitiuo conſtrui. Creberrime hoc ſchema Diodorus Siculus vſurpat. Verum Atticis, ſi be-

ἀγαναικτῶ δ', ὦ βελὴ, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην
ἄνθρωπον περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα·
τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργα-
σμένος; ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἐξαμαρτών;
24. οὐδὲν γὰρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον· ἀλλὰ
λόγῳ 54, τὸ τῶν πάντων, κινδυνεύω πολὺ μείζω συμ-

 φορὰν

ne meminī, haud eſt frequentatum. quare ſuſpicor ὡς eſſe delendum, vt ex ας proximi vocabuli ταύτας natum. quod ſi tamen ὡς ſeruetur, ſuſpicer paulum quid deeſſe, vt integra ſententia hunc ad modum procedat. ὡς εἰκός ἐστιν ἐμοὶ οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. plane non eſſe conſentaneum me vitae eius inſidias comparaſſe.

54. ἀλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Haec profecto non ſunt ſatis ſana, ſed leui opera reſtituenda. Aduerſarii inuidiam, huiuſque litis atrocitatem nihil mirum, ſi hominis bona vbique exiſtimatio et ſumma, qua floruit, gratia ſibi concitauit. Idque ab omnibus vno ore verum eſſe praedicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῳ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. TAYLOR.

ἀλλὰ λόγῳ τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω etc.] Corrupta haec eſſe ſcio: ſed non poſſum emendare. Nonnulla deeſſe exiſtimo. MARKLAND.

Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. quae bene habet. niſi quod ſic diſtinguendum eſt, vt diſtinxi λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. poterant quoque haec tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheſeos includi ſignis. Verum hoc leue et vix dignum commemoratu eſt. Poſt illa vero verba parum quid deeſſe mihi videtur. e. c. βραχέα (aut σμικρόν τι) ἡμαρτηκὼς. Sed ſola criminatione tenus peccati mediocris reus factus incidi in periculum cladis per hos, vel propter hos mihi conſciſcendae multo maximae. Supplementum

φορὰν ἐμαυτῷ διὰ τούτους [55] ἐπαγαγέσθαι. πρὸς οὖν παίδων καὶ γυναικῶν, καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἐχόντων, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεήσατέ με, καὶ μὴ περιίδητε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε. οὐ γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν, ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος. 27.

eiusmodi nisi admittas, in quo *crimen exiguum* commemoretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκέναι, qui peccati alicuius verbis tantummodo insimulatur, non ἔργῳ convincitur, reapse id peccasse. λόγῳ idem est atque λόγῳ μόνῳ, aut ψιλῷ ῥήματι, cui opponitur ἔργον. In τὸ τῶν πάντων subauditur πρᾶγμα vel ἔθος, vel ἔργον. id quod cuiusuis est, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, insimulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut potest facere, aut solet. Verum pauci suis criminationibus fidem adstruere aut norunt, aut curant.

55. τούτους] cum contemtu et indignatione est pronunciandum. *propter hos*, ancillam puta, et ne illam quidem frugi, sed quaestum meretricium exercentem, eiusque herum, qui idem herus eius et amicus atque defensor est. Caeterum nil video, quare Lysiae abiudicari debeat haec oratio, quae ingenium eius respiret. Cum superiori oratione commune nil habet, praeter forum idem, causaeque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Ambae in crimine caedis praemeditatae versantur. reliqua omnia diuersa sunt.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ

ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Huius δευτερολογίας argumenti adornandi poteſtatem nobis inuidit temporis iniuria. Ιεροσυλίας *agitur Callias, aduena, vti videtur, non ille tunc temporis nomine ſatis celebris, Hipponici filius, (cuius genealogiam deducit* Palmer. Exercit. *p. 754.) Accuſant Serui* 1.

36. Εἰ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς, ἢ τοῦ σώματος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξῆκεν ἂν

M 5 μοι

1. Oratiuncula haec quominus integra habeatur, nil equidem video, quod intercedat. tameſi fieri poſſit, vt pars eius, eaque neſcio an haud mediocris interciderit. Neque hoc intelligo, quid auctorem elogii in ſuſpicionem induxerit, hic cauſam ſacrilegii agi. Vel ſolum illud, quod ipſo in limine occurrit, τοῦ σώματος, alio vertere ſuſpicionem debebat; Ergone ſacrilegii rei venibant? atqui morte luebant. Sed capitis rei non ὑπὲρ τοῦ σώματος, ſed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο. De corpore dicitur atticis ille periclitari, de quo certatur, vtrum ſeruilis ſit conditionis, an ingenuus. Denique aut haec non eſt δευτερολογία, aut Taylor illi voci nouam attribuit vim, qua mihi quidem nondum innotuit. δευτερολογία eſt, cum reus idem ad actoris ſecundam actionem reſpondet. Haec autem oratio eſt aduocati Calliam reum defendentis. Verum

μοι καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα [2]. νῦν δέ μοι
δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι, κελεύοντος καὶ δεομένου, καὶ
φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ, καὶ (ἕως ἔζη) τῷ πατρὶ, καὶ
πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους γεγενημέ- 39.
νων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια, ὅπως ἂν δύ-
νωμαι. ἐνόμιζον μὲν ἔν γέ τῳ μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύ-
τῃ τῇ πόλει, ἄλλῃ πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τινος τεύ-
ξεσθαι παρ' ὑμῶν, ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσ- 42.
οῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύον-
τες οὐχ ἧττον ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μη-
δὲν ἀδικοῦσιν, ἢ τοῖς πολλῶν κακῶν αἰτίοις οὖσιν. ὑ-
μᾶς δὲ ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν θεραπόντων λόγους
πιστοὺς νομίζειν, τοὺς δὲ τούτων, ἀπίστους· ἐνθυμουμέ- 103.1
νους, ὅτι Καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώποτε οὔτ' ἰδιώτης ἐνε-
κάλεσεν, οὔτε ἄρχων· οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει,
πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, ἀδεμίαν δὲ σχὼν 3.
αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἀφῖκται· οἵτοι δὲ ἐν
ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες, καὶ πολ-
λῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθοῦ τινος αἴ-
τιοι γεγενημένοι, περὶ ἐλευθερίας νυνὶ ποιοῦνται τοὺς
λόγους. καὶ ἃ θαυμάζω. ἴσασι γὰρ, ὅτι ἂν ψευδό- 6.
μενοι ἐλεγχθῶσιν, ἀδὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων
πείσονται· ἐὰν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόν-
των κακῶν ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιού-

τους

videtur Taylor haſce duas res, quae diuerſae ſunt, rei defenſionem poſteriorem, cum ipſe iterum pro ſeſe dicit, cum interceſſione amici ad patrocinandum aduocati commiſcuiſſe.

2. εἰρημένα] ſubaudi ὑπὲρ αὐτοῦ.

τους ὅτε κατηγόρους, ὅτε μάρτυρας πιστὸς χρὴ νο-
9. μίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες [3] περὶ ἑτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες, εἰς κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς καθιστᾶσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὑπὲρ τούτων ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἁπάντων
12. τῶν ἐν τῇ πόλει. ὑπὲρ γὰρ τούτοις [4] μόνοις εἰσὶ θεραπεύοντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἳ πρὸς τὴν τούτων [5] τύχην ἀποβλέποντες, οὐκέτι σκέψονται, ὅ, τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας, ἐλεύθεροι γένοιντο, ἀλλ' ὅ, τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν μηνύσαντες [6].

ΛΥΣΙΟΥ

3. In hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro κερδαίνοντες legendum videtur κερδανοῦντες, in Futuro. Caeterum τὸν ὑπὲρ Καλλίου citat Harpocration V. Τίμημα, sine vlla νοθείας suspicione; nulla tamen Ιερουλίας mentione facta: adeo vt vtrum hanc Orationem voluerit nec ne, non pro certo affirmari possit. Alius quoque κατὰ Καλλίου, Υβρεως, meminit Iul. Pollux III, 8. segm. 76. MARKLAND.

Bene habet κερδαίνοντες. Marklandi coniectura κερδανοῦντες si probetur, etiam pro βοηθοῦντες legendum sit βοηθήσοντες. quod ne ipsi quidem illi visum fuit; nedum vt alii cuiquam in mentem veniat.

4. τούτοις] Calliae puta et aduocatis eius. vel vniuerse inquilinis omnibus, cuiusmodi Callias erat.

5. τούτων] vtrorum, dominorum, an seruorum? nam vtrumque conuenit. ego tamen seruos potius hic arbitror designari.

6. μηνύσαντες] deesse aliquid huic orationi, an contra plenam esse, quis pro certo definierit. Vtrum-

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cautum erat Legg. Atticis, ne cui ἀτίμῳ liceret templa adire, aut rebus ciuilibus ſeſe adiungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Myſteria atque Hermas obmutilatos, ἀτιμίᾳ olim notabatur, ea lege ſe teneri noluit. Ei igitur Ενδείξεως *ſcribitur dica. Quam cum agit Cephiſius quidam, δευτεραγωνιστῇ Orator praemanibus. Vtrique aduerſariam et quidem luculentam orationem habuit* Andocides, *ſub alieno tamen nomine, ſc. περὶ τῶν μυστηρίων adhuc deliteſcentem. Non igitur vtique periit eius περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, quam memorant* Plutarchus *in vita et* Harpocrat. *in ζητητής. Acta eſt cauſa non diu poſt ſublatos triginta viros, in Eleuſinio, menſe Boedromione, poſtridie ſc. τῶν μυστηρίων, quo die pariter et loco voluit Solo quaeſtionem haberi, Rege referente, de iis, qui in proximis Religionibus quidquam peccauiſſent.*

***Εδησε τὸν ἵππον] ἐκ τῆ ξόπτρᾳ [2] τῆ ἱερᾷ ὡς ἀποδιδάς· τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὤφειλετο [3]. ἔ-

τος

que incertum eſt, hoc certum, argumentis certis demonſtrari non poſſe, *μεῖζον* eſſe. Nihil ei ad perfectionem ſententiae deeſt. Et aduocatorum (*τῶν συνηγόρων*) orationes interceſſorias ad deprecandum pro reo compoſitas, breues fuiſſe, non credibile modo, ſed certum adeo eſt. *λείπει*, quod hic in Aldina legitur, non ad huius orationis finem, ſed ad initium inſequentis pertinet. Aſteriſcos itaque hinc detraxi.

1. κατ' Ανδοκίδε] In Editt. vulgatis, *Aldi* puta *Stephani*que haerebat hoc fragmentum cum praecedenti, cum quo tamen nihil habet commune. *Resecauimus*, et ab initio *suppleuimus*. Istius fidem faciunt multa: vtriusque quae sequuntur. Λυσίας κατ' Ανδοκίδε ἀσεβείας. Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τᾶ ῥόπτρε τοῦ ἱερᾶ. Harpocr. in ῥόπτρον, et totidem syllabis ibidem eius compilator *Suidas*. Ἀπὸ τᾶ ῥόπτρε, ὅπερ ἐξὶ κατὰ τὰς παλαιὰς πλῆγμα ἢ ῥόπαλον, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαῖα, εἶδος ξίφες ἢ ἐπίσπαστρον. διὸ Λυσίας κρίκον θύρας αὐτὸ εἶναι δηλοῖ ἐν τῶ, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τᾶ ῥόπτρε τᾶ ἱερᾶ, κατὰ Ανδοκίδε ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τᾶτο εἰπών. Eustath. ad *Il.* ά. Quem itidem verbum verbo exscripsit *Phauorinus*, nisi quod ἐπίπαστρον legat, quod emendari iubeo. Similiter *Moschop.* περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κρίκος, ὡς παρὰ Λυσίᾳ, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τᾶ ῥόπτε (lege ῥόπτρε) τᾶ ἱερᾶ. In his mihi aliqua ex parte praecesserunt viri eruditi. V. *Canter. Nou. Lect.* VIII. 4. *Maussac.* ad *Harpocr.* l. c. *Kuster.* ad *Suid.* v. φαρμακὸς, et *Palmer. Exerc.* p. 657. Male Seal. Λυσίᾳ κατ' Ανδοκίδε περὶ Ερμῶν ἀποκοπῆς. λείπει ἡ ἀρχή. Quid *Meursius* interea? Exstat, inquit ille in *Biblioth. Attica*, κατ' Ανδοκίδε ἱεροσυλίας oratio (Personam videlicet ex hoc fragmento adripuit, crimen ex superiore). Alteram κατ' Ανδοκίδε ἀσεβείας intercidisse existimat, et, quod iure mireris, notitiam non aliundè, quam ex *Suid.* in v. ῥόπτρον, desumpsit. TAYLOR.

2. ἐκ τᾶ ῥόπτρε] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocration V. ῥόπτρον, Εδησε τὸν ἵππον ἐκ τᾶ ῥόπτρε τᾶ ἱερᾶ. Idem passim citat hunc λόγον, adiecto solenni isto, εἰ γνήσιος. Scripsit Lysias et alium πρὸς Ανδοκίδην, Αποστασίε, εἰ γνήσιος· Voce Επίτιμον. et simpliciter καθ' Ανδοκίδε, εἰ γνήσιος. V. Πλησ-

σηριαστ-

τος ἂν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ. πολλῶν γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων, ὄζειν ἐδόκει τὸ ἄρτο καὶ τῆς μάζης κάκιστον [4], καὶ ἐκ ἠδύνατο ἐσθίειν. καὶ σηριάσαντες. Adeo vt tres esse possint contra Andocidem scriptae Orationes. MARKLAND.

3. ὑφείλετο] Mirarer, si ex loco laniato pessimeque excepto integram historiam simus exprompturi. At profecto ex *Andocide* ἀπολογουμένῳ tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis respondere. Καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ, καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον, ὡς πρότερον ἑτέρων ἁμαρτόντων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὰ θεὰ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas quidam. Certe tempora non abludunt. Ecce enim. Φιλέας Ανδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ ἐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς Θεᾶ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Suid. in Φιλέας. Exspectatisne fide digniorem, qui haec commemorat? Praestabo. Ωσπερ ἂν εἴ τω Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν ἢ Φιλέας ὁ τὸ Γοργόνιον (corrige sodes) ὑφελόμενος. Isocr. c. *Callimach.* Ita enim credo legendum, non Φιλεργὸς, vt in hunc diem obtinuit sine alicuius naris offensione. TAYLOR.

4. ὄζειν ἐδόκει τᾷ ἄρτᾳ, καὶ τῆς μάζης κάκιστον] Lego, ἕκαστον, appositis huic Sacrilego (quem spectat haec imperfecta historia) multis et exquisitis eduliis, *vnumquodque eorum illi videbatur olere* (τᾷ ἄρτᾳ) *panem istum*, *et* (τῆς μάζης) *mazam istam*: *neque edere potuit.* Vnde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinae surripuisse *panes sacros*, et *sacram mazam:* fame vero diuinitùs immissa, poenas dedisse ex ea parte, qua peccauerat. Cae-

21. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος 5. Ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὑτοῦ συγγενεῖς, καὶ

terùm ex Andocide de Myſter. p. 5. vbi his reſpondet, diſcimus, plura huiuſmodi *Impietatis* in Cererem et Proſerpinam, et *poenae* exempla, ab Accuſatoribus adducta fuiſſe. Vnde liquet non pauca huic Orationi deeſſe. MARKLAND.

Tantundem hic valet ὄζειν atque ἀπόζειν. bene habet hic locus. perinde eſt, ac ſi dixiſſet ἀπὸ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐνόμιζεν ὄζειν κάκιστον, id eſt ἀποφέρεσθαι ὀδμὴν κακίστην. exiſtimabat e pane et e maza odorem ad ſe affiare vel allabi teterrimum. Veteres opinabantur et dictitabant, ſi qui in Cererem deliquiſſent, deam illos hac poena vlciſci, vt furoris hoc genus illis iniiceret, vt quicquid ciborum attingerent, id ſtercus oleret; quo fieret, vt in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res eſt, e Callimachi hymno in Cererem. Genus hoc morbi ſimile eſt hydrophobiae. Credebatur quoque Ceres bulimiam iniicere iis, quibus irata eſſet, vt quamuis multa vorarent, ad crepandum vsque, tamen haud ſatiarentur.

5. λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius praeſtolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — faſtidio. Tum autem, credo, πολυθρύλητος iſta hiſtoria de Andocidis indicio Hierophantam auctorem deſiderabat! Punge cum *Aldo* poſt λέγοντος. et cetera mutila licet in fine, vt contemplanti videbitur, ita procedent. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης κ. τ. λ. TAYLOR.

λέγοντος, ὅτι Ἀνδοκίδης etc.] Diſtinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὑτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλυεν, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. Male legitur ἀπολύων pro ἀπώλυεν. MARKLAND.

καὶ φίλους ἀπολλύων, φάσκων αὐτὸς συνεργὸς εἶναι. δίκαιον ἄν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε λεχθέντα ἀναμνῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους 24. ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τούτου λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου [6]. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστι, περὶ τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον, ἢ κατελεῆσαι [7], ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ· ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ [8] τούτῳ τιμωρεῖτε 27. τοὺς

Mutaui comma, quod in vulgatis libris pone λέγοντος conſpicitur, puncto, et particulae ὅτι primam literam, quae vulgo parua eſt, cum maiore. Noua enim orditur ſententia, vel potius nouum huius orationis excerptum. Solent auctores eiusmodi excerptorum ſingula excerpta a voc. ὅτι incipere. id quod vel e ſolo Photio conſtat. Et videntur haec verba ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὑτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυ (ſic enim leg. eſſe ſuſpicor pro ἀπολλύων) φάσκων συνεργὸς εἶναι. non Lyſiae, ſed lectoris alicuius eſſe, librariiue, in memoriae ſuae gratiam iſta in margine annotantis. Verba actoris ipſa, ni fallor, ab iſtis δίκαιον ἄν μοι δοκεῖ εἶναι incipiunt.

6. ὑφ' ἑτέρου] ipſe ſeſe, quisquis eſt huius cauſae actor, deſignat.

7. ἢ κατελεῆσαι] Verbum κατελεεῖν mihi inſolens accidit; et ne graecum quidem erit, ſi exiſtimemus cum datiuo conſtructum eſſe, vt eſt proximum καταχαρίζεσθαι. quamquam nil neceſſe eſt ita exiſtimare. Num ergo ſimplex ἐλεῆσαι hic praeferemus?

8. ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.] τιμωρεῖται Edit. pr. (cum qua etiam concordat *Coisl.*) vnde Scal. nullo negotio, ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τούτῳ μελει τιμωρεισθαι τοὺς ἀδικοῦντας. Schottus interea in neſcio quo hiatu inge-

τοὺς ἀδικοῦντας. ἐλπίσαι ὃν χρὴ πάντα ἄνθρωπον ὄντα

nio ſuo perfugium quaerit. Quanquam non is ſim, vt rem ita ſe poſſe habere ſedulo et conſtanter pernegem, vocem tamen vnam atque alteram, quae certiſſimo interea cubant in mendo, vtcunque de tota periodo ſtatuatur, tam leui digito perſtringi non oportuit. Τῷ θεῷ τούτῳ. Cuinam, cedo, et quarum Gentium? Cum in Eleuſinio templo, atque adeo de Eleuſiniis, de Cereris et Proſerpinae ſacris agitur, dedit ille τῳ θεῳ τουτῳ. Quod ſi plura igitur non deſiderentur, ita ſuadeo reponi. Οτι ἐναργῶς περι τῳ θεῳ τουτῳ τιμωρεισθε τοὺς ἀδικοῦντας. Ita *Andoc.* in orat. aduerſaria. Οὐδέ ἐστί μοι ἁμάρτημα περι τῳ θεῳ, ὅτε μεῖζον ὅτε ἔλαττον ᾠδέν. Et *Plutarch.* in *Alcib.* Εἰσήγγειλεν ἀδικεῖν περι τῳ θεῳ, τὴν Δημητρα καὶ τὴν Κορην. Eſt etiam fortaſſe, cui diſpliceat illud ἐναργῶς (mihi profecto non placet ſincere) quod ad Rhetorum officinam ſuo iure pertinere videatur. Εχει δὲ καὶ τὴν εναργειαν πολλὴν ἡ Λυσίᾳ λέξις. αὕτη δέ ἐστι δύναμίς τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. Dionyſ. Halic. *de Lyſia.* Ως δ' ἕτερόν τι ἡ ῥητορικὴ φαντασία βούλεται, καὶ ἕτερον ἡ παρὰ ποιηταῖς, οὐκ ἂν λάθοι σε, οὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἔκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις εναργεια. *Longin.* c. 15. *Inſequitur* εναργεια, *quae a Cicerone illuſtratio et euidentia nominatur, quae non tam dicere videtur quam oſtendere.* Quintil. VI. 2. Add. VIII, 3. *Cic. Acad.* IV. 17. εναργεια δ' ἡ τῶν λόγων λευκότης, καὶ φανότης· Ενάργεια δὲ (f. ἐνέργεια) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Etym. M. Ita enim fere *Phauorin.* Ενάργεια ἡ τῶν λόγων λευκότης ἢ φανότης· ενεργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις αὐθρόα προσβολή. Inuenitur tamen extra ſcholam, ſed raro. Ita ἐναργὴς ὕβρις Demoſth. c. *Mid.* p. 615. Et, ἐξελέγξεται ἐναργῶς. Id. ibid. p.

622. Iſtiuſmodi, inquam, elegantioris ſtomachi propino, Οτι ευαγες περὶ τῶ θεῶ τύτω τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικῦντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex monitu viri amiciſſimi, eleganter et ad ipſam Criticem. Cum olim Andocides ſuos cognatos, ſuos familiaris ſupplicio tradidit in cauſa vix aliena ἀδύνατον ὑμῖν ἐϛι περὶ τοιύτυ πράγματος φέρυσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ανδοκίδη· ἐπιϛαμένοις, ὅτι ἐναργῶς περι τω θεω αυτος τιμωρειται τὺς ἀδικῦντας· ἐλπίσαι ἂν χρὴ πάντα ἄνθρωπον αυτα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. TAYLOR.

τῶ θεῶ τύτω] Scribe, τὼ θεὼ τύτω, Dualiter, *has Deas*: nempe *Cererem et Proſerpinam*, quae vocabantur Τὼ Θεὼ, et quarum erant *Myſteria* haec, in quae Andocides ἠσεβηκέναι arguebatur. Pollux X, 24. ſegm. 97. ἐν δὲ ταῖς Αντικαῖς ϛήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ελευσῖνι, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ δημοσία πραθέντα ἀναγέγραπται. vbi pariter in MS. erat περὶ τῶ Θεῶ. Hoc etiam patet ex ipſo Andocide de Myſter. p. 5. vbi his reſpondet: ὐδέ ἐϛί μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ Θὼ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ. Vide caetera, quae haec Lyſiae maxime illuſtrabunt. Nihil deeſſe puto huic loco poſt ἀδικῦντας. Suſpectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: ſub qua latere puto aliquid ab Adiectiuo ἐναγὴς, *piacularis*, *ſacer*, ſenſu malo. quale eſſet, ἐναγῶν — μὴ τιμωρεῖσθαι. MARKL.

Recte viderunt viri docti pro datiuis ſingularis numeri τῶ θεῶ τύτω ſufficiendos eſſe accuſatiuos dualis τὼ θεὼ τύτω. quorum in auctoritate fui. Caetera parum expediuerunt. quod ipſis vitio ſi dem, inhumanus ſim. ecquid enim ingenium humanum locos omnes veterum auctorum deſperatos perſanet, a face codicum miſtorum deſtitutum? Non commemorabo τιμωρεῖτε hic poſitum pro τιμωρεῖσθε me paulo aegrius ferre, quamquam exemplum eſt vnum alterumue apud

Lyſiam

ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ? ἔσεσθαι. Φέρε γάρ,

 ἂν νυνὶ

Lyſiam verbi actiui τιμωρεῖν in ſignificatu *puniendi* vſurpati. Poſſit igitur hactenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. vt ſententia ſit *vos perſpicue punire eos, ſi qui ſint in haec duo numina* (Cereris atque Proſerpinae) *iniurii atque impii.* Non diſſimulabo tamen mihi videri Lyſiam ſic dedisſe τῷ θεῷ τούτῳ τιμᾶτε κολάζοντες τὸς ἀδικοῦντας (ſcil. αὐτῷ) *qui ſciatis, vos ſine controuerſia, (*vel *haud dubium) honorem habere his numinibus puniendo eos, ſi qui illas deas impietate violauerint.* ἐναργῶς τινα τιμᾶν eſt eum honorem illi habere, vt conſtet inter omnes, honorantem ſumma contentione id egiſſe, vt voluntatem ſuam eum honorandi, quem honorarit, proderet.

9. καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι] Sine ſenſu. Lego, καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρων φείσεσθαι, *et ſibi et aliis parſurum eſſe:* ſequitur Ratio. Porro, ἄνθρωπον ὄντα eſt, quod Latini dicunt *hominem natum.* MARKL.

Non in his verbis, ſed in voc. ὄντα videtur vitium ineſſe, pro quo videtur Lyſias ὄντινα dediſſe. Sententia haec eſt. Exiſtimare licet, qui ſibi quisque penes ſe in ſua conſcientia et exiſtimatione de ſe ſit, eum penes alios quoque eſſe aliisque videri. Iam Andocides ipſe ſibi, (ait orator) impius videtur. impietatis enim ipſe ſeſe detulit in iudicio. Neceſſe igitur eſt, vt aliis quoque Graecis impius habeatur. Qui autem conuenit, qui ſibique aliisque impius videatur, eum regem ſacrorum conſecrari, ſacrisque faciundis praeſici? Quid graeci de vobis cogitabunt, quo animo erga hanc ciuitatem, erga haec ſacra, erga hoc templum Eleuſinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatae impietatis? Poteſt etiam haec ſententia loco tribui. Quales vobismet ipſi vos videmini,

ἂν νυνὶ Ανδοκίδης ἀθῶος ἀπαλλαγῇ ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀγῶνος, καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ λάχῃ βασιλεύς, ἄλλοτι[10] ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θυσιάσει, καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ελευσινίῳ, τὰ δὲ, ἐν τῷ Ελευσῖνι ἱερῷ[11], καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις, 30.

tales graecis quoque videbimini. Iam ſi conſcii vobis ſitis, vos poenas debitas a violatoribus numinum repetiſſe, eoque diis honorem habuiſſe, fiet, vt aliis quoque pii et deorum ſtudioſi videamini; eoque amabunt vos confluentque frequentes ad ſacra veſtra participandum. Sin autem impios vlciſci neglexeritis, ipſi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis conſciſcetis; quo fiet, vt vrbs haec parum frequentetur ab exteris, vt pauci aut nulli ſint poſthac futuri, qui ſacris Eleuſiniis initiari velint. Idem eſt ac ſi dixiſſet πάντα ἄνθρωπον ἔσεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id eſt δόξειν) τοιοῦτον, οἷός ἐστιν (id eſt δοκεῖ) καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ.

10. ἄλλοτι ἢ] Diuide, ἄλλο τι, ſc. ποιήσει: *num quid aliud faciet, quam ſacrificabit?* i. e. nonne ſacrificabit? Sic Andocides de Myſter. p. 15. εἰ γὰρ ἔθηκα, — ἄλλο τι (ſc. ἐποίουν) ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον; *ſi enim poſuiſſem — num quid aliud, quam me ipſe perdidiſſem?* i. e. nonne me ipſe perdidiſſem? Demoſthenes in Mid. τοῦτον ἄλλο τι πλὴν ἀσεβῆν φήσομεν; et in Ariſtocratem: ἄλλο τι ἢ δείσει; MARKLAND.

11. τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ ἐλευσινίῳ ἱερῷ] „Haec ſonant vitium. Lege τὰ μὲν ἐν „τῷ ἐνθάδε Ελευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ελευσίνισι ἱερῷ. „Fuit Athenis locus ſacer, Eleuſinium dictum, vt no„tum eſt ex *Thucydide l. 2.* ex ipſo *Lyſia* p. 106.„ (*Ald.*

ſc. Edit.) „ex *Andocide* infra pag. 15. ex *Plutarcho* πε-„ρὶ Φυγῆς, ex *Philoſtrato* in *Herode* et aliis. Vbicun-„que ergo occurrit Ελευσίνιον, de loco, qui Athenis „erat, intelligi debet, vbi etiam fiebant ſacra Cereri, „vt ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ελευ-„σίνιον, aliud τὸ Ελευσίνισι ἱερόν. Illud Athenis erat, „hoc vero Eleuſine.„ PALMER.

Neque nihil, neque omnia vidit *Palmerius*. Neque enim τὸ Ελευσίνιον ad eas aedis, quae Athenis viſebantur Acropoli ſubiectae, neceſſitate quadam refertur, cum vtraque et τὸ Ελευσίνιον et Ελευσὶς, obtinuit, vt dicatur. Aedis ipſas ais vocari Ελευσῖνα. Aio, et conſtanter. Plenus eſt *Ariſtides* in *Orat. Eleuſin.* vnde illuſtriſſima quae ſunt excerpam. Τίς γὰρ Ελλήνων ἢ τίς Βαρβάρων οὕτω σκληρὸς ἢ ἀνήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θεῶν, ἢ συλλήβδην εἰπεῖν καλῶν ἀναίσθητος — ὅσις δ' κοινόν τι τῆς γῆς τέμενος τὴν Ελευσινα ἡγεῖτο; et mox, Γενομένῳ δὲ τῷ Μηδικῷ πόλῳ — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ελλησιν ἱερῶν ἐμπέπρακται, τὴ δ' Ελευσινι τοσοῦτον περιῆν, ὥς' οὐκ ἀπόρθητος μόνον, ὡς εἰπεῖν, διεγένετο, ἀλλὰ κ. τ. λ. Deinde, Πολέμῳ δὲ συμβάντος τοῖς Ελλησι, πρὸς ἀλλήλους — μόνον δὲ τρόπον γέ τινα Ελευσις ἠρέμει, καὶ οὔτε Βοιωτῶν ἵππος, οὔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ ἐ τῷ περιβολῳ προσήψαντο, οὐ τὸν νεων εἶδεν ἑτέροις ἢ προσῆκεν ὀφθαλμοῖς. Demoſth. quoque ſiue quis alius, *c. Neaer.* in fin. Αξιον δὲ κἀκεῖνο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Αρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικασηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς, καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπη τῇ ἑταίρᾳ Αλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῃ αυτῃ Ελευσινι προσαγούσῃ ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμῳ ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Ariſtoph. *Nub.* 301.

Οὖ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυσοδόκος δόμος
Εν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. την Ελευσινα λέγει. *Omitto* Eleuſinem *ſanctam illam et auguſtam,*

Vbi initiantur gentes orarum vltimae.

Cic. 1. *de N. Deor.* ſub fin. Ita Phaedra de Hippolyto,

Tempore quo nobis inita eſt Cerealis Eleuſin,
Gnoſſia me vellem detinuiſſet humus.

Ouid. *Heroid.* IV. 67. *Pinxit* in templo Eleuſine *Phylarchum.* Plin. *N. H.* XXXV. 11. Ετάφη δὲ [Iſocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ελευσινι εἰκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα. Photius in *vita.* Has autem aedis diſtingui videmus eadem pariter ratione atque hic apud *Lyſiam,* Τους Αργείων νεκρους ἔθαψαν ἐν τῃ αυτων Ελευσινι. N. *Orat. Funeb.* Σραλευσάμενοι ἐπὶ τὰς Καδμείας ἀνελέσθαι τε τὰς νεκρους φαμὲν καὶ θάψαι της ημετερης ἐν Ελευσινι. Herodot. *Caliop.* 27. Τὶ δὲ Εριχθόνιος; ἐχὶ ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος κεκήδευται; Ισμαρος δὲ Εὐμόλπου, καὶ Δαείρας ἐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεκήδευται του Ελευσινιου του υπο τῃ ακροπολει, αἱ δὲ Κελεοῦ θυγατέρες εν Ελευσινι, τεταφαται; Euſeb. *Praep. Euang.* l. 2. Recte igitur et ſine mendo *Arnob. adu. Gentis* l. 6. p. 193. *In templo Mineruae, quod in arce Lariſſae eſt, conditus ſcribitur atque indicatur Acriſius: Erichthonius Poliadis in fano: Dairus et Immarus fratres in* Eleuſinis conſepto, quod ciuitati ſubiectum eſt. Non, vt nonnulli male feriati, vel *Eleuſinii* vel *Eleuſinio.* Lego enim apud *Lyſiam,* τὰ μὲν ἐν τῃ ἐνθάδε Ελευσῖνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

Aldus et Stephanus ſic dederant, vt modo initio annotationis Palmerianae relatum fuit. Taylorus illius lectionis nihil mutauerat aliud, niſi quod pro τῷ ἐνθάδε ἐλευσῖνι dedit τῇ ἐνθάδε ἐλευσῖνι. quo locus mihi

ρίοις [12], ὅπως ἂν μηδεὶς ἀδικῇ, μηδὲ ἀσεβῇ περὶ
33. τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἔξειν τὸς μύσας
τὸς ἀφικομένους, ἐπειδὰν ἴδωσι τὸν βασιλέα, ὅσις
ἐσὶ, καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ ἠσεβημένα αὐ-
τῷ; ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς
ἑορτῆς [13], ἢ θύειν [14] εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βε-

 λόμε-

mihi viſus non eſt perſanatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis ϙ ſolummodo aliam in ſedem tranſtuli, hunc ad modum. τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε ἐλευσινίῳ, τὰ δ' ἐν τῷ ἐλευσῖνι ἱερῷ. alia in fano Cereris, Eleuſinio dicto, quod hic in Vrbe (Athenis) eſt; alia in altero illo Cereris fano, quod Eleuſine eſt, oppido illo agri noſtri notiſſimo. ἐλευσῖνι dicitur pro, *apud Eleuſinem*, non ἐλευσίνισι, vt Palmerius dedit, ſi vnquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis imputare.

12. μυσηρίοις] Vox ἐπιμελήσεται requirit μυσηρίων. MARKLAND.

Bene habet. abſolutus is datiuus eſt. pro ἐν τοῖς μυσηρίοις. myſteria vel ſacra Cereris arcana cum agun-tur.

13. οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Deeſſe videtur πάρεισιν, *adſunt*, poſt ἑορτῆς. Andocides p. 5. οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem ſenſu. MARKL.

τῆς ἑορτῆς] Poſt hoc vocabulum ex Andocidis loco a Marklando allato ſuppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται. Non omnes exteri, qui per dies maiorum minorumue Myſteriorum Athenas conuenirent, illuc eo conueniebant, quo ſacris initiarentur, ſed multi, vt votis a ſe conceptis exſoluerentur hoſtias offerentes, alii, vt ſpectarent ſolummodo ritus et feſtiuitates, publicaque hilaritate fruerentur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν eſt hoſtiam mactare diei feſti cauſa, ſeu

λόμενοι, ἢ θεωρεῖν· ἀδὲ γὰρ ἀγνὼς ὁ Ανδοκίδης ἔτε 36.
τοῖς ἔξω, ἔτε τοῖς ἐνθάδε, διὰ τὰ ἠσεβημένα. ἀν-
αγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ
κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τὰς ποιήσαντας γιγνώσκε-
σθαι. ἔπειτα δὲ [15] καὶ διώχληκε [16] πόλεις πολλὰς
ἐν τῇ

quam ritus ſit eo die mactari, ſeu quam tu voueris illo loco dieque feſto, non alibi neque loci neque temporis, mactandam.

14. ἢ θύειν] In promtu eſſet, ſi res ita ferret, *fugitiuum* aliquod verbum reuocare ad ſententiam ſuſtentandam, proinde vt pariter cum *Andocide* dicat, ὑπὲρ τῶν Ελλήνων, οἱ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ερχονται δεῦρο. p. 5. Credo tamen non aliquo *aufugit*, ſed hic *latitat* poſt principia. Θύειν εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec θύειν de non initiatis. Atqui de his habetur ſermo, τὰς μύστας — ἢ τὰς ἄλλας Ελληνας. Et his ne limina quidem templi tranſire licuiſſe, notiſſima eſt religio. *Acarnanes duo Iuuenes per initiorum dies* non initiati *templum Cereris imprudentes religionis cum cetera turba ingreſſi ſunt. Facile eos ſermo prodidit abſurde quaedam percunctantis: deductique ad Antiſtites templi, cum palam eſſet per errorem ingreſſos, tanquam ob infandum ſcelus* interfecti ſunt. *Liu.* XXXI. 15. Refinge igitur, ἢ τὰς ἄλλας Ελληνας, οἱ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ελθωσιν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν, βουλόμενοι θεωρεῖν. TAYLOR.

15. ἔπειτα δὲ] Nemini adhuc ſuboluit lacuna, quanquam iſtud ἔπειτα δὲ tam diſerte flagitet cui innitatur. Credibile eſt id omne, quod Andocidi domi et in regionibus Atticae conterminis παρανενόμηται, in medio eſſe relictum. TAYLOR.

Nihil hic deeſt ad efficiendum, vt conſtet Andocidem nemini ignotum, ſed clariſſimi nominis hominem

39. ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ιταλίαν, Πελοπόννησον, Θετταλίαν, Ελλήσποντον, Ιωνίαν, Κύπρον· βασιλέας πολλὰς κεκολάκευκεν [17], ᾧ ἂν συγγένηται [18], πλὴν τῶ Συρακοσίω Διονυσίω. ὅτος δὲ ἢ πάν-

 των

esse. quam ad rem Lysias gemino vtitur argumento 1) Andocides insigne scelus commisit, facinorum autem enormitas non minus, quam splendor rerum praeclare gestarum, hominum oculos in auctorem contorquet, sermonesque omnium vbique locorum de eo concitat, etiamsi domi maneat, neque vsquam peregrinetur. Verum praeterea quoque 2) multas adiit Andocides vrbes, multas peruagatus est regiones, cum multis congressus est.

16. *διώχλησε πόλεις πολλὰς — Σικελίαν, Ιταλίαν, Πελοπόννησον*, etc.] Notandum vocem *πόλις* significare *totam regionem:* Siciliam enim, et Italiam, et Peloponnesum etc. vocat *πόλεις*. Et hinc conciliantur Marcus (V, 20.) et Lucas (VIII, 39.) in historia daemoniaci Gadareni, a Iesu sanati. Marcus enim scribit: *et abiit, et coepit praedicare ἐν τῇ Δεκαπολει, quanta sibi fecisset Jesus.* Lucas vero: *et abiit, καθ' ὅλην τὴν πολιν praedicans* etc. Erudite vocat *πόλιν*, quod Marcus *Δεκάπολιν*, quae regio erat, *decem* vrbes comprehendens. maioris lucis gratia addidit *ὅλην*. Bene quoque *Vulgat.* Interpr. vertit, *per vniuersam ciuitatem.* Vide doctiss. Dauisium ad Caesar. B. Gall. VII, 4. *expellit ex ciuitate.* MARKLAND.

17. *βασιλέας πολλὰς κεκολάκευκεν*] Non satis exprimit vox *κεκολάκευκεν*, *adulatus est.* grauius aliquid de Andocide expectandum erat. Scripsit opinor *κεκάκωκεν*, *damno affecit:* quod *ποιεῖν κακὸν* mox vocat. Sic *τὸν δῆμον Φαίνεται κακώσας*. Orat. XIII. de Agorato: et alibi. MARKLAND.

των εὐτυχέσατός ἐστιν, ἢ πλεῖσον [19] γνώμῃ διαφέ-
ρει τῶν ἄλλων, ὃς μόνος τῶν συγγενομένων Ανδοκίδῃ 42.
οὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς τοιούτου, ὃς τέχνην ταύ-
την ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν κακόν, τοὺς
δὲ φίλους, ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν [20], ὥστε μὰ τὸν
Δία ὀ ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ ὀδὲν [21] χαριζομένοις
παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ελληνας. νῦν ὅν ὑμῖν 104. 1.
ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπί-
στασθε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν
ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ανδοκίδῃ χρῆ- 3.
σθαι· ἀλλὰ δυοῖν θατέραν, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπ-
τέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. εἰς τοσοῦτο δὲ
τόλμης ἀφῖκται, ὥστε καὶ λέγει περὶ τοῦ νόμου [22], ὡς

καθή-

18. *συγγένηται*] Malim *συγγεγένηται*. TAYLOR.

19. *πλεῖσον* dedi ex mente Stephani, pro *πλείσων*, quod eſt in omnibus olim vulgatis. quamquam ſuſpicio penes me nata eſt, vocabulum hoc *πλεῖσον* poſſe hinc abeſſe, minus autem paulo poſt, ante ſecundum *κακὸν*. ſi ſcilicet illud ſecundum *κακὸν* ſeruandum cenſemus. Taylor enim id expunctum it. Poſſet ad hunc modum ſic legi hic loci, *γνώμῃ διαφέρει* (ſine *πλεῖσον*) et poſtmodum, *ὅ, τι ἂν δύνηται πλεῖσον κακὸν*· aut *ὅτι πλεῖσον ἂν δύνηται κακὸν*.

20. *κακόν*] Dele meo iudicio. Sic erit rotundius. TAYLOR.

21. *ὀδὲν* ſi abeſſet, nil equidem ſim deſideraturus. Locum ſi tuebitur, accipiendum erit pro *τι*, cuius vices eo gerit, quod *ὀ* praeceſſit, cui accommodatum fuerit, ſi ſcilicet a Lyſia h. l. exaratum fuit relictum. Solent graeci negationes ſine cauſa accumulare.

22. *λέγει περὶ τοῦ νόμου*] Atque ita militat Andoci-

καθήρηται ὁ περὶ αὐτῦ κείμενος, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ
6. ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι
καὶ νῦν [23] Αθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καίτοι Περικλέα

des p. 10. Edit. *Steph.* vti praedixerat ὁ διώκων. Operae pretium erit conferre. Quae autem hic sequuntur, grauiter sunt deformata. Ἱερὰ ἔτι. Steph. exclusо ἄν. At profecto cum loquatur de supplicii grauitate, de extremis quibusque ἀτιμίαις, credo me non longe a *Lysiae* mente nec oratione aberrare, dum sic lego, λέγει — ὡς — ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ, καὶ μετέχειν τῶν αθηνῆσι κοινῶν ὡς οὐκ ὄντι ἀλιτηρίῳ. Noster exeunte oratione, Νόμον ὑμεῖς ἔθεσθε εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν, ὡς ἀλιτηριον ὄντα. *Andoc.* 7. pag. Πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηριους τῶν θεῶν. Atque ita fere loquuntur scriptores grauissimi de iis, quibus non ius ciuitatis modo, sed pene gentium ademptum esse videtur, qui εἴργοντο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις, vt dixit *Antipho*. Ecce enim *Demosth.* tibi sistam, *Philip.* 3. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν (sc. Arthmium Zeliten) καὶ γένος, καὶ ἀτιμους εἶναι. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἥν ἄν τις φήσειεν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τοῦτο ἔμελεν, εἰ τῶν Αθήνησι κοινῶν μὴ μετέχειν ἔμελλεν; Rursus *Demosth.* id. *adu. Eubulid.* statim ab initio. Τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν μετεῖχον. TAYLOR.

23. εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι καὶ νῦν] *Stephanus* eiicit ἄν. Sed hoc non satis est: reliqua enim non possunt explicari. Lego: καὶ εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Αθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· *immo et nunc est in Senatu Atheniensium.* Sic enim dicit infra: καὶ συμβουλεύει, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν.

ρικλέα ποτέ φασι παραινέσαι ὑμῖν περὶ τῶν ἀσεβούντων, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' ὃς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται [24]· ὃς οὐδείς πω κύριος ἐγέ- 9.
νετο καθελεῖν, οὐδὲ ἐτόλμησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα [25] ἴσασιν. ἡγεῖσθαι [26] γὰρ ἂν αὐτὸς [27]

ὅτως

Vide, quae praecedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: *in Senatum venit: publici consilii sit particeps.* MARKLAND.

Deesse hic aliquid dubio caret, neque difficile est, coniectura propemodum assequi, quid desit. Sententia haec ferme subiicit, ἀνέτως, καὶ φαίνεται ἀναιρεθόμενος ἔτι καὶ νῦν ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. quid autem Lysias reapse dederit, ab integrioribus codicibus exspectabimus donec discamus.

24. ἐξηγοῦνται] dicuntur illi ἐξηγεῖσθαι, qui interrogati a consulentibus, quid agendum sibi sit in rebus dubiis, (casibus vel scrupulis conscientiae, vt vulgo vsurpant) de iure sacrorum respondent, consilia dantes, quid ex praescripto legum sacrarum agendum cauendumue sit. Veterum illi ἐξηγηταὶ sunt nobis hodie sic dicti Casuistae.

25. ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν] Forte, ἀντειπεῖν, εἰ καὶ οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuisse, cum verteret, *licet ipsum legislatorem ignorent.* Sequitur: ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτοὺς, etc. opinor δεῖν αὐτοὺς, sc. ἀσεβεῖς vel ἀσεβοῦντας, de quibus sermo est. nisi ἂν διδόναι malis sumere pro δώσειν. Quae vero praecedunt, ὃς οὐδείς πω, etc. vsque ad ἴσασιν, parentheси includas. MARKLAND.

οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασι] ne ipsum quidem norunt earum latorem, qui fuerit. αὐτὸν serues, an αὐ-

οὕτως [28] οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην. Ανδοκίδης δὲ τοσοῦτον κατα-
12. φρόνηκε τῶν θεῶν, καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν [29], ὥστε

τὰς scribas, nil interierit. Cum nemo sciat, a quo profectae illae leges sint, eoque dubium fiat, vtrum ab homine mortali, an ab ipso immortali deo latae sint, eo sunt religiosius obseruandae, ne forte fiat, id quod in re incerta facile fieri potest, vt illas leges violando, non humanam auctoritatem, sed diuinam violes.

26. ἡγεῖσθαι] subaudi ἔφη. obliqua est oratio, apta ex illo superiori φασὶ τὸν περικλέα. *Se enim existimare* (ita nempe ferunt Periclem tum affirmasse.)

27. αὐτὰς] scil. τὰς ἀσεβοῦντας εἰς τὰς θεάς.

28. ὅτως] si nempe nos, prout ipse nobis auctor factus sit, non e ciuili tantum iure, sed etiam e diuino impios puniamus.

29. ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν ἐκείνοις est *eorum causa vlcisci* vel *poenam sumere*. Saepe ita loquitur tum Noster, tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et Antiphonta initio Orat. I. Subintellige αὐτῶν ante ὧν. Vult *Religiones*. Mox, μᾶλλον ἢ ἧττον: nisi haec delenda sint, nescio quid de illis fiet. Intelligo phrasin μᾶλλον ἢ οὐχ ἧττον· sed quomodo ea huc applicari possit, non video· et tamen Atticismus forte aliquis his subest. in praesens igitur ἐπέχω. Sequentia vero ita distingue: πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ανδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔτος πεποίηκε περὶ τὰς Θεὰς καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν) φάσκων τὸν Αρίσιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ερμῆν τὸν πατρῷον· ὁ δὲ Αρίσιππος (non Αρχιππος) ἠντιδίκει, etc. Spiritus et Indignationis haec plena sunt, praesertim istud ἔλαχεν Ἀνδοκίδης: quae vltima vox cum emphasi pronuntianda est: quale istud Senecae, MEDEA *fugiam?* vel

ὥϛε πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον[30] ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει, προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔλαχεν Ανδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔτος[31] πεποίηκε περὶ τοὺς θεούς. καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν,) Φάσκων τὸν Αρί- 15.
ϛιππον

hoc Seruatoris noſtri Marc. XIV. Σιμων καθεύδεις; Tune, Simon, idem iſte, qui de zelo tuo tot ac tanta modo praedicauiſti, Tune dormis? Vocem vero ἠντι. δίκει adde iis, quae viri docti de hac voce dixerunt ad Pollucis VIII, 5. ſegm. 23. MARKLAND.

Idem eſt, ac ſi dixiſſet καὶ τούτων (ſcil. καταπεφρόνηκεν) itemque eos contempſit, ὃς δεῖ ἐκείνοις τιμωρεῖν, quos oportet factas diis iniurias in auctoribus exſequi.

30. πρὶν μᾶλλον] Quid facias cum hac colluuie τῶν ἀκλίτων? πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον. Gloſſematica puto vel è cuiuſdam ἀκριβολογοῦντος manu profecta, quali vitiligine haec oratio potiſſimum laborat. Huiusmodi credo aliquando exſtitiſſe ſcripturam, ὥϛε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας. Ingenioſus deinde *Ariſtarchulus* Lyſiae phraſin ſuo calculo commendans, rectius dici fatetur πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας, quam ἧττον (μαλλον η ηττον) ἢ δέκα ἡμέρας. Mox ſordes in textu. TAYLOR.

Miror vtique Marklandum in re tam plana atque obuia tricari. Ecquis non intelligit *decem plus minus dies.* quamquam vtique malim haec vocabula μᾶλλον ἢ ἧττον non eo loco, quem nunc tenent, ſed poſt δέκα legi.

31. καὶ πεποιηκὼς ἃ ἔτος] primum et poſtremum vocabulum abeſſe mallem. aberunt vtique ſine damno ſententiae.

ϛιππον [31]b. ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ερμῆν τὸν αὑτοῦ [32]
πατρῷον. ὁ δὲ Αρχιππος ἠντιδίκει, ἢ μὴν τὸν Ερ-
μῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὥν-
περ οἱ ἄλλοι Ερμαῖ· ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτω
18. τοιούτω ὄντος πρᾶγμα ἔχῃ, δὺς ἀργύριον ἀπηλλά-
γη. καίτοι ὁπότε ἕτος παρ' ἑτέρω ἠξίωσε δίκην ἀ-
σεβείας λαβεῖν, ἦπω ἑτέρως γε παρὰ τούτω λα-
βεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐϛιν. ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶ-
ναι, εἰ ὁ μὲν μηνυτὴς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ
21. μηνυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξω-
ϛι. καίτοι [33] ὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ
καὶ

31 b. Αρίϛιππον] „Primum in hoc loco notanda „eſt diuerſitas nominis, et primo loco pro Αρίϛιππον legendum eſt Αρχιππον, vel ſecundo pro Αρχιππος „Αρίϛιππος. Deinde notandum eſt Andocidem mouiſ„ſe litem de Herma ſiue ſtatua Mercurii quaſi ſua et a „ſuis maioribus poſita: At contra *Aeſchines* et *Plutar„chus* in *Andocide* aiunt eam ſtatuam non fuiſſe maio„rum Andocidis ἀνάθημα, ſed Aegeidis tribus, ſed eo, „quod erat ſita in vicinia domus Andocidis, ſic voca„tam fuiſſe. Adde et forte eo, quod in ius vocauerat „Archippum ſiue Ariſtippum propter huius ſtatuae „mutilationem, ideo magis vocata eſt Andocidis Her„mas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lyſiam non „notauiſſe hominis vanitatem, ſi ea ſtatua non fuit ma„iorum ſuorum donarium, vt volunt *Aeſchines* et *Plu„tarchus*. Forte id ignorabat, et ſequebatur commu„nem errorem.„ PALMER.

Pro Αρίϛιππον mauult etiam Αρχιππον SCHOTT.

32. αὑτῶ] Lege αὑτοῦ, Andocidis ſc. non Archippi. TAYLOR.

33. καίτοι] Iſtud καίτοι debuit eſſe καί, vt proce-

καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. (τὰς μὲν οὖν ἄλλας [34] οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι [35], ἀδικοῦσι, καὶ τῷ αὐτοῦ

dat ſententia, quae aliter procedere nolit. TAYLOR.

Nullus dubito hic parum quid deeſſe, forſitan in hanc ſententiam. καίτοι πῶς ἀχὶ δεινὸν, εἰ ἀ μόνον ἀχ ὑπὲρ αὑτῷ ἀπολογ. atqui, qui fieri poſſit, vt minus indignum ſit, ſi non ſolummodo pro ſe nil afferat, quo excuſetur, ſed etiam praeterea alios incuſet.

34. τὰς μὲν οὖν ἄλλας κ. τ. λ.] Merito queſtus eſt Schott. de huius loci obſcuritate, cum hiſtoriam non intellexit, vnde eluceſcere poſſit. Vidit quoque deprauatum eſſe, ſed eadem cauſa, reſtituere non ſuſtinuit. Inclinata fortuna Athenienſium, fractiſque viribus, placuit τὰς ἀτίμας ἐπιτίμας ποιήσασθαι, vt plenus eſt in ea re *Andocides*. Ἐπιτέταχται domum καταδέξασθαι. Atque haec omnia non per religionem, ſed duram temporis neceſſitatem, rebus omnibus retro lapſis, et excuſſis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo mecum. Εἰ δ' ὑμεῖς μὴ αὐτοκράτορες ἦτε, ἀκ ἐξὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' αὐτοὶ αἴτιοι ἔσονται. Vos deorum religiones non violatis, ſed qui vos in eam neceſſitatem coniecere, αὐτοὶ αἴτιοι. TAYLOR.

ἄλλας] alios, praeter Andocidem, ſacrilegii item reos factos.

35. καταδέξασθαι] Non intelligo, niſi forte ſcripſerit, κακὰ πράξασθαι vel καταπράξασθαι. vide ſequentia. Senſum loci exprimit Philonis iſtud de Leg. Special. p. 519. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι ἀδικοῦντι. Nihil deeſſe videtur ante verba τὰς μὲν οὖν, etc. MARKLAND.

Recipere in ciuitatem, ab exſilio reuocatos, aut

τῦ ἀσεβήματος [36] αἴτιοι εἰσίν· εἰ δ' ὑμεῖς αὐτο-
24. κράτορες ἦτε, καὶ [37] ἐξὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμω-
ρίας

exſilii poena iis remiſſa. Sententia haec eſt. qui vobis imperarunt, vt alios quospiam ob crimina neſcio quae exſilio multatos reuocaretis, idque ab inuitis vobis et neceſſitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam ſibi contraxerunt, non vos vobis contraxiſtis. Videtur Lacedaemonios notare, aut Athenienſes tyrannidis et Lacedaemoniorum ſtudioſos.

36. τῦ αὐτῦ ἀσεβήματος] quo ſcil. illi ipſi ſacrilegi tenentur, qui, cum a vobis expulſi patria fuiſſent, nunc a Lacedaemoniis per vim reducti ſunt.

37. ἦτε καὶ] Videor mihi in his duobus vocabulis veſtigia vnius ὄντες cernere. H et N modis inter ſe ſimillimis exarantur in libris, et ς atque ſigla καὶ repraeſentans pariter inter ſe ſunt tam ſimiles, vt diſcerni ſaepe nequeant. vnde conſtat, quam facile ex ΟΝΤΕΣ exſiſtere potuerit ΗΤΕ καὶ. Hoc ſic ſumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αὐτοκράτορες ὄντες, αὐτοί ἐξε οἱ ἀφελόντες etc. (niſi potius legi mauolemus ἀνελόντες. quod ni rectius eſt, eſt certe vſitatius. Sin autem vos, qui (vel cum, vel licet) iuris veſtri, ſponteisque veſtrae ſitis (et a nemine cogamini) tollatis deorum vindicias ipſi, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' ἐχ ἕτοι αἴτιοι ἔσονται, vos eritis ipſi piaculi rei, non autem illi. (Lacedaemonii puta, aut ſacrilegi, quos recipere moeniis veſtris inuiti coacti fuiſtis.) τιμωρίαι θεῶν ſunt, cum leges poenas in ſacrilegos ſancientes, tum iudicia, quae ſuper eiusmodi cauſis ſacrilegii habentur, poenae denique ipſae, quae ſontibus infliguntur. Haec enim tria cum exercentur, vindicta pro diis contemtis atque violatis ab eorum laeſoribus repetitur. Poſſit quoque ſententia eadem manente pro τιμωρίας legi

ρίας τῶν θεῶν [38], ἀλλ' ὅτοι αἴτιοι ἔσονται. ὑμεῖς ἂν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν ταύτην περιτρέψαι, ἐξὸν τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπηλλάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι [39] μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμηνυμένα, ὅτος δὲ ὁμολογεῖ [40] ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ 27. πάγῳ,

τιμὰς. Verumtamen ego equidem cauſae nil video, cur eo confugiatur.

38. τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte poteſt: vt τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν ſint *poenas*, *quae Deorum cauſa exiguntur*. mallem tamen τῶν ἀθέων, *atheorum*, impiorum. Quae ſequuntur, ἀλλ' ὅτοι etc. artificioſa ſunt. Dicere voluit: *Si poenarum arbitrium penes Vos eſſet (et quidem eſt) impiis non punitis, Vos ſontes eritis:* ſed a *Directo* orationem conuertit, offenſionis vitandae cauſſa, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔσεσθε ponit ὅτοι αἴτιοι ἔσονται: ἀλλ' enim ornatui tantum inſeruit, vt ſaepe. Pari omnino artificio Paulus ad Feſtum, Actor. XXV, 11. εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. non dicit, *Tu* non potes, (vel debes) ſed, *Nemo* poteſt. alterum enim liberioris fuiſſet compellationis. Demetrius περὶ Ἑρμ. Segm. 311. et ſeqq. pulcre agit de hac λέξει ἐσχηματισμένῃ: et vtilitatem eius notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Graeca Lyſiae diſtinguenda ſunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad ſenſum huius loci illuſtrandum, non poſſum non exſcribere alterum ſuauiſſimi et acutiſſimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λεωκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν· ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. MARKL.

39. ἐκεῖνοι] illi reliqui ſacrilegii item rei, quos iuſſu Lacedaemoniorum denuo vrbe veſtra recepiſtis.

40. ὁμολογεῖ] Stropha haec eſt ſophiſtica, orato-

πάγῳ, ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν, ἀποθνήσκει· ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ πολλὰς [41] δὲ δόξαν

 ἀδι-

re honeſto indigna. In illa quidem, quae hodie ſupereſt, Andocidis defenſione ſui hac in cauſa ſacrorum violatorum tantum abeſt, vt Andocides ſacrilegii ſe reum fateatur, vt potius crimeu hoc modis omnibus infitietur atque a ſe amoliatur.

41. πολλὰς] Pro πολλὰς habent πολλᾷ Codd. *Steph.* et *Coisl.* πολλοῖς reponit Scal. Videtur tamen Schott. veram pene ſententiam deprehendiſſe. Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ καὶ οὐκ ἐλέγχεται, ὥστε δοξαι ἀδικεῖν, ἀποψηφίσεται. At quales, o Muſae, circuitiones! Preſſius ſic et verbis pene conſentientibus, Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, argumentis ſc. et probationibus res agitur. *Heſych.* Ἐλέγξει. βασανίσει. Ariſtoph. *Lyſiſtra.* 485. TAYLOR.

καὶ πολλὰς δὲ δόξαν ἀδικεῖν] Pro πολλὰς MS. πολλᾷ, notante *Stephano.* Lego: καὶ πολλοὶ δὲ ἔδοξαν ἀδικεῖν. id eſt, multi, licet accuſati fuerint, tamen factum *negantes*, re in iudicium delatà, abſoluti fuerunt ſententia Iudicum, pronuntiantium, *Videntur non deliquiſſe.* At in hac cauſſa, inquit, longe aliter ſe res habet. Andocides enim *fatetur* ſe feciſſe. confeſſionis vero mulcta Legibus ſtatuta, eſt *Mors.* Alludit ad Formulam ſententiae Abſolutoriae in iſtis δὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δὲ ἠδικηκότες, ἐκφεύγοντες τὰς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν; id eſt, *abſoluti fuerunt.* Vide init. Orat. XXX. vbi ἀδικεῖν ἔδοξαν idem eſt, quod *condemnati fuerunt.* Enormiter hoc loco agit *Schottus.* MARKLAND.

Neſcio, an ſic dederit Lyſias καὶ πολλὰς ἤδη ἀφῇ,

ἀδικεῖν. ἔκεν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν περί τε τῶν 30.
ἀρνεμένων καὶ περὶ τῶν ὁμολογεμένων [42]. δεινὸν δέ
μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ, κε-
φαλὴν ἢ πρόσωπον, ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν
κατὰ τὸς νόμος τὸς ἐξ Ἀρείε πάγε [43] φεύξεται
τὴν τῦ ἀδικηθέντος πόλιν, ἢ τραύματος [44] ἐκ προ- 33.
νοίας· καὶ ἐὰν μὲν [45] κατίῃ, ἐνδειχθεὶς θανάτῳ
ζημιω-

σαν (scil. οἱ δικασταὶ, vel οἱ ἐκ τῦ ἀρείε πάγε βελευταὶ) ἁδὲν δόξαντας ἀδικεῖν. multosque absoluerunt (Areopagitae) qui viderentur nihil deliquisse.

42. ὁμολογεμένων] imo vero ὁμολογούντων.

43. κατὰ τὸς νόμος τὸς ἐξ Ἀρείε φεύξεται] Primum inserenda vox πάγε post Ἀρείε. Deinde, e regione horum verborum videtur studiosus aliquis in margine adposuisse ista, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia scilicet nouerat Areopagitas iudicasse de *Vulneribus ex industria illatis*. Proprie vero. ἐνδειχθείς. vide Harpocrat. v. Ἔνδειξις, et Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum infra, ὃς ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. MARKLAND.

44. ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi iterum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad illustrandum, quales essent leges, quas modo laudauit, Areopagiticae, margini adleuit homo catus, ἤγεν τραύματος ἐκ προνοίας. In MSS. non longe absimilia sunt ἢ et ἤγεν, immo omnibus praeter oculatissimos eadem. TAYLOR.

Ego arbitror ἢ delendum esse, vt natum e similitudine cum N vltima litera proximi vocabuli πόλιν. quo admisso ad τραύματος subaudietur ἕνεκα. Sic autem haec litera η omnino seruanda sit, leg. erit τῇ τραύματος, subaudi προφάσει aut καταδίκῃ *per legem vulneris praemeditati, aut sub eo titulo.*

45. μὲν] Dele istud μὲν, quod hic locum non ha-

ζημιωθήσεται· ἐὰν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἠδ' [46a.] αὐτῶν [46b.] κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν δὴ [47] τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς [48] διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες, περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ ὑμέτερα [49]. τοσούτῳ δ' οὖ-

 τος

bet vllum. Neque enim huic commati ἀνταποδίδοται vicinum iſtud ἐὰν δέ τις, ſed ſuperioribus, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα. Non leue eſt aliquando neque minimae gratiae ſententiam in proprias ſedis diſpertiri. TAYL.

46a. ἠδ'] Pro ἠδ' malim ἐκ. TAYLOR.

46b. αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone Notam Interrog. poſt. τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

Videtur αὐτῶν bene habere, cohaeret ἠδὲ cum ἐπιβαίνειν. ne ipſa quidem limina calcare, nedum in fana ipſa ingredi. ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur eſſe, atque ἐπιβαίνειν τῶν ἐδῶν τῶν ἱερῶν.

47. καὶ μὲν δὴ] idem eſt in Lyſiaca dictione, atque καίτοι, aut καὶ μέντοι. *atqui.*

48. πολλοὺς] aut poſt hoc vocabulum, aut poſt ἀσεβήματα proximum deeſſe videtur τινας, aut τῶν ὑμετέρων τινας, ἐνθένδε ἐκπεσόντας. a Graecorum haud paucis noſtratium quosdam propter impietates commiſſas hinc eiectos ſuis quoque fanis excluſos fuiſſe. Aut certe αὐτὸν excidit, multos graecorum aiunt Andocidi aditu fanorum ſuorum interdixiſſe.

49. τὰ ὑμέτερα] Melius interrogaſſet increpanti ſimilis. TAYLOR.

τος Διαγόρᾳ τῆ Μηλίᾳ ἀσεβέστερος γεγένηται. ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ, περὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῆ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον, ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ 42. ἱερά. τὸ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἁμάρτημα, τὸ δ' οἰκεῖον· καὶ μὴ ὃς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν· ἐπικηρύττοντες [50] τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς Ἕλλη- 105.1
σι κομπάζειν μᾶλλον, ἢ τιμωρεῖσθαι βέλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ [51] τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα [52], ἀλλ' ὡς ἀ-

θαρ-

50. ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι, (l. ἢ ἀνάγοντι.) καὶ (l. ἢ) ἀποκτείναντί τινα τῶν δικασθέντων, l. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lysiae locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικεκηρυχέναι. Huic mori adludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπικηρύττειν χρήματά τινι: *alicui pecuniam per praeconem promittere.* MARKLAND.

51. ἐπεδείξατο δὲ καὶ] Cohaerent haec cum illis paulo ante praemissis. οὗτος δὲ ἔργῳ ἠσέβει. quasi dixisset. Andocides non solum rebus ipsis impium se gessit, sacrilegium committendo, neque satis habuit scelere se obstrinxisse, verum etiam in eo gloriatus est, et quasi ostentauit ad Graecos, se numen deorum nullum putare.

52. τὰ πεποιημένα] id est τὰ ἐπίχειρα τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ πεποιημένων.

θαρῥῶν, ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος; τὴν θάλατταν ἔπλει [53]. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν [54] αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει [55],

53. ἔπλει] Edit. pr. ἐπήδα. Noui quibus placebat ἐπέρα, vt passim *Thucyd.* περαιοῦσθαι. Vide σχ. 1. *Thucyd.* 26. Περαιούμενοι, πλέοντες. Coisl. ἐπίδει. Sed lectio *Stephanica* longe est anteferenda. *Andoc.* p. 18. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρᾳ πλεῖν τὴν θαλατταν; TAYLOR.

Lectio haec, ἔπλει, a Stephano profecta est; speciosa vtique, haud enim infitiabor, in qua etiam acquiescerem, si sine Aldina foret, in qua prostat ἐπήδα. Videor mihi in hac lectione ἐπείρα cernere. πειρᾷ τὴν θάλατταν idem est atque τοὺς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in nauicularios et mercatores mare arantes, naue comparata, cuius ipse dominus esset.

54. ὑπῆγεν] Θεοί σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμῳ δικαίῳ χρεώμενοι ὑπηγαγον εἰς χέρας τὰς ἐμάς. Herodot. *Vran.* 106. V. *Hesych.* in Ὑπηγάγετο. TAYLOR.

ὑπῆγεν] verbum ὑπάγειν in hac re proprium est. subauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει.

55. ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δώῃ δίκην. Confirmat ipse Andocides Orat. de *Reditu suo*, p. 21. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε εἵνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc sententiam mutuatus est Lycurgus p. 159. Ad istud vero, quod de nauigatione eius Accusatores hic dicunt, sollerter respondet Orat. de Myster. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τοὺς ἠδικημένους ἀφικέσθαι, infra. Si cui locutio insolentior videatur, verba aliter forte componi possunt, nem-

δώη δίκην. ἐλπίζω μὲν ἂν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην. θαυμάσιον δὲ οὐδὲν, ἂν * μὴ [56] γένοιτο. ὅτε [57] γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει· ἀλλ' αὕτη μέν ἐστιν ἀνθρω-

pe, δώη δίκην εἰς τὰ ἁμαρτήματα· quod idem erit ac τῶν ἁμαρτημάτων, vt Orat. in Diogit. ἐπιτρόπῳ εἰς τὰς παῖδας, pro τῶν παίδων. sic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμὰς, Demoſth. Orat. I. in Aphobum: quod vſitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum ſit, ponenda eſt minima diſtinctio poſt ἀφικόμενος. Vltimum vero δίκην delendum puto: ἐλπίζω μὲν ἂν αὐτὸν, καὶ δώσειν· non δώσειν δίκην. MARKLAND.

Non ſatis tenemus omnia ad hanc cauſam ſpectantia. quare non auſim lectionem hanc ſollicitare, quae poſſit hoc ſignificare, per occaſionem mei, me litem aduerſus Andocidem inſtruente, cuius cauſa neceſſe illi fuit huc reuerti. Neſcimus, quis actor fuerit. (Nam Lyſias certe non fuit, tametſi actori calamum ſuum venalem praeſtitit.) neque magis nouimus, quam ille cauſam Andocidi redeundi dederit. Dictio εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἀφικνεῖσθαι ſignificare videtur, venire in loca delicti commiſſi, vbi ſuperſunt adhuc res vel homines, in quibus ſcelus commiſſum fuit, ſuperſunt item teſtes, vt infitiationi locus nullus ſit.

56. ὀδὲν, ἂν μὴ γένοιτο] ſic dedi de meo, vulgatae pro tertia voce dant μοι. Saepiſſime in libris mſtis excuſisque η et οι inter ſe permutantur. *Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, ſi id minus fiat.* h. e. ſi Andocides diis ſcelerum poenas nullas det; aut, ſi hoc e iudicio abſolutus excedat. malim tamen legi ἂν μὴ εὐθὺς γένοιτο. *ſi hoc*, (vt nempe poenas det) *non ſtatim fiat.*

57. ὅτε] imo vero ὀδὲ. *nam ne deus quidem in continenti punit.*

θρωπίνη δίκη [58]. πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν [59], ὁρῶν καὶ ἑτέρους ἠσεβηκότας, χρόνῳ δεδωκότας δίκην [60], καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλὰ καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν· ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας [61] τῶν

58. poſt voc. δίκη deeſſe videtur haec ſententia, τῆς δὲ θείας οὐδεὶς κρείττων. aut τὴν δὲ θείαν οὐδεὶς πω διαπέφευγεν. nil mirer, ait, ſi Andocides hoc e iudicio effugiat. humanum hoc eſt iudicium, in quo ſedent homines, errori obnoxii, falli faciles. diuinum autem iudicium nemo vnquam effugit.

59. εἰκάζειν] ſubaudi ὅτι τοῦθ' ὃ λέγω, ἀληθές ἐστι, vel γενήσεται. cauſae mihi multae ſunt, multaque argumenta ſuſpicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut ſic euenturum eſſe, vt ſcil. Andocides, ſi non ſtatim, certo certius tamen olim aliquando poenas det ſacrilegii.

60. χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα] Notatu digna ſunt haec propter eorum ſimilitudinem cum ſecundo Decalogi praecepto. Liceat hic quoque locum exſcribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ Θεοὺς ὅτ' ἂν ἐπιορκήσας τις λάθοι, ὅτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν· ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε, καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. MARKLAND.

61. τριετήσαντας] Lege, τελευτήσαντας. et ita *Schottus*. Quae ſequuntur ita forte legenda et diſtinguenda: ἀπηλάχθαι, οὐδὲ Θεὸς τέλος, τούτῳ λυμηνάμενος τῷ βίῳ. θάνατον ἐπέθηκε. hoc ſenſu: multos ſceleratos mori cupiuiſſe: Deum vero nondum ad-

κακῶν ἀπηλάχθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος [62] τούτων [63] λυμηνάμενος τῷ βίῳ θάνατον ἐπέθηκε. σκέψασθε [64] δὲ καὶ αὐτῶν Ανδοκίδου τὸν βίον, ἀφ' ὃν ἠσέβηκε, καὶ [65] εἴ τις τοιοῦτος [66] ἕτερός ἐστιν. Ανδοκίδης 12.

eo cum illis in gratiam rediiſſe, vt hoc illis conceſſerit; etiamſi vitam eorum multis caſibus interea infeſtauerit. Infra, μαρτυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ: Cl. Editor legit, ἢ ἀργυρίου, ἐπ' ἐλπίδι etc. quod veriſſimum puto. MARKLAND.

62. τέλος] imo vero ὐδὲ τέλος. deus ne morte quidem imponit horum vitae finem, a ſe miſeris modis cruciatuum exagitatae; ſed ad Orcum eos demittit, ibi quoque, et adhuc atrocius cruciandos.

63. τούτων] Coniectura haec eſt Scaligeri, quam nullus dubitaui in texto exhibere, pro lectione vulgatarum τούτῳ. tametſi Taylor exiſtimaret, eam bene ſe habere poſſe. Quod mihi ſecus videtur.

64. σκέψασθε] demonſtratum it, Andocidem, etiamſi fortuito fiat, vt hoc iudicio abſoluatur, ea tamen vita, quam agat et adhuc egiſſet, tam miſeram, vt alia nulla eſſe poſſit miſerior, ſatis iam ſuperque poenarum diis dare atque dediſſe.

65. καὶ delendum videtur, vt natum e fine vocabuli proximi πεποίηκε.

66. εἴ τις τοιοῦτος] *Adeſte animis, dum Andocidis vitam percurram, et ſtatuite*, vtrum ea ſit nec ne, *qualem facinoroſorum eſſe nuper deſcripſi.* Σκέψασθε — εἴτε τοιοῦτος ἡ ἕτερός ἐστιν. Plato *de Legg.* l. 1. Πρὶν διδάξαι ἱκανῶς ἢ μαθεῖν, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει. Vulgata certe lectio eſt omnium maxime inficeta. Εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος. Immo *Multorum.* Supra modo. Πολλαχοθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ετερους κ. τ. λ. TAYLOR.

δης γὰρ ἐπειδὴ ἥμαρτεν, ἐξ ἐπιβολῆς [67] εἰσαχθεὶς εἰς

Bene habet hic locus. ἕτερος βίος idem eſt atque ἄλλου τινὸς τῶν πάντων ἀνθρώπων βίος. Conſiderate, num quae alia vita cuiusquam ſit, perinde miſera, atque huius Andocidis eſt. E miſeria vitae, qua conflictetur Andocides, colligit actor, eum diis inuiſum, eoque ſontem eſſe. deos enim inſontes non odiſſe.

67. ἐξ ἐπιβουλῆς] Sic vulg. τοξότης, credo, aut e Δημοσίων collegio nonnullus ſolus in ſolo angiportu *fallacias* ſtruxit, et hominem *necopinantem* in ius rapit! Quotus lector hanc impuritatem ἀνθαγκοφαγεῖ? Medela enim non niſi ex medio Atticorum ſoro eruenda. Ἐπιβολὴ erat mulcta peculiariter dicta, ἡ ὁριζομένη ζημία, quam, re ad iudices nondum delata, vel *Senatui Areopagitico*, vel *Quingentorum*, (idque maxime in Actionibus εἰσαγγελίας, quali nempe tenebatur Andocides, vti conſtat ex *Plutarch.* in vita, et ex eius oratione aduerſaria) vel aliquando ſoli *Magiſtratui* imponendi ius competebat. Explicat quodammodo *Pollux* VIII. 6. Ἐάν τις περὶ ὧν δὴ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἁλίσκεται, ἢ ἄρχων ἢ ῥήτωρ εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελίας δίδοται κατ' αὐτοῦ. κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολήν, ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. Lego locum emendatius, quam legi ſolet. *Aeſch.* π. παραπρεσβ. p. 40. *Edit. Steph.* Πρότερον δ' ὑπέμειναν τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, εἶθ' ἑπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ κ. τ. λ. Ita enim pro ἐπιβουλὴν *Steph.* ex coniectura, Cod. item Manuſcriptus, quo vſus eſt *Scaliger* et Scholiaſtes ad locum. Vſi ſunt hoc iure, vt monui, *Magiſtratus*. *N. c. Nicomach.* pr. Ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν Ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, κ. τ. λ. *Archon* ſolus. Orphanorum, inquit *Demoſth.*

εἰς τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμῷ, εἰ μὴ παραδοίη τὸν ἀκόλαθον· εὖ δ' ἤδει ὁ δυνησόμενος

adu. *Macartat.* ſub fin. ἐπιμελείσθω ὁ Αρχων, καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν, ἢ ποιεῖν τι παράνομον, κύριος δ' ἐπιβαλλειν κατὰ τὸ τέλος, ἐὰν δὲ μείζονος ζημίας δοκῇ ἄξιος εἶναι, προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ηλιαίαν. Vſi ſunt Πρόεδροι. *Aeſch. c. Timarch.* p. 5. *Edit. Steph.* Τῶν Ρητόρων ἐάν τις λέγῃ — περὶ τοῦ εἰσφερομένου μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου. (Cod. MS. ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, Γ. μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου) ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ — ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπισάτην — κυριευέτωσαν οἱ Πρόεδροι μέχρι ν δραχμῶν (h. e. iuxta *Demoſthenem* ſupra prolatum κύριοι ſunto ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός ἐστι ζημίας, ἐπιβαλλοντες μέχρι ν δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλήν. Vſi ſunt denique quotquot in ea ciuitate ad vllam reip. partem acceſſere. Ως τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν — καὶ τὰ δημόσια γράμματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολας ἐπεβαλλε, καθάπερ οἱ αλλοι αρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων — μάρτυρας παρέξομαι. Id. *Aeſch. c. Ctеſiph.* p. 57. In MSS. nimium confunduntur Επιβολὴ et Επιβουλή. Philo MS. Περὶ τῶν τοῦ δοκησισόφου Καΐν ἐκγόνων. Ex Cod. Vatic. Ως μηδὲ κατὰ τὰς ἀκεραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολας ψαύσασθαι δύνασθαι. Vt locum lecturus eſt doctiſſimus Editor. Atque haec eo explicatius, quia nemo adhuc de iis explicate ſatis. Iuuenem tamen φιλέλληνα non prius dimittam, quam ei ἀκροάσεως χάριν *Xenophontem* defaecatum praeſtitero. *Hiſt. Graec.* l. 1. p. 448. *Edit.* 1625. Αρχέδημος ὁ τοῦ δήμου τότε προεστηκὼς ἐν Αθήναις — Ερασινίδη ἐπιβολην ἐπιβαλων κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ. Hodie in textu ſine vlla fraudis ſuſpicione monſtrum illud neque vno piaculo dignum, ἐπιβουλήν. TAYLOR.

15. μενος παραδῶναι, ὃς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τότε ἁμαρτήματα ἀπέθανεν, ἵνα μὴ μηνυτὴς γένοιτο [68]. καίτοι πῶς ἂ θεῶν τις τὴν τότε γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾴον ἡγήσατο δεσμῷ τιμήσασθαι, ἢ ἀργυρίῳ [69] ἐπ' ἐλπί-

68. ἵνα μηνυτὴς] Sic vulg. Lege cum Steph. ἵνα μὴ μηνυτὴς. Syllaba ſyllabam ſimilis ſimilem, vt fieri ſolet, deturbauit. TAYLOR.

69. μαρτυρίῳ] Sic vulg. Attento fac ſis quaeſo animo, dum Lyſiae gratiam alternis vicibus meo merito ſim initurus. Vox iſta μαρτύριον rariſſime eſt vſurae. Reperitur quidem apud *Ariſtot. Plutarch.* Immo, et *Thucyd.* quoque non ſemel, vti I. 33. Μετ' ἀναμνήσῃ μαρτυρίῳ τὴν χάριν καταθήσθε. Illius tamen inſolentiam digito ibid. commonſtrat σχ. Μαρτύριον ἀδετέρως λέγει. Nihilo tamen minus *hae deliciae a Magiſtro* laudantur. At legatur per me licet, dummodo hic faceſſat. Lego enim emendatione nunquam poenitenda. Ῥᾴον ἡγήσατο δεσμῷ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίῳ ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Ea demum erat τιμημάτων ſpecies, quae adhuc in tantis loci huiuſce ſordibus deſiderabatur. *Demoſth. c. Timocrat.* Ἐὰν δ' ἀλῷ τιμάτω ἡ Ηλιαία περὶ αὐτοῦ ὅ, τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτισαι. Ἐὰν δ' ἀργυρίῳ τιμηθῇ δεδέσθω τε ἕως ἂν ἐκτίσῃ. Pag. 783. *Edit. Wolf.* Confer. *Id. c. Mid.* p. 607. C. et ibid. 610. F. Γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτισαι. Aeſch. *c. Timarch.* p. 3. Atque haec non ſemper ex iudicum ſententia, ſed ad Reum relatum eſt, quam potiſſimum poenam ſe commeruiſſe fateretur, vti hic Andocidi vſu venit. Τιμωμένων (referentibus vtique) τῶν δικαστῶν, τὶ χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτισαι, πέντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Laert. in *Socrate.* TAYLOR.

ἐλπίδι τῇ αὐτῇ [70]; ἐκ δ' ὧν τότε τοῦ τιμήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἑνιαυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ 18.
τῶν αὐτῷ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε ταλη θῆ μηνύσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα [καὶ τὰ αἴσχιστα [71]] ἐποίει μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ [72]; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐ- 21.
πειδὴ ἀπεκτονὼς ἦν, ὃς αὐτὸς ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε ταλη θῆ μηνύσαι, καὶ ἐλύθη. καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ἀδικεμένῳ [73] ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν

70. ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ] eadem ſpe in vtramuis partem propoſita ad exitum iudicii ſiue proſperum, ſiue aduerſum. h. e. potuiſſet, ſponſa depoſitaue ſumma quadam pecuniaria, ire quo vellet, ſalutemque fuga quaerere, ſi neceſſe vidiſſet, ſorte iudicii in partem deteriorem inclinante; quo liberatus eſſet a dura neceſſitate aut capite ſuo luendi, aut neceſſarios prodendi, quod eſt flagitium foediſſimum. Nihil habuiſſet tum, neque ſperandum magis, neque metuendum, quam poſtmodum habuit carcere concluſus.

71. τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e ſcholio ortum eſſe.

72. ἀφανὴς] Annon potius ἀφανὴς ἦν αὐτῷ? TAYL.

73. ἀδικεμένῳ] Lege ἀδικέμενον. MARKLAND.

Recte vero admonuit Markland ἀδικέμενον eſſe legendum, ſi δύνασθαι bene habet. verum ſi ἀδικεμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit mutandum. Satis tamen hoc non eſt. pro μὴ leg. quoque eſt μηδὲ, *vt ne laeſus quidem iniuriis poſſet ab inimicis ius ſuum repetere.*

24. ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. ὐδεὶς γάρ που [74], ἐξ ὅσου Αθηναῖοι ἀείμνησοι εἰσὶν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη [75]. δικαίως. ὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα ὐδείς πω εἰργάσατο. καὶ τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρὴ, ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι; μετὰ δὲ ταῦτα ἔπλευ-
27. σεν ὡς τὸν Κιτιέων βασιλέα, καὶ προδιδοὺς [76] λη-
φθεὶς

74. πω] imo vero πω. quod de tempore vſurpatur. ὐδείς πω nondum quisquam. Sed quid ſibi vult γάρ? Eſtne indicium ὑποφορᾶς ſeu obiectionis, quae refutetur ſubiecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo vnquam, ex quo Athenae ad nominis immortalitatem eniſae ſunt, talem ob cauſam infamia notatus eſt. Haec fictus Andocidis patronus pro eo affert. Reſpondet actor. Audio. vera ais, at ille meritus eam poenam dedit. Aut, ſi negas hypophoram eſſe, deficit aliqua ſententia, a lectore ſaltim tacite ſubiicienda, ſi auctor eam breuitatis ſtudio ſuppreſſit; in hunc ferme modum. Qua ſeueritate iudicii vos declarauiſtis, vos cenſere, et Andocidem ſacrilegii reum eſſe, et ſacrilegos omnes eſſe puniendos. Nam tametſi debitam ex promiſſo daretis Andocidi ſpiritus immunitatem, poena tamen beneficium hoc, dira quadam inauditique exempli circumſcripſiſtis. Nam, ex quo Athenarum fama coepit eſſe immortalis — Totus in hoc eſt oratur, vt doceat Andocidem ſacrilegum, ideoque puniendum eſſe. teſtari hoc deos ipſi iratos, a quibus coniectus ſit in vitam quacunque alia vita miſerrima miſeriorem.

75. ἠτιμώθη δικαίως.] Interpungas. Οὐδεὶς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη. Δικαίως. Id eſt εἰκότως. TAYLOR.

76. προδιδοὺς] hic videtur nomen vrbis aut arcis,

φθεὶς ὑπ' αὐτῦ ἐδέθη. καὶ ὃ μόνον τὸν θάνατον[77] ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν ἀπισμαλα, οἰόμενος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος[78] ἀπολμηθήσεσθαι. ἀποδρὰς δὲ ἐκ τύτυ τῦ κινδύνυ, κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτῦ πόλιν, 30. ἐπὶ τῶν[79] τετρακοσίων, θεὸς λήθην[80] ἔδωκεν, ὥ-

σε εἰς

aut, neſcio cuius rei deeſſe, quam proderc voluiſſe dicatur Andocides.

77. τὸν θάνατον] non mortem ſolummodo metuebat. Leue enim ſic ſimpliciter vitam amittere, cito, ſine cruciatibus. acerbum autem et horrendum, corporis ſui per ſingulos artus, et lente carpendi lanienam videre, vt ſi hodie manus dextra, cras ſiniſtra, tertio die pes vnus, quarto pes alter, et ſic porro per dies ſingulos ſingula membra detruncentur. Supplicii genus hoc ipſa morte multo eſt atrocius, et lentum, et foedum dictu viſuque et infame, et cruciatu intolerabile.

78. ζῶντος] ſubaudi ἑαυτῦ.

79. ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν. ὥσε etc. Editorem audiui dicentem legendum eſſe ex Hiſtoria ἐπὶ pro ἐπεί. vnde facile fuit locum ita ſupplere: ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ Θεὸς τοσαύτην τύτῳ λήθην ἔδωκεν, ὥσε εἰς τὺς ἠδικημένυς αὐτὸς (non αὐτὺς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. hoc, aut ſimili modo, videtur a Lyſia ſcriptum fuiſſe, quam ſententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ Θεοὶ ἀδὲν πρότερον ποιῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγυσι. Vide et noſtrum paulo inferius, ἀ τύτῳ ὁ Θεὸς etc. Θεοβλάβειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnaſſenſis de Struct. Orat. ſegm. 18. et διαφορὰν τῶν φρενῶν. Heſychius: Θεοβλαβίαν, ὅτως Αἰσχίνης εἶπεν. ſcribendum Θεοβλάβειαν: et mutilum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter ſimilem eius vſum

σε εἰς τὸς ἠδικημένους αὐτὸς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ, ἐδέθη καὶ ἠκίσθη. ἀπώλετο δὲ ἐχὶ, ἀλλ'

in S. S. vt Rom. XI, 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως: et 2 Cor. XII, 7. quemadmodum Latini *malum* et *infortunium dare.* MARKLAND.

Pro ἐπεὶ vulgatorum dedi ἐπὶ. Designat orator primum Andocidis ad Athenas reditum sub CCCC, quia paulo post opponit ei reditum tempore posteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, huius paginae 105. v. 36.

80. λήθην] Quare λήθην, cum constet ex *Photio* et *Plutarcho* Andocidem *sub* ipsa dominatione τῶν 400 rediisse? Neque secundo possis λήθην eam *socordiam* vel *inertiam* interpretari, quae *consuescendo* fit, quo modo a *Demosthene* vsurpari video. Τὸ χρόνον γενεσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, δέδοκα, μή τινας λήθην ἢ συνηθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκει. (lege ἐμπεποίηκε, cui fauet Cod. *Lutet.*) *Demosth.* π. παραπρεσβ. Ea enim Tyrannis non vltra annum se extenderat. Tum autem porro quare erat haec λήθη, diuinitus immissa? Et cuiusmodi denique tibi videatur totius sententiae ambitus et connexio? Lege, Καὶ-ἐπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτῆ πόλιν επι τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γαρ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τὸς ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel επιθυμησαι. TAYLOR.

Post, aut circa hoc vocabulum deesse videtur αὐτῷ τοσαύτην, tantum stuporem deus menti eius iniecit, tantam tarditatem atque somnolentiam. ἔδωκεν, pro ἐνέβαλλεν, etsi dictio est inuentu paulo rarior, analogia tamen ei non obstat. Vt enim ὑγίειαν, πλοῦτον, ταἀγαθὰ, et contra χαλάζας, πυρετὸς, λιμὸς, λοιμὸς et alia διδόναι dicuntur superi, ita rursus non video, cur deus dici nequeat alicui λήθην, μανίαν διδόναι pro ἐπιπέμπειν.

ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν Κύπρου βασιλεύοντα, καὶ ἀδικήσας εἴρχθη. ἀπο- 33.
δράσας [81] τοῦτον, ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεούς, ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς ὃς [82] τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο [83] τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέ- ποτε; καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν [84] δεῦρο εἰς δημο- 36.
κρατίαν εἰς τὴν αὑτοῦ πόλιν [85] τοῖς μὲν πρυτανεύ-

σιν

81. ἀποδράσας τοῦτον] Non memini verbum ἀποδιδράσκειν in aoriſti primi participio vſurpari. potius particip. aoriſti ſecundi in vſu eſt. donec itaque certiora hac de re diſcam, legam ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον.

82. εἰς] Iſtud εἰς non eſt neceſſarium, et ortum videtur duxiſſe ex voce ſequenti. Mox fortaſſe ἀφίκετο. TAYLOR.

83. ἀφίκοιτο] Fortaſſe, ἀφίκετο. Infra de hac re: πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων. MARKLAND.

Bene habent h. l. omnia. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἔφευγε τούτους τοὺς τόπους, εἰς ὃς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο. vt primum aliquo appulerat, ita ſtatim rurſus illinc auffugiebat.

84. ἐκεῖθεν] Vnde? Antecedens non video, ſed lacunam certiſſimam. Mox fortaſſe εἰς δημοκρατουμένην τὴν αὑτοῦ πόλιν, vt paulo ſuperius ex aduerſo locutus eſt. Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. TAYLOR.

ἐκεῖθεν] e Cypro puta, locisque iis omnibus, a quibus vix ſalutatis ſtatim refugiſſet.

85. εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὑτοῦ πόλιν] idem eſt ac ſi dixiſſet εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν νῦν ἤδη δημοκρατουμένην.

σιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν προσαγάγοιεν ἐνθάδε [86]. ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τὸς νόμους [87], ὃς ἐψηφίσασθε.
39. καὶ τὸν ἄνδρα ὁ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχίαι, ὁ τύραννος, ὁ πόλις [88] ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον ἐξ ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων, διὰ τὸ ἠδικηκέναι ὃς γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν
42. ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, ὅις ἐν τῷ αὐτῷ [89] ἐνδέδεικ-

ται.

86. ἐνθάδε dedi, e Scaligeri atque Marklandi ſententia, pro ἐνθένδε librorum omnium vulgatorum. huc, in concionem. Nam coram populo, aut in Heliaea maxima agebatur haec impietatis cauſa.

87. τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τὸς νόμους] Vtcunque haec lectio defendi poſſit explicando τοῖς θεοῖς *in honorem Deorum*, vel *Deorum cauſa*, mihi tamen multo probabilius videtur Lyſiam ſcripſiſſe τοῖς ἔργοις· non *verbis* tantum, ſed ipſo *opere* et *factis:* nempe ex ciuitate Andocidem expellendo. MARKLAND.

88. ὁ πόλις videtur vitioſe redundare, ideoque amputari debere, propter praemiſſum ὁ δῆμος, cum quo videtur idem dicere. Verumtamen bene habet. πόλις paulo quid eſt amplius, quam δῆμος. Ex cauſa, Athenienſis populus Athenis habitans erat δῆμος. verum tota respublica ciues complectens etiam per colonias in Aſia, Thracia, Ponto, ſparſos, ea erat πόλις. Sic Epheſii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc ſenſu paulo ante v. πόλις noſter vſurpauerat p. 103, 38.

89. ὅις ἐν τῷ αὐτῷ] nullus dubito poſt haec vocabula excidiſſe ἐνιαυτῷ, quod facillime fieri potuit ob ſimilitudinem huius vocabuli cum ἐν τῷ αὐτῷ *bis eodem in anno.*

ται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ ὅταν [90] τις τὸν αὑτῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει [91], τῦτ' ἔστι τὸ [βιῶν] τὸν βίον ἀβίωτον [92]. ἃ τύτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπι-106.1. νοεῖν [93] δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρύμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων. τὸ δὲ τελευταῖον, νυνὶ παραδέ-

δωκεν

90. καὶ ὅταν τις.] opinor καίτοι ὅταν τις. MARKL. Recte, ni fallor.

91. διανέμει] malim in coniunctiuo, διανέμῃ.

92. τῦτ' ἔστι τὸ βιῶν τὸν βίον ἀβίωτον] Vocem βιῶν inseruit *Stephanus:* sine causa, nisi in MSS. reperiretur: quod non credo, cum multo elegantius sit, τῦτ' ἔστι τὸ, Τὸν βίον ἀβίωτον. Huiusmodi enim locutiones, quae prouerbiorum vicem obtinebant, cum ab omnibus intelligerentur, non ad plenum efferebantur, ab audientibus supplendae. Nihil vero tritius hac phrasi βίος ἀβίωτος. Aeschines ea passim vtitur, et Gorgias, et Philo, et caeteri omnes fere Graeci Scriptores. Sic apud Matt. V, 38. Ἠκύσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· reticetur Verbum, quia omnes bene intelligebant, quid vellet ὁ Εὐλογητὸς. Inspice quamlibet Adagiorum Collectionem. MARKLAND.

Vocabulum βιῶν vncis incluſi, vt admodum ſuſpectum. Sententia potius poſtulare videtur τῦτ' ἔστι τὸ ποιεῖν ἑαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc. τῦτ' ἔστι τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἄγειν. *hoc illud eſt, quod prouerbio vulgari iactatur, vitam haud vitalem agere.*

93. ἐπινοεῖν] F. ἐπινοῶν, vt coniecit vir eruditiſſimus. TAYLOR.

δωκεν αὐτὸν [94] ὑμῖν χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βέλησθε· ἢ τῷ [95]
3. μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος
ἀνάγκης. ὅκων χρὴ μᾶλλον Δία, ὅτε πρεσβύτερον ὄντα,
ἢ ὅτε νεώτερον, ὁρῶντας Ανδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σω-
ζόμενον, συνειδότας αὐτῷ [96] ἔργα ἀνόσια εἰργασμέ-

P 3 νῳ,

94. αὐτὸν] Male Schott. lectionem *Aldi* αὐτὸν revocare ſatagit. TAYLOR.

95. ἢ τῳ] Sic vulg. ου το μὴ ἀδικεῖν. Steph. Imme ἢ τῳ μὴ ἀδικεῖν, ipſiſſima ſcriptione. *Andoc.* tamen ineunte oratione aduerſaria, ad modum lectionis *Stephanicae* ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Iſtud eſt ſapere! TAYLOR.

ἢ τῳ μὴ etc.] *Stephanus*, ἢ τὸ μὴ: prope veritatem, quae erat, ἢ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, *non innocentia ſua fretus*. Ipſe Andocides de Myſteriis, ſub initio: πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ, καὶ ὑμῖν. Demoſthenes in Aphob. Ψευδομαρτ. ἐχεῖ τῷ τὰ ψευδῆ τινα αὐτὸν καταμεμαρτυρηκέναι ἐξελέγξειν πιστεύων, ἀλλ' ἡγούμενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λέγειν πιστεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat *Schottus*. Mox, pro ἀλύπως bene *Stephanus* ἀλύπῳ. et pro τισι paulo poſt legendum puto τινὰς. MARKL.

96. αὐτῷ] Malim αὑτῷ. Generalis enim videtur haec γνώμη et quaſi publici iuris. *Neminem* ſibi *celatum facinus conſcientem, propter dilatas Andocidis poenas impunitatem ſibi quoque audere polliceri, et de diuina iuſtitia praue ideo ſentire.* Οὕτων χρὴ ὅτε πρεσβύτερον, ὄντα, ἢ ὅτε νεώτερον, ὁρῶντας (Cod. *Coisl.* ἑρῶντα) Ανδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ (ſibi ſc. vnumquemque) ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι. Vſitatiſſima conſtructio. Οὐ γὰρ μόνον εἰς πατέρ' αὐτοις καὶ τῶν ἄνω προγόνων,

νῳ, ἀθεωτέρως γίνεσθαι· ἐνθυμουμένους, ὅτι ἥμι- 6.
συς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως [97] ἐστὶ διπλα-
σίῳ λυπουμένῳ, ὥσπερ ὅτος· εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναι-
σχυντίας ἀφῖκται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται [98] τῇ
πόλει, καὶ πράττει καὶ ἤδη [99] δημηγορεῖ, καὶ ἐπι-
τιμᾷ,
κατ' ἄνδρα ἀνενεγκεῖν ἑκάστῳ τὴν φύσιν ἐστὶν, ἀλλ' εἰς
ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. Demoſth. *Orat. Funeb.* TAYLOR.

Bene habet αὐτῷ cum ſpiritu leni. Taylor ad h. l. quae affert, (vir doctus et induſtrius, ſed criticus haud vsquequaque feliciſſimus, multa moliens, et magna vi, ſed nulla de cauſa, nullo effectu, in irritum,) ea haud intelligo. Saltim συνειδότα in ſingulari dediſſet. Verum aberrauit ab oratoris ſententia, quae haec eſt. cum videant Andocidem e diſcrimine iudicii ſaluum abeuntem, quamuis probe norint eum ſcelera multa patraſſe.

97. ἀλύπως] ἀλύπῳ mauult Steph. vt ex aequo reſpondeat τῷ λυπουμένῳ. Tu autem caue de tam rigida conſtructione. H. p. melius, Ημισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων αλυπος ἐστι διπλασίῳ λυπουμενῳ. Laſciuiunt Codd. noſtri, ἥμισος. κρεῖττον. ἐπιδιπλασίῳ. διπλάσιος. TAYLOR.

Ego facio cum Stephano, cui Marklandus quoque ſubſcripſit. Aut alias leg. ſit λυπουμένως in aduerbio. Sed illud praefero.

98. παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει] Valeat Critice, ſi haec ſint ſana! Fortaſſe, παρασκευάζεται τα της πολεως πραττειν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί. Anne ſincerum. TAYLOR.

Poſt vocab. παρασκ. videtur deeſſe λυμαίνεσθαι. *actingitur iam ad graſſandum in rempublicam.*

99. καὶ ἤδη] aut delendum eſt ἤδη, vt natum ex

9. τιμᾷ, καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί· καὶ συμβουλεύει, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν καὶ προσόδων [100] καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν. καίτοι, τούτῳ πειθόμενοι, ποίοις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ 12. ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ [1] δὲ οὐχ, ὡς ἠδικηκώς,

P 4

initio proximi vocabuli δημηγορεῖ, aut illa duo vocabula ſunt tranſponenda hunc ad modum. καὶ πράττει ἤδη, καὶ δημηγορεῖ. Pari modo verſu proximo tranſponenda videntur verba ſic. καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισὶ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ συμβουλεύει. aut certe, reliquis manentibus immotis pro τισι leg. erit cum Marklando τινας.

100. προσόδων] πρόσοδοι h. l. ſunt, non vectigalia, ſed ſupplicationes, cum ad puluinaria deorum aditur.

1. ἀξιοῖ] Corruit venuſtiſſimae periodi decor et forma. Tu fac nobis medicantibus gratulere. Ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκὼς ἡσυχίαν ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖσθαι πολιτεύεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως ἕτερων μεῖζον δυνήσεται, ὥσπερ ὑπὸ πραότητος καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν ὑπὸ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην κ. τ. λ. Eleganter πολιτεύεσθαι de publica vita, de rebus ciuitatis gerundis. *Aelian. V. H.* III. 17. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς Ἀθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο. Plutarch. in *Phoc.* init. Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδόνων καὶ Ἀντιπάτρῳ, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκάζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε συγγνώμης ἄξιος εἶναι πολιτευόμενος τὰ ναυάγια τῆς πόλεως. N. c. *Poliuch.* Εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν

κηκως, ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τὸς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας. ὅτω διανοεῖται καὶ παρασκευάζεται ὅπως ἑτέρων [2] μεῖζον δυνήσεται· ὥσπερ δ' [3] διὰ πραότητα καὶ [4] ἀ- 15.
σχολίαν τὴν ὑμετέραν δ' δεδωκως ὑμῖν δίκην, εἰς ὃς νῦν ἁμαρτάνων δ' λανθάνει· ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεταί τε καὶ δώσει δίκην. ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ. ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ ὅτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες παρ' ἀμφοτέ-

δικασὰς καταφυγεῖν; δκ εἰς τὸς ὅτω πολιτευομενους ὑπὲρ τῆς πολιτείας. Adiungo *Xenoph.* 1. *Hellen.* quoniam mihi duplicem operam praestabit. Επιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ελαττον εκεινϑ δυναμενων, μοχθηρότερόν τε λεγόντων, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευομενων. TAYLOR.

2. ἑτέρων] sic dedi pro vulgato ἕτερον.

3. ὥσπερ δ' — δ' δεδωκὼς] Pro δ' δεδωκὼς sensus plane postulat δδὲ δώσων — δίκην εἰς οὓς etc. *ita se gerit, quasi non daturus poenas* etc. Voces vero ὑμῖν et νῦν inter legendum pronuntiandae sunt cum Emphasi. ineſt enim in iis tacita Oppositio, et Allusio ad *priora* Andocidis delicta et impunitatem. MARKLAND.

4. ἀσχολίαν] bene videtur habere. duas edit causas, cur Andocides adhucdum impune abierit. primam, clementiam ciuium, alteram, tumultum negotiorum, qui passus non sit de Andocide puniendo quemquam aut cogitare, aut referre. Fuit cum suspicarer ἀχολίαν *bilis defectum*, esse leg. quod postmodum etiam in schedis Brulartianis reperi. Vocabulum illud bonae notae est, et huic loco inprimis conuenit; quod si cui probabitur, haud intercedam.

φοτέρων, ἄμεινον διαγνῶτε. φησὶ[5] γὰρ ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν, μηνύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγένετο; ἐκ αὐτὸς ἕτος, ποιήσας δ' ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν αὐτῷ[6] διδόντων τὴν ἄδειαν; τῆς δὲ ταραχῆς[7] καὶ τῶν κακῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐσὲ, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας; ἀ δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο[8] τοὐναντίον. ἐτάραξε μὲν ἕτος[9] τὴν πόλιν, κατέσηισατε δ' ὑμεῖς. πυ-

θάνο-

5. φησὶ] haud quidem improbabile eſt φήσει, ob praecedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconſtantia oratorum atticorum in vſu temporum, admonui ad Aeſchinem p. 404. et 422. et neſcio an alibi quoque.

6. αὐτῷ] ſic dedi ad mentem Scaligeri, Taylori, Marklandi, pro αὐτοῦ vulgato.

7. τῆς δ' ἀρχῆς] ſic vulg. Lego τῆς δὲ ταραχῆς „meliore ſenſu. Ea voce vſus eſt paulo ſupra ἀπαλ„λάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε.„ Palmer. Schott. aliique. TAYLOR.

τῆς δ' ἀρχῆς] *Schottus*, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra, ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II, 21. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ταραχῆς παρέντες πάθοιεν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo poſt, pro αὐτῷ ἀποψηφιεῖσθαι, ſcribe αὐτοῦ. MARKLAND.

8. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο] malim ἀλλ' αὐτὸς ἕτος τοὐναντίον. Sed hic ipſe potius e contrario. Aut alias τοῦτο erit delendum.

9. μὲν ἕτος] interponi velim γάρ. Nam hic quidem ciuitatem conturbauit et perterrefecit.

θάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι [10], ὡς αἱ συνθῆκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος, οἴεται πολλοὺς ὑμῶν, δεδιότας, μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι. ὡς ὃν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκί- 27.
δῃ τῶν συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω· ὅτε μὲ τὸν Δία τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, ὅτε τῶν [11] πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς. οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα, οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου. ὥστε καὶ τοῦτον * τῶν συν- 30.
θηκῶν

10. ἀπολογήσασθαι] ſic vulg. leue eſt fortaſſe, quod moneo, ſed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum eſt a manu τοῦ Ἀττικωτάτου. Audi Atticiſtas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν, οὐ μέλλω ποιήσαι, et quae ſequuntur. *Thomas.* et ſimiliter *Moſchop.* in *Lex.* Μέλλει συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἤτοι ἐνεστῶτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ τι· ἢ μέλλοντος πρώτου· οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου· οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adiunge *Phrynich.* Εμελλον ποιῆσαι. ἔμελλον θεῖναι, ἁμαρτήματα τῶν ἐσχάτων, εἴ τις ἄτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἡ τῷ ἐνεστῶτι συνταττόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, ἔμελλον ποιήσειν. τὰ δὲ συντελικὰ οὐδενὶ τρόπῳ ἁρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

11. ὅτε] F. ἔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει ἃς οἱ ἐκ Πειραιῶς. TAYLOR.

ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς] Deeſt ἃς ante οἱ· vt in priori ſententiae parte, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε: cui haec reſpondet. MARKLAND.

Aut obſequendum eſt his auctoribus, aut pro τῶν leg. eſt ὧν. vt ſit, ὅτε ὧν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς ſcil. ἐποιήσαντο.

θηκῶν ἀπολαῦσαι [12]. ἀλλ' ὃ * μὰ Δί' [13] ἕνεκά γε τούτου διαφερόμενοι, ἐπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν [14] τῶν συνθηκῶν, τότε διηλλάγημεν. ὃ γὰρ ἕνεκεν ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἕνεκεν ἡμῶν τῶν ἐξ ἅπαντος καὶ ἐκ Πειραιῶς,

12. τοῦτον ὑμῶν ἀπολαῦσαι] Lege ex ſenſu, et diſtingue, ὃ δ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἀπολαῦσαι: *nequaquam ſimilia erant Andocidis delictis, adeo vt iſte eodem quo vos iure vteretur.* τῶν αὐτῶν ὑμῖν, *iisdem quibus vos:* vt ſupra, τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι, eodem ſenſu. MARKLAND.

τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι] ſic vulgati. Viſus mihi ſum in vocabulo ἡμῶν exitum vocabuli συνθηκῶν, quod ſententia huius loci poſtulat, ſatis clare cernere. quare nullus dubitaui de meo dare τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι.

13. ἀλλ' ὃ μὰ Δί'] ſic dedi de meo, pro vulgato ἀλλ' ὃ μὲν δή.

14. μετέδωκε τῶν συνθηκῶν] Argumentatio poſtulat, μετεδώκατ' ἂν τῶν συνθηκῶν: *nam ſi ita fuiſſet,* (ita verte ἐπειδάν.) *ſane et hunc participem feciſſetis compoſitionis.* Συνθῆκαι enim ſunt αἵτινες ἴσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι, vt eas definit Iſocrates in Panegyrico. MARKLAND.

Recte fecit Taylor, quod pro μετέδωκε vulgato (vel, vt Aldus dederat μετέδοκε, per omicron) e Coiſliniano μετέδομεν reſtituit. Sententia haec eſt. Non enim hercle propter hunc Andocidem tum diſſidebamus, neque foedera tunc demum inter nos ſanximus, poſteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendi ſtipulati eſſemus. Propterea ſigna parentheſeos quoque ſuſtuli, quibus Taylor haec verba ἐπειδὴ — συνθηκῶν incluſerat.

ραιῶς [15], αἱ συνθῆκαι ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι. ἐπεί- 33.
τοι [16] δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ανδοκίδε ἀποδημῶντες [17],
αὐτοὶ

15. Πειραιέως] Ita ſemper fere. (Niſi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum eſt. Πειραιῶς Αττικῶς. Πειραιέως Ελληνικῶς. Moeris. Πειραιῶς Αττικόν. Πειραιέως κοινόν. Magiſt. TAYLOR.

16. ἐπείτοι] In hoc commate vix habemus miſerum ſemiuocabulum vnum atque alterum, quod Librariorum omnia confodientium cruentas manus incolume euaſit. Επεμελήθημεν περι Ανδοκίδε. Quas elegantias! Deinde autem porro quem non miſereſceret infeliciſſimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum eſt? ὅπως ἐξαλειφθείη ἀλλα ἁμαρτήματα. Ergo, vt veriſimile eſt, *alia* erant ἀκ ἐξαλειπ]έα. Age, lectoris gratiam non amplius morabor. Επείτοι δεινὸν ἂν εἴη, ειπερ Ανδοκίδε αποδημαντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αυτε τὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὲς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ανδοκίδε; ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτε; ἀλλ' ὑμεῖς κ. τ. λ. Ita in ſequentibus, dum interrogationes alias ſuper alias exaggerat. Πότερον ὡς ςρατιώτης ἀγαθός; — Αλλὰ πλουτῶν γὰρ —. Ceterum ante ἀλλὰ vilitur punctum in Codd. *Ald.* et *Coisl.* TAYLOR.

17. ἀποδημῶντες, αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες] Vox ἐνδεεῖς a Lyſia nunquam, puto, abſolute et per ſe ponitur, ſine τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων, vel tali quopiam. Sed et ſi ita poni ſoleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ανδοκίδε ἀποδημῶντος αὐτοὶ ἐνδημῶντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. Αλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — αὐτῷ; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτε; Ita diſtinguendum. Dicit: *mirum*

αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸὺς συνθήκαις, ἐπεμελήθησαν Ανδοκίδε, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ [18]; * ἀ. ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ τοῖ-

sane foret, si de Andocide absente, Nos qui in patria eramus, adeo solliciti fuissemus, vt scilicet delicta eius oblitterarentur. Atqui num Lacedaemonii vllam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem eius habuistis? Vox ἀλλὰ hoc modo posita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. MARKLAND.

Ipse quoque ἀποδημοῦντος probo, in genitiuo singulari. non propterea quod Andocides, non exsularet, sed peregre solummodo viueret in solo alieno, dedimus operam, cum ipsi egeni essemus, vt crimina eius expungerentur. Non enim exsulabat Andocides, quippe cui a legibus et iudicio solo patrio non esset interdictum, sed voluntate sua, a nemine coactus, in peregrinationes se dederat. Sin minus haec placebunt, leg. erit ἀποδημοῦντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς ὄντες. cum nos ipsi extra patriam ageremus, egentes rerum omnium. Caeterum distinctionem in vulgatis, in ipsa adeo Taylorana prauam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim sic edebatur ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι γάρ. Ab his ἀλλὰ λακ. γὰρ incipit obiectio, vel interrogatio per absurdum concludens. Istud ἀλλὰ γὰρ per mesin divulsum est.

18. αὐτοῦ. ἀλλ'] interposui de meo ἀ. quae est responsio ad superiorem interrogationem. At Lacedaemonii tamen (sic interrogat subsannans) in pactis, quae nos cum ipsis iniimus, Andocidi ideo prospexerunt, quod ab eo bonis essent nescio quibus ornati? Respondet ἀ. Neutiquam. tum nouam subiicit dubitationem

τὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολλάκις δι' ὑμᾶς [19] ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; ὐκ ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ ἀληθὴς αὕτη ἡ ἀπολογία. μηδ' ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε. ὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἐστὶ τὰ συγ- 39.
κείμενα, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ τιμωρῆται. ἴσως ἂν καὶ Κηφισίῳ [20] ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει ὅ, τι λέγοι. τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς ὐδ' ἂν [21] δύναι- 42.
σθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τόν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν κατηγοροῦντα κλάσαι. ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρός ἐστι γνῶναι τὰ δίκαια· ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισίῳ [22] καὶ ἡμῶν [23] ἑκάστῳ, ὧν ὅτος νῦν μεμνήσεται.

μὴ

sub forma interrogationis, responsione statim diluendam. Sed an vos ipsi consuluistis? Quod ob eius meritum? respondet interrogabundus.

19. δι' ὑμᾶς] Non intelligo istud δι' ὑμᾶς, vt nunc res se habeat. Credibile est, quae sequuntur, ὑπὲρ τῆς πόλεως, nata esse ex glossemate. TAYLOR.

20. Κηφισσίῳ] Vbique apud *Andocid.* Κηφίσιος, nisi vno in loco Κηφήσιος. TAYLOR.

21. ὐδ' ἂν] malim ὐκ ἂν. vocab. τὸν ἀπολογούμενον designat Andocidem, vt τὸν κατηγοροῦντα Cephisium. Dicet Andocides, accusatorem suum, Cephisium, iisdem criminibus teneri, quibus se. Respondet actor. his nunc nil opus est. dic tu iam, Andocide, causam tuam. purga te. de Cephisio deinceps videbimus.

22. ἕτερος δὲ ἥξει Κηφισσίῳ] Scribe: ἕτερος δὲ (sc. καιρὸς) ἥξει Κηφισίῳ, *Cephisio suum tempus veniet.* Orat. XII. Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρός, ἐν ᾧ. etc. Demades:

107.1 μὴ ἔν καὶ δι' ἑτέρων [24] ὀργὴν τάτε ἀδικῶντες νῦν ἀποψη-

πάλιν τοίνυν [2] Ηκε τῇ πόλει καιρος ἕτερος. Demoſthenes Olynth. I. νυνὶ καιρος ἥκει τις ἅτος ὁ τῶν Ολυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic et ſupra. In Andocide de Myſter. p. 5. perperam ſcribitur Κηφήσιος: ſed recte emendauit *Stephanus* iſto loco; vt mirum ſit in hoc neglexiſſe. MARKLAND.

23. ἡμῶν] ſic dedi pro vulgato ὑμῶν.

24. ἑτέραν] Dum mihi explicet aliquis, quid ſit ἑτέραν ὀργὴν, ego interea totum hunc locum ita lectitabo. Μὴ ἔν. καὶ δι' ετερων ὀργὴν τάτε ἀδικῶντος νῦν αποψηφισασθε. Ετέρων ὀργὴν eleganter dictum pro ὀργὴν κατὰ τῶν ἑτέρων. Exempla quaedam delibauero inluſtria et eruditis auribus digna.

Αλλά με σοσ τε ποθος, σά τε μήδεα, Φαίδιμ' Οδυσσεῦ.
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελίηδεα θυμὸν ἀπηύρα.
Hom. Odyſſ. λ. 201.

Απαντα γάρ σοι ταμα νοθετηματα
Κείνης διδακτά, κοὐδὲν ἐν σαυτῆς λέγεις.
Sophocl. Electr. 345.

Πρῶτοι Εὐβοεῖς ὡς Αγιν περὶ αποστασεως των αθηναιων ἐπρεσβεύσοντο. Thucyd. VIII. 5. Οὐκ αἰσθάνεται τὰς Λακεδαιμονίας Φοβω, τω, ημετερω, πολεμησείοντας. Id. I. 33. Αθηναῖοι ἀ μὴν ἔληγόν γε διὰ τᾶτο τῆς Λακεδαιμονιων φιλοτιμιας περὶ τῆς ἡγεμονίας. Diod. Sic. l. 13. p. m. 349. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοις των πρεσβυτερων επαινοις χαίρεσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταις των νεων τιμαις ἀγάλλονται. Xenoph. *Memorab.* l. 2. Atque ita fortaſſe accipienda ſunt verba *Cic. I. Tuſc.* 27. *Itaque unum illud erat inſitum priſcis illis, quos Caſcos appellat Ennius: eſſe in morte ſenſum, neque* exceſſu vitae *ſic deleri hominem, vt funditus interiret.* Non enim exce-

ἀποψηφίσησθε. ἀλλὰ λέξει, ὅτι μηνυτὴς ἐγένετο· καὶ ἕτερος ὑδεὶς ὑμῖν ἐθελήσει μηνύειν, ἐὰν νομίζητε [25]. Ανδοκίδης δὲ ἔχει τὰ μήνυτρα παρ' ὑμῶν, σώσας τὴν αὑτοῦ ψυχὴν [26], ἑτέρων διὰ ταῦτα [27] ἀποθανόν-

dit vita, ſed nos a vita. Ita *Liu.* I. 27. *Plus tamen vis potuit quam voluntas patris aut* verecundia aetatis. Et ita fortaſſe etiam Apoſtoli ad *Corinthios.* I. 15. 31. Νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, *Per gloriam, quam ex veſtris meritis concipio.* Vid. *Voſſ. de Conſtruct.* c. LVII. TAYLOR.

διʼ ἑτέραν ὀργὴν] Lego, διʼ ἑτέρων ὀργὴν, *propter iram* veſtram *in alios.* MARKLAND.

Dedi ἑτέρων. Idem eſt ὀργὴ ἑτέρων, atque ὀργὴ καθʼ ἑτέρων, vel πρὸς ἑτέρους. Ita Diodorus Siculus II. 92. 37. dixit σπουδὴ ἐκείνων *ſtudium eorum* vel *erga eos.* ἡ τοῦ κοινοῦ εὔνοια Dio Caſſ. p. 90, 45. *beneuolentia erga remp.* ἐπιστροφὴ σφῶν p. 89. 7. *animaduerſio in eos.*

25. νομίζητε] Alii alias tentarunt emendandi vias, mihi haec placet, vt legatur τὰ μήνυτρα αὐτὸς μὴ νομίζηται. *Si ipſe* (Andocides puta) *praemio indicii fraudetur.*

26. σώσας τῶν αὑτοῦ ψυχήν] Hinc diſcimus hanc phraſin Matt. XVI, 25. et Luc. IX, 24. eſſe bene Graecam. Lesbonax: ὃ μόνον τῶν αὑτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει. Diog. Laertius lib. III. in Plat.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Eodem ſenſu σῶσαν τὸ σῶμα dicit Noſter Orat. XII. nempe, *vitam ſeruare.* opponitur τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III, 4. περιποίησιν ψυχῆς, Heb. X, 39. (vide et Xenophon. Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπώλειαν ψυχῆς: ſic enim diſtinguendum, ἐκ ἰσμὲν ὑποζολῆς

θανόντων. τῆς μὲν ἓν σωτηρίας ὑμεῖς τούτῳ αἴτιοι ἐστὲ, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε [28] καὶ τῶν κινδύνων, αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα, καὶ τὴν ἄδει-
6. αν, ἐφ' ἣ μηνυτὴς ἐγένετο. ἔκαν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μηνυταῖς ἀδικεῖν, (ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα) ἀλλὰ παραβαίνοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταὶ, ὁπόσοι μετ' αἰσχρᾶς αἰτίκς [29] ἐξηλεγμέ-

νοι,

ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα melius videtur διὰ ταὐτὰ, *propter eadem* delicta. MARKLAND.

27. ταῦτα] Legendum omnino ταὐτὰ. Eadem ſc. quibus cum ille tenebatur, ἐσώθη tamen. TAYLOR.

Redit ταῦτα, aut ad μήνυτρα, aut potius ad rem vniuerſam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μηνύσαι τὸν ἀνδοκίδην κατ' αὐτῶν.

28. τῶνδε] aut horum malorum publicorum, quibus vniuerſa ciuitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ νῦν ἰδίᾳ παρόντων, quibus ipſe nunc laborat et ſeptus eſt.

29. μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις. quae multo melior eſt Lectio, Sic Orat. VI. verſus finem. MARKLAND.

Geminum his ineſt vitium, alterum leuiculum, ſcil. pro genitiuo in ſingulari, ſufficiendus eſt accuſatiuus in plurali μετ' αἰσχρὰς αἰτίας. poſt turpes criminationes. poſtquam turpium criminum infimulati fuiſſent. alterum paulo eſt grauius. Leg. enim eſt ὅπω (vel μήπω) ἐξηλεγμένοι, (vel ſi mauis, ἐξελήλεγμένοι) *nondum conuicti.* conuictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, ſed illi, qui nondum argumentis tormentisue ad confeſſionem facinoris adactus fuerit. Deinde, ecquis ipſe ſeſe indicat, poſteaquam

νοι, σφᾶς αὐτὺς ἐμήνυσαν, ἐν γῦν ἐπίσανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις· ἡγέμενοι, ἀποδημᾶντες 9.
μὲν, ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπιδημᾶντες
δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημένοις, πονηροὶ δό-
ξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γῦν πάντων πονηρότατος
Βάτραχος, * πλὴν τύτυ [30], γενόμενος ἐπὶ τῶν τριά-
κοντα μηνυτὴς, καὶ ὑσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὅρ- 12.
κων, καθάπερ τοῖς * Ελευσινόθεν [31], δείσας ὑμῶν
ὃς ἠδίκησεν, ἐν ἑτέρᾳ πόλει ᾤκει. Ανδοκίδης δὲ καὶ
αὐτὺς [31] b. τὺς θεὺς ἀδικήσας, περὶ ἐλάττονος αὐτὺς
ἔθετο, εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἢ Βάτραχος τὺς ἀνθρώ-
πυς.

conuictus fuiſſet? Haec inter ſe non conſtant. Si conuictus es, nil eſt, quod tute temet indices. Etſi te ipſe indicaſti, quid refert te conuinci?

30. *πρὶν τύτυ*] *Non ſat diuiſa ſunt haec temporibus.* Facta eſt delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Trigintaviralis dominatio, ſeu Batrachi delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque praecedit Batrachus Andocidi, ſed Andocides Batracho, idque per integrum decennium. Sed fortaſſe hae voces *πρὶν τύτυ* non ſunt referendae ad tempus indicii, ſed ad ea quae praecedunt verba, *πάντων πονηρότατος*. i. e. ſi Andocidem vnum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batracho *πονηροτερος*. TAYLOR.

Ego de meo pro *πρὶν*, dedi *πλὴν*. hominum omnium nequiſſimus Batrachus, praeter hunc vnum Andocidem, qui eo adhuc eſt nequior.

31. *ἐλευσινόθεν*] Sic dedi de meo pro vulgato *ἐλευσινιόθεν*. non ab adiectiuo *ἐλευσίνιος* hoc repetitur, ſed a nomine vrbis Eleuſis proprio. a cuius genitiuo *ἐλευσῖνος* fit *ἐλευσινόθεν*.

31 b. *αὐτὺς*] malim *αὐτὸς*.

15. πϐς. ὅσις ἔν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος [32] Βατράχϐ ἐστὶ, πάνυ δεῖ [33] ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα [34]. φέρε δή, τὶ [35] σκεψαμένϐς χρὴ

32. ἀμαθέστερος.] F. αὐθαδέστερος. Nam illud alterum nihili. TAYLOR.

Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθὴς est Graecis, qui latinis *tardus*. Andocidem appellat, non solummodo nequiorem Batracho, verum etiam stupidiorem ,vt qui rem ignorauerit, quam ipsa natura rerum quemque doceat non prorsus a sensu communi desertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importuniorem atque scaeuiorem, moribus magis rusticanis.

33. δεῖ ἀγαπητῶς] sic correxi. Verumtamen ne sic quidem persanatus est locus. Nam post δεῖ desunt haec duo vocabula ἡσυχάζειν, ὁρῶντα. vel μεμνημένον. oportet eum quiescere, h. e. secum habitare, intra nidum suum se continere, a tractatione rerum ciuilium sese abstinere, cum videat, vel meminerit, quam aegre sit a vobis seruatus. Aut possit quoque legi πάνυ δεῖ ἀγαπᾶν ἀγαπητῶς ὑφ' ὑ. σ. debet contentus esse, sibique congratulari velut de felicitate insperata, et haud merita, quod a vobis, quamquam aegre, fuerit dimissus. Sed tum αὐτὸν sit omittendum. Ego priorem rationem praefero. In vulgatis omnibus est πάνυ δὴ ἀγαπητὸς.

34. αὐτὸν σωθέντα] „Haec verba nec praecedentibus nec sequentibus iungi possunt. Hic locus est „procul dubio mutilus, sed sine ope melioris Cod. vix „sanari poterit hoc vlcus, aut impleri haec lacuna.„ PALMER.

Bonum *Cadomensem* suum fefellit augurium. Ita enim ingenii viribus et solertiae, non *melioris Cod. ope vlcus sanauit* vir ingeniosissimus. Πάνυ δὴ ἀγαπη-

ὑμᾶς Ανδοκίδᾳ ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς ξρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐξρατεύσατο, οὔτε ἱππεὺς, οὔτε ὁπλίτης, οὔτε τριή- 18.
ραρχος, οὔτ' ἐπιβάτης· οὔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς, οὔτε μετὰ τὴν συμφοράν, πλέον ἢ τετταράκοντα ἔτη [36] γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ελλησπόν-

τῳ

τον ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθηναι. *Coisl.* πάνυ δεῖ ἀγαπητῶς. TAYLOR.

αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὐτὸν. et ſtatim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallem τί, vel εἴς τι σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis poſt ἀποψηφίσασθαι. MARKLAND.

35. φέρε δὴ] Ita mecum. Φέρε δή. τί σκεψ. Atque inſuper adiice punctum interrogationis poſt ἀποψηφίσασθαι. Grammaticae in ſequentibus aliter non poteſt prouideri. TAYLOR.

Pro εἴ τι dedi τί auctoribus Tayloro et Marklando, vel potius re ipſa.

36. τετταράκοντα] Οὐδεπώποτε, inquis, ἐξρατεύσατο, cum iam ſit *Quadragenario* maior. *Tute* haec omnia, atque *intra ſpem veniae;* ſiquidem inter *ſeptuagenarios* iam proxime erit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem cum in lucem ſuſceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem, cum haec verba facta ſint, niſi me mei digiti fallant, tantum fere intercedit interualli. His autem pro tempore miſſis, incredibilis videri poteſt tota criminatio, οὔτε τριηραρχος οὔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponneſiaci quaedam quaſi velitatio, *claſſi* Athenienſium praefuit non ſine laude, vt diſertis verbis *Thucyd.* l. I. et *Plutarch.* in *vit.* Verum profecto dux ille Athenienſium potuit eſſe noſtri Auus, nam et ille, more Attico, identidem vt nolter, fuit *An-*

21. τῳ συνετριηράρχων ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ

docides Leogoras. Et per aetatem libentius credo cum fuisse. Ad haec tamen non animos aduertebant σχ. *Thucyd*. neque mendax ille *Plutarchus*, qui vitas Oratorum dolis et erroribus consutas olim conscribillauit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα securus, ita reiicies. Recte. Cum ea sit apud Athenienſis stipendiorum faciundorum aetas vltima. Quasi dictum fuisset: *Ille nunquam pro patria militauit, cum tamen ea sit aetate, vt iam etiam nunquam sit militáturus. Abiit dies, qui militaribus studiis finem* ~~ad~~*tulit*. Et quaedam sunt, quae fidem facere videntur. Ita *Vlpian*. Νόμος κελεύει παρ' Αθηναίοις μέχρι τετταρακοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ad illa *Demosth. Olynth*. 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένων παρ' ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πεντε καὶ τετταρακοντα ἐτῶν, αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἑξήκοντα εἰσφέρειν. Vbi adiecit id. *Vlpianus*. Αυτοὶ τότε καὶ ους ουκ εκελευεν ο νομος στρατεύεσθαι, πολεμεῖν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδήν. Atque hac fide adductos video principes viros in re litteraria inter leges Atticas et hanc quoque retulisse, *stipendia facienda esse ab anno aetatis decimo octauo* ad quadrageſimum. Vid. *Petit*. LL. *Attic. Lib*. 8. *Tit*. 1. *l*. 1. *Mauſſac*. ad *Harpocr*. in v. Περίπολος. *Thyſ. de Rep. Athenienſium*, ceterosque. Multis contendit idem *Petitus* Quadragenariis militiae esse vacationem, et ex *Plutarcho* in *Phocione* male intellecto tibicinem quaerit. Εκέλευσε τὸν Κήρυκα ἀνειπεῖν, Αθηναίων τοὺς ἄχρι εξηκοντα ἐτῶν ἀφ' ἥβης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐθὺς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· θορύβου δὲ πολλοῦ γενομένου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βοώντων καὶ ἀναπηδώντων, οὐδέν, ἔφη, δεινόν. Εγω γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔτος ἔσομαι μετ'

αὐτοὶ ἐξ ὅσων κακῶν καὶ πολέμων ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσαντο ὑμῶν. *Praeter legem enim eſt*, inquit vir doctus, *quod incipientem pubertatem et* a quadrageſimo anno *milites cogeret*. Obtinuit quidem apud Romanos ſimilis fere προθεσμία, vt neque ante annum aetatis decimum ſeptimum neque poſt quadrageſimum ſextum, ad arma cogerentur. Vid. *Gell.* X. 28. *Latin. Latinium* ad *Sigon. de antiquo Iure Ciuium Romanorum*, aliosque, quos laudat *Pitiſcus* in *Aetas militaris*. Ita in Tabb. Cremonenſibus,

IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F. DIVI. NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG. PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P. IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA. MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTONE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS. DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Salonenſibus,

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIANVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXIMVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI. CENSOR. PERPETVVS. P. P.
PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHORTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM. CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIONIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PONPONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA. AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS. LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM. DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

ριεποιήσατε, καὶ τὴν πόλιν, πολλὰ μὲν τοῖς σώμα-

Sed omnia longe aliter apud Graecos: neque ante annum 60. (ſeu 42. ἀφ' ἥβης) erat militiae vacatio. Διττοίξεισιν οἱ Επώνυμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί. ἕτεροι δὲ δυο καὶ τετταρακοντα, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ὀκτωκαιδεκα ἐτῶν μέχρις εξηκοντα. Harpocrat. et *Suid.* in Επώνυμοι. Nam, vt ait *Ariſtoteles de Rep. Athenienſium*, χρῶνται τοῖς Επωνύμοις καὶ πρὸς τὰς ϛρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφωσι ἀπό τινος Αρχοντος Επωνύμου μέχρι τινὸς δεῖ ϛρατεύεσθαι. Verba laudantur ab *Harpocr.* in Στρατεια ἐν τοῖς Επωνύμοις. Diſerte *Pollux* non indiligens Antiquitatum Inueſtigator. II. 2. Εκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀϛρατεύτου, ὑπὲρ τὸν καταλογον, ὑπὲρ τὰ εξηκοντα γεγονὼς ἔτη. *Petitus* igitur, qui in *Harpocratione* et *Suida* pro ἐτῶν μέχρις εξηκοντα legit τετταρακοντα, nondum id, quod velit, aſſecutus eſt, neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incoepta et in 40. finita ſtipendia *quadraginta duo* (tot ſcilicet quot erant Επώνυμοι, a quibus putabantur anni militiae) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatiſſimo fucus factus, dum annos ſemper computat ab ineunte aetate, non, vt debuit, ἀφ' ἥβης: dum vitam intelligit naturalem, non ϛρατεύσιμον. Ita *Plutarchum* l. c. vt dixi, male intellexit, τὰς ἄχρι ἑξήκοντα ἐτῶν αφ ηβης, quaſi nihili eſſent omnino verba poſtrema, licet quae ſequantur, interpretentur. Εγὼ γὰρ ὁ ϛρατηγὸς ογδοηκοστον ἔχων ἔτος ἕσομαι μεθ' ὑμῶν. Ita idem *Plutarch.* in *Ageſil.* Ο γὰρ Αγησίλαος ὡς ἔτη τεσσαρακοντα γεγονὼς αφ ηβης, καὶ στρατειας ἔχων αφεσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque haec eſt fortaſſe mens *Vlpiani*, cuius fere ſola auctoritate nititur totum hoc commentum, μέχρι τεττα-

σιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀναλώσαντες χρήματα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, πολλὰς δὲ καὶ ἀγαθὰς τῶν πολιτῶν καταθάψαντες, διὰ τὸν * γενόμενον [37] πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων 24.
τῶν κακῶν γενόμενος [38] εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος [39] καὶ τυράννοις; ἃ

νυνὶ

κοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμενους απο οκτωκαιδεκα, vt intelligantur anni οἱ ἀφ' ἥβης, quadraginta duo ſc. ſeu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non aegre conceſſerim, dormitauit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipſum *Demoſthenem*, *Lyſiam*que prae manibus adtinet, nae iſta τετταράκοντα mutanda ſunt in ἑξήκοντα (in numeralibus facilis eſt permutatio. Certe in loco *Demoſthenis* facillima; commoda auris. Τετταράκοντα τριήρεις — πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἑξήκοντα.) vel neceſſario intelligenda ſunt verba ἀφ' ἥβης, vt Antiquiores ſibi conſtare poſſint. Iam recte omnia in Auctore noſtro. *Andocides ſexageſimum annum ſuperans* (nam per aliquot annos ſuperauerat) *nunquam extra ciuitatem meruit, et cum ea ſit aetate, nunquam deinde erit merituſus.* TAYLOR.

37. γενόμενον] ſic dedi de meo, pro vulgari γινόμ.

38. poſt γενόμενος videtur aliquid deeſſe in hanc ferme ſententiam. ἀδὲν εἰσενεγκὼν, aut ἀδὲν τολμήσας συμπονεῖν, aut ἀσύμβολος ὤν.

39. ἐξενωμένος] ἐξεωνημένος. Schott. Quem intelligo parum. Quaſi recepta lectio non eſſet commodiſſima, aut *Schotti* vel ſenſum vel Helleniſmum saperet! Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἄλ-

27. νυνὶ [40] κομπάσει, ἐπισάμενος [41] τὰς ὑμετέρας τρόπας, ποίαν εἰσφορὰν [42] τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο, καὶ ἐπισάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν

* γενο-

λοις δοκίμοις επεξενωθη. *Auctor vitae Andoc.* quod ex *Photio* adripuit, ſc. Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξενος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις. TAYLOR.

40. νῦν εἰ] Lego ex Cod. *Coisl.* νυνὶ. Sequentia ita emendantur a viro doctiſſimo. Επισάμενος τὰς ὑμετέρας κοπας ποίαν εις εἰσφορὰν τουτο ἀγαθὸν γένοιτο. Ego proxima. Ναυκληρῶν δὲ ἐτόλμησεν επ Αθηνας σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα.. TAYLOR.

41. ἐπισάμενος] poteſt gemino modo reddi, ſiue per *quia*, ſiue per *etſi*. 1) quia veſtros nouit animos, h. e. vanitatem et leuitatem veſtram, auiditatemque res nouas audiendi, qua ductitamini, ſtupentes ad narrationes de itineribus maritimis longinquis, de tyrannis et eorum luxu atque inſania etc. 2) etſi bene nouit, quo ſitis animo erga tyrannos, eorumque familiares; quam vehementer totum hoc genus auerſemini, et ne ſermones quidem de iis aequis feratis animis.

42. ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Quinque ſunt voces, et quinque menda. ſed et quae praecedunt, et quae ſequuntur male habent. Totum locum exſcribam, quo modo legi et diſtingui oportuiſſe puto. Αλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοις· ἃ νῦν ἐπικομπάσει, (non εἰ κομπάσει,) ἐπισάμενος τὰς ὑμετέρας τρόπας. Ποία ἂν εἰσφορὰ τούτων ἀγαθῶν ἐγένετο; ὃς καὶ ἐπισάμενος etc. Υποφορὰν mouet Orator, vt eam amoliatur. *Atqui Andocidis diues eſt, atque opibus potens; atque hoſpes Regum et Tyrannorum. haec* huiusmodi nunc *pompatice proferet, vtpote qui veſtros mores* et guſtum *bene perſpectos habuat.* Quaero *igitur, quid-*

* γενομένην [43], ναυκληρῶν δὲ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς [44] σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοι- 30. κοι μὲν καὶ ξένοι, ἕνεκα τῆς μετοικίας, ὠφέλεν τὴν

πόλιν

nam ex his tam magnis *commoditatibus Reipublicae contulit* Andocides? *qui, etsi sciret ciuitatem maximo aestu et periculo agitatam, et ipse nauis dominus esset, non tamen ausus est frumentum inuehendo, patriam suam iuuare.* Si retineas εἰ κομπάσει, ponenda est minima distinctio post τρόπες. eodem recidet. Vocem ἐπαρθεὶς Interpres vertit, *sublatis anchoris.* Sensui bene conueniret ἀπάρας, *e portu soluens.* Sed nihil temere in hac voce mutandum. Caeterum pro ἐξενωμένος *Schottus* coniicit ἐξεωνημένος. non potuit magis infeliciter. et sane increpatione digna est haec Viri Docti negligentia, qui de sensu Auctoris, quem iuuare in se recepit, tam secure, tam saepe, ludit. Quod vero de Andocidis κομπασμῷ vaticinatus est Noster, completum fuit. Vide ad finem Defensionis suae, Orat. de Myster. p. 29. vbi Reges atque Tetrarchas loquitur. MARKLAND.

In loco desperato neminem spero aegre laturum aut vitio mihi daturum esse, si ego quoque coniecturam tentauero, vlcus vtique deterius non reddituram. Post τρόπες videtur εἰσέφερε deesse, quod aptum erit ex ἀλλὰ πλειστῶν γὰρ — In hoc εἰσέφερε vel simili vocabulo desinet hypophora. At fortasse, vt homo diues — contulit? occurrit indignabundus, graui cum reprehensione ποίαν εἰσφορὰν; ecquamnam ille contulisset collationem? ἐφ' ᾗ τι ἂν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο; cuius fructum ecquemnam percipiat? ὃς, ἐπισάμενος — qui cum sciret —

43. γενομένην] sic dedi de meo, pro vulgato γινομένη.

44. post ἐπαρθεὶς videtur κέρδει desse *illectus lucro.*

πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν [45] ποιήσας, ὦ Ανδοκίδη, ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος [46]; ποῖα τροφεῖα ἀνταποδώς; Αθηναῖοι μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ανδοκίδῃ· ἐνθυμήθητε δὲ
33. καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν περιτιμήθητε. ἀλλ' ἐξὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τότε ἁμαρτημάτων ἤδη καταπλῆγες [47], διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι· ὥστε

45. σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν] poſt vocab. poſtremum addendum videtur φαίνῃ aut ἐφαίνου. ecquod bonum vel ornamentum in remp. tu tum contuliſſe viſus es? h. e. quodnam eſt illud bonum, quod a te ad remp. profectum viderimus?

46. ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego, ἀνακαλυψάμενος: *quae facinora* (ſc. in rempublicam admiſſa) *detegens?* Ita enim ſe geſſit Andocides, quaſi Ipſe ἐξευρὼν τὲς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, vt ait Noſter ſupra. Huic contrarium eſt τὴν ἁμαρτίαν συγκρύψαι, Andocid. p. 9. MARKLAND.

Vulgata h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα idem eſt atque ἀκεῖσθαι, malefacta aliis benefactis emendare, compenſare, veluti ſarcire. quod latini pariter dicunt *reprehendere*. h. e. rem, quae iam manu effugiſſet, iniecta manu rurſus prehendere, retrahere e fuga, et a lapſu praeſeruare, atque in locum priſtinum ſtatumque integrum reſtituere. Coniectura Marklandi a loci ſententia abhorret, praetereaque, etiamſi quadraret, tamen non in medio ἀνακαλυψάμενος, ſed in actiuo ἀνακαλύψας conueniſſet. Verum, quod dixi, locus hic in ſaluo eſt.

47. καταπλῆγες] Harpocration: Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδῃ ἀσεβείας,

ὥστε οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ
προσέχετε τὸν νοῦν, δοκείτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὁρᾶν ἃ 36.
ἔστος ποιεῖ[47b], καὶ διαγνώσεσθε ἄμεινον. ἔστος γὰρ ἐν-
δὺς στολὴν, μιμούμενος τὰ ἱερὰ, ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυή-
τοις, καὶ εἶπε τῇ φωνῇ[48] τὰ ἀπόῤῥητα. τῶν δὲ θεῶν,
οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θεραπεύοντες[49] καὶ
ἁγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τούτους πε 39.
ριέκοψε· καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαν[50] καὶ ἱερεῖς στάντες
κατη-

καὶ γνήσιος ὁ λόγος. ita legendum. in Edit. *Iac. Gronouii* deeſt καὶ. MARKLAND.

καταπλὴξ h. l. eſt qui malorum crebritate et magnitudine, a ſe toleratorum, ita occcalluit et obbrutuit, vt nihil porro ſentiat. Scitum eſt artificium, quo actor auditores excitare voluit ad intuendam Andocidis atrocitatem ſcelerum. Vos ea, ait, iam tam ſaepe vidiſtis et audiuiſtis, vt, cum ſint atrociſſima, ſenſus tamen veſtri ſint hebetati; eoque opus habetis admonitore, qui foeditatem illorum vobis ob oculos ponat.

47 b. ποιεῖ] F. ἐποίει. TAYLOR.

48. εἶπε τῇ φωνῇ] poſt εἶπε videtur λαμπρᾷ deeſſe.

49. θεραπεύοντες] malim θεραπεύομεν.

50. ἱερεῖα] Sic vulg. lege ἱερείας. Cereri *quoque, quam* more Graeco *venerari inſtituerant, ſacerdotem a Velia* Calcitanam *peterent, vel, vt alii dicunt, Calliphanam, ne Deae vetuſti ritus* perita *deeſſet* Antiſtes. *Val. Max.* I. 1. 2. *Sacra* Cereris *ſumma maiores noſtri religione confici cerimoniaque voluerunt. Quae cum eſſent aſſumpta de Graecia*, et per Graecas ſemper curata ſunt ſacerdotes, *et Graeca omnia nominata. Sed cum* illam, quae *Graecum illud* ſacrum *monſtraret et* faceret, *ex Graecia deligerent, tamen ſacra pro ciuibus ciuem facere*

κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν [51], καὶ Φοινικίδας ἀνέσεισαν [52], κατὰ τὸ νόμιμον τὸ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον [53]. ὡμολόγησε δὲ ἕτος ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν

voluerunt, vt Deos immortalis ſcientia peregrina et externa mente domeſtica et ciuili precarentur. Has ſacerdotes *viceo fere aut Neapolitanas aut Velienſis fuiſſe, foederatarum ſine dubio ciuitatum. Mitto vetera. proxima dico, ante ciuitatem Velienſibus datam, de Senatus ſententia C. Valerium Flaccum Praet. vrbanum nominatim ad populum de* Calliphana *Velienſe, vt ea ciuis R. eſſet, tuliſſe.* Cic. *pro Balb.* 55. Add. *Liu.* XXII. 56. *Valer. Max.* I. 1, 16. TAYLOR.

ἱερεῖαι καὶ ἱερεῖς] Opinor, ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς, *antiſtitae et ſacerdotes.* et ſic Aeſchines contra Cteſ. p. 56. MARKLAND.

51. πρὸς ἑσπέραν] Non *ad Veſperam*, dulciſſime interpres, ſed *verſus occaſum*, vt alibi plenius dicturus ſum. TAYLOR.

Cohaeret cum ξαίντες, quod h. l. idem eſt, atque ἑξῶντες βλέποντες ſtando, vel inter ſtandum ſpectantes verſus occidentem. Deos ſuperos orantes, aut rem auſpicatam agentes, ſtabant vultu ad orientem conuerſo. contra inferis ſacra facientes, aut Diris aliquem deuouentes, verſus occaſum, vbi regnum Orci eſt. Res nota eſt e ſcriptoribus antiquitatum et graecarum et romanarum.

52. καὶ Φοινικίδας ἀνέσεισαν] Purpureas veſtis excuſſerunt vel concuſſerunt. SALMAS.

Num ad indicandum hoc ritu veniam volenti cuique dari, deuotum vbique locorum impune occidendi.

53. παλαιὸν] παλαιὸν et ἀρχαῖον. Vtrumque obſecro? Lege κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πατρῖον καὶ ἀρχαῖον. Eo nimirum pacto ius originarium et a maio-

θὼν 54 τὸν νόμον, ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, εἴργεσθαι τῶν 42. ἱερῶν

ribus traditum opponitur Recentiorum plebiſcitis pro re nata rogatis. *Lyſias* extrem. *Funebr. Orat.* Ὁμως δ' ἀναάγκη τοῖς αρχαιοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πατριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τὰς θαπτομένας. Andoc. *de Myſter.* p. 11. Τισαμενὸς εἶπε πολιτεύεσθαι Αθηναίας κατὰ τὰ πατρια. Id. p. 15. Νόμος δὲ ἦν πατριος, ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυσηρίοις τεθνάναι. Iſocr. *Paneg.* Καὶ μὴ παροραῖν τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένας, μηδὲ παλαιον ἔθος καὶ πατριον νομον καταλυόμενον. Diod. Sic. Καὶ τὰ πατρια καὶ περιβόητα νομιμα καταλῦσαι. Porphyr. περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων L. 4. Θεὰς τιμᾶν καὶ Ηρωας ἐγχωρίας ἐμποινίμοις νόμοις πατριοις. TAYLOR.

Ego equidem παλαιὸν haud mouerim. poteſt aliquid παλαιὸν eſſe, quod ἀρχαῖον ideo non item ſit; et rurſus ἀρχαῖον, quod non ſit παλαιὸν. Eſt autem παλαιὸν antiquum, et ſolummodo rationem habet temporis. ἀρχαῖον autem eſt, quod ab initio rerum, aut reipublicae cuiusdam, ſemper ita fuit actitatum, vt ſemel antiquo ritu fuit inſtitutum. Iam ſi respublica quaedam eſt non admodum vetuſta, poteſt inſtitutum aliquod eſſe quidem ἀρχαῖον, quod non ideo ſtatim eſt παλαιὸν. In republica contra peruetuſta poteſt aliquid eſſe παλαιὸν quidem, at non idem ἀρχαῖον, ſi ſcil. alia inſtituta praeceſſerunt antiquiora, per hoc abrogata. Coniungit quoque duo haec vocabula Libanius oratione ſecunda editarum a Bongiouannio p. 17. 12. item Philoſtratus p. 246. 1. Euſebius Hiſt. Eccleſ. p. 16, 22. Themiſtius p. 232. 5. Ita quoque Plinius in Panegyr. *vident ducem Romanorum vnum ex vlterioribus illis et priſcis.*

54. παρελθὼν] Dictio παρέρχεσθαι τὸν νόμον, pro παραβαίνειν, mihi paulo inſolentior accidit.

ἱερῶν αὐτὸν [55], ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα διασάμενος, εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔθυσεν ἐπὶ τῶν βωμῶν, οὓς οὐκ ἐξὴν [56] αὐτῷ, καὶ ἁπήντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἠσέβησεν. εἰσῆλθεν εἰς
108.1. τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχερνίψατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος [57]. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν χρὴ τούτῳ χαρισάμενον κρύβδην, φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν ἔν χρὴ νομίζειν
3. τιμωρεῖσθαι, καὶ ἀπαλλατρίωμένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν, ἀρὰν ἀπάγεσθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν [58], καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάτ-

55. αὐτῶν] Lego εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αυτον ὡς ἀλιτήριον ὄντα. TAYLOR.

εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτῶν] Lege, αὐτὸν. Supra: ἀλλ' αὐτὸν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν; vbi pariter erat αὐτῶν. MARKLAND.

Dedi αὐτὸν. vt ipſe pro ſua perſona. (vt cum barbaris loquar) vel in propria perſona — nam liberis atque neceſſariis eius aditu templorum haud eſſe interdictum. modo ipſe illa vitet. Fuit cum pro αὐτῶν ſuſpicarer leg. eſſe ἁπάντων.

56. ἔθυσεν ἐπὶ τὸν βωμὸν. οὓς οὐκ ἐξὴν αὐτῷ] Forte, ἐπὶ τὸν βωμὸν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἁπήντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τὴν βουλὴν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. Demoſthenes (ſiue Dinarchi ſit Oratio) κατὰ Θεοκρίνους· συκοφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. MARKLAND.

Dedi ἐπὶ τῶν βωμῶν, οὓς οὐκ ἐξὴν.

57. ἱερᾶς χέρνιβος] ἱερὰν χέρνιβα vocat τὰ περιῤῥαντήρια. SALMAS.

58. φαρμακὸν] φάρμακον. *Ald.* Recte reſtituit

λάττεσθαι· ὡς ἓν τούτων ἔτός ἐστι. βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου[59] τῷ ἱεροφάντῃ, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις ὑμῖν ὅ, τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελευόντων γὰρ ἑτέρων ἄκριτον παραχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρή-

veve

deprauatum accentum Steph. Vid. omnino *Harpocr.* et *Suid.* in voc. *Ammonium de differentiis vocabulorum.* Sed haec leuiuſcula et vix tyrocinio Critico digna. Videamus, nunquid notari poſſit, quod aliorum fugit acumen. Contendo enim neque orationem tam hiulcam et particulis ſuis impariter fulcitam a ſcriptore eleganti, neque tantam luxuriem a curto exire vnquam potuiſſe. Spectate enim Τὴν πόλιν καθαίρειν — ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρμακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίᾳ ἀπαλλάττεσθαι. Rarum erat iſtud φαρμακὸν, quod ſedulum gloſſatorem non fugit. Adrepta igitur tam bellula occaſione, quod dixit *Lyſias* φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis videamus locum multo elegantiorem factum. Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ανδοκίδῃ, τὴν πολιν καθαιρειν καὶ αποδιοπομπεισθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίᾳ ἀπαλλάττεσθαι. Adcommode ſatis *Plato de Legg.* I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν καθηρασθαι καὶ αποδιοπομπεισθαι τον οἶκον χρεὼν ἔξω κατὰ νόμον. TAYLOR.

Φαρμακὸν] *Piaculum*, Valeſius. Pro *Nomine Proprio* Viri ſumſit Harpocration, ex hoc Lyſiae loco, et ex Iſtri Lib. I. τῶν Ἀπόλλωνος Ἐπιφανειῶν. MARKL.

59. Ζακόρου] Vix puto Ζάκορον fuiſſe nomen proprium virile Athenis vſurpatum. num Ζωπύρου. tametſi barbaricum hoc eſt nomen, videtur tamen Athenis vſitatum fuiſſe.

νεσε κρῖναι, τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα· ἵνα ἀκούσαντες
9. καὶ ἰδόντες σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι. τῶν δὲ θεῶν
ἕνεκα [60] οἴκοθεν ἕκαστον, ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεκρικότα [61] εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (ἐπίστασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι) μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τού-
12. του. φανερῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα. εἴδετε, ἠκούσατε τὰ τούτου ἁμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἱκετεύσει ὑμᾶς· μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

60. *θεῶν ἕνεκα*] quo diis eorumque iuribus et religionibus ſatisfiat; ne dii ob imminuta iura ſua irati humano generi multas dirasque peſtes immittant. Sententia eſt; deorum cauſa, vt eorum iram ſibi patriaeque ne conſciſcat, debet iudicum vnusquisque ita in forum venire et ad iudicandum accedere, vt domo ſecum afferat praemeditatam decretamque ſententiam de poenae genere ſacrilego irrogandae. eaque a ſententia non pati ſe vlla oratione vlloue pacto dimoueri.

61. *εἰς τὸ δικαστήριον*] *δεῖ εἰς τὸ δικαστήριον*. Steph. Nondum tamen video ſententiam medicatam, neque quo pacto haec poſſint dici *τῶν θεῶν ἕνεκα*, vti ſuperiora *τῶν ἀνθρώπων*. Ea ſcilicet in lachrymabili hiatu ſepulta ad nos non peruenerunt. TAYLOR.

κεκρικότα εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι] *Stephanus* ante vocem *εἰς* inſerere voluit *δεῖ*. non cepit mentem Lyſiae et pulcerrimam ſententiam, a praua diſtinctione deceptus. ponenda erat *ὑποστιγμὴ*, non *τελεία στιγμὴ*, poſt *ὦσι*, diuiſione nondum completa. deinde, minor diſtinctio poſt *ἕνεκα*, et altera poſt *κεκρικότα*. quo facto, videbis verbum *εἰσιέναι* pendere non a *δεῖ*, ſed a *παρήνεσε*. MARKLAND.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ
ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oleae apud Athenienſis erant vel priuatae vel publicae. Illas non vltra binas quotannis fas erat exſcindere niſi in vſus vel ſacros vel funebris: Aut pecuuiae res agebatur. Liquet hoc ex lege, quam deſcripſit Demoſth. adu. Macartat. *Has (quae μοριαι vocabantur, quarumque ſtipes σηκὸς [2]) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exſulabat. Huiuſce poſtulatur quidam a Nicomacho.*

Πρότερον μέν, ὦ βελή, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν, μήτε

1. Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ᾽ ἐνίοις περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ᾽ ἐνίοις ὁ περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος) ἀλλ᾽ ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου et quae ſequuntur. *Photius* in *Lyſia*. Scrupulum iniecit maxime *Paulus Germinus* Sophiſta. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία. *Photius* et *Harpocratio* ſemper περὶ τοῦ Σηκοῦ ſtrictim et nude. Ain vero *ſemper?* Ego id dico ſedulo. Nam quod ad locum *Harpocrationis* attinet in v. Σηκὸς. Ἐπιγράφεταί τις λόγος Λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογίᾳ, quem *Blancardus*, *Gronouius Valeſiuſ*que fruſtra tentarunt, ſic reſtituo adiutus Cod. *Miſto Cantabrigienſi*. Ἐν τοις τῆς ασε-

21. μήτε πράγματα. νυνὶ δὲ ὕτως ἀπροσδοκήτοις[3] αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκοφάνταις περιπέπτωκα, ὥς, εἴπως οἷόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν, καὶ τὰς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. διὰ γὰρ

βεβαιας περὶ τῆ Σηκῆ ἀπολογίας. Vt dici ſolent λόγοι Φοινικοὶ, βίαιοι, λόγοι ὕβρεως. Theo. *Progymn.* c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίᾳ (μετενήνοχε) τά τε Λυσίᾳ καὶ Λυκούργῳ ἐκ τῶν τῆς ὑβρεως λόγων, καὶ τὰ Ισαίῳ ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὑβρεως. V. omnino *Harpocr.* in Βιαίων et *Mauſac.* ad loc. TAYLOR.

Αρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τῆ Σηκῆ ἀπολογίας, κατα Νικομαχῳ. SCALIGER.

2. Ita *Suid.* in Μορίαι. Ελαῖαι ἱεραὶ τῆς Αθήνας. Ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ιβ. τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ακαδημίαν — Τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ τελεχος σηκος ἐκαλεῖτο. Aliter idem *Suid.* et *Harpocrat.* in Σηκὸς. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλῶσι, τὰς δὲ δημοσίας μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiſcretim ſumi. Vid. *Meurſ. Attic. Lect.* IV. 6. *Lexic. Iuridic. Bibliothec. Coisl.* p. 488. TAYL.

3. ἀπροσδοκήτως] Structura omnino poſcit ἀπροσδοκήτοις, vt pariter fieret. Απροσδοκητοις αἰτίαις — πονηροις συκοφάνταις. Aeſchin. *de F. L.* λέγειν μετὰ κινδύνῳ πρὸς απροσδοκητους διαβολας. TAYLOR.

ἀπροσδοκήτως αἰτίαις] Lege ἀπροσδοκήτοις. Sic ἀπροσδοκήτας διαβολὰς Aeſchini περὶ Παραπρ. et ἀπροσδόκητον κακοήθειαν Antiphonti p. 122. Caeterum hanc Orationem ſine vlla ſuſpicione νοθείας bis citat Harpocration, V. Επιγνώμονας, et V. Σηκὸς. Lyſiae eam adſerit Photius Biblioth. CCLXI. MARKL.

Dedi ἀπροσδοκήτοις pro vulgato ἀπροσδοκήτως.

τὰς τοιάτας οἱ κίνδυνοι [4] κοινοὶ γίγνονται καὶ τοῖς 24
μηδὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν. οὕτω δ'
ἄπορος ὁ ἀγών μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγράφην τὸ
μὲν πρῶτον, ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ
πρὸς τὰς [5] ἐωνημένους τοὺς καρπὰς [6] τῶν μοριῶν
συνθανόμενοι [7] προσήεσαν [8]· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ 27.
τρόπου

4. κίνδυνοι κοινοὶ] sic dedi, auctore Stephano, vel re potius ipsa, omisso οἱ, quem articulum vulgatae dant interpositum.

5. καὶ πρὸς τὰς] Miror Stephanum, qui primus μοριῶν puncto frenauit, et legit deinde καὶ συνθανόμενοι, vel οἱ δὲ συνθανόμενοι. Facillima sunt omnia. Πρὸς τὰς ἐωνημένους τὰς καρπὰς τῶν μοριῶν συνθανόμενοι προσήεσαν. Nempe vt testis conraderent. Καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας, ὁπόσους βούλοιτο ἐπὶ τὰς παραγενομένους — τούτους ἐρωτᾶν, ἐλέγχειν. Antiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ. TAYLOR.

6. ἐωνημένους τὰς καρπὰς —] Solebant vectigalia publica a quibusdam seu priuatis, seu collegiis negotiatorum, certa quadam pacta mercede redimi. Sic erant, vt hoc e loco discimus, qui fructus ex oleis publicis redeuntes certo pretio redimerent, aerario dependendo. quod hominum genus nos *Pachter*, quasi *pactores*, appellamus.

7. τῶν μοριῶν. συνθανόμενοι προσήεσαν] *Stephanus* coniicit, καὶ συνθανόμενοι, vel, οἱ δὲ συνθανόμενοι. Neutro opus est, si recte distinguatur locus ita: ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν· καὶ πρὸς τὰς ἐωνημένους τὰς καρπὰς τῶν μοριῶν συνθανόμενοι προσήεσαν. ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου etc. *delatus eram primo quidem oleam ex terra sustulisse: et accesserunt* aduersarii mei *ad eos, qui redimunt fructus sacra-*

τρόπῳ ἀδικῶντά με οὐδὲν εὑρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν [9], ἡγούμενοι, ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι [10], αὐτοῖς δὲ

 ἐξεῖναι

rum olearum, de hac re *interrogantes. poſtquam vero ne ſic quidem* etc. MARKLAND.

8. *προσήεσαν*] accedebant ad hos redemtores olearum, percontatum, quot ego oleas publicas in fundis meis haberem. Publica enim quaecunque eſſent bona numerata et ſcripto conſignata erant penes illos redemtores. Iam ſi ſcirent, quot oleae penes defenſorem publicae eſſent, poterant noſſe, vtrum earum quaedam deſiderarentur, et vtrum exſcidiſſet nonnullas, nec ne.

9. *ἀφανίζειν*] *ἀφανίζειν αἰτιωντας, ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν. ἢ ἀντὶ τοῦ αἰτιῶντας ἄλλό τι ῥῆμα* Marg. Steph. TAYLOR.

σηκὸν ἀφανίζειν ἡγούμενοι, ἐμοὶ] *Stephanus: σηκὸν ἀφανίζειν αἰτιωντας, ἡγούμενοι ἐμοὶ* etc. Non puto opus eſſe vlla additione, cum modo praeceſſerit *ἀπεγράφην*: ex qua voce adeo facile repeti potuit verbum *ἀπογράφασι deſerunt* poſt *ἀφανίζειν*, vt neque Auditor, neque Lector, in hac re errare potuerit. Diſtingue vero, *νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν· ἡγούμενοι ἐμοὶ* etc. MARKLAND.

Sine dubio circa *ἀφανίζειν* deeſt aut *φασὶν*, aut, quod Stephanus vult, *αἰτιῶντας*.

10. *ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι*] Mihi videtur leg. *ἀπορωτάτην ἀποδείξειν*. ſine *εἶναι*, quod natum videtur ex emendatione ab aliquo ſuper *ἀποδεῖξαι* ſcripta. Scilicet ſuper *αι* ſcripſit aliquis *ειν* ad indicandum, legi oportere *ἀποδείξειν* in futuro. ex illis duabus terminationibus infinitiuorum *ειν* et *αι* conflatum eſt poſtmodum vitioſum *εἶναι*.

ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ, τι ἂν βούλωνται λέγειν. * καὶ δὴ 30. δεῖ μέν με [11], περὶ ὧν ὅτος ἐπιβεβουλευκὼς [12] ἥκει,

* ἐν

11. καὶ δεῖ με] Deeſt poſt ἥκει et rurſus poſt πράγματος. Iterum Marg. Steph. Deeſſe amplius noluit Schottus, atque hiantem locum ita ingenio ſuo ſupplevit. Καὶ δεῖ με περὶ ὧν ὅτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει εν τῳ παραχρημα αποκρινεσθαι, ἀλλ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ευχομαι ως ευμενεις εἰπτε ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic mandes, ſi quid ſupplitum velis. Solertem dabo. Καὶ δεῖ με περὶ ὧν ὅτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει παρ ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι ſine ἀκούσαντες. Scal. ἀκούσαντας Coisl. et περὶ της ὐσίας. Attamen ſuo in mendo interea, dum meliores Codd. ſuffecerint, cubet locus deploratiſſimus. Criticum enim ingenuum decet eſſe: ſumiuendolum nullo pacto. TAYLOR.

12, ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει — τοῦ πράγματος ἀκούσαντες etc.] Recte notat *Stephanus* aliquid deeſſe poſt ἥκει, et poſt πράγματος. Totus locus ita legi et ſuppleri poteſt: καὶ δεῖ με περὶ ὧν ὅτος ἐπιβεβούλευκεν, ὡς ἔχει, λέγειν· ἀλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, μετ' ευνοιας ἀκοῦσαί τε προσηκει, καὶ ενθυμεισθαι, εμε νυν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Sed haec et omnia huiuſmodi ſunt iuris arbitrarii, et ab aliis aliter, a nemine certo et indubitate ſuppleri poſſunt ſine MSS. Hoc tantum volo, Lyſiam ita forte ſcribere *potuiſſe;* non, ita *ſcripſiſſe.* Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς iſte eſt, qui Phrynichi caedi interfuit. Vide Orat. XIII. MARKLAND.

Totum locum ſic, arbitratu meo, conſtitui. καὶ δὴ δεῖ μέν με περὶ ὧν ὅτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, ἐν ὑ-

* ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος
* ἅπαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς
οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς
ὑμᾶς διδάξαι. ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου [13] τὸ χω-
33. ρίον. δημευθέντων δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου [14], Ἀπολλό-
δωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβών,
τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγεώργει, ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν
τριάκοντα, Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ πριάμενος, ἐξεμί-
σθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης οὔσης ὠνού-
36. μην. ἡγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον, ἀποδεῖ-
ξαι ὡς ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὔτ' ἐλαίας,
οὔτε σηκὸς ἐνῆν [15] ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν πρε-

μῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim sic legebatur in libris vulgatis καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβ. ἦκεν, ἀλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τοῦ πράγματος ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι.

13. Πεισάνδρου] Pisandrum intelligo factiosum ciuem, qui dominatum Quadringentorum erexit. V. plura apud *Thucyd.* l. 8. Apollodorus item Megarensis agrum Pisandri publicatum a ciuitate dono accepit, ideo fortasse, quod Phrynichum eiusdem Tyrannidis socium obuiam factum interfecit, vt noster infra *c. Agoratum.* TAYLOR.

14. δημευθέντων] Conieceram, δημευθέντων δε. et ecce *Coisl.* δημευθέντων τῶν ὄντων δ' ἐκείνου. TAYL.

Exhibui h. l. ex mente Taylori. Vulgati δὲ omittunt, quod etiam in Vindob. legitur.

15. ἦν] ἐνῆν Codd. *Steph.* et *Coisl.* Vt modo οὐδ'

τέρω χρόνω, ὐδ' εἰ πάλαι [16] ἐνῆσαν μορίαι, ὐκ ἂν δικαίως ζημιῶσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισ- 39.
μέναι, ὐδὲν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπί-
σασθε, ὅτι πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται. καὶ τὰ μὲν πόῤῥω, ὑπὸ Λακεδαιμονίων
ἐτέμνετο· τὰ δ' ἐγγὺς ὑπὸ τῶν Φίλων διηρπάζε- 42.
το. ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει [17] γεγε-

νημέ-

εἰ πάλαι ενησαν μορίαι. Et exeunte oratione. Απέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς ὐκ εννησκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. TAYLOR.

ἦν ἐν αὐτῷ] MS. ἐνῆν. recte. Sic ad fin. Orat. ὐκ ἐνῆν σκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. Non quin et alterum probum ſit: ſed ſequendi ſunt ſcripti Codices. MARKL.

Dedi ἐνῆν a tot codd. mſtis confirmatum, pro ſimplici ἦν, quod eſt in vulgatis.

16. πάλαι] imo vero πολλαὶ. etiamſi permultae ibi fuiſſent oleae, quae nunc deſiderarentur.

17. τῇ πόλει] Fieri poteſt, vt aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, vt ὑπὲρ τῶν τη πολει γε-γενημένων συμφορῶν δικαίως δίκην διδοίη. Neque id adeo de Te, tuaque cauſa dico, ſed vt oſtendam, argumentum, cui inniteris, admodum eſſe ficulneum. Melius τῶν εν τῳ πολεμῳ γεγενημένων συμφορῶν. Iam quae ab armato milite intemperanter et praeter legem acta ſunt, recte oſtendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR.

Bene habet vulgata. Nimium naſutus hic eſt Taylor, aut potius, ne ſatis quidem, non animaduertens, quae contra vulgatam diſputat, eadem poſſe in lectionem ab ipſo commendatam retorqueri. Fieri enim poteſt, vt aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, vt Taylor hic

νημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην διδοίην; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον [18] ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν, ἄπρατον ἦν πλείονα ἢ τρία ἔτη [19]. ὃ θαυμαστὸν, εἰ τότε
109.1. τὰς μορίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν ἠδυνάμεθα. ἐπίσασθε [20] δὲ, ὦ βε-

cum Lysia egit, id vero est συκοφαντεῖν. plana hic est Lysiae oratio neminem facile moratura, quae hoc vult. quo iure a me *nunc* poenae repetantur earum calamitatum, quibus respublica *tunc* oppressa fuit. Foret tamen oratio vtique dilucidior, altiusque in animum descenderet vis oppositorum, si τότε adderetur.

18. ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον] Pronomen τοῦτο siue seruetur, siue exterminetur, quod ad rem nil facit, semper ὅπου addendum videtur post καὶ, vt sit aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τὸ χωρίον, aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον. quo admisso erit tantundem atque ὅτι vel ὅτε, vel ἐν ᾧ, vel tale quid. et tum nil opus erit Marklandi supplemento.

19. τρία ἔτη. ὃ θαυμαστὸν εἰ etc.] Mallem, τρία ἔτη. Τί ἂν θαυμαστὸν, εἰ τότε etc. Sic Philo Iudaeus p. 596. Ed. Turneb. τί ἂν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τὐναντίον etc. Excidit forte τί propter praecedentem Syllabam τη: quod his in Orationibus frequentissime accidisse video. MARKLAND.

20. ἐπίσασθε] N. infra. Αὐτὸς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς, (vel ἐπιγνώμονας) δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. Non ergo videtur ad omnis Areopagiticos pertinuisse ex aequo haec cura, sed ad numerum delectum. Legere itaque mallem, si Codd. adiuuarent, ordine inuerso, μαλισα οσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε. TAYLOR.

λὴ, ὅσοι μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις [21], ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται, καὶ ἡ γῆ ψιλὴ γεγένηται καὶ τῶν αὐτῶν [22] καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ

21. *ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις*] ordinem hunc, qui in Aldina, in Coislin. et Vindobon. eſt, reuocandum cenſui. vulgati dant *ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις*. quod ad rem ipſam, perinde eſt, modo tum *μορίαις* non pro ſubſtantiuo, ſed pro adiectiuo habeatur. id quod etiam eſt. Recte dicitur *μορία ἐλαία*, et ſic Noſter quoque p. 110. vlt. dixit, et haec eſt plena dictio, altera, cum *μορία* ſola appellatur, ſine addito *ἐλαία*, quaſi nomen ſubſtantiuum ſit, eſt elliptica dictio, vbi ſemper *ἐλαία* debet ſubaudiri. Olea ſacra ideo dicebatur *μορία*, quod eſſet *ἐν μόρᾳ*, h. e. *ἐν τεμένει*. Notum eſt *τέμενος* eſſe fundum a reliquo profano agro ſeparatum et ſacris vſibus conſecratum, publicisue alicuius ciuitatis, vt illum fundum ſibi arrogare, priuatisue vſibus exercere priuato minus liceret. Erat ergo *ἐλαία μορία* olea ſtans in *τῇ μόρᾳ*, vel pertinens ad eam.

22. *τῶν αὐτῶν*] Legendum, *τῶν αὐτὰ — κεκτημένων*. Vide, quae praecedunt. Recte *Stephanus* pro *ἀξιῶται* legit *ἀξιῶτε*. MARKLAND.

Locus hic bene habet. Conſtructio haec eſt, ac ſi dixiſſet, *ἡ γῆ καὶ τούτων ἐψίλωται, οἳ αὐτὴν, ὄντες οἱ αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτηντο*. ager arboribus denudatus eſt, non eorum ſolummodo, qui fundos poſt reſtitutam pacem emerunt, vt ego feci, ſed illorum ipſorum quoque, qui iidem eosdem fundos in belloque et in pace poſſederunt. Concludit a minori ad maius ſic. Si vos, ait, dominos in ius non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obſiti eſſent oleis, nunc nudi ſunt, arboribus incertum, qua

καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων, ὧν ἀξιοῦτε [23] παρ' αὐτῶν, ἑτέρων ἐγκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καί-
6. τοι εἰ τοὺς διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε, ἦπου χρὴ τούς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν [24] ἀζημίους γενέσθαι. ἀλλὰ γάρ, ὦ βου-

fraude quaue iniuria excisis, quamquam illi domini fundos illos non in bello modo, sed etiam in pace possederunt, quae fraus siue ante bellum, siue post fuit: qui aequum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc finito demum bello et post restitutam iam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello excisis, quo tempore fundus hic nondum in iure atque potestate mea esset.

23. ὧν ἀξιοῦτε] malim ὧν ἐκ ἀξ. *cuius rei*, aut *quarum rerum satisdationem non censetis aequum esse repeti ab illis.* facile potuit fieri, vt ὧν in concursu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur.

24. ἀφ' ὑμῶν] Istud ἀφ' ὑμῶν est plane otiosum. Non dici potest πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, cum Noster ab Anticle quodam agrum redemerat: Non ἀζημίους ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Graecismus. TAYLOR.

πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, ἀζημίους γενέσθαι] Atqui supra dixerat se *ab Anticle emisse* hunc *fundum*. Distingue et lege: πριαμένους, ὑφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι, *a vobis non multari*, vel, *a multa immunes esse*. MARKL.

Emendandum si quid hic sit, quod in dubio relinquam, suspicer ad ἀφ' ὑμῶν addendum esse του enclíticum. *a vestrum quopiam*. verum videntur viri docti, id quod saepe faciunt, etiam hic sine causa tricari. In dictione non diligentissima possit *a vobis emere* pro eodem haberi, atque *a vestrum quoquam emere*. ἀφ' ὑμῶν non cohaeret cum ἀζημίους, sed cum πριαμένους. quamquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene graecum sit.

ὦ βουλὴ, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα. ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε[25] 9 γενέσθαι[26], ἀπεμίσθωσα Καλλιφράτῃ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν[27], ὅτε ἰδίαν

25. πέντε] de quinque diebus conſulto addit; quo tacite ſubiiciat, tam breui temporis interuallo facile-factu ſibi non fuiſſe, vt oleas exſcinderet; poſtquam autem elocaſſet, multo fuiſſe difficilius, vel potius plane negatum.

26. γενέσθαι] malim διαγενέσθαι vel ἐπιγενέσθαι.

27. δύο δ' ἔτη] Hunc locum et alium, qui proxime occurret, laudant *Suid.* et *Harpocrat.* ſed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Σηκός. TAYLOR.

δύο δ' ἔτη etc.] Paulo aliter, et forte melius, hunc locum citat Harpocration, V. Σηκὸς: ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, ὅτε ἰδίαν ἐλαίαν, ὅτε μορίαν, ὅτε σηκὸν παραλαβών. Quibus Criticae ſpecimen ſubiungit Harpocration de ſignificatione et diſtinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et σηκὸς: et *forte*, inquit, *priuatas oleas vocant* ἐλαίας: *publicas vero*, μορίας: σηκὸν *vero*, μορίαν *quoque, vt videtur, appellant.* Atqui quomodo idem eſſe poſſunt μορία et σηκὸς, cum tam clare diſtinguat Lyſias, ὅτε ἐλαίαν, ὅτε μορίαν, ὅτε σηκὸν? quodnam opus vltimo Articulo, ſi is in praecedenti comprehendebatur? et, ſi σηκὸς idem ſignificat quod μορία hoc in loco, quare non μορία ſignificet idem quod ἐλαία in praecedenti membro? eadem certe vtriuſque ratio. et ita τὰ tria erunt ſynonyma. Sic Orat. XXI. ὅτε φίλος ὢν, ὅτε συγγενὴς, ὅτε φυλέτης. an ibi quoque dicet φυλέτης et συγγενὴς idem eſſe? Sed de his rem veram ita ſe habere puto: Ἐλαία eſt quaeuis *olea*. Μορία eſt *olea* καρποφόρος *Mineruae*

ἰδίαν ἐλαίαν, ἤτε μορίαν, ἤτε σηκὸν παραλαβών· τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ἀτρεὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν· τῷ δὲ

ſacra. Hae circa ſe habebant *τέμενος*, ſeu portionem quandam ſoli conſecrati et ab vſibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus *ἐμβατὸν* facere licebat: vnde *φραγμῷ* ſeu *ſepimento* muniebantur. Redemtoribus publice locabantur harum Fructus. *Curatores* erant, ſeu *ἐπιμεληταὶ*, ex Areopagitis; qui ſingulis menſibus de harum conditione et ſtatu inquirebant: et ſemel quotannis publice mittebantur *ἐπιγνώμονες* (male in Noſtro *γνώμονες* vocantur) *Inſpectores*, eiuſdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero conuincebatur ſuccidiſſe, vel alio modo de induſtria *ἀφανίσαι* vnam ex his *ſacris oleis*, mulctabatur *Exilio*, et Bona eius in Aerarium redigebantur. Reſtat *Σηκὸς*· is eſt *truncus* oleae ſacrae iam *effoetae*, nec amplius *καρποφόρου*. vnde recte dixit Photius: *ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδος ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας.* eiuſdem erat Sanctitatis et Iuris per omnia. cuius eſt *ἡ μορία.* Scio, quid Harpocrationem in errorem induxerit: iſtud nempe, quod *σηκὸς* hic, cuius effodiendi vel ſuccidendi reus erat Orator, ter quaterve infra appelletur *μορία.* et recte quidem: Omnis enim *σηκὸς* eſt etiam *μορία*, quatenus *ſacer* eſt, et a vulgaribus et *priuatis* oleis diſtinctus. ſed non vice verſa: nulla enim *μορία* eſt *σηκὸς*: quoniam, vt dixi, Iſta eſt *Frugifera;* Hic, ſterilis tantum *truncus.* adeo vt ſi haec Apologia, non *ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ*, ſed *ὑπὲρ τῆς μορίας* habita fuiſſet, nihil omnino per totam Orationem de voce *σηκὸς* audiuiſſemus. Fuſius egi, quam pro inſtituto meo: ſed haec neceſſaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector, an tanti putet eam intellexiſſe. Mox, pro *ἀτρεὶ*, *Schottus* voluit

τῷ δὲ τεταάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένες ἀπελευθέρῳ ἐμί- 12.
σθωσα, ὃς τέθνηκε [28], ταῦτα τρία ἔτη [29]. ὁμοίως
καὶ

ἅτωσι: non recte. ἅτοσὶ enim δεικτικῶς dicitur, et quia *aderat* teſtis Demetrius. quam ob rem de altero Conductore mox loquens, Alcia, addit per parentheſin, ὃς τέθνηκε, tacite rationem adferens, quare iſte quoque non adeſſet. MARKLAND.

28. τέθνηκε] Loco τῦ τέθνηκε aliud verbum locandum, aut negligendum, vel praecedenti periodo adiiciendum potius cenſet Schottus. Idem p. p. delet ἐμισθώσατο. Vide igitur locum ita immutatum. Τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ὃς τέθνηκε ἅτωσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν. Τῷ δὲ τεταάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρότερον. Nam et προτερον quoque legere videtur cum Stephano. Confiteor locum eſſe ſatis rigidum, ſed ad Schottum emendantem non accedo lubens. Pro πρότερον quod nihil eſt, προτέως *Coisl.* Quid ſi mecum? Τῷ δὲ τεταάρτῳ Αλκίᾳ Αντισθένης ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ομως καὶ πρότερον ἐμισθώσατο. Vel cum MS. fere noſtro. Ομως καὶ τεως ἐμισθώσατο. I. e. *Dum vixit.* TAYLOR.

29. τρία ἔτη. ὁμοίως καὶ πρότερον etc.] Totum locum ita lego et diſtinguo: τῷ δὲ τεταάρτῳ, Αλκίᾳ Αντισθένης ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα (ὃς τέθνηκε) ταῦτα τρία ἔτη· ος ὁμοίως τοις πρότερον ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. Μαρτυρες. Ἐπειδὴν etc. Explicatione non indigent. ὁμοίως tamen τοῖς πρότερον, eſt, *iiſdem conditionibus, quibus priores.* ſaepe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ταυτα τρία ἔτη, de annis *proxime* elapſis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium; et alibi. Addidi vltimum μαρτυρες, quod exciderat propter praecedens: et ita *Vanderhei-*

καὶ πρότερον ἐμισθώτατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος ἔτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. φησὶ δὲ ὁ κατήγορος,
15. ἐπὶ Σωνιάδου [30] ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐγκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι, καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι, μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἄν τις [31] φανερῶς ἐξελέγ-

dius in Verſione ſua. Paſſim hoc accidit Noſtro, Iſaeo, Andocidi, Antiphonti, et aliis in hac *Stephani* Editione Oratoribus. Iterum *Schottus* turbat omnia. *Stephanus* coniecerat πρότερον: quod non ſatis eſt ſine τοῖς. MARKLAND.

Videtur ſic legendum. ὁμοίως, ὡς καὶ οἱ πρότερον ἐμισθώσαντο. *pari pacto, atque iis elocaueram, qui prius fundum conduxerant.*

30. Σωνιάδου] „Apud *Diodorum* Λυσιάδης hic Archon nominatur, non Σωνιάδης.“ Palmer. Ita quoque *Meurſ. Attic. Lect.* IV. 7. et *de Archontibus* III. 16. Recte, credo. Nam per haec tempora *Lyſiades* in Faſtis occurrit, et calculo hic facto pulchre reſpondet: *Suniades* nuſquam. TAYLOR.

31. πῶς ἄν τις] πῶς ἔκ ἄν τις Steph. Scal. Rectius tamen φανερώτερον. Ita Noſter in Δήμου Καλλιπ. Απολ. verbis vix diſcrepantibus. Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι παραδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ ὅτῳ ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους. TAYLOR.

πῶς ἄν τις φανερῶς etc.] *Stephanus* legit, πῶς ἔκ ἄν τις φανερῶς etc. Verius mihi videtur, πῶς ἄν τις φανερωτέρως (vel φανερώτερον) ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; Sic Orat. XXV. πῶς ἂν φανερώτερον ἢ ὅτῳ ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους; vbi ea-

ελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; ἃ γὰρ οἵόντε, ἃ πρότερον μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον 18.
ἀφανίζειν. ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλή, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ, καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῇ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἄν[32], ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι, ὥς μοι[33] προσ- 21.
ῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἡγῆσθέ με σκοπεῖν, εἴ-

περ

dem omnia. In edit. Vanderheid. μᾶλλον inferitur ante φανερῶς: quo iure, quaue iniuria, neſcio. MARKL.

Mihi videtur ſic leg. πῶς ἄν τις μᾶλλον (vel ἐναργέστερον) φανερῶς. quomodo quis magis, aut luculentius arguat aliquem aperte et perſpicue mentientem. nam φανερῶς non cum ἐξελέγξειε cohaeret, ſed cum ψευδόμενον. Non dicitur φανερῶς ἐλέγχειν, ſed φανερῶς ψεύδεσθαι.

32. ἄν delendum videtur. non enim dicit ſe indignaturum fuiſſe, ſed indignari conſueuiſſe.

33. ὥς μοι προσῆκε] ων Scal. Tu reuoca tamen ἢ. ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι ἢ ὥς μοι προσῆκε. Atque etiam infra. Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ἢ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην. TAYLOR.

ὥς μοι προσῆκε] Graeca lingua poſtulat μᾶλλον — ὧν μοι προσῆκε: id eſt, tribuiſſe mihi *maiora* et plura, *quam mihi conuenirent.* Sic 1 Cor. XIV, 18. πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν· Iſaeus p. 78. καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον. Noſter Orat. XVI. εἰπεῖν μᾶλλον ἑτέρου. MARKLAND.

Ego malim ſic legi ὥς μοι προσῆκεν εἶναι, ἢ ὡς ἦν. potius hoc dici, qualis deberem eſſe, quam qualis eſſem.

περὶ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ, τι κέρδος ἐγένετο τῷ ἀφανίζοντι [34], καὶ ἥτις ζημία τῷ ποιή-
24. σαντι· καὶ τί ἂν λαθὼν διεπραξάμην [35], καὶ τί ἂν φανερὸς γενόμενος ὑφ' ὑμῶν ἔπασχον· πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὕβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς ἦν σκοπεῖν, καὶ τὰς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι, ἀπο-
27. φαίνοντας, ἥτις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο. ἅτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδεῖξαι, ὅθ' ὡς ὑπὸ πενίας ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, ὅθ' ὡς τὸ χωρίον μοι διαφθείρεται [36] τοῦ σηκοῦ ὄντος, ὅθ' ὡς ἀμπέλοις ἐμποδὼν ἦν, ὅθ' ὡς οἰκίας ἐγγύς· ὅθ'
30. ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τούτων [37] ἔπραττον, πολλὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυ-

τῷ ζη-

34. τῷ ἀφανίζοντι] Margo Edit. *Steph.* ἀφανίσαντι: quod rectius videtur propter ſequens ποιήσαντι: quam tamen vocem ſuſpectam habeo, niſi ante eam ponendum ſit μή. μὴ ποιήσαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de *damno* in re familiari; non de *mulcta*. Vide infra. MARKLAND.

35. διεπραξάμην] verbum διαπράττεσθαι h. l. ſignificat callidis artibus efficere, conſequi lucrum aliquod magnis laboribus atque periculis quaerendum. Sed vide, an non hoc membrum prorſus idem dicat cum proximo ſuperiori.

36. διαφθείρεται] Forte διέφθαρται, vt ἠναγκάσθην. et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri poſſit. Vide ad Orat. I. MARKLAND.

37. εἴ τι τούτων] videntur hic pauca quaedam excidiſſe, forſitan haec duo vocabula ἐγὼ γὰρ, et verſu proximo poſt, pro ὅς leg. αὐτὸς. vt ἐγὼ in principio

τῷ ζημίας γενομένας ἀποφήναιμι· ὃς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκὸν, ὥσπερ ἅ πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Αθηναίους εἰδέναι. καὶ εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἄν τις 33.
τῶν παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ' ἅ περὶ αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον. πῶς ἂν ἐκ ἂν ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἁπάντων, εἰ τὰς ἐμαυτῷ θεράποντας μηκέτι δάλως ἔμελλον ἕξειν, ἀλλὰ δεσπότας, τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συν- 36.
εἰδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτανον, ἐκ ἂν οἵόντε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. εὖ γὰρ ἂν εἰδείην [38], ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ τιμω-

sententiae cum αὐτὸς eam claudente cohaereat. Ego ipse demonstrare possim multa et magna detrimenta, mihi, si quid tale fecerim, illinc exstitura. Aut si in illo ὃς latere potius πῶς existimemus, quo sententia fiat haud paulo elegantior, neruique eius fortius intendantur, leg. erit sic ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, εἴ τι τούτων — ἀποφαίναιμι, tum subiicit citissimam, vnius syllabae breuitate circumscriptam, sed vehementem interrogationem, πῶς; *qui?* respondet πρῶτον μὲν — quae cum sanna fastidii et indignationis plena pronunciandа sunt. Primum enim quidem ego, id si feci, cuius insimulor, de die *nempe* oleam excidi. Criminationem a se amoliri vult demonstranda hinc facinoris insania, illinc mendacii abnormitate et accusatoris impudentia. Mens mihi si constitit, facere id non potui, quod non faciat, nisi cerritus.

38. εὖ γὰρ ἂν εἰδείην] *Ich müßte*, oder *sollte doch wohl von Rechtswegen wissen.* Oportebat hoc saltim me scire.

τιμωρήσασθαι, καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέροις
39. γενέσθαι. ἔτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν [39] παρεσῆ-
κοι [40] μοι μηδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα, το-
σούτων μεμισθωμένων, καὶ ἁπάντων συνειδότων, ἀ-
φανίσαι τὸν σηκὸν, βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα, προ-
θεσμίας δὲ ἀδεμιᾶς ἄσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργασ-
42. μένοις [41] ἅπασι τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον, εἶναι

39. εἰκότων] sic vulg. οἰκητῶν Palmer. Rectius, quod tamen voluit ille, οἰκετῶν cum Scal. Ita in Orat. 1. *Antiph.* Οἵ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μήθ' ὑπὸ τῶν παραγενομένων, μήθ' ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται. Corrige obsecro, οικετων, vt modo dixerat, Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπό τε τῶν οἰκετῶν ὑπό τε τῶν παραγενομένων. TAYLOR.

40. παρέση] παρεσήκοι *Ald.* illud erat παρεκσήκοι. TAYLOR.

Ego nullus dubitaui probam Aldinae lectionem reuocare.

41. τοῖς εἰργασμένοις] Egregiae hanc esse subtilitatis orationem, *loci*sque suis, vt aiunt, bene instructam non nego. Iisque indiciis fretus *Lysiae* olim adiudicauit *Photius*. Sed haec, si sana sint, vel nullam omnino subtilitatem habent, vel tantam, vt assequi non possim. TAYLOR.

Frustra queritur Taylor de huius loci obscuritate, seu subtilitate nimia. προθεσμίας ἀδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ ἄσης significat, cum nullum esset tempus a legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu litis ab accusatoribus mihi intentandae. praescriptio certi numeri annorum hoc in delicto locum non habebat. Semper, quoad viueremus, mihi meisque heredibus erat metuendum, ne exsisteret aliquis, qui nomina nostra

σῷον τὸν σηκόν· ἵν', εἴ τις αὐτὸς ἠτιᾶτο, εἶχον ἂν ἐνεγκεῖν [42], ὅτῳ παρέδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς αὐτὸς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθισάντες. εἰ τοίνυν καὶ * τούτους [43] παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἵός τ' ἦν πάντας πεῖσαι τοὺς παριόντας, ἢ τοὺς γείτονας, οἳ οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν, ἃ πᾶσιν ὁρᾶν ἔξεστιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, καὶ περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν 3. τούτων οἱ μὲν, φίλοι, οἱ δὲ, διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν [44] τυγχά-

ad iudicem deferret. Inſequentia hoc volunt, vniuscuiuſque eorum, qui agrum a me colendum conduxiſſent, intererat, vt prouideret, ne σηκὸς exſcinderetur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accepiſſet.

42. ἐνεγκεῖν bene poteſt habere, neque litem ei mouebo. ἐνεγκεῖν (ſubaudi τοῦτον) *ferre*, h. e. exhibere praeſentem, producere in iudicio. Solent tamen oratores attici, ſi bene memini, eiusmodi in re ἀνενεγκεῖν vſurpare, *referre* τούτῳ, id eſt εἰς τοῦτον *ad eum*, ei imputare. et quam facile fieri potuerit, vt ἀν omitteretur a ſupino librario in concurſu cum ἄν particula, ſponte ſua quisque intelligit.

43. τούτους] ſic dedi de meo, pro ταυτα, quod eſt in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus conciliatos permouiſſem, vt meam in gratiam mentirentur, aut ſaltim tacerent facinusque meum celarent.

44. περὶ τῶν ἐμῶν] de iure poſſeſſionis bonorum meorum mecum contendunt alii alia ſibi arrogantes, et mihi eripere conantes.

τυγχάνθσιν ὄντες. ὃς ἐχρῆν τούτων [45] παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὃς [46] φησιν, ὡς ἐγὼ μὲν παρεισήκειν, οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα [47]. ἀναθέμενος δὲ ὁ Βοηλάτης [48] ᾤχετο ἀπάγων τὰ ξύ-

S 3 λα.

45. τούτων] eorum puta, quae accuſator iactat, et quorum me inſimulat.

46. ὃς refertur ad omiſſum τὸν κατήγορον, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione ſubiici debet. oportebat accuſatorem ſuarum criminationum teſtes edere — qui accuſator —

47. τὰ πρέμνα h. l. ſunt rami craſſiores. Nam e p. 110. 32. patet, σηκὸν non eſſe arboretum, ſyluulam Mineruae conſecratam, ſed vnam ſolummodo arborem.

48. Βουλευτὴς] Ita in omnibus, quantum auguror, Codd. et impreſſis et MSS. Ἀλλ' ὁ Φρόντις Ἱπποκλείδη. Quid? Tantamne rem tam negligenter agere? Neque potuiſſe alium praeter Senatorem tibi adiungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plauſtro et Iumentis. Audi enim Atticiſtas. Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον. Ἀττικῶς. Ἐπιθεῖναι. Ἑλληνικῶς. Moeris. Ita et *Thomas* quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humili et obſcuro, faceſſente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi βοηλάτης. The Waggoner. Occurrit vox apud *Aelian. V. H.* IX. 23. Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτέ — καὶ ἐκεῖνος μήτε ὡς βοηλάτην μὲ, ἔφη, θεράπευε, μήτε ὡς σκαπανέα. Vide etiam, quae habet σχ. *Apollon. Rhod.* IV. 1342. Βουκολάται. Οἱ βουκόλοι. εἴρηται ἤτοι τῷ π περισσεύοντος, βουελάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed haec de Bubulco, de Armenti Magiſtro, inquies. Fateor. Sed eadem ſit formatio neceſſe eſt de plauſtrario. Vt dicitur ἱππηλάτης, ἀρραβη-

λα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε, χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τὸς παριόντας μάρτυρας, καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν ἀδεμίαν ἂν ἀπολογίαν ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ [49] ἦσθα ἄν με τετιμωρημένος· εἰ δὲ

λάτης, ὀνηλάτης. Heſych. Αμαξεὺς. ζευγηλάτης. Miſſas autem fuiſſe ſub plauſtrum bouis docent tum alia, tum notiſſima earum operae diſtinctio. Πρῶτοι δὲ βοων ἐπάσαντ' αροτηρων. *Arat.* Aliae quippe terram colebant, aliae trahebant plauſtrum. Αμαξεία βοῶν. Achill. Tat. l. 2. init. Diſertius *Aelian.* l. c. V. 14. Βῦν αροτην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ αμαξῃ μηδὲ τοῦτον θύειν. Pauſan. *Attic.* c. 19. init. Θησεὺς δὲ ἄλλο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν ἐδὲν, ἀπολύσας δὲ, ὡς λέγεται, της αμαξης τους βους, ἢ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. *Bubulcus* item apud Latinos pro Plauſtrario. *Cic. de Diuin.* I. 57. *Hoc vero ſomnio eum commotum mane* bubulco *praeſto ad portam fuiſſe; quaeſiſſe ex eo, quid eſſet in plauſtro.* V. *Hadr.* Imp. *Reſcript. Graec.* 16. *Gell.* II. 21. *Hiſt. Sacr.* 1 *Sam.* VI. 7. Tam antiquitus enim obtinuit, vt tam Vitulus quam Plauſtrum in Hebraica dialecto ex vno fonte emanarent. TAYLOR.

ὁ βουλευτὴς] Pro inepta hac voce conieceram ξυλεὺς, *lignator.* Sed me monuit Eruditiſſ. Editor legendum eſſe βοηλάτης. quod veriſſimum puto. Sic οἱ ὀνηλάται, *agaſones* (in negotio ſimili apud Demoſthenem adu. Phaenipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπειπὼν κωλύσαι τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἐσχατιῶν. Mox, ante τούτῳ τῷ τρόπῳ delerem ἐν, ortum ex praecedente ἦν. Paulo ſuperius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu eſſe ſuſpicor. MARKLAND.

49. ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ] praepoſitio ἐν ſic poſita

εἰ δὲ τῆς πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, ὅτως ἐξελέγξας
ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐ-
12. βάλε, τότ' ἂν πλεῖσον ἔλαβες. Φανερᾶ γὰρ ὄντος
τᾶ πράγματος, ἀδεμίαν ἄλλην ἡγέμην ἂν εἶναι μοι
σωτηρίαν ἢ σε πεῖσαι. τούτων τοίνυν ἁδὲν ποιήσας,
διὰ τὰς σὰς λόγας ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι, καὶ κατη-
γορεῖς, ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν
15. χρημάτων ἁδεὶς ἐθέλει [50] σοι μαρτυρεῖν. καίτοι
εἰ [51] φήσας μ' ἰδεῖν [52] τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τὰς
S + ἐννέα

in hac forma dicendi, paulo eſt inuſitatior. quare ſuſpicatus aliquando ſum, aut ſic eſſe leg. atque diſtinguendum εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἦσθα ἄν με τετιμ. inimicus tibi ſi tum fuiſſem, vltus me eſſes. aut ſic εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἑνί με τούτῳ τῷ τρόπῳ hac vna ratione me maxime eſſes vltus. Verumtamen poteſt ἐν ferri vt redundans, forſitan e communi loquendi modo.

50. ἐθέλει σοι] ἐθέλοι μοι. Codd. *Steph.* et *Coisl.* F. συμμαρτυρειν, vel εθελησειε μαρτυρεῖν. TAYLOR.

51. καίτοι εἰ] Ingenioſe ſatis Scal. Καίτοι εἰ φας μ ιδειν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In ſequentibus ſtertit. εις τὰς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (οἱ ἐπιμεληταὶ ſc. οἱ ἐπιγνώμονες) *adducendi* erant teſtes, vt recte *Coisl.* επηγαγες. Confirmant, quae proxime veniunt. Οὕτω γὰρ ἄν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι οἵπερ καὶ διαγιγνώσκειν (*Coisl.* διαγινώσκειν) ἔμελλον περὶ τᾶ πράγματος. TAYLOR.

καίτοι εἰ φὴς μὴ δεῖν, etc.] Lego: καίτοι, εἰ ὅτ' ἔφης με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τὰς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. *Atqui, ſi quando te dicebas vidiſſe me hanc ſacram oleam ſuccidentem, ad nouem Archontas abduxiſſes*, etc. MARKLAND.

ἐννέα ἄρχοντας ἐπήγαγες [53], ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν ἑτέρων ἔδει σοι μαρτύρων. ὅτῳ γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. δεινότα- 18.
τα ἔγ πάσχω· ὃς, εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ, ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν [54] οἴεται χρῆναι γενέσθαι. καὶ τοῦτο μὲν ὀ θαυμάζω. ὁ γὰρ δήπου συκο-
φαντῶν * θαμὰ [55] τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, 21.
* εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει [56]. ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ τὴν

52. μ' ἰδεῖν] olim ſic edebatur καίτοι εἰ φὴς μὴ δεῖν. vnde effeci partim marte meo, καίτοι εἰ, φήσας μ' ἰδεῖν, quod ſi tu, aiens me vidiſſe, cum oleam ſacram exſcinderem, aut nouem Archontas, aut alios quospiam ex Areopagitico ſenatu, in rem praeſentem adduxiſſes.

53. ἐπήγαγες] recte eſt a Tayloro Lyſiae reſtitutum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγεται ὁ ἄρχων, cum ab actore in rem praeſentem manu ducitur ad locum delicti, re adhuc recente, delinquens ei exhibetur, tota res coram demonſtratur.

54. καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] Opinor legendum, καὶ ταύτη, *hac quoque ex parte.* MARKLAND.

55. θαμά] ſic dedi de meo pro vulgato ἄλλα, *iugiter*, *perpetuo calumnians.*

56. καὶ μαρτύρων] Ironice. *nullos* enim *teſtes* habuit Accuſator. Non delendae ſunt hae voces, quod voluit *Schottus.* Mox, οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, ἀξιῶ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: vt Luc. XIX, 14. οὐ θέλομεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς: petimus, vt hic ne ſit Rex noſter. alterum enim nimis inſolens, quam pro ſubditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI,

τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίσασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας ὄσας, καὶ πυρκαϊὰς [57], ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις· ἃς, εἴπερ ἐπεθύ-
24. μουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐνεγκόψαι, καὶ ἐπεργάσασθαι, ὥσπερ ἧττον τὸ ἀδίκημα, πολλῶν ὄντων, ἔμελλε δῆλον ἔσεσθαι. νῦν δ'

3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides ſaepe ita ſcribit. MARKLAND.

Dedi de meo εἰ καὶ μαρτύρων ἀποριήσεις. *ciusmodi quidem cauſſationes ei nunquam deerunt, etiamſi teſtes deſint.* Poſt μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀποριήσεις olim iteratum fuiſſe, teſtis eſt codex Vindobonenſis, vnde nullus dubitaui id addere. Lyſias ſolet vocabula, quae ſine damno ſententiae abeſſe poſſint, et alius omiſiſſet, in eoque elegantiam affectaſſet, repetere, vim quandam et grauitatem orationi inde quaerens.

57. πυρκαϊὰς] Legendum mihi videtur πεύκας, non πυρκαϊάς. Salmas. Recte. Nam aliud eſt πυρκαϊάς. Lucian. in *Amoribus*. Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου, καὶ πυρκαϊᾶς ἢ νὴ Δία φαρμάκων ἀγωνιζόμενος κ. τ. λ. Demoſth. *adu. Ariſtocr.* Δικάζειν τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊᾶς καὶ φαρμάκων ἐάν τις ἀποκτείνῃ δοῦς. TAYLOR.

Bene habet vulgata, penes me quidem. πυρκαϊαὶ ſunt officinae olearíae, vbi e conciſis truncis olearum oleum excoquitur, et vniuerſe oleum paratur, ſiue exprimendo ex oleis per torcular, ſiue etiam in ſpiſſiorem reſinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις idem eſt, ac ſi dixiſſet, ἐν τοῖς ἄλλοις ἐμοῖς χωρίοις τοῖς ὅσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον non videtur h. l. quiuis campus eſſe, ſed peculiariter illa agri attici regio, vnde Pediaſii ſunt dicti.

ἔτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, ὥσπερ καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν, ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναί μοι τὸν κίνδυνον. αὐτὰς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρ- 27.
τυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς, ἐπιγνώμονας [58] δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτε ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζομένους [59] τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι οὐ δήπου τὰς μὲν μι- 30.
κρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι· καὶ

τὰς

58. γνώμονας] επιγνωμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκοῦ. Harpocr. TAYLOR.

γνώμονας] Monui supra scribendum ἐπιγνώμονας. Harpocration: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκοῦ. Hesychius: Ἐπιγνώμων, ἐπόπτης. Paulo ante, pro τὴν ἄλλην οὐσίαν, *Schottus* vult, τὰς ἄλλας οὐσίας: qua de causa sane nescio. MARKLAND.

Colligitur hoc e loco, Prytaniam quamque consueuisse, vt a redemtoribus reliquorum vectigalium, ita a redemtoribus quoque syluarum, et olearum inprimis, rationem repetere pecuniarum mense quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et senatum annuatim semel misisse suo nomine deputatos ad inspiciendum res syluarum, vt omnium, ita olearum quoque inprimis.

59. ἐργαζομένους] Lege, ἐργαζόμενον: vt infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιῶσαι: ita recte emendauit *Stephanus* pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. pag. 125. τούτου τὸν ἀγρὸν Φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος. MARKL.

Mihi videtur post ἐζημίωσεν inserendum esse ἡμᾶς. quo vocabulo defensor secum complectitur mancipes seu conductores fundorum suorum, item seruos.

τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, ὅτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μο-
33. ρίαν, ἣν ἐχ οἷόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα ὡς ἀφανίζων, νυνὶ κρίνομαι. πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὦ βουλή, δημοκρατίας ὅσης παρανομεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ ὃ λέγω ὡς τότε δυνάμενος, ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος [60], ἀλλ' ὡς τῷ βουλομένῳ τότε
36. μᾶλλον ἐξῆν ἀδικεῖν, ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ὅτε τοιοῦτον, ὅτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι. πῶς δ' ἄν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ κακονούστατος ἦν, ὑμῶν ὅτως ἐπιμελουμένων, ἐκ τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχει-
39. ρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δένδρον μὲν οὐδὲ ἕν ἐστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκὸς, ὡς οὗτός φησιν εἶναι· κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει· ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες περιοικοῦσιν· ἄερκτον [61] δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων ὅτως ἐχόντων, ἐ-
42. πιχειρῆσαι τοιούτῳ πράγματι; δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον

60. καὶ ὃ λέγω κ. τ. λ.] Corrigo. Καὶ ὃ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν ἀποβεβλημένος. Interpretatio fidem faciet, quam vide. TAYLOR.

δυνάμενος simplex h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. in inuidiam, odium et contemtum adductus. ἀποβάλλειν hoc sensu non vsurpatur.

61. ἄερκτον] Vid. *Harpocr.* et *Suid.* in voce, qui h. l. respiciunt. TAYLOR.

χρόνον [62] προστέταχται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν [63] ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ἀπεργαζόμενον [64] πώποτε [65] ζημιῶσαι, μήθ' ὡς ἀφανίζοντα εἰς κίνδυνον καταξῆσαι· τοῦτον δ', ὃς ἄρτι γεωργῶν ἐγγὺς τυγχάνει, ἄρτι III. I. ἐπιμελητὴς ἠρημένος, ἔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με ἐγγὺς [66] μορίαν ὃ ἀφανί-

62. τὸν ἅπαντα χρόνον] hoc eo dicit, vt indicet, eosdem iudices curam ſyluarum perpetuam gerere, neque prouinciam hanc eſſe ambulatoriam, ab aliis ad alios quotannis tranſeuntem; ſed qui rem hanc tractent nunc, eosdem iam decennio, iam viginti, iam triginta annis ante eam tractaſſe, eoque ſyluarum rationes probe cognitas atque perſpectas habere. quod ſecus eſt in magiſtratibus annuis; quos qui capeſſunt, eos multa diſcere oportet; quae cum vix deguſtarunt, rurſus abeundum aliisque concedendum eſt.

63. τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego; καὶ ἐλαιῶν. Non enim *ſacrarum* tantum, ſed et aliarum *publicarum* olearum curam habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἄερκτον, quae praeceſſit, citat Harpocration ex Lyſia; ſine dubio hunc locum reſpiciens. MARKL.

Dictionem hanc μορία ἐλαία expoſui et vindicaui iam ſupra p. 109. 3.

64. ἀπεργαζόμενον] defendi poſſit haec lectio, ſi quis argutari velit, ſolamque reſpicere etymologiam, vſum linguae inſuper habere. Nam ſi ἐπεργάζεσθαι eſt *ſuper* vel *in* aliqua re exercenda quaeſtum facere et vitam ſuſtentare, quidni ſit etiam ἀπεργάζεσθαι idem, atque ἀπό τινος ab aliqua re victum quaerere. Verum vſus linguae potius hic ἐπεργ. poſtulat.

65. πώποτε] malim με πώποτε.

66. ἐγγὺς] Dele. Natum eſt enim ex ſocio. TAYL.

3. ἀφανίζειν. ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τὰς τοιάτας λόγας [67] πιστοτέρας ἡγήσασθαι [68] τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ σύνισε, ταῦτ' ἀναισχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων [69]· ἐνθυμουμένας καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης [70] πολιτείας. ἐγὼ
6. γὰρ τὰ ἐμοὶ προσταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ὡς [71] ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην, καὶ τριηραρχῶν, καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν, καὶ τἄλλα λειτουργῶν, ὀδενὸς ἧττον πολυτελῶς [72] τῶν πολιτῶν. καίτοι ταῦτα μὲν μετρίως ποιῶν,

ἐγγὺς μορίαν] Nihili eſt vox ἐγγὺς. putares Scribam repetiſſe eam, vt fit, ex praecedente verſu, ſed verius puto Lyſiam ſcripſiſſe, ἀπογράψαί με εὐθὺς μορίαν ἀφανίζειν. Latini dicerent *continuo*. MARKL.

67. τὰς τοιάτας λόγας] Mallem, τὰς τάτα λόγας: vt infra, τῶν τάτα λόγων. Recte *Stephanus* ἡγήσασθαι pro ἡγήσεσθαι. non ita *Schottus*, qui mox pro τῆς ἄλλης legit τῆς ὅλης, ſine vlla cauſa. MARKLAND.

68. ἡγήσασθαι] ſic dedi pro vulgari ἡγήσεσθαι.

69. λεγόντων] malim ψευδῆ λεγόντων.

70. ἄλλης] ὅλης. Schott. Hic ἀγύρτης ſemper in re tuta artem iactitat, in periculoſa ſilet. TAYLOR.

71. ὡς] Monuiſſe me memini ἢ ὡς ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Imo vero leg. eſt ὧν. promtius et alacrius perageram, quam ea, quae facere cogerer.

72. παντελῶς] In marg. Ed. *Steph.* πολυτελῶς. Orat. XXIV. καὶ τἄλλα λελειτούργηκα ὀδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil mutandum. MARKLAND.

Dedi πολυτελῶς. videtur olim in libris ſic fuiſſe exaratum ὀδενὸς ἧττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολιτῶν.

ποιῶν, ἀλλὰ μὴ προθύμως [73], ἔτ' ἂν περὶ Φυγῆς, 9.
ἔτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμην. πλείω δ'
ἂν ἐκεκτήμην, οὐδὲν ἀδικῶν, οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυ-
τῷ καταστήσας τὸν βίον. ταῦτα δὲ [74] πράξας, ἃ
ἕτός μου κατηγορεῖ, ἐπέρδαινον μὲν οὐδέν, ἐμαυτὸν
δ' εἰς κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογή- 12.
σαιτε, δικαιότερον εἶναι τοῖς μεγάλοις [75] χρῆσθαι
τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖ-
σθαι, περὶ ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον
ἢ περὶ ὧν μόνος ἕτος κατηγορεῖ. ἔτι τοίνυν, ὦ βου-
λή, ἐκ

Vocabuli πάντων reliquiae videntur adhuc in vulgata παντελῶς fupereſſe.

73. ἀλλὰ μὴ προθύμως] Si recte capio ſenſum huius loci, pro μὴ legendum καὶ. Supra, ἅπαντας προθυμότερον πεποίηκα. Orat. XVI. τὰ προσαττόμενα ἑποίων προθύμως. Orat. XIII. ἀλλὰ προθύμως λειτουργῶσι. Hoc ſenſu προθύμως erit *lubenter*, ἄνευ γογγυσμῶν. Si aliter capias, μὴ προθύμως opponetur τῷ, μετρίως: et ſignificabit *non liberaliter*. MARKL.

Béne habet h. l. ad μετρίως ſubauditur μόνον. mediocriter et parce ſolummodo, non autem libenter atque liberaliter.

74. ταῦτα δὲ] praeceſſit modo ταῦτα μὲν. exſpectes igitur h. l. ἐκεῖνα δὲ. verum Lyſias in dicendo non eſt diligentiſſimus.

75. τοῖς μεγάλοις] ſubaudi ἢ τοῖς μικροῖς. Indicia minuta ſunt rumores obſcuri, nullo idoneo auctore nixi, criminationes aduerſarii, vnius, inimici, rerum ignari, leuis, cupidi, famoſi, conſcelerati. Magna ſunt, teſtimonium conſentiens vniuerſae ciuitatis, vita ante praeclare acta, fama honeſta, dignitas vitae, argumenta alia ex ipſius rei praeſentis natura exiſtentia.

15. λὴ, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυρας * γὰρ ἔ-
χων [76] αὐτῷ προσῆλθον, λέγων, ὅτι μοι πάντες
εἰσὶν [77] οἱ θεράποντες, ὃς ἐκεκτήμην, ἐπειδὴ παρ-
έλαβον τὸ χωρίον, καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βού-
λοιτο, παραδῦναι βασανίζειν· ἡγούμενος ὕτως ἂν
18. τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον γενέσθαι τῶν τούτου λόγων
* ἐκ τῶν ἔργων [78] τῶν ἐμῶν. οὗτος δ' οὐκ ἠθελεν [79],
οὐδὲν

76. μάρτυρας γὰρ ἔχων] ſic dedi de meo, pro vulgato μάρτυρας παρέχων. teſtes enim mecum habens.

77. εἰσὶν] ſubaudi ζῶντες ἔτι. ſimplex pro compoſito περίεισι. ſupereſſe adhuc et in poteſtate mea eſſe.

78. ἐκ τῶν ἔργων] ſic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. fidem, vel approbationem, e rebus meis geſtis multo fortiorem, ſeu certiorem exſtituram, quam ex illorum oratione.

79. οὐκ ἤθελεν] videri poſſit hic deeſſe παραλαβεῖν vel δέχεσθαι. verum nil deeſt. repetendum ſolummodo e ſuperioribus βασανίζειν, aut ἐμὲ παραδῦναι τοὺς δούλους πρὸς τὰς βασάνους.

80. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ εἶναι] *Stephanus*, δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. mallem, δοκεῖ δεινὸν εἶναι, eodem ſenſu: non vtique a *Stephano* diſſentirem; ſed quia δεινὸν facilius videtur omitti poſſe a Scriba hoc loco, quam θαυμαστόν. Haec vero ſignificatio vocis δεινὸν pro *miro* et *inuſitato*, paſſim occurrit in Lyſia. Orat. III. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι εἰ etc. Orat. XXIX. verſus init. καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. MARKLAND.

Hic deeſt aut δεινὸν aut θαυμαστὸν, aut ἀπειρὸς, aut παράλογον, aut tale quid aliud. Niſi compluſcula deſunt, in hanc ferme formulam. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ

ὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν, ἐμοὶ δὲ δοκεῖ[80] εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζόμενοι κατηγορῶσιν, εὖ εἰδότες, ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονόητοι, μᾶλλον ἂν εἵλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι, ἢ κατειπόντες, ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν δὴ, ὦ βουλή, φανερὸν οἶμαι εἶναι[81], ὅτι, εἰ, Νικομήδης βάσανος πασῶν σαφεστάτη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, εἰ — Mihi vero haec exploratio videtur omnium certissima atque validissima esse. Nam si supponimus confessioni tormentis expressae nil esse fidendum, consequetur hoc absurdum, seruos sensu communi carere, qui saepe se, quos omnium habent carissimos, prodant, tametsi sciant extrema sibi supplicia proposita esse, si se ipsi indicent; contra vero in dominos nil eloquantur, quos odio internecino prosequuntur, tametsi sciant, heros si prodant atque denuntient, propositam sibi libertatem esse, qua praesentibus e malis euadant.

81. εἰπεῖν] Meliuscule Coisl. εἶναι pro εἰπεῖν. et ista lectio vera est. TAYLOR.

φανερὸν οἶμαι εἰπεῖν] Pro εἰπεῖν conieceram ἰδεῖν. Sed Lysiae scripturam puto fuisse πασιν. Orat. XIV. καὶ μὲν δὴ πασιν ἡγοῦμαι δηλον εἶναι, ὅτι οἵτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι. Orat. XXII. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πασιν ἡγοῦμαι φανερον εἶναι, ὅτι etc. vbi eadem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἡγοῦμαι πασιν εἶναι φανερον, ὅτι etc. Vbique occurrit apud Oratores. MARKLAND.

Possit alias vetus lectio Aldinae εἰπεῖν sic satis bene defendi. Autumo me rem certam et liquidam dicturum, si dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia Taylor semel εἶναι pro εἰπεῖν suffecit, Codicesque in id plurimi consentiunt, reliqui, vt est,

κομάχω ἐξαιτῶντος τὼς ἀνθρώπως, μὴ παραδίδουν,
24. ἐδόκων ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι [82]· ἐπειδὴ τοίνυν, ἐμοῦ παραδιδόντος [83], ὅτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τούτω τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν· ἄλλως τε καὶ τῷ κινδύνω οὐκ ἴσω ἀμφοτέροις ὄντος. πε-
27. ρὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον, οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο· τούτῳ δ' εἰ μὴ ὡμολόγων, οὐ ὅτος ἐβούλετο, οὐδεμιᾷ ζημίᾳ ἔνοχος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν, ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει [84]. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυμίας ἀφικόμην,

82. ξυνειδέναι] ſubaudi κακόν τι ἐργασαμένῳ. parimodo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἴ τι ἔλεγον, ſcil. οἱ δῆλοι, ſubauditur pariter κακὸν aut δυσχερές.

83. ἐμοῦ παραδιδόντος] i. e. παραδιδόναι θέλοντος. Herodot. *Cl.* 68. εμισθοτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Id. *ibid.* 69. Πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ωνεοντο — Κροῖσος δέ σφι ωνεομενοισι ἔδωκε δωτίνην. Plutarch. in *Pyrrho.* Ἐξαιτουμένων τῶν πολεμίων, Κασσάνδρου δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδοντος οὐκ ἐξέδωκεν. Conſimile hoc. Ὑπνωμένου καρτερῶς τοῦ μάγου, ἠφασε τα ωτα. μαθοῦσα δὲ ὁ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως οὐκ εχοντα τον ανδρα ωτα, πέμψασα ἐσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα. Herodot. *Thal.* 69. Vide *Aemyl. Portum* ad *Euripid. Andromach.* 810. TAYLOR.

84. προσήκει] Lege, προσῆκεν, vt ἐχρῆν. Mox pro μητ' ἐμοῦ bene emendauit *Stephanus* μετ' ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ' ἐμοῦ εἶναι eſt *pro me facere*, quando de *Rebus* ſermo eſt: *a parte mea ſtare*, quando de *Perſonis*. Orat. vlt. paene ad fin. πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. Exempla ſunt obuia. Et hinc intelligitur Phraſis illa, quae in Nouo Foedere

μην, ἡγέμενος μετ' ἐμῦ [85] εἶναι καὶ ἐκ βασάνων, 30.
καὶ ἐκ μαρτύρων, καὶ ἐκ τεκμηρίων, ὑμᾶς περὶ
τῦ πράγματος τἀληθῆ πυθέσθαι. ἐνθυμεῖσθαι δὲ
χρὴ, ὦ βελὴ, ποτέροις χρὴ πιστεύειν μᾶλλον· οἷς
πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν, ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε·
καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τῦτον [86] ἀκινδύνως ψεύ- 33.
δεσθαι, ἢ μετὰ τοσῦτῦ κινδύνῦ τοιῦτον ἐμὲ ἔργον
ἐργάσασθαι· καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς
πόλεως βοηθεῖν, ἢ συκοφαντῦντα αἰτιάσασθαι;
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς [87] ἡγῦμαι, ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν

toties occurrit, vt Ioan. VIII, 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμῦ ἐστιν. Actor. X, 38. ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτου. quam locutionem ab Hebraeis forte, vt innumeras alias, mutuati sunt Graeci Veteres. MARKLAND.

85. μετ' ἐμῦ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, perinde vitiosum est, atque vetus vulg. μήτ' ἐμῦ, quae ante Taylorum in libris versabatur. verum videtur πρὸς ἐμῦ *e re mea esse.*

86 τύτῳ] Melius τῦτον. TAYLOR.

μᾶλλον τύτῳ] Lege, τῦτον: cui opponitur ἐμὲ. totum vero locum sic distingue: — τετόλμηκε· καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσύτῦ etc. MARKLAND.

Dedi τῦτον pro vulgato τύτῳ.

87. ὑμᾶς ἡγῦμαι] πιστεύειν vel εἰδέναι addendum arbitratur Schott. TAYLOR.

ὑμᾶς ἡγῦμαι, ὅτι etc.] *Schottus* inserit πιστεύειν, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid huiusmodi deest. MARKLAND.

Procul dubio deest aliquis infinitiuus, aut vnus eorum, quos Schottus posuit. aut ἐρεῖν, aut συνιδεῖν, aut ψηφιεῖσθαι, aut ἀποφανεῖσθαι.

36. ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα
νίζεται, οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν,
ὡς ἀργύριον παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν.
γὰρ * οἱ τοιοῦτοι [88] εἰσὶν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπ
τατοι [89] τῶν κινδύνων, τοσούτῳ πάντες αὐτ
39. φεύγουσι μᾶλιστα. ἐγὼ δὲ, ὦ βουλή, οὐκ ἠξί
ἀλλ' ἐπειδήπερ με ἠτιάσατο, παρέσχον ἐμ
ὅ, τι βούλεσθε χρῆσθαι· καὶ τοῦτο ἕνεκα τ
δύνω, οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἳ ἐ

Τ 2

88. ὅσῳ γὰρ οἱ τοιοῦτοι] articulum οἱ, quo v
tae carent, de meo addidi. eiusmodi certamina c
nationibus atque inuidiae quam maxime patent, l
que defensionis habent quam iniquissimos et di
limos.

89. ἀπορώτατοι] ἀπειροτατοι, Schott. Se
eunte oratione dicitur, Οὕτω δ' ἀπορος ὁ ἀγω
καθέστηκεν. TAYLOR.

ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων] *Schottus* iterum,
ρότατοι, *maxime rudes*, et inexperti. Si Literas
tum spectes, prope scopum; si Sensum, ab eo
potuit longissime. vox enim omnino contraria r
ritur, nempe ἐμπειρότατοι, *usu peritissimi*. V
quanto magis enim Nicomachus *et huiusce generis*
nes sunt criminibus obnoxii, *et periculorum* fore
gnari, *tanto magis eos caeteri omnes* timent et *fu*
Ego vero non ita facere statui: sed etc. Non a
Lysiam scripsisse ἐμπειρότατοι, sed ad eum s
scripsisse paene ausim affirmare. nec mutatio ade
gna est in vocibus. MARKLAND.

90. αὐτὰς] scil. τὰς τοιαύτας κινδύνας action
sacris violatis.

91. οὐκ ἠξίουν] scil. φεύγειν τὸν τοιοῦτον κίνδυ

δίον κακῶς λέγουσιν [92], ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι· καὶ φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ * αὐτὸς [93] ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδέν, τοιούτους δὲ ἐπιπέμπουσί μοι [94], οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύσειτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀδίκως κατα-

92. οἱ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inſcitia in textum graſſatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, quia non intellexit, delendas ſuadet. Sicarius, non Criticus. Lege mecum οἱ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. TAYLOR.

ἤδη κακῶς λέγουσιν, etc.] Acumen huius loci perdidit vox deprauata ἤδη. Lege, οἱ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, *qui mihi maledicunt lubentius quam ſeipſos laudant.* Pulcrum ſane hoc eſt. Ignoſcendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto vbi latuit deprauatio, voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι eiecit. MARKLAND.

Dedi ex mente Taylori et Marklandi ἥδιον pro ἤδη.

93. αὐτὸς] ſic dedi de meo pro vulgato αὐτὸν.

94. ἐπιπέμπουσί μοι] Mallem, ὑποπέμπουσι. *Submiſſum et ſubornatum accuſatorem*, Apuleius Apolog. ex MS. Fuluii Vrſini. ὑποπέμπουσι denotat *clandeſtinam* molitionem; cui opponitur φανερῶς ἐπεχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI, II. Andocides tamen Orat. II. vtitur εἰσπέμπειν ſignificatu *ſubmittendi.* Vide locum, huic ſimilem. Paulo ante pro αὐτὸν *Schottus* legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba diſponerem: οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. non, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lyſiam non ſapere videtur. MARKL.

Verbum ἐπιπέμπειν probum eſt, et in hac re proprium, vt cum venatores feris canes immittunt, aut moechi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt.

καταστήσομαι, ἅπαις μὲν ὢν καὶ μόνος, ἐρήμῳ δὲ
112. 1. τῷ οἴκῳ γενομένῳ [95]· μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πα-
τρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις ζεμιωθεὶς αἰτίαις·
πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκὼς,
πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος· κόσμιον δ' ἐμαυ-
3. τὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.
ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλὴ, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ', ὅ
τι δεῖ λέγειν. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν
τῷ χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμην καὶ τεκμή-
6. ρια. ἃ χρὴ μεμνημένους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγ-
ματος, καὶ ἀξιοῦν * παρὰ [96] τοῦτο πυθέσθαι, ὅτου

95. ἐρήμῳ δὲ τῷ οἴκῳ γενομένῳ] Ερημος οἶκος fit, quando quis moritur ſine Liberis, vel certo et deſignato haerede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia ſuccedat. Iſaeus de Haered. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὑτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. Vide et de Haered. Apollodori p. 66. Iſocrates Aeginetico; ὃς ἅτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita paſſim Oratores. neque haec nunc notaſſem, niſi vt inde intelligeretur vis eiuſdem phraſeos. Matt. XXIII, 38. et Luc. XIII, 35. ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. quae maximam deſolationem denotant. MARKLAND.

96. ἢ ἄρα] Praeſtolor τί ἀνταποδοθήσεται. Η ἄρα τοῦτο πυθέσθαι, ἢ — Sed fallit exitus orationis non exſpectatus. Eamque vidiſſe videor praematurius, quam oportuit claudi, tametſi non hinc admonitus fuiſſem. TAYLOR.

καὶ ἀξιοῦν· ἢ ἄρα τοῦτο πυθέσθαι etc.] Forte: καὶ ἀξιοῦν μὴ ἄρα τούτῳ πείθεσθαι ὅτου ἕνεκα, ος, ἐξὸν, etc. *et ſtatuere nulla in re huic homini auſcultare, qui, cum illi licueritl in ipſo facto deprehenſum* (vt ait) *me redarguere,*

ἕνεκα, ἐξὸν ἐπαυτοφώρῳ ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστησεν ἀγῶνα· καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος, ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα 9. ἀποδεῖξαι· καὶ ἐμὲ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας [97], ὃς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθελεν.

ΚΑΤΗ-

tanto tempore poſt, etc. Obſeruanda vero paulo ante vox μάχας de praeliis *terreſtribus*, oppoſita τῷ ναυμαχίας. et ita ea vtuntur optimi Scriptores. Noſter Orat. XXX. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις. Demoſthenes περὶ τῆς Συνταξ. Οὐδ' ἔστιν οὐδείς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχιαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Αθηναίων· οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μαχην, Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως. quae αὐτολεξεὶ repetit Orat. in Ariſtocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. ſegm. 69. et III, 54. MARKLAND.

Duo haec vocabula ἢ ἄρα in vnum παρὰ meo marte contraxi. quam facile in libris miſtis, a ſcribis et a lectoribus ab η ad π et contra aberrari poſſit, vel oculi coniectus ipſe docet.

97. ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας] Multo vſitatius eſt in hac re παραδιδόντος, cui ex aduerſa parte reſpondet παραλαμβάνειν. Ita ſupra: καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βέλοιτο, παραδῶναι βασανίζειν. et paulo infra. Sic et loquuntur Aeſchines, Demoſthenes, Antiphon, Iſaeus, Lycurgus. vnde patet proprie locutum eſſe Matthaeum XVIII, 34. ὁ κύριος αὐτῶ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς. Recte tamen habet διδόντος, vt apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144. Ἐκδῶναι de re eadem Idem p. 134. et Iſaeus p. 96. Caeterum διδόντος hoc loco eſt *dare parato*; et *Volun-*

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ
ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non eſt lutulentius. Diodorus quidam aliique, quibus vtebatur ὁ διώκων familiariſſime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non deſiſtebant. Qualis erat actio Κακηλαγίας, *qualis itidem* Κακηγορίας, *(nam gradu diſtabant) dabit* Salmaſius ἐ πάνυ *in* Obſeruat. ad Ius Atticum et Romanum. *Ex lacerata hac oratione neque quid ſit lege actum, neque quid rei geſtum inter litigantis eruere poteſt oculatiſſimus. Hoc ſaltem ſcio, me cum* Schotto *nihil habere commune.* TAYLOR.

Ἐπιτήδειόν[2] μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν εἰπεῖν ἐβουλόμην πάλαι. πάρεισι μὲν[3] γὰρ οἷς

tatem, non *Effectum* reſpicit: Aduerſarius enim *accipere* noluit. Sic Aelianus V. H. XI, 9. δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἑταίρων, ὅδε ἠ προσήκατο: *cum vero ſodales eius decem talenta ei* DARE VELLENT, *ipſe ea non accepit.* Sic et Iſocrates Paneg. pag. 116. ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεύς, *quos illis rex* DARE VOLVIT. ſequitur enim, οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, *munera eius repudiarunt.* Ita quoque Actor. XXV, 3. ἐνέδραν ποιοῦντες, *inſidias* TENDERE VOLENTES. MARKLAND.

1. ad titulum addit Scaliger κατὰ Διοδώρου. TAYL.

ἐπεγκαλῶ, πάρεισι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμ- 18.
ψασθαι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐμέ. καίτοι πολλῷ πλείων
ἐστὶ

2. Inter Lysianas (si tamen Lysiae sit) haec Oratio est ex corruptissimis. in ipso limine occurrit offendiculum insuperabile, vt nunc habet contextus: *καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας.* modo enim dixerat, Se iam nactum esse commodam occasionem dicendi, quae dudum voluerat; quia scilicet *aderant* Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, *Atqui multo maius studium erga* PRAESENTES, cum *Ambo*, tam Inimici quam Amici, essent *praesentes*? Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus, *πρὸς τοὺς παρόντας* * * * * *οὓς μὲν γὰρ* etc. Puto Scribam versiculum vnum omisisse. Reliqua sic lego: *τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι ἀδικήσειν, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις ἀνεπιτήδειος δόξω συνεῖναι· (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βελοίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος.* Istud *τοὺς μὲν*, ad *inimicos* referendum est: *τοῖς δὲ*, ad *amicos*. Facile possent caetera explicari, et Rationali *γὰρ* probabilis Suppletio sensûs inueniri: sed quantacunque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris. MARKLAND.

Cuius hoc sit opusculum, Lysiaene an alius, ecquis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem est. interim constat, non orationem forensem hanc esse, sed epistolam, seu formulam renuntiandae amicitiae; cuiusmodi formulam aliam supereſſe, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obscuritatem rerum et minutarum in se, et adumbratarum magis, quam expositarum, quod satis notae illis essent, ad quos pertinerent, multa necesse est nobis abdita et imperuia manere. Enitemur tamen quoad poterimus.

ἐςὶ σπανὴ πρὸς τοὺς παρόντας. τοὺς [4] μὲν γὰρ οὐδὲν οἴμαι τιμήσειν [5], εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις [6] ἀνεπιτήδειοι
21. δόξουσιν εἶναι (τὴν γὰρ ἀρχὴν [7] οὐδ' ἂν ἐπεχείρουν ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ [8] βουλοίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν, ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων. ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς
24. ἐλπίδος κακῶς πάσχω, καὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φίλους, ἀδικοῦντας εὑρίσκω. πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν, τάχα δὴ βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε, πρόφασιν σχοίσηται [9] τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω οὖν [10], τίς

3. *πάρεισι μὲν γὰρ*] imo vero *ἄπεισι*. *absunt enim hi, de quibus queror.*

4. *τοὺς μὲν γὰρ*] scil. *ἀπόντας*. absentes, inimicos, obtrectatores mei.

5. *τιμήσειν*] imo vero *προτιμήσειν pensi non esse habituros.*

6. *ἀνεπιτηδείοις*] Taylor suspicatur syllaba minus esse leg. *ἐπιτηδείοις*. non improbabiliter.

7. *τὴν γὰρ ἀρχὴν*] scil. *εἰ τοῦτο προυτίμησαν*. si cauissent vnquam, ne amicis incommodi viderentur.

8. *τοῖς δὲ*] scil. amicis meis, inter quos nunc versor.

9. *σχοίσηται*] *σχίσεσθαι Ald.* „Imperfecta est haec „enunciatio, et deesse videtur *ἔχοι*, vt legatur *πρόφα„σιν ἔχοι σχίσεσθαι*: vel si nihil deest, legendum *σχί„σηται*, et erit aoristus primus medius subiunctiui.„ Palmer. *Σχίσηται* Steph. Scal. TAYLOR.

πρόφασιν — τῆς ἁμαρτίας] Cum praepositione *περὶ* effert Ioannes XV, 22. *πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας*. Mox, pone minimam Distinctionem

ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν. ἢ πέπονθεν· ἢ τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν, ὧν ἐγώ τε δυνατὸς [11] ἦν, κἀκεῖνος ἐπήγγειλε [12]. τί δῆτά με κα- 27. κῶς τὰ μὲν λέγειν, τὰ δὲ ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε; καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλειν, οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διεβάλλετε; καίτοι [13] οὕτως ἐνο-

χλεῖ

post ἦν, et Notam Interrog. post πέπονθεν et ἀπήγγελεν. Pro ἂν recte Stephanus ἦν. MARKLAND.

10. ἦν] malim νῦν.

11. ὧν ἐγώ κ. τ. λ.] Legendum ὧν ἐγώ τε δυνατὸς ἦν, (nam vulg. ἂν hic legitur) κἀκεῖνος απηγγέλλεν. Απαγγέλλειν idem quod ἀπαγορεύειν. SALMAS.

Pro neceſſaria iſta lectione τοῦ ἦν ſtant cum *Salmaſ.* Steph. Scal. et Cod. optimus *Coisl.* Non accedo tamen ad viri doctiſſimi interpretamentum. *Quae ego perficere potui, ille autem* non potuit. Vereor enim, vt idem ſint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν. Cod. *Coisl.* mutato tempore pro ἀπήγγελεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. *Steph.* ἐπήγγειλε. Quae fortaſſe eſt vera lectio. Nam tametſi parum intelligam, illam alteram intelligo minus. TAYLOR.

12. ἐπήγγειλε] ſic dedi pro vulgato ἀπήγγελε. quae illi poſcenti poteram adminiſtrare.

13. καίτοι κ. τ. λ.] Inſignem aliquam lacunam in his locis ſuſpicor. Nam praeter tenebras ſatis ſpiſſas, deflectitur oratio, nemine monente, a pluribus aduerſariis ad perſonam vnicam et notabiliorem. Quod *Schottum* cum fugit male habuit. Nam numerum multitudinis in ſequentibus vſque adſtruere adlaborat. ἐποιήσασθε, ἐλέγετε, ὑπερείδετε etc. pro ἐποιήσατο, ἔλεγε, ὑπερεῖδε etc. TAYLOR.

„Haec emendatione indigent; laborant enim et a „mendo et a mala interpunctione. Lege καίτοι ϐτος

χλεῖ[14], ὥϛε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμὲ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμὲ κατειπεῖν[15]. ἃ δ' ἔλεγε[16], πάν-

»ενοχλεῖ, οϛε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμὲ κή»δεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμὲ κατειπεῖν; ἃ δ' ἔλεγε» [nam *Aldus* habebat ὧ] »πάντα μὲν δὴ ἂν εἴποιμι. Id eſt »*Nam et ille turbam facit, qui multo pluris fecit videri mei* »*curam agere, quam contra me aliquid dicere: quae vero* »*dixit, omnia non dicam.*» PALMER.

καίτοι ὅτως ωϛε ενοχλειν ει περὶ πλείονος εποιησαν το δοκεῖν vel εποιησασθο δοκεῖν. Schott. et deinde ελεγετε vel ελεγον. Steph. εποιησε το δοκεῖν. Cod. *Coiſl.* ita. Καὶ τοιϐτως ἐνοχλεῖ et proxime και μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum ſanauit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel ſcribe μᾶλλον ἤ. TAYLOR.

Καίτοι ὅτως ἐνοχλεῖ ὥϛε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμὲ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Conïicio: καίτοι ὅτως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὸ δοκεῖν ἐμὲ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμὲ κατειπεῖν: *et tamen adeo* putidi et *moleſti eſtis, vt malitis ſpeciem prae. vobis ferre, non maledicentium mihi, ſed curam mei gerentium.* Nimirum mala de eo dicebant, ſed interea magnum amorem et curam rerum eius prae ſe ferebant. Paulo ante, pro διαϐάλλετε, MS. διεϐάλλετε: rectius. MARKLAND.

14. ἐνοχλεῖ] malim ἐνώχλει ſcil. ὁ ταῦτα πρός ἐμε μηνύσας. quamquam qui iſta de vobis ad me retulit, moleſtiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, vt —

15. ἢ μᾶλλον ἐμὲ κατειπεῖν] forſitan leg. ἢ ἄλλων πρός ἐμε κατειπεῖν. *quam alios ad me deferre.*

16. ἃ δὲ ἔλεγε, πάντα δὴ ἂν εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκέων ἠχθόμην. δὸ ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε καὶ ἐμὲ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας

πάντα μὲν ἂν οὐκ ἂν εἴποιμι. καὶ γὰρ ἀκέων ἠχθόμην. ἐπ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν [17], ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι [18]. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ [19] λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ, καταγελάσας ὑμᾶς 33
αὐτὸς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω. βία γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι. καὶ πάντα ποιοῦντες, οὐκ ἔχειν ὅπως [20] ἀπαλλαγῆτέ μου· καὶ τὸ τελευ-

ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἃ δὲ ἐλέγετε, πάντα οὐκ ἂν εἴποιμι· (καὶ γὰρ ἀκέων ἠχθόμην·) ἐπ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταὐτὰ λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ·) ἃ δὲ ὑβρίζειν etc. *Quae vero dixiſtis, omnia non referam; (etenim quum audiui, moleſte tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixiſtis, eadem* contra vos *dixero; (vos enim a culpa abſoluerem, ſi, dum me defendo, protulero* contra vos *eadem, quae vos* contra me) *ea vero* ſola *commemorabo, quae vos ad mei contumeliam proferentes, voſmet ipſos deridendos praebuiſtis.* Omitte, quae in Parentheſibus incluſa ſunt, et connexionem videbis. Pro ἔλεγε *Schottus* quoque coniecit ἐλέγετε, vel ἔλεγον. Ὑμῖν ταὐτὰ eſt *eadem, quae vos*: nempe *conuicia.* notaui ſupra ad Orat. VI. MARKLAND.

17. ἐπικαλῶν] Credo ἐπεγκαλῶν. TAYLOR.

Bene habet vulgata. Graeci ἐπικαλεῖν pro *incuſare* vſurpant.

18. aut ante δόξαιμι, aut poſt, deeſt κατεγέλασος.

19. ταῦτα] omnino lege ταὐτὰ. TAYLOR.

20. οὐκ ἐκεῖνο πῶς] Sic vulg. Corruptus quidem hic eſt locus, quem nos facile ita emendamus, certiſ-

τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ελευσίναδε ξυνθεωρεῖν. 36. καὶ ταῦτα λέγοντες, οἴεσθε μὲν [21] ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπο-

sima et indubitata coniectura, ὐκ εχειν οπως ἀπαλλαγῆτέ μϐ. Salmas. Erudite ὁ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in *Biblioth. Bodl.* adlitam. TAYLOR.

Βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, ὐκ ἐκεῖνα πῶς ἀπαλλαγῆτέ μϐ·] Haec quoque corruptissima. Lego: Βίᾳ γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι, καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, ὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μϐ· *vobis enim inuitis dicebatis me* vobiscum *conuersari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuisse, vt ego discederem.* Βίᾳ ὑμῶν est *vobis inuitis.* Orat. II. Βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων, *inuitis Peloponnensibus, qui aderant.* Demosthenes ad Leptin. ἀνέῳξαν τὰς πύλας ἡμῖν, Βίᾳ τῶν πολλῶν, *inuita multitudine.* Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ξυμμάχους δέχεσθε Βίᾳ ἡμῶν, et iterum segm. 68. eiusdem libri, et IV, 99. Βίᾳ σφῶν, *se inuitis.* et V, 21. Οὐκ ἔχειν ὅπως, vt Lucian. Dial. Apoll. et Merc. pag. 214. ὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο. Plato in Sympos. ἔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον, — ἔτε ὅπως ἐῶεν ἀσελγαίνειν. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: *nec, quamuis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate auellere.* MARKLAND.

21. οἴεσθε μὲν — ἀποφαίνετε] Lego: ᾤεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπεφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτούς: in Praeterito, vt ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ὠνομάζετε: ita enim legendum, non ἐνομίζετε. et mox, ἀπειπόντας ὁμιλίαν, non ἀπειπόντα. Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis, εἰ δὲ αἰσχρὸν etc. MARKLAND.

ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτούς, οἵτινες [22] μὲν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα [23] μὲν ἐλοιδορεῖτε, φανερῶς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ κακῶς λέγειν, ἢ μὴ ξυνεῖναι· καὶ ταῦτα, φανερῶς ἀπειπόντας [24] ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰ- 39.
σχρὸν ἡγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἡγεῖσθε; καὶ μὴν οὐδὲν * τοιοῦτον ἐξεῦρον [25] ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερείδετε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. ὅτε γὰρ [25 b.] ὑμᾶς σοφωτάτους * ἑώρων [26] ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, ὃ μὴν 42.
οὐδὲ

22. οἵτινες] εἴτινες *Ald.* et *Coisl.* Modo, coniectaueram olim τὸν αὐτὸν ανδρα λαθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. *Coisl.* TAYLOR.

23. ἄνδρα λάθρα] sic collocaui haec duo vocabula, quae in vulgatis traiecta sunt.

24. ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπείποντες. Salmas. Voluit dicere ἀπειπόντας. Quod verum est. TAYLOR.

25. οὐδὲν ὅτος ἐξεῦρεν ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερεῖδε etc.] Recte *Schottus* αὐτὸς ἐξεῦρον, *ipse inueni.* nec enim potest accipi δεικτικῶς (quemadmodum apud Horatium, HVNC HOMINEM *velles si tradere)* propter id quod sequitur, τὴν εμην ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αυτου ὁμιλίαν. Recte igitur *Schottus.* Idem pro ὑπερεῖδε legit ὑπερείδετε. voluit, opinor, ὑπερείδητε: quod verissimum puto. MARKLAND.

Dedi de meo οὐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρον. ego tale nihil reperire, comminisci potui.

25 b. ὅτε γὰρ] Si stet θεωρῶν, credo legendum ὅτε γουν. TAYLOR.

26. θεωρῶν] Lege, ἐθεώρων. per se patet. MARKL.

οὐδὲ πολυφίλους ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ δὲ πενόμενον· οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἐμαυτὸν δὲ διαβεβλημένον· οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυνεύοντα, 113.1. τὰ δὲ ὑμέτερα, ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰκότως ὑπώπτευον [27] ἄχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα

Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum eſt illud Θ ex eo, quod in quibusdam codicibus ſic legeretur exaratum σοφωτάτους θ' ἑώρων, ἐμαυτόν τ' ἀμαθέστατον (per tau) vt τε ibi fuerit pro vulgato δὲ. profecto ſi δὲ ſerues, conuenientius ſit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτους ἑώρων ὄντας legi. Verum tamen in proximis inſequentibus quoque μὲν omittit.

27. poſt ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deeſſe.

28. καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] ex μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τοὺς τελευταίους ελεγετε. Schott. TAYLOR.

πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν] Corruptiſſima ſunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τούτους τελευτῶντες (vel τὸ τελευταῖον) ἐλέγετε ὡς ἂν ὤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν, εἰ περιήλθετε πάντες etc. *Et quod illis denique haec dixiſtis, quos non putauiſtis renuntiaturos eſſe nobis, ibi quoque praeclara veſtra ſapientia ſe prodidit; nempe, vt vos omnes veſtram ipſorum accuſationem circumferretis, fatentes malorum hominum ſocietate voſmet ſponte veſtra uti.* Τελευτῶντες eſt *ad vltimum, denique:* vt infra, κατέσχη τελευτῶν ἀντίδικος: et ſic ſaepiſſime. Senſus poſtulat ἂν poſt οὕς, (quae vox cauſa forte omiſſionis fuit,) et ἀπαγγελεῖν. omiſi εἶναι poſt καλὸν, vt ſenſui ineptiſſimum. ortum videtur habuiſſe a ſequenti εἰ. MARKLAND.

In extremis vocabuli τελευταίους literis videor mihi terminationem εστάτους deprehendere, ſiue eſt a vocabulo

ταῦτα δ', ὅτι πρὸς τὰς τελευταίας ἔλεγεν [28], οὓς ᾤεσθε ἀπαγγέλλειν [29] ἡμῖν. καὶ ταῦθα σόφισμα καλὸν [30] εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες, ὅτι πονηροῖς ἑκόντες ὁμιλεῖτε. περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε. πυνθανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ [31] εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν

συγγενεςάτας, an προσφιλεςάτας, an ſimile quodpiam aliud. v. paulo poſt illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. Vocab. ἔλεγεν refertur ad τὸν δεῖνα, qui calumnias maleuolorum ad actorem retulerat.

29. ἀπαγγέλλειν] malim in futuro ἀπαγγελεῖν.

30. σόφισμα καλὸν —] Etſi irritum eſt in locis ita, vt hic eſt, conclamatis coniecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, ſi ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitioſior, atque iam eſt. poſt illa quae poſui vocabula, videtur mihi haec ſententia deeſſe. τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δοκεῖ εἶναι, ἢ περιήλθετε. *hoc enim quid aliud eſt, quam: circumambulauiſtis vosmet ipſi accuſantes* — Det, qui valet, meliora.

31. πρῶτον μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. πρῶτον μὲν γὰρ τι εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι. TAYLOR.

τὸν εἰπόν]αμοι, πῶς γὰρ] Diſtingue: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ ἂν ἦσε πρὸς ὃν ἐλέγε]ε]όν λόγον; *Primùm enim, voſne qui haec dixiſtis, interrogabitis quis fuerit, qui mihi nuntiauerit?* adeone obliuioſi, vt ab alio quaerendum habeatis quid, et cui, voſmet ipſi dixeritis? πῶς ἂν ἦσε, vt Marc. IV, 40. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; et VIII, 21. πῶς οὐ συνίετε; M.

Pro ἐρήσεσθε ego nullus dubito leg. eſſe εἴσεσθε, aut ἆρ' εἴσεσθε. vos qui dixiſtis, ſcietis procul dubio, ad quem dixeritis. Primum, ait, fruſtraneum eſt, me vobis id dicere, quod ipſi iam noſtis. deinde foret haec quoque datae fidei violatio. Poſſit quoque ſic legi.

6. τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ ἂν ἴσε, πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ ταυτὰ [32] ποιήσαιμι αὐτὸν, ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. ἃ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν, ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ, ἐμοὶ χαριζόμενος, ἀπήγγελλε τοῖς ἐμοῖς [33] ἀναγκαίοις· 9. ὑμεῖς δὲ, βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι, πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. Καὶ ταῦτα [34] εἰ μὲν ἠπίστουν, ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτουν· νῦν δὲ [35]· ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα [35 b]. τοῖς προτοῦ, καὶ ἐμοὶ σημεῖα ταῦτα μὲν ἐκεί-

πρῶτον μὲν γὰρ εὔηθες, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. Stultum ſit, vos, qui ipſi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit. Sufficit vos iſta dixiſſe.

32. εἰ ταῦτα ποιήσαιμι] Lege, ταυτὰ, *eadem.* M.

33. Ἐμοὶ] Ἀλλ' ἔστι καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. STEPHANVS.

34. Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν] Deeſſe aliquid ſuſpicatur SCHOTTVS.

Quae ſequuntur adeo ſunt mendis obſita, vt eadem opera, qua lachrymas ex ſilice, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. TAYLOR.

35. νῦν δὲ· ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte diſtinguitur νῦν δὲ· eſt enim Apoſiopeſis: quaſi dixiſſet, *Nunc vero* non opus eſt, vt ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ὅμως δὲ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι etc. Male edidit *Stephanus* ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ etc. cum aliter, vt ipſe notat in Margine, in MS. fuerit. MARKLAND.

Subaudi ad νῦν δὲ, οὐκ ἀπιστῶ, vel οὐκ ἠπίστουν.

35 b. ταῦτα] Cum Scal. ταυτὰ. TAYLOR.

ἐκείνων ἐξὶν, ἐκεῖνα δὲ τούτων ἱκανά. πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν [36] πράξαντά με περὶ τῆς θέσεως τῷ ἵππῳ [37], προσῆγε [38] μαχόμενον καμνοντα [39] τὸν ἵππον.

36. δι' ὑμῶν] malim δι' ὑμᾶς.

37. post ἵππῳ desunt quaedam.

38. προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένῳ καὶ καμνοντι τὸν ἵππον. Salmas. Quae quidem lectio deinde poscit βουλομενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? TAYL.

προσῆγε] scil. πρὸς ἐμὲ.

39. μαχόμενον καμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. Διόδωρος ὅτος etc.] Totam sententiam ita lego et distinguo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντός μου περὶ τῆς θέσεως τῷ ἵππῳ, προσῆλθε μαχόμενον καὶ καμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν μοι βουλομένῳ Διόδωρος. ὅτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων, etc. *Primùm quidem, cum de appigneratione equi omnia fecissem vobis auctoribus, et vellem* Polycli *restituere equum vitiosum et morbidum, ad me accessit Diodorus. ille me dehortari conatus est, dicens* etc. Sed vt haec intelligas, scienda quoque est (friuola sane) huius equi historia, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noster Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitiosum et morbidum deprehensum, restituere voluit, et pecuniam a Polycle reportare. interceſſit Diodorus, Nostri amicus, vt putabatur, et συνθσιαστὴς, qui illum à restitutione equi dehortabatur, dicens Polyclem sine controuersia pecuniam redditurum esse, si mereretur equus. re ad arbitros et postea in iudicium delata, contra Nostrum Diodorus vertit cornua, et a Polyclis partibus stetit, affirmans, pecuniam non posse iure a Polycle repeti. Caeterum θέσεως verti *oppigneratione:*

ἵππον. ἀνάγειν [40] με βελόμενον Διόδωρος ἔτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων δεῖν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μνῶν Πολυκλέα, ἀλλ' ἀποδώσειν [41]. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ τὸν θάνατον τῷ ἵππῳ κατέξη τελευτῶν ἀντίδικος. μετὰ τούτων, λέγων, ὡς [42] δ' δίκαιόν με εἴη κομίσασθαι τὸ ἀργύριον. καί-

V 2 τοιγε

de quo vide *Valeſium* ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, eſt quem ἀπειθῆ vocat Pollux I, 11. ἀνάγωγον et ὑβριστὴν, et ἀπειθῆ, et φιλόνεικον Xenophon, καχεσθῆ Heſychius, V. Γλοιὰς. De vocis ἀνάγειν ſenſu iuridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII, 6. ſegm. 34, 35. Caetera ſunt coniecturae, quas quis vel admittat, vel, me libente, reſpuat. profecto enim haec, ſi ſana eſſent, vix tanti ſunt, vt bis legantur, nedum vt multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταύτας, ſc. μνᾶς.

MARKLAND.

Equus is dicitur μαχόμενος κάμνων, qui in pugna defatigatus eſt. μαχόμενος idem eſt atque ἐν τῷ μάχεσθαι, vel ὑπὸ τῦ μάχεσθαι. Corrumpunt elegantiam dictionis qui καὶ interponunt.

40. ἀνάγειν] reducere e pugna ad dominum equi, vel ſtabulum.

41. ἀποδώσειν] videtur Polycles cum domino equi, auctore huius obiurgationis, iniſſe ſponſionem, vt ſi equus periret, ipſe Polycles pro eo duodecim minas dependeret.

42. ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων ὡς —] ſic olim erat diſtinctum. ego ſic diſtinxi ἀντίδικος· μετὰ τούτων, *adiunxit ſe parti aduerſariorum*, factus mihi eſt vna cum his aduerſarius, λέγων, ὡς — Et ſic diſtinguendum eſſe Taylor quoque admonuerat.

τοιγε ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρων [43]. εἰ γὰρ ἃ μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν, ἦπου καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ὤμην Φιλοσο- 18.
φοῦντας [44] αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίον λόγον [45]. οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέ-

43. ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν. εἰ γὰρ ἃ etc.] Haec mihi obſcuriſſima ſunt: vt et iſta, quae mox ſequuntur, ὁριζόμενοι, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς. ante quae nonnulla deeſſe puto. Poſt, pro ἀποτρέπειν φάσκοιτε, ſenſus videtur poſtulare ἀποτρέψειν ἐφάσκετε: et pro κωλύσετε legendum ἐκωλύσατε, propter iſtud ἤδη. Paulo ante, pro δοκοίη, ſcribendum δοκοίην. MARKLAND.

Rurſus hic nonnulla deſunt, quo fit, vt locus hic intelligi et interpretando reddi nequeat. Num καίτοι — (hic deſunt quaedam, quae coniectura reſtaurare nequeo) ἀφ' ὧν γε αὐτοὶ κατηγόρων. — ex illis ipſis, quae illi mihi vitio dabant. εἰ γὰρ παρὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. Nam ſi mihi ab iſtis nulla re laeſo nil erat, quod iure quererer, vtique decebat eos communem inter ſe cauſam habere.

44. Φιλοσοφοῦντας] Φιλοσοφέω hic accipitur, vt Latinis *Philoſophari* eſt interdum. SALMAS.

Φιλοσοφεῖν h. l. eſt quaeſtionem propoſitam more philoſophorum, praeſertim academicorum, aequo et ſuſpenſo animo, neutramque in partem inclinato agitare, vt collatis inter ſe libratisque momentis veritas tandem eruatur, exercitationis tantummodo ſcholaſticae ergo in diſputando.

45. τὸν ἐναντίον λόγον] alias τὸν ἥττω, cauſam iniquam, partem cauſae deteriorem, inferiorem, oppoſitam parti cauſae iuſtae, aequae, verae, probabili.

ἀντέπραττον. καὶ διὰ τοῦτο ἀντέπραττόν, ἵνα τὰν ἐμὸν λόγον εἰδείη Πολυκλῆς. ἐδηλώθη γὰρ ταῦτα
Σ1. παρόντων τῶν διαιτητῶν. * ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν δοκοίη, ὡς πρὸς ἐκεῖνον λέγοιεν. ἆρά γε ταῦτα [47] ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς [48] ἀπήγγειλεν, ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν, ἀπο-
24. τρέπειν [49] φάσκοιτε, τοὺς δέ τινας ἤδη * κωλύσαιτε [50]. καὶ ταῦτα τί με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν

V 3 ἔτι

ludebant ſic philoſophi in quaeſtionibus controuerſis vtramque in partem diſputando agitandis, exercendi aut oſtentandi ingenii cauſa.

46. ὀργιζόμενος] ſic dedi ſecundum Markl., in mſtis eſt ὁριζόμενος. in ſingulari. vulgati dant ὁριζόμενοι. in plurali. tum deeſſe videtur γὰρ, aut leg. ἐφ' οἷς ὀργιζόμενος, ὁ πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους ἀδικεῖν δοκοῖεν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is eſt ipſe Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota cauſa eſt obſcuriſſima, vt ſuſpenſo timidoque gradu hic, vt in ſpiſſa caligine loco ſalebroſo et incilibus interciſo incedere oporteat.

47. ἆρά γε ταῦτα] num leg. ἆρά γε καὶ ταῦτα. Num *etiam* haec, quae nunc ſtatim dicam, conſentiunt cum illis, quae ab illo certo homine de vobis ad me relata ſunt? ταῦτα ſic non ad praemiſſa referetur, ſed ad inſequentia.

48. αὐτὸς] idem, qui illa ad me retulit, quorum cauſa ſuſcepta eſt tota haec vobiscum expoſtulatio.

49. ἀποτρέπειν] malim ἀποτρέψειν. in futuro.

50. κωλύσαιτε] ſic, in optatiuo, dedi de meo, pro vulgato κωλύσετε. nonnullos iam a vobis cohibitos fuiſſe.

* ἔτι 51. φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνο 52, ὅτι 53 Κλειτοδί-

51. ἐξελέγχειν ἔτι. φέρε γὰρ.] sic dedi de meo. vulgati sic dant ἐξελέγχειν. ὅτι φέρε γ.

52. ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι etc.] Cum aliqua Veri ſpecie hoc in loco, opinor, verſati ſuimus, totum ſic legendo et diſtinguendo: καὶ ταῦτα εἴ με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν, τί, φέρε γὰρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι Κλειτοδίκῳ δεηθεὶς λέγειν, οὐκ ἔτυχον; καὶ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἐπεὶ κέρδος — πρὸς ὑμᾶς) οὕτω προθύμως, ὥστε σπεδάσαι — πλάσασθαι ταὐτά. *Atque haec ſi me redarguere manifeſtius neceſſe ſit, quale age, quale tandem fuit iſtud, quod Clitodicum obteſtatus, vt cauſam meam perorarem, non obtinuit? aduerſariis enim meis patrocinatus eſt (me enim apud vos calumniari in lucro ponebat) adeo prompte et libenter, vt operam dederit eadem figmenta ad neceſſarios meos deferre.* Explicatione non indigere puto. Caeterum κέρδος ἦν διαβάλλειν ἐμέ, tale eſt, quale iſtud Pauli ad Philippenſes I, 21. καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Vide et Orat. XXIV. *Excitantis* Formula eſt vſitatiſſima φέρε γὰρ. Pro ταὐτὸν MS. ταῦτα: vnde feci ταὐτά, *eadem;* nempe qualia vos finxeratis. *Scholtus* quoque coniecerat ἐκεῖνο. Λέγειν eſt, quod infra plenius effert, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. MARKLAND.

ἐκεῖνο] ſic dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e Schotti ſententia. ſubaudi σκοπῶμεν. Et neſcio, an hoc ipſum addendum ſit. *age iam illud ſpectemus.* facile fieri potuit, vt ipſius vocabuli σκοπῶμεν maxima pars neſcio quo caſu periret, ſola prima litera ſupereſſet et cum ἐκεῖνο coaleſceret.

53. ὅτι κλειτοδίκῳ —] Schottus vtrumque, ὅτι [tam hoc, quam proximum ſuperius] excludit, ad hunc modum. ἐξελέγχειν. φέρε γὰρ ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου — TAYLOR.

τοδίκᾳ δεηθεὶς ἐκλέγειν, ἢν ἔτυχεν. ἐγὼ δὴ παρῆν τούτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ
27. πρὸς ὑμᾶς, ὅτῳ προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς τὰς ἐμὰς ἀναγκαίας πλάσασθαι ταὐτόν[54]. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι ζητοῦντας[55] πρόφασιν, ἡνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε λέγειν κακῶς δι'
30. ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἠρώτων αὐτὸν, εἰ δι' ἐμὲ κακῶς λέγοι[56] Διόδωρον. ὁ δὲ τοσοῦτον ὑπερῆιδε τὸ δι' ἐμέ. πολλοῦ γὰρ δεῖν ἔφη, δι' ὁντινοῦν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ ταῦτα, προσάγοντος[57] ἐμοῦ, πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξελέγχεσθαι, περὶ ὧν ἕ-
33. τος[58] ἔλεγεν. ἕτος δὲ πάντων μᾶλλον[59] διεπράτ-

54. ταυτὸν] num ταῦτ' αὐτὸν. Verum totus hic locus, vt vniuerſum hoc opuſculum, mihi ſpiſſiſſimus eſt atque intricatiſſimus.

55. ζητοῦντας]; addendum, aut certe ſubaudiendum eſt ὑμᾶς.

56. λέγοι] ſic dedi pro λέγει vulgato. tametſi multum non intereſſe fateor.

57. προσάγοντος ἐμοῦ] ſcil. Thraſymachum ad Diodorum.

58. ἕτος] ille non nominatus ſuſurrator, qui ſermones illos clandeſtinos ad actorem retulerat. Sed proximum ἕτος ego ad Diodorum refero.

59. πάντων μᾶλλον] Opinor, πάντ' ἂν μᾶλλον διεπράττετο: *quiduis potius faceret.* Quae ſequuntur, ſic diſtinguenda: μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον etc. MARKL.

Sententia poſtulat aut διεταράττετο, aut διετράπετο. eadem vtrumque ſententia.

τετο. μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι, φάσκοντα κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ. τὸν ἀπαγγέλλοντα δὲ εἶναι Μηνόφιλον. εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· κἀκεῖνος ὅτε ἀκοῦσαι 36.
πώποτε ἔφασκεν, ὅτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον. καὶ ὃ ταῦτα μόνον, ἀλλ' οὐδὲ διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προφάσεις προφασιζόμενοι, τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυμάχου συνουσίας ἐξὲ[60] φανεροὶ, νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς 39.
αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσας[61], κλέπτη δ' οὐδέν. χρῆν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν με[62] ταῦτα παθεῖν, ὅταν καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν

60. ἐξὲ] malim ἦτε in imperfecto. poſt φανεροὶ deeſt ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι, aut ἐμὲ βαρυνόμενοι, aut πρός ἐμε δυσνόους ὄντες, vel tale quid.

61. κακώσας, κλέπτη δ' οὐδέν.] Lego et diſtinguo: νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσαντες, κλέπτετε οὐδέν: *nunc autem, quando nihil quod obtendatis habetis, ſine vlla ſimulatione aperte me inuaditis:* ita vertit Interpres Brabantus: ad Senſum non male. Κλέπτειν vero pro *clam agere* vel *latere* notiſſimum eſt. Mox, pro ἔλεγε κακῶς legendum ἐλέγετε. MARKLAND.

Duas poſtremas literas v. κακώσας amputandas eſſe, facile liquet. ſed tum dubium eſt, vtrum λέγετε an ποιεῖτε deſit. In κλέπτη videtur κλέπτετε latere. niſi plura deſunt. Sed nimis confoſſus hic eſt locus a ſcabie et vermibus, quam vt ſanari queat.

62. με ſecundi loco malim μοι legi. aut vtrumque copulari, vt ſit ὀφειλόμενόν μοι με ταῦτα παθεῖν.

ρὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐλέγετε [63] κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ
42. Πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε πάντες, εἴρηκα πρὸς
ὑμᾶς, κἄτα τὶ δὴ ταῦτα * ἀκ ἐφυλαττόμην [64]; εὐηθές τι ἔπαθον. ὤμην γὰρ ἀπόθετος [65] ὑμῖν εἶ-

V 5 ναι

Non dicitur ἐγὼ ὀφείλομαι, neque ἐγώ εἰμι ὁ ὀφειλόμενος, ſed ὀφείλεταί μοι τοῦτο.

63. ἔλεγε] Hic ſaltim eligerem ἐλέγετε. TAYLOR. Et ſic dat Hanouiana. et ego ſecundum illam idem dedi.

64. κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, εὐηθές τι ἔπαθον.] Lego: κατά τι δή ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμην· εὐηθές τι παθών. *dixi vobis quam ob rem haec vitaui*, vel, *in his cautus fui: ſtulte quidem ego: opinabar enim* etc. κατά τι δή ποτε, vt apud Dion. Halicarnaſſeum De Struct. Orat. ſegm. 22. κατά τι δή ποτε βέλεται μὲν εἶναι βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ Κλυτάν. et ita paſſim. Statim, ἀπόθετος φίλος elegantiſſime dicitur, metaphora ſumta a *Vino* vel aliis pretioſis κειμηλίοις, quae ἀποτίθενται, *ſeponuntur*. amicus *interioris notae*. Sic *ſepoſitam togam* dicit Tibullus, non quotidiani vſus, et ideo in maiori pretio. ita *ciuitate Athenis donari* vocatur δωρεὰ ἀπόθετος τοῖς εὐεργέταις, *donum beneſactoribus ſepoſitum*, apud Auctorem Orat. in *Neaeram*, quae vulgo Demoſthenis nomen praefert. Xenophon Αναβασ. II. p. 279. de palmarum glandibus: τὰς δέ τινες ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν· *pro bellariis repoſuerunt*, vel *ſepoſuerunt*. MARKL.

Dedi de meo κἄτα τὶ δὴ ταῦτα ἀκ ἐφυλαττόμην; *etquid tamen ego iſtaec haud caui?* reſpondet εὐηθές τι ἔπαθον.

65. ἀπόθετος] repoſitus in arcano quodam theſauro, vt veſtis ſplendidior, quam in arca ſeruamus, ne inquinetur. inde pro re omni cara, ſacra, quam ſer-

γαι φίλος, τῦ [66] μηδὲν ἀκῦσαι κακὸν, δι' αὐτὸ τῦτο, διότι πρὸς ἐμὲ τὰς ἄλλας [67] ἐλέγετε, καὶ παραταθήκην ἔχων [68] ὑμῶν παρ' ἑκάστε λόγος περὶ ἀλλήλων. ἐγὼ τοίνυν ἑκὼν ὑμῖν ἐξίσαμαι Φιλίας. ἐπείτοι μὰ τὰς θεὰς ἂκ οἶδ' ὅ, τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνὼν ὑμῖν. ἀδὲ γὰρ ὠφελῶμην ξυνών. πότερον γὰρ, ὅταν ἥ τι μοὶ πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι [69] τὸν ἐρῦντα καὶ τὰς μαρτυρήσοντας; καὶ νῦν ἀντὶ μὲν [70] τῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμῦ, τὸν λέγοντα πειρᾶσθε κωλύειν· ἀντὶ δὲ τῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρτυρεῖν τὰ δίκαια, ξύνεστε τοῖς ἐμοῖς ἀντιδίκοις, 114.

uare ab omni macula et noxia ſaluam quam diligentiſſime cauemus. vt arabicum مصان

66. τῦ] rectius καὶ. TAYLOR.

Imo vero τῦ bene habet. ſubauditur χάριν vel ἕνεκα. ſaepe vſurpatur pro ὥστε. conſtructio haec graecis eſt vſitatiſſima. poteſt reddi, *reſpectu*, vel *ratione*, vel *quod attinet*.

67. τὰς ἄλλας ἐλέγετε] interpone aut adde κακῶς.

68. ἔχων] imo vero εἶχον aut ἔσχον.

69. πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι] num πρᾶγμά ποτε, τόθ' ἕξομαι παρ' ὑμῶν τὸν συνερῦντα. hoc poſterius συνερῦντα colligo ex ἀναιρῦντα, quod eſt in Vindobonenſi.

70. καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deeſt aliquid. Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: vt ſit Reſponſio ad ſuam ὑποφοράν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum pro ἐλέγετε. Τὸ νυν opponitur τῷ τοτε praecedenti. MARKLAND.

Aut καὶ cum οἱ eſt commutandum, aut vtrunque eſt copulandum ſic οἱ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν.

6. ὑμῖς [71], * καὶ μαρτυρεῖτε. ὡς εὖνοι ὄντες ἐμοὶ, τἀ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς * λέγετε [72]. τὸ μὲν ὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδὼν [73] ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον [74] γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς
9. πείσεσθε. ἐπειδήπερ ὑμῖν ἔθος ἐστὶν, ἵνα τῶν ξυνόντων ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν, ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ μηνύσω [75] πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς τρέψεσθε [76], κἄπειτα καὶ

71, ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνοι etc.] Puto legendum, οἱ ὖν ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνοι etc. *vosne, qui ex benevolentia erga me teſtimonium pro me ferre voluiſtis, vos*, inquam, *aliquid boni de me dicetis?* vnde hoc *futurum* datur ſperare, cum *etiam* NVNC *me maxime omnium maledictis inceſſitis?* Indignationis haec ſunt plena. MARKLAND.

Dedi de meo ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε. hic finit ſententia. tum incipit vehemens et acerba inimicorum obiurgatio ὡς εὖνοι ὄντες (ſic enim leg. in plurali, et ſic dedi de meo, pro εὖνους vulgato. *Vosne optime de me praedicabitis, tanquam bene mihi volentes?* Poſt haec ſcripta μαρτυρεῖτε inueni in Vindob. quoque.

72. λέγετε] ſic dedi de meo pro ἐλέγετε vulgato. praeſens tempus poſtulat praemiſſum καὶ νῦν.

73. ἐμποδὼν] per me quidem haud ſtabit, quo minus res veſtras ex animi veſtri ſententia agatis. vel ſic. haud ego equidem ſorti intercedam, quaecunque vos manet, et quam nunc vobis eo praedictum.

74. τοιοῦτον] quale ſcil. nunc ſtatim dicam.

75. ἐγὼ μηνύσω] Lege, ἐγὼ μὴ συνῶ (vel ξυνῶ) *poſtquam ego inter vos verſari deſiero.* et mox, πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς τρέπεσθε: lege, τρέψεσθε, *in vosmet ipſos conuertemini.* συνῶ vel ξυνῶ ὑμῖν ſaepe occurrit in hac Oratione, et vbique. Gorgias Orat. pro Palamede: ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δῆλονότι τῶν νῦν ὄντων. (l.

τα καθ' ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λεπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον 77 μὲν ὑμῶν 12. ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι. τὺς μὲν γὰρ χρωμένυς ὑμῖν, κακῶς καὶ λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων ὐδένα πώποτε.

συνόντων.) πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις γὰρ υμιν συνειμι. Praecedentia vero ſic diſtinguenda — πείσεσθε (ἐπειδήπερ ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐπειδὰν ὑμῖν μὴ συνῶ, πρὸς ὑμᾶς αὐτὺς τρέψεσθε· κἄπειτα, καθ' ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λεπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἐρεῖ. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum δεῖ, cui reſpondet ὐ πώποτε in fine ſententiae: et ita ſupra dixit, ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν. Notandum quoque, mutilam eſſe hanc Orationem, prout patet ex iſtis, κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον μεν, ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι· (τὺς μὲν γὰρ — ὐδένα πώποτε) atque ita finitur Oratio, pendente adhuc πρῶτον μὲν, ſine Redditiuo ſuo ἔπειτα δὲ, vel ſaltem δὲ, ſiue vltima includas Parentheſi, ſine non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND.

μηνύσω videtur bene habere, et haec eſſe ſententia. vbi ego vobis ſignificauero, qui veſtrum quem coetus veſtri verbis contumelioſis infectatus ſit.

76. τρέψεσθε in futuro, dedi pro vulgato τρέπεσθε.

77. πρῶτον μὲν] Praeſtolor ἀνταπόδοσιν. TAYLOR.

Nihil hic deeſſe videtur. ſolummodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρώτιστος ὑμῶν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter priuatas ſimultates rurſus catalogo adſcribitur. Quod cum parum profecerint inimici (vti veriſimile eſt, nam in hac parte deficit oratio) *poſtulatur conuitii,* νόμῳ διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τὰς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῆντας ζημιᾶν. *Aeſtimata multa, nondum vero exacta, Quaeſtores, in quorum tabulas relata erat, cauſam cognoſcunt, fortaſſe praeter legem, hominemque abſoluunt. Iam ventum eſt ad iudices.*

Τί ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι, τῷ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μὲ ἐπε-
21. χείρησαν διαβάλλειν; πότερον ἀγνοοῦντες, ὅτι [2] περὶ

1. Λυσίᾳ λογος ὑπὲρ τῦ Στρατιώτᾳ. *Coisl.* Pro ὑπὲρ, περὶ *Harpocr.* in Δικαίωσις, qui merito quoque ambigit, εἰ γνήσιος haec Oratio. TAYLOR.

2. ὅ, τι] Pro ὅτι *Aldinae* editionis Steph. mala prorſus fide. Non *quid* dicendum ſit, ſed *omnino dicendum eſſe.* Nam ἔξω τῦ πράγματος λέγειν, cuiuſmodi ſit mores hominis exagitare, cauſam negligere, vetitum eſt in quibuſdam Actionibus Atticis. Vid. *Lyſiae* orationem exeuntem *apologeticam adu. Simonem. Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1. Poll.* VIII. 10. ceterosque et quae nos quoque dicturi ſumus de Legg. Atticis apud *Lyſiam* repertis. TAYLOR.

περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τόδε μὲν ἐπίσαντας, ἡγεμένους δὲ λήσειν, περὶ τοῦ παντὸς [3] πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται; ὅτι μὲν 24. ἂν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες, ἀλλὰ τοῦ πράγματος, τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσαμαι. εἰ μέντοι ὑμᾶς οἴονται [4] δι' εὔνοιαν [5] ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφίεσθαί μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι [6]. ὤμην μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τοῦ ἐγκλήματος ὁ περὶ τοῦ 27. τρόπου, τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι. διαβαλόντων δέ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων [7] ἀπολογίαν ποιήσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς

ἀπο-

3. περὶ τοῦ παντὸς] Delendum τοῦ. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster, aliter, centies. MARKL.

Aut cum Marklando faciendum est, aut leg. περὶ τοῦ ἐπιόντος (id est τοῦ ἐπιόντος) quicquid in buccam, vel in mentem venit.

4. οἴονται] sic dedi pro vulgari οἷόν τε.

5. εὔνοιαν] imo vero ἄνοιαν. per vel propter stultitiam suam opinantur.

6. οὐκ ἂν θαυμάσαιμι.] Demens esset reus, qui coram iudicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, τοῦτ' ἂν θαυμάσαιμι? MARKLAND.

Non video, cur non reus coram iudicibus hac oratione vti possit, a qua iudicum dignitati nil derogatur, neque nota eorum nomini inuritur. Non mirer, ait, si aduersarii tam stulti sint, vt futurum sperent, vt vos a calumniis decepti ius aequum peruertatis. Stultitiae ignominia hic non in iudices, sed in aduersarios confertur.

7. περὶ πάντων] scil. ὧν διαβεβλήκασι vel κατηγορήκασι.

30. ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. ἀφικόμενος πρότερον 8 εἰς τὴν πόλιν, ὅπως δύο μῆνας ἐπιδεδημηκὼς, κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθὲν, ὑπετοπάμην 9 εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελθὼν ὧν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα, ὅτι ἐξρατευ-
33. μένος εἴην 10. ἔτυχον δὲ ὀδενὸς τῶν μετρίων· προπηλακιζόμενος δὲ, ἠγανάκτων μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπορούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενος τινὶ τῶν πολιτῶν, τί χρήσομαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν, λέγοντες 11, ὅτι ὀδὲν ἐλάτ-

8. πρότερον] imo vero *προπέρυσιν anno abhinc retro tertio.* Confirmant hanc ſuſpicionem inſequentia v. p. 114, 37. de Cteſicle archonte, collata cum v. 40. ἐξιόσης τῆς ἀρχῆς, Cteſiclis puta.

9. ὑπετοπάμην] ſic dedi pro vulgari ὑπετυπάμην. quod dedi, idem eſt atque ὑπετόπαζον. ſuſpicabar.

10. ἐξρατευμένος εἴην] Rude donatus: τὰς στρατείας ἐξρατευμένος ὅσαι ἂν αὐτῷ προσετάχθησαν, vt loquuntur Oratores Attici. V. *Aeſch. c. Timarch.* p. 5. edit. *Steph.* init. TAYLOR.

11. λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Senſum funeſtauit lacuna deploratiſſima, quam ante comma proximum cuiuis ſubodorari licet. TAYLOR.

Cteſicles puta, qui videtur idem ille Strategus fuiſſe, de quo defenſor modo commemorauerat, vna cum aſſeſſoribus ſuis. nihil hic deeſſe vĩdetur. Verum principio orationis deeſſe nonnulla vt ſuſpicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα. niſi malumus exiſtimare, hoc vocabulo ſignificari partem illam orationis ab accuſatore habitae, qua is verba retuliſſet contumelioſa, a defenſore in Cteſiclem coniecta.

ἐλάττω χρόνον Καλλικράτης Πολύαινος ἐνδημοίη [12]. 36. καὶμοὶ μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο [13] ἐπὶ τῇ Φιλίᾳ τραπέζῃ. οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους [14] τῷ ἄρχοντος, ἀπαγγείλαντος [15] τινὸς ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τῷ νόμῳ ἀπαγορεύοντος [16], ἐάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδο-

12. πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyaenum fuiſſe cauſae huius defenſorem, et Callicratem tribunum illius manipuli, in quo Polyaenus militaret. Sententia haec eſt, non debere Polyaenum, qui miles gregarius eſſet, aegre ferre, neque queri, quod in caſtra exire tam cito iuberetur. Callicratem, eius tribunum, illuc iam eſſe profectum. Iniquum eſſe militem, qui poſtulet, diuturnius in vrbe otium ſibi, quam tribuno, concedi.

13. διείλεκτο] id eſt εἴρητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων.

14. Κτησικλίους] Cteſicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At *Lyſias* maturius ſupremum diem obierat. TAYLOR.

οἱ μετὰ κτησικλέους, videtur nouo modo dictum eſſe, pro illo ſolito οἱ περὶ κτησικλέα. Cteſicles, Archon, eiuſque aſſeſſores in tribunali rerum bellicarum.

15. ἀπαγγείλαντος] ſubaudi αὐτοῖς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν aut αὐτὸς.

16. τῷ νόμῳ ἀπαγορεύοντος ἐάν τις κ. τ. λ.] *Cum lex vetaret Magiſtratui in ipſo ſenatu nulla legitima de cauſa conuitium facere.* Interpres acutus et iuris Attici conſultiſſimus. Quid? Licebatne ergo Magiſtratui *extra Senatum* conuitia quaecunque ad rauim vſque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solo non cauit. Attamen profecto ignoſci potes, cum *Petito* viro optimo haec ipſa impoſuerunt. Impoſuerunt dico, nam et ille huuc locum non intelle-

xit. Conuitia in Magiſtratum euomendi licentiam ab omni ore et *vbique* remouit Iuriſprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel *Priuatorum*, id quod in hoc loco voluit *Lyſias*. *Illo* probato *hoc* facilius ſequetur. Et ecce. Ἐὰν Θεσμοθέτην, ἢ τινα τούτων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ σεφανηφορίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῶ, ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔστω καθάπαξ. Demoſth. *c. Midiam.* Videtis nullam προθεσμίαν, nullam omnino vel *loci* vel temporis vel alicuius circumſtantiae haberi rationem: attamen ἄτιμος ἔστω καθάπαξ. Iam vero quid ſtatuit eadem Iurisprudentia de Priuatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκώλυσε πρὸς ἱεροῖς, καὶ δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις, καὶ θεωρίας ἄστης ἀγώνων· ἢ τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in *Solone.* Τῷ μὲν νόμῳ διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τὸς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορουντας ζημιῶν ἀκηκόατε. Noſter procedente oratione. De Rabulis in Concionibus verba facientibus maxime id cauit. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν βουλῇ ἢ ἐν δήμῳ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδορηται ἢ κακως αγορευη τινὰ — ἀφειμένης τῆς εκκλησιας, ἢ τῆς βουλης, κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μεχρὶ ν δραχμῶν κ. τ. λ. Aeſch. *c. Timarch.* Quanquam et alibi quoque conuitiantem reprimit. Non ergo in his verbis ſomniandum eſt de *Magiſtratu*, ſed ἀρχὴν per *omnino* exponi velim. Paſſim ita. Ὀυτινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε ἐκ ἔχω εἰπαι. Herodot. *Vran.* 128. Οἱ σασιῶται σφι γενόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννῳ, ἐόντες ἀρχὴν ἑπτά. Id. *ibid.* 132. Ἀμομφάρετος δὲ ἀρχὴν τε ἐδαμᾶ Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν κ. τ. λ. Id. *Calliop.* 56. Add. 59. 79. et *Clio.* 9. Ita *Sophocl. Electr.* 441.

Αρχην γαὲρ, εἰ μὴ τλημονεςάτη γυνὴ
Παςῶν ἔβλαςε, τάςδε δυςμενεῖς χοὰς
Οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷ δ' ἐπέςεφε.

Ioſeph. Antiq. I. 3, 8. Σῶφρον γαὲρ εἶναι την αρχην αὐτοῖς μηδὲ χαρίσαςθαι τὸ ζῆν, ἢ δόντα τάτες διαφθείρειν. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ' ὐδ' αρχην εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνηθέντες ἀπίαςιν. V. Cl. *Hudſon.* ad locum priorem, qui laudat *Ienſium* in *Lection. Lucian.* Iam quemnam non taedebit miſellulorum homuncionum, qui et haec quoque praecepta *νομοθεσίας* Atticae miſerrime interpretantur, *αρχην ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν.* Αρχην ὑπεύθυνον μὴ ςεφανῦν, etc. cuiuſmodi ſunt illa ex Iuramento Heliaſtarum, quam formulam expreſſit *Demoſthenes* in oratione *Timocratea*, Οὔτ' αὐτὸς ἐγὼ, ὅτ' ἄλλον ὐδένα ἐάςω, ὐδὲ αρχην καταςήςω, ὥςε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς? Vbi ἀρχὴν pro Magiſtratu eſt inſcitiſſimum. TAYLOR.

Aut detrahenda eſt vocabulo *ἀπαγορεύοντος* prima ſyllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc ſignificatu hic eſt vſurpatum rariuſculo, pro ſimplici *ἀγορεύοντος* aut *προειπόντος. cum lex edicat, denunciet, his verbis.* IN CVRIA SI QVIS MALE DICAT MAGISTRATVI. ſubaudi *τοῦτον ζημιῶν.* hunc magiſtratus mulctae pecuniariae damnato. Mutaui diſtinctionem veterem, quae haec erat *λοιδορῇ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι.* Verum illa vocabula *παρὰ τὸν νόμον* cohaerent cum *ἠξίωσαν ζημιῶσαι.* Cteſicles cum ſatellitibus ſuis, nulli dubitarunt mihi praeter omne ius et fas mulctam irrogare. Verba *ἐάν τις ἀρχὴν* [id eſt *ἄρχοντά τινα, ὁντινοῦν*] *ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῇ* verba ſunt, vt Taylor appellat, legitima, h. e. ipſius legis formula. vt *ζημιοῦν* addatur, neceſſe non eſt; ſi adſit, haud ſim repudiaturus.

18. ἐπι-

39. λοιδορῇ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβα-
λόντες [17] δὲ τὸ ἀργύριον [18] πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπε-
χείρησαν· ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς, γράψαντες εἰς
λεύκωμα, τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. οἵδε μὲν [19] τά-
δε διεπράξαντο [20]. οἱ δὲ ταμίαι, ὡδὲν ὅμοιον τοῖσ-
42. δε διανοηθέντες, ἀναπαλεσάμενοι δὲ [21] τοὺς παρόν-
τας, καὶ τὴν γραφὴν [22], ἐσκοποῦντο τῆς αἰτί-

X 2 ας τὴν

17. ἐπιβαλόντες] de ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fusius ad or. c. Andocid. TAYLOR.

18. τὸ ἀργύριον πράξασθαι] comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον est, sustuli, quo integrum cuique esset hoc vocabulum, quo vellet, referre, siue ad ἐπιβαλόντες, siue ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitiuum potius, quam ad participium referendum esse. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, sed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον crebro vsurpatur.

19. οἵδε μὲν τάδε] Alius dixisset οἵδε μὲν ἂν τάδε. Sed in Lysia fero breuitatem vincientes particulas omittentem. οἵδε redit ad Cteſiclem eiusque assessores.

20. διεπράξαντο] callidis machinationibus et clandestinis inter se deliberationibus hoc perficiebant, vt haec tam legibus et iuri aduersantia peragerent.

21. δὲ hoc malim abesse.

22. καὶ τὴν γραφὴν,] Nisi desit Participium aliquod post has voces, scribendum videtur, κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. Paulo supra distinguendum, — λοιδορῇ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. MARKLAND.

Pro simplici γραφὴν malim ἀπογραφὴν. non enim libellus accusatorius hic erat exhibitus, neque accipere poterant quaestores libellos accusatorios, id quod solis licebat praetoribus iuri dicundo constitutis; sed

ας [23] τὴν πρόφασιν. ἀκούσαντες δὲ τὸ γεγενημένον, ἐννοούμενοι [24] οἷα πεπονθὼς ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισθεν αὐτὸς [25] ἀφεῖναι, διδάσκοντες, ὡς ὐκ ἐπιεικὴς εἴη τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας [26] ἀναγράφεσθαι [27]. ἀποριφθέντες δὲ μεταπεῖσαι αὐτὸς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑποσάντες, ἄκυρον τὴν ζημίαν ἔκριναν. ὅτι μὲν ὖν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, 3. ἐπίσασθε. προσήκειν δὲ ἡγούμενος καὶ διὰ ταύτην [28]

115. I

τὴν

ſolas ἀπογραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in quibus ſcripta eſſent nomina aerariorum, ſeu debentium aerario; a quibus vt debita redigerentur, opera danda erat quaeſtoribus.

23. ἐσκοπῦντο τῆς αἰτίας] ſine dubio καὶ hic deeſt. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀναλαλεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, poteſt σκοπεῖσθαι. conſiderabant tabulas ſibi traditas, quibus Polyaenus vt aerarius eſſet inſcriptus; vnaque conſiderabant, vel explorabant cauſam offenſionis vel criminationis, h. e. cur Cteſicles et eius aſſeſſores ita offenſi eſſent Polyaeno (ita enim iuuat defenſorem appellare) vt eum quaeſtoribus pro aerario traderent.

24. ἐννοούμενοι] ſic dedi pro vulgari ἐννοῦντες.

25. αὐτὸς] Cteſiclem puta cum ſociis.

26. διὰ τὰς ἔχθρας] idem eſt atque διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας. propter priuatas ſimultates. nam contentio cum aliquo in republica, ea ἔχθρα non eſt.

27. ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογράφεσθαι. In militiam ſc. Similis fere error oratione exeunte. TAYL.

Vulgata bene videtur habere, idemque valere, atque ἀπογρ. vel ἐγγρ. in tabulas aerariorum referri.

28. καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] paulo durius atque obſcurius dictum. bene ſi habet, haec erit ſen-

τὴν ἀπόδειξιν ἀπηλάχθαι τῶ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι. καί μοι λάβε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ [29]. Τῶ
6. μὲν νόμω διαρρήδην ἀγορεύοντος τὸς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῶντας ζημιῶν, ἀκηκόατε. ἐγὼ δ' [30], ὅτι μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμην [31]. ἀδίκως δὲ ζημωθεὶς, οὔτ' ὀφείλω, οὔτ' ἐκτίσας δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν
9. εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τὸς ἐντὸς πλημμελῶντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἠδικηκὼς μὲν οὐδὲν φαίνομαι, ἔχθρᾳ [32] δὲ ἄνευ τούτω [33] παρα-

X 3 λόγως

tentia. per hanc, quam nunc edo, demonſtrationem innocentiae meae, per hanc purgationem meam, in qua cum maxime verſor. Subauditur τῆς ἐμῆς μετριότητος, aut ὅτι ἀδικοῦμαι καὶ συκοφαντοῦμαι.

29. ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis μάρτυρας παρέσχόμην.

30. ἐγὼ δ'] Aliquid deeſſe ſuſpicatur Schottus, credo, propter iſtud μάρτυρας, quod ſequitur. At non neceſſe eſt ſuſpicari hunc locum. TAYLOR.

31. μάρτυρας παρεσχόμην] Vbinam ſunt hi *teſtes*, quos dicit ſe *exhibuiſſe?* certe nulla eorum in praecedentibus mentio. aut igitur defectus eſt alicubi in Contextu, aut legendum, μάρτυρας παρασχήσομαι. μάρτυρες. ἀδίκως δὲ etc. Quod verius puto. MARKLAND.

32. ἔχθρᾳ] Coniecit Steph. ἔχθρᾳ, quod probo. Sequentia fortaſſe ita concinnari poſſunt. Εχθρᾳ δὲ αντι τούτω παρανομως ζημιωθεὶς. παραλογως Scal. et *Coisl.* TAYLOR.

ἔχθρᾳ δὲ ἄνευ τούτω παραγώγως ζημιωθεὶς.] Recte *Stephanus* ἔχθρᾳ, caſu Tertio. Sed quis caetera explicet, vti nunc habent? Lego: ἔχθρᾳ δὲ ἄνων (i. e. ἀνθρώπων) τούτων παρανόμως ζημιωθεὶς. No-

λόγως [34] ζημιωθείς. συνέγνωταν [35] δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἠδικηκότες. ὅτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, ὅτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες, τὰ πραχθέντα ψή- 12. φῳ κύρια κατέστησαν. εἰ δ' ἂν [36] ἐζημίωσαν μὲν

οὕτω

tum est vocem ἀνθρώπων in MSS. ita scribi solere ἄνων. inde forte istud ἄνευ. Tale mendum emaculauimus ex Philone Iudaeo, p. 215. ad finem Libelli ὅτι ἄτρεπτον τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θρέμμα καὶ ὗτος, ἀκοῦν οὐ βλάσημα. scribe, ἀκ ὄυνου (id est ἀρανῦ) βλάσημα. ita enim vox ἀρανὸς concipitur in MSS, ὄυνος. Porro: παρανόμως ζημιωθεὶς. vt supra, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι, et ἀδίκως ζημιωθεὶς: cui mox opponitur ἐννόμως ζημιωθεὶς. Sciunt vero, qui in his rebus versantur, tam paruum esse discrimen in Libris scriptis inter, μ, ν, et γ, vt παρανόμως in παραγώγως facile abire potuerit. MARKLAND.

33: ἄνευ τούτου bene habet. Significat *solummodo*, mera ex simultate, nullo habito ad innocentiam meam respectu, quasi dixisset ἔχθρᾳ μόνῃ, ἄνευ τοῦ ἠδικηκέναι μέ τι.

34. παραλόγως] sic dedi pro vulgari παραγώγως.

35. συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex stercore Manuscriptorum, qui ita, συνέγνωσαι δὲ καὶ αὐτοῖς φησὶν. Pro quo Scal. συνέγνωσαι δὲ καὶ αὐτοῖς φησαι σιν ὡς ἠδικηκότες εἰεν. TAYLOR.

36. εἰ δ' ἂν κ. τ. λ.] Conuertit hic omnia Schottus. Εἰ δ' ἂν ἐζημίωσαν μὲν οὐδε προσηκόντως, οὐδε ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν (MSS. ἐπιβουλὴν. Sed de his actum satis.) τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος απηλλαγμενος εἰην. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι, ἢ ἀφεῖναι ανομως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν αφειθην: εἰ δ' ουκ ἔξεστι κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio est ea longe sincerior. Locus certe, vt et tota oratio, hor-

οἵδε [37] προσηκόντως, ἐκύρωσαν δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν [38], τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τῷ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. εἰ μὲν [39] γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἐννόμως [40] ζημιωθεὶς, εὐ-

 λόγως

ridus, et praefractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre posse videor, *Schottum* in hoc loco nihil potesse, et, quaecunque sit vera lectio, illius certe non esse. Fortasse leui immutatione in postremo inciso, totum sanabitur. Εἰ δ' ἔξεσι μὲν ταμίαις ἀφεῖναι, διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν &c. τ. λ. TAYLOR.

37. οἵδε] Cteſicles puta eiusque ſodales.

38. δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν] Lego, ἐκύρωσαν δ' ἔννομον τὴν ἐπιβολὴν, *legalem vero mulctam ſanxiſſent.* Ita ἔννομος ἐκκλησία, Actor. XIX, 39. ἔννομος πολιτεία, Aeſchines κατὰ Τιμάρχου, p. 1. et ἔννομον κήρυγμα, idem contra Cteſiph. p. 57. ἔννομοι κολάσεις, Philo Iudaeus Vit. Moſ. lib. 1. Mox, pro ἀπηλλαγμένοι εἶεν *Schottus* legit ἀπηλλαγμένος εἴην: forte recte. non ita paulo ante, vbi legit οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν. ſana enim eſt vulgata. MARKLAND.

Bene habet ἐν ὑμῖν. in iudicio veſtro. alloquitur Heliaſtas, aut potius Logiſtas.

39. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] quaeſtores puta. verum pro prima voce εἰ malim οἱ. hi quidem, quaeſtores puta, habebant in poteſtate ſua arbitrioque, debitum a me exigere, aut miſſum me facere.

40. ἐννόμως ζημιωθεὶς] interpone δὲ. legaliter autem, h. e. legibus conuenienter, ſi mulctae fuiſſem a Cteſiclis tribunali addictus, ſemper tamen debuiſſem, ſeu aerarius fuiſſem, idque ſummo iure, etiamſi quaeſtores me abſoluiſſent. Nam quaeſtorum abſolutio iuribus veſtris nil derogat.

λόγως ἂν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεσι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, 15.
διδόασι δὲ [41] αὐτοῖς [42] ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, εἴ
τι ἠδικήκασι [43], τῆς προσηκούσης ῥᾳδίως δίκης τεύ-
ξονται. ᾧ μὲν τρόπῳ παρεδόθην [44], καὶ ἐζημιώθην,
ἐπίσασθε. δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τῶ ἐγκλήματος τὴν 18.
αἰτίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν εἰδέ-
ναι [45]. Σωσράτῳ γὰρ Φίλος ἐγενόμην, πρότερον μὲν
τῆς τούτων ἔχθρας, εἰδὼς δὲ [46] περὶ τὴν πόλιν ἄ-
ξιον

41. διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc manente contextu. in priori membro ſententiae pro ἐννόμως et ὤφειλον, *Schottus* coniicit ἀνόμως et ἀφείθην: et initio huius, inſerit ἐκ ante ἔξεσι. Mihi adhuc tenebrae: et defectu laborare locum ſuſpicor. De his vero Quaeſtoribus vide Doctiſſ. *Kühnium* ad Pollucem VIII, 9. ſegm. 97. Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῆσαι, ſi ſana ſit. MARKLAND.

42. αὐτοῖς] ſine dubio leg. αὐτοὶ εὐθύνας. ipſi autem rurſus rationes vobis reddunt.

43. ἠδικήκασι redit ad quaeſtores, τεύξονται autem ad Cteſiclem et eius collegas. facile hi a me et a quaeſtoribus repetent poenas debitas, ſi quid quaeſtores deliquerint, h. e. mulctam a Cteſicle mihi irrogatam praeter fas mihi remiſerint.

44. παρεδόθην] a Cteſicle puta quaeſtoribus pro aerario.

45. εἰδέναι] ſic dedi e Vindobonenſi, pro vulgari εἰδῆσαι. ad quod Markland merito offendit.

46. εἰδὼς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λογῳ γεγενημένον] Primo legendum, εἰδώς γε. aliter, nihil erit in ſequentibus, quod reſpondeat iſti δέ. niſi aliquid deſit poſt γεγενημένον: quod ſane ſuſpicor. Deinde, licet

ξιον λόγυ γεγενημένον. γνώριμος δὲ γενόμενος διὰ
21. τῆς ἐκείνυ δυναστείας, ὅτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, ὅτε Φίλον εὐηργέτησα [47]. ζῶντες μὲν γὰρ, διὰ τὴν

X 5 ἀνάγκην

ἄξιον λογυ suo loco probum sit, tamen quum sermo fit de viro, qui de Ciuitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et vsitatissimum est ἄξιον πολλυ. Sic Orat. X. περὶ τοῦ πατρὸς ὅτω πολλυ ἀξίυ γεγενημένυ καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. init. Πολλυ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτυ πολλυ ἀξίυ. Plato in Sympos. de Amore: πολλυ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quae vero sequuntur sic distinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνυ δυναστείας ὅτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην ὅτε Φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνυ δυναστείας est *durante eius potestate*. et ita intelligendum puto difficile istud 2 Petr. III, 6. δι' ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. *sub quibus, ille tunc mundus* etc. i. e. quibus ita existentibus, *sub quo* rerum et creationis *statu*. MARKLAND.

47. ὅτε Φίλον εὐηργέτησα] Has tris voces delet Schottus: Quae tamen adeo non sunt delendae, vt locus sine his constare nequeat. TAYLOR.

ὅτε Φίλον εὐηργέτησα] Has voces omittendas censuit *Schottus:* verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret haec Confessio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator, quam se vsum fuisse *Potestate* Sostrati nulla *omnino* in re: modo loquendi satis vsitato, quo *Vniuersalitas* (vt ita dicam) rei alicuius designatur per duo Opposita, quae totam rem exprimunt et comprehendunt. sic *dicenda tacenda* Horatio sunt *omnimoda*. quod sumsit, opinor, ex Demosthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων. *Noti ignotique*, id est *omnes homines*, Petronius c. 112. Propertius III, 5.

ἀναγκὴν καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον· ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον, ἤτε λόγῳ ἤτε ἔργῳ ἔβλαψα ἀδένα τῶν καλη-γορούντων. ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην 24. ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων, ἢ κακῶς πά-σχοιμι. τὴν μὲν ὖν ὀργὴν διὰ τὰ προειρημένα [48] συν-εσήσαν-

Vltima quae pacto noxque dieſque *fuit*, id eſt, vltimum *tempus* vitae: imitatione Pindari Pyth. IV. μοιρίδιον ἦμαρ καὶ νύκτες, i. e. μοιρίδιος χρόνος· Iſocrates ad Philippum: ἄγοντας δὲ καὶ φέροντας τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐ-τῶν. Vlpianus ad Demoſth. adu. Ariſtocrat. vbi ex-plicat phralin ἄνω καὶ κάτω per παντάχῃ, rationem addit, διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπερι-λαμβάνεται. et ſic apud Aeſchinem adu. Cteſiph. p. 68. πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, eſt ἀεὶ. Iuuena-lis Sat. III.

Melior, qui ſemper, et omni
Nocte dieque *poteſt aliena ſumere vultum*
A facie: iactare manus, etc.

ita legendus et diſtinguendus iſte locus. vulgo, *alienum ſumere vultum. A facie iactare manus* etc. Quin et ita intelligendum iſtud Matt. XII, 32. ὅτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶ-νι, ὅτε ἐν τῷ μέλλοντι: *neque in hoc aeuo, neque in futuro:* id eſt *nunquam.* et iſtud 1 Tim. IV, 8. ἐπαγγε-λίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id eſt, *omnis temporis:* quod modò vocauerat πάντα, ſc. χρό-νον, et illi oppoſuerat ὀλίγον, nempe χρόνον: quem-admodum poſtulat Argumentatio. Porro: par huic Lyſiae loco eſt ille Orat. XXV. ὑπ' ἐμοῦ φανήσεται ὅτε τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημένος, ὅτε τῶν φίλων εὖ πε-πονθώς: Cuius oblitus erat *Schottus.* MARKLAND.

48. διὰ τὰ προειρημένα] Hinc patet Defectus, quem ſupra memoraui, poſt vocem γεγενημένον. nul-

εσήσαντο, προφάσεως [49] οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν
ὑπαρχούσης. ὀμόσαντες μὲν οὖν τοὺς ἀστρατεύτους
27. καταλέξειν, παρέβησαν τοὺς ὅρκους. πρῶτον δὲ
τῷ πλήθει βουλεῦσαι [50] περὶ τοῦ σώματος [51]. ζη-
μιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν [52] λοιδοροῦντα, κατο-
λιγω-

la enim irae aut inimicitiarum cauſſa in *praedictis* apparet: vt neceſſe ſit totam hanc partem intercidiſſe, in qua iſta narrabantur. MARKLAND.

Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρ. colligi poſſe orationis principium eſſe mutilatum. poteſt enim haec dictio ſignificare, propter illam meam, de qua modo dixi familiaritatem cum Soſtrato, cuius auctoritas et potentia Cteſiclem eiusque amicos grauabat.

49. προφάσεως] ſubaudi ἰδίας, aut ἰδίᾳ παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς δεδομένης.

50. βουλεῦσαι] imo vero βουλεύσασθαι *in deliberationem ire.*

51. περὶ τοῦ σώματος] ſubaudi τοῦ ἐμοῦ. debeamne in poſterum quoque libertate mea ciuili ſalua perfrui, an ea priuatus, atque infamia notatus pro ſeruo vaenire. Colligitur hoc e loco, ſi quis magiſtratui munus fungenti inſultaſſet, eum eo genere infamiae fuiſſe notatum, vt non modo foro arceretur, ſed etiam pro mancipio venderetur. Quod neſcio an ex alio nullo vetuſti auctoris, qui hodie quidam exſtet, loco confirmari poſſit.

52. τὴν ἀρχὴν] Poſt ea, quae dicta ſunt, nemo grauabitur mecum reſtituere ἐν ἀρχείωι. Nam neque Magiſtratui conuitiatus eſt, neque ſi conuitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis *locus*, in quo conuitium feciſſe insimulatur, diſertiſſime poſtulat notari. TAYLOR.

λιγωρήσαντες δὲ τῦ δικαίυ, βιαζόμενοι 53 βλάπτειν ἐξ ἅπαντος τῦ λόγυ, πᾶν ἔπραξαν 54 μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτὺς 30. ὠφελήσειν. οἵτινες, ὑδετέρυ τύτων ὑπάρχοντος, πάντα περὶ ἐλάττονος 55 ποιῦνται τῦ δικαίου 56.

ἀλλὰ

Bene habet vulgata. τὴν ἀρχὴν idem valet atque τὸν ἄρχοντα. colligit ſic. magiſtratus quidem dignitatem honoris ſui ſuorumque corporum laeſam tam ſeuere vlciſcuntur, ipſi autem ius violare nulli dubitant, cui tuendo praefecti ſunt publice.

53. βιαζόμενοι βλάπτειν] fort. με eſt interponendum. dum connituntur omni neruorum contentione me laedere, quocunque tandem id fiat modo, nihil non egerunt, vt illo vulgari vtar, nihil intentatum ſibi reliquerunt.

54. ἐξ ἅπαντος τῦ λόγυ πᾶν ἔπραξαν] Videntur haec ita diſtinguenda et legenda eſſe. ἐξ ἅπαντος (τὸ τῦ λόγυ) πᾶν ἔπραξαν. In illis ἐξ ἅπαντος ſubauditur τρόπυ vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τῦ λόγυ ſubaudi ἔπος. *vt in prouerbio dicitur.* idem eſt ac ſi dixiſſet ὅ ἐστι τῦτο τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῇ μοι χρῆσθαι ἐκείνῳ τῷ παροιμιώδει. Ecquodnam autem eſt illud prouerbiale, cui a ſe vſurpando veniam praefatur? Eſt nempe πᾶν ἔπραξαν. Prouerbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, vt, *mettre le diable a quatre.*

55. πάντα περὶ ἐλάττονος] πάντα περὶ πλείονος. Vel παντος περὶ ἐλάττονος ποιῦνται το δικαιον. Schott. Quod poſtremum, aegre vbi tandem intellexi, nauſeabam. TAYLOR.

πάντα περὶ ἐλάττονος ποιῦνται τῦ δικαίου] Omnino contrarium dicere voluit, et ideo *Schottus* pro ἐλάττονος primò legebat πλείονος: ſed poſtea, παντὸς

ἀλλὰ γὰρ εἰ [57] κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, ἀλλὰ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἠξίωσαν, ἀλλ' ὅτως
33. ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογήσασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων ἀδ' ἐπεχείρησαν. τὸ δὲ τελευταῖον [58], νομίζοντες οὐχ ἱκανῶς

περὶ ἐλάττονος ποιῆνται τὸ δίκαιον. Forte ſcribendum, πάντα περὶ ἐλάττονος ποιῆνται τοῦ ἀδίκου. Mox, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor οἱ legendum. MARKLAND.

56. τοῦ δικαίου bene habet. Sententia haec eſt. affectant ſanctimoniam tuendi iuris, volunt caſti et ſeueri iuris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, vbi non agitur de noxia mihi danda, aut de emolumento ſibi quaerendo; ſeu, vbi neque ſua mecum ſimultas, neque ſpes lucelli interuenit.

57. εἰ κατεφρόνησαν] pro coniunctione mauult Taylor καὶ, et Markland οἱ. Sed bene habet εἰ. Sententia eſt, etiamſi hoc ipſis ignoueris, quod veſtram multitudinem (tot numero homines, ciues ſuos) contemſerint; at ſatis illis hoc non fuit. Etiam deos ſpreuerunt. Qui hoc feretis? Idem eſt ac ſi latius et plenius ſic dixiſſet. ἀλλὰ γάρ, εἰ καὶ τοῦτ' ἦν πως οἰστέον καὶ ὀλιγωρητέον, ὅτι τοῦ ὑμετέρου πλήθους κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἦν ἀνεκτόν, ὅτι δὲ τοὺς θεοὺς φοβηθῆναι ἠξίωσαν.

58. τὸ δὲ τελευταῖον] videri poſſit haec verborum idem ſignificantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti poſt τὸ πέρας, ferenda, et neſcio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a grauiore quopiam affectu commoti. Verum vide, ne ne ſit quidem haec tautologia. τὸ τελευταῖον poteſt ſignificare, vt id dicam, quod in dicendis poſtremum habeo, πέρας autem, quae eſt iniuriarum poſtrema, et quaſi

νῶς με τετιμωρῆσθαι, τὸ πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν [59]. διατεθέντες [60] δὲ ὕτω παρανόμως καὶ βιαί-

coronis, aut cumulus, quas illi mihi iniurias multasque alias et peracerbas dedere.

59. ἐξήλασαν] *Eiicere voluerunt;* neque enim *adhuc* eum eiecerant in *hac* cauſſa condemnatum, neque *ante* in priori; prout patet ex praecedentibus. innuitur igitur *Voluntas*, non *Effectus:* cuius exempla vide ad fin. Orat. XIII. ſi ſanus ſit locus: ὃς ὅτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· *quos hic quidem* Agoratus *crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum ſeruauit.* Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε *lapidare vultis:* et com. 33. λιθάζομεν *lapidare volumus.* Quaero, an ex hac loquendi Forma explicandum ſit iſtud Lucae Actor. VII, 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ελιθοβολων. et ſtatim ſequitur, καὶ ελιθοβολων τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, vt idem *iterum* diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλων ſignificat *lapidare ſtatuebant*, volebant: in ſequenti, *lapidabant*, ſeu *lapidibus petebant;* vt in iſto *Intentio*, in hoc *Factum* denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc veroſimile videtur: nec poſſum credere vel Hiſtoricum ὃις τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interiecto ſpatio, tam diuerſis notionibus vſurpaturum. Forte igitur Lucas ſcripſit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ελιθολογων, *lapides legebant* vel *eligebant.* quod poſtquam factum fuiſſet, et *teſtes* (quorum id negotium imprimis erat) *veſtimenta exteriora depoſuiſſent*, deinde ἐλιθοβόλων *Stephanum.* Nimirum in Lapidationibus Iudaeorum Iudicialibus (qualis haec Stephani fuit) eligebatur Lapis *magnus*, quem *Teſtes* in damnatum *primi* mittebant vel demittebant. hic, vtpote inſignior, ὁ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξο-

36. βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ ὧνπερ ἐποιήσαντο. παραγαγόντες [61] δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν, ἠδικηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι, καὶ λοιδο-
ροῦσι· τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκόσας διαβολὰς ἐπιφέροντες, τοῖς δ' αὑτῶν τρόποις [τὰς]
39. οἰκείας καὶ συνήθεις. οἵδε μὲν ἂν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προθυμοῦνταί με τῇ δίκῃ ἁλῶναι· ὑμεῖς δὲ, μήτε ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες [62], ἐμοῦ κατα-

ψηχὴν, *lapis ille:* et inde explicandum puto Ioannem VIII, 7. ὁ ἀναμάρτητος ἐν ὑμῖν, πρῶτος τον λίθον βαλέτω· *qui veſtrum ſine* huiuſce generis *peccato eſt, primus in eam lapidem* ILLVM *mittat:* id eſt, velut Teſtis legitimus, ius habeat *primus* mittendi *magnum iſtum* lapidem, niſi ita ſumatur, otioſus plane et ſuperfluus erit Articulus τὸν: cuius Pleonaſmi pauca admodum exempla ex ſcriptis N. F. proferri poſſe exiſtimo, in quibus mira eſt, et maior, quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀκρίβεια. Iam vero, ſi *Teſtes* magnum illum lapidem *primi* mittebant, quinam ſunt iſti, qui ἐλιθοβόλων Stephanum *priores*, et antequam Teſtes veſtimenta exuiſſent? Ne *Vulgus* faceret, obſtitit Mos, et Legum metus, et Religio: et praecipue, quod ab initio vſque ad finem totus huius Tragoediae proceſſus ad praeſcripta Legum et Iudiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, vt videtur, ἐλιθοβόλων ἢ καὶ ἐλιθοβόλων Stephanum; ſed forte ἐλιθολόγων vel ἐλιθοφόρων prius, et deinde ἐλιθοβόλων: prout Natura Rei et Ordo Narrationis poſtulare videntur: vide Ioan. VIII, 59. et X, 31. MARKLAND.

60. διατεθέντες] id eſt διακείμενοι ὅπως, ἢ τοιαύτην ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῆς διανοίας διάθεσιν.

61. παραγαγόντες] ſcil. εἰς τὸ δικαστήριον.

62. ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες] Quod ſu-

ταψηφίσησθε, μήτε τὸς βέλτιον καὶ δικαίως βε-
λευσαμένως [63], ἀκύρως καταςήσητε. οἵδε μὲν γὰρ
ἅπαντα καὶ κατὰ τὸς νόμως καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔ- 42.
πραξαν. ἠδικηκότες μὲν γὰρ ὐδὲν φαίνονται, λό-
γον δὲ πλεῖςον τῷ δικαίῳ ποιησάμενοι. τούτων [64] μὲν
ἄν ἀδικούντων, μετρίως ἂν ἠγανάκτων, ἡγούμενος
τετάχθαι [65], τὸς μὲν ἐχθρὸς κακῶς ποιεῖν [66],
τὸς δὲ φίλως εὖ. παρ' ὑμῶν δὲ τῷ δικαίῳ ςερηθεὶς, 116. I
πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθείην. δι' ἔχθραν μὲν γὰρ ὐ
δόξω κακῶς πεπονθέναι, διὰ κακίαν δὲ τῆς πό-
λεως [67]. λόγῳ μὲν ἂν περὶ τῆς ἀπογραφῆς [68] ἀγω- 3.
νίζομαι,

pra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας. Recte vero ἐπαρθέντες: vt mox, ἐπαρθέντα ἐλπίδι. ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι. Herodian. III, 40. MARKLAND.

63. βεβλευσαμένως] quaeſtores deſignat, qui Polyaenum mulcta abſoluerant; ad quos etiam proximum οἵδε redit.

64. τούτων] redit ad Cteſiclem eiusque collegas, qui Polyaeno mulctam dictauerant.

65. τετάχθαι] malim φύσει τετάχθαι a natura rerum ita eſſe conſtitutum, hanc eſſe legem a natura imperatam, ἔτω πεφυκέναι.

66. ποιεῖν] ſubaudi τινα, aut ἔκαςον ἡμῶν.

67. διὰ κακίαν τῆς πόλεως] latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodaui, vnde ſententia exſiſtit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum eſt, Lyſiam dediſſe διὰ κακίαν δὲ [ſubaudi τὴν ἐμὴν] ςερηθῆναι [vel ἐκπεσεῖν] τῆς πόλεως. *Sed propter improbitatem meam vrbe eiectus, exſilio mulctatus fuiſſe.*

68. περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph.

νίζομαι, ἔργῳ δὲ, περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν δικαίων, (πιστεύω [69] δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ,) μείναιμι ἂν ἐν τῇ πόλει [70]. προθεὶς [71] δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. τίνι γὰρ ἐπ-

αρθέν-

ἀπογραφῆς: quod verum eſt, ſic initio fere Orat. πρῶτον μὲν ἂν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. Mox, pro πιστεύων δὲ, ſcribe τε: et pone ὑποστιγμὴν, non τελείαν, poſt ἐν τῇ πόλει, vt recte legit *Stephanus*, cum antea deeſſet Praepoſitio. MARKLAND.

69. πιστεύων] vltimam literam cenſeo detrahendam eſſe, et verba iſta πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ *confido autem veſtrae beneuolentiae atque aequitati* pro parenthetis habeo. Poſt haec ſcripta reperio πιστεύω in Vindobon. et ſic nullus dubitaui id ſumere, atque locum pro ſententia mea diſtinguere.

70. ἂν ἐν τῇ πόλει] praepoſitionem ἐν addidi.

71. προχθεὶς] προθεὶς *Ald.* Sed vtrumque nihili eſt. Fortaſſe hoc modo, προς εχθρος δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. TAYLOR.

προχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε] Mallem, παραχθεὶς *adductus*, *productus*, ſc. in iudicium: vt ſupra, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἠδικηκότα με. Orat. XIII. παράγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. MARKLAND.

A Stephano excogitatum et obtruſum προχθεὶς, aut potius ab eius operis, rurſus expuli, et genuinam lectionem προθεὶς ex Aldina reuocaui. Venditus autem, aut adductus ad eam neceſſitatem, vt mihi ſub corona veneundum ſit, id quod certiſſime fiet, ſi hoc iudicio damner, quamquam ſi damner, praeter fas et ius damner; affugiam ex vrbe. Idem eſt ac ſi dixiſſet, εἰ δ' ὑφ' ὑμῶν ἁλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ ὅτῳ συμβαίη)

αρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπολιτεύεσθαι, ἢ τί με 6.
χρὴ [72] διανοηθέντα; εἰδότα μὲν τῶν ἀντιδίκων τὴν
προθυμίαν [73], ἀπορεῦντα δ', ὅθεν χρὴ τῶν δικαίων
τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστ' ἂν ποιησάμενοι τὸ δί-
καιον, καὶ ἐνθυμηθέντες, ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περι-
φανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μη- 12.
δὲν ἀδικήσαντας, διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περιίδητε
ἀδίκως τοῖς μεγίστοις * ἀτυχήμασι [74] περιπεσόν-
τας.

δέον ἐμὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τούτων πραθῆναι, τῶν ἐμῶν ἐ-
χθρῶν, ἀποδραίην ἄν.

72. με χρὴ διανοηθέντα] aut in με χρὴ latet μέ-
τριον, aut illis ſeruatis addendum eſt μεῖναι, aut ἐπι-
τηδεύειν. quid aequum et tolerabile ſperantem me o-
portet in vrbe manere?

73. προθυμίαν] animum odio mei ardentem, ſtu-
diumque atque contentionem modis omnibus mihi no-
cendi.

74. ἀτυχήμασι] ſic de meo dedi pro vulgari ἀδι-
κήμασι.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α ΠΡΩΤΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Is, pro quo Oratio haec ſcripta eſt, exprobratum ſibi dicit a Theomneſto, patrem ſe occidiſſe. *Theomneſtus dictum non negat, ſed negat id ad* Κακηγορίας *legem pertinere, quae prohibebat* ἀνδροφόνον *aliquem adpellare, quo probro non adfeciſſet eum qui querebatur. Quam exceptionem confutat is, qui agit, ex eo, quod, etſi verba, quibus laeſus fuerat, non eſſent in lege nominatim expreſſa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex* ἀνδροφόνον *quenquam adpellare contumeliae cauſa. Qui autem aliquem dicit patrem ſuum occidiſſe, cum* ἀνδροφόνον *dicit et plus quam* ἀνδροφόνον.

Deſid. Herald. *Animaduerſ. in Salmaſ. Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* II. 13. TAYLOR.

15. Μαρτύρων μὲν δὴ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὦ ἄνδρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὁρῶ δικά-

1. κατα Θεομνηστ8.] Cum hiſtoriolas, huiuſcemodi maxime, curta deceat breuitas, nolui, quae praeter *Heraldiana* obſeruari volebam, *argumento* adtexi, verum hic *poſt principia* latitantia minus occupatos ſolummodo morari. Ablata erat ciuibus Atticis non vna ſola lege conuiciandi licentia. Nam I. QVI ALIQVID IN ALIQVEM CONTVMELIAE CAVSA DIXERIT, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὡς ἐστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα,

vt dicit noſter in hac oratione, lege tenebatur. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κακηγορίας δίδωσιν ὁ νόμος γράψασθαι τῶν, ὃς ἂν βλασφημῇ τινα, ἂν μὴ ἔχων ἀποδεῖξαι περὶ ὧν λέγει, σαφὲς ᾖ; Dio Chryſoſtom. *Orat.* 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis ſolummodo ſacris, et publicis conſeſſibus remouit, *drachmarum*que *quinque* ζημίαν conſtituit, quarum tres ſoluendae erant ei, cui iniuria facta eſſe dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duae aerario publico: Plato vero in ſuae *νομοθεσίας* l. 11. non ſolum a templis et in iure dicundo, ſed vbique arceri voluit, poenamque arbitrio magiſtratus reliquit. Quem ſecuti ſunt Romani. *Papian.* l. *Reſponſor. tit.* 5. *Si quis — in conuicia atrocia forte proruperit, ſolutio vel vindicta pro facti ipſius qualitate in iudicis arbitrio et aeſtimatione conſiſtat.* At erant 2. quaedam grauioris notae, δεινότεραι quaedam contumeliae, in quas vehementius inſurgebat lex antiqua et ab omni ore excuſſit, non niſi *quingentis drachmis* redimendas. Huiuſmodi iuriſprudentia Attica nominauit ἀπόῤῥητα, Κακηγορίας ſc. lege deſignatas et nominatim interdictas. *Iſocrates c. Lochit.* Νόμος κελεύει τὸν λέγοντά τι τῶν ἀποῤῥήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Vtpote ſi quis ἀνδροφονον quempiam adpellauerit. Noſter. Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς ἐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον ἐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφονον μὴ εἰπεῖν λέγειν. Inſcitiſſime, vt id obiter notem, *Meurſ. Them. Attic.* I. 15. hac conſtitutione homicidis *linguae* vſuram ademptam eſſe voluit, μὴ ἐᾶν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuiſſe! Et recte inter ἀπόῤῥητα homicidae adpellatio refertur, cum ad eam ſermonis atrocitatem nunquam deuenit *iuriſprudentia ipſa*, niſi in iis ſolis, qui ἑαλωκότες et δεδογμένοι ἀνδροφόνοι erant. *Demoſth. adu. Ariſtocrat.* Τὸν δ' ἀνδροφόνον ἐξεῖναι ἀποκτείνειν ἐν τῇ

τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει· λυμαίνεσθαι δὲ μὴ, μηδὲ ἀποινᾶν, ἢ διπλᾶν ὀφείλειν. ὅσον ἂν καταβλάψῃ κ. τ. λ. Ηκούσατε μὲν τοῦ νόμου· σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὐσεβῶς ἔθηκεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον Τὸς ἀνδροφόνους φησί. πρῶτον μὲν δὴ τοῦτον ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῇ ψήφῳ. Ου γαρ εσ' οδεις υπο ταυτη τη προσηγοριᾳ πριν αν εξελεγχθεις αλω. Ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ἔν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ, καὶ ἐν τούτῳ. Εν μὲν γαὲ ἐκείνῳ γράψας, ἐάν τις ἀποκτείνῃ τὴν βουλὴν δικάζειν εἶπεν, ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφονον προσειπὼν ἃ χρὴ πάσχειν εἴρηκεν. ἃ μὲν γὰρ ἦν ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, τὴν κρίσιν εἴρηκεν. ἃ δ' ὁ ἀλοὺς ενοχος τῳ προσρηματι τουτῳ καθεστηκε, τὴν τιμωρίαν ἔγραψε. Graue idcirco et τῶν ἀποῤῥήτων, aliquem *homicidam* adpellare. Lege erat ſpeciatim interdictum, et a tali verborum contumelia maxime cauit Euphemiſmus Atticus. Sed, quod me non mediocriter percellit, video hic in cauſa conuicii actorem a conuiciis non abstinere, tametſi ea a *foro* et *Magiſtratuum conuentibus* praecipue, vt vidimus. exſulabant lege diſerta. Εγὼ δ' εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ [πατέρα] με ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων· φαυλον γαρ αυτον και οδενος αξιον ηγουμην. Et, quod felicioribus ingeniis relinquo concoquendum, eiuſmodi erat iſtud conuicium, quale nuper deſcripſimus, τῶν ἀποῤῥήτων ſcilicet, inter ea, quae diſertis verbis et nominatim vetabantur. Τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μη τους των αλλων πατερας κακως λεγειν τεθνεωτας. Demoſth. *adu. Boeotum* 2. Quam conſtitutionem cum quibuſdam aliis vti omiſit *Petitus*, gratiorem paulo operam ſumere videbor, quam ſumo quotidie, in *Legibus Atticis* recenſendis: quarum συλλογὴν, ſuppetant modo vires et hoc otium Academicum, in lucem meditor proferre. TAYLOR.

ζοντας τῶν τότε παρόντων, ὅτε Λυσίθεος [3] Θεόμνησον εἰσήγγελλε, τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα, ὑπεξὸν αὐτῷ

2. πρῶτος] Male dicitur *prior*, cui non ſuccedit altera, et quam etiam pro vnica habent quotquot laudant Antiquiores. Κατὰ Θεομνήστου Cod. *Vatic. Harpocr.* in Ἀπίλλεων et Ἀπόῤῥητα, ceterique. Proinde palam omnibus praedico, a ſecundâ quae a tergo mox ſequitur, cauerent. Inrepſit nimirum in ora hominum et *dias oras* cura noſtri nondum ſubacta, quam in ſedem δευτερολογίας, cum tamen a priori neque locorum tractatione, neque vocabulis ipſis diſcedat, inepte compegerint Librarii, exinde in multorum fallaciam quotidie depromendam. Euenit enim noſtro, ſicut et plurimis euenisſe quoque credo, vt quam ibi contentionis imaginem rudiori tractu adumbrauit, hic diſertiori lumine orationis exprimeret, et, vt de ſe ait Tertullianus, *properatum opus pleniore ſcriptione reſcinderet*. Vel fortaſſe, quod magis demum ſentio, acta erat illa coram *Arbitris*, qui, vt infra diſcimus, de hac cauſa prius cognoſcebant, haec coram *Iudicibus* poſt annum elapſum. Quod et aliunde confirmari poſſe credo. TAYLOR.

3. Λυσίθεος] Infra Dionyſius dicitur. Nonnulla fortaſſe ibi ſum admoniturus. TAYLOR.

Lyſithei pariter atque Dionyſii nomina recte habent. Lyſitheus erat actor eius cauſae, qua Theomneſtus abiecti ſcuti reus agebatur. Dionyſius autem Lyſitheo ea in cauſa operam dabat dicendo aduerſus Theomneſtum teſtimonio, quamquam ex inſequentibus intelligimus Theomneſtum cauſam viciſſe, et Dionyſium falſi dicti teſtimonii nomine notatum infamia fuiſſe.

18. αὐτῷ, δημηγορεῖν 4. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι, τὸν

 πατέρ-

4. δημηγορεῖν] απαγορευειν. Schott. *Non licuiſſe ire inficias.* Somnia mera! Quid enim, monſtrum! ad hunc locum confert, ſiue Lyſitheus in eo iudicio aduerſarium nactus ſit difficilem, ſiue confitentem? Lis erat ea δοκιμασίας. Negabat ſcilicet vllum Theomneſti vel *voce* vel *conſilio* opus eſſe reipublicae, qui eam armis tegere per ignauiam non ſuſtinuit. Nam in *orat. c. Timarch.* ἀπέδειξε νομοθέτης, ὃς χρὴ δημηγορειν, καὶ οὓς ὰ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Τίσι δευτερον ἀπεῖπε, inquit *Orator*, μὴ λέγειν· εἰς τὰς στρατείας, φησὶ, μὴ ἐστρατευμένος — ἢ την ασπιδα αποβεβληκως. Reſcribe itaque Λυσίθεος Θεόμνησον εἰσήγγελε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα ὰκ αξιων αυτον δημηγορεῖν. Id eſt, ἀξιῶν αὐτὸν μὴ δημηγορεῖν ſolita phraſi. Ita noſter *c. Alcibiad.* Αντιβολήσασιν ὰκ αξιωντες τῦ Αλκιβιάδε υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι. Et rurſus *pro Ariſtoph. bonis.* Εγὼ μὲν ὰκ αξιω ὅτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένυς ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. Et *c. Agorat.* Ορῶντες τὰ πράγματα ὰχ οἷα βέλτισα ἐν τῇ πόλει, ἄγειν μὲν τὸν Αγόρατον ὰκ εφασαν προσήσεσθαι. Id. *de S. Oliua exciſa.* Ταῦτα μὲν ἐνθάδε ουκ οιδ ὅτι δεῖ λέγειν. Plutarch. in *Alcibiad.* Ερωτώμενοι δὲ, ἐφ' οἷς ἀφιγμένοι τυγχάνυσιν, ὰκ εφασαν ἥκειν αὐτοκράτορες. Vid. eund. *de fort. Alexandri orat.* 1. p. 331. B. *Ariſtid. c. Plat. pro quatuor viris,* ſtatim in fronte. *Xenoph.* p. 454. B. *Plat. de Rep.* T. I. p. 34. Edit. Maſſie. Ita Latini fere. *Plaut. Moſtell.* I. 3, 37.

Stulta es plane, quae
Illum tibi aeternum putes fore amicum et beneuolentem
Moneo ego te, te deſeret ille aetate et ſatietate.

Ph. Non ſpero. TAYLOR.

πατέρα μ' ἔφασκεν [5] ἀπεκτονέναι τὸν ἐμαυτοῦ. ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτονέναι ἠτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων (φαῦλον γὰρ αὐτὸν [6] καὶ ἀδενὸς ἄξιον ἡγούμην) ἀλλ' εἴτι ἄλλο [7] 21.
τῶν ἀπορρήτων ἦκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ· (ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν Φιλόδικον [8] εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι) νυνὶ δὲ αἰσχρόν μοι εἶναι δοκεῖ, περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι 24.
τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλομαι, πότερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ, τι ἂν βούληται. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτη εἰσὶ [9]

τριά-

οὐκ ἐξὸν αὐτῷ δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ etc.] Explicanda sunt haec ex Antiphonte Orat. *de Saltatore* p. 145. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII, 7. segm. 66. Vnde mirum, quid in animo habuerit *Schottus*, cum pro δημηγορεῖν coniecerit ἀπαγορεύειν. Saepe hanc Orationem citat Harpocration: plerumque tamen cum ista cautione, εἰ γνήσιος. M.

5. ἔφασκεν] Theomnestus puta.

6. αὐτὸν] patrem Theomnesti puta.

7. εἴτι ἄλλο] εἴτῳ ἄλλῳ. *Ald.* Haeret Scal. Nam ex ea lectione refinxit, ἀδὲ τῷ ἄλλῳ εἰ τῶν etc. TAYL.

8. ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν Φιλόδικον etc.] Lego, ἀνελευθέρου et Φιλοδίκου, Casu secundo. MARKLAND.

9. τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου] Nescio, quo fato euenerit, vt quae ab Auctore exiit oratio intempestiuius, δευτέραν tamen eius Φροντίδα vincat hodie castitate! Id quod mox per plura euincam. Vel hic quam bel-

27. τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς [10] κατεληλύθατε, Υ 5 εἰκο-

lule procedat calculus! Neſcio ſane, quibus digitis hic homo annos computet. Rectius poſterior. Ετη γὰρ ἔξι μοι δυο και τριακοντα, ἐξ ὧ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοσὸν τετί. Φαίνομαι ὢν δωδεκαετης ὡν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκεν. Vidit haec Schott. Palmer. et *Bentleius* denique in *diſſertationibus de aetate Phalaridis*. Attamen ſi ſupponamus annum integrum elapſum fuiſſe inter illam ſcriptam atque hanc habitam, meliore via medicatus eſt Scal. ἔτη εἰσὶ τριακοντα τρια. Et cetera concordabunt. Pro τρισκαιδεκέτης *Coisl.* τρισκαιδεκάτης. TAYLOR.

ἔτη εἰσὶ τριάκοντα, ἐξ ὅτου ὑμεῖς etc.] Non conuenit cum Seipſo: in Oratione enim ſecunda (quemadmodum vulgo inſcribitur) *triginta duos* annos ſibi attribuit; et mox, quod in hac τρισκαιδεκέτης, in iſta δωδεκαέτης dicitur: vnde *Schottus* hunc locum ita refingit, ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα: et pro τρισκαιδεκέτης, ex iſta δωδεκαέτης hic emendatum vult. Sed cum iſtam Orationem omnino ſpuriam eſſe putem, nec ipſius Lyſiae, ſed Abbreuiatoris cuiuſdam; huic priori potius ſtandum eſſe iudico, et legendum hoc loco, ἔτη εἰσὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα τρία· ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοσὸν τετί; quemadmodum ibi legitur, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοσὸν τετί. Et ſane ex iſto Epitomatore hoc capimus commodi, quod, licet nonnullis in locis Lyſiae verba interpolauerit, et ad vſitatiores loquendi formas pro libitu, vel aeuo ſuo, reduxerit; quemadmodum hic, pro Lyſiae ἐξ ὅτου, Ille ſubſtituit vulgarius iſtud ἐξ οὗ ταῦ Senſum tamen retinet, et ad veram Lyſiae ſcripturam ſaepe nos manu ducit. Optandum foret, vt Demoſthenicarum aliquot Compendia huiuſmodi haberemus. MARKLAND.

εἰκοσὸν τετί. Φαίνομαι ἔν τρισκαιδεκέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, ἔτ' εἰ ἔστιν [11] ὀλιγαρχία, ἠπισάμην, ἔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς [12] τῶν χρημάτων ἕνε- 30.
κα ἐπεβούλευσα αὐτῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Παντα λέων [13] ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπεύ-

σας

10. ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς] aduerſatiuam δ' addidi ex p. 119. 6.

11. ὅτ' εἰ ἔστιν] ουτ εἰ ἔστιν Codd. *Steph.* et *Coisl.* Scal. quoque. Rectius tamen Steph. ὅτε ο, τι ἐστὶν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ τῆ δευτέρᾳ λόγᾳ ἀρχῇ. TAYLOR.

ὅτ' εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία ἠπισάμην] *Stephanus* coniicit, ὅτε ὅ, τι ἐστὶν ὀλιγαρχία, quia in Secundae initio ita fere concipitur. Sed MS. habet, ὅτ' εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Απομνημ. lib. V. p. 835. ἀλλ' εἰ μὲν καλοῦσί με τοῦτο τὸ ὄνομα, οὐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX, 2. Αλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Αγιόν εστιν, ἠκούσαμεν. Mutauit, opinor, Abbreuiator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucae loco pro ἐστιν Codex Vetuſtiſſimus Academiae Cantabrigienſi a *Beza* donatus habet λαμβάνουσί τινες: quod eſt Interpolatoris, vel non intelligentis phraſin, vel metuentis, ne ex hoc reſponſo viderentur Diſcipuli Epheſii dixiſſe, Se neſciuiſſe *Exiſtentiam* Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπεβούλευσα ἂν αὐτῷ, *inſidiatus fuiſſem illi.* vulgo deeſt ἂν. MARKLAND.

Dedi ἔτ' εἰ ἐστὶν, vt dant plerique codices.

12. οὐκ ὀρθῶς] videtur ἂν interponendum. vitae patris ſi fuiſſem inſidiatus, quo bonis potirer, non recte, non ſapienter feciſſem.

σας ἡμᾶς, τῶν πατρῴων ἀπεξέρησεν. ὥσε πολλῶν ἕνεκα, ὦ ἄνδρες δικασταί, προσῆκέ μοι αὐτὸν βέλε-
33. σθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν ἦν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι. ἐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε [14] ἅπαντες, ὅτι ἀληθῆ λέγω· ὅμως δὲ μάρτυρας αὐτῶν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ισως τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτων μὲν ἐδὲν ἀπολογήσεται·
36. ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἅπερ ἐτόλμα λέγειν καὶ πρὸς τὸν διαιτητήν· ὡς ἐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις [15] εἴπῃ

13. Παντα λέων] Si ingenio fuiſſem vel mediocriter φιλοδίκῳ, ingentem vtique dicam iſti Pantaleonti ſcripſiſſem. *Nomen* fratris minime erat neceſſarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγράφῳ, vbi legitur ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς παντα λαβων ἀπεξέρησεν ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hic efferuntur per ἅπαντα παρέλαβε, procliue erat in nomen proprium Παντα λέων commigrare. TAYLOR.

ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Παντα λέων etc.] Non intelligo hanc Ratiocinationem, niſi pro παρέλαβε legatur προέλαβε, *praeceperat*, ſcil. ante patris mortem: quod factum non probabile eſt, et reclamare videntur, quae ſequuntur. Vt nunc ſunt, peſſime argumentatur. Dilucidius haec effert Abbreuiator, omiſſis ὀρθῶς et ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς, (ita enim legendum, non ὑμᾶς) quae vltima difficultatem iniiciunt ſententiae. Caeterum contra Pantaleonta quendam ſcripſit Orationem Noſter, cuius meminit Pollux IV, 3. ſegm. 23. An hicce fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τούτων, vt paulo poſt. MARKLAND.

14. σχεδὸν ἐπίστασθε] videtur γὰρ interponendum.

15. ἐάν τις] interpono τινα. *ſi quis ab aliquo di-*

εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι. τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον ἂν ἐᾶν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας[16]· 39. καὶ πάντας[17] εἰδέναι, ὅτι, ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασί τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν, περὶ πάντων ἐδήλωσε[18]. ἐ γὰρ δήπου, ὦ Θεόμνηστε, εἰ μέν τις σ' 42. εἴπῃ[19] πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίους ἂν αὐτὸν

cat patrem eius esse interfectum. Nam e vulgata haec exsistat sententia, alienissima quidem illa, *si quis aiat a se patrem suum esse interfectum.*

16. τῆς τούτων διανοίας] Abbreuiator, τῆς των εργων διανοίας. Lysias infra: εἴπερ μάχῃ τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοις εργοις τὸν νοῦν προσέχοις. Sed rectius τούτων. MARKLAND.

Post διανοίας videtur ἔχεσθαι deesse.

17. καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius haec et expressius in proxima oratione, vbi bis ἀπεκτονασι, quod has sordis Hellenismi (ἀπεκτείνασι puta, quod est in vulg.) mirum quantum superet. ἀπεκτόνασι quoque. *Coisl.* TAYLOR.

18. ἐδήλωσε] ἐδήλωσεν Cod. *Steph.* quam quoque scripturam clare exhibet oratio sequens, quae vbique fere est correctior. TAYLOR.

19. εἰ μέν τις εἴποι] Lege, τις σε εἴποι. Sic in secunda: ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλῇ σε: ita legendum, non καλέσῃ. Pro ἐδήλωσε paulo ante MS. habet ἐδήλωσεν: et ita Abbreuiator. MARKL.

Dedi εἰ μέν τίς σ' εἴπῃ, ex altero exemplo et Vindobonensi.

τὸν ὄφλειν σοι δίκην. εἰ δέ τις εἴποι, ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν Φύσαντα [20] ἔτυπτες, ἆρ' ἂν αὐτὸν ἀζήμιον δεῖν εἶναι, ὡς ὐδὲν τῶν ἀποῤῥήτων εἰρηκότα; ἡδέως
117.1. γὰρ ἄν σε πυθοίμην (περὶ τοῦτο [21] γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν) εἴ τις σε εἴποι ῥίψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρητο, ἐάν
3. τις φάσκῃ ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, ὐκ ἂν ἐδικάζου αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήρκει [22] ἄν σοι ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα λέγοντι, ὐδέν σοι μέλει [23]; ὐδὲ γὰρ τὸ αὐτὸ

ἐστι

20. Φύσαντα] Φυτεύσαντα habet oratio altera. TAYLOR.

21. τοῦτο] F. περὶ τουτου γὰρ δεινὸς εἶ — λέγειν. TAYLOR.

A codice Veneto Beſſarionis abeſt δεινὸς. quod vt non laudo, ita aio ferri poſſe. περί τι εἶναι eſt bene graecum. *circa aliquid verſari, ei deditus eſſe.* Verum vulgata h. l. bene habet.

22. ἐξήρκει —] videtur hic locus ſic ferme ſarciendus ἐξήρκει ἄν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, ὐδέν σοι μέλειν. in infinitiuo. acquieſceres in hoc (neque ad iudicii certamen rem deferres) cauſans, tua nihil referre, neque te animo angi, proptérea quod aduerſarius dixiſſet, te ſcutum ἐῤῥιφέναι, non autem ἀποβεβληκέναι.

23. μέλλει] Recte olim confixere ſceleratum iſtud μέλλει Scal. et Steph. quorum ille nobis μέλει, hic μέλειν propinauit. Verum mehercule dum Auctoris ſenſa liquide perſpicere videor, oratio tamen ipſa neſcio quid Inſubrici et praefracti retinere videtur. TAYL.

ὐδέν σοι μέλλει] *Stephanus* μέλειν. Mallem, ὐδέν μοι μέλει. et mox, pro ὀνομάζεται ſcribe ὠνομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λωποδύτην ὠνόμαζεν. M.

ἐσι ξίψαι καὶ ἀποβεβληκέναι· ἀλλ' ὃδ' ἂν τῶν ἕνδεκα γενόμενος, ἀποδέξαιο εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, Φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκ- 6.
δεδύσθαι· ἀλλ' ἀφίεις [24] ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅτι ὁ λαποδύτης ὀνομάζεται. ὃδ' εἴ τις παῖδα [25] ἐξαγαγὼν ληφθείη, ὃκ ἂν Φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδισὴν [26] εἶναι· εἴπερ μάχῃ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν προσέχεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόμα- 9.
τα πάντες τίθενται. Ετι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί· ὥτοσὶ γάρ [27] μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥᾳθυμίας καὶ μαλακίας ὃδ' εἰς Αρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίσασθε, ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ

χωρίῳ,

Expunxi vnum λ e vulgata μέλλει. tametsi μέλλειν in infinitiuo malim, id quod modo dixi.

24. ἀφίεις] F. ἀφίης. Verbum certe. TAYLOR.

Postremum quid sibi velit, haud intelligo, vt alia Taylori quamplurima. Optatiuum equidem hic malim ἀφιείης, ob praemissum ἀποδέξαιο, et insequens φάσκοις.

25. τὴν] F. τὸν. Τινὰ tamen legit *Herald. in Salmas.* IV. 7. TAYLOR.

Pro vulgato τὴν dedi τις, ex ingenio meo, et ex altero exemplo.

26. ἀνδραποδισὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud *Liuium*. SALMAS.

27. ὥτοσὶ γάρ] ratiocinium cohaeret sic. Vos omnes nostis (de hoc enim Theomnesto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam prae mollitie et ignauia nunquam ille mihi videtur in Areopagum ascendisse.) vos igitur omnes nostis.

12. χωρίω, ὅταν τὰς τῦ φόνυ δίκας δικάζωνται, ὃ διὰ τύτυ τῦ ὀνόματος [28] τὰς διωμοσίας ποιῦνται, ἀλλὰ δι' ἅπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα [29]. ὁ μὲν γὰρ διώκων,

28. διὰ τύτυ τῦ ὀνόματος] vult dicere, formula iurisiurandi vtrinque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non haec est, ὅτός ἐστιν ἀνδροφόνος τῦ δεῖνα, neque ἐγὼ ὐκ εἰμὶ ἀνδροφόνος τῦ δεῖνα. sed istaec, οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δεῖνα. et, ἐγὼ ὐκ ἀπέκτεινα τὸν δεῖνα.

29. ἀλλὰ δι' ἅπερ κ. τ. λ.] Locum mendosum esse ausim pronunciare. Lego ἀλλὰ δι' ἅπερ ἐργον κακῶς ακηκοε. SALMAS.

Fallitur vir doctissimus. Lego enim certissima emendatione, ἀλλὰ δι' ἅπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα. Ita *Calumnia* solet describi apud Graecos. Sensus est. *In actionibus Arcopagiticis iuramentum vtrinque concipitur non in verbis legis, non* διὰ τύτυ τῦ ὀνόματος, *de quo nunc agitur*, scil. ἀνδροφόνος, *sed iis ipsis*, quibus me laedi conqueror. Διώκων enim διόμνυται, ὡς ἐκτεινε, ὁ δὲ φεύγων, ὡς ὐκ ἐκτεινε. Nolter *contra Familiaris.* Εἰπάτω τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμῦ κακως ακηκοεν; proxime Οὐκῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ σε κακως ακουσαντα τὰς ἐχθρὰς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Huc spectant, quae sequuntur. Οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι, — πότερον ὅτι δικαιως ακηκοα; TAYLOR.

ἐγὼ καλῶς ἀκήκοα] Lege κακῶς ἀκήκοα, *male audiui*, i. e. vituperatus sum. Dicit: in Areopago, quando de Homicidio quaestio fit, Formula iurisiurandi concipitur per hoc vsus est Theomnestus, *quando mihi caedem patris mei exprobrauit*, δι' ἅπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim iurat ὡς ἔκτεινεν hunc vel illum Reus: Reus vero contra iurat, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. Notissima

κων, ὡς ἔκτεινε 30, διόμνυται· ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον 31 ἂν εἴη τὸν δόξαντα κτεῖναι

* ἀπο-

phrasis κακῶς ἀκούειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. MARKLAND.

Pro vulgari καλῶς dedi κακῶς.

30. ad primum ἔκτεινε subauditur ὁ φεύγων, reus; ad secundum αὐτὸς.

31. οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptus Schotto: qui vt aliquid contuliſſe videatur ad emendandum, iſtud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum iudico, ſed loco moueri arbitror. Locus eſt laceratus et abſorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι * * * φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι· τὸν φεύγοντα * * * ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο. TAYLOR.

οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε τὸν φεύγοντα διωμόσατο] Locus mire corruptus, inquit *Schottus*; qui voces τὸν φεύγοντα expunxiſſe contentus, nihil vltra addidit. Sed has voces, licet alio loco poſitas, poſtulat Argumentatio, quae ad certiſſimam, vt mihi videtur, huius loci reſtitutionem ducit. ea eſt haec: *ἔκεν ἄτοπον ἂν εἴη, τὸν φεύγοντα κτεῖναι, φάσκειν ἐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; nonne igitur abſurdum foret, ſi Reus, qui demonſtratus fuit occidiſſe, diceret ſe non eſſe ἀνδροφόνον (homicidam,) quia Actor iurabat illum eſſe ἀνδροκτόνον? quod enim eſt inter haec diſcrimen* etc. Poſſis retinere οὐκοῦν, *igitur*, ſine Interrogatione: ſed iſtud viuidius eſt. De caeteris, vix dubitari poſſe puto. MARKL.

Ego locum hunc ſaltim ad tolerabilem et conuenientem ſententiam ſic reformaui, vt pro vulgari δείξαντα, ſufficerem δόξαντα, et ἀποφεύγειν adderem,

* ἀποφεύγειν, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα, ὧν ἔτος ἐρεῖ, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν [32] Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω, εἰπόντι [33] σὲ ἐξ-

ξιφέναι

vtrumque de meo. Perabsurdum sit, eum, qui visus fuerit iudicibus caedem commisisse, quamquam ipse confiteatur se homicidam esse, tamen absolui, (ἀποφεύγειν, aut, si magis probes ἀξιῶν ἀποφεύγειν, postulare, vt absoluatur) ideo, quod actor in iure iurando affirmauerit, reum occidisse, κτεῖναι. nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non vsurpari, sed vocabulum ἀνδροφόνε.

32. αὐτὸ μὲν θέων κατηγορίας ἐδικάσω, εἴπέ τις σε] Sic vulg. Cod. *Steph.* et *Coisl.* αὐτὸς μὲν θέωνι. Lege itaque καὶ αυτος μὲν θεωνι κακηγοριας ἐδικάσω εἰποντι σε ἐξιφέναι τὴν ἀσπίδα. Mendum in voce κατηγορίας vidit Schottus. Egomet quoque vidi, neque hic solum, sed in auctoribus quamplurimis, quos omnis recensere non illius est, qui ad alia et magis propria festinat. Postremum denique (immo totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima, αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῳ εἰποντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. TAYLOR.

ἐδικάσω. εἴπέ τις σε ἐξιφέναι etc.] Praecedentia recte emendarunt Viri Doctissimi, καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et sic scribenda — ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐξιφέναι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τῦ ῥίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. *et tu ipse quidem Theoni litem intendisti, quod dixerat te* ῥίψαι (*abiecisse*) *clypeum: cum tamen de hoc verbo* ῥίψαι *in lege nihil dicatur, sed* etc. Clare Abbreuiator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ῥίψαι ἀ γέ-

ξιφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι [34] ἀδὲν τῷ νόμῳ εἴρηται. ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν 18. κελεύει. ἀκῦν δεινόν, ἐὰν μὲν [35] δέῃ σε, κακῶς ἀκέσαντα, τὰς ἐχθρὰς τιμωρεῖσθαι, ὅτῳ τὰς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἐκλαμβάνειν [36]· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ

γραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. sic et ibi legendum puto, cum vulgo deſit τὸ ῥίψαι, ex ſenſu et Lyſia ſupplendum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout poſtulat Coniunctio εἰ, et ſequens ἀξιοῖς. et pro δεήσῃ σε forte δέῃ σε. MARKLAND.

33. εἰπόντι] ſic dedi ex altero exemplo, pro εἴπέ τις.

34. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι κ. τ. λ.] Malo alite vſus eſt Criticorum princeps Salmaſius, cum haec tranſtauit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι την ασπιδα η αποβεβληκεναι ἀδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβληκέναι eſt ipſiſſimum verbum iuridicum: Et hominem, quem alibi ſemper ſuſpicere non ſine aliqua reuerentia ſoleo, hic idcirco magis demiror, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere poſſe videtur. TAYLOR.

35. ἀκῦν δεινὸν ἐὰν μὲν δέῃ σε] ſic dedi, pro vulgaribus iſtis. ἀκῦν δεινὸν, εἰ ὅταν μέν δεήσῃ σε. Poſtremum hoc δεήσῃ a Stephano profectum eſt. Aldus dederat δεῖ. vnde potius δέῃ debebat effici. Illa lectio εἰ ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris eſſet, εἰ, in aliis, ἐὰν, in aliis ὅταν. Ego ἐὰν praetuli ex altero exemplo.

36. ἐκλαμβάνειν] ſic exhibui rurſus ex altero exemplo, pro λαμβάνειν, quod dederant Aldus et Stephanus tolerabiliter, λαμβάνεις Taylor de ſuo.

παρὰ τὰς νόμους εἴπῃς κακῶς, ἀκ * ἀξιῶν [37] δῶναι
21. δίκην. πότερον ὅτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε, ὅπως ἂν βού-
λῃ, οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις; ἢ τοσοῦτον δύ-
ναται, ὥστε ἀδέποτε οἴεσθαι τὰς ἀδικουμένας ὑπὸ σοῦ τιμω-
ρίας τεύξεσθαι; εἶτ' ἀκ αἰσχύνῃ ὅτως ἀνοήτως διακει-
μενος, ὥστε ἀκ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ'
24. ἐξ ὧν ἀδικῶν ἀ δέδωκας δίκην, οἴει δεῖν πλεονεκτεῖν;
καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον [38]. ΝΟΜΟΣ. Ἐγὼ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι
ἡγοῦμαι, ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω
27. σκαιὸν εἶναι, ὥστε ἀ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα [39].

Z Βούλο-

37. ἀκ ἀξιῶν] sic dedi de meo, accommodans hoc quoque vocabulum illi infinitiuo λαμβάνειν vel ἐν-λαμβάνειν. Vulgati dant ἀξιοῖς. Verum profecto tenenda hic est constantia, aut vtroque loco secunda persona, λαμβάνεις et ἀξιοῖς, aut λαμβάνειν et ἀξιοῦν infinitiui. Ego vero hos malui, tametsi altera quoque ratio vitio carebat.

38. καίτοι ἀνάγνωθι] Lege, καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον, vt pau lo post, καί μοι ἀνάγνωθι τοῦτους τοὺς νόμους. et ita passim. Infra, ἄν πως ἀλλὰ νῦν: mallem, ἄν πως ἄρα νῦν, *si forte vllo modo nunc apud tribunal discat.* MARKLAND.

Non videtur lex περὶ τῆς κακηγορίας, de poenis maledicentium, sed περὶ τοῦ ἀνδροφόνου de poenis homicidarum designari.

39. τὰ λεγόμενα] scil. ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου. vim et sententiam huius legis non percipere. vel, disputationem hanc meam capere, docentem, non ex verbis leges esse interpretandas, sed ex destinatione legislatoris et ex natura rerum.

βούλομαι ἂν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι ἄν πως ἀλλὰ νῦν * γ' [40] ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῇ, καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος τοὺς παλαιούς [41]. ΝΟΜΟΣ. Δεδέσθαι [42] 30. δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ [43] ἡμέρας πέντε τὸν πόδα, ἐὰν μὴ

40. ἄν πως ἀλλὰ νῦν] F. οπως αρα νῦν. TAYLOR. Si quid mutandum ſit, malim ἄν μήπω, ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — *ſi nondum, at nunc ſaltim* — Verum videtur vulgata defendi poſſe, idemque dicere, atque εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε *ſi non citius, at nunc ſaltim.* Ego equidem γ' addidi de meo.

41. τοὺς παλαιούς] id eſt ſcriptos illo cáſco, obſoleto ſermone priſcorum Atticorum. Conſultum duxit orator de hoc admonere ob inſequentia. alias potuiſſet etiam τοῦ παλαιοῦ dicere.

42. Δεδέσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in *oratione Timocratea*, cuius fide adductus noſtrum, (id quoque videnti *Herald. Animadu.* III. 3.) emaculaui. Ο, τι ἐάν τις ἀπολέσῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν διπλασίαν καταδικάζειν· ἐὰν δὲ μή, τὴν δεκαπλασίαν πρὸς τοῖς ἐπαυτίοις. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ (lege ποδοκάκκῃ, vt mox monituri ſumus) τὸν πόδα πενθ ημερας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προσιμήσῃ ἡ Ηλιαία. προσιμᾶσθαι δὲ τὸν βαλόμενον· ὅταν περὶ τοῦ τιμήματος ᾖ. Male in duas leges diſpertitur *Demoſthenicam* et *Lyſiacam Petit. Legg. Attic.* TAYLOR.

43. ποδοκάκῃ] ſic vulg. admonuit *Moſchop. π. σχεδ.* p. 82. vocem hanc per duo κκ eſſe ſcribendam. Ποδοκάκκη διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ξύλον, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita ſcribunt. *Theocrit.*, quoniam locum inſigniſſimum habet in *Progy-*

μὴ [44] προστιμήσῃ ἡ ἡλιαία [45]. Ἡ ποδοκάκκη αὕτη

 ἐστὶν,

mnaſm. adferre imprimis lubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ὅταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ξένον ἢ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἡ ποδοκακκη καὶ ἡ ἡμεδαπή. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ τινὲς ὅτως ἐξηγοῦνται,

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita *Harpocr.* Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ ὅτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κάπτα, ποδῶν τις κάκωσις ἅσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσέας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τὄνομα. Φησὶ γὰρ, ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quae verba lucem adfundent *Heſychio*. Nam idem velle videtur, ſed propter luxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiſcari licebit, quod per duo κκ ſcribitur, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή. Qui *Varinum* de hac voce conſulet, inueniet vnum articulum, quaſi veſtem, ex diuerſis et hinc inde ſumptis pannis conſutum. Sed idem emendabit *Gloſſas Nomicas*. Quarum haec ſunt verba. Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τὰς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν (vel συνέχουσι) ὃ παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται κῆσπος. Aliud eſt Κῆσπος. Lege ex *Varino* κήπτος. Quas turbas dedit *H. Steph.* in *Theſauro*, qui putat ex hoc loco male intellecto *Lyſiam* diſtinxiſſe inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν κατηγορεῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκακκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξυλῳ. TAYLOR.

44. μὴ] reuocaui veterem probam lectionem Aldinae, a Tayloro nulla de cauſa vitiatam et cum μὲν mutatam. Oritur hic e loco Demoſthenis dubitatio,

ἐξὶν, ὦ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται[46] ἐν τῷ ξύλῳ δεδέ-

ſeruandumne ſit, an expungendum illud μὴ. Nil intereſſe arbitror, ſed vtrumque poſſe probari. In Lyſiae loco μὴ exhibente, haec obtinet ſententia. vincitor, niſi ſi quid praeterea mulctae poenaeue ſuperaddiderit Heliaea. Quod ſi ſit, praeter carcerem, etiam haec poenae acceſſio a damnato erit repetenda. In Demoſthenico autem, μὴ omittente, iſtaec. praeter reſtitutionem rerum furto ablatarum, ſi carceris poenam adhuc irrogarit Heliaea, hanc quoque ſons dato. Hanc autem poenae acceſſionem quicunque ſciſcere voluerit, eius rei ius ipſi eſto. Nobis in eiusmodi diſcidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos ſumus, quid olim legislator vere ſcriptum reliquerit, vtraque lectione cum ſententia conueniente?

45. ἡ ἡλιαία] μηλιαία *Coisl.* De tribunali hoc vid. *Poll.* VIII. 7. *Harpocr.* in v. *Meurſ. Areopag. c.* 11. Reſtituti debet apud *Antiph. π. τ. χορευτ.* Ελεξε μὲν γὰρ Φιλοκράτης ὡτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν τὴν τῶν θεσμοθετῶν τῇ ἡμέρᾳ, ἧ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτῷ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακὸν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ηλιαιαν. TAYLOR.

46. καλεῖ] ſic vulg. lege καλειται ex *Harpocr.* in v. Ποδοκάκκη, modo adlegato. TAYLOR.

ὃ νῦν καλεῖ] Lege καλεῖται. Harpocration, hunc locum citans; ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκη, ſeu ποδοκάκκη, vide, quae habet Doctiſſimus *Hemſterhuſius* ad Pollucis VIII, 7. ſegm. 72. Εν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, vt Actor. XVI, 24. τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προτιμήτη ἡ ἡλιαία· Scribe, προσιμήσῃ, *mulcta pecuniaria puniat.* Pollux VIII, 5. ſegm. 21. de Verbis, quae *poenam* ſignificant: τὰ δὲ ῥήματα,

δεδέσθαι. εἰ ἓν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἕνδεκα κατηγορεῖν, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκ-
33. κῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἂν ἡλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; Λέγε ἕτερον νόμον. NOMOΣ. Ἐπεγγυᾶν δ' ἐπιορκήσαντα [47] τὸν Ἀπόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν. Τούτων τὸ μὲν ἐπιορκήσαν-
36. τα, ὀμόσαι ἐστί· τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Ὅστις δὲ ἀπείλλῃ [48] τῇ θύρᾳ [49], ἔνδον

τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, etc. προστιμᾶν, ἐπιτιμᾶν etc. Demoſthenes adu. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ ἡλιαία. ita habet edit. *Herwag.* p. 510. mendoſe forte, pro ἐὰν μὴ προστιμήσῃ, vt apud Lyſiam. MARKLAND.

47. ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitus atque ὁρκήσαντα. Corrigendus *Harpocr.* Επιορκήσαντα. Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὁρκήσαντα ὀμόσαντά ἐστι. Scribe cum Cod. *Cantab.* επιορκησαντα. Qui ſi non iuſſiſſet, iubet tamen hic locus *Lyſiae.* TAYL.

48. ἀπίλλῃ] ſic vulg. ἀπίλλει *Ald.* ἀπίλλει τὴν θύραν *Coisl.* Nihilo rectius. Pro ἀπίλλειν απειλλειν vult doctiſſimus *Valeſius* ad *Mauſſacum* (aliquantulum adiuuat Cod. *Harpocr.* MS. *Cant.* vbi ſedes vocis Απίλλειν eſt inter Απατούρια et Απειπεῖν.) Deriuatur enim ab εἴλλειν. Heſych. Εἴλλῃ, εἴργῃ, κωλύῃ. Εἰλλόμενον, Suid. Εἴλλει. εἴργειν, κωλύειν, εἰργόμενον. Παλαιὰ ἡ λέξις. TAYLOR.

49. Τῇ θύρᾳ] Opinor, Τὴν θύραν. Sequitur: Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege: Τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπείλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. Sic infra, τὸ ξύσιμον τοῦτο. et, νῦν ὀνομάζεται, vt verſu praecedenti, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem mendum notaui Orat. VIII. M.

ἔνδον τῦ κλέπτυ ὄντος. Τὸ ἀπείλειν τὸ ἀποκλείειν [50] νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τῦτο [51] διαφέρον. Τὸ ἀργύριον ςάσιμον [52] εἶναι, ἐφ' ὁπόσῳ ἂν [53] βέλπται ὁ δανείζων. Τὸ ςάσιμον τῦτό ἐςιν, ὧ βέλ- 39.
τιςε, ὁ ζυγῷ ἰςᾶναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὁπόσον ἂν βέλπται. Επανάγνωθι τυτοὶ [54] τῦ νόμυ

τὸ

Bene habet vulgata. τῇ θύρᾳ idem eſt atque διὰ τῆς θύρας. *Ianua* excludere, h. e. per ianuam, adminiculo ianuae intercedentis et oppoſitae.

50. τὸ ἀπείλειν τὸ ἀποκλείειν] videtur legendum τὸ ἀπείλειν ταὐτὸν τῷ ἀποκλείειν νομίζεται.

51. διὰ τῦτο] ſubaudi ὅτι μὴ ταὐτόν ἐςι κατὰ τὸν Φθόγγον.

52. Στάσιμον] Στάσιμον, vt videtur, apud veteres Atticos erat τόκον πράττεσθαι, δανείζεσθαι. Quod voluit *Heſychius*, atque adhuc vult, ſi ſuppetias feramus. Στασάμενον· δασυνάμενον. Labes. Lege δανεισαμενον. Explicat quodammodo in Οβολοςάτης. ὀβολοςάτας τὰς δανειςὰς ἔλεγον. ἐδίδυν δὲ ςαθμῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὀβολοςάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἰςάνειν (ἰςᾶναι) φασίν. Vid. in Ιςάμεθα. Ιςάνειν. Ιςασθαι. TAYLOR.

53. ἐφ' ὁπόσῳ ἄν] reuocaui veterem probam lectionem Aldinae, a codibicus mſts confirmatam, a Stephano perperam vitiatam, qui ἐφ' ὁπόσον dedit. Non dicitur ἐπὶ μέγαν τόκον δανείζεσθαι, ſed ἐπὶ μεγάλῳ. ἐπὶ in talibus conditionem indicat, *vt detur* foenus, (nam in ἐφ' ὁπόσῳ ſubauditur τόκῳ) quantum creditor poſtulet et ſibi depeciſcatur.

54. τυτὶ τῦ νόμυ] Scribe, τυτυὶ τῦ νόμυ, vt Αγοράτυ τυτυὶ Orat. XIII. et alibi ſaepe. Vide Dionyſ. Halicarnaſſenſem περὶ Συνθέσ. Ονομ. ſegm. VI. vbi Demoſthenes laudatur, quia, ςοχαζόμενος τῆς συνθέ-

τὸ τελευταῖον· Οσαι 55 δὲ πεφασμένως πωλῶνται,

Z 5 καὶ

σεως, dixit τετονὶ pro τῶτον. Quae ſequuntur ita diſtingue ac lege: ὅσοι δὲ πεφασμένως πωλῶνται· Καί. Οικῆος (Harpocration οἰκέως) τὴν βλάβην καὶ δούλης εἶναι ὀφείλειν. Iſtud καὶ non eſt pars Legis, ſed Oratoris ad aliam Citationem Tranſitio. Pari plane modo peccatum eſſe puto Lucae XXI, 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Οτι ἐγώ εἰμι· Καί· ὁ καιρὸς ἤγγικε. haec vltima vulgo confunduntur, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, quaſi eſſent Chriſti verba in ſua perſona loquentis; cum reuera ſint ea, quibus vſuri eſſent Impoſtores, Libertatem ſectatoribus ſuis promittentes, et, *Nunc Tempus* eſſe, praedicantes. Sic et Matt. XI, 19. Καί· Εδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. vbi poſt καὶ repetendum eſt λέγουσιν, vt paulo ante. ſenſum verborum optime explicat iſtud Saluiani Maſſilienſis lib. IV. de Gubern. Dei: *Talis ſecta eſt, quales et ſectatores.* Vulgo haec confunduntur, καὶ ἐδικαιώθη etc. MARKLAND.

Admiſi in textum Marklandi coniecturam, τουτουί, pro vulgari τουτί. *huius legis*, quam tibi iam trado recitandam.

55. ὅσοι] Sic vulg. Lege οσαι ex *Plutarch.* in *Solone.* Monuit *Petit.* LL. *Attic. lib.* 6. *tit.* 5. Agit Lex de mulieribus, quae palam proſtant et quaeſtum corpore faciunt, οσαι πεφασμένως πωλῶσι, h. e. vt interpretatur noſter legum peritiſſimus, ὅσαι φανερῶς βαδίζουσιν. Atque itidem *Plutarchus* ἐμφανῶς ποιτῶσι: Et recte. Πολεῖσθαι (lege Πωλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (f. καὶ) πολλακις ποιταν. Heſych. Vel vt explicat *Didymus* apud *Harpocr.* ὅσαι φανερῶς πορνεύουσι. Πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. Vid. *Heſych.* in

καὶ οἰκῆος [56] καὶ βλάβης τὴν δέλην εἶναι ὀφείλειν.

προσ-

Πῶλος. *Brodaeus* ad *Euripid. Rhes.* 261. *Varin.* in Πωλεῦται (*Harpocrationem* ipsum non moror, qui Πωλοῦνται proprie dici velit pro Venditare.) Verum de his meretriculis quid statuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δέλην εἶναι ὀφείλειν. Hoc est secundum mentem *Petiti. Eas vel seruorum iniuriis obnoxias esse, eisque parere iubet lex.* Quae si vera sint, nae tu inclementer nobiscum egisti, *Lysias*, qui in Ποδοκάκκη, in Ἐπισκήσαντα, Δρασκάζειν, Ἀπείλειν, Στάσιμον etc. industriam tuam et acumen exprompsisti; in his autem, quae quanta quanta sint, nihil nisi tenebrae sunt, nos nouos homines, et ad quos Solonis sermo minori cum familiaritate peruenit, plane destituisti. Potuimus profecto de Ποδοκάκκη diuinando, inuestigandoque aliquantulum fortasse subodorari, at Solonem dixisse βλάβης εἶναι δέλην, quod nos *iniuriis esse obnoxiam* nemini iurato, praeter te vnicum, crediderim. Legit igitur Schottus καὶ οἰκῆος καὶ δελης τὴν βλαβην εἶναι ὀφείλειν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δικην εἶναι ὀφείλειν. Ego cum *Herald. Animaduers.* in *Salmas.* V. 8. iudico haec ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, vt velit idem homo, esse deprauata. Duae igitur leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

Οσαι πεφασμενως πωλουνται, καὶ
Οικηος και δελης την βλαβην οφειλειν.

Est enim omnino aliquid huiusmodi. TAYLOR.

56. οἰκῆος] *Ammonius* in Οἰκότριψ. Οἰκότριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. Παρὰ δὲ Σολωνι εν τοις αξοσιν Οικευς κεκληται ο Οικοτριψ. TAYLOR.

42. Προσέχετε τὸν νῶν. Τὸ μὲν πεφασμένως, ἐξὶ φανερῶς· πωλεῖσθαι δὲ [57], βαδίζειν. τὸ δὲ οἰκῆος, θεράποντος. πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐξὶν, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀλλ' εἰ μὴ σιδηρᾶς [58] ἐξὶν, οἴομαι αὐτὸν ἔννων γεγονέναι [59], ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταὐτά ἐξι

Suſpicor ſic reſtaurandam hanc legem. Οικῆος βλάβην τῆς δάλης διπλῆν ὀφείλειν. id eſt ὄφλειν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δάλα βλαπτομένα, ἢ ὑπὲρ δάλης βλαπτομένης. mulctam pro ſeruo pendendam, eoque generis honeſtioris, vrbano, nam is eſt ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων) vbi laeſus ille fuerit, duplam eſſe debere mulctae pro ancilla pendendae laeſa, (ſordidiore inprimis et contemtiore.) τῆς tum non cohaerebit cum δάλης, ſed cum omiſſo, ſed ſubaudiendo, βλάβης. quaſi dixiſſet διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δάλης βεβλαμμένης.

57. πωλεῖσθαι] πολεῖσθαι. Scal. Credo auctoritate *Heſychii*. Quae in hoc loco, vt paulo ante vidimus, nulla eſt. TAYLOR.

58. εἰ μὴ σιδήρα ἐξὶν] *Stephanus* ἐκ σιδήρα. Propius mihi videtur σιδηρᾶς ἐξιν. Philo de Ioſepho p. 362. προσβλέψω δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηρᾶς ἐγώ; MARKL.

Ceſſi auctoritati codicum mſtorum magis, quam virorum doctorum, vt σιδηρᾶς darem, pro vulgari σιδήρα, quod alias non mouiſſem; quippe quod nil habet, quod minus probetur.

59. ἔννων] εὖνεν *Ald.* Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννων. Solus tamen Scal. οἴομάι αὐτὸν ευ νυν εγνωκεναι. TAYLOR.

ἔννουν γεγονέναι] fortaſſis νῦν γε eſt interponendum. nunc tandem aliquando ſapere incipere vel incepiſſe. ἔννως γεγονέναι pro συνιδεῖν et ἐγνωκέναι dictio eſt paulo rarior inuentu.

τά ἐστι νῦν τε καὶ πάλαι· τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις 118.1.
τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν καὶ πρότερον. δηλώσει
δὲ [60]. οἰχήσεται γὰρ ἀπιὼν ἀπὸ τοῦ βήματος σιω-
πῇ. εἰ δὲ μή, δέομαι ὑμῶν [61], ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ
δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μεῖ- 3.
ζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα [62] τὸν πατέρα ἀποβε-
βληκέ-

60. δηλώσει δὲ] scil. ὅτι νῦν ἤδη παρ' ἐμοῦ μεμάθηκε.

61. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους] Licet obuium sit ἐνθυμουμένων, et ita postulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innouandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, etc. Infra, hac ipsa, quae sub manum est, Oratione: ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους, ὅτι etc. vbi eadem verba. Dinarchus κατὰ Δημοσθένους p. 104. ὃ προσεκτέον ὑμῖν ἐστι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι etc. Andocides adu. Alcibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας. Lucianus Vera Hist. p. 688. ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων, etc. Denique, ita scribit Paulus Ephes. I, 18. δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμένους etc. Sequitur: ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μεῖζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντας τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime *Schottus*, τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreuiator. pro ἀκούσαντα vero, legendum ἀκοῦσαι τό. MARKLAND.

62. ἀκούσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] „Hic locus „est mutilus, nec dubitandum est sic legendum esse

βληκέναι. ἐγὼ γᾶν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρῖφέναι [63], ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα [64]. ἥττος ἂν ἔνοχος μὲν ὢν τῇ αἰτίᾳ [65], ἐλάττονος

ναὶ κύσαντα τὸν πατέρα απεκτονεναι η την ασπιδα ἀπο-βεβληκέναι. Id omnino patet ex ſequentibus.» Palmer. Ita Schott. Non ſolum patet ex ſequentibus, ſed ex oratione ſequenti. Βοηθήσατε ἔν μοι, ἐνθυμέμενοι, ὅτι μεῖζόν ἐϛι κακὸν τον πατερα απεκτονέναι η την ασπιδα ῥίψαι. TAYLOR.

Conſtat hic aliquid deeſſe, quod quid ſit, facile ſententia ipſa ſubiicit. Aut hoc modo: ἀκύσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἀπιέναι καταγνωσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. grauius malum eſſe, te damnatum e iudicio diſcedere, quod probrum parricidae merito tibi obiectum audieris, quam ſi diſcedas e iudicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata ſit ſcuti abiectio. Aut etiam ſic ἀκύσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν εἰπόντα, ἢ ἀκύσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. grandius malum eſt, ſi tu inimicum ulciſci nequeas eum, qui te caedis in patre tuo tua manu commiſſae inſimularit, quam illum, qui te dixerit ſcutum abieciſſe.

63. poſt ἐρρῖφέναι videtur δοκεῖν abeſſe. me eum videri, qui ſcuta, quotquot ſunt, omnia abiecerim.

64. περὶ τὸν πατέρα] num πρὸς τ. π. eſt quidem hoc vſitatius. niſi ſic ſcripſiſſe nobis perſuadebimus oratorem. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμοῦ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα. quam vobis eam de me opinionem inſidere, me potuiſſe tantum facinus in patre committere.

65. τῇ αἰτίᾳ] ſcil. ἐφ' ᾗ διεβέβλητο, crimine cum teneretur eo, cuius inſimulatus fuerat, ſcuti puta abiecti.

τονος δὲ ἔσης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, ἃ μόνον ὑφ' ὑ- 6.
μῶν ἠλεήθη, ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα [66] ἠτί-
μωσεν. ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαν-
τα [67], ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ σώσας τὴν ἀσπί-
δα, ἀκηκοὼς δὲ ὅτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα,
μεγίστης δὲ ἔσης μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀποφεύξε- 9.
ται [68], τούτῳ δ' ἀδενὸς ἀξίας [69], εἰ κακηγορίας ἁ-
λώσε-

66. τὸν μαρτυρήσαντα] scil. Lysitheo. Dionysius is est, qui Lysitheo in causa scuti abiecti testimonium aduersus Theomnestum praestiterat.

67. ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] id est ἀποβεβληκότα τὴν ἀσπίδα.

68. εἰ ἀποφεύξεται] Insulse Schott. ει μη αποφευξωμαι. Quod sequitur, licet correxit Steph. *Aldinum* exemplar ἄξιος εἰ, est etiamnum mendosissimum. Forte τούτῳ δ' ἀδενὸς εξ ισου εἰ κακηγορίας (Cod. noster solito errore κατηγορίας) ἁλώσεται. Vbi punctum quoque est mutandum. TAYLOR.

69. τούτῳ δ' ἀδενὸς ἀξιώσει εἰ κατηγορίας ἁλώσεται] Vereor, vt hic *Stephanus* in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem οἴκοθεν. Antiqua Lectio, vt Ipse in margine notat, erat ἄξιος εἰ: pro quo Ille admisit in contextum ἀξιώσει, quo Sensu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio stante priori lectione, τούτῳ δ' ἀδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἁλώσεται: *cum mihi maximum futurum sit infortunium, si hic absolutus fuerit*: Mors vel exilium: *huic vero paruum, si conuitii damnatus fuerit*; nempe, quingentae drachmae. συμφορὰ ἀδενὸς ἀξία, est calamitas parua et *vili aestimanda*; quae paruo taxatur: qualis erat mulcta τῶν κακηγορούντων, 500 tantum drachmae. Sic ἐχθρὸς ἐλάττονος ἄξιος, apud Iso-

λώσεται· ἐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτῶ λήψομαι; τίνος ἔντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον, ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ' ἐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ'
12. ὅτι βελτίων [70] καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' ἐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι; ἀλλ' ἐχ ἕτος ὁ λόγος [71] ἐν τῇ πόλει * κατεσκέδασαι [72]. ἀνα-

μνήσθη-

cratem Orat. de Bigis: *inimicus minoris momenti.* ζημία μικρὰ καὶ ἀδενὸς ἀξία, *multa parua et nullius momenti.* Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum πολλοῦ ἄξιον, Andocidi Orat. I. et Noſtro XI. XII. et paſſim. Tollenda vero plena Diſtinctio poſt ἀλώσεται, et ponenda minima: pendet enim adhuc ſententia, quae incepit ab iſtis, ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς, — ἐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτῶ λήψομαι; MARKLAND.

Correxi locum hunc ad mentem Marklandi.

70. Βέλτιον] Βελτίων. Ita lege cum Schotto. TAYL.

Βέλτιον καὶ ἐκ βελτιόνων] Pro Βέλτιον recte *Schottus* Βελτίων. vſitata Oratoribus Formula. Demoſthenes de Cor. εἰ δὲ πολλῷ βελτίω τούτου, καὶ ἐκ βελτιόνων, etc. et adu. Androtion. ἑαυτοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων. MARKLAND.

71. λόγος] poſt vocabulum hoc videtur περὶ ἐμοῦ deeſſe, aut περὶ ἡμῶν. de me et de Theomneſto.

72. κατεσκεύασαι] Emenda ex Abbreuiatore, καθέσπαρται. ille habet διέσπαρται, quod idem eſt. λόγος ἔσπαρται, Ariſtophanes Ran. v. 1237. Xenophon Cyropaed. lib. V. ἕτος ὁ λόγος πολὺς ἤδη ἐνέσπαρται. Anonymus apud Suidam V. Ἀταλαίπωρον· ἐκεῖνος (λόγος) διεσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος. Διασπείρας λόγον, Xenophon Hellen. V. p. 548. Mox, pro δῶρον, recte *Schottus* δωρεάν. MARKLAND.

μνήσθητε δὲ, ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν [73] ἐκείνην δω- 14.
ρεὰν [74] αὐτῷ δεδώκατε· ἐν ᾗ τίς ἂν ἂν ἐλεήσειεν 15.
Διονύσιον, τοιαύτῃ μὲν συμφορᾷ περιπεπτωκότα,
ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένον· ἀπι-
όντα δὲ ἀπὸ τῆ δικαστηρίω, καὶ [75] λέγοντα, ὅτι δυσ-
τυχεστάτην ἐκείνην εἴημεν στρατείαν ἐστρατευμένοι, ἐν
ᾗ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, οἱ δὲ σώσαντες τὰ ὅ- 18.
πλα, ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν ἁλ-
λώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν, ἢ
οἴκαδ' ἐλθόντι τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. μὴ τοίνυν
ἀκούσαντα Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖ-
τε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ λέγοντι παρὰ τὰς νόμους, 21.
συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν ἐμοὶ μείζων ταύτης
γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτω πατρὸς ὅτως * αἰ-
σχρὰν αἰτίαν ἀκηκοότι [76]; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρατή-
γησε,

Dedi de meo κατεσκέδασαι. *Sparsus est.* Sic dudum ante emendaueram, vt e prima editione mearum ad Lysiam animaduersionum p. 49. constare potest, quae editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendasse. Et sic dudum ante nos ambos emendauerat nescio qui vir doctus in codice Brulartiano, e quo excerpta tertio demum abhinc mense ad me missa fuerunt Strasburgo.

73. μεγάλην καὶ καλὴν] est amara cauillatio.

74. δῶρον] sic vulg. δωρεαν. Schott. PALMER.

75. καὶ λέγοντα] malim καὶ abesse.

76. ἀκηκοότος; πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας κινδύνας etc.] Lego, ἀκηκοότος; ὃς

γησε, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκιν-
24. δύνευσε· καὶ ὅτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνου σῶμα ὑποχείριον ἐγένετο, ὅτε τοῖς πολίταις ἐδημίαν πώποτε ὤφλεν εὐθύνην· ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα [77], ἐν ὀλιγαρχίᾳ [78], δι' εὔνοιαν τῶ ὑμετέρου πλή-

πολλάκις μὲν ἐξρατήγησε, πολλὰς δὲ καὶ μεγάλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbreuiator: εἰς ἄνδρα, ος πολλὰς μὲν ϛρατηγίας ἐξρατήγησε, πολλὰς (l. πολλάκις) δὲ μεθ' ὑμῶν κεκινδύνευκε. Amittebatur ος in praecedente ſyllaba τος. Caeterum πολλὰς καὶ μεγάλους κινδύνους, vt Orat. XII. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων. et ita ſaepe. Demoſthenes Orat. in Epiſt. Philippi: πολλὰς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποϛῆναι. Retineri tamen poteſt καὶ ἄλλας. Vide ad Dion. Halicarnaſſenſis *Lyſiam* notata. Mox diſtingue: ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα, ἐν ὀλιγαρχίᾳ, δι' εὔνοιαν τῶ ὑμετέρω πλήθος, ἀπέθανεν. Secunda, ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα maluit ἑβδομήκοντα. Ne putes has diuerſitates Χρονικὰς eſſe ab Lyſia. MARKLAND.

Olim ſic legebatur h. l. ἔτως αἰσχρὰς αἰτίας ἀκηκοότος. πολλάκις. Poſſit pluralis pro ſingulari poſitus ferri, praeſertim in eiusmodi re, vbi orator affectus ciere contendit, auſus tamen ſum, neſcio an ſatis circumſpecte, αἰσχρὰν αἰτίαν dare. Verum de ἀκηκοότι, ος, quod e vulgari ἀκηκοότος effeci, haud poenitet. neque enim de hoc ſupereſſe poteſt dubitatio.

77. ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα] ἑβδομήκοντα in oratione altera. TAYLOR.

78. ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ.] ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθανεν ſine commate. Nam in ſequenti oratione ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Et ſupra ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. TAYLOR.

πλήθος ἀπέθανεν, ἆρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ εἰρηκότι, καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνῳ κακῶς 27.
ἀκηκοότος; τί γὰρ ἂν τούτῳ ἀνιαρότερον [79] γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνᾶναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν παίδων· ἔτι καὶ νῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνα-

79. τί γὰρ ἂν τούτῳ ἀνιαρώτερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνᾶναι μὲν etc.] Putares ſuperfluum eſſe vel τούτῳ vel ἢ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. ᾠδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, η συνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. vbi τούτων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, η τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι τοὺς αὑτῶν; Qui locus huic eſt ſimillimus. MARKLAND.

80. πρὸς τοῖς ὑμετέροις] ἱεροῖς adiiciendum eſſe cenſet cl. *Waſſeus*. Eam vocem conſeruauit oratio altera. TAYLOR.

πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνάκειται] Lege, πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται, *in templis veſtris ſuſpenduntur*. Clare Epitomator: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις· ἱεροῖς ἀνάκειται. Iſaeus de Haered. Dicaeog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antiſthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς Θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter ſimilitudinem cum praecedentibus τεροις. MARKLAND.

Vt ἱεροῖς addatur, opus nil arbitror eſſe. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Athenienſi accommodatius eſt; ſcil. patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata ſunt prope monumenta veſtrae virtutis, h. e. in templis ve-

ἀνάκειται· τὰ δὲ τούτου καὶ τοῦ τούτου [81] πατρὸς τῆς κακίας, πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων [82]; ἔτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσῳ μείζους εἰσὶ, καὶ νεανίαις τὰς ὄψεις, τοσούτῳ μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι. δῆλον γὰρ, ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς [83] οὐκ ἔχουσιν. ἀ-

Aa 2 κοὼ

stris. Isto pacto non restringitur gloria rerum fortiter gestarum ad solum actoris patrem, id quod inuidiosum foret, sed cum toto populo Ath. communicatur, id quod inprimis facit ad conciliandam actori iudicum gratiam. Deinde, si de templis solummodo voluisset orator h. l. commemorare, non dicturus fuisset πρὸς, sed ἐν potius.

81. καὶ τὰ τούτου] sic vulgati. dedi καὶ τοῦ τούτου. vbi τοῦ ad πατρὸς refertur.

82. πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων] scil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς. monumenta ignauiae, qua nobilitati sunt hic Theomnestus eiusque pater, dedicata sunt penes monumenta rerum fortiter ab hostibus vestris gestarum. Nam vbi illi tropaea erexerunt, ibi suspenderunt quoque scutum aliquod aut ipsius Theomnesti, aut patris. Videntur verba ita constructa, vt ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων subaudiendum sit e proximo μνημείοις τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad huiusmodi auctores breuitatis in dicendo studiosos afferendus domo est sensus communis et aequitas animi, vt sententias ipsis ne affingamus, neue obtrudamus inuitis, absurdas, eorumque propositis repugnantes, cum videantur ex ipsorum dictione exsistere, sed, si quae implicate, inconcinne, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non sycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus.

83. τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι] varie tentaui hunc

ἀκούω δ' αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον τρέπεσθαι [84], ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ [85]. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ὁ νομο- 36.
θέτης

lacum, modo ἴσας δὲ τὰς ψυχὰς (ſcil. corporibus) ἐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν ἐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam ſi ſit qui defenſum eat, ei dicendum erit, ſubaudiri e praemiſſis νεανιῶν debere, ac ſi dictum ſit, τὰς δὲ νεανιῶν ψυχὰς ἐκ ἔχουσι. quod vereor ne durum ſit atque improbabile.

84. ἀκούω δ' αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέψεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν: in Futuro. M.

85. Διονυσίῳ] Ex *Lyſitheo*, vt olim monui, prodit, vt vides, amice lector, *Dionyſius*. Credo antiquos non vocum *elementa* in hominibus compellandis religioſe trutinare, ſed ad *ſignificatum* potius ſiue Etymon animum aduertere. Ita Sophocles ab aliis *Sophili*, ab aliis *Diphili*, et deinde ab aliis *Theophili* filius dicitur, non Codicum errore, ſed veterum circa eas res inconſtantia. Idem enim valet *Theophilus*, *Diphilus* et *Sophilus*. (Sophili nomen in memoriam reuocat turpiſſimam hallucinationem, quam in lexico *Varini Camertis* nuper recudendo admiſere Bibliopolae Veneti. Bibliopolae, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operae impendiſſe nullus credo. Ecce autem Αντιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων, Φιλοσόφῳ μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς Φυλῆς δὲ Ἀμνάσιος. Lege ex *Harpocr. Suid. Plutarch. Photio* ceteriſque, Αντιφῶν εἷς τῶν δεκα ῥητόρων, Σωφίλῳ μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς Φυλῆς δὲ ῥαμνάσιος. Mi homo! pene verba mendis aequaſti.) Redeo autem. Hinc oritur diſcrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim ſonat *Dionyſius* ac *Lyſitheus*. Vocatur enim Bac-

θέτης ἐδεμιᾷ [86] ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα [87], ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὡς ἔστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δὶς ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα. ἃ γάρ πω ἤδειν, ὅτι ὑμεῖς τὰς μὲν ἰδόν-
39. τας [88] τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώ-

μην

chus Λύσιος θεός. *Heſych.* Λύσειοι (ſ. Λύσιοι. Vid. *Suid.*) τελεταὶ. ὅτως ἐλέγοντό τινες τελεταὶ, ἐπεὶ καὶ Λυσιεὺς ἐλέγετο Διόνυσος. Plutarch. *Sympoſ. 7. Sap.* Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τά τε ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λυσιον ὑπὸ σοφίας προσαγορευόμενον. Pauſan. *Boeotic.* Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις πύλαις Προιτίοις θέατρον οἰκοδόμηται, καὶ ἐγγυτάτω τοῦ θεάτρου Διονύσου ναός ἐστι ἐπίκλησιν Λυσιου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτους ἄνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρᾳκῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Αλιαρτίαν ἐγίνοντο, ἔλυσεν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκτεῖναι σφισι τοὺς Θρᾷκας παρέδωκεν ὑπνωμένους. Add. *Plutarch. Sympoſ.* 3. et 7. Eodem credo ſpectare nomina alia. *Lyaeus*, *Liber.* Ελευθέριος. Cognatus fere λυσιμελὴς ὕπνος.

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HVMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.
Lindauii Heluetiorum.

TAYLOR.

86. ὁ νομοθέτης ἐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν] Lege, ἐδεμίαν: et ita Abbreuiator. MARKLAND.

Bene habet ἐδεμιᾷ *nulli irae*, h. e. nulli iniuriae per iracundiam oblatae, quacunque tandem e cauſa exorta fuerit illa iracundia.

87. τὸν λέγοντα] videtur κακῶς interponendum eſſe.

88. ἰδόντας] Theomneſtum puta ſcutum abiicien-

μην ἔχετε. περὶ μὲν ὧν τούτων οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγών μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ, φόνου φεύγω τοῦ πατρός. ὃς μόνος, ἐ- 42.
πειδὴ τάχιστα ἐδοκιμάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς τριάκοντα ἐν Λυκείῳ πάγῳ. ὧν μεμνημένοι, καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις, οἷς [89] ὀμωμόκατε.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΣ'.

Ὅτι μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν [2] ἀπεκτονέναι, πολλοὶ συνοίδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ

μοι

tem. Verum tamen duriuſculum hoc cum videatur eſſe, malim duo illa vocabula μὲν ἰδόντας in vnum μένοντας contrahi, aut ſic legi τοὺς μὲν μένοντας. ſcil. ἐν τοῖς ὅπλοις, vel ἐν τῇ μάχῃ.

89. οἷς] proprie dicendum fuerat ᾧς. verum accommodauit caſum, pro more, caſui proximo ſuperiori.

1. Δευτερος] λογος δεύτερος. *Coisl.* Scal. ad oram ſui exemplaris, ὅτος ὁ λόγος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ προτέρου ἐστί. Iamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur haecce oratiuncula, neque hic

μοι 3· ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα, ἔτη γάρ ἐσί μοι δύο καὶ
6. τριάκοντα· ἐξ ὧν δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοσὸν τε-
Aa 4 τί. Φαί-

quidquam exſpectabis dici, quod non dictum ſit prius. TAYLOR.

Supra dixi ſpuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile perſuaſerit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, niſi vbi paullum immutare Explicationis cauſſâ, vel pro libitu ſuo, exſcriptori viſum fuerit. At quare Cramben ſuam repeteret Noſter, ſine vlla vel minima ad Accuſationem acceſſione, vel Epilogo? Mihi non dubium eſt, quin Studioſi cuiuſpiam hoc ſit opus, Exercitationis et *μελετήματος* cauſſâ in Epitomen redigentis praecedentem Lyſiae Orationem. MARKLAND.

2. *ἔφασκον*] Corrige *εφασκεν* ex oratione antecedenti. TAYLOR.

ἔφασκον] Lege, *ἔφασκεν*, vt in ſuperiori. MARKL.

3. *καὶ μαρτυρῶσι κ. τ. λ.*] *καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι, ὅτι ἀ πεποίηκα.* Steph. Aliud iubeo. Scilicet poſt *πεποίηκα*, vel ex genio linguae vel ex vitio librarii ſupplendum eſt *δῆλον*, aut aliquid ſimile. *Eum haec dixiſſe, teſtimoniis veſtris comprobatum eſt: ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα, δῆλον· ἔτη γὰρ κ. τ. λ.* TAYLOR.

καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι· ὅτι δὲ ἀ πεποίηκα, ἔτη γάρ ἐσί μοι δύο καὶ τριάκοντα] *Stephanus* coniicit, *καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι, ὅτι ἀ πεποίηκα.* Sed nihil mutandum, praeter diſtinctionem: *καὶ μαρτυρῶσι δέ μοι. ὅτι δὲ ἀ πεποιηκα· ἔτη γάρ ἐσί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ ὧν δ' ὑμεῖς* etc. *Stephani* Coniectura falſidicum inducit. Iudices enim, quos appellat et ad quos prouocat Orator, non potuerunt teſtari eum *non occidiſſe* Patrem ſuum; ſed teſtari potuerunt ſe audiuiſſe Theomneſtum

τί. Φαίνομαι ἓν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὥς γ' ἐδ' ὅ, τι ὀλιγαρχία ἦν ἤδειν, ἐδὲ τῷ πατρὶ βοηθεῖν οἷός τε ἦν. ἀλλὰ μὴν ἐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐ- 9.
τῷ. ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεξέρησεν ἡμᾶς. ἴσως δ' ἐρεῖ, ὡς ἐκ ἔξι τῶν ἀποβρήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον ἐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον ἐκ ἐᾶν λέγειν· ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν ἐ περὶ τῶν ὀνομά- 12.
των διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων [4] διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ὁπόσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσι· καὶ ὅσοι ἀνδροφόνοι τινὸς, καὶ ἀπεκτόνασι τοῦτον. πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα γράφειν τὰ ὀνό- 15.
ματα, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν, περὶ πάντων ἐδήλωσεν. ἐ γὰρ δή που ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλέσῃ [5], ὑπόδικός ἐστιν.

hoc illi obiicientem: quam ob rem eos appellat, et accuſationem poſtea refutat. Feſtinantem *Stephanum* fefellit *βραχυλογία* iſta, *ὅτι δὲ ἐ πεποίηκα*: vbi ſubintelligendum eſt *δῆλον*, *patet*, vel *ἀποδείξω demonſtrabo*, vel aliquid eiuſmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit ſuum *δωδεκαέτης*, quam Lyſiae *τρισδεκαέτης*, neſcio. MARKLAND.

4. *ἔργων*] *τούτων* in orat. praeced. TAYLOR.

5. *καλέσῃ, ὑπόδικός ἐστιν*] Supra monui legendum *καλῇ σε*. Coaluerant voces, vt apud Pollucem VIII, 9. ſegm. 88. *καὶ δίκας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι*: vbi non recte legitur *δίκαςὰς ἀπὸ*. niſi ſit error Operarum. Sic et in Suida: *Ἄβρος λειμὼν καινότερος καὶ*

18. ἐσιν. ἐὰν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα τύπτοι [6], ἀζήμιος ἔσαι. καὶ εἴ τις εἴπῃ ῥίψασπιν, ἀθῷος ἔσαι. τὸν γὰρ νόμον, ἐάν τις εἴπῃ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι, ζημίαν τάττειν, ἀλλ' ὃς ἂν τις ῥίψαι φῇ αὐτήν. ὁμοίως δ' ἂν καὶ τῶν ἕνδεκα
21. γενόμενος, ὃς ἂν ἀπεδέχθ τὸν ἀπαγόμενον, ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος [7] ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἰ μὴ λωποδύτην ὠνόμαζεν. εἰ μή τις [8] παῖδ' ἐξῆγεν ὡς

Aa 5 ἀνδρα-

ἐυθαλὴς· scribe, καὶ νοτερὸς, *et humidum.* Pro ἐσιν verius puto ἔσαι, vt ἀζήμιος ἔσαι, et ἀθῷος ἔσαι. MARKLAND.

6. τύπτοι] *Stephanus*, τύπτειν εἴπῃ, vel, τύψαι λέγῃ: ad Sensum recte: ad vestigia vocis τύπτοι, propius videtur τύψαι σε εἴποι: quod confirmat Lysias, εἴποι ὡς ἔτυπτες. MARKLAND.

7. ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον] Lego, εἴ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος· εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον: ex Lysiae illis, εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι. Hoc pacto vterque idem dicet: sed breuius, et pro instituto suo, Pseudo-Lysias. MARKLAND.

8. εἰ μή τις κ. τ. λ.] Corrigenda haec ex superiori. TAYLOR.

εἰ μή τις παῖδ' ἐξῆγεν] Iterum ex Lysia corrigendum, μηδ' εἰ τὴν παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἀνδραποδιστὴν, sc. ἀπεδέχθ ἄν. Ille ita: ὃδ' εἰ τὴν παῖδα ἐξαγαγὼν λῃφθείη, ὃς ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι. Luderet, inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδραποδιστὴς, quia in seruitutem non deduxi vel abduxi ἄνδρα *virum*, sed τὴν παῖδα *puellam.* quasi aliquis diceret, Non sum *Parricida*, quia non *patrem* occidi, sed *fratrem* tantum. Atqui vt *Parricidii actio non solum in*

ἀνδραποδισήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ξίψαι τὴν ἀσπίδα. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ [9] ὃ γέγραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβλη- 24.
κέναι. πῶς ἔν [10] ὃ δεινὸν, ἐὰν μή τις γε εἴπῃ [11] τὸς νόμους ἐκλαμβάνειν ὅτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τὸς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, ὐκ ἄξιον δῦναι

δῦναι

eum dabatur, *qui* parentem *interemiſſet*, *ſed et in eum*, *qui* fratrem *occiderat*, (Iſidorus Orig. V, 26.) ſic et ἀνδραποδιστὴς erat non ſolum qui *liberum virum*, ſed et qui *ſeruum* vel *ſeruam* (*ſerua* enim comprehenditur ſub *ſeruo*) alienam abduxiſſet, Pollux Onomaſt. III, 8. ſegm. 78. Horum vero poena erat Mors, ſi confiterentur, vel conuincerentur. vnde Agorati frater ob tale delictum vltimo ſupplicio afficiebatur, vt narrat Noſter Orat. XIII. MARKLAND.

9. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ ὃ γέγραπται] Supra monui legendum, καίτοι τὸ ξίψαι ἐν τῷ νόμῳ ὃ γέγραπται. Lyſias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ξίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Ita alter alteri ſuppetias fert. MARKLAND.

10. Πῶς ἔν κ. τ. λ.] Scribe mecum. Πῶς ἔν οὐ δεινὸν, ἐὰν μεν τις σε εἴπῃ, τὸς νόμους ἐκλαμβάνειν ὅτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τὸς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, ὐκ αξιουν δῦναι δίκην. TAYLOR.

11. ἐὰν μή τις γε εἴπῃ] Lege et diſtingue; ἐὰν μέν τις σε κακῶς εἴπῃ, — τιμωρεῖν τὸς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, ὐκ ἀξιῶν (non ἄξιον) δῦναι δίκην; Lyſias: ὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ (vel δέῃ) σε κακῶς ἀκούσαντα τὸς ἐχθρὸς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τὸς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τὸς νόμους εἴπῃς κακῶς, ὐκ ἀξιοῖς δῦναι δίκην. Omnia eadem in vtroque, niſi quod Interrogatiue haec efferat Abbreuiator. MARKLAND.

δῶναι δίκην. βοηθήσατε ὦν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι
27. μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν ἀσπίδα ῥίψαι. ἐγὼ ὦν δεξαίμην [12] πάσας ἀποβεβληκέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ τὸν πατέρα ἔχειν. καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα ποιοῦντα, ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε διὰ τί
30. οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνος ἐγκλήματός μοι ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε, ἀλλ' ὡς [13] βελτίονος ὄντος; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν· ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα σώσαντι δικάζομαι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λό-
33. γος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ' ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους, συγγνώμην ἔχετε. καὶ ταῦτα, εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγηκε, πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν [14] κεκινδύνευκε·
36. καὶ ὅτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν, ὤθ' ὑμῖν εὐθυναν ὤφλεν· ἑβδομήκοντα δ' ἐτῶν ὢν ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε, διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν. ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου

ἀνιαρ-

12. ἐγὼ ὦν δεξαίμην] Melius Lysias, ἐγὼ γῶν δεξαίμην ἄν. MARKLAND.

13. ἀλλ' ὡς βελτίονος ὄντος;] Deest τούτου ante ὄντος. Vide Orat. IX. MARKLAND.

14. πολλὰς δὲ κ. τ. λ.] Legendum cum praecedenti, πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνους κεκινδύνευκε. TAYLOR.

πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν] Lege πολλάκις, patet ex sensu et Lysia. MARKLAND.

ἀνιαρότερον ἀκούσειεν, εἰ τεθνηκὼς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, 39.
αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνηρῆσθαι, ἢ τῆς ἀρε-
τῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκει-
ται· τῆς δὲ τούτων κακίας, πρὸς τοῖς τῶν
πολεμίων; ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ'
ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἀδεμίαν συγγνώμην
ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ 42.
ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δίς περὶ τούτου μεμαρ-
τύρηκα· ἀ γὰρ ἤδειν, ὅτι ὑμεῖς τὰς μὲν ἰδόντας
τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχε-
τε. δέομαι ἂν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ
διώκω μὲν κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύ- 120.I
γω τοῦ πατρός. ἢ μείζων ἀγὼν ἂν γένοιτό μοι, ὃς
μόνος δοκιμασθεὶς τοῖς τριάκοντ' ἐπεξῆλθον ἐν Ἀ-
ρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ' ἂν κἀκείνῳ, καὶ μοί.

15. *ἰδιώτας*] Oſtendi ſuperius lectionem eſſe *ἰδόντας*. Ita legit et Schott. TAYLOR.

ἰδιώτας] *Schottus ἰδόντας*, optime. Lyſias: *τὰς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε*. MARKLAND.

16. *κατηγορίας*] *κακηγορίας*. Scal. Schott. Atqui *Stephanus*, qui haec reliquit, vix vnica pagina elapſa idem mendum ſuſtulerat. TAYLOR.

διώκω μὲν κατηγορίας] Iterum recte *Schottus*, *κακηγορίας*. Lyſias: *νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας*. Iſocrates Panegyrico: *χρὴ δὲ κακηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδορεῖντας*: ita ſcribendum puto pro *κατηγορεῖν*. Sic et initio Orat. *de Bigis*, pro *κατηγορίας* ſcribendum forte *κακηγορίας*. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ[1], ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ, ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratoſthenes *cum vnus de triginta Tyrannis eſſet*, Lyſiae *fratrem*, Polemarchum *nomine*, *indicta cauſa necari iuſſerat. Quare nunc de eo ſupplicium vult ſumi* Lyſias. CANTERVS.

Οὐκ ἄξιόν μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι. τοιαῦτα αὐτοῖς [2] τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ

1. Κατα Ερατοσθενους.] Κατ' Ερατοσθένης. Κατ' Ερατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ερατοσθένης ἑνὸς τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. *Harpocr.* in Δαρεικὸς. Θέογνις. Θηραμένης, et alibi. Neque ambitiosa nimis cuiquam videatur priorum temporum ſedulitas, quae adiunxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noſter enim, qui plurimas cauſas *ſcripſit*, nullam fortaſſe *egit*, hac vnica excepta, eam diligentiam adnotandi flagitat. Contra fere *Demoſtheni* vſu venit, vt non quas ipſe egerit, ſed quas aliis agendas ſcripſerit, curioſius erant indicandae. *Athen.* l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ

τα τὸ πλῆθος εἰργασαμ, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον 12. δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαμ, μήτε τἀληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν, ἅπαντα δύνασθαμ· ἀλλ' ἀνάγκη 3 ἢ τὸν κατήγορον ἀπεπεῖν, ἢ τὸν χρόνον ἐπιλι-

γνήσιος, ον Απολλοδωρος ειρηκεν. Egit enim *Apollodorus* quidam, cuius gratia ſcripta fuit a *Demoſthene*, ſi tamen a *Demoſthene*. Tu interea, *Dulechampi*, non bene de *Apollodoro* Critico ſomniaſti. *Demoſthenes Rhetor in oratione contra Neaeram, ſi modo germana eſt*, vt Apollodorus cenſuit. TAYLOR.

2. αὐτοῖς] Eratoſtheni eiusque collegis atque ſatellitibus.

3. ἀνάγκη] αναγκην ειναι Stephano placet magis, praeter rem religioſo. Nam quamuis prae *Stephanica* lectione tolerari poſſit αναγκη, in tertio caſu pro ἀναγκαίως, ego tamen quaſi abſolute dictum integrum relinquo. *N. de Euandri probatione.* Εαν ἐπὶ τοιόνδε λόγον τραπωνται, ὡς ὁ χρόνος ὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαμ, ἀλλ' αναγκη ἐαν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαμ κ. τ. λ. Huiuſmodi eſt in *Orat. c. Andoc.* Ουχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα τοῖς τε νόμοις — καὶ Ανδοκίδη χρῆσθαμ, ἀλλὰ δυοιν θατερον, ἢ τὸς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. Et *Lucian.* in *Amoribus.* Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν ὡς θῆλυ θυοιν θατερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανύργως. TAYLOR.

ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν etc.] Mauult *Stephanus*, ἀνάγκην εἶναμ ἢ τὸν etc. Non opus puto vt quidquam mutetur: ſubintelligas modo ἐστὶ poſt ἀνάγκη. Caeterum Orationem hanc *quinquies* nominatim citat Harpocration ſine vlla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρεικὸς, Θέογνις, Θηραμένης, Πείσων, Πολέμαρχος. Scripſit quoque Orationem noſter ὑπὲρ τοῦ Ερατοσθέ-

ἐπιλιπεῖν. τἐναντίον δέ μοι δοκεῖμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ προτέρῳ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τὸς κατηγορεῖντας ἐπιδεῖξαι, ἥτις εἴη πρὸς τὸς Φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν Φευγόντων χρὴ πυν-
19 θάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτε [4] τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. ἐ μέντοι ὡς ἐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς, τὸς λόγος ποιεῖμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς ἀφθονίας [5] ἔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἢ ὑπὲρ τῶν δημο-

νους, *pro Eratoſthene* quodam: Idem V. Αὐθέντης. MARKLAND.

4. ἀνθ' ὅτε] aut ἀνθ' ὅτης leg. vt ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτε, ſcil. ἔργε, vel γεγονότος, vel συμβάντος. *et cuius facti aut caſus ergo.*

5. πολλῆς ἀφθονίας ἔσης] „Deeſt ἐ μᾶλλον poſt „ἔσης." Canter. Si deeſſet μᾶλλον, attamen non ἐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abeſt per dolum librarii. Abeſſe ſolet. Ἐγὼ γᾶν δεξαίμην ἄν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρῖφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. N. in oratt. praecedentibus.

Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέσιος.

Hom. Odyſſ. γ. 232.

Οὕτω ὦν ἡμέας δικαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας ἢπερ Ἀθηναίης. i. e. δικαιότερον. Herodot. *Calliop.* 26. δικαιως ἄν τις τάτης ἢ τὰς — *Diod. Sic.* l. 11. Ita Latini. *Eo tacent, quia tacita* bona *ſt mulier ſemper* quam *loquens.* Plaut. *Rud.* IV. 4. 70. Qui plura velit adeat *Boſii Ellipſ. Vechner. Hellenolex*, et ſcholam Grammaticorum. Παρ' ἡμῖν γὰρ πόκος ἐ κνάπτεται. TAYLOR.

δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν ὦν, ὦ ἄνδρες δικα- 21.
σαὶ, ὅτ' ἐμαυτῷ πώποτε, ὅτε ἀλλότρια πράγμα-
τα πράξας, νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων
τούτῳ κατηγορεῖν· ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν
κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνά-
τως ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν 24.
ποιήσωμαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς
ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι. Οὑμὸς πατὴρ
Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην
τὴν γῆν ἀφικέσθαι· ἔτη δὲ τριάκοντα ᾤκησε[6], καὶ
οὐδενὶ πώποτε ὅτε ἡμεῖς ὅτε ἐκεῖνος δίκην ὅτε ἐδικα- 27.
σάμεθα, ὅτε ἐφύγομεν· ἀλλ' ὅτως ᾠκοῦμεν δημο-
κρατούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν,
μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ τριά-
κοντα, πονηροὶ μὲν[7] καὶ συκοφάντας ὄντες, εἰς 30.
τὴν

Ad verba πολλῆς ἀφθονίας ὕσης ſubauditur τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων κακῶν. tum poſt verba ὑπὲρ τῶν ἰδίων deſunt iſtaec pauca εἰώθασι μᾶλλον. ſed quia, quamquam ſatis et ſupereſt cuique malorum priuatorumque publicorumque, tamen homines maiores iras concipere et exercere ſolent ſuper priuatis iniuriis, quam ſuper publicis.

6. ᾤκησε] imo vero μετῴκησε. Cephalus enim cum liberis, non ciues erant Athenis, ſed μέτοικοι, inquilini.

7. μὲν abeſſe malim, turbat enim ſententiam, non habens ſibi reſpondens δὲ. praeterea quoque, periodum hanc vtcunque verſo et voluo, nihil aliud deprehendo, quam mutilam eam eſſe, et ἐπειδὴ carere ſua antapodoſi, videtur vtique poſt ἐτόλμων haec breuis

τὴν ἀρχὴν κατέσησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν, καὶ τὰς λοιπὰς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι [8]· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, ἃ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων·
33. ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν, καὶ [9] περὶ τῶν

sententia deesse πάντα ταῦτα ἀνετράπη, vel similis quaepiam; *tota haec nostra pristina felicitas concidit et euersa fuit.* peruersa sunt ista omnia, scil. quae modo dixerat de quieta sua Athenis habitatione, etc.

8. τραπέσθαι] f. τρεπεσθαι. TAYLOR.

τραπέσθαι· καὶ τοιαῦτα λέγοντες, etc.] Nulla est connexio vel exitus sententiae, nisi vel supra pro φάσκοντες legas ἔφασκον, et hic pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod potius puto, τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες, etc. omisso καί. Ποιεῖν ἐτόλμων est *facere sustinebant*, id est, *faciebant:* vt Orat. III. οὐκ ἐτόλμησα ἐπισκήψασθαι αὐτῷ, *actionem illi non intendi.* et Orat. II. οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, *non in animum induxerunt quemquam accersere*, id est, *neminem accersebant.* Et ita sumenda haec vox passim in N. T. vt 1 Cor. VI, 1. et Ioan. XXI, 12. οὐδεὶς ἐτόλμα ἐξετάσαι αὐτὸν, *nemo eum interrogabat, Tu quis es?* propter Rationem, quae sequitur, *scientes* (i. e. *sciebant enim*) *quod Dominus est. audacia:* neque in isto loco Isocratis Panathen. οὐκ ἐξιδιώσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμησαν: quem *Wolfius* vertit, *non in suum peculium conuertere ausi fuerunt.* rectius fuisset, *conuerterunt*, vel, *conuertere sustinuerunt*, in animum induxerunt. MARKLAND.

Bene habet vulgata τραπέσθαι. In simili re, vbi de animi in melius commutatione agitur, aoristus secundus magis, quam imperfectum vsurpatur.

9. καὶ] post praemissum πρῶτον debebat ἔπειτα

τῶν ὑμετέρων ἀναμνῆσαι[10] πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἰέν τινες[11] τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην ὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως[12] δὲ τὴν μὲν 36. πόλιν καὶ sequi. verum in scriptore breuitatem consectante facile fero hanc indiligentiam.

10. ἀναμνῆσαι] h. e. διὰ παραδειγμάτων διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. planum vobis facere conabor, per exempla, quae vobis in memoriam reuocabo.

11. τινες] scil. τῶν μετοίκων.

12. πάντως κ. τ. λ.] Laudo bellulos interpretes, qui haec concoquere potuerunt. Lege autem παντας δὲ αισθεσθαι τὴν μὲν πολιτειαν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. De vi τῆ ἀρχὴν dixi bene multa in superioribus. Scalig. adhuc non intelligo. Πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δε ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. TAYLOR.

τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν etc.] Nullus in his Sensus. Lego: τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων, *ciuitatem pauperem esse, imperium vero* (vel *Magistratus*) *pecunia indigere.* Orat. XIX. δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων. et ita Orat. XVIII. Paullo post: ἔδοξεν αὐτοῖς δεκα συλλαβεῖν· Xenophon Ελλην. II. p. 469. dicit *triginta*, non *decem.* Dicam de hac re ad Orat. XXV. MARKLAND.

Mihi venit aliquando in mentem πάντως δὲ (quod δὲ hic loci idem valet atque γὰρ, quomodo δὲ haud raro vsurpatur) τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἄπολιν γενέσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρ. (aut τὴν ἀρχὴν δὲ δεῖσθαι χρημάτων. vniuersc enim, et prorsus necessario debere ciuitatem eo redigi, vt nulla sit, principes autem pecuniis indigere. πόλις ἄπολις est ea ciuitas, quae nomine ciuitatis cum gaudeat, re careat, h. e. libertate

πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τοὺς ἀκούοντας ὑ χαλεπῶς ἔπειθον. ἀποκτιννύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους, περὶ ὑδενὸς ἡγοῦντο· λαμβάνειν δὲ χρήματα, περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν
39. αὐτοῖς δέκα [13] συλλαβεῖν· τούτων δὲ δύο πέντας, ἵνα αὐτοῖς ἡ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία, ὡς ὑ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται [14]· ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως πεποιηκότες [15]. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας,

Bb 2 ἐβά-

et aequo iure ciuili, cuius res et fortunae omnes conciderint, numerus ciuium ſit imminutus, nerui conuulſi, animi deiecti. Vbi tyranni ſunt, ibi nulla eſt πόλις, ſed ὕλεια.

13. δέκα] Inquilinorum vexationem paulo aliter memoriae prodidit *Xenophon*, Ἔδοξεν αὐτοῖς ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς Φυγοῦσι χρήματα δίδοναι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι. *Hiſt. Gr.* Plutarchus *de Animal. Terreſtr. et Aquatic.* quoque de hac re conſulendus. TAYLOR.

14. γεγένηται] In hac regione pauca quaedam deſunt. Poſſit locus ſic propemodum ſarciri. ἀλλὰ συμφερόντως τῇ πολιτείᾳ, καὶ φαίνονται καὶ τοῦτο, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες. *ſed e rep., conſtetque inter omnes, etiam hoc, vt ſi quid aliud, ipſos ſapienter geſſiſſe.*

15. πεποιηκότες] Vel potius πεποιηκοτας abſolute, Atticorum more. TAYLOR.

πεποιηκότες] Caue ne mutes, in πεποιηκόσι, vt concordet cum αὐτοῖς, prout poſtulat Conſtructio Grammatica. his enim Caſuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil eſt Obſcuritatis vel Ambiguitatis

ἐβάδιζον [16]· καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἑσιῶντα κατέλαβον, 42. ὃς ἐξελάσαντες, Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον [17] ἐλθόντες, τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο [18]. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων, εἰ βέλτιστό

in Senſu. Vide ad Orat. X, et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox, pro ἐπεγράφοντο recte *Stephanus* admiſit in contextum ἀπεγράφοντο. et recte quoque Interpres vertit, *in tabulas referebant.* Vide *Perizonium* ad Aelian. V. H. IV, 25. MARKLAND.

16. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον·] *Partiti vero domos, ibant.* Quomodo haec concilianda cum iis, quae de his temporibus refert Demoſthenes Orat. in Androtionem? τότε τοίνυν, ὡς ἔξιν ἀκοῦσαι, ἁδεὶς ἦν, ὅστις ἀπεσερεῖτο τὸ σωθῆναι, ὃς ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. ἀλλὰ τοῦτο κατηγοροῦσι τῶν Τριάκοντα, ὅτι τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον· *iis igitur temporibus, vt fama accepimus, nemo ſalute priuabatur, qui ſe domi occultabat: ſed ob hoc accuſantur Triginta-uiri, quod homines inique ex medio foro abducebant.* Lyſiae potius, de ſe narranti, habenda fides: niſi forte Diſtinctio aliqua reperiri poſſit. Repetit haec Demoſthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lyſia facit Xenophon Hellen. II. vbi Thraſybulus in oratione ſua ait, δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθευδοντες, καὶ ἀγοραζοντες. Falli igitur videtur vel Demoſthenes, vel Rumor. MARKLAND.

17. ἐργαστήριον] Huc adludere videtur *Poll.* IX. 5. vbi poſt laudatam vocem οἰκαῖον ex orat. *Lyſiae*, quae intercidit, ſubiungit καί που καὶ ἐργαστηριον καὶ καταγωγαί. T.

18. ἀπεγράφοντο] Male *Ald.* ἐπεγράφοντο. V. *Valeſ.* ad *Harpocr.* in voce. *Deſcribere*, in *tabulas referre.* Heſych. Ἀπογραφὴ, ἀρίθμησις, ἢ ἡ γινομένη μήνυσις. Recte. Et vtroque modo vtitur noſter, et

λοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ
121.1. πολλὰ εἴη. εἶπον ἄν, ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἕτοιμος
εἴην δοῦναι. ὁ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστά-
μην μὲν ἄν, ὅτι ἅτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει,
3. ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον
εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν· ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξ-
ώλειαν ἑαυτῷ [20] καὶ τοῖς παισὶν ἐπαρώμενος, λα-
βὼν τὸ τάλαντον, μὲ σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δω-

 μάτι-

Describere et *Deferre*. Ο Αξωνεὺς Θρασύλαος ὁ Πυθοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ απεγραφετο αὐτὰ καὶ ἀπέσειλε καὶ διώκει. Took a Bill of their Lading. *Heraclid. Pontic.* apud *Athen.* l. 12. extrem. Vbi lego αιξωνευς. Ita enim proferuntur et quidem conſtanter iſtius δήμου Populares. *Heſych.* Αἰξωνεύεσθαι. κατηγορεῖν. Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΗ. ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ . . . . . .
ΑΤΤΩΙ. ΤΙΩΝΟΙ. Μ . . . . . ΛΟΠΙ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
ΖΗΛΩΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΥΣΙΝ. ΟΔΟΝ.
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.
ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.

Monument. Antiq. Graecum Venetiis.

TAYLOR.

19. ὤμοσεν — ἐπαρώμενος — σώσειν] Vel, ſi me audias, ωμολογησεν — ἐπαρώμενος — σώσειν. Vt *D. Matthaeus*, Μεθ' ὅρκου ωμολογησεν αὐτῇ δῶναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται. XIV. 7. TAYLOR.

20. ἑαυτῷ] ἑαυτῶ. *Ald.* Sed perperam. corrige *Antiph. de caede Herodis*, iuxta initium. Ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον. Hodie αὐτῷ. TAYLOR.

μάτιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι, Πείσων δ' αἰσθόμενος [21] εἰσέρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα, καλεῖ τῶν 6. ὑπηρετῶν δύο, καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ ἐχ ὅσον ὡμολογήκειν [22] εἶχεν, ὦ ἄνδρες δικα-

21. αἰσθόμενος] scil. ἐμὲ ἀνοιγνύντα τὴν κιβωτὸν, ἢ πολὺ ὂν ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον.

22. ὁμολογεῖν] *Stephanus*, ὡμολογήκειν, *promiseram*. Potes etiam ὡμολόγων. Paulo ante, τὰ ἐνόντα, *quae insunt*, vel *ineraut;* vt Luc. XI, 41. πλὴν τα ενοντα δότε ἐλεημοσύνην, *sed date eleemosynam* QVAE INSVNT: nempe in *calice et catino;* hoc est, *potum* et *cibum;* prout postulat Sensus et Argumentatio, quam corrupit praua distinctio com. 30. vbi vulgo distinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur ἔσωθεν cum ὑμῶν: cum ita distingui oporteret, τὸ δὲ ἔσωθεν, (scil. τῦ ποτηρίυ καὶ τῦ πίνακος, vt paullo ante, τὸ ἔξωθεν τῦ ποτηρίυ καὶ τῦ πίνακος) ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας: *internum* (ita loqui liceat) *vero* calicis et catini, *plenum est rapina et nequitia vestra:* id est, deliciis, quae paratae sunt ex opibus rapina partis, et ad intemperantiam versis. Pergam, quoniam ibi sum. Sequitur: *Stulti*, *nonne qui fecit quod deforis est*, *etiam id*, *quod deintus est*, *fecit?* id est, *Stolidi* ratiocinatores! si in honorem Dei, vel ad vitandam offensionem eius, *externum* calcis et catini a materiali pollutione purum tam sollicite seruatis; nonne multo fortior Ratio postulat, vt *internum* eorum a morali pollutione purum seruetis? *nonne* enim idem Deus, *qui externum* eorum *fecit*, *internum quoque fecit?* *Sed* vobis monstrabo veram munditiarum viam: *date eleemosynam* pauperibus *ea quae insunt* vestris calicibus et catinis, *et ecce*, (obseruate quid dicturus sum, ἰδὲ) *omnia* (calix et catinum, internum et externum, po-

δικασαὶ, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀργυρίῳ καὶ τετρακοσίας κυζικηνὰς, καὶ ἑκατὸν δαρεικὰς [23], καὶ Φιάλας

tus et cibus) *vobis munda* erunt. ita interpretor πάντα: quia neceſſe eſt, vt eius ſignificatio reſtringatur ad ea, de quibus ſermo fit: vt cap. XXI, 32. ἕως ἂν παντα γένηται: ſcil. *omnia* iſta, de quibus paullo ante locutus fuerat. At vnde Tu, inquies, hanc nouam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem diſertim adfirmantem video Matthaeum XXIII. 25. καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τῦ ποτηρίυ καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γεμουσιν (ſc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ παροψὶς: non dicit τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει) ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας, ſcil. ὑμῶν. Satis idoneus hic Sponſor. vide et comm. 26. MARKLAND.

Praeter alia, quae Scaliger et Stephanus hunc ad locum attulerunt, poſſit quoque ὡμολογῦμεν et ὡμολογήκεμεν probari. Ego Stephani coniecturam praetuli.

23. καρικὰς] Sic vulg. librarios omnis fefellit iſtud portentum, homines naſutos non fefellit. Procurarunt enim Schott. Palmer. et doctiſſimus *Mauſſacus*, ad *Harpocr.* in Δαρεικὸς, quem vide. Numi huius meminere ex antiquis *Arrian. expedit. Alex. l. 4. Plutarch.* in *Apophthegm. Lacon.* in libro *de fraterno amore*, in *Ageſil. Artaxerx.* et *Lyſandro*, et alibi, *Thucyd.* VIII. 28. *Plato* in *Lyſide*, *Xenoph.* in *Cyripaed.* et in *Expedit. Cyri* iunioris, *Herodot. Polym. 28. Melpom.* 166. *Lucian. Dial. Meretric. Ariſtoph. Eccl.* 598. vide σχ. *Aelian. V. H.* I. 22. praeter Lexicographos, *Pollucem*, *Heſychium*, *Harpocrat.* et *Suid.* Ex neotericis explicant et illuſtrant *Gronov. de pecuniis Vett. Sperling. de numis non cuſis*, *Hoſtus*, *Brerewoodus*, *O. IV. de Monetis*, *Bernard. de menſuris*, *et pond. Briſſonius de regno Perſarum*, *Alexand. ab Alexand. Genial. Dier.* IV. 15. ceterique quam plurimi. TAYLOR.

λας ἀργυρίου τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι 9.
δοῦναι. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώ-
σω. ἐξιοῦσι δέ μοι καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλό-
βιός τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόν-
τες· καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις,
καὶ ἐρωτῶσιν, ὅπη βαδίζοιμεν. ὁ δ' ἔφασκεν, εἰς τὰ 12.
τοῦ ἀδελφοῦ [24] τοῦ ἐμοῦ, ἵνα καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰ-
κίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέλευον βαδίζειν, ἐ-
μὲ δὲ μεθ' αὑτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Πεί-
σων δὲ προσελθὼν σιγᾷ μοι παρεκελεύετο, καὶ
θαρρεῖν, ὡς ἥξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐ- 15.
τόθι Θέογνιν, ἑτέρους φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες

ἐμὲ

καρικοὺς] Recte *Schottus* Δαρεικούς, (hoc enim opinor voluit, licet in impresso mendóse legatur δαρυκοὺς) et confirmat Harpocration. De hoc numismate vide *Perizonium* ad Aelian. Var. Hist. I, 22. MARKL.

24. εις τα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ] *ad domum fratris mei.* Hinc illustratur Lucas II, 49. εν τοις τοῦ πατρός μου, *in domo patris mei.* Sic Iosephus Antt. Iud. XVI, 10. segm. 1. ἦν δ' αὐτῷ καταγωγὴ εν τοις Αντιπάτρου: *hospitio autem Antipatri domo utebatur.* Sic ἐγγὺς των Πυθοδώρου, *iuxta Pythodori aedes*, Demosthenes adu. Cononem. Miror aliquos hunc Lucae locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quaesiuisse, et non statim sciuisse, vbi futurus eram. vbi enim quaerendus erat *Filius*, nisi *in domo Patris* sui? Emphasis quoque est in istis, τοῦ πατρός μου. Maria enim supra dixerat, ὁ πατήρ σου, de *Iosepho* loquens: Iesus vero ex hoc responso dat iis intelligere, *Deum*, non *Iosephum*, Patrem eius *reuera* esse. MARKLAND.

ἐμὲ πάλιν ᾠχοντο. ἐν τοιούτῳ [25] δ' ὄντι μοι κινδυ-
νεύειν [26] ἐδόκει, ὡς τῷ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος
ἤδη. καλέσας δὲ [27] Δάμιππον, λέγω πρὸς αὐτὸν
18. τάδε, „Ἐπιτήδειος μέν μοι τυγχάνεις ὤν, ἥκω [28]
δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν· ἀδικῶ δ' ἐδέν· χρημάτων δ'
ἕνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ ἓν ταῦτα πάσχοντί μοι πρό-
θυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν
σωτηρίαν". ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδό-
21. κει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θέογνιν μνησθῆναι·
ἡγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον δι-
δοίη. ἐκείνου δὲ διαλεγομένου Θεόγνιδι, (ἔμπειρος γὰρ
ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ἤδειν, ὅτι ἀμφίθυ-
ρος εἴη) ἐδόκει μοι ταύτῃ πειρᾶσθαι σωθῆναι· ἐν-
24. θυμουμένῳ, ὅτι, ἐὰν μὲν λάθω, σωθήσομαι· ἐὰν δὲ

φθῶ,

25. ἐν τοιούτῳ κ. τ. λ.] Locus aſperrimus. Quis non adripiat, ἐν τοιούτῳ δ' ὄντι μοι κινδύνῳ φεύγειν ἐδόκει, ὡς τῷ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. TAYLOR.

Subauditur καιρῷ vel τόπῳ. Alias ſolent ἐν τοιούτοις vſurpare.

26. κινδυνεύειν] Ego equidem compoſitum ἀποκινδυνεύειν hic praeferrem, tentare fortunam, aleam iacere, experiri, ſucceſſurumne ſit, nec ne.

27. δὲ bene ſi habet, vſurpatum hic eſt pro γὰρ, quod ſententia poſtulat. Et ſane nullas non formas ſententiarum induit δὲ.

28. ἥκω] duo ſubiicit haec momenta. 1) verſor nunc in domo tua. quapropter te decet hoſpitem tuum tueri, ſaluumque ſeruare ius hoſpitii. 2) oportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi maior eſt, quoniam tibi receſſus et latebrae et exitus domus tuae tibi noti ſunt.

ληφθῶ, ἡγούμην [29] μὲν, εἰ Θέογνις εἴη πεπεισμένος ὑπὸ τῦ Δαμνίππυ χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἧττον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως [30] ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς, ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν Φυλακὴν ποιυμένων· τριῶν δὲ θυ- 27.
ρῶν ὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Αρχένεω τῦ ναυκλήρυ, ἐκεῖνον πέμπω εἰς ἄξυ, πευσόμενον περὶ τῦ ἀδελφῦ. ἦκων δὲ ἔλεγεν, ὅτι Ερατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ [31] λαβὼν, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. κἀγὼ 30.
ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος, τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μεγάραδε. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τὸ ἐπ' ἐκείνων [32] εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, δι' ἣντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· ὅτῳ πολλῦ ἐδέησε 33.
κριθῆ-

29. ἡγούμην μεν, εἰ] verba malim ſic ſtrui. ἡγοῦμην, εἰ μὲν.

30. ὁμοίως] perinde ac ſi manſiſſem, nullo facto elabendi periculo.

31. ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Vſitatius eſt συλλαβὼν. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν — ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. et ita ſaepe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthaeus XXVI, 55. συλλαβεῖν με, *comprehendere me.* Nihil tamen muto. Vide Orat. I. Mox, pro τοιαῦτα πεπυσμένος, ſcribe ταῦτα. MARKLAND.

32. ἐπ' ἐκείνων] reuocaui bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano fruſtra et perperam cum ὑπ' ἐκείνων mutatam, quam Stephani coniecturam inſecuti editores retinuerunt. ἐπ' ἐκείνων eſt *eorum aetate*, illo tempore, quo illi ſumma rerum potiebantur.

κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεώς, τριῶν ἡμῖν οἰκιῶν ὄσων, ὀδεμιᾶς εἴασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι, πρόθεντο αὐτόν. καὶ πολλῶν
36. ὄντων ἱματίων, αἰτοῦσιν ὀδὲν ἔδοσαν εἰς ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅ, τι ἔκασος [33] ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦ-
39. τον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον, καὶ ἔπιπλα, καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα ὀδεπώποτε ὄοντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν (ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν) εἰς τοσαύτην ἀπλησίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν
42. ἀφίκοντο, καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο. τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἕλικτῆρας [34], οὓς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε τοπρῶτον ἦλθεν

33. ἔκασος] Vel potius ἑκάστῳ. TAYLOR.

ὅ, τι ἔκασος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν.] Lego, ὅ, τι ἑκάστῳ ἔτυχεν, ἔδωκεν etc. Sic Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφὸν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἴ τις ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκων. ita legendum pro προσήκουσα. 1 Cor. III, 5. 6. ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, ceruicalia, etc. Herodianus VIII, 13. vocat τὰ ἐπιτήδεια εἰς ταφὰς: vbi inepte legitur τροφὰς. MARKLAND.

Bene habet vulgata. Ad ἔκασος subauditur διδοὺς, aut ἔχων, aut φέρων, aut θέλων.

34. ἕλικτῆρας] Sic vulg. Inaures veterum nomi-

ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο. καὶ ὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς ὐσίας 122.1
ἐλέᾳ παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' ὥτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες· ὐ τύτων 3.
ἀξίως γε ὄντας τῇ πόλει· ἀλλὰ πάσας [35] τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς εἰσενεγκόντας [36], κοσμίως δ' ἡμᾶς αὐτὺς παρέχοντας, καὶ πᾶν τὸ προσαττόμενον ποιῦντας, ἐχθρὸν δ' ὐδένα κεκτημένως, πολλὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων 6.
λυσαμένως, τοιύτων ἠξίωσαν· ὐχ ὁμοίως μετοικῦντας, ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. ὅτοι γὰρ πολὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τὺς πολεμίως ἐξήλασαν, πολλὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες, ἀτάφως ἐποίησαν· πολλὺς

nabantur ἑλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Steph. Scal. Ελικτῆρας quoque habet Cod. *Coisl.* Ελικτῆρες. ἐνωτίων εἶδος. Λυσίας. Harpocr. De inauribus vide *Bartholini* opus poſthumum, *Caſp. Barthii* librum ſingularem, *Iſidorum*, alioſque, non tamen vt omittam praeclariſſimum *Dempſter. Paralipom. ad c.* 20. *Antiquitatum Roſini L.* I. TAYLOR.

ἑλυκτῆρας] Recte *Stephanus* ἑλικτῆρας. Harpocration: Ἑλικτῆρες, ἐνωτίων εἶδος· Λυσίας. Hunc locum forte innuit. Heſychius· Ελικτῆρες, ἐνώτια. Latine, *inaures.* MARKLAND.

35. πάσας τὰς] interponi velim μὲν.

36. εἰσφορὰς ἐνεγκόντας] Scribe εἰσενεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et ſaepiſſime. Vide Pollucem VIII, 15. ſegm. 157. MARKLAND.

Sic dedi, vt ille voluit.

9. πολλὰς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέσησαν [37]· πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι, ἐκώλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὥσθ' ἥκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν,
12. ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν· ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν. μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου ταὐγαθοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει, οὔτε πρὸς ἐμέ. τὸν ἀδελφὸν γάρ μου (ὥσπερ καὶ πρό-
15. τερον εἶπον) Ερατοσθένης ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος, οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἔρεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω·
18. ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου [38] διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου

37. πολλὰς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέσησαν. Voces τῆς πόλεως abundare videntur, cum ſatis fuiſſet ἀτίμους κατέσησαν. Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητο. et XXI. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι. Videntur poni debere ante ἐξήλασαν, vel poſt. Sic Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. MARKLAND.

Aut delenda ſunt iſta duo vocabula cum Marklando, aut leg. eſt ſic ἀτίμους καὶ ἀμοίρους τῆς πόλεως κατέσησαν.

38. περὶ τούτου] Omitti poſſent hae voces ſine aliquo ſenſus diſpendio. ſed non ideo eiiciendae ſunt: huiuſmodi enim Pleonaſmi ſatis ſunt frequentes. Vertendum vero, *de hac re*: non, *de hoc homine*, prout fe-

τάτω βλάβη, καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον, ὅσιον καὶ εὐσεβές. ἀνάβηθι ἔν μοι καὶ ἀπόκριναι, εἴ τι ἄν σε ἐρωτῶ. Απήγαγες Πολέμαρχον ἢ ὤ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιὼς ἐποίων. Ησθα δ' 21.
ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο [39] περὶ ἡμῶν; Ην. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι, ἢ ἀντέλεγες; Αντέλεγον. Ινα ἀποθάνωμεν [40]; Ινα μὴ ἀποθάνητε. Ηγούμενος ἡμᾶς ἄδικα πάσχειν ἢ δίκαια; Αδικα. Εἶτ', ὦ σχετλιώτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσειας, συνελάμβανες δὲ, ἵνα ἀποκτείνοις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φὴς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπεὶ- 27.
δὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγαγες; εἶθ' ὅτι μὲν, ὡς φὴς, ἀντειπὼν, οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἴει ἐμοὶ καὶ τούτοισὶ δῶναι δίκην; Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰ- 30.
κὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει, φάσκων

ἀντει-

cit *Vanderheidius*. Pone etiam minimam Diſtinctionem poſt ὠφελείᾳ. MARKLAND.

39. ἐγίγνοντο] Sic dedi pro vulgari ἐγένοντο.

40. ἵνα ἀποθάνωμεν] interponi velim μὴ. Nam cum reſpondiſſet Eratoſthenes, ſe xxx tyrannis oblocutum fuiſſe, conſentaneum erat, aut Lyſiam interrogandi finem hic facere, aut, ſi quid tamen vltra vellet, hoc interrogare. *Nempe quo nos morti ne daremur?* cui reſpondet Eratoſthenes iisdem verbis. *Scilicet, quo vos morti ne daremini.*

ἀντειπεῖν) ὡς αὐτῷ * προσετάχθη [41]. ἐ γαὲ δή πθ ἐν τοῖς μετοίκοις πίσιν παὲ αὐτθ ἐλάμβανον. ἔπειτα [42] τῷ ἧσσον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅσις ἀντει-

41. προσετάχθη] sic dedi de meo pro vulgari ἐτάχθη.

42. ἔπειτα κ. τ. λ.] Iamdudum vidi locum ita reſcribi debere. επειτοι τῳ (i. e. τινὶ) ηττον εἰκὸς ἦν προσαχθῆναι, ἢ κ. τ. λ. Nam ἧττον et πίσιν ſcriptione quam propiſſime abſunt. Ηττον quoque, quod ſerius vidi, ſubiecit CANTERVS. TAYLOR.

τῷ πίσιν εἰκὸς ἦν προσαχθῆναι; ἢ ὅσις etc.] Delendam puto vocem πίσιν, vtpote a Librario ex praecedenti male repetitam. pro ea bene legi poſſet ἧττον, (ſublata Interrog. nota poſt προσαχθῆναι) niſi a veſtigiis vulgatae nimis recederet. πίσιν vero nequaquam ad rem. Quae paullo ante ſunt, ſic diſtinguas: καὶ μὲν δὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει Φάσκων αντειπειν) ὡς αὐτῷ ἐτάχθη: *ac ne in hoc quidem illi credere par eſt*, (ſi *concedamus illum vera dicere, cum affirmat* SE CONTRADIXISSE) *ex mandato illum egiſſe.* Alludit ad verba Eratoſthenis, in Reſponſione eius ſupra allata, ἀντέλεγον, et, προσαχθέντα ἐποίουν. Porro, πίσιν ἐλάμβανον eſt *fidem accipiebant*, ſcil. *per iusiurandum*, ἥτις ἐσὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις πίστις, vt loquitur Noſter Orat. XIX. ſatis in his Orationibus vſitata phraſis. Interpres tamen male cepit. MARKLAND.

Bene habet ἔπειτα. eſt enim hoc alterum argumentum. Sed πίσιν cum ἧσσον mutaui. eccui alii videntur tyranni hoc minus fuiſſe mandaturi; ſeu, aliis verbis, cuicunque alii potius, quam tibi, videntur hoc negotium demandaturi fuiſſe. Olim ſuſpicabar ita ſcriptum fuiſſe, ἔπειτα τῷ πιστὸν, ἐκείνῳ προσαχθῆναι, ὅσ-

ἀντειπών γε ἐτύγχανεν, καὶ γνώμην ἀποδεδειγμέ- 33.
νος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἧττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι, ἢ
τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκεῖνοι ἐβούλοντο [43] πραχθῆναι;
ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἱκανή μοι δοκεῖ πρό-
φασις εἶναι τῶν γεγενημένων, εἰς τοὺς τριάκοντα 36.
ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς τριάκοντα, ἂν
εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέ-
χεσθαι; εἰ μὲν γάρ [44] τις ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυ-
ροτέρα αὐτῆς [45], ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ
τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως 39.
αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν δὲ παρὰ τοῦ [46] ποτε
καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς τριάκοντα λέ-
γειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐ-
ποίουν; καὶ μηδὲν δὴ [47] ἐκ τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἐν τῇ
ὁδῷ

τις — eccui credibile eſt, hoc demandatum fuiſſe ei, qui —

43. ἐβουλεύοντο] Sic vulg. Sanior eſt lectio Cod. *Coisl.* quam et ego quoque vidi fuiſſe neceſſariam, priusquam eam auctoritatem conſecutus eſſem. ἐβουλοντο. TAYLOR.

ἐβουλεύοντο πραχθῆναι] Lege, ἐβούλοντο. Sic Orat. XII. ἵνα ῥᾳδίως ἃ βούλοιντο διαπράττοιντο. et ſic paſſim. MARKLAND.

44. εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Lego εἰ μὲν γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει, etc. TAYLOR.

45. αὐτῆς] malim ταύτης.

46. νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit praeter Canterum. Νῦν δὲ παρα του. TAYLOR.

Dedi παρὰ τοῦ (id eſt παρὰ τίνος *a quonam?*) pro vulgari παρ' αὐτοῦ.

47. καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum inſigni medela

42. ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα [48], ὃν

macto. Nam et grauiſſime exceptus eſt, et caeteri ante me fere omnes conclamarunt potius, quam adiumento praeſto erant. Punge igitur poſt ἐποίουν. Perfecta eſt ea ſententia. Tum autem pergas. Καὶ μην ηδη ὠκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατα τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αυτον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. Vbi vides iſtud ὃν ante συλλαβὼν oriri ex priori voce exeunte. Cetera omnia eaedem fere ſunt literae. Praeiuit aliquo modo Canter. Καὶ μὴν ἔδει κ. τ. λ. *Groulartus* haec interpretatione non donauit. TAYLOR.

καὶ μηδὲν δὴ] Lege, καὶ μὲν δὴ, vt in quauis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ μηδὲν δὴ βελεύειν, reſtituit *Stephanus* καὶ μὲν δή. MARKLAND.

Vt paucis rem peragam, totum hunc locum ſic ponam, vt Lyſias, ſi non ita reliquit, videtur ſaltim voluiſſe ſcribere, ſententia illuc lectorem deferente. Nam verba ipſa dare negatum nunc eſt. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δύναιτο προφασίζεσθαι, (vel οὐδὲ τοῦτο ὠφελήσειεν ἂν αὐτὸν λέγοντα) ὅτι ὠκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, σώζων τε αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, πολέμαρχον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. neque hoc poterit ad ſui excuſationem afferre, (vel, nil ei proderit hoc excuſare,) quod Polemarchum in carcerem abduxerit a ſe, non domi eius, ſed in via publica comprehenſum; quem comprehendiſſet ipſe ideo, quod ſaluti ipſe ſuae cauiſſet, et paruiſſet mandatis xxx virorum.

48. καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα] Suſpicor has voces ex loco ſuo motas eſſe, et pertinere ad praecedentem ſententiam: hoc modo: εἰπερ ἐξῆν τοῖς Τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσαχθέντα, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ ὠκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὃν

ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες [49] ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. καίτοι εἰ χρὴ τούτοις [50], διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἑτέρους ἀπο-

μεῖς δὲ πάντες ὠργίζεσθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, etc. Certe omnia ſic optime cohaerebunt. Pro αὐτὸν reſcripſi αὑτὸν, *ſeipſum*, de Fratre enim ſuo loquitur: et deleui ὃν, natum forte ex praecedente ſyllaba. Ante ὅσοι intelligendum eſt αὐτοῖς: quae Ellipſis Noſtro et omnibus vſitatiſſima eſt. MARKLAND.

49. πάντες] aut cum πᾶσιν eſt mutandum, aut vtrumque eſt copulandum, vt ſit πάντες πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim.

50. τούτοις] videtur quidem oppoſitio eſſe inter τούτοις et ἐκείνοις. verum ſi τούτοις ſeruatur, ſententia exit impedita, aut potius nulla. non enim video, quo referri poſſit alio, quam eodem, quo τούτοις proximum ſuperius redit, ſcil. ad xxx. tyrannos. Verum nemo tum xxx. tyrannis ignoſcebat ideo, quod alios peſſum dediſſent ſui conſeruandi cauſa. quare malim τοῖς h. l. legi. quamquam ſi venia debetur iis, qui alios peſſumdant, quo ipſi ſalui maneant, multo maximo iure debetur ea venia iis, qui, a xxx. tyrannis ablegati, in domus ciuium irrumpebant, et ciues illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratoſthene ſecus eſt, qui Polemarchum non domo extractum, ſed media e via publica correptum in carcerem egit. Tum docet orator, quare minus peccauerint, et maiore venia digni ſint hi, ſi qui ciues domibus extraxiſſent, quam qui e ſemita publica corripuiſſent. Nam, ait, qui miſſi a tyrannis in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperiſſe, quos reperiſſent, capite ſuo culpam luebant. Verum infitiari a ſe viſum

123. 1. ἀπολέσασι, συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις [51] ἂν δικαιότερον ἔχοιτε [52]. κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι, μὴ ἐλθεῖν [53], καὶ καταλαβεῖν ἐξαίρνοις γενέσθαι. τῷ 3. δὲ Ερατοσθένει [54] ἐξῆν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπήντησεν· ἔπειτα, ὅτι οὐκ οἶδεν. ταῦτα γὰρ ἔστε ἔλεγχον, ἔστε βάσανον εἶχεν· ὥστε μηδ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν βουλομένων [55] οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι· χρῆν δέ σε, ὦ Ερατόσθενες, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον 6. τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως [56] ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι, ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολωμένους συλλαμβάνειν [57].

aut noſcitatum eſſe, cui in via publica occurriſſet, id vero periculo carebat.

51. *ἐκείνοις*] ſcil. qui ciues e domibus ſuis extractos in carcerem agerent.

52. *δικαιότερον ἔχοιτε*] ſcil. quam illis, qui ciues media de via publica abripiunt.

53. *μὴ ἐλθεῖν*] ſc. eam in domum, in quam miſſi fuiſſent.

54. *Ἐρατοσθένει*] quippe qui Polemarchum non domo extraxiſſet, ſed e via corripuiſſet, vt ep. 121. 29. conſtat.

55. *βουλομένων*] ſcil. *ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδόμενον.*

56. *τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι*] Contrarium dicere voluit, *δικαίως ἀποθανεῖσθαι*: Cui ſtatim opponitur, *τοὺς ἀδίκως ἀπολωμένους.* MARKLAND.

57. *ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν*] ſi *συλλαμβάνειν* ſenſu vulgari hic accipitur, pro *comprehendere*, vocabula ſecundum, tertium et quartum ſunt ſuperuacanea, nam modo praeceſſerunt. Sin autem ſenſu *adiuuandi, operam nauandi*, accipies, et antitheton hic ſubeſſe cenſebis, quod vero ſimile nemini non videbitur, qui Lyſiam norit, leg. erit *ἢ τοῖς ἀδίκως*

νῦν δὲ σὺ τὰ ἔργα φανερὰ γεγένηται, οὐχ ὡς αἰνιαμένου, ἀλλ' ὡς ἡδομένου τοῖς γιγνομένοις, ὥστε τοσόνδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον, ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε λεγο- 9.
μένων [58] τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ αὐτῶν οὐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. οὐ γὰρ μόνον ὑμῖν παρεῖναι [59] οὐκ ἐξῆν, ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὥστε ἐπὶ τούτοις ἐσὶ, πάντα τὰ κακὰ εἰργασμέ-

ἀποκλύσι συλλαμβάνειν, *quam operam nauare ſceleratis inſontes opprimentibus.*

58. τῶν τότε λεγομένων] eorum ſermonum, quos Eratoſthenes tum ad xxx tyrannos reuera habuit, ad peſtem inſontibus ciuibus conſciſcendam, non horum, quos nunc iactat a ſe habitos pro defenſione noſtri, quos ſermones ille nunquam habuit, ſed comminiſcitur modo nunc, ſui purgandi cauſa, quo vos fallat, atque e manibus veſtris elabatur.

59. ὑμῖν παρεῖναι] Lege, ὑμῖν, *vobis*, ſcil. τοῖς Τριάκοντα, veſtris conſultationibus. ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, *ſed ne illis quidem* (ſc. damnatis) *adeſſe permiſſum fuit.* Artificioſe et vt Inuidiam augeat. Orat. XIX. ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκουν. Mox pro ποιήσαις ſcribo ποιήσειας. MARKLAND.

Bene habet ὑμῖν, neque eo carere poteſt oratio, at altero vocabulo ὑμῖν facillime poteſt; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις ἐν ὑμῖν e praemiſſis facile ſubauditur. nobis non ſolum non licuit intereſſe veſtris deliberationibus, ſed ne eſſe quidem domi noſtrae, manere in domiciliis noſtris, verum exſulandum nobis propter vos fuit. idem eſt ac ſi dixiſſet παρ' ὑμῖν αὐτοῖς εἶναι, οἴκοι μένειν.

γασμένοις τὴν πόλιν, πάντα τἀγαθὰ περὶ αὑτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι ἃ φεύγω, ἀλλ' ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ, τί ἄν ποτε ποιήσαις [60] συνειπὼν, ὁπότε ἀντειπεῖν Φάσκων, ἀπέκτεινας Πολέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν [61] εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύγχετε αὐτῷ, ἢ καὶ υἱεῖς, ἀπεψηφίσασθε [62]; δεῖ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Ερατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς ἂν ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ ὡμολόγησεν ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν [63] περὶ αὐτοῦ πεποίηκε. καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων ἥκουσιν, εἰσόμενοι, τίνα γνώμην περὶ τούτων ἔξετε. ὧν οἱ μὲν ἡμέτεροι [64] ὄντες πολῖται, μαθόντες ἀπίασιν, ὅτι

60. ποιήσαις] F. πεισθείας. TAYLOR.

Quaſi non idem ſit ποιήσαις atque πεισθείας! aut quaſi Lyſias vbique locorum cogendus eſſet attice loqui! Quot locis obliti eſtis, o boni, Lyſiam attice docere loqui! Abundabatis profecto vos ambo otio, quibus tantas minutias conſectari vacaret.

61. τὶ ἄν] ſcil. ἐποιεῖτε, aut ἐποιήσατε. niſi potius alterutrum addendum eſt.

62. ἀπεψηφίσασθε;] Vel deeſſe videtur ἄν, vel legendum ἀποψηφίσαισθε. MARKLAND.

Videtur poſt hoc vocabulum ἀπεψ. deeſſe reſponſio ϛ. *abſolueretiſne? neutiquam.*

63. διαψήφισιν] Exponit *Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. notar. 46. TAYLOR.

64. ἡμέτεροι] imo vero ὑμέτεροι. Lyſias, qui ciuis Athenienſis non eſſet, dicere non poterat, *ciuis noſter*, at poterat *veſter* dicere, id quod inquilinum decebat.

ἢ δίκην δώσουσιν, ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν ἐφίενται, τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυσ- 21.
τυχήσαντες δὲ, τὸ ἴσον ὑμῖν ἕξουσιν. ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται, πότερον ἀδίκως τοὺς τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες, λαβόντες [65] ἀφήσουσιν, ἦπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ 24.
ὑμῶν τετιμένους [66]. ὅκου δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγοὺς, οἳ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ὅτι [67] διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης [68]

ἀνε-

65. λαβόντες] scil. ὑποχειρίους ἐκείνους, ὑφ' ὧν κακῶς πεπόνθασι.

66. τιμένους] τετιμένους. Canter. Non adsequor. Lege περιεργως ὑπὲρ ὑμῶν τιμουμένους. TAYLOR.

ὑπὲρ ὑμῶν τιμουμένους] Lego, τιμωρουμένους, *vestri gratia poenas sumentes:* vt infra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκ Πειραιέως τιμωρήσασθε. Mox, pro ὅτε mallem ὅτι. Ista vero periodus longa ita distinguenda est: τούτους δὲ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύναντο, ἐπολέμησαν — ἀποκτιννύναι, ἐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς — κολάζεσθαι. Male plene distinguebatur post ἀποκτιννύναι. MARKLAND.

Ego nullus dubitaui Canteri certissimam emendationem τετιμένους admittere.

67. ὅτι] sic dedi ad mentem Marklandi, pro ὅτε vulgari.

68. τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης] potest ferri, si necesse est, vt multa alia dura et aspera. mihi tamen videtur Lysias reliquisse τοὺς ναυαγοῦντας ἐκ τῆς θαλ.

69. τεθνειότων] recurrit haec forma p. 125. 19. vsitatior tamen est altera, quae pro diphthongo sim-

ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώσατε, ἡγεμένοι χρῆναι
27. τῇ τῶν τεθνεώτων [69] ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λα-
βεῖν· τέτες δὲ δὴ [69b.], οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθό-
σον ἐδύναντο ἐποίησαν [70] ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας,
ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἑ-
κόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτιννύναι·
30. οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας * ὑφ' ὑμῶν [71]
ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι; ἐγὼ τοίνυν, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, ἠξίουν [72] ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγο-
ρημένα· μέχρι γὰρ τέτε νομίζω χρῆναι κατηγο-
33. ρεῖν, ἕως ἂν θανάτε δόξῃ τῷ Φεύγοντι ἄξια εἰρ-
γάσθαι [73]. * ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα

plex ε dat, quam formam vbique locorum Lysiae reſtituendam arbitror.

69. b. τέτες δὲ δὴ, οἳ] particulam δὴ e Vindobon. addidi.

70. ἐποίησαν] aut ante aut poſt hoc vocabulum deeſt ὑμᾶς. *in culpa fuerunt, vt vos praelio nauali vinceremini.* deſignat illam Athenienſibus fatalem ad Aegoſpotamos pugnam.

71. ὑφ' ὑμῶν] ſic dedi de meo, pro ἀφ' ὑμῶν vulgari.

72. ἠξίουν] Sequi debebat aliquid huic reſpondens. Incipit ſic. ego equidem exiſtimabam, oportere, quae adhuc attuli capita, ad accuſandum ſufficere. Iam ſequi debebat quod non ſequitur. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με ἐνταῦθα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμως καὶ αἰσχρῶς ἐρατοσθένει πεπραγμένα. Fatebor equidem expreſſis verbis haec non legi. Verumtamen inſequentia idem dicunt quoad ſententiam, vt nihil deeſſe videatur.

73. ταῦτα γὰρ ἐσχάτην δίκην etc.] Opinor ταύ-

παρ' αὐτῶν λαβεῖν· ὡς' ἐκ οἶδ', ὅ, τι δεῖ πόλλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ ἀδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστε τῶν πεπραγμένων δὶς ἀποθανόντες, δίκην δῶναι δύναιντ' ἄν [74]. ἐ γὰρ δὴ ἐδὲ τοῦτο * αὐτῷ [75] προσήκει ποι- 36.
ῆσαι,

τη, *hoc modo*, ſcil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτη μὲν ἄρα ψεῦδος ἐν Θεῷ ἐκ ἔνι: *hoc igitur modo* (vel, *hac parte*) *falſum in Deo non eſt.* vbi vulgo ſtulte legitur, ποιητὴς ἄρα ψευδὴς, *poeta falſus.* MARKLAND.

Dedi de meo ταύτην, pro vulgari ταῦτα. poſtmodum reperi meam coniecturam a Vindobonenſi confirmatam.

74. δίκην δῶναι δύναιντ' ἄν.] *Si bis*, inquit, *pro ſingulis eorum factis moriantur, non poſſunt poenas dare.* Dicere debuit *iuſtas poenas*, vt bene Interpres. hoc vero videtur eſſe, δίκην δῶναι ἀξιαν δύναιντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξιαν εἴποσαν τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανὴν. et ita Demoſthenes de Corona: ἐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξιαν λαβεῖν. Sed clare Noſter Orat. XXVIII. ἐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστε τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν δῶναι δίκην ἀξιαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' ἐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτὸς δίκην ἀξιαν δεδωκέναι, etc. Vide et Iſocrat. in Buſirid. encomio. MARKLAND.

75. αὐτῷ] vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, vt e Tayloro didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῷ. cum ſic iam correxiſſem, reperi poſtmodum in Vindobonenſi pariter αὐτῷ legi. Poterat quoque e lectione Coisliniani αὐτὸν effici, pari iure, parique conuenientia, vt accuſatiuus cum infinitiuo ποιῆσαι conſentiret. Ego vero datiuum cum προσήκει cohaerentem praetuli.

ἦσαν, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰθισμένον ἐστίν [76]· πρὸς μὲν τὰ κατηγορούμενα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα [77] λέγοντες ἐνίοτε [78] ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες, ὡς στρατιῶται ἀγα-
39. θοί εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες· ἢ πόλεις [79], πολεμίας ὅσας,

76. ἐστιν] poſt hoc vocab. deeſſe videtur εἰώθασι γὰρ πολλοὶ. aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογοῦνται.

77. ἕτερα] a *cauſa* aliena. num etiam a *veritate*? vt ſignificet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τοῦ προκειμένου ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεζευγμένα.

78. ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίους ἐξαπατῆσαι. TAYLOR.

ἐξαπατῶσιν] Conſtructio videtur poſtulare ἐξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἐξαπατῆσαι δὲ. Sed et porro: quomodo hoc eſt ἐξαπατῆσαι *decipere*, ſi, quod ſequitur, *demonſtrent* Rei ſe eſſe ſtrenuos milites, vel aliter bonos ciues? a *cauſa* quidem *abducere* hoc eſt, ſed non *decipere*, ſi *reuera* monſtrent ſe tales eſſe, quales prae ſe ferunt. Παραλογισμὸς hic eſſe videtur: et ſuſpicor vocem ἀπαντῆσαι *occurrere* latere ſub iſta ἐξαπατῶσιν. MARKLAND.

Bene habet h. l. vulgata. non enim ſemper fallebant iudices eiusmodi praeſtigiis, ſed interdum ſolummodo, ſi ſic contingeret.

79. τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et diſtingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἐπεὶ κελεύετε αὐτοὺς ἀποδεῖξαι etc. Si *enim* huiuſmodi dicant, *iubete illos demonſtrare* etc. ſic diſtinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν κατεδουλώσαν-

φίλας ἐποίησαν. ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸν [80] ἀποδεῖξαι, ὅπως τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν· ἢ ναῦς ὅπως τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν· ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτή- 42.
σαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν [81] κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων [82] ἐσκύλευσαν, ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ 124.1
περὶ τὴν Αττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδή-
λωσαν [83], ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ Λακεδαιμονίων προσ-

ταττο. Aristoteles apud Demetrium περὶ Ερμηνείας: Ποίαν τοιαύτην πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἵαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν; Sensum et paene verba Lysiae exscribit Aristoteles. MARKLAND.

Dedi, vt Markland praeceperat. facile potuit ἢ in concursu cum π elidi, cum forma literarum paene similis inter eas sit.

80. αὐτὸν bene habet. redit ad Eratosthenem, qui solus de xxx tyrannis tum Athenis supererat, et in iudicio stabat, vtpote reus. ἀπέκτειναν autem vna cum reliquis tyrannis Eratosthenem quoque complectitur; qui quod solus supereſſet, scelerumque fuisset omnium consors, pro absentibus respondere iubetur.

81. ἡμετέραν] imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lysiae inquilini hominis, non ciuis.

82. τῶν πολεμίων] subaudi τοσαῦτα, nisi addere mauis.

83. ἐδήλωσαν] Sic vulg. Nihil verius correctione nostra. Quam etiam vtcunque tuetur Cod. *Coisl.* TAYL.

καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν. ὅτι ἀδὲ etc.] Lego, καὶ ὑμᾶς ἐδήλωσαν· οἳ ἀδὲ τὸν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ' ὡς

ταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' οἷς [84] αὐτοῖς τὴν ἀρ-
3. χὴν ἅτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. πολλάκις ἂν
ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν·
πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστιν, αὐτούς
τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους
ἐπαινεῖν [85]. ὁ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
6. τὰ ἐναντία ἔπραξεν [86], ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τετρα-
κοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς, ἔ-
φευγεν ἐξ Ελλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν
ναῦν, μετὰ Ιατροκλέους, καὶ ἑτέρων, ὧν τὰ ὀνόμα-
τα οὐδὲν δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο, τὰ-
9. ναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἔπραττ-

τεν

(non οἷς) αὐτοῖς etc. Mox, pro αὐτούς τε, ſcribe, αὐτούς τε. MARKLAND.

84. ἀλλ' οἷς κ. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. TAYLOR.

85. ἐπαινεῖν] Deeſſe aliquid vehementer ſuſpicor. TAYLOR.

Animaduertens Taylor οὐ γὰρ non ſtringere, hic aliquid deeſſe ſuſpicatus eſt. Deeſt vtique aliquid ad ſententiam. verum vtrum auctor ipſe id reticuerit acuto et attento lectori de ſuo ſupplendum, an ſupinitas librariorum, an alia quaepiam fraus temporum, ea, quae ille ſcripta reliquiſſet, oppreſſerit, id pro certo non auſim arbitrari. Vtcunque eſt, articulorum, nunc quidem hiantium, hic eſt nexus. ὅτι δὲ ἔστος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. eiusmodi ſceleratum autem eſſe Eratoſthenem, nunc demonſtratum eo, ſcil. qui et ipſe ſcelera committere haud dubitet, aliosque facinoroſos laudet.

86. τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidiſſe vox οὗτος, vel Ερατοσθένης. MARKLAND.

τεν. καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτῶν παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία, καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι ὔσης, ὅθεν[87] τῆς ξάσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἑταίρων[88], συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν[89], ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ 12.

τῷ

87. ὅθεν τῆς ξάσεως ἤρξαν] gemino modo haec possunt accipi, aut pro parentheticis, *(vnde quoque molitionem suam rerum nouarum auspicati sunt)* aut pro interrogatione. *vnde tandem res nouas moliri coepere?* vt respondeat πέντε — *quinquecuiri* —

88. ἑτέρων] „Lego εταιρων, vt et infra: vbi legitur ετεροι μὲν ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego εταιροι. Et haec emendatio firmatur et ex ipsa sensus ἀκολουθία et ex ipsis *Lysiae* verbis infra, vbi de Critiae et Chariclis ἑταιρείᾳ loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam singuli suas ἑταιρείας et factiones, quibus opprimebant remp. et iis vtebantur ad sua priuata emolumenta. *Thucyd.* lib. 8. Ελθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίων ἀφανῶς ἕνα ἕκαστος καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ελληνες νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο, εἴ τι που δέοι χειρουργεῖν. Quos autem hic *Lysias* vocat ἐφόρους, *Thucydides* eodem libro videtur vocare πρυτάνεις.„ PALMER.

89. συναγωγεῖς μ. τ. πολιτῶν] idem est ac si dixisset, quod vtique fuisset planius, ὀνόματι μὲν συναγωγεῖς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἄρχοντες τῶν συνωμοτῶν. opponuntur hic speciosa turpibus, συναγωγεὺς honestum et blandum, ἄρχων inuidiosum. πολίτης molle et ciuile, συνωμότης horribile; vt conciliatores

τῷ ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης
15. καὶ Κριτίας ἦσαν. ἔτοι δὲ Φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς
Φυλακὰς [90] κατέστησαν, καὶ ὅ, τι δέοι χειροτονεῖ-
σθαι καὶ ὅστινας χρὴ ἄρχειν [91] παρήγγελλον, καὶ
εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι ἦσαν. οὕτως
οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων,
18. πολιτῶν ὄντων, ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μήτ' ἀγαθὸν
μηδὲν ψηφίσεσθε [92], πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε.
τοῦτο

concordiae ciuilis facibus atque tubis discordiarum et factionum.

90. *Φυλακὰς*] Ita vertit *Groulartus. Hi tribunos* in custodia *constituerunt.* Sed corrigendum *Φυλας.* Populus enim per *Φυλας* suffragia tulere, quorum hi *κύριοι* erant futuri. TAYLOR.

ἐπὶ τοὺς Φυλακας] Plane legendum, *Φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλας κατέστησαν.* Vide sequentia. MARKL.

Est vtique prima fronte speciosum *Φυλὰς*, quod post Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius pensitata censeo nunc vulgatam bene habere. primum enim *Φυλὰς* repeti nil opus erat, quod satis in *Φυλάρχους* esset conspicuum. deinde potius *ἐπὶ τῶν Φυλῶν* aut *ἐπὶ ταῖς Φυλαῖς* videtur dicturus fuisse. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. constituebant phylarchos ad custodias vel vigilias obeundas, et ad praesidendum in locis vrbis opportunis.

91. *ἄρχειν*] videtur hic locus ita constituendus. *καὶ ὅστινας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ὅστινας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον.*

92. *ψηφίσεσθε*] imo vero *λήψεσθε.* vt neque bonum quodpiam adipiscemini.

τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίσαντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων, δυνήσονται. καὶ ὑμᾶς ἠγοῦντο [93], τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων 21.
οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράττοντας, (οὐ γὰρ ἂν δυναίμην) ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας· καίτοι εἰ ἐσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν [94] ἂν αὐτῶν· καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν 24.
σφετέρων ἁμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον, καὶ τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥᾳδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν οὖν τού- 27.
τους τοσαῦτα λέγω. τοὺς δὲ μάρτυρας [95] μοι κάλει.

καὶ

93. καὶ ἡμᾶς ἠγοῦντο] Scribe ὑμᾶς. MARKLAND.
Sic dedi, pro vulgari ἡμᾶς.

94. κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Lege, αὐτοῖ: *contra ſeipſos teſtimonium dicerent.* Sic infra: οἱ τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p. 151. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. MARKLAND.

κατεμαρτύρουν αὐτῶν] redit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiuerant, quum ipſe Eratoſthenes ore ſuo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui ſocii atque miniſtri, vel principes potius ſcelerum Eratoſtheni fuerant. Hi, ſi ſaperent, teſtimonium erant aduerſus eos, xxx tyrannos puta, et in his Eratoſthenem, dicturi.

95. μάρτυρας] teſtaturos nempe, ſe audiuiſſe ex Eratoſthene, cum affirmaret, in collegio Ephororum ſe quoque fuiſſe.

καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀνηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν ἀρχὴν καταξαὶς, ἀγαθῶ μὲν ὐδενὸς μετέσχεν, ἄλ-
30. λων δὲ πολλῶν [96]· καίτοι εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βελῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἁπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν. καὶ Βάτραχος [97] καὶ Λισχυλίδης ὐ τἀληθῆ μηνύουσιν [98], ἀλλὰ τἀλη-
33. θῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγ-

96. ἀγαθῶ μὲν ὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν] Forte, κακῶν δὲ πολλῶν: vt ſupra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ' ὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. Dixiſſet potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide Orat. III. ad finem. MARKLAND.

Durior atque contentioſior ſi ſis, haud ſcio, an ἄλλων defendere poſſis. Neque enim deſpero exempla inueniri, vbi ἄλλα vſurpatum ſit pro κακά. praeſertim cum de bonis, quae illorum ſunt contraria, mentio, vt hic factum eſt, praeceſſerit. Sic Latini quoque *ſecus* et *ſecius* vſurpant.

97. καὶ Βάτραχος, κ. τ. λ.] Locus non ſine meliorum Codd. ope ſanandus. TAYLOR.

98. ὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ — εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc eſt circulus iſte Epicharmi,

Τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγὼν ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών.

Scribe vero, ἀλλ' ἄτ' ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. *Sed tanquam vera, a triginta viris conficta, deferunt.* MARKLAND.

Pro poſteriori τἀληθῆ aut τὰ ſolummodo, merus articulus, nil aliud, videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λάθρα ὑπὸ τ. τ.

συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, ὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. ἕτεροι 99
γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, ὧν ὐχ οἵόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. ὁπόσοι δ' εὖ- 36.
νοι φασὶν εἶναι, πῶς ὐκ ἐνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοί τε τὰ βέλτιστα λέγοντες, καὶ τὺς ἐξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες; ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν, ὅτι ἐδεδοίκει, (καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔστω) ὅπως τι μὴ Φανήσεται 100 ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιού- 39.
μενος· εἰ δὲ μὴ [1], ἐνταυθοῖ [2] δῆλος ἔστω, ὅτι ἐκεῖνά

τε αὐ-

99. ἕτεροι] εταιροι, vt monuit, *Palmer.* ſupra. TAYLOR.

Adeo amplexus fuerat hanc Palmerianam depraua-tionem Taylor, vt eam textui ſuo inferciret. Ego ve-terem probam lectionem ἕτεροι reuocaui.

100. ὅπως τὶ μὴ Φανήσεται] Forte ὅπως μή τι Φανήσεται. Vide tamen Demoſthenem Philipp. IV. ἄν τι μὴ νῦν ἐπανορθωσώμεθα. Paullo ante, pro αὐτοί τε, iterum reſcribendum αὐτοί τε, *ipſique.* MARKL.

1. εἰ δὲ μὴ] In hac regione deeſſe aliquid, paret, ſiue poſt ἐναντιούμενος, ſiue poſt εἰ δὲ μὴ. Si prius, ſic fermè hiatum ſarcias. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι ὑμᾶς ἡγοῦμαι τοῦτον συνεωρακέναι ψευδόμενον *ego vero vos iam dudum hunc Eratoſthenem autumo noſcitaſſe mentientem. Sin autem minus hoc deprehenderitis, ſaltim nunc* — Sin autem poſterius verius habebimus, ſic ferme — ἐναντιούμενος. εἰ δὲ μὴ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐντεῦθεν δῆλος — *Sin autem aliunde non conſtiterit, hinc ſaltim conſtabit.*

2. ἐνταυθοῖ] Sic dedi pro vulgari ἐνταῦθα.

τε αὐτῷ ἤρεσκε [3], καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο, ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. χρῆν δ'
42. αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν προθυμίαν [4] ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἐξήμαρτεν· ἀλλ' ἕτος [5] τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὡς ἀμφότερα ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμη-
125.1. ρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους [6] διαφορὰς ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένας, ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι [7], καὶ τῆς πόλεως ἄρ-

ξουσι.

3. *ἐκεῖνά τε αὐτὰ ᾧ ἤρεσκε καὶ τοσοῦτον* etc.] Confusa haec et indistincta. Lego: *εἰ δὲ μὴ εἰ ταῦθα δῆλος ἔσαι* (vel *δῆλον*) *ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο* etc. Acutissime: Si Eratosthenes illis non contradixerit, sequitur, illum consensisse: vel si non consenserit, tantae erat apud illos Tyrannos auctoritatis, vt haec dissensio impune illi cesserit. Istud, malitiam eius; hoc, potentiam Tyrannicam et plus quam ciuilem redarguit. MARKLAND.

Vocabulo *ἐκεῖνα* significat tyrannorum in ciuium vitas fortunasque nefanda consilia, insidias et grassationes.

4. *προθυμίαν*] contentionem, assiduitatem in re gerenda, ardorem cum fidentia, quae in Eratosthene fuisse hoc e loco colligitur.

5. *ἕτος*] Eratosthenes puta.

6. *πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς*] non Theramenis cum Eratosthene simultates, sed vniuersorum tyrannorum inter se mutua odia.

7. *ταῦτα πράξουσι*] Mallem, *πάντα πράξουσι*. Demosthenes in Zenothemin: *καὶ ὅλως ἐστὶν ὁ πάντα*

ξθσι [8]. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ [9] τῶν ἀδικθμένων ἐξασία-
ζον, τῷ κάλλιον ἂν ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Θρασυβέ- 3.
λῳ Φυλὴν κατειληφότος, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν
αὑτῷ συνθσίαν [10]; ὁ δ' ἀντὶ τῷ ἐπαγγείλασθαί τι
ἢ πρᾶξαι ἀγαθὸν πρὸς τὺς ἐπὶ Φυλῇ, ἐλθὼν με-
τὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ελευσίναδε, 6.
τριακοσίθς τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτή-
ριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἁπάντων θάνατον κατε-
ψηφίσατο. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦλθομεν, καὶ
αὐτα-
πράττων ἔτος. et ita adu. Macartatum. Thucydides. I. segm. 110. ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου. MARKLAND.

Vellem etiam *μοι* enucleaſſet. mihi dubium nullum eſt, leg. eſſe *μόνοι πάντα πρ. viri ſoli omnia ſint acturi*, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio ſuo et ex libidine ſua geſturi.

8. *καὶ τῆς πόλεως ἄρξθσι. καὶ γὰρ ὑπὲρ* etc.] Lege, *ἄρξθσιν. εἰ γὰρ* etc. Iſtud *εἰ* pro *καὶ Schotto* debetur. MARKLAND.

9. *καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ*] Sic dedi ad mentem Canteri. vulgatis *εἰ* deeſt.

10. *ἐπιδείξασθαι τὴν αὑτῷ συνθσίαν;*] Opinor, *εὔνοιαν*. Orat. XVIII. *τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν — ἐπέδειξε*. et paullo infra, *Φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν*. Sic et paullo ante hac ipſa Orat. XII. et ita Demoſthenes de Corona. Ferri forte poteſt *συνθσίαν*: ita tamen, vt *εὔνοιαν* praeſtare putem. MARKLAND.

Nullus dubitó Marklandum verum vidiſſe; quamquam mihi quoque *εὔνοιαν* in mentem venerat, et cui non veniat plana et obuia emendatio? Locus p. 126. 7. *τὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας*, qui vulgatae patrocinari videtur, huc nil facit, neque debet huc trahi.

αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν [11], καὶ περὶ τῶν δι-
9. αλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἑκάτεροι ἐλπί-
δας εἶχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμφότεροι
ἔδοξαν [12]. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιῶς [13], κρείττους ὄν-
τες, εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν [14]· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ
ἐλθόντες, τοὺς μὲν τριάκοντα ἐξέβαλον [15], πλὴν
12. Φείδωνος καὶ Ἐρατοσθένους, ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκεί-
νοις ἐχθίστους εἵλοντο, ἡγούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν
αὐτῶν τούς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πει-

11. καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν] leg. videtur καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεγενημέναι κατέστησαν *priores-que tumultus conquieuerant.*

12. ἔδοξαν] Canterus malebat ἔδεξαν. Sed vulgata bene habet. Sententia eſt, ἀμφοτέρους ἔσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους, οἵοι ἔδοξαν (id eſt προσεδοκήθησαν) ἔσεσθαι. Sperabant nempe exſules futurum, vt ab oppidanis in patriam reducerentur eiectis tyrannis, et rurſus oppidani ſperabant, ſi principes ſibi praeficerent ex iis, qui xxx tyrannis eſſent inimiciſſimi, futurum, vt et exſules redirent, et tyranni exterminarentur, omnesque turbae ſopirentur. Quae ſpes ambos fefellit.

13. Πειραιέως] Lege Πειραιῶς. Vid. noſtrae editionis pag. 121. TAYLOR.

14. εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν] An voluit ἀγοὺς? et paullo poſt lego, ἢ τοὺς (non τοῖς) ἐξ ἄστεος: id eſt, ἐπὶ τοὺς, vt ante. MARKLAND.

αὐτοὺς deſignat oppidanos, a Piraeenſibus acie deuictos. hos ſinebant exſules in Piraeeo collecti ſaluos in vrbem redire.

15. ἐξέβαλον] conabantur eos expellere, iubebant eos ex vrbe emigrare, quamquam id non ſtatim fiebat.

ραιεῖ Φιλεῖσθαι. τέτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριά-
κοντα γενόμενος, καὶ Ιπποκλῆς, καὶ Επιχάρης ὁ 15.
Λαμπτρεὺς [16], καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώ-
τατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ,
ἐπειδὴ * αὖτις [17] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέσησαν [17]b., πολὺ

μείζω

16. Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes λαμπτρευς. Quorum fides ſincerior eſt, quam exſcribentium ex voce alterius. Inſcriptio Attica, apud *Sponium Itiner.*

. . . . χιρια. ομιλου.
(Alii λιριλομηλου.)
I.
Πατρεως.
Ομηρος. λαμπτρευς.

Atque iterum, ibid.

Γαμηλιωνα. Επικτητος. Ζοσιμου. Λαμπτρευς.
Ανθεστηριωνα. Μακρεινος. Ζοσιμου. Λαμπτρευς.
&c. &c.

Alia, ex ſchedis ineditis,

Θεοδωρος
Ναυηωνος (corrige Ναυσιωνος)
Λαμπτρευς.

Solus, quod ſciam, *Harpocratio* retinet Λαμπτρευς. Vnde ceteri corrigendi. TAYLOR.

17. αὐτὰς] Lege αὐτὰς cum aſpero. TAYLOR.

κατέσησαν] Scribendum κατεσήσατε: vel αὐτοὶ pro αὐτὰς. patet ex ſequentibus. et οἱ καὶ ex MS. pro οἱ δὲ. De Charicle vide Harpocrationem. MARKLAND.

Ego de meo dedi αὖτις *rurſus*, *denuo*. vt denuo principatum adipiſcebantur. nam iam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante ſic correxeram, quam excerptae variantes e codice Veneto ad me peruenirent.

μείζω σάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τὰς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς[18]
18. ἐξ ἄσεος ἐποίησαν. ἢ καὶ[19] Φανερῶς ἐπεδείξαντο,
ὅτι ἀχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ, ἀὸ ὑπὲρ τῶν ἀδίκως
ἀπολλυμένων ἐσασίαζον, ἀὸ οἱ τεθνειότες αὐτὰς ἐλύ-
πων, ἀὸ οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι· ἀλλ' οἱ μεί-
ζον δυνάμενοι, καὶ θάσσον πλατθντες. λαβόντες
21. γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπο-
λέμεν, τοῖς τε τριάκοντα, πάντα κακὰ εἰργασμέ-
νοις, καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι· καίτοι τᾶ-
το πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευ-
γον, ὑμεῖς ἀδίκως· εἰ δ' ὑμεῖς[20] ἀδίκως, οἱ τριά-

quo in codice eſt αὐτοῖς. quod illuc ducit. Saepiſſime illa duo αὐτοῖς et αὖθις vel αὖτις inter ſe permutantur a librariis.

18. τοῖς] Lege τὰς. TAYLOR.

19. ἢ καὶ] Sic dedi de meo. In vulgatis eſt οἱ δὲ. in Cod. Stephani οἵ καὶ. quod Taylor haud paulo melius vulgato iudicat eſſe. In Vindob. eſt ἢ καὶ. vnde ἢ καὶ effeci. *quo etiam.*

20. εἰ δ' ὑμεῖς] Manifeſto hic deeſt aliquid. Vt breuis ſim, ſic autumo locum eſſe leg. εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, (tyranni puta) ὑμεῖς ἀδίκως ἐφεύγετε. Si tyranni ſic meriti ex vrbe ſunt expulſi, vobis in eo facta eſt iniuria, quod ab his Decemuiris prohibiti fuiſtis a recuperatione ſedium et fortunarum veſtrarum. εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως. Sin autem iure merito vos exſulaſtis, iniuriam tyrannis fecerunt hi, qui eos expulerunt. ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. verum enim vero vos praeter ius et fas patria caruiſtis, tyranni autem ſic meriti caruerunt.

κοντα δικαίως· ὁ γὰρ δι' ἑτέρων [21] ἔργων αἰτίαν λα- 24.
βόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων [22]·
ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων αἱρεθεὶς
ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων
Ἐρατοσθένει μετεῖχε· καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν
κρείττους αὑτῶν [23] δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἕτοιμος ἦν, 27.
ὑμῖν δὲ [23 b.] ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδῦ-
ναι τὴν πόλιν· ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἔπει-
θεν αὐτοὺς στρατεύεσθαι· διαβάλλων, ὅτι Βοιωτῶν
ἡ πόλις ἔσαι, καὶ ἄλλα λέγων, οἷς ᾤετο πείσειν
μάλιστα. ὁ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε καὶ [24] 30.
τῶν ἱερῶν ἐμποδὼν ὄντων, εἴτε καὶ αὐτῶν [25] ὁ βε-
λομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἐδανείσατο, ἵνα ἔχῃ ἐπι-
κούρους μισθοῦσθαι. καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα ἠτήσαν-
το [26], εὐνόστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακο-
νόστατον

21. δι' ἑτέρων ἔργων] Stephanus malit δὴ ἑ. ἔ. non male. videtur tamen etiam vulgata ferri posse. non enim per alia quaepiam facinora, quam per haec, sibi offensionem atque infamiam contraxerunt.

22. τούτων] scil. τῶν ἀδίκων. quae in Eratosthene et in eius collegis, Phidone reliquisque decemuiris noto.

23. κρείττους αὑτῶν] se, Phidone puta, suisque collegis, meliores, triginta tyrannos designat.

23 b. ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν] Lege ὑμῖν: vt paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. MARKLAND.

24. εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν] illud καὶ videtur delendum, vt vitiose redundans.

25. αὐτῶν] redit ad Lacedaemonios.

26. ἠτήσατο] Sic, in singulari, secundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offen-

33. νούσατον δὲ τῇ πόλει· μισθὸν τὰ δὲ μάλισα [27]
τὰς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώ-
πους ἐπ' ἐλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγον-
τες [28], καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν
συμμάχων [29] ὁπόσους ἐδύναντο πεῖσαι, ἃ διαλλά-
36. ξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν· εἰ
μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς [30], οἷς ὑμεῖς δηλώσατε [31] πα-

 ρὰ τῶν

derer numero, nisi insequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obstarent. quare nullus dubitaui lectionem Aldinae ἠτήσαντο reuocare, *mutuo sibi dari, ad certi temporis usuram rogabant*, Phido puta et Hippocles, et Epichares, sociique reliqui.

27. μάλισα] subaudi πάντων Ἀθηναίων.

28. καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πολεμίους? cui mox opponitur συμμάχων. certe non placet πόλεις. Tametsi sciam, quid pro ea dici possit. MARKLAND.

Bene habet πόλεις. quascunque possent ciuitates Graecas. in ἐπάγοντες subauditur ἐπὶ τὰς Ἀθήνας.

29. τῶν συμμάχων] scil. τῶν τοῖς λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων.

30. εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς] scil. ἐκωλύθησαν, vel τοῦτο ἐνεποδίσθη.

31. δηλώσατε] ζηλωσατε Schotto et interpretibus magis adridere video et demiror simul. Lectio est οἷς ὑμεῖς δηλώσατε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

Markland quoque οἷς sufficiebat vulgari ὃς, quod in libris Lysiae excusis ante Taylorum versabatur. Cohaeret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. quorum ius laesum ita vos vlciscimini, poenas ab eorum inimicis repetendo, vt hac vltione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre. Aldinae ὃς qui seruare velit, possit ille πρὸς addere. πρὸς ὃς. ad

ρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίσασθε μὲν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἶδ', ὅτι ἃ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· ὅμως δ'· ἐγώ τε γὰρ [32] δέομαι ἀναπάυσασθαι, ὑ- 39.
μῶν τ' ἐνίοις ἥδιον ὡς πλεῖσον [33] τὰς αὐτὰς λόγους ἀκούειν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Φέρε δὲ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς δύναμαι διὰ βραχυτάτων διδάξω. Δέομαι δ' ὑμῶν ἀκοῦσαι ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως [34]. 42.
καὶ μηδενὶ τοῦτο παρασῇ [35], ὡς Ερατοσθένους κινδυ-

νεύον-

quios, vel *erga quos declarate*. quod neſcio an a Lyſia ſit potius profectum, quam *οἷς*.

32. *ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι* etc.] Monui ad Orat. VII. diſtinguendum eſſe, *ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι*, etc. *veruntamen* producam teſtes: *etenim et ego interquieſcere pauliſper opus habeo; et vos* etc. Similis *βραχυλογία* ſupra: *πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι* etc. *Sed* deſino mirari, *quando in mentem venit* etc. Vide locum. MARKLAND.

33. *ὡς πλεῖσον*] *ἐπὶ* interpone, aut *πλείσων* lege.

34. *ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως*] Mihi videtur Lyſias ſcripſiſſe *ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν*, *veſtrum ipſorum, atque Vrbis cauſſâ*: ex ſenſu, et loco ſimili Orat. XXVI. *Neque quisquam veſtrum opinetur me accuſare Euandrum in gratiam Laodamantis, quod amicus* mihi *ſit; ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον.* Xenophon Hellen. VII. p. 632. *τετιμωρηκότας ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἁπάντων.* MARKLAND.

35. *παρασῇ*] idem eſt ac ſi dixiſſet, nolim cuiquam veſtrum in mentem venire, *ὡς ἄτοπα ποιῶ, ἐρατοσθένους ἀγωνιζομένου, Θηραμένους κατηγορῶν*, me ſtulte agere, qui, Eratoſthenis in cauſa, in Therameneni inuehar. Aliena non ago. Cauſſa huius cum

νεύοντος, Θηραμένης κατηγορῶ [36]. πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις [37] φίλος ἦν, καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. καίτοι
126. I. σφόδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον, προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη. ὁπότε καὶ μετὰ Θηραμένους, ὅπως καθαιρεθήσεται. ἐ γάρ μοι δοκοῦσιν [38] ἴσων ἄξιοι

istius coniuncta est. Audio enim Eratosthenem scelera sua hac potissimum excusatione amicturum esse, vt dicat, se, qui in collegio xxx fuisset, ipsis adversari haud potuisse. Quod si ergo planum fecero, eos, quorum hic collega, satelles ministerque consiliorum fuit, pestem patriae machinatos fuisse, et in primis Theramenem, consequitur hunc Eratosthenem quoque hostem publicum esse iudicandum eoque nomine puniendum.

36. Θηραμένης κατηγορῶ] Restitue, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμένους κατηγορῶ. patet ex ratione sequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (l. ἀπολογήσεσθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politicos Themistoclis et Thersmenis, collatos cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem. MARKLAND.

37. ἐκείνοις] F. ἐκείνῳ, Therameni puta. TAYL.

38. ἐ γάρ μοι δοκοῦσιν ἴσον ἄξιοι γεγενῆσθαι] *Stephanus* ἴσα ἄξιοι. mallem ἴσων ἄξιοι: vt vitetur concursus Vocalium. Ante voces ἐ γὰρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γὰρ. MARKLAND.

Aut deest aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lysias in suis ratiociniis, nimisque raras et laxas iuncturas; quo multum negotii facessit lectori vincula orationis vestiganti. Deest autem eiusmodi

γεγενῆσθαι. ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων ἀκόντων ᾠκο- 3.
δόμησεν αὐτὰ, ἔτος δὲ τὰς πολίτας ἐξαπατήσας καθεῖλε. περιέσηκεν ἂν τῇ πόλει τἐναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ [39] τὰς φίλας τοῦ Θηραμένους προσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τἀναντία πράττων. νῦν δὲ ὁρῶ τάς 6.
τε ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας, τάς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους [40], ἀλλ' ὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. ὃς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τε- 9.
τρακοσίων πολιτείαν ἑλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτῷ τῶν προβούλων ὢν ταῦτ' ἔπραττεν, αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτῶ ἡρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτιμᾶτο, πιστὸν ἑαυ-
τὸν

quid hic loci, ſaltim tacite a legentium quoque ſupplendum. ἀκὼν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει ἐπιχείρων ἀπολαυσάτω. mercedem ergo ferto Eratoſthenes eandem cum Theramene. Aut ἀκὼν ὀρθῶς ποιῶ τοῦτον ἐκείνῳ ἀντιτιθεὶς. ergo recte in eo facio, quod Theramenem Themiſtocli oppono. ἴσων dedi pro ἴσον vulgari. In δοκοῦσιν ſubauditur, Themiſtocles, atque Theramenes.

39. καὶ τὰς φίλας] non ſolum Theramenem, ſed eius quoque amicos vna cum ipſo perire et funditus exſtirpari. Poſt γὰρ ſubaudiri debet ἦν, tametſi additum mallem.

40. αἰτίους — γεγενημένους] nullus dubito leg. eſſe αἰτίῳ et γεγενημένῳ, ob ὃς cum reliquis inſequentibus.

12. τὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Καλλίσχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα πρωτέρους[41] αὐτῷ γενομένους[42], τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος ἀκέτι βουλόμενον ἰδίων[43] ἀκροᾶσθαι, τότ' ἤδη, διά τε τὸν πρὸς ἐκείνους[44] φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος[45], μετέσχε τῶν Ἀρι-
15. στοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα[46] καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν. εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν, ὑμᾶς κατεβουλώσατο,
18. διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς, τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς[47] ἐπαγγειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν, αὐτὸς ἀπώλεσε· φάσκων πρᾶγμα εὑρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον.
21. ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν, μήτε ἡμέρα δεῖς, μήτε τετα-

41. πρωτέρους] προτέρους voluerunt Canterus et Schottus. Sententia ſubiicit προκριτοτέρους. *maioris fieri, quam ſe.*

42. γενομένους] reuocaui hoc ex Aldina, pro vulgari γινομ.

43. τούτων] redit ad Theramenem eiusque patrem.

44. πρὸς ἐκείνους] Piſandrum et Callaeſchrum.

45. τὸ παρ' ὑμῶν δέος] ne a vobis ob ſuperiora ſcelera male mulcaretur.

46. Ἀντιφῶντα] Bellulus interpres Ἀριστοφῶντα legit, et nos, credo demonſtrationis gratia, amandat ad *Thucyd.* l. 8. c. 10, 12. Qui vulgatam *Lyſiae* lectionem confirmat. Adde *Plutarch.* in *Antiph.* *Phot.* in eodem, et *vit. Thucyd.* per Anonymum. TAYLOR.

47. αὐτὸς — αὐτὸς] *idem.* primum videri poſſit *vltro, ſponte ſua.* ſecundum, *ſuiſmet manibus.*

τε τὰ τείχη καθελὼν, μήτε τὰς ναῦς παραδούς. ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, πραττούσης [48] μὲν τῆς ἐν Αρείῳ πάγῳ βουλῆς σωτηρίαν, 24.
ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν θηραμένει, εἰδότες δὲ, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκεν τἀπόρρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς πολίταις οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ', ἃ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν ἐρεῖν, ὅμως ἐπετρέψατε [49] αὐτῷ πατρίδα, καὶ 27.
παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο, οὐδὲν ἔπραξεν, ἅτω δὲ ἐνετεθύμητο, ὡς χρὴ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν. ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε ἅτε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη, ἅτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπει- 30.
σε πρᾶξαι· οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος, ἀλλ' αὐτὸς [50] ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος, τοῦ τε Πει-

ραιῶς

48. πραττούσης — σωτηρίαν] Forte, σωτήρια, *ſalutaria* ciuitati. Mox, pro ἐπέμψατε recte *Stephanus* ἐπετρέψατε. ſaepe ita loquitur Noſter. Vide infra. MARKLAND.

Vulgatam qui defendat, poſſit ille dictionem πράττειν τὴν σωτηρίαν accipere pro, oratione, literis, legationibus, conſiliis, opera ſua denique omni pacem atque ſalutem contendere conciliare. Verum penes me dubium nullum eſt legi oportere προσαττούσης et σωτήρια. Defectus ipſe articuli in vulgata vitium ſtatim prodit.

49. ἐπετρέψατε] Sic dedi ad ſententiam Stephani et Canteri, aliorumque, pro vulgari ἐπέμψατε.

50. αὐτὸς repoſui e Canteri, Taylori et Marklan-

ραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι· εὖ εἰδὼς, ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν
33. ἐλπίδων ἀποστερηθήσεσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὃ πρότερον εἴασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως [51] ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου [52] καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτῶν ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο [53] μὲν τὰς με-
36. τὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων, καὶ

di ſententia, pro vulgari αὐτοῖς, quod a Stephano profectum eſt. Aldus enim αὐτοὶ dederat.

51. ἕως] Aliquando ἢ ἕως leg. eſſe ſuſpicabar, antequam morem Lyſiae tenerem. Sed bene habere h. l. vulgatam docet alius ſimillimus p. 144. 42. μὴ πρότερον — ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν.

52. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς] Lege, ὑπ' ἐκείνων, ſc. Λακεδαιμονίων: *tempus ab illis conſtitutum.* MARKLAND.

Idem ſuaſit Taylor quoque, ſed bene habet h. l. vulgata. Vtrumque, tam ἐκείνου, quam αὐτῶν, ad eundem Theramenem redit. poterat vtique ὑπ' αὐτῶν ſine damno ſententiae abeſſe. verum haec eſt Lyſiae breuitas. Saepe deficit in neceſſariis, ſaepe redundat cum dedecore et ad faſtidium. Mutandum tamen ſi quid h. l. ſit, malim ὑπ' αὐτῶν legi. praedictum ab ipſo tempus (a Theramene puta,) religioſe ab ipſis (Lacedaemoniis nempe) ſeruatum eſſet.

53. μετεπέμψατο] imo vero μετεπέμψαντο in plurali, Lacedaemonii puta. Horum enim erat imperatorem ſuum ex Aſia arceſſere. Therameni ius nullum et poteſtas nulla in Lyſandrum erat; proinde etiam illum arceſſere nequibat.

καὶ παρόντων Λυσάνδρου, καὶ Φιλοχάρους, καὶ Μιλτιάδου, περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν· ἵνα μήτε ξήτωρ αὐτοῖς μηδεὶς ἐναντιοῖτο, μήτε ἀπει- 39.
λοῖτο [54]· ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἕλοισθε, ἀλλὰ τἀκείνοις δοκοῦντα ψηφίσαισθε [55]· ἀναξαὶς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς [56] τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ πολιτείᾳ χρῆσθαι, ἣν Δρακοντίδης ἀπέφηνεν [57]· ὑμεῖς δ' ὅ- 42.
μως καὶ ὕστω διακείμενοι, ἐθορυβεῖτε, ὡς δὴ ποιήσοντες ταῦτα. ἐγνώσκετε γὰρ, ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας [58] ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, (καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξομαι) εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ 127. 1
μέλοι τοῦ ὑμετέρου θορύβου, ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δο-
κοῦντα

54. μήτε ἀπειλοῖτο] videtur ἄρχων interponendum esse, vt sibi membra respondeant μήτε ξήτωρ — μήτε ἄρχων.

55. ψηφίσαισθε] reuocaui hoc e vulgaribus libris, pro ψηφίσοισθε, quod Taylor nescio qua de causa dederat.

56. ὑμᾶς] dedi e Marklandi auctoritate pro vulgari ἡμᾶς.

57. ἀπέφηνεν] Sic dedi e Vindobon. pro vulgari ἀπέφαινεν.

58. περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας] scil. ὁποτέραν αὐταῖν τὸ λοιπὸν ὑμῖν ἔξιν ἑκτέον. vtram earum imposterum sitis habituri. Verumtamen suspicor Lysiam dedisse καὶ ἐκ ἐλευθερίας *super seruitute*, *non autem libertate*, *imposterum habenda*.

3. κἄνται δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγοι· μετ' ἐκεῖνον δὲ Λύσανδρος ἀναξὰς ἄλλα τε πολλὰ τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι, καὶ ὅτι ὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσαι, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ λόγος, εἰ μὴ * ποιήσαιθ'[59], ἃ Θηραμένης κελεύοι.

6. τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρασκευὴν[60] καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτῇ μένοντες ἡσυχίαν ἦγον, οἱ δὲ ᾤχοντο ἀπιόντες· τοῦτο γᾶν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι ἐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δέ τινες, καὶ

9. πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι, τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς, δέκα μὲν, ὡς Θηραμένης ἀπέδειξε, χειροτονῆσαι, δέκα δὲ, ὡς οἱ καθεσηκότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων. ὅτω γὰρ τὴν ὑμετέραν[61] ἀ-

12. σθένειαν ἑώρων, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσαντο, ὥστε πρότερον[62] ἤδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ ὐκ ἐμοὶ * δεῖ[63] πιστεῦσαι,

59. ποιήσαιθ'] id est ποιήσαιτε, in actiuo. sic dedi de meo, pro vulgari ποιήσαισθ'. verum medium verbum hic loci locum non habet.

60. παρασκευὴ est oratoribus atticis coniuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, vt operae fraudisque et gratiae et potentiae quicquid possent conferrent, ad efficiendum, vt ius aequum peruertatur, et libertas ciuilis opprimatur.

61. ὑμετέραν dedi de meo pro vulgari ἡμετ.

62. πρότερον] subaudi ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλησίαν.

63. δεῖ] sic de meo dedi, pro δοκεῖ vulgari.

ξεῦσαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ [64]. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος [65] ἔλεγεν· ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν [66], ὅτι δι' αὐτὸν κατέλ- 15.
θοιεν [67]· οὐδὲν φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων· ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ, αὐτὸς αἴτιος γεγενημένος, τοιούτων τυγχάνοι [68], πολλὰς πίστεις αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, καὶ παρ' ἐκεί- 18.
νων ὄρκους εἰληφώς. καὶ [69] τοσούτων καὶ ἑτέρων κα-

κῶν

64. ἐκείνῳ] Therameni puta.

65. εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος etc.] Ita distinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, mallem αὐτοῖς, vel αὐτὸς. MARKLAND.

Pari modo Taylor quoque auctor fuerat, vt vulgarium librorum interpunctio h. l. corrigeretur. Et paruĩ. Defenſionem hanc Theramenis Xenophon in Helleni-cis retulit.

66. τοῖς φεύγουσιν] non illis, qui a Phyla, poſt ſublatam xxx tyrannorum tyrannidem, domum rediſſent, qui reditus caede Theramenis eſt poſterior, ſed his, qui poſt cccc viros, dudum ante.

67. δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· οὐδὲν φροντίζων δὲ etc.] Lege, ὅτι δι' αὐτῶν κατέλθοιεν, οὐδὲν φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐτῶν, ſc. Λακεδαιμονίων. MARKLAND.

68. τυγχάνοι] ſic dedi pro vulgari τυγχάνει.

69. καὶ] hic abſoluta excurſione de Theramene, redit orator ad propoſitum conficiendum, quod hoc eſt. Eratoſthenes fidit Theramenis amicitia, per eamque ſperat ſe elapſurum. atqui Theramenes inimicus reip.

κῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων αἴτιοι [70] γεγενημένοι, τολμήσουσιν αὐτὸς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν; ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀπο-
21. θανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὑτῶ πονηρίας· καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος, (ἤδη γὰρ αὐτὴν κατέλυσε [71]) δικαίως δ' ἂν [72] ἐν δημοκρατίᾳ· δὶς γὰρ ὑμᾶς κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν·
24. καὶ τῷ καλλίῳ [73] ὀνόματι χρώμενος, δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος κατασάς. περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους

veſtrae fuit infeſtiſſimus. Ergo Eratoſthenes quoque eſt. Ergo puniri debet.

70. *αἴτιοι γεγενημένοι*] ſcil. Eratoſthenes cum ſodalibus. Ego vero malim legi *αἰτίῳ γεγενημένῳ*. vt ad ſolum Theramenem referatur. Audebunt ſe amicos ferre Theramenis eius, qui cum tanta mala conſciuiſſet reip., cecidit, non pro vobis, ſed ob facinora ſua. Nam pro vulgari illo *ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πονηρίας* dedi e Vindobon. *ὑπὲρ τῆς αὑτῷ πον.*

71. *κατέλυσε*] id eſt *ἐπειρᾶτο καταλύειν.*

72. *ἂν ἐν*] interponi velim *καί*.

73. *καὶ τῷ καλλίῳ, κ. τ. λ.*] Innuit agnomen, quod Theramени vulgo tribuebatur, *κόθορνος* ſcilicet, quod ei nomen inditum fuit ob eius mutationes et parum conſtantem in partibus animum, eo quod cothurnus ſpecies erat calceamenti tragici, quod vtrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR.

Nomen illud pulcherrimum atque honeſtiſſimum, quo Theramenes ad velandum fraudes ſuas abutebatur, erat ſtudium tuendae reip. pacisque reconciliandae.

μένως ἱκανά μοι ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ερα- 27.
τοσθένως καὶ τῶν τοτὲ συναρχόντων δίκην λαβεῖν· μηδὲ μαχομένως[74] κρείττως εἶναι τῶν πολεμίων· ψηφιζομένως δὲ, ἥττως τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἴσε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀπῶσι μὲν τοῖς τριάκον- 30.
τα ἐπιβουλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἣ τότως παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ Ερατοσθένως καὶ τῶν τότω φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει, καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ὁ μέντοι ἀγὼν ὐκ 33.
ἐξ ἴσω τῇ πόλει καὶ Ερατοσθένει. ἅτος μὲν γὰρ, κατήγορος καὶ δικαστὴς[75] αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων[76]· ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέσαμεν. καίτοι ἅτοι μὲν τὺς ὐδὲν ἀδικοῦντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν, ὑμεῖς δὲ τὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν, 36.
κατὰ τὸν νόμον ἀξιοῦτε κρίνειν· παρ' ὧν ὐδ' ἂν παρανόμως βουλόμενοι δίκην λαμβάνειν, ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήκασι, λάβοιτε. τί γὰρ

74. μαχομένως κρείττως] interponendum videtur μὲν. Idem poſtmodum in ſchedis Brulartianis quoque reperi.

75. κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, *idem*. Philo de Ioſeph. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

76. τῶν γινομένων] imo vero τῶν κρινομένων reorum in ius vocatorum.

γὰρ ἂν παθόντες[77], δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν
39. ἔργων δεδωκότες; πότερον, εἰ αὐτὸς ἀποκτείνοιτε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τῷ φόνῳ δίκην λάβοιμεν, ὧν ἔτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς ἀκρίτως ἀπέκτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερὰ * δημεύσαιτε[78], καλῶς ἂν ἔχοι, ἢ
42. τῇ πόλει, ἧς ἔτοι πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν πάντα ποιοῦντες, δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν δύνησθε λαβεῖν[79], πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἥντινά τις βούλοιτο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἄν μοι
128. 1. δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ, οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἥκει ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τού-
3. του πονηρίας. τοσοῦτον δ'[80] ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμφοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις, ὅτι ὅτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο

77. ἂν παθόντες] alius καὶ interposuisset, item alius dixisset εἴησάν ἂν τῶν ἔργων.

78. δημεύσαιτε] sic dedi de meo, pro vulgari δημεύσετε.

79. post λαβεῖν videtur ἱκανὴν deesse.

80. τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν; ὧν etc.] Ita distinguendum. nec opus est, vt, cum *Stephano* legamus δὴ vel γε, pro δ'. Sequitur: ὅτ' ἂν ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν etc. lege, ἐδύναντο, scil. τότε: vt νῦν ἐπεχείρησαν: ante quae deesse videtur ταῦτα, vt oppositio per omnia seruetur. MARKLAND.

Aut delendum est hoc δὲ, aut cum ἢ est mutandum.

ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, ὅτ' ἂν νῦν ἐπεχείρησαν ἑλεῖν [81], μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σω- 6.
θήσεσθαι, οἱ δὲ τούτοις ἥκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγμένων [82], καὶ τὸ λοιπὸ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε. ἀλλὰ καὶ τῶν * συνερόντων [83] αὐτοῖς ἄξιον θαυμά- 9.
ζειν, πότερον ὡς καλοὶ κἀγαθοὶ [84] αἰτήσονται [85],

τὴν

81. ἑλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἐρεῖν, vel εἰπεῖν, vel aliquid ſimile. TAYLOR.

ἐπεχείρησαν ἑλεῖν] Forte, ἐρεῖν: cui opponitur praecedens ποιεῖν. ſic infra, ὅτε τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lyſia hoc modo ſcriptus fuiſſe videtur: ἐνθυμουμένοις, ὅτι ὅτ' ἂν ἐκεῖνοι τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, ὅτ' ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἐρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. ſingula ſingulis reſpondent et ἀντιτίθενται. MARKLAND.

Mihi videtur ſic leg. ὅτ' αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν. (ſcil. ἐνθάδε.) neque nunc auſuros fuiſſe huc venire, ad cauſam capitis dicendum.

82. τῶν πεπραγμένων] malim ἐκ τῶν πεπρ. nam ἄδειαν non cum hoc genitiuo cohaeret, ſed cum ποιεῖν.

83. συνερόντων] ſic dedi de meo, pro vulgari συνεργόντων.

84. κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοι κἀγαθοι. Canterus etiam πότερον, ὡς καλοι κἀγαθοι απολογησονται. TAYLOR.

Dedi καλοὶ κἀγαθοὶ. neque dubito idem in Vindobonenſi eſſe, tametſi ex eo nonniſi καλοὶ eſt annotatum.

85. αἰτήσονται bene habet. eſt idem atque ἐξαι-

τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας [86]· ἐβουλόμην μέντ' ἂν αὐτοὺς ὅτω προθύμως εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ ὅτοι ἀπολλῦ-
12. ναι [87]. ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται, καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλῷ ἀξία ἀποφανοῦσιν; ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν * οὐδὲ [88] τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ τούτοις μαρτυροῦντες, αὐτῶν κατηγοροῦσι· σφόδρα
15. ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλήθους [89] ἀδεῶς ἡγοῦνται τοὺς

τήσοντας, rogabunt Eratoſthenem eiusque complices ſibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dediſſet (et neſcio an ſic dederit) ὡς κακοὺς ἀγαθοὶ αὐτοὶ ὄντες ἐξαιτήσοντας. v. p.

86. τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετήν. SVA IPSORVM *merita maiora eſſe oſtendentes*, *quam* HORVM *improbitas fuerit.* Vide ſequentia. MARKLAND.

Aſſentior Marklando, aiens, aut τούτων aut ἐκείνων interponendum eſſe.

87. ἀποδῶναι] Lego, ἀπολύναι. *Vtinam*, inquit, *Hi tanto ſtudio* SERVARE, (σώζειν,) *quanto Iſti* PERDERE *rempublicam*, *vellent.* Eadem oppoſitio infra: καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιοῦτοι. Mox, pro αὐτῶν κατηγοροῦσι, ſupra monui ſcribendum αὑτῶν, *ſe ipſi accuſant.* MARKLAND.

Dedi ἀπολῦναι pro vulgari ἀποδῶναι.

88. οὐδὲ] ſic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne iuſta quidem et aequa.*

89. διὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους] Vltima vox videtur

τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τὺς συνάρχοντας αὐτῷ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν [90]. καίτοι ἔτοι [91] μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, ὃς 18. ἔτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. ἀκὴν δεινὸν [92] εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι συναπ-

ώλυν-

feruare veſtigia verae Lectionis; quae, niſi me falſit Ratio, eſt ελεϑ. mirum, inquit, ſi *per veſtram miſericordiam* hi nunc feruentur, ipſi olim adeo crudeles et *immiſericordes*, vt in ciuium a ſe occiſorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiſerint: οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τὺς προσήκοντας παραγενέσθαι, vt de iis narrat Aeſchines adu. Cteſiph. p. 87. MARKLAND.

Bene videtur πλήϑος habere. Lyſias, antitheorum venator, multitudinem plebis Athenienſis opponit paucitati tyrannorum.

90. τεθνειότων] ὀλίγῳ ὕστερον, τεθνεωτων. Steph. TAYLOR.

αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην. καὶ τὺς συνάρχοντας αὐτῷ οὐδ' ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratoſthenem vero et collegas eius non licuit, ne defunctorum quidem funera proſequi.* MARKLAND.

91. καίτοι οὗτοι] ſic diſtinxi vocabula. vulgares libri ſic dant καὶ τοιοῦτοι.

92. οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita reſtituere meditatur Schottus. Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπολέσασι, τοσοῦτοι εἰς ἐκφορὰν ἥξουσιν, οποσοις ϑανειν αδικως αυτοι παρεσκευασαντο. Iam mihi quotidianus erit ille Oedipus, qui *Lyſiam* corrigit, prae illo, qui a te corre-

ὠλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ

ctum intelligit. Facilius mecum ſanabis. Οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, οπότε επ ἐκφορὰν ηξωσιν· αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσοῦτοι βοηθειν παρασκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuiſſe διὰ Ερατοσθένην, τῶν τεθνειώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν, ad domeſticam calamitatem ſc. et funus Polemarchi reſpiciens: iam autem comparatione facta graue iſtud et indignum clamitat, *periclitari eos, qui ſub trigintauirali dominatu ad amicorum iniuria ſublatorum exſequias iuere: eis autem ſicariis ipſis tot ciuis in eorum calamitate ſubuenire.* TAYL.

οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, ἢ πθ ἐκφορὰν πολλοὶ ἦξαν, ὁπότε νοηθεῖεν τοσοῦτοι παρασκευάζονται] Non poenitet coniecturae in hunc deſperatiſſimum locum: ἀκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, νῦν ἀπολλυμένοις αὖ τοῖσδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασι, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἦξαν, ὁπότε τὸ θανεῖν τοσοῦτοις οὗτοι παρεσκευάζοντο: *iniquum igitur foret, ſi amicis eorum, qui iniuſte perierunt, ad horum, qui rempublicam perdiderunt, nunc inuicem pereuntium, funera venire non licuerit; multi numero* venturi, *quandoquidem iſti* (οἱ Triginta) *cauſſa mortis tam multis extiterint.* Vſitatior ordo ſcribendeſt, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν ἦξαι· πολλοὶ, ὁπότε, etc: et hunc in Verſione, perſpicuitatis cauſa, ſecutus ſum. ſed alterum fieri ſolet, et venuſtatem ſuam habet. Haec vltima acutiſſima ſunt. *Schotti* Coniectura de hoc loco, nimis vaga et libera, per ſe ipſa refutatur. Mox, pro δείξατε, ſenſus poſtulat δείξετε, *oſtendetis.* MARKL.

In hoc loco *primum* pro εἰ leg. videtur ἦ vel εἴη. Sic οὐκοῦν δεινὸν ἦ. *graue et infandum ſit.* hic inſiſtit oratio paululum. tum de nouo ſic orditur τῶν μὲν ἀδίκως

πᾶ * ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε βοηθεῖν]οσῦτοι 21.
παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾷον [93] ἡγοῦμαι
εἶναι, ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν [94], ἢ περὶ [95] ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι
λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένει ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα
κακὰ εἰργάσαι, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆ- 24.
ναι. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων [96] πλεῖστα εἰς ὑμᾶς
ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται [97] χρῆναι αὐτὸν ἀπολέ-
σθαι.

— *deinde* pro ἢ πᾶ ἐκφορὰν legendum arbitror ἢ που ἐπ' ἐκφορὰν vtique, profecto, procul dubio, exſequias ibunt, honoris cauſa. *tertio* βοηθεῖν e Taylori annotatione adſciui, pro vulgari *νοηθεῖεν*. Et ſic perleui opera ſanatum habemus hunc locum.

93. ῥᾷον] ſic dedi pro vulgari ῥᾴδιον.

94. ἀντειπεῖν] id eſt h. l. κατηγορεῖν.

95. περὶ] ὑπὲρ *Coisl.* Haec loco moueri video. Lege itaque ῥᾴδιον — περὶ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. TAYLOR.

96. τῶν ἄλλων ελλήνων] Rectius, vt mihi videtur, ſcripſiſſet τῶν ἄλλων πολιτῶν. Comparatio enim nimis extenditur, et vltra rem profertur. Suſpicor vocem ἑλλήνων ortum habuiſſe ex praecedente ἄλλων. M.

Ego equidem ἑλλήνων tuebor. Sententia plana eſt. Eratoſthenes, etiamſi verum ſit, quod aiunt eius defenſores, eum omnium tyrannorum minimum vobis malorum iniunxiſſe, tamen omnium Graecorum vnus plurima mala vobis dedit. Vel in omnibus graecis ſimul ſumtis, qui vos bellis vnquam exagitarunt, nemo eſt, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic vnus Eratoſthenes.

97. οὐκ οἴονται] ſubaudi διὰ τοῦτο.

σθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε, ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τότε καταψηφιεῖσθε,
27. δῆλοι ἔσεσθε ὡς [98] ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ ἐχ ἕξετε λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε. νυ-
νὶ μὲν γὰρ ἐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέ-
30. ραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω, μὴ τούτων ἀποψηφισαμένους, ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. μηδ' οἴεσθε [99] κρύβδην τὴν ψῆφον· φανερὰν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.
33. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας, καταβαίνειν, τούς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς· ἵνα τὰς ὑμῖν διὰ τοῦτον γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα ἔχοντες, τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶ-
τον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεος ἐστέ, σκέψασθε, ὅτι ὑπὸ τού-
36. των ἔτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλε-

98. ὡς] malim aut plane deletum, aut in eius locum ſuffectum πᾶσιν.

99. μηδ' οιεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον] Legendum, οισετε: *neque clam ſuffragium laturi eſtis:* vt mox, ποιήσετε. Dinarchus adu. Ariſtogit. περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οισετε τὴν ψῆφον. Demoſthenes in Mid. καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οισετε νῦν ὑμεῖς. Vbique occurrit phraſis. Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὑτοῦ γνώμην τοῖς Θεοῖς. MARKLAND.

Ego equidem οἴεσθε ſeruem, at οἴσειν addi velim poſt ψῆφον.

μον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν, τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον εἴ-
χετε [200], νικήσαντες δ' ἂν, τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ
τὰς ἰδίας οἰκίας ὅτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων [1] 39.
μεγάλας ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλή-
λους πόλεμον ἐλάττους εἴχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν
γὰρ ὑμᾶς ἐκ ἠξίουν, συνδιαβάλλεσθαι [2] δ' ἠνάγκα-
ζον. εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥστε ἐ τῶν
ἀγαθῶν κοινούμενοι, πιστὰς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ 42.
τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες, εὔνους ᾤοντο εἶναι. ἀνθ'
ὧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θαρραλέῳ ὄντες, καθόσον δύνα-
σθε, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ Πει-
ραιῶς

200. τὸ ἴσον εἴχετε] Excidit Negatiua ἐκ, vel ἐκ ἂν, ante εἴχετε. Dixi ad Orat. IV. vbi idem mendum.

MARKLAND.

Bene habet vulgata. in quo ſi vinceremini, pari eratis loco futuri atque victores; h. e. perinde ſerui xxx tyrannorum, atque illi, a quibus victi fuiſſetis, erant.

1. ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor εἰρπαγμάτων, *rapinis*. Aeſchines adu. Cteſ. p. 85. τὰ περὶ τὰς τριή-
ρεις καὶ τὰς τριηράρχους εἰρπάγματα. Scio quidem πράγματα interdum ſignificare *turbas*. MARKLAND.

Vulgatum rurſus auſim defendere. Subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Saepe vocab. πράγματα malo ſenſu vſurpatur pro moleſtiis, negotiis turbulentis et luctuoſis. ex illis negotiis calamitoſis, in quibus verſabantur.

2. συνδιαβάλλεσθαι] eadem inuidia, eodemque odio, quo ipſi apud ciues a ſe crudeliter vexatos ardebant, conflagrare, eorumque, qui alias amici vobis futuri fuiſſent, animos erga vos exulcerari.

ραιῶς τιμωρήσασθε. ἐνθυμηθέντες μὲν, ὅτι ὑπὸ τ
τούτων * πονηροτάτων [4] ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμη-
129.1. θέντες δὲ, ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων πολιτεύε-
σθε, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε, καὶ περὶ τῆς
3. πόλεως βουλεύεσθε· ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικού-
ρων, οὓς ἔστοι Φύλακας τῆς σφετέρας [5] ἀρχῆς καὶ
τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστη-
σαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς [6] μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν,
τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ Πειραιῶς ἦτε, πρῶτον
μὲν

3. ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amuſſim inter ſe reſpondere debent, prodit inſequens νῦν hic inſerendum eſſe τόθ' (id eſt τότε). verum nil eſt cur autumemus Lyſiam tam miſere diligentem verborum libripendem fuiſſe. Satis indicat imperfectum ἤρχεσθε tempus praeteritum. Sed ais, ſatis indicat πολιτεύεσθε tempus praeſens, vt addi νῦν nihil opus eſſet. cur ergo addidit? haud habeo, quod reſpondeam.

4. πονηροτάτων] ſic de meo dedi pro vulgari πονηροτέρων.

5. ὑμετέρας] Senſus poſtulat οὓς οὗτοι Φύλακας τῆς ἑαυτων ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας — κατέστησαν. TAYLOR.

Φύλακας τῆς υμετερας ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας κατέστησαν] Inepte. Lege, τῆς σφετερας ἀρχῆς: *cuſtodes imperii* SUI, *veſtrae vero ſeruitutis, conſtituerunt.* Ita ſupra, τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων, *peccatorum ſuorum.* Intelligit vero Lacedaemonios. Vide Orat. XIII. MARK-LAND.

Dedi ad mentem Marklandi σφετέρας pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter ſe *ipſorum* (xxx tyrannorum) *dominatio* et *veſtra ſeruitus.*

6. ὑμᾶς] ſubaudi τὰς ἐξ ἄστεος.

μὲν τῶν ὅπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολλὰς μάχας 6.
ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι, οὐχ ὑπὸ τῶν πολε-
μίων, ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὔσης, ἀφηρέθητε τὰ
ὅπλα· ἔπειθ', ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πό-
λεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας
δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων ἐζητοῦντο [7]. ἀνθ' ὧν ὀργί- 9.
σθητε μέν, ὥσπερ ὅτ' ἐφεύγετε· ἀναμνήσθητε δὲ
καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν· οἱ
τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρ-
πάζοντες βιαίως ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ, ἀπὸ τέκνων 12.
καὶ γονέων καὶ γυναικῶν * ἀφέλκοντες [8], φονέας
αὑτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς
νομιζομένης εἴασαν τυχεῖν· ἡγούμενοι τὴν αὑτῶν ἀρ-
χὴν βεβαιοτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρί-
ας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κιν- 15.
δυνεύσαντες, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες,
καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν
ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖ-
δας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένῃ γῇ, πολλῶν ἐναν-
τιουμένων, ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ 18.
μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γε-
νόμενοι, τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε, τοὺς δ' [9] εἰς τὴν
πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστυχήσατε καὶ τού-
των

7. ἐξητοῦντο] sic dedi ad mentem H. Stephani pro vulgari ἐζητοῦντο.

8. ἀφέλκοντες] sic dedi de meo, pro vulgari ἀφελόντες.

9. τοὺς δ'] num leg. αὐτοὺς δὲ. vosmet ipsos autem in patriam reduxistis.

τῶν ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε,
21. μὴ πάθητε τοιαῦτα, οἷα καὶ πρότερον· καὶ ὅτε ἂν ἱερὰ, ὅτε βωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τὰς τούτων τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι σωτήρια [10] γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο· οἱ δ' ἐπὶ ξένης, μικρῶν
24. ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων. ἀλλὰ γὰρ ὃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων ὀδυνάμενος εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ ἑνὸς κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐδὲν
27. ἐλλέλειπται [11] ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, ἃ ὅτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο,

10. σωτήρια] sic in adiectiuo dedi, pro vulgari σωτηρία, quod est substantiuum.

11. ἐλλέλειπται] οὐδεν ἐλλέλειπται. Canter. nescio quo animo. TAYLOR.

ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλειπται] Sensus videtur esse, *Veruntamen, studium meum non defuit pro rebus sacris dicere:* vox enim λέγειν vel εἰπεῖν sententiae adiicienda est. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα: *Ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum.* Scribi fortan potest, ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐ λέλειπται, Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: vt τὸ τῆς αἰτίας, pro ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. vbi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ Thucydides lib. II. segm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque potest, ὥστε τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλει-

δοντο [12], τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον· ὑπέρ τε τῆς πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποίουν· ὑπέρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθεῖλον· καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε· οἶμαι δ' αὐτοὺς ὑμῶν τε ἀκροᾶσθαι [13], καὶ 30.
ὑμᾶς εἴσεσθαι τὴν [14] ψῆφον φέροντας· ἡγεμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι· ὅσοι δ' ἂν [15] παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας πεποιημένους [16]. 33.

παύσονται· *adeo vt voluntas mea non ſufficiat dicere pro rebus ſacris* etc. MARKLAND.

Inter προθυμίας et ἐλλείπτην interpoſui οὐδὲν. *ego ſtudium contentionemque meam haud paſſus ſum deſiderari.*

12. τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur legiſſe ἀπεδύοντο. vertit enim *ſpoliarunt*. Sed nihil muta. intelligit enim Orator *vaſa*, *donaria*, et caeteras *res ſacras* in Templis repoſitas, quas Illi *vendiderunt* ſurreptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Ageſil. p. 672. MARKLAND.

Venduntur templa multis referta pretioſisque donariis et vaſis argenteis aureisque, ei, cui poteſtatem facimus ea templa ſpoliandi.

13. ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροάσεσθαι, *audituros*: vt εἴσεσθαι. Niſi εἴσεσθαι ſumendum ſit in ſignificatione Temporis Praeſentis. MARKLAND.

14. εἴσεσθαι τὴν] ſic dedi, omiſſo τὰς, quod vulgati libri interponunt.

15. ὅσοι δ' ἂν] pro ἂν malim h. l. αὖ.

16. τιμωρίας πεποιημένους] videtur φανήσεσθαι interponendum.

παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἑωράκατε. πεπόνθατε. ἔχετε. δικάζετε.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ[1] ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, ſub trigintauirali dominatione multa nefaria commiſit, eorum tyrannidis ſatelles atque adminiſter. Dionyſodorum maxime actoris adfinem, ceteroſque de rep. bene meritos ciuis delatione ſua interfecit. Poſtulatur caedis, rep. redintegrata. Cauſa eſt Ενδείξεως, *quam inter ceteros optime explicat* Pollux VIII. 6.

Προσήκει μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῖν, τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ καὶ μοὶ ἐχ ἧκιστα. κηδεστὴς γάρ μοι ἦν Διονυσόδωρος
42. καὶ ἀνεψιός· τυγχάνει ἔν μοι ἡ αὐτὴ ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα. ἔπραξε γὰρ ἅτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπ' ἐμοῦ νυνὶ εἰκότως μισεῖται· ὑπό τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλῃ, δικαί-

1. Ἀγοράτου] nomen eſt ſeruile, ſignificans τὸν ἠγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, in foro emtum, de cataſta.

δικαίως τιμωρηθήσεται 2. Διονυσόδωρον γὰρ, τὸν 130.1.
κηδεστὴν τὸν ἐμὸν, καὶ ἕτερος πολλὸς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἀπέκτει- 3.
νε 3, μηνυτὴς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα, ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζημίωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας, ὦ μιαρὲ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἔβλαψεν. Ἐγὼ οὖν, ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον καὶ ὅσιον 6.
ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ἅπασι, τιμωρεῖσθαι καθ' ὅσον ἕκαστος δύναται· καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι 4. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξαρ-

χῆς

2. τιμωρηθήσεται] sic dedi e Vindobonensi, Aldina et Stephanica, pro τιμωρήσεται Taylori.

3. ἀπέκτανε] sic vulg. Eieci, quoniam est semibarbarum. *Th. Magister.* Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπεκτανὸν δὲ ἀδόκιμον πάντη. Deinde autem ἀπέκτεινε praetuli, eodem licet refragante *Magistro*, cuius vadimonio nuper fruebar, tum quia est ipsissima lectio Cod. *Coisl.* tum quia est verbum *Lysiae* familiare, idque saepe in hac oratione. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde Οὓς σὺ Ἀγόρατε — ἀπέκτεινας. Et paucis interiectis, ἃ τ' ἂν ἐκὼν ἄτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi saepissime. TAYLOR.

4. νομίζω — ἂν γίγνεσθαι.] Pro γενήσεσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιοῦσθαι pro ζημιωθήσεσθαι, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψεσθαι. Et ita vbique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facetè, vt exscribere sit operae pretium: ἔλεγε τοὺς (f.

9. χῆς τῶν πραγμάτων ἀπάντων ἀκέσαι· ἵν' εἰδῆτε, πρῶτον μὲν, ᾧ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη, καὶ ὑφ' ὅτου· ἔπειτα, ᾧ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ' Ἀγοράτου ἀπέθανον, καὶ δὴ ὅ, τι [5] ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκρι-
12. βῶς ἂν μαθόντες ἥδιον καὶ ὁσιώτερον Ἀγοράτου τιτοὶ καταψηφίζοισθε. ὅθεν ἂν ἡμεῖς τε ἐξ ἧς διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγεῖσθαι. Ἐπειδὴ [6] γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν, καὶ τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀσθενέ-

τατο) ἐν ᾅδου μᾶλλον αν κολαζεσθαι, εἰ ὁλοκλήροις καὶ μὴ τετριμμένοις (f. τετρημένοις) ἀγγείοις ὑδροφόρων· pro κολασθήσεσθαι. *Dicebat* Bion, *Danaïdas apud Inferos maiores cruciatus ſubituras, ſi integris potius quam perforatis vaſis aquam ferrent.* Paullo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί. vulgo deeſt Interiectio. MARKLAND.

5. καὶ διότι, κ. τ. λ.] Legerem καὶ δε οτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. *Ald.* habuit ἐπέσκεψαν. Quod mendum omnes fere ante me ſuſtulere. TAYL.

καὶ διότι ἀποθνήσκειν etc.] Lego, καὶ δὴ ὅ, τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν: *et praeterea quid iam morituri mandarunt:* nempe, puniri Agoratum; vt ex multis infra locis patet. ſic εἴ τι ἐπισκήπτοι, *num qui l mandare vellet*, ap. Diog. Laert. Theophraſto. Mox, pro κατασήσασθαι legendum videtur κατασήσεσθαι. MARKLAND.

Dedi ad mentem Marklandi καὶ δὴ ὅ, τι pro vulgari καὶ διότι.

6. Ἐπειδὴ γὰρ, κ. τ. λ.] In pugna ſcilicet ad Aegoſpotamos, vbi vniuerſa fere claſſe amiſſa Athenienſes a Lyſandro victi ſunt, et res eorum omnino depreſſae. PALMER.

σθενέσερα ἐγεγένηντο, ὃ πολλῷ χρόνῳ ὕσερον αἵ τε 15.
νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἀφικνῶνται,
καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους περὶ τῆς εἰρήνης
ἐγίγνοντο ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βυλόμενοι νεώ-
τερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι, ἐπεβύλευον· 18.
νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰλῆφέναι, καὶ μάλιστα[7]
ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβού-
λοντο, καταστήσασθαι. ἦγῶντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν
ἐμποδὼν εἶναι, ἢ τοὺς τῷ δήμῳ προεστηκότας, καὶ
τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους ἂν 21.
ἐβούλοντο ἀμωσγέπως[8] ἐκποδὼν ποιήσασθαι, ἵνα
ῥᾳδίως

7. post μάλιστα videtur ἐπιτήδειον deesse. quo admisso καταστήσασθαι (in aoristo) poterit probari et seruari.

8. ἄλλως γέ πως] sic vulg. videtur omnino legendum ἀμωσγεπως. Hesych. ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου. Etym. M. Ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καθ' ὁντινοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρέπου, ἑνί γε τινί. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. Atque hinc quoque emendandus *Harpocratio*. Ἀμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἑνὶ γέ τινι τρόπῳ. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀριστογόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος. Vbi reponendum, si forte ad hunc locum respexit, Ἀγοράτου. V. *Meurs. Biblioth. Attic.* TAYLOR.

ἄλλως γέ πως] Scribe, ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, vt hanc vocem explicat Hesychius. Luciani Scholiastes p. 40. T. I. ἀμηγέπη· ἀντὶ τοῦ, κατά τινα τρόπον. Vide Harpocrationem, qui Lysiam citat hac voce alibi vtentem sensu paullum diuerso, pro ἑνὶ γέ τινι τρόπῳ, *vno aliquo modo*. MARKLAND.

ῥᾳδίως ἃ βέλοιντο, διαπράττοιντο. πρῶτον μὲν
ἓν Κλεοφῶντι [9] ἐπέθεντο ἐκ τρόπου τοιούτου. ὅτε
γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο,
24. καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἥκοντες ἔλεγον, ἐφ' οἷς
ἕτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ
κατασκαφείη τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα ῥά-
δια ἑκατέρου· τότε ὑμεῖς τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες περὶ τῶν τειχῶν τῆς κα-
27. τασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν πάντων ἀνα-
ῥὰς ἀντεῖπεν, ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἷόν τε εἴη ποιεῖν
ταῦτα. μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων
τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, ἀνασὰς λέγει, ὅτι, ἐὰν
αὐτὸν ἕλησθε περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτο-
30. κράτορα, ποιήσει, ὥστε μήτε τῶν τειχῶν διελεῖν [10],
μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττῶσαι μηδέν· οἴοιτο δὲ
καὶ ἄλλό τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει
εὑρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἵλεσθε ἐκεῖνον
πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει στρα-
33. τηγὸν χειροτονηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζον-
τες εὔνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν
οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα, ἔμενεν ἐκεῖ πολὺν χρό-

9. Κλεοφῶντι] Plura de Cleophonte habemus infra in orat. *c. Nicomachum.* TAYLOR.

10. διελεῖν] ſubaudi primum δεῖν, quod ſolet in talibus infinitiuis omitti, deinde μηδὲν, quod in proximo ſitum eſt ambobus infinitiuis, διελεῖν et ἐλαττῶσαι, commune. Sitne denique ante μηδὲν etiam μηδένα addendum, id in medio relinquam.

νον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμένους· εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἐν ἀπορίᾳ [11] ἐχόμενον, καὶ διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰ κακὰ [12] τοὺς πολλοὺς [13] τῶν ἐπιτη- 36.
δείων ἐνδεεῖς ὄντας· νομίζων, εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν, ἀσμένως ὁποιαντινοῦν ἐθελῆσαι ἂν εἰρήνην ποιήσασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν [14], εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιςᾶσι· πρόφασιν μὲν, ὅ- 39.
τι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος [15]· τὸ δ' ἀληθὲς, ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν, μὴ καθαιρεῖν τὰ τείχη. ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαςήριον παρασκευάσαντες, καὶ εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν κατασή- 42.
σασθαι, ἀπέκτειναν ἐν [16] τῇ προφάσει ταύτῃ.

Θηρα-

11. ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere ſolent ἀπορίᾳ συνεχόμ. aut κατεχόμ. Neſcio tamen, an iſtaec locutio Lyſiae, vt ipſi propria, relinquenda ſit.

12. τὰ κακὰ] videtur τούτου interponendum. *eiusque*, belli puta, *mala*.

13. τοὺς πολλοὺς] Ferri forte poteſt, vt intelligatur *vulgus*, maior pars. Forte tamen τοὺς πολίτας. MARKLAND.

14. ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν] rarior haec dictio, ſed nullo modo improbanda, idem dicit atque vſitatior ἐπιβουλεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας. quaſi dixiſſet βουλευόμενοι μετ' ἐπιβουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

15. ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος. MARKL. Bene videtur vulgata habere. quo reſpiraret aliquantiſper, in vrbe, domi ſuae manens, atque requieſceret a laboribus militiae.

16. ἐν τῇ προφάσει] alii aut plane omittunt in

Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαίμονος· προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε στρατηγῶν [17] τινες καὶ τῶν ταξιαρχῶν, (ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσό-
131.1. δωρος, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοῦντες ὑμῖν (ὡς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον) ἠγανάκτουν σφόδρα. ἦλ-
θε γὰρ Φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μα-
3. θόντες ἔγνωμεν [18]. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐξηλάθημεν ἦν γὰρ ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στάδια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τεί-
χη διασκάψαι· ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλό τι ἀγαθὸν τῇ πό-
6. λει εὑρέσθαι, τάς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς Λακε-δαιμονίοις, καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος περιε-

 λεῖν.

eiusmodi loco praepoſitionem, aut ἐπὶ pro ἐν vſurpant. Neque tamen ideo damnare auſim ἐν, bene gnarus, vt cuique alii auctori, ita Lyſiae quoque ſuum eſſe proprium loquendi morem, eumque ipſi relinquendum.

17. στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν et communiter per totam hanc orationem, κατὰ τῶν στρατηγων καὶ τῶν ταξιαρχῶν. Modo τοὺς στρατηγοντας καὶ ταξιαρχοῦντας. TAYLOR.

στρατιωτῶν τινες καὶ τῶν ταξιάρχων] Lege, στρατηγῶν: vt mox hae voces coniunguntur, μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. iterum infra: ἕπεσθαι τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et ſtatim: περὶ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rurſum inferius: in quibus omnibus locis de iisdem viris ſermo fit. MARKLAND.

Dedi στρατηγῶν pro vulgari στρατιωτῶν.

18. Deeſſe ſuſpicor poſt ἔγνωμεν. TAYLOR.

λεῖν. ὁρῶντες δὲ ἔτοι οἱ ἄνδρες ὀνόματι μὲν εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυομένην, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι [19] ταῦτα γενέσθαι· οὐκ ἐλεῦντες, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὰ τείχη, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται, (οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων πλεῖον ἢ ὑμῶν ἑκάστῳ προσῆκεν) ἀλλ' αἰσθόμενοι, ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμενον. οὐδ' (ὡς φασί τινες) οὐκ ἐπιθυμοῦντες εἰρήνην γίγνεσθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίω ταύτης εἰρήνην [20] τῷ

19. ἐπιτρέψαι] ἐπιτρέψειν. Steph. Locum confimilem, qui infra occurrit; idem neglexit. Si tamen hoc fit negligenter agere. Ταῦτα ἐκεῖνοι — αἰσθόμενοι οὐκ ἔφασαν επιτρεψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. TAYLOR.

οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι] *Stephanus* coniicit ἐπιτρέψειν hoc loco. miror eum praeteriiſſe alterum locum infra, vbi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum eſſe aliquid in ambobus his locis non dubito: (non enim credo ἐπιτρέψαι, per ſe poſitum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν) ſed mallem repetitam eſſe ſyllabam praecedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim vſitatiſſimum eſt. ita ſupra, ἐθελῆσαι ἂν pro ἐθελήσειν, et infra, ἂν ποιῆσαι pro ποιήσειν: et alibi centies, tum apud Noſtrum, tum omnes alios. Scio iſtud Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter excidiſſe ἂν opinor. Scio quoque iſtud Thucydidis, V, 22. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι· ſed ſcribendum puto δέξεσθαι, vel ἂν δέξασθαι. MARKLAND.

20. εἰρήνην (in accuſatiuo) dedi e coniectura mea

τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ δυνήσεσθαι. καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Αγοράτου τουτουὶ ἀπώλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα Θηραμένης, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες, οἳ κωλύσουσι τὸν δῆμον καταλυθῆναι, καὶ ἐναντιώσονται περὶ [21] τῆς ἐλευθερίας, εἵλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι, τούτους [22] πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνους καταστῆσαι· ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ [23] ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀντιλέγῃ. ἐπιβουλὴν δ' ἂν τοιαύτην ἐπιβουλεύσουσι. πείσουσι γὰρ Αγόρατον τουτονὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν γενέσθαι· ὡς ξυνειδότα ἐκείνοις, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὡδέ. ὡς γὰρ δήπου [24] ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων [πράττοντες,] [25]

et e Vindobonenſi, pro vulgari εἰρήνης. quod ſi ſeruetur, legendum ſit cum articulo, ταύτης τῆς εἰρήνης.

21. ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπὲρ. Sed vtrouis modo videtur recte dici poſſe hoc loco. MARKLAND.

22. τοῦτον — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτους. Sed iſtud ἐκείνων eſt ſubleſtae fidei. Codd. enim *Steph.* et *Coisl.* exhibent potiorem lectionem, Ινα μηδεὶς εκει. TAYLOR.

τοῦτον πρῶτον] Lege, τούτους. patet ex connexu Orationis. MARKLAND.

Praetuli τούτους vulgari τοῦτον.

23. ἐκεῖ] ibi, in concione puta. ſic dedi, pro vulgari ἐκείνων.

24. οὐ γὰρ δήπου] Hunc locum laudat *Priſcian.* l. 18. minima cum varietate lectionis. TAYLOR.

Αγόρατον, ὡς πιστὸν καὶ εὔνουν, δῆλον, καὶ ἐκ δή-
λων ὄντα, παρεκάλεσαν· ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς ἔτος
ἐπιτήδειος εἶναι μηνυτής. ἐβούλοντο ἂν ἄκοντα δο-
κεῖν αὐτὸν καὶ μὴ ἑκόντα μηνύειν, ὅπως πιστότερα[26] 24.
ὑμῖν ὑποφαίνοιτο. ὡς δὲ ἑκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἶ-
μαι ἐκ τῶν πεπραγμένων αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι
γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ[27] τῶν τριάκοντα βου-
λεύουσαν, Θεόκριτον τὸν τοῦ Ελαφοσίκτου καλούμε- 27.
νον[28]. ὁ δὲ Θεόκριτος ἦν, ἑταῖρος ἦν τῷ Αγοράτῳ
καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ * ἡ πρὸ[29] τῶν τριά-
κοντα βουλεύουσα διέφθαρτο, καὶ ὀλιγαρχίας ἐπε-
θύμει.

25. πράττοντες vt ſuperuacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, vncis incluſi. Sin tamen exiſtimetur in eo non nihil exquiſitius latere, ſuſpicer latere προκρίναντες.

26. ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο] Puto legendum πιστότερος, *fide dignior*: ſcil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τριάκοντα, *Stephanus* notat in MS. eſſe, πρὸ τῶν τριάκοντα: quod veriſſimum puto: et patet ex ſequentibus. MARKLAND.

Vel potius poſt ὑμῖν deeſt τὰ μηνυθέντα.

27. πρὸς] ſic vulg. lege προ. Poſtrema ſc. βουλὴ, quae habita erat ante trigintauirorum dominatum. Ft haec lectio confirmatur a Codd. *Steph.* et *Coisl.* TAYLOR.

28. καλούμενον] Patre incerto et quaſi *vulgo quaeſito*. Ita *Aeſch. c. Timarch.* Τὶς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέρανε Κηφισόδωρον τον τοῦ Μολωνος καλουμενον — ἢ Μνησίθεον τον τοῦ μαγειρου καλουμενον; TAYLOR.

29. βουλὴ ἡ πρὸ] articulum ἡ de meo interpoſui, quo vulgatae carent.

θύμει, ὡς ἴσε, μάλισα [30]. τεκμήριον δέ. οἱ γὰρ 30. πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βυλῆς τὴν ὑσέραν [31] βυλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβύλευον. τῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τὰ ψηφίσματα [32]

 ἐξ ἐκεί-

30. ἴσε, μάλισα] velim πάντες interponi. *omnes propemodum.* nam alias haud apparet, quae vis ſit illi μάλισα h. l.

31. ὑμετέραν] Eſt vox nihili. Lego ὑσεραν vel ὑσεραιαν βυλήν. Demoſth. π. παραπρεσβ. Ο δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτεραιᾳ (ſc. βυλῇ) πάντων ἀκουόντων ὑμῶν εἰς τὴν ὑσεραιαν, ἐν ᾗ τὴν εἰρήνην ἔδει κυρῦσθαι κ. τ. λ. *Alio ſenatu* dixit *Plin.* V. ep. 4. Τῇ ὑσερῃ Ολυμπιάδι, Herodot. *Erat.* 103. *i. e.* Proxima Olympiade. Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alterum ſolertia emendatos ſibique inuicem lucem affundentis. Η βυλὴ ἡ προ τῶν τριάκοντα, et deinde, οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βυλῆς τὴν ὑσεραιαν βυλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβύλευον. TAYLOR.

τὴν ὑμετέραν βυλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον] Ex ſenſu facile reſtituitur hic locus, τῇ ὑσέρᾳ βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Diſtinguit inter concilium prius, quod erat *ante* XXX Viros, et *poſterius* iſtud, quod eorum tempore ἐβύλευεν. Infra: εἰς τὴν βυλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rurſus: ἡ βυλὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βυλεύσα. MARKLAND.

Dedi ὑσέραν pro vulgari ὑμετέραν. item τὴν articulum pone βυλὴν addidi, quo carent vulgatae.

32. τὰ ψηφίσματα — ελεγετο] Forte εγενετο. Infra: ἐπειδὰν δὲ τῦτο τὸ ψήφισμα εγενετο. Xenophon. Cyropaed. II. ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων γενεσθαι τῦτο τὸ ψήφισμα. Demoſthenes contra Euerg. τύτυ τοίνυν τῦ ψηφίσματος γεγενημενυ. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἴρηται, Orat. contra Ariſtocr. et

ἐξ ἐκείνης τῆς βελῆς ἀκέτι εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ, ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ ἅπαντα ἐλέγετο, καὶ ὡς τοιούτοις ἔσιν αὐτοῖς τὸν νῶν ἧσσον προσ- 33.
ἔχητε [33]. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βελὴν ἐν ἀπορρήτῳ Θεόκριτος μηνύει, ὅτι συλλέγονταί τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε κεκριμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ ἔφη αὐτῶν ἐρεῖν καθ' ἕκαστον. ὅρκους τε γὰρ ὁμωμοκέναι τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ 36.
εἶναι ἑτέρους, οἳ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα· αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν ποτε ποιῆσαι ταῦτα [34]. καίτοι εἰ μὴ ἐκ παρασκευῆς ἐμηνύετο [35], πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βελὴ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα Θεόκριτον, καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσασθαι [36]; * * * * * * * νυνὶ τοῦτο τὸ 39.
ψήφισμα

alibi ψήφισμα εἶπεν, contra Timocratem. MARKLAND.

Videtur ἐλέγετο ſeruari poſſe. Pſephiſmati cuique praeſcribebat auctor cum nomine ſuo εἶπε. vt e. c. Κτησιφῶν — εἶπε.

33. καὶ ὡς τοιούτοις οὐκ οὖσιν αὐτοῖς τὸν νῶν προσείχετε] Vel delendum videtur οὐκ, vel pro οὐκ ὄσιν ſcribendum ἀκούσιν, poſita ὑποστιγμῇ poſt ἐγένετο. Forte etiam ſcripſit Lyſias προσέχητε. MARKLAND.

In codicibus reperi προσέχητε. vnde lectionem hanc procudi ὡς τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν ἧσσον προσέχητε. Deleui nempe οὐκ, quod vulgatae dant pone τοιούτοις, et ἧσσον de meo addidi, et pro προσείχετε dedi προσέχητε.

34. ποιῆσαι ταῦτα] Melius τοῦτο. Mox, poſt ψηφίσεσθαι videtur excidiſſe vox ψήφισμα, vt bis alibi in hac Oratione. MARKLAND.

35. ἐμηνύετο] malim in actiuo ἐμήνυε.

ψήφισμα ψηφίσεσθαι. ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, κατέρχονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον
42. εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες [37] τῶν βουλευτῶν, καὶ περιτυχόντες αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ, ἐζήτουν ἄγειν. παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης, καὶ ἄλλοι τινὲς, ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα [38] βέλ-
132. τιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν * προήσεσθαι [39]· ἀφῃροῦντο δὲ, καὶ ἠγγυῶντο καὶ ὡμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν βουλήν. γρα-

36. ποιήσασθαι;] λείπει πολύ. *Ald.* In Cod. tamen *Coisl.* continenter haec ſunt ſcripta, quaſi nulla interceſſerit lacuna. Deinde habet Cod. *Steph.* νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφισετε. Atque ita *Coisl.* niſi quod non legatur δὲ poſt νυνί. TAYLOR.

Non videntur multa deeſſe. forte ſic lacunulam expleas. τὴν μήνυσιν ποιήσαντα ἀναγκάσαι τὴν βουλὴν τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Επειδὴ τοίνυν etc. cur non coegit ſenatus Theocritum indicare nomina, eoque intercedere, quominus ſenatus hoc faceret decretum ab ipſo coactus. quod decretum ideo factum eſt, quod Theocritus nomina indicare omiſit. DECRETVM. Poſtquam igitur hoc decretum promulgatum fuit —

37. διαιρεθέντες] malim ſimplex αἱρεθέντες. nam alterum illud compoſitum in hac re haud eſt vſitatum. ΔΙ facile potuit ex ΑΙ enaſci.

38. οἷα bene ſi habet, aut vſurpatum eſt raro modo pro ὡς, aut leg. eſt οὐχ οἷα οἱ βέλτιστοι ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα.

39. προήσεσθαι] ſic dedi de meo, pro vulgari προσήσεσθαι. ἄγειν idem eſt atque ὥστε ἄγειν, vel πρὸς τὸ ἄγειν.

γραψάμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυω- 3.
μένων, καὶ κωλυόντων [40], ἀπιόντες ἄχοντο εἰς ἄστυ.
ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν
βωμὸν Μουνυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ ἐκίνησαν [41], ἐβου-
λεύοντο, τί χρὴ ποιεῖν. ἐδόκει ἔν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον
ὡς τάχιστα. καὶ παρορμίσαντες [42] δύο πλοῖα Μου- 6.
νυχιά-

40. κωλυόντων, ἀπιόντες] videtur ἄγειν interponendum.

41. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν. Schott. Nos autem iubemus Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ησαν. V. noſtrae edit. pag. 36. TAYLOR.

ἐπειδὰν δὲ ἐκίνησαν] *Schottus* ἐκάθισαν. propius eſt ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII, 9. ὅτι ἐκεῖ ἐστι. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ανταλκίδας etc. Paullo poſt: κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, vt infra, ἐάν τις ὑμας μεγάλα κακα εργασηται. MARKLAND.

Non dubitaſſem ἐκεῖ ἦσαν ſufficere, niſi adhuc ambigerem, vtrum hoc, an ἐκείνη ἦσαν, dediſſet Lyſias, quod ἐκείνη prorſus idem eſt atque ἐκεῖ. Poteſt quoque Lyſias exiſtimari ἐπειδὴ δὲ κοινῇ ἦσαν dediſſe. *vt autem vna erant.* In hac incertitudine lectionis viſum fuit ſatius antiquum vitium ſeruare.

42. παρορμήσαντες] Auctor ſum recipiendi lectionem Steph. et *Coisl.* παρορμισαντες. (Nam παρορμέω eſt ἀμεταβατον) Quanquam miror *Stephanum*, vocem, quam reſtituit, in ſuo *Theſauro* non adgnouiſſe. TAYLOR.

Praetuli participium a verbo παρορμίζω ductum, vulgari lectioni, quae a παρορμεῖν manat. Confirmauit denique Vindobonenſis.

νυχιάσιν, ἐδέοντο αὐτῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Αθήνηθεν· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι, ἕως τὰ πράγματα καταστήσαιτο· λέγοντες, ὅτι, εἰ κομισθείη εἰς τὴν βουλήν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκα-
9. σθήσεται ὀνόματα εἰπεῖν Αθηναίων, ὧν ἂν ὑποβάλλωσιν οἱ βουλόμενοι κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκείνων δεομένων, καὶ παρασκευασάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν ἑτοίμων ὄντων συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς Αγόρατος ὅ-
12 τοσί. καίτοι, ὦ Αγόρατε, εἰ μή τι σοὶ ἦν παρεσκευασμένον, καὶ ἐπίστευες [43] μηδὲν κακὸν πείσεσθαι, πῶς οὐκ ἂν ᾤχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων, καὶ τῶν ἐγγυητῶν ἑτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ σοι ἦν [44], καὶ ὅπου ἡ βουλή σου ἐκράτει.
15. ἀλλὰ μὲν [45] δὴ οὐχ ὅμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε.

43. καὶ ἐπίστευες] tacite a communi repete εἰ μή. quaſi ſcriptum eſſet καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες *et niſi certus fuiſſes.* tametſi μὴ iteratum vtique mallem.

44. σοι ἦν, καὶ] verbum ſubſtantiale ἦν e Vindobonenſi et e coniectura mea addidi.

45. ἀλλὰ μὲν δὴ] imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ — *at enim vero.* In οὐχ ὅμοια videtur ſubaudiri τὰ διαφέροντα. *non idem tuaque illorumque intererat.* aut non erat tua conditio illorumque pari loco. h. e. maior tibi erat neceſſitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab vrbe facilius, quam illi, auelli, animoque aequiore deſiderium eius ferre, quae tibi patria non eſſet, illis eſſet. Interim haud celabo lectores coniecturam, cuius olim in mentem venit, ſpecioſam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud auſim. ἄθλα δὲ μὰ δι' οὐχ ὅμοια.

χε. πρῶτον μέν γε Αθηναῖοι ἦσαν· ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες, ἕτοιμοι ἦσαν συνεκπλεῖν μετά σου· ἡγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν, ἢ τῶν 18. πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπό σου ἀδίκως ἀπολέσθαι. σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι [46]· ἔπειτα οὐ πατρίδα ἂν σαυτῷ ἀπέλιπες· ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερεν [47], εἰ μή τι ἦν, ᾧ ἐπίστευες. νῦν 21. δὲ ἄκων μὲν [48] προσποιῇ, ἑκὼν δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς Αθηναίων ἀπέκτεινας. ὥστε [49] παρεσκευάσθη ἅπαν-

46. ὑπομείναντι] aut idem valet h. l. compoſitum cum ſimplici μείναντι, aut hoc illi eſt praeferendum.

47. συνέφερεν] adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἄν. id quod etiam tu facturus eras, niſi —

48. ἄκων μὲν προσποιῇ] bene ſi habet, ſubaudiri debet ex inſequentibus ἀποκτεῖναι· verum hoc paullo durius eſt. quare ſuſpicor μένειν vel μεῖναι aut μηνύσαι deeſſe.

49. ὥστε, κ. τ. λ.] Lego ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτοῦ) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. Infra. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐν τῇ βουλῇ — καταμαρτυρεῖ. TAYLOR.

ὥστε παρεσκευάσθη etc.] Totam ſententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (non οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. μαρτυρες. ψηφισμα. Επειδὴ etc. Vulgo deeſt μαρτυρες; quam tamen vocem praecedentia videntur poſtulare aeque ac ψηφισμα: et ſolenne eſt vocem iſtam omitti a Librariis, vt alibi notaui. MARKLAND.

ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω· καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα * σὺ τὸ τῆς βουλῆς 50 καταμαρτυρή-
24. σει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, καὶ ἦλθον οἱ ἐκ τῆς βουλῆς Μουνυχίαζε, ἑκὼν ἀνέστη Ἀγόρατος ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. καίτοι νῦν γε βίᾳ φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαν 51, ἀπογράφει Ἀγόρατος,
27. πρῶτον μὲν τῶν αὑτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν· ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παντὸς κακοῦ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε τὰ ὀνόματα, οἶμαι

Probo ὡς δὲ, sed pro ἃ legi malim ἢ *qua ratione ego aio*. καὶ μάρτυρες εἰσὶ idem est, ac si dixisset τούτου καὶ μάρτυρες εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες.

50. τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] sic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βουλῆς. Cohaeret σοῦ cum καταμαρτυρήσει. contra te testabitur. Diuersum hoc est psephisma, ab illo, quod p. 131. 39. recitatum fuit, similis tamen argumenti.

51. εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαν] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim solo loquitur. infra: ἐξὴν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι: ita distinguendum. Mox: ἀπόκριναί δή μοι. Εβούλοντο τοίνυν etc. post vocem μοι exciderunt Agorati Ἀποκρίσεις ad Accusatoris Quaestiones, post quas pergit Orator ad nouam materiam. MARKLAND.

Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui cum eo in ara Mineruae Munychiae confederant, Strategi puta et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga praeuertebant periculum, si sibi male metuebant?

οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν. εἰ δὲ μή, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δή μοι [52]. 30.
Εβούλοντο [53] τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλείονων αὐτὸν [54] τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· ἕτω σφόδρα ἔρρωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι· αὐτὸς [55] δ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς ἅπαντα ταὐληθῆ πω κατηγορηκέναι. τούτους μὲν οὖν ἅπαντας ἐκὼν ἀπογράφει, οὐ- 33.
δεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης οὔσης. μετὰ τοῦτο [56] προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία Μυνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, ἕτω σφόδρα τινὲς ἐπεμελοῦντο, ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν μήνυσις γένοιτο· 36.
περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη [57]. ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆ-

μον.

52. post δή μοι deesse nonnulla paret.

53. ἐβούλοντο] conciliabulum illud latronum, quod βουλὴν appellat.

54. αὐτὸν] sic dedi ad praescriptum Taylori, vel potius ipsius rei, pro vulgari αὐτοὶ.

55. αὐτὸς δ'] Consentiunt multi codices in hanc lectionem et distinctionem ἕτω σφόδρα ἔρρωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐτὸν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, vt mihi videtur, haud contemnenda, dummodo in fine legatur ὐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. *Tam gestiebat*, vel *ruebat senatus ei* (Agorato) *malum dare.* Oratio, id quod paret, est ironica. *Verum non videbatur* (Agoratus) *illis* (latronibus) —

56. μετὰ τοῦτο] post haec v. deest δὲ, quod respondeat praemisso μὲν.

57. μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et articulum interponunt codices μὲν. vnde efficio μόνη. vt

μον. καί μοι ἀπόκριναι, ὦ Ἀγόρατε. ἀλλ' οἶμαί [58] σε ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐναντίον Ἀθηναίων ἁπάντων
39. ἐποίησας [59]. ὁμολογεῖ μὲν [60] καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τῷ δήμῳ [61] ἀναγνώσεται.

ΨΗ-

constructio verborum paulo conturbatiorum haec sit. ἀπέχρη μόνη ἡ μήνυσις ἡ ἐν τῇ βουλῇ γεγενημένη.

58. ἀλλ' οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι] Scribe γεννήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι: *sed negaturum te reor.* Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν αὐτός· ὅμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ὑμῖν τῷ δήμῳ ἀναγνώσεται. ita distinguendum: et legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψηφίσματα. Iterum post vocem ἐποίησας desunt Oratoris Quaestiones, et Agorati *Responsa*, seu Ἀποκρίσεις. Quae paullo ante praecedunt, ita distingue — μήνυσις γένοιτο. (περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον. istud ὥστε connectendum est cum praecedentibus ἔτω σφόδρα ἐπεμελοῦντο. Lege etiam, ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γεγενημένη. MARKLAND.

Mihi videtur leg. esse οὐ γὰρ ἂν οἶμαι. *non enim videris mihi ea infitiaturus esse* —

59. ἐποίησας] id est hic loci εἶπας. nam qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid, praesertim in senatu vel concione, is quoque *agit*. Locutio est *actio*. Verum post hoc vocabulum deesse videtur titulus ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ.

60. post μὲν videtur οὖν vel δὴ deesse. tametsi Lysias in his orationis vinculis paulo esse solet indiligentior atque parcior.

61. τῷ δήμου] imo vero τὰ τῷ δήμῳ. Verumtamen si pluralis hic bene habet, erit in proximo pro singulari ψήφισμα plurale ψηφίσματα substituendum. aut contra.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Οτι μὲν ἀπέγραψεν Αγόρατος ὑ-
τοσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ
βουλῇ [62] καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἐξὶ φονεὺς ἐκεί- 42.
νων, σχεδόν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι· ὡς τοίνυν ἁ-
πάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ ὑδ'
ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν
ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλ-
ληφθέντες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τὸς 133. 1
λιμένας τὸς ὑμετέρους εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ
ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τεί-
χη κατεσκάφησαν, * καὶ οἱ τριάκοντα [63] κατέστη-
σαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ 3.
τοίνυν οἱ τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν
τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος
ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίαις ἐψηφίσατο [64]. καί
μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. Εἰ
μὲν οὖν [65] ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώ- 6.
ζοντο·

62. καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] subaudi ἀπογραφέντα.

63. καὶ οἱ τριάκοντα] copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. κατεσκάφησαν an κατεσκάφη legendum sit, in dubio relinquam, tametsi singularis numerus est vsitatior, et p. 134. 4. est vsurpatus in hac ipsa formula.

64. ἐψηφίσατο] decretum plebs fciscebat, quo suum in hac causa iudicandi ius a se in senatum e xxx viris et eorum assessoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut absoluendi, aut damnandi.

65. Εἰ μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo. Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικα-

ζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, ὃ ἦν κακὸν ἡ πόλις, ἐν ᾧ [66] ἀδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσά-
9. γουσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη ἐγίγνετο, οἵαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίσασθε. οἱ μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, ὃ νῦν οἱ πρυτάνεις καθέζονται· δύο δὲ τραπέζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν τριάκοντα ἐκείσθην. τὴν δὲ ψῆφον ἐκ εἰς καδίσκους, ἀλ-
12. λὰ φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθεσθαι. τὴν μὲν καθαιροῦσαν, ἐπὶ τὴν ὑστέραν· τὴν δὲ σώζουσαν, ἐπὶ τὴν προτέραν. ὥστε ἐκ τίνος τρόπου ἔμελλέ τις αὐτῶν [67] σωθήσεσθαι; ἑνὶ δὲ λόγῳ, ὅσοι
15. εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσῆλθον κρινθησόμενοι, ἁπάντων θάνατος κατεγινώσκετο· καὶ ἐδενὸς ἀπεψηφίσαντο, πλὴν Λυσάνδου τοῦδε· τὸ-

Gg 2 τον

σηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, ὃ ἦν κακὸν ἡ πόλις· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν· ἐν ᾗ ἐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε. Poſtremum membrum iampridem ſuis ſedibus auulſum et iſtud ᾗ continuo in ᾧ deformatum elegantiſſimam iuncturam miſere funeſtauit. T.

66. ἐν ᾧ bene habet, idem ſignificans atque ὅτε vel ὅπου. *cum*, *quando*, *vbi*. nihil hic eſt transpoſitum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obſcurus, hic eſt. In iudicio populi libero atque legitimo, ſi de illis lata fuiſſet ſententia, abſoluti abiſſent. noratis enim eos inſontes eſſe, perinde atque multos alios, qui per illorum temporum calamitatem in iudicium inducti fuiſſent, nullius noxiae rei, capitisque damnati. cernebatis enim labem reipublicae, ſed mederi non item noratis.

67. τις αὐτῶν] interponi velim ἄν.

τον δὲ ἀφεῖσαν, ὡς εὐεργέτην ὄντα. ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τεθνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι [68]. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὁ μὲν * ἀδελφὴν [69]· ὁ δὲ, μητέρα· ὁ δὲ, γυναῖκα· ὁ δ' εἴ τις [70] ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα· ἵνα 18. 21.

68. post ἀναγνῶναι deest titulus, aut Ἀναάγνωσις, aut Κατάλογος, aut Ὀνόματα.

69. ἀδελφὴν] sic de meo dedi, pro vulgari ἀδελφὸν. ob insequentia nomina, quae sunt omnia foeminina. Neque enim licebat nexis, mox morti dandis, mares ad se arcessere necessarios, sed foeminas solummodo, quae defunctos lauarent, vestirent, exponerent, quae munia sunt, non virilia, sed muliebria.

70. εἴ τις ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα] Lego, προσήκων. quare enim *Foeminas* tantum accerserent condemnati? quin et statim dicit ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν, et paulo ante dixerat, τὸν ἀδελφὸν ab hoc vel illo accersitum fuisse. Paulo ante legendum, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. Ονοματα. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Vulgo deest ονοματα. quemadmodum in Andocide de Myster. p. 3. καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ονοματα. Τοῦτον Ανδρόμαχος ἐμήνυσεν, Αλκιβιάδην, etc. Sic et ibi legendum, cum ante deesset ονοματα: paulo post enim recte habetur, καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ονοματα. Τοῦτον Τεῦκρος ἐμήνυσε, Φαίδρον etc. et ita rursus p. 5. Quin et idem iterum defectus videtur esse p. 7. eiusdem Orationis, post voces καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε. MARKLAND.

εἴ τις] codices bene multi ἤ τις. ambigo, vtrum

ἵνα τὰ ὕστατα ἀσπασάμενοι τὰς αὐτῶν, ἔτω τὸν βίον τελευτήσειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτῷ ἔσαν. πυθομένη δ' ἐκείνη ἀφ-
24. ικνεῖται, μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη [71], ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος τά τε οἰκεῖα τὰ αὐτῷ διέθετο, ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ περὶ Ἀγοράτῳ τότῳ ἔλεγεν, ὅτι αἴτιος
27. ἦν [72] τῷ θανάτῳ· καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τότῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὐτῷ, καὶ τοῖς Φίλοις πᾶσι, τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῷ Ἀγόρατον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτῷ ἐπέσκηπτε (νομίζων αὐτὴν κύειν ἐξ αὐτῷ) ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γε-
30. νομένῳ, ὅτι τὸν πατέρα αὐτῷ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῷ, ὡς φονέα ὄντα. ὡς ἔν ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας τότων παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Α-
33. θηναῖοι, ὑπ' Ἀγοράτου ἀπογραφέντες ἀπέθανον.

praeſtet. vtrumuis praeferas, ſemper poſt προσήκουσα ſubaudiri debet ταύτην.

71. μέλαν τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη] *Stephanus* μέλαν γε. Forte, μέλαν θοιμάτιον: nempe, ſolennem *illum* habitum lugubrem. Mox, pro τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ſcribe αὐτῆς. MARKLAND.

Aut τε eſt delendum, aut deeſt haec ferme ſententia καὶ δακρύσασα, vel δεδακρυμένη (nam perinde eſt) aut καὶ πενθοῦσα.

72. ἦν] malim aut ἦ aut εἴη.

ἐπεὶ δὲ τοῦτοι ἐκποδὼν ἐποιήσαντο οἱ τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο. ὧν ἅπάντων αἴτιός ἐστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους, ἀνιῶμαι μὲν οὖν ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πό- 36.
λει, ἀναίγκη δ' ἐστίν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε, ὡς σφόδρα ὑμῖν * ἠκ ἐλεεῖν[73] προσήκει Ἀγόρατον. ἵστε μὲν γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἵοι ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ αἰῷ ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπώλοντο. ἵστε δὲ 39.
τοὺς ἐξ Ἐλευσῖνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ ἐχρήσαντο. μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας ἀπαγομένους εἰς τὸ δεσμωτήριον. οἱ ὐδὲν κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες, ἠναγκάζοντο αἰ- 42.
σχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι· οἱ μὲν, γονέας σφετέρους αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἳ ἤλπιζον ὑπὸ τῶν σφετέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν τὸν βίον, ταφήσεσθαι· οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους· οἱ δὲ, παῖ- 134.
δας μικρὰς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους. ὃς, ὦ

ἄνδρες

73. ἐλεεῖν] Recte habet Cod. *Steph.* μὴ ἐλεεῖν. Nam illa altera locutio per Ironiam rariſſima eſt in auctore noſtro. Haec familiariſſima. Modo in ſuperioribus: Ὡς τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ δι' ὑφ' ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione c. *Eratoſth.* Ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. TAYLOR.

Ego οὐκ praepoſui de meo ante voc. ἐλεεῖν.

ἄνδρες δικασταὶ, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ τού-
τῶν[74] ἔχειν, ἢ ποίαν τινὰ ἂν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ'
ἐκείνοις γένοιτο[75], ἀποσεμνηθέντας διὰ * τοῦτον[76]
τῶν ἡδίστων; ἔτι δὲ[77] τὰ τείχη ὡς κατεσκάφη, καὶ
αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ νεώ-
ρια[78] καθηρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπο-
λιν[79] ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πό-
λεως παρελύθη, ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχί-
στης πόλεως τὴν πόλιν. πρὸς δὲ τούτοις, τὰς[80] ἰδίας
οὐσίας ἀπωλέσατε. καὶ τὸ τελευταῖον, συλλήβδην
ἅπαντες ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος ἐξη-

 λάθη-

74. περὶ τούτων] Mox dicit διὰ τούτων, *per hos*, nempe Agoratum et τοὺς XXX. Hic itaque ſcribendum περὶ τούτων, aut illic διὰ τούτου. Pro γένοιντο, forte leg. γένοιτο: *ſi res eſſet arbitrii illorum.* MARKLAND.

75. γένοιτο] ſic dedi, ad Taylori et Marklandi ſententiam, pro γένοιντο vulgari. ſubauditur τὸ θέσθαι τὴν ψῆφον.

76. διὰ τοῦτον] ſic dedi ex opinatione mea, ad quam nuper acceſſit auctoritas Vindobonenſis, pro vulgari διὰ τούτων. *propter hunc*, Agoratum puta.

77. ἔτι δὲ] ſubaudi a communi e ſuperioribus repetendum μέμνησθε.

78. καὶ τὰ νεώρια] articulum de meo addidi, quo vulgati carent.

79. τὴν ακροπολιν ἡμῶν — τῆς πολεως — τῆς ἐλαχίστης πολεως τὴν πολιν] Moleſta eſt eadem vox toties repetita in eadem ſententia. ſuſpicor vltimam τὴν πόλιν eſſe a Gloſſatore Grammatico. niſi ſupra, ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς πόλεως ſcribendum ſit τῆς πολιτείας. MARKLAND.

80. τούτοις τὰς] videtur καὶ interponendum eſſe.

λάθητε. ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθό- 9.
μενοι, ὃν ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὦ ἄνδρες δικασταί, ποιήσασθαι. ὃς σὺ, Ἀγόρατε [81], βουλομένους ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει [82], ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτοὺς τῇ * βουλῇ [83], ἐπιβουλεύειν τῷ πλή-

81. ὃς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa sunt in hoc commate, quae mihi stomachum mouent. 1. Istud τῇ πόλει vsque ad nauseam ingeminatum, ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῃ πολει, ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτοὺς τῃ πολει — καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῃ πολει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων: quorum omnia non sunt Graeca. 2. Istud βουλόμενος etc. est praeter rem, sed hoc facilem medicinam recipit, legendo βουλομένους, quae verissima est lectio. 3. Falso id dicitur delationem Agorati huiusmodi esse, hos homines ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει. Infra enim. Δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηροὺς καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἶομαι δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνῦναι. 4. Denique male vsurpatur τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, cum ad Agoratum oratio conuertitur. TAYLOR.

Pro βουλόμενος vulgari dedi βουλομένους.

82. ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει] Forte, τὴν πόλιν. Isocrates Panegyrico: ὅστις ἂν οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ πράξειν ἀγαθόν. Demosthenes Orat. περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά. Lucas tamen Actor. IX, 13. altera forma vtitur: ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου. et Isocrates Orat. de *Bigis*, ad finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540. ἐνόμισε καταπρᾶξαι ἄν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. MARKLAND.

83. τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungendum potit ὑμετέρῳ: et legendum, καὶ τῷ πλήθει: distinguit enim τὴν πό-

12. πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων· νῦν ἔν μνησθέντες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων, καὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

15. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅ, τι ποτὲ τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς ὃ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστι τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν [84] δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ

18. ψηφίσματα αὐτοῦ [85] τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δή-

λου a τῷ πλήθει. exempla paſſim. Editio *Vanderheidii* in Parentheſi male includit haec quatuor vocabula, τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, quaſi eſſent exegetica tantum vocum τῇ πόλει. Sequitur: καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. aures eruditas laedet, niſi fallor, hic ordo verborum. potior foret, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῶν κακῶν τῶν τῇ πόλει γεγενημένων. MARKLAND.

Pro vulgari τῇ πόλει dedi de meo τῇ βουλῇ, id eſt πρὸς τὴν βουλήν. qui ad ſenatum detuleris, vel denunciaueris, hoc viros plebi noſtrae inſidiari.

84. κἂν δύναιτο, κ. τ. λ.] Delet haec Schottus. Sed feſtinanter nimis, ſi me audias. Lege ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. Aliquatenus praeiuit Scaliger. TAYLOR.

Coniecturam Taylori probaui, a Vindobon. confirmatam.

85. αὐτοῦ] Quare iterum hoc deleat Schottus plane neſcio. TAYLOR.

τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, καταμαρτυρεῖ,] Ita diſtinguendum: et con-

μου καταμαρτυρεῖ, διαῤῥήδην ἀγορεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατείρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν ἐκρίθη ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαῤῥήδην λέγει, Διότι (φησὶν) ἔδοξε ταληθῆ εἰσαγγεῖλαι. Καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗ-ΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ [86]. Ὡς μὲν ἂν ἐκ ἀπέγραψεν, ἑνὶ τρόπῳ δύναιτ' ἂν ἀποδεῖξαι. δεῖ τοί-

ſtruendae voces αὐτῷ καταμαρτυρεῖ, non τὰ ψηφίσματα αὐτῷ. Parua ſunt haec, fateor: ſed haec parua Virum magnum, *Schottum*, in errorem induxerunt, vt putaret eiiciendam eſſe vocem αὐτῷ, quam tamen poſtulat ſenſus. MARKLAND.

86. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. *Stephani* bene inſerit, καί μοι ἀνάγνωθι. Fro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: *duo* enim erant, vnum τῆς βουλῆς, alterum τοῦ δήμου, vt paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem eſt κρίσις ſeu *Conſultum* τῶν XXX, cuius particulam modo citauerat, Διότι ἔδοξε etc. MARKLAND.

In vulgatis locus hic ſic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν ἂν. Ego collatis inter ſe codicum lectionibus hanc conflaui, quam arbitror a vera Lyſiae manu proxime abeſſe. Εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν ἂν — In plurali dixit τὰς γραφάς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφὴ h. l. a Lyſiâ ſenſu rariuſculo vſurpatum eſt pro ἀπογραφή. Deſignat illos duos indices ab Agorato, id quod e ſuperioribus conſtat, alium poſt alium, exhibitos, in quibus perſcripſerat nomina a ſe delatorum. Paulo poſt, ſub exitum huius paginae recurrit voc. γραφὴ hoc ſenſu *indicis*, *d' une liſte*.

τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα [87], ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτὸς πονηρὰ καὶ ἐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας. οἴομαι δ' ἂν ἐν τοῦτό γ' αὐτὸν [88] ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. οὐ γὰρ δήπου [89], εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων εἰργάσαντο,

87. ταῦτα] malim πάντας. delatos a ſe cunctos merito delatos eſſe.

88. οἴομαι κ. τ. λ.] οἴομαι δε ἂν τουτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. Steph. TAYLOR.

Partim de meo dedi οἴομαι δ' ἂν τοῦτό γ' αὐτὸν pro vulgari οἴομαι ἂν τοῦτον αὐτὸν.

89. οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Recte iam tandem Schottus ſuſtulit ocioſum iſtud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpres, qui in eius verba ſemper fere iurat, ὁ δῆμος τιμωρῆντες. Vtrique communiter etiam deletis delendis impoſuit huius loci praua diſtinctio. Emendabit lector naſutus mecum. Οὐ γὰρ δήπου εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείησαν, τιμωρῆντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. TAYLOR.

μὴ καταλυθείησαν, ὁ δῆμος τιμωρῆντες etc.] Lego et diſtinguo: οὐ γὰρ δήπου εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωρῆντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. *Si enim* iſti *populum* (vel, *ſtatum popularem*) *Athenienſem in re qualibet laeſiſſent, Triginta viri non puniſſent eos morte, popularis ſtatus gratia, vel metu ne Democratia diſſolueretur: immo contra*, muneribus eos affeciſſent. O δῆμος eſt *Democratia*, ſtatus popularis. vbique occurrit tum apud Noſtrum, tum Aeſchinem, Lycurgum, Diog. Laertium, etc. Male has voces delet *Schottus*. par huic mendum Orat. XIX. vbi pro ᾠήθησαν Stephanus reſtituit ᾠήθη ἄν. Mox,

σαντο [90], οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωρῶντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον τούτου [91]. ἀλλ' 27. ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα [92] κακὰ ἐργάσασθαι· ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ ἐάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολήν, οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι [93]. εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο με- 30. μνῆσθαι [94], ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν

pro εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο. μεμνῆσθαι, forte ſcribendum δεῖ. Vulgata tamen ferri poteſt. MARKLAND.

Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione vniusque literae redundantia miſere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter ſanatus eſt, reſtitui.

90. εἰργάσαντο] redit ad delatos ab Agorato.

91. τοὐναντίον τούτου] occiſi ſunt ſcil. e contrario, quod ſalutaria reipublicae conſilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica iugularetur.

92. τοσαῦτα] grauiter dictum. Nam cum haud ſit inconſentaneum, aliquem imprudentem et inuitum aliquando labi, errore ſuo, alienoue impulſu, tum eſt admodum improbabile, eum inuitum ſaepe ruere. contra vero, quo ſaepius peccet, hoc certius conſtat eum data opera peccare volentem.

93. οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι] idem eſt ac ſi dixiſſet, οὐκ οἴομαι δεῖν ὑμᾶς διὰ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι. *non autumo vos ideo oportere vltionem omittere.* Denique ſitne οὐ δεῖν, vt eſt in libris, ſeruandum, an οὐδὲ δεῖν legendum, in medio relinquam, et nil magnopere intereſt.

94. μεμνῆσθαι] Taylor mauult μέμνησθε. Haud repugnabo. verum neque in vulgata video, quod ob-

βυλὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τῷ βωμῷ ἐκάθητο Μεν-
υχιάσι, σωθῆναι. καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκεύαζο,
καὶ οἱ ἐγγυηταὶ [95] ἕτοιμοι ἦσαν συναπιέναι. καίτοι
33. εἰ ἐκείνοις ἐπείθε, καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ'
ἐκείνων, ἔτ' ἂν ἐκών, ἔτε ἄκων, τοσύτους Ἀθηναίους
ἀπέκτεινας· νῦν δὲ πεισθεὶς, ὑφ' ὧν τότε ἐπεί-
θης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν τὰ ὀνό-
ματα μόνον εἴποις, μέγα τι ὠφε παρ' αὐτῶν δια-
36. πράξασθαι [96]. ἔκεν τέτε ἕνεκα δεῖ σε παρ' ἡμῶν
συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ ἐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σοῦ
ἐδεμιᾶς ἔτυχον, ὃς σὺ ἀπέκτεινας. καὶ Ἱππίας μὲν
ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεὺς [97], οἳ ἐπὶ τῇ αὐ-
39. τῇ αἰτίᾳ τέτῳ ὑπὸ τῆς βυλῆς μετεπέμφθησαν,

ἕτοι

stet. Aut enim potest infinitiuus hic pro more solito graecorum accipi pro imperatiuo, vbi δεῖ subauditur, aut potest a communi e superioribus repeti οἶομαι ὑμᾶς. arbitror vos meminisse.

95. καὶ ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ, vt supra et infra. Paulo ante, distinguendum post Μενυχιάσι, non post ἐκάθητο. MARKLAND.

Addidi articulum οἱ, quo vulgati carent.

96. διαπράξασθαι] Lege, διαπράξεσθαι, *te consecuturum esse.* MARKLAND.

97. Καριεὺς] „Nullus fuit demus Καρία in Attica, vnde gentile formari possit Κάριεύς. Tu lege meo periculo Ἰκαριεὺς a pago seu demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεὺς inuenitur apud *Demosthenem contra Cononem*, et de illo demo, quem alii Ἰκάριον, alii Ἰκαρίαν vocant, marmoris *Arundeliani* Chronicon loquitur pag. 3. lin. 55. tum *Harpocratio*, *Stephanus*, *Suidas*, et alii.„ Palmer. Vide quoque *Meursium de Pagis.* TAYLOR.

ἔτοι μὲν ἀπέθανον· ὁ μὲν, τρεβλωθεὶς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ, Ἱππίας, ὅτω [98]· διότι ἂν ἀνάξιοι [99] ἐδόκουν τοῖς

98. οὕτω] Si fas ſit non omnia ſcire, ſit iſtud portentum inter ea, quae iuxta ſciam cum maxime inſcientibus. TAYLOR.

ὁ δὲ Ἱππίας, οὕτω] *Eodem modo:* ſcil. quaeſtioni ſubiectus. ſed vocem ὅτω mihi ſuſpectam reddunt Diſtributiua iſta μὲν et δὲ, quae Diſſimilitudinem aliquam poenarum innuere videntur. Modus aliquis ſupplicii, quod patiebatur Hippias, forte latet ſub iſta voce. Vide Pollucem VIII, 7. ſegm. 71. vbi recenſet *inſtrumenta carnificis*, quae erant ξίφος, βρόχος, τύμπανον, φάρμακον, κώνειον. Plura vide apud Ariſtophanem in Ranis. MARKLAND.

Miror ambos hoſce viros doctiſſimos in re plana et obuia aeſtuare, et de obſcuritate queri, et inſcitiam ſuam fateri, neque recordari eorum, quae bene norant, et alibi recte ipſi tradiderant. Velim omnes auctorum graecorum locos ſalebroſos ita eſſe planos et expeditos, atque hic eſt. ὅτως ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ τρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem eſt atque ſimpliciter morti dari, ſine praemiſſo tormentorum cruciatu. ὅτως idem eſt atque ἁπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui ſupplicio capitis luunt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronou. Ariſtophanis Ranas v. 638. Markland ad Demoſth. Midianam p. 89. 6. Ego ipſe quoque hoc de vſu particulae ὅτως, ni fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli.

99. ἂν ἀνάξιοι] ſic dedi de meo, duobus vocabulis, quae in vulgatis exemplaribus tria ſunt οὐκ ἄν ἄξιοι. Eſſe ἄν h. l. importuniſſimum aienti Tayloro largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a

τοῖς τριάκοντα σωτηρίας εἶναι, (οὐδένα γὰρ Αθηναίων ἀπώλυσαν.) [100] Αγόρατος δὲ ἀφείθη, διότι ἐδό-
42. κει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι. Ἀκήκοα δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέξενον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενέξενος πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο. ὁ Μενεξένος ἔτος ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ Αγοράτου, καὶ συληφθεὶς ἐδέδετο. Αγνόδωρος δ' ἦν
135. 1. Ἀμφιτροπαιεὺς [1], δημότης τοῦ Μενεξένου, Κριτίου κηδεστής, τῶν τῶν τριάκοντα· ἔτυχε δ' ὢν, ὅτε ἡ ἐκκλησία Μυυχιάσιν [2] ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγένετο, ἅμα
3. μὲν βουλόμενος τὸν Μενέξενον σωθῆναι, ἅμα δὲ, ὡς πλείους ἀπογραφέντας ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν

Coislin. abeſſe. Duo vocabula ἄν ἄξιοι in vnum ἀνάξιοι erant contrahenda. Xenophon et Hippias videbantur triginta tyrannis non indigni, qui ſeruarentur propterea, quod ciuem Athenienſem nullum peſſum dedidiſſent ſua delatione. Non indigni ſalute ſunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis eſſe. propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quemquam ſupereſſe.

100. ἀπώλυσαν] hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippias, nemini cauſam exitii denunciatione ſua attulerant. h. e. neminem indicauerant.

1. Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφοτροπαιεὺς *Ald. Coisl.* Κηφισιᾶσιν ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο. Aeſch. *c. Timarch.* TAYLOR.

2. ἐν Μυυχιάσιν] Lege Μυυχιάσιν abſque ἐν, vt ſemper alibi ſolet noſter, atque vti legebat quoque *Ald.* Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. 92. TAYLOR.

Suſtuli praepoſitionem.

αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. καὶ * εὑρίσκονται [3] αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἄδειαν [4]. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέξρατος καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. 6. τοῦτον μέντοι οἱ μὲν τριάκοντα ἀφεῖσαν, ὥσπερ Ἀγόρατον τουτονὶ, δόξαντα ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ [5] παρέδοτε, καὶ ἀπετυμπα-

τυμπα-

3. εὑρίσκων] Rectius εὑρίσκει. TAYLOR.

καὶ εὑρίσκων τε αὐτῷ etc.] Lego: καὶ εὕρισκέ γε (vel εὑρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἄδειαν. ψηφισμα. Ἐπειδὰν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andocides de Myſter. p. 5. Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὑρόμενος. In *Stephani* Edit. deeſt ψηφισμα, quod in ſuam inſeruit *Vanderheidius*, ex coniectura, opinor. certiſſimam tamen reſtitutionem puto. Mox ſic diſtingue et lege, ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες, ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. *Schottus* quoque coniecerat τῷ δημίᾳ, *carnifici*, pro τῷ δήμῳ. M.

Duo vocabula, in vulgatis h. l. verſantia εὑρίσκων τε, in vnum εὑρίσκονται contraxi. *impetrant*, quoquo modo, quaqua arte vel fraude obtinent, vt ei venia ſpiritus daretur. Critias puta, et Hagnodorus, iisque dediti.

4. poſt ἄδειαν auctore Marklando, addidi titulum, quo vulgatae carent. Nam decretum hic recitari teſtatur vocabulum τουτὶ.

5. τῷ δήμῳ] f. τῷ δημίῳ. Schott. Quod ad veritatem pulchre accedit. TAYLOR.

9. τυμπανίσθη. καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν [6], ἦπερ Ἀγόρατός γε δικαίως ἀποθανεῖται. ὥστε τόν τε Μενέστρατον ἀπογράψας, αἴτιος ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου· καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος, ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας;
12. ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ [7], ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο, καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουνιχιάσιν ἕτοιμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τοῦτο. καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνῳ [8] εἶναι, ἐσώθης,

Dedi δημίῳ pro vulgari δήμῳ.

6. ἐκεῖνος ἀπέθανεν] videtur δικαίως interponendum. Vniuerſe mallem hanc ſententiam ſic enunciatam fuiſſe καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Meneſtratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανε δὲ δικαίως) ἦπερ Ἀγόρατός γε πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν Μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου κατέστη, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι. τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος —

7. Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam vtroque modo ſcribitur pro temporum ratione diuerſitateque exarandi. V. *Harpocr.* et *Mauſſac. Meurſium et Sponium de pagis Atticis*, σχ. *Ariſtoph. Acharn.* 405. *Demoſth. c. Theocrin. Steph. Byzantin. Reineſ. Inſcript.* II. 69. *Prid. ad Marm. Oxon.* p. 83. TAYLOR.

τῷ Χολλίδῃ] Χολλείδῃ legiſſe videtur Harpocration; Χολλεῖδαι, Λυσίας· δῆμος τῆς Λεοντίδος. ſed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide *Valeſium* ad locum: et *Caſaubonum* ad Diog. Laertium Platone. Demoſthenes adu. Lacriti Παραγρ. Διονύσιος Δημοκρατίδου Χολλίδης. MARKLAND.

8. ἐπ' ἐκεῖνον] ἐπ' ἐκείνῳ. Scaliger, quod multo melius. TAYLOR.

θης, καὶ ὅτ' ἂν Αθηναίων ὀδένα ἀπώλεσας, ὅτ' ἂν αὐτὸς εἰς τοιάτας κινδύνας κατέςης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτῆρα τὸν σαυτᾶ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ * ἐπέτριψας [9] καὶ ἐκεῖνον καὶ τὰς ἄλλους ἐγγυητάς. τᾶτον [10] μέντοι, ὡς ὐ καλῶς [11] Αθηναῖον ὄντα,

καὶ, τόγε ἐπ' ἐκεινον εἶναι, ἐσώθης,] Scribendum forte ἐκεινω. *et quantum in ipso erat, ſeruatus fuiſſes.* Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τᾶτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεςήκατε: *quantum in his fuit.* Thucydides VIII. ſegm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκεινοις εἶναι. Lucianus Hermot. p. 506. ὅσον γᾶν ἐπ' ἐκεινω: ita legendum pro ὅσω. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV, 28. ἐκέλευεν ἥντινα βέλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφας εἶναι, ἐπιχειρεῖν· vbi tamen Scholiaſtes notat, Antyllum, veterem Criticum, legiſſe ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὥςε τὸ μὲν ἐπ' ἐκεινοις εἶναι, ἀπολώλατε. MARKLAND.

9. ἀπέγραψας] ἐπέγραψας. *Ald.* continuo fere errore. Vide quae diximus de hac voce ad principium orationis ſuperioris. Απογράψας. *Coisl.* TAYLOR.

Dedi de meo ἐπέτριψας *peſſumdediſti*, pro vulgari ἀπέγραψας.

10. τᾶτον] Ariſtophanem puta Chollidem.

11. ὡς ὐ καλῶς Αθηναῖον ὄντα] Lege ὡς ὐ καθαρως Αθηναῖον ὄντα. Lucian. in *Timone.* Τύπτεις ἐλευθέρυς οὐ καθαρως ἐλεύθερος ὐδ' αγος ὤν. TAYLOR.

ὡς οὐ καλῶς Αθηναῖον etc.] Scribo: τᾶτον μέντοι, ὡς ὐκ ἄλλως (vel ὐχ ὅλως) Αθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι· καὶ τᾶτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθυσι ψηφίζεσθαι. ψηφισμα. Μετὰ τᾶτο etc. *Hinc igitur, vtpote caeteroquin* (vel, *omnino*) *non Athenienſem, voluerunt nonnulli quaeſtioni ſubiici*, etc. Ciuis enim Athenienſis tormento ſubiici per le-

ὄντα, ἐβόλοντο τινὲς βασανισθῆναι· καὶ τοῦτ' τὸ
18. ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι [12].
ΨΗΦΙΣΜΑ. μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιόντες τῷ Αἰσχοφάνει οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα, ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν, καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κιν-
δυνεύειν, ἀγωνισαμένου τῆς ξενίας, τὰ ἔσχατα πα-
21. θεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη ποτὲ [13]. ἔτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων, ὥστε εἵλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ κατειπεῖν, καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπό σου [14] ἀποθνήσκων, τοιοῦτος ἐγένετο· καὶ

ges non potuit, vt ſupra narrat Noſter: tametſi Demoſthenes de Cor. diſſentire videatur, in hiſtoria Antiphontis, quem Athenienſes συνεβλώσαντες occiderunt: ſi tamen iſte Ciuis reuera fuit, et non hoc nomine ab Aeſchine falſo donatus, ad inuidiam Demoſtheni faciendam. Vide et Andocidem de Myſter. p. 7. Sed ad Lyſiam. Pro βασανισθῆναι prior lectio erat καταγνισθῆναι· quod vult, opinor, καταγνωσθῆναι, *condemnari*. et hoc verum videtur. Iterum reſtitui vocem ψηφισμα: quae omiſſio adeo vſitata eſt, vt bis acciderit in vna pagina Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin. 9. poſt verbum ἀπέκτεινε, et lin. 30, poſt vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἔφη ποτε· intellige, κατειπεῖν ἄν: *ille autem pertinaciter affirmauit ſe nunquam* delatorem fore. MARKLAND.

καλῶς bene habet, idemque h. l. valet atque καθαρῶς.

12. poſt ψηφίζεσθαι addidi titulum ψήφισμα, quo vulgatae carent.

13. poſt ποτε videtur ποιήσειν deeſſe.

Ξενοφῶν [15] ὁ ϛρεβλωθεὶς, καὶ Ιππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' ἀδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδὼς, πειθεὶς δὲ, ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις τῆς τότε πολιτείας [16] καθιϛαμένης, ἀπέγραφες [17], καὶ

14. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ] Poſt καὶ videtur αὐτὸς deeſſe.

15. καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ ϛρεβλωθεὶς, καὶ Ιππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θασιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριευς ϛρεβλωθεὶς? mirum ni iſta vox exciderit. et ita eos recenſuit ſupra, καὶ Ιππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεὺς. vt aut abiiciendum ſit ὁ Θάσιος, vel addendum Καριεὺς. ſed hoc potius. Sic infra, Θρασύβουλός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Απολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς. MARKLAND.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] articulum arbitratu meo ſuſtuli.

16. μεθέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τοτε πολιτείας: vt Orat. XVI. ἀδὲ μετέσχον τῆς τοτε πολιτείας. Supra hac Oratione: ἐναντιωσόμενοι τοῖς τοτε καθιϛαμένοις πράγμασι. Dion. Halicarnaſſenſis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· συγκρίνει τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῇ τοτε καθεϛώϛῃ. Sequitur, ἀπεγράφης, καὶ ἀπέκτεινας etc. ſcribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, *detuliſti et occidiſti*. Mox diſtingue: οἱ μὲν γὰρ ϛρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδοσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, ὃς ἔτος etc. Haec ſunt arena ſine calce: deeſt enim Verbum his Nominatiuis. Lego et diſtinguo: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενον καὶ σωθέντες, (ὃς ἔτος ἀπέκτεινεν ὠμῶς, — περιεποίησε) φυγόντες ἐνθένδε, — τιμῶνται ἀφ' ὑμῶν, etc. Notaui ſupta ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte ſumendum eſſe pro *occidere voluit*, ſed, vt verum fatear, puto Lyſiam ſcripſiſſe ἀπέκτεινεν ἂν ὁμοίως,

καὶ ἀπέκτειναν Αθηναίων πολλὺς καὶ ἀγαθούς. Βέλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδεῖξαι, οἵων ἀν-
27. δρῶν ὑπὸ Λυκούργου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν [18] ὀ πολλοὶ ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε. νῦν δὲ, συλλήβδην περὶ πάντων [19]· οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις [20], μείζω τὴν πόλιν τοῖς δια-

Hh 3 δεχο-

similiter accidiſſet, niſi Fatum ſeruaſſet. Deleui γὰρ poſt φυγόντες, Conſtructione ita poſtulante: niſi poſt σωθέντες intelligendum ſit ἦσαν: quo tamen modo Lyſias non ſolet ſcribere. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum τότε pro vulgari τε.

17. ἀπεγράφης] Lege ἀπεγραφες. TAYLOR.

18. εἰ μὲν οὐ] Lyſiam ſi neſcirem copulandae orationis paulo eſſe negligentiorem, ſuſpicarer hic deeſſe aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut οἱ εἰ μὲν οὐ leg. eſſe.

19. περὶ πάντων] ſcil. ἀκούσετε, aut ἀκούετε, aut ἐρῶ. quorum vnum aliquod addi, quam ſubaudiri malim.

20. οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Punge mecum hoc pacto. Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. TAYLOR.

στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] cum vobis ſaepe Strategatu functi fuiſſent. *Vobis* h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategi, iuſſu veſtro et auctoritate veſtra legitime et rite conſtituti. πολλάκις autem ſignificat illos honores ab iis geſtos fuiſſe non ſemel, ſed ſaepenumero. Honores Athenis erant annui. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot interualla, aut per annos plures continuabantur. vt Romae e. c. Marius ſepties Conſul factus eſt. Aeſchines

δεχομένοις στραληγοῖς παρεδίδοσαν· οἱ δ' ἑτέρας με- 30.
γάλας ἀρχὰς ἄρξαντες, καὶ τριηραρχίας πολλὰς
τριηραρχήσαντες, ὐδεπώποτε ὑφ' ὑμῶν ὐδεμίαν αἰ-
τίαν αἰσχρὰν ἔσχον [21]. οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι
καὶ σωθέντες [22], ὃς ἔτος μὲν ἀπέκτεινεν [23] ὠμῶς [24],
καὶ θάνατος αὐτῶν καλεγνώθη, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ 33.
δαίμων περιεποίησε· Φυγόντες [γὰρ] ἐνθένδε [25],
καὶ ὐ συλληφθέντες, ὐδὲ ὑπομείναντες τὴν κρίσιν,
καὶ ἐλ-

fratrem ſuum Polemarchum praedicat Strategum eſſe iam in annum tertium. quo ſignificat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuiſſe delegatum.

21. ὐδέποτε ὑφ' ὑμῶν ὐδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον] ſic dedi e coniectura mea, nuper a codice Vindobonenſi confirmata. Vulgati ſic dant ὐδέποτε οὐδ' ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν etc. Ego vero iſta inutilia ὐδὲ et τὴν amputaui.

22. σωθέντες] e periculo iudicii coram xxx tyrannis.

23. ἀπέκτεινεν] quoad voluntatem ſcil. tametſi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametſi res effectu caruit.

24. ὠμῶς] Lege ὤμως. TAYLOR.

Mera haec eſt deprauatio bonae lectionis. Vulgata recte habet.

25. Φυγόντες γὰρ ἐνθένδε] Incluſi coniunctionem γὰρ vncis, vt inutilem et amputandam, et conſtructioni officientem. Illa enim ſi ſeruatur, neceſſario deeſt aliquid in ſuperiori membro, neque habent illi nominatiui περιγενόμενοι et σωθέντες praedicatum, cui innitantur. Sublato autem γὰρ, innituntur omnes hi nominatiui, velut fulcro communi, vni verbo τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν.

καταλθόντες ἀπὸ Φυλῆς, τιμωνίας ὑφ' ὑμῶν, ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄνλες· τούτους μὲν τοιούτους ὄνλας Α-
36. γόραλος, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, λοὺς δὲ, Φυγάδας ἐνλεῦθεν ἐποίησε. τίς ὢν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστίν· ἵν' εἰδῆτε, οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμαίνελο. τούτῳ μὲν γὰρ παλὴρ ἦν Εὐμάρης [26]· ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης ἕτος Νικοκλέους καὶ

26. ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμαρὴς ἕτος, Νικοκλέους καὶ Αντικλέους.] Probare vult Agoratum fuiſſe *Seruum*, ex *Patre* Eumare itidem *Seruo*. Igitur Εὐμαρὴς Νικοκλέους eiuſdem eſt formae ac *huius Byrrhiam* apud Terentium, ſubaudita voce δοῦλος, quam ob εὐφημισμὸν veteres malebant reticere, ne *ſeruitutem* cuiquam exprobrare viderentur. Demoſthenes παραγρ. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κἀκεῖνος ἦν τινων, εἶτ' ἀπηλλάγη τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ἕτος ἀφ' ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, ὡς εγενετο Πασίων Λρχεστρατου, *veruntamen*, *quod et ille quoque* ERAT QVORVNDAM, (ſcil. *dominorum ſeruus*,) *deinde manumittebatur eodem more*, *quo Phormio*, *a vobis*, *accipe haec teſtimonia*, quae teſtantur *Paſionem* FVISSE ARCHESTRATI, ſcil. *ſeruum*. Tollenda vero diſtinctio poſt ἕτος. Pro καὶ *Stephanus* coniicit τοῦ. nihil muto: quia Eumares Duorum Dominorum ſeruus eſſe potuit, vel ſimul, vel diuerſis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: vt in exemplo ex Demoſthene modo allato, vbi Paſion ſeruus erat Antiſthenis et Archeſtrati trapezitarum; vel amborum communis, vel iſtius primum, deinde huius. Caeterum pro Εὐμαρὴς ſcribendum puto Εὐμάθης. ſcripſit Iſaeus Orationem ὑπὲρ Εὐμαθοῦς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Iſaeo. Εὐμάθης quoque quidam erat vnus ex Triginta-Viris. MARKL.

Αυλιχλέους. καί μοι ἀνάβηθι μάρτυρες. ΜΑΡΤΥ- 39.
ΡΕΣ. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσα[27] κακὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ τῷδε καὶ τοῖς τοῦδε ἀδελφοῖς ἐπιβεβούλευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας ὅτος ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ 42.
γραφὰς ὅσας[28] ἐγράφετο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, ἐδέν με δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν. συμβέβηκεν γὰρ ὑμεῖς ἅπαντας, καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτῷ κατέγνωτε· καὶ ὠ- 136. I
φλησεν ὑμῖν μυρίας δραχμάς. ὥστε τούτῳ μὲν[29] κα-

κῶς

Mutaui accentum, vt ex adiectiuo εὐμαρὴς *facilis, commodus*, fieret nomen proprium ſeruile, Εὐμάρης, penacute.

27. ὅσα] Conſtructio h. l. paulo eſt impeditior. ὅσα ſi ſeruas, ſubaudiri ad πολλὰ debet ἐστιν. et tum pro πολὺ leg. erit ἃ πολύ. multa ſunt, quae ille fraterque patrauerunt facinora. quae perquam operoſum ſit omnia enumerare velle. Poſſit etiam ſic legi. πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὄντα κακὰ καὶ αἰσχρά, ἃ καὶ τούτῳ —

28. γραφὰς ὅσας ἐγράφετο] ſecundum hoc ὅσας ſeruari ſi debet, neceſſe erit, vt tertium quoque iteretur, et poſt ἢ ἀπογραφὰς rurſus addatur. Ego vero malim ſecundum hoc ὅσας plane deleri. Nam quod aliquando in mentem venit eius loco δημοσίας legendum eſſe, id nihili eſt. Non enim dicitur γραφὴ δημοσία, ſed γραφὴ ſimpliciter. quamquam oppoſitio ſic futura ſit hoc luculentior inter δίκας ἰδίας et γραφὰς δημοσίας.

29. τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται.] Illuſtrant haec D. Ioannis iſta Epiſt. III. com.

κῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν, τοιοῦτος ὢν, μοιχεύειν καὶ διαφθείρειν ἐλευθέρας ἐπεχείρησε, καὶ ἐλήφθη μοιχός. καὶ τοῦτο θάνατος ἡ ζημία ἐστίν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ησαν τοίνυν οὗτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τέτταρες ἀδελφοί. τούτων εἷς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος [30] τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπεδημπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξήγαγεν [31]· ἐκεῖθεν δὲ παι-

Hh 5 δίσκην

12. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· *Demetrio teſtimonium redditur ab omnibus, et ab ipſa veritate.* MARKLAND.

30. παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum laudat leui cum diſcrimine *Suid.* in Παραφρυκτωρευόμενος et Φρυκτός. TAYLOR.

31. ἀνδράποδον ἐξήγαγεν.] Clamat totus locus, vt ita reſcribamus. Ο δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον εξηγαγετο· ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται. Non probaturus ſum luce clariora. TAYLOR.

ἐξήγαγεν bene habet. Nam ſi frater Agorati, quodcunque ei nomen fuit, puerum Athenis Corinthum curaſſet per alium exportari, non ipſe exportaſſet, Lyſias videtur non ἐξηγάγετο, ſed ἐξέπεμψε dicturus fuiſſe. Proximum inſequens αὐτὸς non ad exportationem refertur, quaſi prius ſeruile corpus per alium, poſterius per ſe exportaſſet, ſed ad captionem reſpicit. Vt Ipſe antea alios ceperat, quos pro mancipiis venderet, ſic rurſus, e contrario ipſe capiebatur, quo in carcere periret.

δίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἀλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε. Τὸν δὲ τρίτον Φαινιππί- 9.
δης [32] ἐνθένδε [33] λωποδύτην ἀπήγαγε· καὶ ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγνόντες αὐτῷ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε [33b]. ὡς δὲ ἀλη-

32. Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. TAYLOR.
τὸν δὲ τρίτον Φαινιππίδην ἐνθένδε λωποδύτην ἀπήγαγε·] Lege, Φαινιππίδης ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε· *Phaenippides hic* (ſc. Athenis) *veſtium furem abduxit*, nempe, *ad iudices*. Phaenippides erat vnus τῶν Ενδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας, vt de iis refert Pollux VIII, 9. ſegm. 102. Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἀλίσκεται forte ἡλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἡλίσκετο, *conuictus erat eduxiſſe puellam*, vel *ſeruam*. MARKLAND.

Dedi Φαινιππίδης in nominatiuo, pro vulgari Φαινιππίδην in accuſatiuo.

33. ἐνθένδε] hinc, e concione veſtra, in qua ego nunc ſtans coram vobis, vobiscum ago. Agebatur enim haec cauſa in concione coram Heliaea. Phaenippides fratrem hunc Agorati non nominatum fortuito in concione ſtantem conſpicatus, illinc manu ſua extractum ad vndecimuiros adduxerat, a quibus in cuſtodia tantiſper aſſeruaretur, donec cauſa eius a populo per Heliaeam iudicaretur.

33b. ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] videntur deeſſe voces τῷ δημίῳ, *carnifici*: vt ſupra, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Ferri tamen poteſt Vulgata. Sic Orat. VII. καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βάλοιτο, παραδῦναι βασανίζειν. Vide Orat. XXII. initio. Sic et παρεδόθη abſolute Matt. IV, 12. Ἰωάννης παρεδόθη. et paſſim in Euangeliis. Mox, pro ὑπὸ τοῦ γε, *Schottus* legit, ἤπου γε. optime. MARKLAND.

δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τῶ-
12. τον, καὶ μάρτυρας παρεξόμεθα. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Πῶς ἂν οὐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τούτῳ καταψηφί-
ζεσθαι; εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἓν ἁμάρτημα θα-
νάτῳ ἠξιώθη, ἦπερ, * τούτῳ γε [34] πολλὰ ἐξημαρ-
τηκότος καὶ δημοσίᾳ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕ-
15. καστον ὑμῶν, ὧν ἑκάστῳ ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις
θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θάνατον
αὐτῷ καταψηφίσασθαι. Λέξει δὲ [35], ὦ ἄνδρες δι-
κασταὶ, καὶ ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ
18. τῶν τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε· καὶ ἀντὶ τού-
του φησὶν αὐτὸν [36] Αθηναίων τὸν δῆμον ποιήσασθαι·

ψευ-

34. ὑπὸ τῶ γε] Feliciter Schott. ἦπερ γε, vel forſan paulo rectius ἦπερ τῷ γε. Quod tu reſcribas. TAYL.
Pro vetuſta praua lectione ὑπὸ τῶ γε dedi, partim de meo, ἦπερ, τούτῳ γε. Non cohaeret hic genitiuus τούτῳ cum καταψηφίσασθαι, (nam hoc cum αὐτοῦ cohaeret) ſed eſt genitiuus abſolutus, vt vulgo vſurpatur, vel conſequentiae. τούτῳ ἐξημαρτηκότος idem eſt atque ὅτι οὗτος ἐξημάρτηκε.

35. λέξει] ſic dedi, vt praeceperat Taylor, pro vulgari λέξας.

36. φησὶν αὐτὸν Αθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι] Scribe, αὑτὸν, *ſe.* haec enim verba ſunt *Agorati*, de *ſeipſo* loquentis. aliter mox, ὅτε Αθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο· recte ibi αὐτὸν: *Orator* enim de Agorato loquitur. Hae voces αὑτὸς et αὐτὸς tam ſaepe in his Orationibus confunduntur, vt paene moleſtum ſit monere. De morte vero Phrynichi vide Lycurgum p. 164. et Thucyd. VIII. ſegm. 92. qui rem aliter narrat. MARKLAND.

ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί. ὅτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν [37], ὅτε Αθηναίων αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. Φρυνίχῳ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, κοινῇ Θρασύβυλός τε, ὁ Καλυδώνιος, καὶ Απολλόδωρος, ὁ 21.
Μεγαρεὺς, ἐπεβούλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον, καὶ καταβάλλει παταίξας, ὁ δὲ Απολλόδωρος ἐχ ἥψατο, * ἀλλ' ἅμα τούτῳ [38] κραυγὴ γίνεται, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες. Αγόρατος δὲ ὅτο- 24.
σὶ [39] ὅτε παρεκλήθη, ὅτε παρεγένετο, ὅτε οἶδε τῶν πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑμῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος δῆλον. οὐδαμοῦ γάρ ἐστιν, Αγόρατον Αθηναῖον εἶ- 27.
ναι, ὥσπερ Θρασύβυλον καὶ Απολλόδωρον· καίτοι εἴπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, ἵνα περ Θρασύβυλον καὶ Απολλόδωρον, Αθηναῖον πεποιημένον [40]. τὰ μέντοι ὀνόματα [41] διαπράτ-

Pro vulgari ἀθηναῖον dedi ἀθηναίων et hic et ſtatim poſt.

37. ὅτε γὰρ Φρύνιχόν ἀπέκτεινεν] „Confer cum hoc loco *Lycurgum contra Leocratem.* ex eo hanc hiſtoriam de morte Phrynichi licebit melius noſcere.„ PALM.

38. ἀλλ' ἅμα τούτῳ] ſic dedi de meo. Simul atque hoc fiebat. vulgati dant ἀλλὰ τούτῳ.

39. Ἀγόρατός τε οὗτοσὶ] Scribe, Αγόρατος δέ. MARKLAND.

Copulatiuam τε, quae libris inſidet vulgatis, cum aduerſatiua δὲ mutaui.

40. πεποιημένον.] Credo non vnam vocem aut al-

30. πράττοντας σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν φήλην, ὡς εὐεργέτας ὄντας [42]· καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα [43] ἐλέγξει. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οὕτω μέντοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε ὃν Ἀθη-
33. ναῖος, καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε [44], καὶ γραφὰς τὰς

teram, ſed pluris deſiderari inter hanc periodum et ſequentem. TAYLOR.

Poſt πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deeſt γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ὁρᾶσθαι, aut ſimile quid.

41. τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deeſſe puto. MARKLAND.

Poſt αὐτῶν aut poſt διαπράττοντας deeſt πολλοὶ aut τινὲς. V. ad h. l. quae in libello variantium dicemus.

42. εὐεργέτας ὄντας] Poſtulat quidem conſtructio nominatiuum εὐεργέται ὄντες, ſi ad διαπράττοντας refertur, aut genitiuum εὐεργετῶν ὄντων, ſi ad αὐτῶν. Verumtamen intutum eſt hic aliquid moliri, quia neſcimus, quid interciderit.

43. τοῦτο τὸ ψήφισμα], videtur hoc decretum, quod hic affertur, in eos latum fuiſſe, qui ſe falſo ciues Athenienſes gererent, cum malis fraudibus in ciuitatem irrepſiſſent, ſcripti quidem in albo ciuium, verum haud legitime, fraude quorundam ICtorum, quos mercedula corrupiſſent, nunquam ab ipſo populo iure ciuitatis donati.

44. καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐξεκκλησίαζε] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκκλησίαζε. et ita hic forte ſcribendum, *iudicio contendebat*, quemadmodum ciuis Atticus. et tamen Orat. XXVI. habet, καὶ τῶ δικάζειν καὶ ἐκ-

τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο [45], ἐπιγραφόμενος Αναγυράσιος [46] εἶναι. ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμή-

κλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. vnde lis de vtraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκκλησίαζε, iure optimo moueri potest. Demosthenes contra Timocrat. ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. MARKLAND.

45. γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe distanti. Οτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλὰς, ὡς Αθηναῖος τὄνομα ἐπιγραφόμενος. Vbi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur esse paria. Occurrit eadem locutio apud *Aesch. c. Timarch.* τὸ δὲ τελευταῖον, δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγων τας ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς, quam exponit σχ. ineditus ἢ τὰς ἀποκτείνας δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ὡς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud *Aeschin.* rescripserunt dudum plurimi, vti et hic quoque rescribi puto oportere, τὰς ἐξανθρωπους, immitis, crudelis. Vid. quae congessit *Needhamus* ad *vitam Hieroelis* a *Suida* descriptam. TAYLOR.

καὶ γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, etc.] Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Αθηναίων ἐγράφετο: *et dicas scribebat, quasi Athenienſis fuiſſet.* sic infra: καὶ ἐσυκοφάντει πολλὰς, ὡς Αθηναῖος τὄνομα ἐπιγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inscribebatur Αναγυράσιος, vel potius Αναγυράσιος Agoratus; saltem, ita prae se tulit. Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua scriptura vocis Αθηναίων, quam exscriptor male accepit pro ἀνῶν, id est ἀνθρώπων. Sic Galat. IV, 26. pro, ἡ δὲ ἄνω Ιερουσαλὴμ, Montfauconius Palaeogr. Graec. V, 1. notat se in Codice quodam inuenisse, ἡ δὲ ἀνθράπῳ Ιερουσαλὴμ. MARKLAND.

τεκμήριον, ὡς ἐκ ἂν ἀπέκλεινε Φρύνιχον, δι' ὃν Αθηναῖ-
36. ος φησὶ γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος γὰρ ἕτος τὰς τετρακοσίας κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος ἀπέθανεν [47], οἱ πολλοὶ τῶν τετρακοσίων ἔφυγον. πότερον ἂν δοκῶσιν ὑμῖν οἱ τριάκοντα, καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλεύ-
39. σα, οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευγόντων [48], ἀφεῖναι ἂν, λαβόντες [49], τὸν Φρύνιχον ἀπο-

Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο significat hoc. causarum forensium nullum non tractauit genus; nullus est in vniuerso iure titulus, ex quo agi in quemquam possit, quem titulum Agoratus intentatum sibi reliquerit. nullum accusationis genus excogitari potest, quo non aliquem exagitauerit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipse ad Aeschinem agnouit atque retractauit.

46. *Αναγυβάσιος*] sic vulg. *Αναγυράσιος. Coisl.* Quae est lectio inscriptionum, auctorumque omnium. T.

47. *ἐκεῖνοι ἀπέθανον*] Puto *ἐκεῖνος ἀπέθανε.* SCHOT.

ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Lege, *ἐκεῖνος ἀπέθανεν*, sc. *Φρύνιχος.* et ita *Schottus.* Mox, pro *ἀφεῖναι ἀναλαβόντες*, *Stephanus ἀφεῖναι ἂν λαβόντες*: quod certissimum puto. Paulo inferius: *εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς*, etc. admodum sollerter et ingeniose excogitatum est Argumentum. MARKLAND.

Dedi *ἐκεῖνος ἀπέθανεν*, vt res postulabat, pro *ἐκεῖνοι ἀπέθανον* vulgari.

48. *τῶν φευγόντων*] qui tum statim post caedem Phrynichi in exsilium sponte sua exissent, vnde postmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, redissent.

49. *ἂν λαβόντες*] sic dedi ad mentem Stephani, pro vulgari *ἀναλαβόντες.*

ἀποκτείναντα, ἢ τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου, καὶ τῆς φυγῆς, ἧς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἄν 50· εἰ μὲν ἕν, μὴ ἀποκτείνας, προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγώ φημι. εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, καὶ φὴς Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, δῆλον, ὅτι μεί- 42.
ζω τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων κακὰ ποιήσας, τὴν ὑπὲρ Φρυνίχε αἰτίαν πρὸς τὲς τριάκοντα ἀπελύσω. οὐδέποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας, ἀφείθης ἂν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Αθηναίων καὶ ἀνήκε- 137. 1.
σα κακὰ εἰργάσω· ἐὰν μὲν ἕν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτον τιμωρεῖσθε, ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· ἐὰν δ' ὃ φάσκῃ, ἕρεσθε 3.
αὐτὸν, διότι φησὶν Αθηναῖος ποιηθῆναι. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ἐδικάζετο 52, καὶ ἐκκλησίαζε, καὶ ἐσυκοφάντει πολλὲς, ὡς Αθηναῖος, τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι, ἀπολογεῖσθαι, ὡς ἐπὶ 53 Φυ- 6.
λήν τε ᾤχετο, καὶ συγκατῆλθεν ἀπὸ Φυλῆς· καὶ

τοῦτο

50. τιμωρεῖσθαι] ego malim aut τιμωρήσασθαι, vt modo praeceſſit, aut eodem ſenſu τετιμωρῆσθαι.

51. ὡς ἐγώ φημι] redit, non ad proximum ἀδικεῖ, ſed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτονέναι τὸν Φρύνιχον, οὐκ ἀποκτείνας.

52. ὅτι καὶ ἐδικάζετο, κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ εδικαζε καὶ εκκλησιαζε. Vid. ſupra. TAYLOR.

Tutius viſum fuit vulgatam reuocari.

53. ὡς ἐπὶ Φυλὴν] ſic dedi e codd. mſtis, omittens καὶ, quod vulgati poſt ὡς admetiuntur.

τοῦτο μέγιστον [54] ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. ἦλθεν ἔτος ἐπὶ Φυλήν· (καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἄν-
9. θρωπος μιαρώτερος [55], ἔξις, εἰδώς, ὅτι εἰσί τινες ἐπὶ Φυλὴν [56] τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους;) ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες, ἄγουσιν ἄντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, ὅπερ καὶ τὸν ἄλλον ἀπέσφαττον, εἴτινα λη-
12. στὴν ἢ κακοῦργον συλλάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλήν, ὡς ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτὸς ταῦτα· λέγων, ὅτι ὅπῃ ὅτῳ διακέοιντο, ὥστε τιμωρεῖσθαι τινὰς τῶν ἐχθρῶν· ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτὸς ἡσυχίαν ἔχειν, εἰ δέ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμωρήσοιν-
15. το τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων, αἴτιος ἐγένετο τῷ ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλήν. ἀνάγκη δὲ ἦν τῷ στρατηγῷ ἀνδρὸς [57] ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθήσε-

σθαι.

54. τοῦτο μέγιστον] pone alterutrum horum vocabulorum deeſſe videtur αὐτῷ. *et hoc ei firmum inprimis eſſe propugnaculum, quo fidat.* ἀγώνισμα h. l. idem eſt atque ἔλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum aduerſario, vtaturque ad cauſam ſuam euincendam.

55. μιαρώτερος] ſubaudi τούτου. et tum parentheſis in hoc vocabulo μιαρ. eſt claudenda.

56. τινες ἐπὶ Φυλὴν] ſimilis dictio illi notae οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. ſubauditur συνελθόντες.

57. στρατηγῷ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τῷ στρατηγῷ ἀνδρός. *Stephanus* Articulum eiecit. Forte ſcripſit Lyſias, τῷ στρατηγοῦντος ἀκροᾶσθαι: vt ſupra, στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος. MARKLAND.

Reuocaui τῷ ex Aldina, quod Stephanus ſeu prae-

σθαι. ἀλλ' ἕτερον [58]. ὅτε γὰρ συσσιτήσας τούτῳ ἑδείς φανήσεται ὅτε σύσκηνος γενόμενος, ὅτε ταξίαρ- 18.
χος εἰς τὴν Φυλὴν καταταξας [59]· ἀλλ', ὥσπερ ἀλι-
τηρίῳ,

teruiderat, ſeu exterminauerat. Verum tum leg. erit τῦ στρατηγῦ ἄνδρας φυγάδας ἀκρεᾶσθαι.

58. ἀλλ' ἕτερον] imo vero ἀλλ' ἐτήρων. *Verumtamen acribus oculis obſeruabant*, aut ἔφευγον *deuitabant* eum, ab eius conſortio refugiebant.

59. Φυλὴν] Errauit *Stephanus*, qui hoc litera maiuſcula ſcripſit, quaſi agatur de *Phyle* caſtello, de quo circa hunc locum agitur plurimum. εἰς Φυλὴν enim atque εἰς τάξιν καταταξαι perinde ſunt. Infra de eadem re. εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς ταξιν τινὰ κατέταξεν. Populus enim per *tribus* diſpertitus ſuffragia tulere, et per *tribus* etiam diſpertitus in acie ſtabant. Λακεδαιμονίων στρατῷ μεγάλῳ ἐμβαλόντων εἰς τὴν Ταναγραϊκὴν, καὶ τῶν Αθηναίων εὐθὺς ὁρμησάντων ἐπ' αὐτούς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ τῆς φυγῆς ἔθετο μετα των Φυλετων εἰς λόχον τὰ ὅπλα. Plutarch. in *Pericle*. Idem in *Ariſtide*. Εν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιστα τῶν Αθηναίων τῦ μέσυ πονήσαντος, καὶ πλεῖστον ἐνταῦθα χρόνον τῶν βαρβάρων ἀντεχομένων καὶ τὰ Λεωνίδα καὶ Αντιοχίδα Φυλὴν, ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τελαγμένοι παρ' ἀλλήλους, ὅ, τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Αριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεωνίδης, ἦν ὁ δ' Αντιοχίδης. Et poſtea, φοβηθέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρημον λάβωσι τῶν ἀμυνομένων ταῖς μὲν ἐννέα Φυλαῖς ἠπείγοντο πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ καθήνυσαν αὐθημερόν. ἐν δὲ Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ Φυλῆς Αριστείδης ἀποληφθεὶς Φύλαξ, κ. τ. λ. Ita in eodem bello Marathonio. Τῦ μὲν δεξιῦ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε ὕτω τοῖσι Αθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἡγεομένυ δὲ τύτυ ἐξεδέκοντο ως ἀριθμεονται αἱ Φυλαι, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. *Erat.* III. TAYLOR.

τηρίῳ, ὃδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. καί μοι κάλεσε τὸν ταξίαρχον. ΜΑΡΤΥΣ. Ἐπειδὴ δὲ διαλ-
21. λαγαὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο, καὶ ἔπεμψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν εἰς * τὴν πόλιν [60], ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν [61], ὅτος δὲ ὅτω τολμηρὸς καὶ ἐκεῖ [62] ἐγένετο. συνηκολούθει γάρ, λα-

 βὼν

Apparet h. l. aliquid deesse. Taxiarchus enim non praecrat φυλῇ, sed τάξει. videtur itaque sic leg. ὅτε ταξίαρχος αὐτὸν εἰς ταξιν, ὅτε φύλαρχος εἰς φυλήν. non constabit, taxiarchum seu centurionem quemquam in suam centuriam (vel manipulum) allegisse Agoratum, aut phylarchum, seu praefectum turmae equestris, in turmam. v. versu 35.

60. εἰς τὴν πόλιν] addidi articulum de meo, quae vulgatae carent.

61. ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν] Lego, τῶν ὁπλιτῶν. patere videtur ex sensu et sequentibus, λαβὼν τὰ ὅπλα, et, ἔθενλο τὰ ὅπλα. Vide Thucyd. VI, 59. Praeterea, cum πολίταις modo praecessisset, non scripsisset Lysias τῶν πολιτῶν, sed αὐτῶν, si de *ciuibus* iterum locutus fuisset. Mox, pro ἐκεῖνος recte *Schottus* ἐκεῖ: et infra, πύλαις pro φυλαῖς Idem. MARKL.

Vulgatam τῶν πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius pompae, seu processionis armatae, vniuersae, non modo peditum, sed etiam equitum, erat Aesimus. Neque pondus addit Marklandi coniecturae insequens τὰ ὅπλα ἔθενλο. Nam ὅπλα ibi non solos hastatos atque scutatos, sed vniuersam aciem, pedestrem vna equestremque complectitur. Pari modo paulo post versu 34. vulgatam tuebor.

62. καὶ ἐκεῖνος] sic vulgati. Dedi καὶ ἐκεῖ, vt Schottus voluit.

βὼν τὰ ὅπλα, καὶ συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄξυ. ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύ- 24.
λαις [63] ἦσαν, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα [64], πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄξυ, ὁ μὲν Αἴσιμος αἰσθάνεται· καὶ προσελθὼν, τήν τε ἀσπίδα αὐτῷ λαβὼν ἔρριψε, καὶ ἀπιέναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν. ὁ γὰρ ἔφη δεῖν ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν 27.
πομπὴν τῇ Αθηνᾷ. τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς πολίτας [65] διέκειτο. ἅπαντες γὰρ αὐτῷ διελέγετο, 30.
ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι· τῷ τε μὴ ἀποθανεῖν Ανυτος ἐ-

γένετο

63. φυλαῖς] „Lege ταῖς πύλαις, vt patet esse legendum ex superioribus.„ Palmer. Schott. quoque. TAYLOR.

64. ἔθεντο τὰ ὅπλα] armati in acie consisterent, quo lustrarentur, a tribunis. *sich in Wachparade stellten*, oder *stunden*, oder *paradirten*.

65. ὁπλίτας] Reposui πολίτας. Fidem faciet res ipsa. Non semel hae voces confunduntur inuicem, vt videbimus in sequentibus. TAYLOR.

πρὸς τοὺς ὁπλίτας διέκειτο] Hic vice versa Sensus postulat πολίτας. MARKLAND.

πρὸς τοὺς πολίτας bene mihi videtur habere, tametsi inuerse dictum. Exspectasses enim πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται διέκειντο. Placuit autem Lysiae ἀνθρώφως enunciare. hic erat Agorati aduersus ciues habitus, seu, haec ei cum ciuibus erat ratio, vel situatio, vt barbarissae nostri vsurpant.

γένετο αὐτῷ αἴτιος. ἐὰν ἔν τῃ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῷ ἀπολογίαν χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρὴ, εἰ Ανυτος αὐ-
33. τῷ ἐγένετο αἴτιος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν [66], ἑτοίμων ὄντων [67] τιμωρεῖσθαι, καὶ ἔρριψεν αὐτοῦ Αἴσιμος τὴν ἀσπίδα, καὶ ἐκ εἵα μετὰ τῶν πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπήν· καὶ εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν. μήτε ἔν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχε-
36. σθε· μήτε ἂν λέγῃ, ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τιμωρούμεθα. ἐ γὰρ οἶμαι ἐδεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι. ἀλλ' [ἐγὼ μὲν οἶμαι,] [68] εἴτ' εὐθὺς, εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦτον δεῖν ἀποδεικνύναι, ὡς ἐ πεποίηκε, περὶ ὧν ἐστιν ἡ αἰτία.

66. *αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν*] Reſtitue Articulum *τοῦ μὴ ἀποθανεῖν*: vt paulo ante. Thucydides quidem Articulum omittit, lib. I. ſegm. 16. *Κωλύματα αὐξηθῆναι*, *impedimenta ne creſcerent*. Sed hoc nihil ad Lyſiam. MARKLAND.

αἴτιος τοῦ μὴ] articulum interpoſui, quo ſaltim planior fieret oratio ſolitaeque ſimilior; tametſi vulgata, cui τοῦ deeſt, quodammodo defendi qucat. *ὑπολαμβάνειν* h. l. idem valet atque *ὑποβάλλειν occurrere interrogando*. proprie ſignificat alterius ſermonem ſuo excipere, illo deſinente loqui incipere.

67. *ἑτοίμων ὄντων*] videtur *ὑμῶν* interponendum, quod facile potuit accidere in iſta ſimilitudine cum fine vocabuli *ἑτοίμων*. nam veteres *οι* et *υ* promiſcue habebant in exarando, et neſcio, an etiam in pronunciando.

68. *ἐγὼ μὲν οἶμαι*] tria haec vocabula, quibus ſententia facillime careat, vncis incluſi, vt vitioſe redundantia.

ἔτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν 39.
ἐκεῖνος, ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιοῦντας τὸν δῆμον
τῶν Αθηναίων. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστε-
ρον ἡμεῖς τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔζη,
ὃ προσῆκον αὐτῷ [69]· οἱ δὲ ἄνδρες ὑπὸ τούτου [70] οὐδὲν
ἧττον τεθνήκασιν. Ακούω δ' αὐτὸν καὶ τῷδὶ ἰσχυ- 42.
ρίζεσθαι [71], ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ τῇ ἀπαγωγῇ [72] ἐπι-
γέγραπ-

69. ἔζη] ἔξει. *Ald.* Vox tentata. Refinge mecum totum hunc locum. Τὸν χρόνον εκερδαινε, ὃν ζην οὐ προσηκεν αὐτῷ. Ad mentem, fat ſcio, accedo Auctoris, credo et ad verba quoque. TAYLOR.

Ad ὃ προσῆκον αὐτῷ ſubauditur ζῆν. idem eſt ac ſi dixiſſet, ὃν ἔζη, καίτοι ὃ προσῆκεν αὐτῷ ζῆν. bene habet ὃ προσῆκον, conueniens cum illis in vulgus notis ὃ δέον, ὃκ ἐξὸν, aliisque multis hoc de genere. Rectius hunc locum emendauit Stephanus, quam Taylor tentauit.

70. ἀπὸ τούτου οὐδὲ ἧττον τεθνήκασιν.] Scribe, ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἧττον: vt infra, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον: et mox, ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. MARKLAND.

Dedi ὑπο τ. e Coisl. et Vindobon. praelatum a Taylore quoque, pro vulgari ἀπὸ. item pro vulgari οὐδὲ, dedi οὐδὲν.

71. καὶ τῷδὶ ἰσχυρίζεσθαι] ſic dedi de meo, pro vulgari καὶ διϊσχυρ.

72. ἀπαγωγῇ] Craſſe vbique *Ald.* et *Coisl.* ἐπαγωγῇ, quod vbique deprehendit Scaliger. Mox pro ὢν lege ἦν. Ενοχος ην τῇ ἀπαγωγῇ. TAYLOR.

Sic, ἀπαγωγὴ, appellatur h. l. libellus accuſatorius ab actore iudici contra Agoratum exhibitus, vt aduerſus hominem, qui poſſet ab actore ἀπάγεσθαι, ſine vlteriore dilatione, aut iuris perſecutione, ſtatim in carcerem duci. In illo itaque libello, quo crimen Agorati perſcriptum erat, ob quod abductus in carcerem

γέγραπται· πάντων [73], ἐγὼ οἶμαι, εὐηθέστατον· ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο, ἔνοχος ὢν τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσ-
138 1. γέγραπται, ἔνοχος ὢν [74], ξυγγώνην τινὰ οἴεται αὐτῷ εἶναι. τοῦτο δὲ ἑδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν, ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι [75], μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ, καὶ περὶ τού-
3. του διϊσχυρίζεσθαι [76], ὥσπερ [77], εἰ, μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δὲ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε [78] οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξά-

 μενοι

fuiſſet, formula vſurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ, Agoratum in flagrante delicto, homicidii puta, fuiſſe deprehenſum.

73. πάντων] hic deeſſe quaedam conſtructio prodit. Nam ἔνοχος ὢν non poteſt cum praemiſſo αὐτὸν cohaerere, cum quo tamen neceſſario cohaerebit, ſi nihil deeſt. videtur vtique deeſſe ὁ λέγων, λόγον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. Id quod ſi dicet, oratione vtetur, omnium, ni fallor, ineptiſſima.

74. ἔνοχος ὢν] id eſt καίτοι ὢν ἔνοχος. tametſi ſons vel in culpa ſit.

75. ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι] malim ἢ τῷ ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτεῖναι.

76. περὶ τούτου διϊσχυρίζεσθαι] exſpectabam διαμάχεσθαι, aut ſaltim τούτῳ διϊσχυρίζεσθαι, ſine περὶ. nam alterutrum poſtulat loquendi ratio.

77. ὥσπερ etc.] inuerſe ſic dixit. nam proprie ſic debebat dicere ὥσπερ δέον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μὲν, οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ.

78. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus eſſe mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non eſt, ſed vitioſus. Emenda mecum. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην,

μενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρ-

θῶς

οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, ἀλλα διισχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ος ὅπου ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. *Schott. Obſeru. Human.* IV. 5. TAYLOR.

οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε] Opinor ex ſenſu ſcribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράξειν τόδε, *non rati hoc pro Agorato facturum eſſe.* vt et paulo poſt, προσγράψασθαι τόδε (non τότε) ἐπ αυτοφωρῳ: *adſcripſiſſe hanc phraſin*, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quae ſequuntur, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν etc. deprauatiſſima ſunt, nec ſine MSS. facile reſtituenda. Argumentatio tamen tale aliquid poſtulare videtur: *quare non* ἐπ' αὐτοφώρῳ *dici poteſt, qui aliquos* (τινας) *coram tot teſtibus delatione ſua occiderit, vel etiam iis cauſa mortis fuerit? certe enim non hoc ſolum putat eſſe* ἐπ' αὐτοφώρῳ, *ſi quis clava aut gladio alium percutiens ſtrauerit.* MARKLAND.

Donec certiora libri meliores prodant, ſi qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quamquam deſpero meliores et pleniores noſtris adhuc vſurpatis vſquam terrarum reperiri, fingam tantisper oratorem ſic reliquiſſe, quo ſententiam ſaltim cohaerentem atque perſpicuam habeamus. οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελεῖφθαι τὸ ΕΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ, ἢ ὅπου ἂν ᾖ, καὶ τοῦτον ἰδόντες τούτῳ διϊσχυριζόμενον, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ΕΠ' ΑΥΤΟΦΩΡΩ ἢ ὅπου ἂν ᾖ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον ἐλεγχθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — — ἀποκτείνειε — videntur mihi vndecimviri recte feciſſe in eo, quod Dionyſium coegerunt formulae τῆς ἀπαγωγῆς

6. θῶς ποιῆσαι Διονύσιον [79], τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπῃ ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν, ἐναντίον πεντακοσιων ἐν τῇ βυλῇ· εἶτα πάλιν ἐναντίον Αθηναίων ἁπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτεί-
9. νειε, καὶ αἴτιος γένοιτο τῦ θανάτυ. ὁ γὰρ δήπυ τῦτο μόνον οἴεται [80] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐάν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ παταξας καταβάλῃ· ἐπεὶ ἔκ γε τῦ σῦ λόγυ ἀδεὶς Φανήσεται ἀποκτείνας τὺς ἄνδρας, ὃς σὺ
12. ἀπέγραψας· ὅτε γὰρ ἐπάταξεν αὐτὺς ἀδεὶς, ὅτε

ſeu actionis ſuae in Agoratum tanquam ſicarium, adſcribi curare a ſcriba publico hanc clauſulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut vbicunque locorum alias Agoratum in ſcelere deprehendiſſet; exiſtimantes nempe, huius formulae ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo locoue ſicarius eſſet ab actore deprehenſus, omiſſionem é re Agorati fore, qui in ea omiſſione latebram aliquam et perfugium eſſet habiturus. Quomodo enim magis et euidentius poſſit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehenſus eſſe, quam ſi indicio ſuo, primum coram ſenatu D. deinde coram vniuerſa concione populi edito homines occiderit? v. Lib Variant. h l.

79. Διονύσιον] Eſt frater Dionyſodori, cuius ſupplicium, a xxx tyrannis ſecundum Agorati indicium peremti, fundus eſt huius actionis.

80. οἴεται] Non enim profecto tanta eſt Agorati ſtultitia et tarditas, vt exiſtimet, id ſolummodo eſſe homicidium, ſi quis alterum ferro manuue peremerit; minus eſſe, ſi delatione ſua neceſſitatem necis alicui conſciſcat. Deinde ſubito, pro more oratorum, a tertia perſona ad ſecundam transfert orationem.

ἀπέσφαξεν· ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπο-
γραφῆς ἀπέθανον [81]. ἠκῶν [82] αἴτιος τῷ θανάτῳ ἔ-
τος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐσί. τίς ἂν ἄλλος αἴτιος, ἢ σὺ,
ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ
ἀποκτείνας; Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὅρ- 15.
κων καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς πα-
ρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ἀγωνίζεται, ἃς
συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν Ἄργει οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχε-
δὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμολογεῖ ἀνδροφό-
νος εἶναι. ἐμποδὼν γοῦν ἦ ὅρκος, ἢ συνθήκας, ἢ 18.
χρόνον, ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ [τι] ποιεῖται [83], αὐτῷ
δὲ τῷ

81. ἀπέθανον] ante hoc vocabulum paucula quaedam desunt, fortassis haec τὸ κώνειον πιεῖν αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἀπέθανον.

82. ἠκῶν] imo vero retracto accentu, aut duobus vocabulis ἠκ ὤν est exarandum. Est caussatio, vel obiectio ficta, cui statim occurritur. Ergo, si illi hausta cicuta ipsi sese sustulerunt, Agoratus necem illis non conscivit. Respondet. Ecquis ergo alius fecerit, si tu, Agorate, non feciſti, qui eos detuliſti.

83. τι ποιεῖσθαι, αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὗτοι πιστεύει καλῷ ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc.] Lego, εἰ ποιεῖται, et οὗτος pro οὗτοι, sublata plena Distinctione post ἀγωνιεῖσθαι. *Si igitur hic obiicit iusiurandum, aut conuentiones, aut lapsum temporis, aut istud* ἐπ' αὐτοφώρῳ *suum, et confidit se bono cum euentu in hac causa versaturum esse, si literae legis adhaereat, vos tamen, Iudices, non aequum est haec admittere: sed* etc. Recenset omnes Obiectiones, quibus Agoratus in Defensione sua vsurus erat. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι est *obiicere.* τῷ γράμματι ἀγωνίζεσθαι est, quod Orat. IX. vocauit

δὲ τῷ * πράγματι [84] ἤ τοι πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἃ προσήκει περὶ τούτων [85] ἀποδέχεσθαι· ἀλλ' ὡς ἂν ἀπέγραψεν, εἰ δὲ οἱ ἄνδρες τεθνᾶσι, περὶ τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ἔπειτα [86] τὰς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας εἰδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν ἡμῖν [87] πρὸς τοῦτον. οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ γε-
21. γένηνται. εἰ μὲν ἦν ἕτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ ἦμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθῆκαι· νῦν δὲ καὶ ἕτος ἐν Πειραιεῖ ἦν, καὶ ἐγὼ καὶ Διονύ-
24. σιος,

μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι, *vocabulis dimicare*, δὲ poſt ὑμῖν idem eſt quod ἀλλὰ, et ſaepe hoc more vſurpatur. nec opus eſt, vt mutetur in δὴ, prout fecit *Stephanus* Orat. XIV. vbi par huic exemplum. MARKLAND.

Ego τι vncis vt inutile et amputandum incluſi, et facile potuit e proxima litera π vocabuli ποιεῖσθαι enaſci. Sin tamen ſeruandum ſit, neceſſe erit aliquid deeſſe. e. c. ἢ ἄλλο. vt ad hunc modum legatur ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim iusiurandum, aut pacta, aut vetuſtatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam ſibi praeſtruit quaſi munimentum, pone quod lateat; ipſa autem re nil fidit.

84. πράγματι ἔτοι πιστεύει] ſic dedi de meo pro vulgari γράμματι ἔτοι πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro ἔτοι eſt ἔτε. Suſpicor verum eſſe ἔ τι aut ἐχί.

85. poſt περὶ τούτων videtur φλυαρῶντος, aut ἀδολεσχῶντος, aut tale quid deeſſe.

86. ἔπειτα] malim ἐπεὶ ſi quidem.

87. ἡμῖν] ſic dedi pro vulgari ὑμῖν. dictio haec inuerſa eſt. recta erat τούτῳ πρὸς ἡμᾶς. huic pacta nobiſcum nulla eſſe, aut pacta nobiſcum inita nil quicquam ad eum pertinere.

σιος, καὶ ἅπτοι ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι. ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐμποδὼν * ὀδέν [88]. ὀδένα γὰρ ὅρκον [89]

οἱ ἐν

88. ἐμποδὼν ὀδὲν. ὀδένα γὰρ —] sic dedi, de meo addens ὀδὲν, quo carent vulgatae, et quod facillime potuit in concursu cum ὀδένα elidi.

89. ὀδένα γὰρ ὅρκον, κ. τ. λ.] „Non ita scripserat procul dubio *Lysias*, nam omnino falsam sententiam exhibet haec lectio: sed aliquis corrector non satis expensis superioribus, nec satis intellecta rhetoris sententia ita mutauit. Lege confidenter, lector, et meo periculo οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ. Audio debere (inquit) Agoratum in sua defensione proponere foedera sacramento sancita inter eos, qui Athenis erant, et eos, qui Piraeum occupabant, et iis nititur, quasi contra ius sacramenti et foederum accusaretur. At si ille quidem tunc Athenis fuisset, nos vero Piraeo, tunc aliquid coloris haberet ea defensio: sed fuit in Piraeo nobiscum, et omnes alii, qui eum vlcisci cupiunt. Non vetant igitur ea foedera, nc ius nostrum contra Agoratum persequamur. *Non enim ii, qui Piraeo erant, cum iis, qui etiam Piraeo erant, quicquam pacti sunt, nec inter eos vlla foedera facta.* Haec est *Lysiae* manifesta sententia, qua intellecta, probabis, credo, nostram emendationem.„ Palmer. Ita quoque et Schottus. TAYLOR.

ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμιν ἐμποδών. ὀδένα γὰρ ὅρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄστει ὤμοσαν.] Primo, legendum puto ὑμιν, vt supra, τοὺς ὅρκους ὀδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν ὑμιν πρὸς τοῦτον. Deinde, post ἐμποδὼν desunt voces ὁ ὅρκος; propter Rationem, quae sequitur, ὀδένα γὰρ ὅρκον etc. Vltimo, pro τοῖς ἐν ἄστει legendum τοῖς οὐκ ἐν ἄστει: quod verius puto quàm *Schotti* οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ὤμοσαν. *itaque nulla est vobis obiectio* (vel *obstaculum*) *a iureiurando: qui enim in Piraeo fuerunt nul-*

27. οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄσει [90] ὤμοσαν. ἐκ παντὸς δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἑνὸς θανάτου ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου [91], τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτός

lo iureiurando obſtricti ſunt iis, qui non in Vrbe fuerunt; ſed iis tantum, qui in Vrbe fuerunt. MARKLAND.

90. E ſchedis Brularianis intelligo Fabrum eodem modo emendaſſe τοῖς ἐν πειραιεῖ, atque Schottum et Palmerium. haud conſtat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque coniecturam hanc Marklandinae τοῖς οὐκ ἐν ἄσει praefero.

91. ὅσις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Corrigit vir eruditus ὅσις φυσει μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, vt loquitur *Lyſias* in ſuperioribus, δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστί. Scripſit auctor noſter ὅσις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου αυτον αθηναιον πεποιησθαι: τὸν δὲ δῆμον, κ. τ. λ. Ita ſupra. Καὶ ἀντὶ τούτου φησω αυτον αθηναιον τον δημον ποιησασθαι. Ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν, ὅτε αθηναιον αυτον ο δημος επoιησατο. TAYLOR.

ὅσις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου, τὸν δὲ δῆμον, etc.] Facilis huius loci ſuppletio: ὅσις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Αθηναῖον αὐτὸν πεποιημένον· τὸν δὲ δῆμον, etc. *qui fatetur ſe a populo factum fuiſſe Athenienſem; et tamen hunc populum, quem ipſe Patrem ſuum appellat, iniuria affecit, deſtituit, et prodidit eas res, ex quibus populus fieret maior et potentior:* καὶ προδόσας (ſcil. αὐτὰ) ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο. ſic enim legendum et diſtinguendum. male vulgo ἐγένετο: et haec vltima praue ad *Agoratum*, non ad *populum*, referuntur; cum vox ἐκεῖνος ſatis clare oſtendat, ad quem haec pertineant. MARKLAND.

τός φησι πατέρα αὐτῷ εἶναι, φαίνεται κακώσας, καὶ ἀφεὶς καὶ προδόσας [92] ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος ἐγένετο. ὅσις ἔν τόν τε γόνῳ πατέρα τὸν αὐτῷ ἔτυπτε, καὶ ὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τόν τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο, ἃ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ ἀγαθά, πῶς ὃ καὶ διὰ τοῦτο [93] καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως νόμον ἄξιός ἐστι θανάτῳ ζημιωθῆναι; προσήκει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἅπασι, τιμωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως, ὥσπερ ἡμῶν [94] ἑνὶ ἑκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ, ὑμῖν ἐπέσκηψαν [95] καὶ ἡμῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, τιμωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγόρατον τετονὶ, ὡς φονέα ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν, καθ' ὅσον ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται [96]. εἰ τοίνυν τι ἐκεῖνοι ἀγαθὸν τὴν πόλιν

Post δήμῳ aliud nihil deeſt, praeterquam πεποιῆσθαι *ſe adoptatum eſſe.*

92. προδόσας] hoc ne graecum quidem eſt, vt mirer, qui tolerare potuerint viri docti. In Coislin. et Vindobon. eſt προδόντα. vnde exſculpo προδὰς πάντα. prodidit ea omnia, per quae ille (populus Athenienſis puta; nam ad eum, non ad Agoratum, redit voc. ἐκεῖνος) numero et opibus creuerat.

93. τοῦτο] imo vero τἄλλα, et propter reliqua, et propter legem de mala tractatione parentum.

94. ὑμῶν] Lege ἡμῶν. TAYLOR. Cui obſecutus ſum. v. Lib. Variant. ad h. l.

ὥσπερ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ] Scribe, ὡς ὑπὲρ ὑμῶν: vt reſpondeat praecedenti ὑπὲρ ἐκείνων. MARKLAND.

95. poſt ἐπέσκηψαν deeſſe videtur ἴσα (aduerbialiter) *aequaliter*, *pariter*, vel ſimile quid.

96. βραχὺ] bene ſi habet, rara eſt et mira dictio

πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐσι πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι.
39. ὥσε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάσῳ ἐπέσκηψαν. ἔκαν ὅτε ὅσιον ἔτε νόμιμον ὑμῖν ἐσιν ἀνεῖναι 97 Αγόρατον τετονί. Υμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ἐπεὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεῖ-
42. νοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοίτε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε, διὰ τὰ πράγματα τὰ περιεσηκότα 98, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. ἐνθυμεισθε δ', ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε. εἰ γὰρ ἀποψη-
139. 1. φιεῖσθε Αγοράτε τετονί, ὃ μόνον τότῳ διαπράττεσθε 99, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, ὃς ὁμολο-

γεῖτο

Lyſiae propria. Suſpicatus aliquando ſum leg. eſſe καθ' ὅσον ἄν κἂν βραχὺ ἕκασος δύνηται. prout quisque, etiamſi parum quid, poſſet.

97. ανεινα Αγόρατον] Opinor ἀφεῖναι, *abſoluere*: vt ſupra, ἡ κρίσις ἠν ἐκρίθη, καὶ ἀφεθη. Alcidamas: καὶ μὴ ἀφεινα αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. Sic et Orat. IX. et paſſim. Xenophon tamen Ελλην. lib. II. εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. MARKLAND.

98. διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεσηκότα] Mallem, περιεσηκότα: id eſt, διὰ τὰς τότε περισάσεις, *propter circumſtantias iſtius temporis*. Demoſthenes de Corona: εἰς τὰς περιεσηκότας τῇ πόλει κινδύνους. et ita idem paulo poſt, et paſſim. clare Noſter Orat. XXXI. ἀποροῦντες τοῖς περιεσηκόσι πράγμασιν. MARKLAND.

Dedi περιεσηκότα pro vulgari παρεσηκότα.

99. οὐ μόνον τότῳ διαπράττεσθε] Putarem συμ-

γεῖτε ὑμῖν εὔνους εἶναι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θάνατον καταψηφίσεσθε [200]. ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκείνοις τῦ θανάτυ, οὐδὲν ἄλλο γιγνώ- 3.
σκετε, ἢ ἐκείνυς δικαίως ὑπὸ τύτυ τεθνηκέναι. καὶ ὅτως ἂν δεινότατα πάντων πάθοιεν, εἰ, οἷς ἐπέσκηπτον ἐκεῖνοι, ὡς φίλοις ὄσι, τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτοι ὁμόψηφοι κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς τριάκοντα γενήσονται. Μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικα- 6.
ςαὶ, πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφίσησθε, οἳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες, διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουὶ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες ὧν ἁπάντων τῶν δεινῶν, 9.
καὶ τῶν κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἑκάςῳ ἐγένοντο, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τι-
μωρήσασθε τὸν αἴτιον τύτων. ἀποδέδειχται δ' ὑμῖν ἅ-

πάντα

πράττεσθε, vel συμπράττετε. niſi vox ἄδειαν amiſſa ſit in Praepoſitione διά: vt ſit ἄδειαν διαπράττεσθε. Nihil tamen muto. τύτῳ διαπράττεσθε eodem ſenſu forte ſumendum ac iſtud Demoſthenis Philipp. III. Φιλισείδης ἔπραττε Φιλίππῳ. et Thucydides IV, 210. οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, eadem ſignificatione. Mox, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abeſſent duae vltimae voces. MARKLAND.

Aut ἄδειαν, aut potius σωτηρίαν hic deeſt. patet ex oppoſito θάνατον.

200. τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. ſed nihil ſani praeferunt, niſi quod *Ald.* et *Coisl.* vterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

παντας [1] καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπο-
12. γραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων Ἀγόρατος ὢν αὐτοῖς αἴτιος τῦ θανάτυ. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὧν μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς [2] ἀποψηφίσασθε· ὧν δ' ἐκεῖνοι θάνατον ὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς
15. καταγινώσκετε. οἱ τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τύτων, οἳ ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτυ δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ἐδόκει [3] προθύμως τύτυς
18. ἀπολλύναι· ὃ προσήκει καταψηφίζεσθαι. ἐὰν δ' ὑν τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε, πρῶτον μὲν ὐχ ὁμόψηφοι [4] γίγνεσθε [5]· ἔπειτα τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν

1. ἅπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἀπανταχόθεν effecero.

2. ante ὑμεῖς aut adde, aut ſupple ſaltim tacita cogitatione, τύτων.

3. διότι δοκεῖ] Scribe, ἐδόκει: vt ſupra, διότι ἔδοξε ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. MARKLAND.

Dedi ἐδόκει pro vulgari δοκεῖ.

4. Aut delenda ſunt iſtaec quatuor vocabula ὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε. ἔπειτα — nam prorſus idem dicunt cum illis modo praemiſſis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε. aut potius ſeruanda quidem illa ſunt, verum deſunt nonnulla. Mihi videtur Lyſias aut ſic reliquiſſe. πρῶτον μὲν ὐχ ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γίγνεσθε. primum quidem hoc conſequemini, vt ſententia veſtra ab hominum impuriſſimorum vobisque inimiciſſimorum ſententia diſcrepet. Quod de odio iudicum erga tyrannos commemorat, ei bene reſpondet ex oppoſito, quod ſtatim de ipſorum er-

αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε· ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

ga defunctos voluntate subiicit. Pro γίγνεσθε postulat quidem, cum rei ratione, etiam insequens ἔσεσθε, futurum γενήσεσθε. verum auctores in vsu temporum non semper fuisse cernuntur diligentissimi.

5. γίγνεσθε] Lego, γενήσεσθε: vt ἄσεσθε, et δόξετε. MARKLAND.

Admonitio. In locum annotationis nostrae ad pag. 459. n. 36. *Non videntur multa deesse* haec velim sufficiat. Nihil deesse suadet consensus codicum Coisl. et Bessar. in quibus illa continue exarata sunt; et forsitan in Vindob. quoque. Deinde leg. est νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν. Ad ἐψηφίσατο subauditur ἡ βουλὴ e continente. Sic debebat hic locus constitui, taedetque nunc et pudet me mei, qui citius non animaduerterim, quam sero cum esset, re non amplius salua.

Pag. 476. ad annot. 91. adde. Vel sic potius. Imo vero plurimi eos feciissent, et honoribus auxissent, ob studium patriam pessumdandi.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius inter ὁπλίτας recenſitus ad equites ſe contulit ſponte ſua. Arguitur λειποταξίᾳ. Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et inſtitutis congeſſit Orator.

Δευτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subſcriptionem* Romani iuriſconſulti (vid. *Budaei annotat. poſterior. in pandect.*) Eſt enim ἐπαγωνισμὸς τοῦ πρωτέρου. Praeiuit Archeſtratides quidam. Vid. *Aphthonii σχ.* pag. 12. qui de his agit ſubtiliter, *et Hermog. περὶ μεθόδ δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν.*

27. Ἡγοῦμαι [2] μέν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀδεμίαν ὑμᾶς ποθεῖν ἀπόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Αλκιβιάδ κατηγορεῖν. τοιοῦτον γὰρ πολίτην

1. κατ' Αλκιβιαδ] Alcibiades erat iunior, Alcibiadis τοῦ πάνυ filius ex Hippareta Hipponici filia. Hunc *Xenoph. Memorab.* l. 1. εὐπροσωπότατον καὶ ἀρχαιότατον memorat. Quam etiam oris venuſtatem praedicat noſter cum ſpurciſſimae libidinis infamia coniunctam. Cauſam olim dixit *de bigis paternis*, quae oratio inter ceteras ab *Iſocrate* ſcriptas ad nos περιῆλθεν. Patrem, quo *nihil fuiſſe excellentius vel in vitiis vel in virtutibus* memorat *Nepos* in vita, in illis ſolummodo expreſſiſſe

ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς παρέσχεν, ὥσε καὶ εἰ μή τις ἰδίᾳ ἀδικέμενος ὑπ' αὐτοῦ τυγχάνοι [2], ὅδ' ἦττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡ- 30. γεῖσθαι. ὃ γὰρ μικρὰ τὰ ἁμαρτήματα, ὅδε συγγνώμης ἄξια, ὅδ' ἐλπίδα παρέχοντα, ὡς ἔσαι τοῦ

λοιποῦ

videtur vt de eo teſtatur *Ariſtoteles Rhetoric.* II. 17. et *Archippus* Comicus apud *Plutarch.* in *v. Alcibiadis* iuxta initium. Videtur fuiſſe in lucem ſuſceptus, ineunte Olymp. 91. ſub id temporis ſcil. quo pater militiae in Siciliam transferendae fatalem operam praeſtitit. Haec habui, quae de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quae in orat. *Lyſiae* et *Iſocratis* reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφαγία. TAYLOR.

Huius Orationis meminit Harpocration in V. Λευκὴ ἀκτή. at in voce Αλκιβιάδης dubitat, εἰ γνήσιος. Citatur quoque Lyſias πρὸς Αλκιβιάδην in V. ναυτοδίκαι: quae vox cum non extet in hac Oratione, *Valeſius* pro Αλκιβιάδην coniicit Αρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnaſſenſi in *Iſaeo* laudatur Lyſiae Oratio contra *Archebiadem.* Sed nihil inde mutatum vellem. ſcripſit enim aliam Orationem Noſter πρὸς Αλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, *de domo*: in qua hac voce Ναυτοδίκαι bene vti potuerit. Vide Harpocrat. V. Παραχαταβολή. Porro: inter Iſocrateas extat Oratio περὶ τῆς Ζεύγους, *de Bigis*, in qua Alcibiades Iunior huic Lyſianae reſpondet, in multis (praeſertim in iis, quae ad Patrem ſuum ſpectant) adeo euidenter, vt ipſis etiam verbis Lyſiae ex hac Oratione vtatur, vt refellat. De perperam facta Diuiſione huius Orationis in Duas Actiones Λειποταξίου et Ασρατείας, cum Vna tantum ſit, dicam ad Orat. XV. MARKLAND.

2. τυγχάνοι] ſic dedi pro vulgari τυγχάνει.

λοιπῶ βελτίων· ἀλλ' ὅτω 3 πεπραγμένα, καὶ εἰς
33. τοσοῦτο κακίας ἀφιγμένα, ὥς' * ἐπ' ἐνίοις 4, ὧν οὐ-

3. ὅτω] sine dubio huic aduerbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυρῶς, aut μιαρῶς, aut simile quodpiam.

4. ὥς' ἐπινικίοις κ. τ. λ.] Multa meum stomachum in hoc commate mouent, quorum vnumquoduis si quis concoquere possit, irritam meam emendationem bona nostra cum venia habere potest: Ἐπινικίοις αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ὧν φιλοτιμεῖται, in eo saltem sensu τῶ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Vtrumque constabit ex hac ipsa oratione ad finem vergente. Ωσε επι μὲν τοῖς καλοῖς αισχυνεσθαι, επι δὲ τοῖς κακοις φιλοτιμεισθαι. Tertio autem, nam multa restant dicenda, vt *ob victoriae insignia*, *quibus Alcibiades gloriatur*, *inimici erubescant*, (quo pacto ab incurioso interprete versa haec verba habemus) ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam si Persarum, puta, gentem *pudebat* rerum Marathone gestarum, anne idcirco minor erat aut inhonestior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiae, anne Themistoclis? Ad inimicos meos, si qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπελθειν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non vtique dixisset ἐχθρὸς, sed πολεμίους. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad priuatas vitae rationes totus hic locus spectat: 6. demum, et vltimo, τὰ ἐπινίκια hic stare nequit. Erant enim Ἐπινίκια aut Festa ob victoriam siue in theatris, siue in ludis publicis, siue denique bello partam concelebrata. Σωστικλέα τὸν Κορωνῆθεν (l. Κολωνῆθεν) Πυθίοις νενικηκότα ποιητὰς εἱστιῶμεν τὰ ἐπινικια. Plutarch. *Quaest. 4. Sympos. Problem. 2.* Vid. *Athen.* l. 1. init. et l. 5. *Plat. Sympos.* init. *Meurs. Graec. feriat.* Aut erant Dies Festi istius celebrandi, aut Vi-

τος φιλοτιμεῖται, τὰς ἐχθρὰς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν [5] διαφορᾶς ὑπαρχούσης, καὶ πάλαι τοῦτον

Ctoriae partae. Οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ, δῆλον ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας, ἃς συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, περὶ αὐτῶν στεφανούμεθα, ὁμοίως ὅ, τε μέλλων νικᾶν, καὶ ὁ πάντων ὕστατος γενήσεσθαι· τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, ὑπὲρ αὐτοῦ τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. Demoſth. *adu. Midiam.* Aut erant carmina in iis diebus recitari ſolita. Cuiuſmodi erant *Pindari* quaecunque ſuperſunt, *Euripidis* item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον. Athen. l. 1. init. Cuius ἀποσπασμάτιον reſeruauit nobis *Plutarchus* in *vita Alcibiadis. Adfirmauit ſe laetum inter laetos cantaturum* Epinicia, *quae iam nunc ſibi componi oporteret.* Sueton. *Ner.* 43. Aut erant denique Victoriae praemia militibus gregariis data, quae νικητήρια, ἀριστεῖα vocat *Poll.* VI. 41. Ἐπινίκια τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητήρια ταυτά. Phauorin. Lego igitur. Ὡς ἐπ' ἐκείνοις οἷς φησι. φιλοτιμεῖται, τὰς ἐχθρὰς αἰσχύνεσθαι. TAYLOR.

Dedi de meo ἐπ' ἐνίοις ſuper quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur.

5. ἡμῖν] ἡμῶν Scal. nulla neceſſitate locum ſollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, quaſi illa ſimultas, quae inter patres interceſſit, ad filios quoque deſcenderit. Πατρῷον αὐτῷ φίλον ὄντα. Lucian. in *Timone.* TAYLOR.

πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς etc.] Scribe, ἡμῶν. et poſt αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. MARKLAND.

Erga patres noſtros, h. e. pater eius oderat meum;

τοῦτον ἐχθρὸν [6] ἡγούμενος, καὶ νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεπον-
36. θὼς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγ-
μένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν
τῶν ἄλλων [7], Ἀρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε·
καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε, καὶ μάρτυρας πάν-
των παρέσχετο· ὅσα δ' ἔτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ
39. καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀναγνῶθι δέ μοι τὸν νό-

μον.

et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad ſolum reſtringitur, quisquis eſt, actorem huius cauſae, ſed cum illo eiusque conſortibus, una quoque Alcibiadem eiusque amicos et aduocatos complectitur. et in patribus non ſolum patres ipſi, ſed etiam aui paternique maternique continentur tam actoris, quam rei. Neceſſarii mei, ait, cum neceſſariis eius mutuas exercebant ſimultates.

6. ἐχθρὸν] πότερον. *Coisl.* Ratio huius varietatis videtur eſſe, quod olim in quibuſd. Codd. πρότερον (non πότερον) pro πάλαι legebatur, quodmodo occurrebat. TAYLOR.

In cauſis forenſibus ſemper requirebant iudices ab actore cauſas accuſationis; in quibus vel princeps habebatur ἡ ἔχθρα, ſimultas vetuſta, aut ab ipſo actore cum reo ſuſcepta, aut a maioribus tradita. Legitima erat haec cauſa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant πότερον. quod indicat in libris vetuſtis etiam fuiſſe verſatam lectionem πονηρὸν. quae vt non mala ſit, neque abhorreat ab h. l. praehabebo tamen equidem ei vulgatam.

7. περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lyſiam magis refert, περὶ μέντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπὲρ. Sed vtrouis modo recte dici videtur. MARKL.

Poſt μὲν videtur ἕν deeſſe.

μον [8]. ΝΟΜΟΣ. Εἰκὸς τοίνυν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐξ ἧς τὴν εἰρήνην [9] ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας, μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς [10] γενέσθαι· εὖ εἰδότας, ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ 42. τὸν ἄλλον χρόνον ἡ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι, ταύτην τοὺς νόμους διαλαμβάνειν [11], ὅπη εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τολμῶσι γάρ τινες λέγειν, ὡς οὐδεὶς ἔνοχός ἐστι λειποταξίου [12], οὐδὲ 140. I δειλίας. μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἐάν τις λίπῃ τὴν τάξιν εἰς τοὐπίσω [13],

δειλίας

8. τὸν νόμον] scil. περὶ τῶν λειποτακτέντων, de poenis, quae debentur desertori stationis suae in acie.

9. τὴν εἰρήνην] significatur ea pax, quam redeuntes in vrbem e Piraeeo cum vrbanis pepigerant; de qua proxima superior commemorat oratio.

10. αὐτοὺς] respondet latino *eosdem*. id est, vna, simul quoque, in vna eademque persona, vt vulgo vsurpant. non solum iudices, sed vna quoque legislatores.

11. διαλαμβάνειν] raro sensu pro διαχειρίζειν, tractare, versare, administrare.

12. ἔνοχός ἐστι λειποταξίου] Frequentia in casu Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Iosepho, pag. 379. Ed. Turneb. D. Iacobus II, 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI, 66. Idem V, 22. cum Quarto casu et Praepositione, ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἔνοχοι δεσμῷ γεγόνασι, Demosthenes de Cor. Trierarch. MARKLAND.

3. δειλίας ἕνεκα, μαχομένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς στρατιώτας [14] δικάζειν. ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ τάξῃ στρατιᾷ. Ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον. ΝΟ-
6. ΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ ὅσοι ἐὰν μάχης οὔσης εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι ἂν ἐν τῇ τάξῃ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δέ, τίνες εἰσίν, οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ' οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην [15] ἔχωσιν; οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὦ
9. ἄνδρες δικασταί, ὅλῳ τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ἁλῶναι, ὅτι καταλελειμμένος ὁ πατὴρ [16] οὐκ ἐπεξ-

13. εἰς τοὐπίσω] num deest ἀναχωρῶν? vide paulo post versu 6. Verumtamen leges dictionis breuitatem consectari, constat.

14. στρατιώτας] στρατηγους. Schott. Recte fortasse. Id mendum non simplici vice *Lysiae* Codd. inuasit. TAYLOR.

τοὺς στρατιώτας δικάζειν.] *Schottus* legit στρατηγοὺς. propius videtur στρατηγοῦντας. Legi quoque posset δικάσειν: sed non opus esse opinor. Paulo post, pro μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν, scribe αὐτὸν. MARKLAND.

15. ταύτην] subaudi ἣν ἔχει νῦν Ἀλκιβιάδης. Alias malim τὴν ταχτὴν legi, aetatem a legibus sancitam.

16. „Dele voces ὁ πατὴρ, quae turbant sententiam, et tenebras affundunt huic loco; aliter ea mutare in melius non possum sine ope correctioris Codicis.„ Palmer. Mutauit *Steph.* Notabilis est lectio Cod. *Coisl.* in hoc loco, non tamen vtique correctior. Ο καταλελειμμένος ὁ πατὴρ οὐκ ἐπεξῆλθε μοι θ' ὑμῶν (ἡμῶν *Ald.*)

ἦλθε' μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευομένων, οὐδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας· δειλίας δὲ, ὅτι, δέον [17] ἔπαξον μετὰ τῶν ὁπλιτῶν [18] κινδυνεύειν, ἱπ- 12. πεύειν εἵλετο. καίτοι φασὶν αὐτὸν ταύτην τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι [19], ὡς ἐπειδήπερ ἵππευεν, οὐδὲν ἠδίκει

στρατοπεδῳ μονος ου παρεσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ταξαι. Fortaſſe. οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευομενος, οὐδὲ παρεσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ταξαι. TAYL.

E lectione codicis Coislin. ὁ πηρὸν effeci δοβηρὸν. vt ſit καταλεγεὶς εἰς δοβηρὸν, aut εἰς σκῖρον, οὐκ ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι.

17. δειλίας δὲ κ. τ. λ.] δειλίας δὲ, ὅτι δεον αυτον vel δειν αυτον μετὰ τῶν κ. τ. λ. Schott. Δει Coisl. δεον Scal. TAYLOR.

ὅτι δεῖν ἔπαξον μετὰ τῶν πολιτῶν κινδυνεύειν, ἱππεύειν εἵλετο] Primo, ſcribendum δέον, *cum oporteret*. Deinde, pro πολιτῶν *Stephanus* ὁπλιτῶν: quod placet ex Oppoſitione, ἱππεύειν εἵλετο: et ita infra, bis. Paulo ante, pro ὁ πατὴρ, Idem reſtituit ὁπλίτης: recte. Pro δεῖν ἔπαξον *Schottus* tentauit δέον, vel δεῖν αὐτὸν. Bene δέον: ſed in altero nulla eſt Conſtructio. Melius Idem mox, pro Οτι τοίνυν, coniicit ἔτος τοίνυν. Paulo ante, ſcribe ποιήσεσθαι pro ποιήσασθαι: quemadmodum recte edidit *Vanderheidius*. MARKLAND.

18. ὁπλιτῶν] ſic dedi h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum melius etiam Koenius ad Corinthium de Dialectis p. 60. probat. Confer infra huius ipſius paginae verſum 20.

19. ταύτην τὴν ἀπολογίαν ποιήσεσθαι] ſic dedi, partim ex Aldina, vnde articulum reuocaui, pro vulgari ταύτην ἀπολογίαν ποιήσασθαι. Praeter Marklandum, Taylor quoque futurum hic malebat, quam aoriſtum.

ἠδίκει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι, διὰ τοῦθ' ὑμᾶς [20] δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι, τοῦ νόμου κελεύοντος, ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλμησεν ἀδοκίμαστος ἱππεύειν. καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἔτι [21] τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ ὅτως ὑμῶν κατεφρόνησε, καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε, καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε, καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῷ τούτων [22] τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι, καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι, καὶ πάσαις ταῖς κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν ὁπλιτῶν [23] εἶναι καὶ ὁπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδεπώποτε ὁπλιτεύσαντες, ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν [24] ἄλλον χρόνον, καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν [25] ἐπὶ

20. ὑμᾶς] sic dedi ex mente Taylori pro vulgari ἡμᾶς.

21. Ἔτι] sic dedi de meo pro vulgari ὅτι. cuius loco Taylor et Markland cum Schotto malunt ὅτος.

22. τούτων] id est, in lege modo recitata propositorum, et quae ipse statim enumerat.

23. ὁπλιτῶν] sic rursus etiam hic pro vulgari πολιτῶν dedi. Sed annon idem est μετὰ τῶν ὁπλιτῶν εἶναι et ὁπλίτης γενέσθαι. Num alterum alterius est scholium? Arbitrentur alii.

24. καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Num καὶ πάντα τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod iam aliquoties admonendum duxi, idem significat atque simplex πᾶς vel ἅπας.

25. οὐκ ἐτόλμησαν] subaudi καταλεγέντες εἰς τὸ ὁπλιτικόν, καὶ κελευσθέντες ἀπὸ τῶν ἵππων καταβαίνειν.

ἐπὶ τὰς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν νόμον [26]· οὕτω γὰρ [27] ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολωμένης τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ 24.
μεγάλης ἐσομένης, καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικοῦν- 25
τας. Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, ὅτε εὖ-
γως ὢν τῷ πλήθει, ὅτε πρότερον ἱππεύσας, οὔτε
νῦν ἐπισάμενος, ὅτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθείς· ὡς οὐκ
ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμ- 27.
βάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὅτι [28], εἰ ἐξέσαι ὅ, τι
ἄν τις βέλησαι ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι,
ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι, ἢ στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι. θαυ-
μάζω δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μέν
τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης [29] τάξεως 30.
τεταγ-

26. τὸν νόμον] legem videtur eam designare, quae militibus imperat, vt dicto praetorum audientes sint. Iam edixerant Strategi, vt in ea, de qua hic agitur, expeditione nemo in equo militaret, omnes in pedibus. Quod edictum contempserat Alcibiades.

27. οὕτω γὰρ] h. e. quia viri fortes et strenui erant, non pauidi, non hostium formidine perculsi, sed bene de seque de patriaque sperabant, contra quam Alcibiades, qui maluit in equo merere, quia equiti celerior atque expeditior fuga est, quam pediti sub graui armatura laboranti.

28. ὅτι εἰ] sic de meo dedi, pro vulgari ὅτ' εἰ. id quod significat ὅτε εἰ. quod ab hoc loco alienum est.

29. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recurrit haec eadem dictio p. 147. 11. verum hic loci est corrigendum, aut sic vt ἐπὶ addatur, id quod in posteriore loco Scaliger quoque fecit, aut sic, vt post τεταγμένος addatur εἶναι. quod in posteriorem locum haud quadrat.

τεταγμένος, τῆς δευτέρας γένηται, τότε μὲν δεκλίαν, καταψηφίζεσθαι· ἐὰν δέ τις ἐν τοῖς ὁπλίταις τεταγμένος, ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἀναφανῇ, τότῳ συγ-
33. γνώμην ἔχειν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἡγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, ὐ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τὺς ἄλλυς τῶν ἀκοσμούντων σωφρονεστέρυς ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τὺς ἀγνῶτας κολάζητε, ὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων. ὐδεὶς γὰρ
36. εἴσεται * τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα [30]. ἐὰν δὲ τὺς ἐπιφανεστάτυς τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται. ὥστε τότῳ παραδείγματι χρώμενοι βελτίυς ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν τότε καταψηφιεῖσθε, ὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἰ-
39. σονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται, καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν [31] ὁρῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἁμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένυς, καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πο-
42. λέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε ἓν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν, κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων· καὶ ἡδέως ἂν οἱ μὲν, ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθεραπεύοντο, οἱ δὲ, οἴκαδ' ἀπελθόντες, τῶν οἰκείων ἐπε-

30. τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα] sic dedi de meo. Vulgatae τὰ in neutro plurali dant.

31. ἐὰν ὁρῶσιν] Mallem, ἐπὰν *poſtquam*: quia praeceſſit ἐὰν in hac ſententia. Sic Orat. XXX. ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. MARKLAND.

ἐπεμέλοντο· οἱ δὲ Φίλοι ἐστρατεύοντο [32], οἱ δ' ἐν 141.1.
τοῖς ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε
ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις, οὐδὲ τὰ ἀρεσκὰ ὑμῖν αὐτοῖς
αἱρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς 3.
πόλεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον [33].

ὧν

32. οἱ δὲ Φίλοι] Locus desperatissimus, quem tametsi aliquantulum sanando profeceris, mutans Φίλοι vel in ὁπλιται cum Schotto, vel in ψιλοι, quo pacto videtur *Groulartus* accepisse, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium desidero, vt cetera complanentur, quae sunt mendosissima. TAYLOR.

οἱ δὲ Φίλοι ἐστρατεύοντο,] *Schottus* ὁπλῖται. Obuium erat ψιλοί, *leuis armaturae milites:* quos τῆς κοὐφῆς ὁπλίσεως vocat Philo Vit. Mos. p. 427. nempe, ἀκοντισάς τε καὶ σφενδονίτας καὶ ἱπποτοξότας. Lucianus Ver. Hist. p. 649. ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοί, πλὴν μάχιμοί γε καὶ ἔτοι. Nota vox ex omnibus Historicis. Vide Pollucem I, 10. segm. 131. et Scholiast. Thucydides lib. I, segm. 60. et Demosth. adu. Aristocratem, vbi coniungit ψιλοὺς et ἱππέας, quemadmodum in hoc loco Lysias, et Thucydides lib. II, segm. 79. et IV, 93: et alibi passim. MARKLAND.

Malim οἱ δ' ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο, vt statim sequitur οἱ δ' ἐν ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον.

33. πολέμους] sic vulg. Legendum πολεμιους, vt olim obseruaui. Vid. nostrae Edit. p. 44. TAYLOR.

τὸν πρὸς τοὺς πολέμους κίνδυνον.] Scribe πολεμίους, *hostes:* vt Orat. XVI. τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους. Statim post ψῆφον recte inserit *Stephanus* Φέρειν: vt Orat. XV. ad finem. Mox forte scribendum, καὶ ἀντιβολήσουσιν οὐκ ἀξιῶν — καταγνῶναι: non ἀξιοῦντες. MARKLAND.

ὧν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς νυνὶ φέρειν [34] τὴν ψῆφον, καὶ πᾶσι φανερὸν ποιεῖν, ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, ὑφ' ὑμῶν κακῶς
6. πείσονται. Ηγεῖμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἕξειν αὐτοὺς [35] ὅ, τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοσαύτην δεινίαν καταγνῶναι· ὡς ἐκεῖνον [36]
9. πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, ὃν εἰ [37], τηλικοῦτον ὄντα, ἀπεκτείνατε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἶναι, εἰ αὐτοῦ
12. μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε, ὃς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μετ' ἡμῶν [38] μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μετὰ τῶν

34. φέρειν addidi, quo vulgatae carent.

35. αὐτοὺς] Alcibiadem puta eiusque patronos atque aduocatos.

36. ἐκεῖνον et γεγενημένον] Ego nullus dubito hos accusatiuos cum genitiuis ἐκείνου et γεγενημένου esse mutandos. redeunt enim non ad iuniorem Alcibiadem, sed ad seniorem. nisi mauis accusatiuos absolutos esse.

37. γεγενημένον, εἰ τηλικοῦτον etc.] Restitue ὃν ante εἰ: ὃν εἰ τηλικοῦτον ὄντα etc. Amittebatur in praecedente syllaba. MARKLAND.

Interposui ὃν. redit ad Alcibiadem, patrem huius, rei.

38. μεθ' ἡμῶν μάχεσθαι] Potius ὑμῶν: vt ante, οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευομένων. et ita saepe in hac Oratione. MARKLAND.

τὰ τῶν πολεμίων [39] ἠξίᾳ στρατεύεσθαι. καὶ ὅταν μὲν, παῖς * ὢν [40], ὅπω δῆλος ἦν [41] ὁποῖός τις ἔσαι,

39. Post μετὰ τῶν πολεμίων addendum videtur ἐφ' ὑμᾶς. v. p. 142, 28, 36. 40.

40. παῖς ὤν] sic dedi de meo pro vulgari παῖς ἦν.

41. ὅτω δῆλος ἦν κ. τ. λ.] Itane? Illene, quem crediderim domesticas calamitates, non sui ingenii specimina praegrauasse? Namque ita profecto *Lysias*, διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγα τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη. Et ita de se ipso testis minime aspernandus. Οὔπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην. Isocr. *de Bigis*. Quid? Quadrimulum? τηλικοῦτον, morum tam illustria pignora dedisse? Lego secure. Ουπω δηλον ον ὁποῖός τις ἔσαι. Atque ita procedet argumentum. *Eumne, quem* insontem, *quem incertum an patriae aliquando prodesse potuerit:* oppressit *olim vestra* in patrem querela, *eumne, inquam, iam* propriis flagitiis *onustum* eripiet in patrem misericordia? Locus non admodum absimilis visitur in fine orationis *pro Polystrato*. TAYLOR.

καὶ ὅταν μὲν παῖς ἦν (ὅτω δῆλος ἦν ὁποῖός τις ἔσαι) διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα etc.] Audi ipsum hunc Alcibiadem de infortuniis suis loquentem, apud Isocratem Orat. de Bigis: ὅπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην. ἔτι δὲ παῖς ὢν, ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον. Sensus vero postulat, vt in hoc Lysiae loco, pro ὅτω δῆλος ἦν, legamus ὅπω δῆλος ὢν: quia non ob *sua* aliqua, sed ob *Patris* delicta, hoc illi periculum, *puero* adhuc, impendisse dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignosci non potuit indoles Filii μήπω πράξαντός τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, vt in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX, 11. Sic Orat. XX. διὰ τὰς

15. σαι, διὰ τὰ πατρὸς [42] ἁμαρτήματα ὀλίγῳ τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίσασθε καὶ τὴν τούτου πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἐλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε; ἀκὸν δεινόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τούτους μὲν ὅτως εὐτυχεῖς εἶναι, ὥ-
18. σε, ἐπειδὰν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ αὐτῶν [43] γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυσυχήσαμεν διὰ ἓς ὅτως ἀτακτοῦντας, μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς * λέγῃ [44]. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ

παῖδας, ἃς ουπω ἴσε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται. et ita Orat. II. Isaeus de Haered. Apollod. p. 66. ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον, εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν: scil. παιδίον. Vide etiam Noſtrum Orat. XXVI. et Demoſth. in Aphobum Orat. II. ἐμοὶ μὲν γὰρ εἰ καὶ μηπω πείραν εἰλήφατε ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἴην, etc. MARKLAND.

42. τὰ πατρὸς] malim articulum τῷ interponi.

43. αὐτῷ] αυτων cum *Coisl.* et Scal. αὐτῶν item Steph. qui monet nonnullos legiſſe αυτο. Perinde erit, dummodo vulgata mecum contempſeris. TAYLOR.

44. ἀρετὰς] ἀρετὰς προβάλλωνται. Η παρέχωνται. Η προβαλλώμεθα. Ομοίως δὲ παρεχώμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπανάγειν πρὸς τὸ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. Steph. Id vltimum fortaſſe rectius cum leui mutatione: μηδεν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Aliter Scal. μηδὲ δια τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. TAYLOR.

μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς.] Variis modis haec tentat *Stephanus*. Obuia, vt mihi videtur, eſt

καὶ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ ὀδὲν 21. ὅμοιαι τοῖς ὑπὸ τούτων περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὦ ἄνδρες δικασταί 45. εἰ δ' ἐκεῖνοι δοκοῦσι βελ-

τίους

medicina: μηδὲν ἂν δύνασθαι — μηδ' αὐτὰς τὰς τ.ἰπρ. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ — γεγόνασι, etc. Emphasis et Indignatio huius loci pulcerrimi pendet ab Oppositione inter *Genus* et *Virtutes*. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, si deliquerint, ob nobilitatem GENERIS et longum Maiorum stemma a vobis seruabuntur: si vero Nos, per istud delictum eorum, ab hostibus victi fuissemus, *nihil* Nos seruaret, ne ipsae quidem VIRTVTES (et quanto maius hoc quam *Genus*) maiorum nostrorum, tametsi multae et magnae fuerint, atque his ipsis hostibus salutares, etc. MARKL.

Ego post vocabulum ἀρετὰς de meo addidi λέγῃ.

45. ὦ ἄνδρες δικασταί.] Hae voces nostro non solent Clausulam finire: tametsi Demosthenes ita passim faciat, et Lysias semel, vel bis. Praeterea, in huius sententiae initio occurrunt; et mox sequuntur. Puto esse a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινὸν, ω ανδρες δικασται, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ὑμῶν, ω ανδρες δικασται, τοιούτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι· etc. εὖ δ' οἶδ', ω ανδρες δικασται, ὅτι περὶ πλείστου etc. Quam insulsa est haec repetitio! merito irrisa Luciano in Rhet. Praecept. p. 320. κἄν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ανδρας τοὺς δικασας ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν: *et si quando tibi desit canorum negotium, cum modulatione profer istam formulam* ὦ ἄνδρες δικασταί, *et puta te harmoniam expleuisse.* Sed ne existimes Lysiam ita reliquisse. MARKLAND.

ὦ ἄνδρες δικασταί] exclamatio inprimis grauis et efficax, atque oportuna, neruorum plena et spirituum. Auditores enim cum reuocat ad contemplationem for-

τίδες [46] εἶναι, σώζοντες τὲς φίλες, δῆλον, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνες δόξετε εἶναι, τιμωρέμενοι τὲς ἐχθρές. 24. ἀξιῶ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν μέν τινες τῶν συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι· ὅτι τέτε μὲν ἂν ἐπεχείρησαν δεηθῆναι, (ἢ δεηθέντες ἂν ἐδύναντο εὑρέσθαι [47], ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προσαττόμενα [48]· ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται, ὡς ὀ χρὴ

tium facinorum a maioribus editorum, eosque ad imitandum ſtimulat, tum grauiter indignatur et ingemiſcit turpitudini facinorum gentis Alcibiadeae, tam diſſimilis maioribus, eoque auditores ad ſuccenſendum illis atque vlciſcendum accendit.

46. βελτίες et ἀμείνες nihil aliud ſunt, quam καλοὶ κἀγαθοὶ. boni atque fortes, homines frugi, viri honeſti et probi.

47. εὑρέσθαι] Lege τρεπεσθαι. *N. c. Eratoſth.* init. πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπεσθαι. TAYLOR.

ἂν ἐδύναντο ευρεσθαι ποιεῖν etc.] Mirum, vnde tanta deprauatio, ſi Lyſias ſcripſit πεισαι, et tamen vix aliud ſcribere potuit, ſi ſenſum ſpectes, et ſequentia, ὑμᾶς δὲ πειθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὰν ἐμὲ ἂν ἠδύναντο πεισαι. MARKLAND.

Bene habet hoc verbum εὑρέσθαι. εὑρίσκεσθαι eſt aliquid ab aliquo precibus, gratiaue, aut alio quocunque modo impetrare. ποιεῖν non tam cum εὑρέσθαι, quam cum δεηθῆναι cohaeret. Interiecta pro parenthetis haberi poſſunt.

48. τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως πραττόμενα] Veriſſime *Stephanus* emendauit, legendo προσαττόμενα. et ita infra, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσαττόμενα, non πραττόμενα. In MSS. haec vox ita ſcribitur, πρ̊αττόμε-

παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν. ἐὰν δέ τινες 27. τῶν ἀρχόντων 49 βοηθῶσιν αὐτῷ, ἐπίδειξιν μὲν

τῆς

γα. vnde, amiſſo apice, ſeu minuto ο, ex πεταττόμενα exiit πραττόμενα. quod mendum frequentiſſimum eſt. Sic in Epitaphio, ſeu Orat. II. pro θεῖα πράγματα legendum puto προσάγματα. et ita in Philone Iudaeo p. 372. ed. Turneb. pro πράττωσιν ſcribendum προσάττωσιν. et p. 671. pro πραχθὲν, προσαχθὲν. Hinc etiam emendandus Herodianus VII, 17. καὶ τὰ ἔθη ἀποσήσαντες ῥᾳδίως, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, τούς τε ἐκεῖσε προσατῶντας, εἰ τὰ Μαξιμίνου φρονεῖν, ἀποκτείναντες, προσέθεντο Ῥωμαίοις· ita diſtinguendum et legendum, pro ἐκεῖσε πράττοντας, quam ex commerito ſuſpectam habuit *Stephanus*. Nec dubito, quin Xenophon Απομνημ. lib. V. p. 862. ſcripſerit, τοῖς ἀσθενεσέροις πᾶσι μείω προσάττειν προσάγματα, vbi nunc legitur πράγματα. Vide Humaniſſimum Montfauconium Palaeogr. Graec. lib. V. c. 1. Haec extra propoſitum meum: Lectori tamen φιλέλληνι non ingrata fore opinor. MARKLAND.

49. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ, — ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Mallem, τῶν στρατηγούντων. patere videtur ex ſequentibus, quorum tota Argumentatio ad τοὺς στρατηγοὺς vel στρατηγοῦντας, pertinet, non ad τοὺς ἄρχοντας: niſi voci ἀρχόντων additum fuiſſet ἐν τῷ στρατοπέδῳ, vt Orat. XIV. Longe enim aliud fere οἱ ἄρχοντες, ſimpliciter, et, οἱ ἄρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. οἱ στρατηγοῦντες, de quibus hic agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων· vbi τῶν ἀρχόντων videtur idem eſſe, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. vbi τοὺς ἄρχοντας denotat τοὺς σιτοφύλακας *praefectos rei Frumentariae*. Sic et Matthaeo IX, 18. vocatur ἄρχων, abſolute, quem Lucas VIII, 41. ἄρχον-

τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ [50], ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται· ὑμᾶς δὲ χρὴ [51] ὑπολαμβάνειν, πρῶτον μέν, ὅτι, εἰ
30. πάντες Ἀλκιβιάδῃ ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν * ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν [52]· οὐδὲ γὰρ εἶχον, ὅτου ἡγοῦντο. ἔπειθ' ὅτι

τα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur muto. Pro vltimo δὲ *Stephanus* voluit δή. Si ex MSS. reciperem: ex Coniectura, non neceſſarium puto. ita enim ſaepe loquuntur hi Scriptores. MARKLAND.

50. ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι] ſine dubio leg. eſt ποιοῦνται, φιλοτιμούμενοι ὅτι (ſine δὲ.)

51. ὑμᾶς δὲ χρὴ] reuocaui δὲ ex Aldina, et Stephanica, pro quo Taylor δή ſuffecerat.

52. οὐδὲν ἀλλ' ἔδει] Diuinauit *Steph.* οὐδὲν ἄρα ἔδει. Bene eſt. Lego autem deinceps pro οὐδὲν οὐδενα, vel, quia tutius eſt ad MS. accedere, οὐδε. Sic enim Cod. *Steph.* Iam recta ſunt omnia. Εἰ πάντες ἀλ. ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἄρα ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδε γὰρ ἂν εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. TAYLOR.

οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδὲν γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο.] Scribo: οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν· οὐδένα γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῖντο. *nullum opus fuiſſet militiae ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent.* Demoſthenes πρὸς Λεωχαρ. Εἰ μὲν οὖν Λεωχάρης ἔμελλεν δείξειν, ὡς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδου, οὐδεν αν εδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. ſegm. 74. et Xenophontem Ἀναβ. V. p. 344. E. *Stephanus* pro ἀλλ' maluit ἄρα, et pro οὐδὲν, in ſecundo loco, MS. habet οὐδὲ: non male. MARKLAND.

Dedi οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν. In ſe quidem poterat ſanum videri τοῦ στρατηγεῖν, verum inſequentia plura-

ὅτι πολὺ μᾶλλον αὐτὸς προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν, ἢ ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς τοὺς ἄλλους ἐθελήσειν ποιεῖν 33.
τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσαττόμενα, ὅταν αὐτοὶ ὦσι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν πειρῶνται; ἐγὼ τοίνυν ἀξιῶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου, ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὁπλίταις, ἢ ὡς * ἵππευσε [53] δεδοκιμασμένος, ἀποψη- 36.
φίσασθαι· ἐὰν δὲ, μηδὲν ἔχοντες δίκαιον, * ἃ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι [54], μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι διδάσκε-

lia εἶχον et ἡγοῦντο necessarium faciunt, vt τῶν στρατηγῶν legatum.

53. ἱππεύειν] ἱππεύει. Scal. Lectio est, vt nos conformauimus. TAYLOR.

ἢ ὡς ἱππεύειν δεδοκιμασμένος,] Lege, ἵππευε. MARKL. Dedi de meo ἵππευσε. Taylor ἵππευεν dederat.

54. ὀργίζεσθαι] μὴ ὀργίζεσθαι. Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίζεσθαι. TAYLOR.

κελεύωσιν αὐτοὶ ὀργίζεσθαι,] Obuium erat, κωλύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, *prohibeant vos illi iratsi.* Sed verius puto, κελεύωσιν αὐτῷ μὴ ὀργίζεσθαι: propter locum Orat. XV. vbi loquitur de his ipsis στρατηγοῖς· ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅ, τι ἂν οὗτοι κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. Inuidiosa est vox κελεύειν, in libero populo. vnde Orat. XII. de Theramene: ἀνασὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo post: εἰ μὴ ποιήσαισθ' ἃ Θηραμένης κελεύοι. artificiose. Pro αὐτοὶ ὀργίζεσθαι *Schottus* coniicit αὐτῷ ἀποψηφίζεσθαι. nimis violenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν, scribe, αὐτοῦ. MARKLAND.

διδάσκειν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν, καὶ τοῖς νόμοις μὴ πεί-
θεσθαι· καὶ ὅτι, λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοη-
39. θοῦντες, πολλὰς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιή-
σουσι. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ
τις ὑμῶν τὸν Αλκιβιάδην ἀξιώσει[55] διὰ μὲν τοὺς
βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ
ἀπολέσθαι[56]. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι· ἵν' ἐπίστησθε,
42. ὅτι οὐκ ἂν εἰκότως αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα
μὲν ἡμαρτηκότος, τὰ δ' ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γε-
γενημένου. ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν τούτῳ πεπραγμέ-
νων, δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον καταψηφίζοισθε.
προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναι. ἐπειδὴ γὰρ
142. 1. καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς
σφετέρας αὐτῶν[57] ἀρετὰς, καὶ τὰς τῶν προγό-
νων εὐεργεσίας, εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγόρων ἀ-
3. κροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πολλὰ
εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας, καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν

Dedi de meo δίκαιον, (ſubaudi εἰπεῖν, quanquam neſcio, an hoc melius ſit additum) οὐ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι. Vulgati ſic dant δίκαιον, κελεύωσιν αὐτοὶ ὀργίζεσθαι.

55. ἀξιώσῃ] ſic vulg. Cum Steph. qui ſuam conjecturam ex Cod. noſtro *Coisl.* confirmatam habet, ἀξιώσει. TAYLOR.

56. μὴ ἀπολέσθαι] tota haec ſententia ſic videtur enuntianda fuiſſe ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι, διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ σώζεσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι.

57. αὐτῶν] Dormitauit magnus Scal. qui iuſſit αὐτοῦ. TAYLOR.

πολλῶν κακῶν αἰτίως γεγενημένως[58]. ἔτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Αρχεδήμῳ[59] τῷ γλάμωνι, * τῷ οὐκ[60] ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ὑφῃρημένῳ[61], πολλῶν ὀρχόντων * ἔπινεν, ὑπὸ τῷ * αὐτῷ στρωματεῖ κατακείμενος, ὅ. ἐκώμαζε * δὲ μεθ' ἡμέραν[62], ἄνηβος ἑταίραν ἔχων,

58. αἰτίως γεγενημένως] interponi velim ὑμῖν.

59. Αρχεδήμῳ] „Hunc Archedemum in theatro traduxit *Ariſtophanes*, vt in *Ranis*, p. 231. [v. 419.] Traducitur autem vt extraneus, et lippus, vt malus etiam, et qui funditus perire debebat, p. 240. [v. 596.] De eo etiam *Xenoph. Hellenic.* I.„ PALMER.

60. τῷ οὐκ] articulum de meo addidi.

61. ἀφῃρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφῃρημένῳ. Ita infra, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. et Orat. XXIX. ὀδὲν ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων. Archedemi iſtius τοῦ γλάμωνος meminit Ariſtophanes Ran. v. 596. MARKLAND.

Praetuli ὑφῃρημένῳ.

62. αὐτόματι] Schottus. ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι καταχείμενος· quaſi *nondum ſui iuris.* Ita accepit et *Groulartius.* At hoc nondum mihi ſincere placet, neque quod hariolatur vir eruditiſſimus αὐτῃματι *Sub dio.* TAYLOR.

ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι καταχείμενος ἐκώμαζε etc.] Non intelligo. *Schottus* legit, ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι. neque adhuc intelligo. Vertunt quidem, *nondum ſui iuris.* ſed probandum erat ita verti poſſe, vel omnino Graecum eſſe, τῷ αὐτόματι. Latet aliquid, quod *puerili* aetati, vel adhuc immaturae, proprium eſt. quale iſtud, ἔτι ἐν σπαργάνοις καὶ γάλαξιν, de aetate *Infantili*, apud Aelianum V. H. VIII, 8. vel quale foret ἔτι ἐν χλαμύδι, de aetate *ephebica:* de quo vide locum Plutarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl.

ἔχων, μιμούμενος τὸς ἑαυτῦ προγόνυς, καὶ ἡγούμενος ἐκ ἂν δύνασθαι, πρεσβύτερος ὢν, λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὢν, πονηρότατος δόξει εἶναι [63]. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ Αρχεβιάδυ [64], ἐπειδὴ Φανε-

L l 5 ρῶς

Graeuio ad Lucian. Soloeciſt. p. 757. (ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον· de vidua quadam nobili, quae adoleſcentulum amauit) et Max. Tyrium Diſſ. XXVI. et quae collegit eruditiſſ. *Valeſius* Not. in *Mauſſacum* ad Harpocrat. p. 320. Ita vero diſtinguendum puto hunc locum: ἔτος γὰρ, παῖς μὲν ὢν, — πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι, κατακείμενος ἐκώμαζε, μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, etc. Diſtincte nequitiam Alcibiadis deſcribit, et per ſingula κῶλα adauget. Vltimum iſtud, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, egregie illuſtrat locus Philonis Lib. de Ioſepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφεῖται, μετὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἡλικίαν, πόρναις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὁσαι μισθαρνοῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι· παρ' ἡμῖν δὲ, οὐδ' ἑταίρᾳ ἔξεσιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑταιρούσης ὥρισαι δίκη θανάτυ. Loquitur Ioſephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebraeorum inſtitutis. MARKLAND.

Ego de meo ſic locum conſtitui atque exhibui πολλῶν ὁρώντων ἔπινεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ στρωματεῖ κατακείμενος, ἐκώμαζε δὲ μεθ' ἡμέραν. Vulgatae ſic dant. πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν.

63. πονηρότατος δείξει εἶναι] Forte δόξει. ſed nihil temere. Pro λαμπρῶς recte *Stephanus* λαμπρὸς. MARKL.

64. μετεπέμφθη ὑπὸ Αρχεβιάδυ] ſcorta dicuntur ab amatoribus μεταπέμπεσθαι, cum ab amantibus per ſeruos domum miſſos, palam et importune atque cum conuicio, ad compotandum et peruigilandum ſecum

ρῶς ἐξημάρτανε[65], καίτοι ποῖόν τινα χρὴ αὐτὸν ὑφ' 9.
ὑμῶν νομίζεσθαι εἶναι, ὅστις κἀκείνῳ, τοιαῦτα[66]
ἐπιτηδεύων, διεβέβλητο[67], * ὃς[68] τὰς ἄλλας ταῦτ'
ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πα-
τρὶ, Ὀρεὰς προὔδωκεν[69]. ὁ δὲ, παραλαβὼν τὸ χω-
ρίον, πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα[70], 12.
τελευ-

arceſſuntur. Verum hanc vocabuli ſignificationem ab hoc loco alienam eſſe monſtrant inſequentia. quare malim κατεμέμφθη *obiurgabatur*. Pro vulgari Ἀρχιβιάδῃ dedi Ἀρχεβ. vt etiam paulo poſt verſu 15. feci.

65. φανερῶς ἐξημάρτανε] eo nempe modo, quo Aeſchines Timarchum arguit in corpus ſuum peccaſſe, quaeſtum meretricium vulgariter exercendo.

66. τοιαῦτα] ſic dedi pro vulgari ταὐτὰ.

67. διεβέβλητο] „Senſus claudicat, niſi legatur διαβεβληκως τὰς ἄλλας ἐδίδασκε.„ PALMER.

Iam duce *Palmerio*, locum minus intelligo, quam dudum. Cod. *Steph.* ὅσις κἀκείνῳ τοιαυτα ἐπιτηδεύων κ. τ. λ. Quam lectionem ſequuntur interpretes. *Coisl.* τοιαύτας. Sed vulgata recte ſe habent. Sis tamen interea admonitus, de *Alcibiade* patre hic non agi. Inuenit enim in ſuo Cod. *Groulartus* Αρχιβιαδῃ, quo pacto etiam inferius Cod. *Steph.* pro Αλκιβιάδης, Αρχιβιαδῆς. TAYLOR.

68. ὃς] ſic dedi de meo, pro vulgari ὡς.

69. προὔδωκεν] Theotimo puta, ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit. qui Theotimus ab Alcibiade iuniore traditum ſibi caſtellum nactus, primum eum ſtupro polluit, deinde in cuſtodiam dedit.

70. ὡραῖον ὄντα, τελευτῶντα δὲ δήσας, etc.] Diſtingue et lege: ὡραῖον ὄντα· τελευτῶν δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν eſt *tandem*. Paulo an-

τελευτῶν [71] δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο [72]. ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ὅτως ἐμίσει σφόδρα, ὥσε * ὐδ' ἂν ἀποθανόντος [73] ἔφασκε τὰ ὄντα κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου [74], ἐρασὴς [75] γενόμενος Ἀρχεβιά-

te distinguendum, ἐπιβουλεύσας, τῷ πατρὶ Ὀρεὺς προὔδωκεν: scil. Patri suo Alcibiadi. ὁ δὲ, scil. Alcibiades pater: ὕβριζεν αὐτὸν, nempe Θεότιμον. sequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν ὅτως ἐμίσει σφόδρα etc. *pater vero Theotimi tanto illum* (Theotimum) *odio habuit.* Nescio quomodo, ἀσαφῶς, nec cum solita sua subtilitate haec narrat Lysias. Mox pro κομίσασθαι scribo κομίσεσθαι, *se relaturum.* Τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, scil. patre Theotimi. ὡς υἱὸν ἐλύσατο: MS. αὐτὸν. Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ὀρεὺς *Stephani* Codex Ὀρνεὺς. Forte, Ὀρνεὰς. Vide Thucydidem VI, 7. MARKLAND.

71. τελευτῶντα] l. τελευτων, vt respondeat τῷ πρότερον. TAYLOR.

Dedi τελευτῶν (Theotimus puta) pro vulgari τελευτῶντα.

72. εἰσεπράττετο] numos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemtione e carcere, ſi vellet libertatem recuperare, haud recuperaturus nisi det.

73. ὐδ' ἂν ἀποθανόντος] sic dedi de meo, pro vulgari οὐδὲ ἀποθανόντος.

74 ἐκείνου ad vtrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum est. ego tamen ad patrem referre malo.

75. ἐρασὴς] „Tenebricosus locus et obscurus, si sic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quae dixit supra: πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα et quae sequuntur. Sed si pro ἐρασὴς γενόμενος legatur ἐγκρατὴς γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur in-

tellige. Alcibiades iunior, de quo hic agitur, proditione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Cherſoneſum, quem muniuerat pater ſuus Alcibiades (nam eum ſibi muniuiſſe caſtella quaedam circa Biſanthem et Cherſoneſum in Thracia ſcribit *Plutarchus* in *eius vita)* et amaſius etiam illius Theotimi factus eſt. Sed ille Theotimus metuens, vt eſt veriſimile, ne qui patrem ſuum prodiderat, etiam cum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, ſperans inſuper ſe a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negauit ſe vel oſſa mortui requiſiturum. Poſtea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperauit, et *eius loci factus dominus*, id eſt ἐγκρατὴς, Alcibiadem iuniorem vtpote filium liberauit. Sic intelligendus eſt, meo quidem iudicio, hic locus, et ex eo emendandus *Conſtantini Porphyrogenetae* locus *Themate Occidentali primo*, vbi ſic legitur. Επαρχία Θρᾴκης, ἤγουν Εὐρώπης ὑπὸ Κονσιλιαρίων, τῶτ' ἐϛι βυλευτῶν, πόλειϛ ιδ' Εὐδοξία πόλις, Ηράκλεια, Αρκαδιόπολις, Βιζύη, Πάνιον, Ορνοι, Γάνος, etc. Legendum eſt autem. Βιζανθη, Πάνιον, Ορεος, Γάνος, etc. vt pluribus probamus in noſtra *Graecia.*» PALMER.

Quod olim dixit Phocio de homine odioſo, qui ſuam orationem moleſtiſſima garrulitate interpellauerat, Οὐκοῦν περὶ μὲν τῶν ἱππέων καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἀκηκόατε, λείπεται δέ μοι περὶ τῶν ψιλῶν καὶ πελταϛῶν διελθεῖν, id mihi ferme video contigiſſe. *Theotimus Alcibiadem noſtrum in vinculis habuit*, *neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Archibiades propter delicias liberum eſſe voluit.* Cod. enim *Steph.* Αρχιβιαδης αυτον ἐλύσατο. Quae lectio eſt veriſſima. In Cod. *Coisl.* αὐτὸν degenerauerat in ἀσιὸν. Et cum Alcibiades in textum ſe ſemel inſinuauerat, in promtu erat, vt ſequeretur ὡς υἱόν. TAYLOR.

15. χεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο [76]. ὁ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον καταικυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς [77] ὁρμώμενος, τὰς φίλας κατεπόντιζεν. ὅσα μὲν ἂν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἢ εἰς τὰς πολίτας, ἢ εἰς τὰς οἰκείας, ἢ περὶ τὰς αὑτῷ ξένας, ἢ περὶ τὰς ἄλλας ἡ-
18. μάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ἱππόνικος [78] δὲ, πολλοὺς παρακαλέσας, ἐξέπεμψε τὴν [79] γυναῖκα· Φάσκων τοῦτον, ὡς ὁκ ἀδελφὸν αὐτῆς [80], ἀλλ' ὡς ἄν-

76. ἐλύσατο] pecuniam ſoluens, quam Theotimus poſcebat, Archebiades Alcibiadem iuniorem e vinculis liberabat.

77. Λευκῆς ἀκτῆς] Memorat *Lyſiae* orationem c. *Alcibiadem* Harpocr. in v. Iunge et *Suidam*, et *Phot. Lex.* MS. TAYLOR.

78. Ἱππόνικος δὲ etc.] Initium huius hiſtoriae deeſt. Videtur autem hic Hipponicus frater fuiſſe Alcibiadis, qui ad vxorem Hipponici paulo liberius commigrare ſolebat. vnde eam dimiſit Hipponicus, querens, *Alcibiadem ὡς ὁκ ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὑτῆς, non vt fratrem ſui, ſed vt maritum iſtius, ad domum ſuam ventitare ſolere*: ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quae lectio totam dicti venuſtatem perdit. Si vxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lyſias vix ſcripſiſſet αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Perſona: tametſi ſciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυρ. Αναβ. p. 249. E. Sed aliter Lyſias ſemper, niſi fallor. MARKLAND.

79. αὑτῷ] Hipponicus *ſuam* vxorem, Alcibiadis noſtri ſororem repudiauit. TAYLOR.

80. αὐτῆς — ἐκείνης] Alterutrum redundat. redit enim vtrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis iunioris ſororem, Hipponici vxorem. alius quicunque

ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτῆς. καὶ τοιαῦθ' ἡμαρτηκότι, καὶ ἔτω δεινὰ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι, ὅτε τῶν πεπραγμένων αὐ- 21.
τῷ [81] μεταμέλει, ὅτε [82] τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ὃν [83] μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων, ὅτος ἑτέρους ὑβρίζειν πειρᾶται, ὥσπερ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν ὀνειδῶν [84] τῶν 24.
ἑαυ-

alterutro defunctus fuisset. Verum idem Lysias, breuitatis alias, etiam vltra modum studiosus, haud raro vocabula praeter necessitatem, et cum taedio lectorum adeo accumulat. Sophista nempe erat, Gorgiae, et nescio an Isocratis quoque praeceptis innutritus, quo factum est, vt vbique locorum aequalitatem colorum (τῶν κώλων) sectetur.

81. ὅτε τῶν πεπραγμένων αὐτῶν μεταμέλει, ὅτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.] Scribo, αὐτῷ μεταμέλει. Sed quomodo potest aliquis duci poenitentia facinorum, quae *nondum* admisit? hoc enim verba ista sonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. et tamen nihil muto: quia αὐτῷ μεταμελήσει facile intelligi potest, ex sensu et praecedentibus supplendum. Ellipsi satis frequenti, et cuius multa sunt Exempla in S. Literis, et aliis scriptoribus. initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esse de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et disertim affirmat. MARKL.

αὐτῷ] sic dedi pro vulgari αὐτῶν.

82. ὅτε τῶν μελλόντων] videtur sic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων.

83. ὃν] malim ἀλλ', ὃν — quod latet in μᾶλλον.

84. εἰδῶν] ἐθῶν. Schott. Locus certe male sanus. T.

τῶν εἰδῶν — μεταδῦναι.] *Schottius* τῶν ἐθῶν: nisi

ἑαυτοῦ προσηκόντων [85] τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι· καὶ ταῦθ', υἱὸς ὢν Αλκιβιάδε, ὃς ἔπεισε [86] μὲν Δεκέλειαν

fallor, pro ἠθῶν, *morum*, affectionum animi. Sed verum puto, τῶν ἐνεδῶν: *quasi aliquam paruam portionem dedecorum suae familiae cum aliis communicare posset.* Sic Orat. XII. τῶν ὀνεδῶν μεταδιδόντες. MARKLAND.

Dedi ὀνεδῶν ex Marklandi sententia, pro vulgari εἰδῶν facile prima syllaba ον potuit in concursu cum τῶν elidi.

85. τῶν ἑαυτῷ προσηκόντων] sunt masculina, non neutra. *necessariorum suorum.* dedecorum genti suae adhaerentium.

86. υἱὸς ὢν A. κ. τ. λ.] „Deest aliquid ad sententiae intelligentiam. Sic lego υἱὸς ὢν Αλκιβιάδε, ος ἔπεισε etc. Et sic legendum esse cogit historia.„ PALM.

„Hie, vt rei gestae constet veritas, addo ος ἔπεισε. Non enim hic filius, sed parens Alcibiades auctor exstitit Lacedaemoniis, vt Decelcam munirent. Sic enim Alcibiadis filius apud *Isocratem* loquitur *orat. de pace*, et altera *de Bigis*, Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειρῆσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conantur patrem meum, quasi Deceleam munierit. Narrat idem semel iterumque *Thucyd.* l. 7. *Diod. Sic.* l. 13. *Biblioth.* et *Plutarchus* in *Alcibiade*, itemque *Cornelius Nepos* seu *Aemilius Probus.* Huius, inquit, consilio Lacedaemonii cum Persarum rege amicitiam fecerunt; Deceleam in Attica munierunt, praesidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenuerunt.„ A. Schott. *Observ. Human.* IV. 9. TAYLOR.

καὶ ταῦθ' υἱὸς ὢν Αλκιβιάδε ἔπειθε μὲν Δεκέλειαν etc.] Scribe, ὃς ἔπειθε. ita quoque cepit Interpres: *cuius consilio Lacedaemonii Deceleam munierunt.* Hoc vero κῶλον, et duo sequentia, eodem ordine, et iis-

λειαν Λακεδαιμονίοις ἐπιτειχίσαι [87], ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε, διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο· πλεονάκις δὲ μετὰ τῶν 27.
ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο, ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὅντιν' ἂν λαμβάνητε τούτων [88]. καίτοι σφόδρα εἴθισαι [89] λέ-30.
γειν, ὡς δὴ εἰκός ἐστι τὸν μὲν πατέρα αὐτῷ κατελθόντα,

dem fere verbis profequitur Alcibiades Fil. apud Iſocratem *de Bigis*: αὐτῷ κατηγορῶσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπετείχισε, καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος: quod vltimum mox explicat, παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χρὴ πολεμεῖν. MARKLAND.

Addidi ὃς, quo vulgatae carent.

87. ἐπιτειχίσαι] ſcil. ἡμῖν.

88. λαμβάνεται] Recte Steph. λαμβάνητε. Et hucuſque recte quoque Scal. Non erat neceſſe, vt adderet ὅντινα λαμβάνητε τρόπον. TAYLOR.

τιμωρεῖσθαι προσήκει ὅντινα λαμβάνητε τούτων] Sic recte emendauit *Stephanus*, pro λαμβάνεται. His vero ita reſpondet Iſocrates, ſub perſona Alcibiadis: καὶ τοιοῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἠδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν: *et leges adeo contemnunt, vt iniuriarum, quibus ab eo* (patre meo) *vos affectos eſſe dicunt, a me poenas exigi velint.* MARKLAND.

Dedi, partim de meo ὅντιν' ἂν λαμβάνητε, pro vulgari ὅντινα λαμβάνεται.

89. εἴθισαι] quisnam? Num Alcibiades? profecto non poteſt. Ad eum enim ſi hoc vocabulum rediret, verſu proximo non αὐτοῦ cum leni, ſed αὐτοῦ

θόντα, δωρεὰς παρὰ τοῦ δήμου λαβεῖν, τοῦτον δ' ἀδίκως [90] διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου διαβεβλῆσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτῷ [91] ἀφείλεσθε, ὡς δ' δικαίως δεδωκότες, τούτου δὲ ἀδι-
33. κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε, ὡς τοῦ πατρὸς χρησοῦ περὶ τὴν πόλιν γεγενημένου. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἦν αὐτῷ καταψηφίσασθαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ [92] τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. τολ-
36. μᾷ γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης [93] οὐδὲν δεινὸν εἴργασται εἰς τὴν πατρίδα * στρατευσάμενος [94]. καὶ γὰρ ὑμᾶς

cum aſpero dicendum fuerat. quamquam hoc leue eſt, item verſu deinceps non τοῦτον, ſed ἑαυτὸν. redit ergo ad aduocatum pro Alcibiade contendentem, cuius nomen hic videtur excidiſſe.

90. τοῦτον δ' ἀδίκως] Scribe, αὐτὸν, vel ἑαυτὸν δ' ἀδίκως: Alcibiades enim de *Se ipſo* loquitur. Haec ita Iſocrates: πάντων ἂν δ' εἴη δεινότατον, εἰ, τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιωθείην. Eadem omnia. MARKLAND.

91. αὐτῷ] redit ad Alcibiadem patrem. alius dixiſſet αὐτὸν in accuſatiuo. Graeci ἀφαιρεῖσθαί τινά τι dicunt.

92. περὶ] pro ὑπὲρ. ad colorandam ſuam improbitatem.

93. Ἀλκιβιάδης] Corrige Ἀλκιβιάδη. TAYLOR.

94. στρατεύσασθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν etc.] Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας καὶ γὰρ ὑμᾶς φυγόντας φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν. Sic mox, ὅσοι φυγόντας μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν.

ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν. καὶ ταῦτα ποιήσαντας, οὐκ ὄνειδος τοῖς πᾶσι καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι. ὡς 39.
τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι κατ-
ήεσαν Λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι [95] μὲν ἐζήτουν κατιέναι, ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακε- 42
δαιμονίοις παραδώσοντες [96], αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἄρξοντες. τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος κατελθὸν τοὺς μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ τοὺς βουλομένους βουλεύειν ἠλευθέρωσεν. ὥστ' οὐκ ὁμοίων τῶν ἔρ- 143. I
γων ἀμφοτέροις γεγενημένων [97], τοὺς λόγους ποιεῖται· ἀλλ' ὅμως τοσούτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῷ
μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλοτιμεῖται· καὶ λέγει, ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐ- 3.
δύνατο, ὥστε τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγέ-
νηται. καίτοι τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρί-

δος,

Hoc Argumentum ita effert Isocrates, dicto loco: τίνος δ' ἀπείχεσθε; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸν σῖτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθείρετε; καὶ τὴν γῆν ἐτέμνετε; καὶ τὰ προάστεια ἐνεπρήσατε; καὶ τελευτῶντες, τοῖς τείχεσι προσεβάλετε; MARKLAND.

Dedi de meo στρατευσάμενος pro vulgari στρατεύσασθαι. Mecum faciunt etiam Schedae Broulartianae.

95. οὗτοι] Alcibiades puta cum factione sua.

96. παραδώσοντες] sic dedi pro vulgari δώσοντες.

97. post γεγενημένων deesse videtur ὡς περὶ ὁμοίων.

δος, ὃς ἐκ ἂν, βυλόμενος εἶναι πονηρὸς, εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις, ἃ χρὴ καταλαβεῖν τῶν χω-
6. ρίων; δηλώσειε δ' ἄν, ἃ κακῶς φυλάττεται τῶν φρυρίων; διδάξειε δ' ἄν, ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων; μηνύσειε δ' ἂν τὺς βυλομένυς ἀφίσασθαι τῶν συμμάχων; ὁ γὰρ [98] δήπυ, ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πό-
9. λιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσας κατῆλθε, καὶ πολλῶν ἤρξε τριήρων, ὅτε τὺς πολεμίυς ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, ὅτε Χίυς, ὃς ἀπέστησε, πάλιν φίλυς ποιῆσαι, ὅτε ἄλλο ὁδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς ἐρ-
12. γάσασθαι. ὥστ' ὁ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ὁδὲν τῶν ἄλλων διέφερε [99], πονηρίᾳ

98. οὐ γὰρ δήπυ κ. τ. λ.] Haec praua interpunctione laborant apud *Steph.* Lege, Οὐ γὰρ δήπυ ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν κ. τ. λ. TAYLOR.

οὐ γὰρ δήπυ ὅταν etc.] Forte, καὶ γὰρ, vel ἦ γὰρ δή που etc. Sed caute haec dico, vt qui sciam, quantum Negatiuorum vsui indulgent Attici. MARKL.

99. Αλκιβιάδης δυνάμει μὲν ὁδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lysia, vereor, ne tuus te zelus extra siue Veritatis siue Memoriae oleas paulum abripuerit. mox enim de Alcibiade haec dicturus es, *et adeo multa se in vos deliquisse nouerat, vt, quamuis* ELOQVENTIA *valeret,* (λέγειν δυνάμενος) *et* AMICOS *haberet, et* OPIBVS *abundaret, non tamen ausus sit redire et rerum gestarum rationem reddere.* Iam vero si quis haec Tria habeat, vtrum Ille vere dici poterit ὁδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tu. Isocrates certe hanc Obliuionem vel Inconstantiam intellexit

δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ἤδει τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτὴς αὐτὸς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο [100]· ἐπειδὴ δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο· ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξειν βασιλέα χρήματα, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὤφειλετο. καὶ ὅτω πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λέγειν δυνάμενος, καὶ φίλων ὄντων, καὶ χρήματα κεκτημένος, οὐδέποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι· ἀλλὰ φυγὴν αὑτῷ καταγνούς, καὶ Θρᾴκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης γενέσθαι μᾶλλον, ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπερβολὴν ποιησάμενος τῆς προτέρας πονηρίας, ἐτόλμησε τὰς ναῦς Λυσάνδρῳ μετὰ Ἀδειμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις

esse suum Bonum; quo et vsus est, prolatis ipsis huius loci verbis: καὶ ἐνίοτε μὲν αὐτῷ προσποιοῦνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς οὐδὲν διέφερε τῶν ἄλλων· νῦν δὲ πάντων αὐτὸν τῶν γενομένων αἰτιῶνται. vt in priori parte sententiae, ista Isocratis, οὐδὲν διέφερε etc. hunc Lysiae Locum manifesto designant; ita vltima eiusdem, νῦν δὲ πάντων αὐτὸν etc. aeque clare adludunt ad ista Nostri, quae statim sequuntur, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τοῦτο πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam voluit amittere Isocrates, vel quicunque Auctor fuit istius Orationis. MARKLAND.

100. μηνυτὴς αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο.] Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν. quodvis horum vulgatae praestare puto. MARKLAND.

Ego vulgari lectioni αὐτοῖς praetuli αὐτὸς.

τις ὑμῶν ἢ τὰς τεθνεῶτας ἐν * τῇ ναυμαχίᾳ [1] ἐλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πολεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθῃρημένων ἀγανακτεῖ, 24. ἢ Λακεδαιμονίοις μισεῖ, ἢ τοῖς τριάκοντα ὀργίζεται· τούτων ἁπάντων χρὴ [2] τὸν τοῦτο πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι, καὶ ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον [3] αὐτῷ, καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα [4], οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δὶς ἐξω-

1. ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] articulum de meo addidi. pugna fatalis ad Aegospotamos designatur.

2. τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τοῦτο πατέρα etc.] In accusando *Filio* Alcibiade, diu immoratus est *Patris* actionibus Noster. neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere eiusdem Orationis: καὶ πλείω χρόνον διατρίβουσι τὸν πατέρα μὴ διαβάλλοντες, ἢ περὶ ὧν αὐτοὺς ἐμοῦσαν διδάσκοντες. MARKLAND.

3. πρόπαππον] *Harpocr.* in Ἀλκιβιάδης. Nos fortasse plura alibi. TAYLOR.

Suspicatus aliquando sum leg. esse τὸν πρὸς πατρὸς πρόπαππον. Verum statim animaduerti additum paulo post, πρὸς μητρὸς satis indicare, etiamsi alia expressior admonitio nulla sit addita, paternum auum hic designari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii auus paternus, non Alcibiades fuit dictus, sed Clinias.

4. καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege, τὸν πρὸς μητρὸς πάππον Μεγακλέα. Harpocration: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προειρημένου, ὃν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δὶς ἐξοστρακισθῆναι. Andocides κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ

ἐξωτράκισαν, τῦ δὲ πατρὸς αὐτῦ οἱ πρεσβύτεροι 27.
ὑμῶν θάνατον κατέγνωσαν. ὥστε νῦν χρὴ, ἡγησα-
μένους πατρικὸν ἐχθρὸν τῦτον εἶναι τῇ πόλει, κα-
ταψηφίσασθαι· καὶ μήτε ἔλεον, μήτε συγγνώμην,
μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ πλείονος ποιήσασθαι
τῶν νόμων τῶν κειμένων, καὶ τῶν ὅρκων, ὃς ὠμό- 30.
σατε· σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ
τί ἂν τις τοιῦτων ἀνδρῶν φείσαιτο· πότερον, ὡς
πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ νόσ-
μιοί εἰσι, καὶ σωφρόνως βεβιώκασιν; ἢ οἱ μὲν
πολλοὶ αὐτῶν ἠτιμώκασιν [5], οἱ δ' ἀδελφαῖς συγγε- 33.
γόνασι;

πάππος Αλκιβιάδης ἐξωτρακίσθησαν ἀμφότεροι· lege, δὶς ἐξωτρακίσθησαν. Megacles igitur non *proauus* erat, ſed *auus* Alcibiadis *maternus*. Cliſthenes enim erat *proauus maternus*. vt refert Alcibiades iunior apud Iſocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro πρόπαππος, *Valeſius* Not. in Notis *Mauſſaci* p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND.

Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, ſi codices auctores fiant. oratio certe ſic fiet planior, aditusque errori occluditur. Mea ſententia leui negotio tollatur omnis difficultas, ſi pro πρόπαππον legatur παλλόπαππον. tum enim vltro paret in τὸν πρὸς μητρὸς ſubaudiri πάππον. Saepe πατρο in manuſcriptis graecis exaratum inuenitur προ cum ſuperimpoſita virgula transuerſa; quae virgula potuit hic per incuriam periſſe.

5. ἠτιμώκασιν] *Muliebria paſſi ſunt*: vt Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem: vnde dictum iſtud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. *Alcibiadem, cum eſſet*

γόναsι; τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγόνασιν; οἱ δὲ μυsήρια πεποιήκασι, καὶ τὰς Ερμᾶς περικεκόφασι, καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασι; καὶ εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν, ἀδίκως
36. καὶ παρανόμως καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι; ὑδεμιᾶς τόλμης ἀπεχόμενοι, ὑδὲ ἔργου δεινοῦ [6] ἄπειροι γεγενημένοι; ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασι καὶ
39. πεπόνθασι [7]; οὕτω γὰρ διάκεινται ὥsε, ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἤδη τινῶν ἀπεψηφίσασθε, ἀδικεῖν μὲν νομίσαντες, οἰόμενοι

adoleſcens, viros ab uxoribus; iuuenem vero, uxores a viris abduxiſſe. Facete, vt Bionis pleraque. MARKLAND.

6. *οὐδὲ ἔργου δεινοῦ*] *Stephanus ὑδενὸς ἔργου*: bene. Sed et alterum ferri poſſe puto. MARKLAND.

7. *ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασι. οὕτω γὰρ* etc.] Mutandae ſunt ſedes vocabulorum ἃ et καὶ. Sic: *ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, καὶ πεποιήκασιν ἃ πεπόνθασιν. ſed quemadmodum extrema mala perpeſſi ſunt, ita et alios eodem modo affecerunt.* Intelligitur οὕτω ante καὶ: quod vſitatiſſimum eſt. Andocides de Alcibiade et domo paria fere dicit: *τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιηκέναι, τοὺς δὲ πεπονθέναι.* Philo de Leg. Special. p. 540. *οὐκ ἐλάττω οἶν διατεθέασι πάσχουσι.* Thucydides VII, 71. *παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ.* Mox, pro κακοῖς mallem αἰσχροῖς: tametſi illud tolerari poſſit. MARKLAND.

Videtur ſic leg. *ἃ γε πεπόνθασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεποιηκότες καὶ δικαίως πεπόνθασι.*

δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς ἂν ἐλ-
πὶς ὑπὸ τούτου τἀγαθὸν πείσεσθαι τὴν πόλιν, ὃν 42.
ὑμεῖς ὅτι μὲν οὐδενὸς ἄξιός ἐστιν, ἐπειδὰν ἀπολογῆ-
ται, εἴσεσθε· ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, ἐκ τῶν ἄλλων
ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε [8]; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἂν ἐξ-
ελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναιτο κακὸν ὑμᾶς ἐρ-
γάσασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης, καὶ πράττειν 144.1
ἀδύνατος, καὶ τοῖς οἰκείοις διάφορος, καὶ ὑπὸ τῶν
ἄλλων μισούμενος. ὥς γ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἄξιον
φυλάττεσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα 3.
ποιῆσαι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς τούτου φίλοις, οἳ
τὰ μὲν προσαττόμενα ποιεῖν οὐκ ἐθέλουσι, τοιούτων
δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι, καὶ περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν
κακῶς βουλευσάμενοι, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγο-
ροῦσιν. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρη- 6.
κα. ἐπίσταμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκροωμένων
θαυμάζουσιν, ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξ-
ευρεῖν τὰ τούτων ἁμαρτήματα, οὗτος δέ μου κατα-
γελᾷ, ὅτι οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τού-
τοις ὑπαρχόντων κακῶν. ὑμεῖς δ' ἂν καὶ τὰ εἰρημένα 9.
καὶ τὰ παραλελειμμένα ἀναλογισάμενοι, πολὺ μᾶλ-
λον αὐτοῦ καταψηφίσασθε· ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔν-

ογχος

8. ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Scribe, εἴσασθε, *iam nouiſtis.* MARKLAND.

Praeceſſit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte atque oportune. conuenit enim iſti loco tempus futurum. huic autem praeteritum. Videtur ergo ἴσε aut πέπεισθε leg. Nam εἴσασθε in aoriſto graecis non eſt in vſu, tametſi futurum vſurpatur.

οχος μέν ἐστι τῇ γραφῇ, μεγάλη δ' εὐτυχία 9, τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι, πόλει. ἀναγνῶθι
12. δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ Ι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Haec Oratio (quam *Lyſiae* abiudico, cuius nomen in aliquibus Codd. non praefert, neque ea tamen ſolummodo ratione abiudico) *eundem Alcibiadem conſodit eadem in cauſa.* Male ergo inſcribitur ἀστρατείας (pro quo Codd. noſtri vbique ἀστρατίας) vel male prior λειποταξίου. Neque enim ſingula oratio ſingulam αἰτίαν habet, ſed ambae eandem. *Contra στρατηγοὺς bene multa diſputantur, quorum quum fuerit officium litem promouere, id alienius eſſe oſtenditur, vt pro iis intercedant, quos iudicandos ſtiterunt.* Υ.

9. μεγάλη δ' εὐτυχία, τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι, πόλει.] Hi non ſunt Numeri Lyſiani. ille potius ſcripſiſſet, μεγάλη δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι. MARKLAND.

1. Dicam, quare non exiſtimem hanc eſſe Nouam et diuerſam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis Λειποταξίου meminit, nullam Ἀστρατείας mentionem facit. Sed hoc parui eſt momenti: maio-

ris iſtud, quod in Orat. XIV. Archeſtratidem dicit Orator primum et praecipuum fuiſſe Actorem contra Alcibiadem; ſe vero ſecundas tantum ferre. Atqui idem profitetur in hac quoque Oratione, Se nempe *ſuppetias ferre* amico ſuo Archeſtratidi. Cum igitur Actores iidem ſint in vtraque, *Probabile* eſt (non dico *Neceſſe*) Actionem quoque Vnam et eandem fuiſſe; et Continuam, vt idem ſit Archeſtratides in fine Orationis, qui in principio fuit: praeſertim cum Rationes ſuſceptionis cauſae huius in vtraque Oratione eaedem adlegentur; ſcil. Amicitia erga Archeſtratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem.

Sed quod maximi eſt ponderis, et mihi videtur paene *ἀποδεικτικὸν*, hoc eſt: Licet aliquando diuerſae res eſſent *Λειποταξίου* et *Ἀσρατείας*, et diuerſae Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac cauſa Alcibiadis idem erant. nimirum Duae ſpecies erant *Λειποταξίου*, et Duae *Ἀσρατείας*. in vna ſpecie, haec crimina longe inter ſe diſſidebant; vnde Demoſthenes contra Timocrat. diuerſos facit *τὸς ἀσρατεύτους* et *τὸς λείποντας τὰς τάξεις*: et Andocides de Myſter. p. 10. In altera ſpecie, in qua verſatur haec cauſa Alcibiadis, coïncidebant. reus enim erat Alcibiades *Λειποταξίου*, quia deſeruerat *pedeſtrem militiam* et iniuſſu Strategorum migrauerat in *equeſtrem*, prout ex tota Actione patet: *Ἀσρατείας* vero reus, quia non comparuerat in *pedeſtri militia*, vt ipſe Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, vt probet hanc eſſe *Ἀσρατείαν* ſi quis *ἐν τῇ πεζῇ σρατείᾳ μὴ παρῇ*. Iam vero quodnam diſcrimen? et quomodo diuerſae et *Duae* Actiones, cum ex hoc ipſo, quod *Λειποταξίου* erat reus, reus eſſet *Ἀσρατείας* quoque; et ex eo, quod *Ἀσρατείας* reus, in hoc caſu *Λειποταξίου* quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trium* diuerſorum criminum mentionem faciat,

Λειπο-

Λειποταξίε, Ασρατείας, et Δειλίας, quorum singulorum poena erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio*; (adeas Aeschinem aduersus Ctesiphontem, p. 78.) Noster, hanc Legem proferens aduersus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, Λειποταξίε et Δειλίας, omissa Ασρατείᾳ, quam nouit in hac causa comprehendi sub Λειποταξίῳ: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo post dicit, Alcibiadem TOTIVS *huius Legis* (quae *Tria*, vt dixi, crimina complectebatur) *reum esse*; et vt hoc probet, *Duorum* iterum meminit, Ασρατείας et Δειλίας, omisso iam Λειποταξίῳ, quod contineri sciuit in Ασρατείᾳ. nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex aequo non conueniret. atque adeo ipsa Actio inscribi potuisset Ασρατείας aeque bene ac Λειποταξίε, quandoquidem hae voces in hac causa synonymae sint, et ita eas vsurpet Orator, et Demosthenes adu. Boeotum, p. 68. edit. Herwag. et Aeschines adu. Ctesiphont. p. 74. ὃ γὰρ ῥήτωρ ἀσράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξην, αὐτὸς ἐνθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος. Quin et hanc Secundam (Ασρατείας) perorat verbis, quae plane pertinent ad priorem, Λειποταξίε: Αποδέδεκται δὲ καταλεγεὶς εἰς τὸς ὁπλίτας, καὶ λιπων την ταξιν, καὶ, τῶν νόμων κωλυόντων, ἀδοκίμαστος ἱππεύσας. Idem igitur hoc loco Λειποτάξιον et Ασρατείᾳ: Vna igitur Causa, Vna Oratio.

Dicendum iam, vnde orta videatur haec Diuisio. His verbis clauditur Oratio praecedens: ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τὸς νόμος, καὶ τὸς ὅρκος, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια. Atqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba iussus fuerit recitare *Leges*, aut *Psephismata*, aut *Delationem*, haec recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in Aeschine et Demosthene aliquoties fit, Notae saltem eorum in Contextum Orationis

tionis inferuntur, *νομοι. ορκοι. γραφη.* quod et hic factum fuiſſe dubitari non poteſt, cum ſemper ita factum ſit. Atque hinc, vt mihi videtur, tota huius rei labes. cum enim hae voces omitterentur, (quod centies hiſce Oratoribus accidiſſe certum eſt) relicto ſpatio in exemplaribus, putabant Librorum exſcriptores finitam fuiſſe Orationem, et Nouam ordiebantur ab iſtis, *Εγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,* etc. Quia vero nulla Inſcriptio Nouae huius Orationis inueniebatur in Exemplaribus, ex iſtis verbis, quae ſtatim ſequuntur, *περὶ τῶν τῆς Ασφατειας γραφῶν κοινὸς εἶναι* etc. imperite videntur fabricaſſe Titulum Ασφατειας: quae vox in hac cauſa, vt ſupra probaui, nihil aliud eſt, quam *λειποταξίε*. atque ita pro *Vna* Actione *λειποταξίου*, *Duas* habemus, *Λειποταξίε* et Ασφατειας, hoc eſt, *Λειποταξίε* et *Λειποταξίε*, vel Ασφατείας et Ασφατείας. Haec vero primitus ita connexa fuiſſe exiſtimo: *ἀνάγνωθι — ψηφίσονται τὰ δίκαια. νομοι. αρχοι. γραφη. Εγὼ μὲν ὄν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ*, etc. ita vt poſtquam *Leges*, etc. recitata fuiſſent, Accuſator in Oratione pergat, quam abruperat iſta Recitatio.

Caeterùm vna adhuc reſtat difficultas, quae nonnullis moram forte iniecerit. ea eſt haec: In lege Solonis ſuperiùs a Lyſia adductâ dicitur, Si quis *Λειποταξίε* aut *Δειλίας* reus ſit, de eo iudicaturos *Strategos:* (vulgo quidem legitur *τὸς ϛρατιώτας*: ſed de veritate coniecturae *Schotti*, *τὸς ϛρατηγὸς*, vel meae, *τὸς ϛρατηγῶντας*, eodem ſenſu, nullum puto eſſe dubitandi locum) Si vero *Strategi* de his rebus *iudices* eſſent, quinam ſunt hi *ἄνδρες δικασταὶ*, *iudices*, qui tam clare diſtinguuntur a *Strategis* initio huius Orat. XIV. *Peto igitur a Vobis* IVDICES, *et* STRATEGOS *oro*, *vt* etc? Vt hic eximatur ſcrupulus, ſciendum eſt, Strategos Decem quotannis electos fuiſſe, quorum Poteſtas cum anno finiebatur. Hi igitur, qui in hac cauſa ſe-

ſa ſedebant *iudices*, et quorum per Leges erat Iuriſdictio, Strategi erant *anni currentis*, prout loquimur: iſti alteri vero *Strategi*, qui Alcibiadi in hac cauſa fauebant, et qui diſtinguuntur a *iudicibus*, Strategi fuerant iſtius anni, in quo hoc crimen admiſerat Alcibiades. His Rebus explicatis iam ad Verba redeamus. MARKLAND.

Haec oratio Lyſiae vtique eſt, prioris δευτερολογία, ſeu ſecunda actio. finita nempe priori actione, cum interueniſſent Strategi, pro Alcibiade nitentes, eum teſtantes iuſſu ſuo ea feciſſe, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, demuo cum aſſurrexiſſet, afferens haec, quae in hac oratione leguntur, vbi haec duo praecipue vrgentur. 1. Strategos mentiri, aientes ea ſuo iuſſu Alcibiadem feciſſe. Eos enim illa non iuſſiſſe. 2. Etiamſi iuſſiſſent, Alcibiadem tamen reum eſſe facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuiſſet potius, quam Strategis, penes quos poteſtas nulla ſit ea imperandi, quae a legibus vetentur.

18. Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλῶ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γρα-
21. φῶν κοινὸς [2] εἶναι τῷ τε διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι· καὶ

2. κοινωνὸς] Rectius κοινὸς. Παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατήν. Demoſth. *pro corona*. TAYLOR.

κοινωνὸς εἶναι τῷ τε διώκοντι, καὶ τῷ φεύγοντι·] Lege, κοινοὺς: hoc eſt, εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδοῦναι, vt loquitur Demoſthenes initio Orat. de Corona: et paulo poſt, παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν

καὶ μὴ βοηθῆντας ὡς [3] ἂν βέλωνται, πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν [4] παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς ψηφίσασθαι· ἐνθυμουμένους [5], ὅτι σφόδρ' ἂν ἡγανακτεῖτε, εἰ ἐν τῇ * ἡμετέρᾳ [6] δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβάν- 24.
τες,

ἀμφοτέροις ἀκροατήν. et Orat. contra Aphobum ψευδομαρτυριῶν: ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ γενήσεσθε ἡμῶν ἀκροαταί. Sic et loquitur Dion. Halicarnaſſeus ex Iſocrate: εἰ μὴ κοινοὺς ἀμφοτέροις ἀκροατὰς παράσχοιεν. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι. in iureiurando τῶν ἡλιαστῶν erat, ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν, Demoſthenes contra Timocratem. Vide quoque Dinarchum adu. Demoſth. p. 93. et Iſocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βέλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dicit, ὅ, τι ἂν βέληται: vt nihil mutandum. MARKLAND.

Dedi κοινοὺς pro vulgari κοινωνοὺς.

3. ὡς] vtcunque feram. mallem tamen aut οἷς aut ὅ.

4. πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] dictio haec bene ſi habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lyſiae propriis, etſi paulo durioribus. Alius ſic enunciaſſet πᾶσαν προθυμίαν εἰσενεγκεῖν, ὥστε πεῖσαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

5. ἐνθυμουμένους non ad βοηθῆντας redit, ſed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, ſed ad iudices.

6. εἰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ] ſic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ὑμετέρᾳ. in eiusmodi cauſa, vt cenſus agatur noſtri, vtrum ciues ſimus veri, an commenticii atque ſubrepticii, vt ſaepe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσεσι. aut, honeſtamne, an turpem et flagitioſam vitam agamus. nam de huiusmodi rebus nouem Archontes quaerebant.

τες [7], ὑμῶν ἐδέοντο καταψηφίσασθαι [8]· ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι, εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν ψῆφον διδόντες [9], παρακελεύσονται τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι [10]· τί δ' ἂν αἴσχιον ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγ-

7. οἱ θεσμοθέται ἀναβαντες,] Infra de re simili: εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων ἐμβας τῶν ἐπικλήρων δίκαις, etc. An hic quoque ἐμβάντες, an illic ἀναβὰς? Thesmothetarum vero erat στρατηγὸς χειροτονεῖν ἐξ ἁπάντων. vt de iis narrat Pollux VIII, 9. segm. 87. MARKLAND.

8. καταψηφίσασθαι] scil. ἡμῶν ἀκρίτων.

9. διαδιδόντες] διαδόντες. *Ald.* Ita haec restituens *Stephanus* sibi nimium placere visus est. Suam enim emendationem, credo quoque et sui Cod. lectionem, textui inseruit ibi dominaturam. Sed fallitur, et lectio *Aldina* ad veritatem propius accedit, quae est διδοντες, vt infra, αὐτὸς τὴν ψῆφον διδοντας. ψῆφον enim διδόναι erat eorum magistratuum, qui permittebant *iudicia fieri.* Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, vt loquitur noster: οἱ τὴν δίκην εἰσάγοντες: quod vtique est ψῆφον διδόναι, non διαδιδόναι. Ita vt ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων commisere Archontes, δίκας ἀστρατείας οἱ στρατηγοὶ. Demosth. *adu. Eubulid.* Τὴν δὲ ψῆφον εὐθὺς εδιδε τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν· et paucis interiectis, Τί ποτ' ἦν τὸ δυσχερὲς Εὐβουλίδῃ ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ πρώτου τὴν ψῆφον διδοναι τοῖς δημόταις; TAYLOR.

10. παρακελεύσονται, τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν αἴσχιον ἔθος etc.] Clare deest Oppositum, prout patet ex isto τῶν μὲν. Lego, τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μὴ. MARKLAND.

Num leg. est τῶν μὲν, [subaudi a communi καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem sic

30. νους, ὥσπερ καὶ νῦν [14]; χρὴ τοίνυν, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀτρατείας βοηθεῖν [15], ἢ τού-

14. ὥσπερ καὶ νῦν;] Hanc igitur δίκην εἰσῆγον Strategi, honori Alcibiadis consulentes, et vt ille ab hac infamia iudicio publico absolueretur. Exempla omnia supra allata hoc postulant. MARKLAND.

καὶ νῦν] scil. ποιῶσιν aut ἐποίησαν.

15. οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς — βοηθεῖν] Scribo, οὐδενὶ βοηθεῖν: *reputantes, non aequum fore vos* (qui *Strategi* aeque ac *Iudices* estis) *cuiquam priuatim opitulari in causa detrectatae militiae.* si enim, vt supra argumentatur, omnes idem faciant, quod fecit Alcibiades, quodnam opus erit vobis *Strategis?* Haec ad *Iudices.* deinde ad alteros Strategos, amicos Alcibiadis, ἢ τούτους ὧν τινὰς δεῖσθαι αὐτὲς τὴν ψῆφον διδόντας. scribo, ἢ τούτους τινῶν δεῖσθαι, αὐτὲς τὴν ψῆφον διδόντας; *aut hos, rogare aliquos* et prensare, *ipsos calculos distribuentes*; id est, cum causa *sua ipsorum* sit, et ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομένη. Notabis, τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα, εἰσάγειν τὴν δίκην, et διδόναι vel διαδιδόναι τὴν ψῆφον, eorundem hoc loco esse. Quid sit τὴν ψῆφον διδόναι vide apud Vlpianum in Demosthenis Midianam. ad ista verba, πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem Oratione. diuerso sensu dicit, Midiam productum esse Liberos suos, et petiturum, τούτοις δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, *vt vos illis detis calculum* vestrum; misericordiae, non causae, hoc concedentes. Qui vero in causa, a se introducta, *Iudicibus* τὴν ψῆφον dat, is iudicium, quantum in se est, corrumpit; conando nempe persuadere iis sententiam ferre, non secundum Leges, sed priuatam ipsius vtilitatem. Insignis est de hac re locus in Oratione adu.

ἢ τούτους ὧν τινὰς [16] δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἱκανὸν γένηται τεκμήριον, ὅτι οὐδείς πω τῶν ἀρχόντων 33. ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος [17].

ἐχρῆν

Eubulidem. Scio et aliam esse notionem huiusce phraseos: cuius exemplum vide apud Xenophontem Ἑλλην. VII. p. 630. A. MARKLAND.

16. τούτους] *Coisl.* habet τούτῳ, quod est fere nihili. Locum hunc ita restitue: Οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. TAYLOR.

Mihi videtur locus ita quodammodo posse restitui. ὅτι οὐδὲν μᾶλλον δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ τινὶ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν ὑπέρ τινος δεῖσθαι. non vos magis decere, in causa non obitae militiae cuiquam priuatim gratificari, quam illos pro quoquam apud vos intercedere.

17. παρεσκευασμένος] De hac voce haereo quid statuam: vtrum sc. lectio sit mendosa, an excidat aliquid, quod sequi debuerat. TAYLOR.

Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος] In vltima voce videtur esse deprauatio, quam sine MSS. auxilio non possum corrigere. Hoc forte voluit Orator: *Considerate vero, iudices, an non hinc satis euidens sit argumentum, quod nullus Strategorum Alcibiadem* equestri militiae adscripserit. *si enim ita feciſſent, debuiſſent in ius vocare Pamphilum* equitum praefectum, *quod equum* Alcibiadis *adimens, ciuitatem equite priuaſſet:* debuissent *vero multam imponere phylarcho*, (equitum istius tribus praefecto,) *quod Alcibiadem ex sua tribu expellens, Strategorum mandata irrita feciſſet:* debuissent *autem iubere taxiarchum* (ordinum ducem) *delere Alcibiadem ex cata-*

ἐχρῆν γὰρ αὐτὸς, εἴπερ ἀληθῆ λέγεσιν, ἀνακαλεῖν [18] μὲν Πάμφιλον, ὅτι Φαίνων τὸν ἵππον [19], ἱππέως

logo militum grauis armaturae. Iam vero nihil horum fecerunt, Strategi; sed etc. Totum locum adduxi et verti, qui in Edit. *Vanderheidii*, propter corruptum Contextum, miseris modis lancinatur. MARKLAND.

Bene habet vulgata et locus est perspicuus. Vtinam multi alii pariter essent, atque hic est. Idem est ac si dixisset εἰ ἱκανὸν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων τεκμήριον τοῦτο γένηται, ὅτι τότε, ὅτε ἦν Ἀλκιβιάδης ἔτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τῶν στρατηγῶν ἀδείς πω ἦν αὐτῷ παρεσκευασμένος, ὡς νῦν εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπ' αὐτοῦ παρεσκευασμένοι. Graeci vsurpant παρασκευάζεσθαι de eo, qui aliquem malis, callidis artibus in partem suam pertrahit, vt in iudicio se aduocatione et testimonio adiutet. παρεσκευασμένος igitur est testis, aduocatus, patronus causae, corruptus, gratia, precibus, largitionibus inductus, vt causam iniquam tuendam suscipiat. quem nos *gewonnen* aut *gestimmet* vsurpamus.

18. ἀναναλεῖν μὲν Πάμφιλον] Scribe, ἐγκαλεῖν μὲν Παμφίλῳ, *accusare, in iudicium vocare Pamphilum:* qui opinor ἱππαρχος erat: sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam habebant in *equitibus* auctoritatem. et si codex aliquis pro Πάμφιλον vel Παμφίλῳ, haberet, vel adderet, τῷ ἱππάρχῳ, multo melius putarem. MARKLAND.

Verbum hoc bene habet. ἀναναλεῖν est h. l. ad tribunal suum, Strategorum puta, ad causam dicendam, excitare.

19. Φαίνων] Tu repone ἀφαιρῶν. TAYLOR.

ὅτι Φαίνων τὸν ἵππον] Forte, ἀφαιρῶν, *adimens.* Sed in MS. Φένων, notante *Stephano:* hoc esset ἀφελὼν, eodem sensu. quod verum puto, propter fre-

quentes vices Literarum ν et λ, vnde iſta deprauatio, vt mihi videtur, 1 Cor. XIV, 26. γλῶσσαν ἔχει, pro γνῶσιν. Locum adponamus: Οταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλωσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω· εἴτε γλωσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, etc. Ita diſtinguendum puto: et repetendam Coniunctionem εἴτε ante ſingula κῶλα, quaſi ſcriptum eſſet, ἕκαστος ὑμῶν εἴτε ψαλμὸν ἔχει, εἴτε διδαχὴν ἔχει, εἴτε γλωσσαν ἔχει, εἴτε γλωσσῃ τις λαλεῖ, etc. *vnuſquisque veſtrum* ſiue *pſalmum habet*, ſiue *doctrinam habet*; SIVE *lingua quis loquitur*, etc. Non enim *affirmatiue* loqui videtur Apoſtolus, (neque verum, opinor, hoc fuiſſet, ſcil. *ſingulas* perſonas in Coetibus Primitiuorum Chriſtianorum Donum aliquod Spirituale habuiſſe) ſed *hypothetice*, et *praeceptiue*, SI quis hoc vel illud donum habet, hoc vel illo modo faciat. Saepe autem vox ad vltimum membrum longioris ſententiae poſita, ante ſingulas eiuſdem ſententiae partes repetenda eſt. vide huius Epiſtolae cap. XV, 44. vbi vox σῶμα *ſexies* repetenda eſt antequam deuenias ad propriam eius ſedem: et multis aliis exemplis hoc probare poſſem. Iam vero cum agatur de γλώσσῃ commate 27, mihi probabile videtur ſcriptum fuiſſe γνῶσιν commate 26, ne bis de re eadem diceretur; et maxime, quia commate ſexto huius Capitis, haec fere eodem modo coniunguntur, ἀποκάλυψις, γνῶσις, προφητεία, et διδαχὴ: et ibi quoque τῶν γλωσσων diſtincte facta mentione. et ita alibi in iſta Epiſtola. vide cap. XIII, 1, 2, 8. Mox, Φυλάρχῳ, et Φυλῆς ſcribendum, litera initiali minore. *Vanderheidius* enim priorem cepit pro Nomine Proprio, *Philarcho:* et vertit ἐπιβάλλειν τῷ Φυλάρχῳ, *adoriri Philarchum:* duplici errore. ἐπιβάλλειν eſt *multare:* Vide Harpocrat. V. Επιβολὴ, vbi Lyſiam citat: et Pollucem VIII, 5. ſegm. 21. Saepe

πέως ἀπεχέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν [20] δὲ τῷ Φυ-
36. λάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Αλκιβιάδην ἐκ τῆς Φυλῆς, ἄκυρον ἐποίει τὴν τούτων τάξιν [21]· κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον ἐξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγῳ. νῦν δὲ τούτων οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιεώρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προ-
39. πηλακιζόμενον, κἂν τοῖς ἱπποτοξόταις ἱππεύοντα· ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ' ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. καίτοι δεινόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, αὐτοὺς μὲν τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας,
42. μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν κατὰ τοὺς νόμους· Αλκιβιάδην δὲ τολμᾶν παρὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ' αὐτῶν τα-

pe hac voce vtitur Noſter eodem ſenſu. Xenophon Ελλην. I. p. 448. ed. *Leuncl.* Ερασινίδη ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν, κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ· ita legendum pro ἐπιβουλὴν. male vertitur, *Eraſinidem per inſidias aggreſſus.* MARKL.

Etiam φαίνων bene habet. deferendo Alcibiadem apud iudices rerum militarium, vt turbatorem diſciplinae militaris, qui pedeſtri militiae cum eſſet adſcriptus, equo vteretur, et equitem ſe gereret, quamquam equus ei publicus a republica nullus eſſet datus.

20. ἐπιβάλλειν] ſubaudi ἐπιβολὴν, quod eſt genus aliquod mulctae, quam leges Archontibus arbitrariam reliquerant.

21. τὴν τούτων τάξιν] *horum*, Strategorum puta, *collocationem.* h. e. quod effeciſſet, vt ratio nulla haberetur mandati illius, quo Strategi Alcibiadi locum deinceps in equitibus obtinendum aſſignaſſent.

χθῆναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων ἱππέων, οὐκ ἐπὶ τούτοις [22] 145.1 ἐστὶν οὕντινα βούλονται [23] αὐτοὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ ὁπλιτῶν, ἀδοκιμάστων [24] ὄντων, ἐπὶ τούτοις ἔξεστιν οὕντιν' ἂν βούλωνται ἱππεύειν. εἰ μὲν 3. τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὄντες κύριοι, πολλῶν βουλομένων, μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ ἂν δικαίως [25] χαρίζοισθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμο-

22. ἐπὶ τούτων] ἐπὶ τουτοις. Steph. vt mox ſequitur. Ita legit et *Petitus Attic. Leg.* p. 550. vbi hunc locum laudat, et Scaliger quoque. TAYLOR.

οὐκ ἐπὶ τούτων ἐστὶν] *Stephanus* coniicit ἐπὶ τούτοις, vt paulo poſt, ἐπὶ τούτοις ἔξεστι. recte, opinor: ſaltem vſitatius. ſic Orat. I. ἐπ' αὐτῇ εἶναι, *penes eam eſſe.* Nota ſunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῖν et τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Vide, quae dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τό γε ἐπ' ἐκείνων. quae, licet rarior, proba tamen locutio eſſe poteſt. MARKLAND.

23. ὅντινα βούλονται] Reſcribo, ὅντιν' ἂν βούλωνται, vt ſtatim ὅντιν' ἂν βούλωνται ἱππεύειν. MARKL.

24. ἀδοκιμάστων ὄντων] mirum hoc mihi quidem accidit, cum equeſtri militiae nulli, niſi probati, adſcriberentur, ad militiam pedeſtrem grauis armaturae admiſſos fuiſſe non probatos. Nae vereor, ne ἀδοκίμαστον ὄντα legendum ſit. aliquem in equeſtrem militiam referre, nullo praemiſſo cenſu, vel ſcrutinio.

25. οὐκ ἂν δικαίως χαρίζοισθε αὐτοῖς·] Ratio contrarium poſtulat. ἀδίκως: *non iniuſte hoc illis conceſſiſſetis.* et alibi in his Orationibus hae voces parem mutationem paſſae ſunt. Tali quoque mendo foedatur Sacer Textus Rom. V, 7. μόλις γὰρ ὑπὲρ ἀδίκου τὶς ἀπο-

ὁμολογήσωσι τάξαι, ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὁμω-
μόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' ἐχ ὅ, τι ἂν οὖ-
6. τοι κελεύωσι [26] ψηφιεῖσθαι. ὥστε ἑδένα χρὴ τῶν δεο-

 μένων

θανεῖται· Vulgo legitur ὑπὲρ δικαίου: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apoſtoli videtur dici potuiſſe. et hoc impulit Viros Doctos ad inanem iſto loco Diſtinctionem inter δίκαιος et ἀγαθὸς: quae *Verborum* Diſtinctio ſi ex vſu Linguae maxime foret, *Rei* tamen quoque, de qua agitur, Diſtinctio ſpectari debuit. ea vero neque *Moribus* conſentanea, neque *Naturâ* Hominum fundata mihi videtur: neque enim vnquam credo inuentos fuiſſe Homines, qui tam accurate diſtinguerent, vt pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δικαίῳ nollent: praeſertim cum quis non poſſit eſſe δίκαιος, vt non ſimul ex magna parte ſit ἀγαθὸς. Bene vero, quod Vetuſtiſſimi *Syrus* et *Arabs* Interpretes (adprobante *Grotio*) manum Apoſtoli ſeruarunt. tametſi etiam abſque iis, ex ſola Logica, hoc confici et concludi potuiſſet. certe ita conieceram diu antequam de Varia Lectione reſciuiſſem, ex ipſo συλλογισμῷ et *Ratiocinatione*, quae in altera, niſi fallor, nulla eſt, etiam admiſſâ iſtâ Diſtinctione: quod facile quis perſpiciet, ſi quaeſiuerit, quid per ſuum iſtud γαρ velit Paulus; quo Acutior et Accuratior Argumentator manum chartae nunquam admouit. MARKLAND.

Malim εἰ καὶ μὴ δικαίως, χαρίζοισθε ἂν αὐτοῖς. gratificemini illis, tametſi haud optimo iure. idem eſt, ac ſi dixiſſet χαρίζοισθε μὲν ἂν αὐτοῖς, id eſt abſoluatis quidem eos iudicio veſtro per gratiam, καίτοι οὐ δικαίως, tametſi haud meritos, aut etſi contra ius et fas.

26. κελεύωσι] Lege cum Steph. et *Coiſl.* κελευωσι. TAYLOR.

μένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὅρκων ποιεῖσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τῳ δοκεῖ μεγάλης ζημίας [27] εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι ὑ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἥκετε, ἀλλὰ κατὰ τὺς κειμένυς νόμυς ψηφιύμενοι 9.
ὐδὲ τὺς ἀδικῦντας ἐλεήσοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιύμενοι, καὶ ὅλῃ τῇ πόλει βοηθήσοντες· εὖ εἰδότες, ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλίγυς τιμωρησάμενοι, πολλὺς ποιήσετε κοσμιωτέρυς ἐν 12.
τοῖς μέλλυσι κινδυνεύειν. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὥσπερ ὅτος ἀμελήσας τῆς πόλεως, τὴν αὑτῦ σωτηρίαν ἐσκέψατο, ὅτως ὑμᾶς, ἀμελήσαντας τύτυ, τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι· ἄλλως τε καὶ ὅρκυς ὀμωμοκότας, καὶ περὶ Αλκιβιάδυ μέλλοντας 15.
ψηφίσασθαι· ὃς [28] ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, καταγελῶν τῆς πόλεως ἅπασιν. ὐ γὰρ δὴ χάριν γε ὑμῖν ἀποδώσει, τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθὼν, ὃς τῶν Φίλων τὺς φανερῶς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ· ὑμεῖς ὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰς τύτων δεή- 18.
σεις περὶ ἐλάττονος [29] ποιησάμενοι, τὰ δίκαια ψη-

φίσα-

Dedi Coniunctiuum pro indicatiuo vulgatorum librorum.

27. μεγάλης ζημίας] malim μεγάλη ἡ ζημία.

28. οἷς κ. τ. λ.] Cum Steph. ος ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ. TAYLOR.

Praetuli ὃς vulgatae οἷς, vt par erat.

29. περὶ ἐλαττόνων ποιησάμενοι,] Scribe ἐλάττονος, vt semper. MARKLAND.

Dedi ἐλάττονος pro ἐλαττόνων.

φίσασθε: ἀποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ τῶν νόμων κωλυόντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας· καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι διαρρήδην ὅτε στρατηγὸν, ὅτε ἵππαρχον [30], ὅτε ἄλλον ὁδένα κυριώτερον ἐκείνων [31] ἀποδεικνύουσι, περὶ τούτων, ἰδιώτης ὤν, τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Φίλῳ ὄντι Αρχεστρατίδῃ [32] βοηθῶν, καὶ Αλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτῷ τιμωρούμενος, δέο-

30. ὕπαρχον] *Coisl.* ἵππαρχον. Officium eius describit *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 5. Noster in proxima oratione, πολλοὺς μὲν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. TAYLOR.

ὅτε στρατηγὸν, ὅτε ὕπαρχον] Lege, ἵππαρχον. coniungit duas summas ἀρχὰς, hanc *equitum*, illam *peditum*. sic infra: πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. Demosthenes de Corona: καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς, καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ελευσῖναδε ἐξάγειν. Ita et Noster Orat. XXVI. coniungit ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν. et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosth. Philipp. I. et Aeschinem adu. Ctesiph. p. 55. MARKLAND.

31. ἐκείνων] pro ἑαυτῶν. redit enim ad leges.

32. Αρχιστρατίδῃ] In superiori erat Αρχεστρατίδῃ. TAYLOR.

Αρχιστρατίδῃ] In priori Oratione Αρχεστρατίδην appellauit. Citat Ammonius Hyperidem ἐν τῷ κατὰ Αρχιστρατίδου, V. ἱερὰ: Harpocration Dinarchum ἐν τῷ κατ' Αρχεστρατίδου, V. ἀποψηφίζονται. parui est momenti, vtro modo scribatur: vno tamen vtrobique scribendum. MARKLAND.

Conformaui h. l. superiori lectioni.

μαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. ὑμᾶς δὲ χρὴ τὴν αὐ- 24.
τὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ ὅτε
ᾠεσθε πρὸς τὰς πολεμίας διακινδυνεύειν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΝ ΒΟΥΛΗ ΜΑΝΤΙΘΕΩ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Est actio δοκιμασίας. Mantitheus *se magistratus candidatum professus vitae examen subire tenetur. Postulatur merendi sub trigintauiris.*

1. Hanc Orationem[1], sine vlla Inscriptionis mentione, semel citat Harpocration, V. *κατάστασις*: mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notauit *Valesius*. Caeterùm hanc ex optimis Lysianis existimo. est enim Spiritu plena et magnanimitate, et fiducia Conscientiae innocentia sua et meritis erga Ciuitatem fretae. praestantissimam certe Mantithei huius indolem demonstrat. MARKLAND.

Εἰ μὴ συνήδειν, ὦ βουλή, τοῖς κατηγόροις βουλο- 30.
μένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολ-
λὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον [2] ταύτης τῆς κατηγο-
ρίας.

2. χάριν εἶχον] Atticorum est χάριν εἰδέναι, vt norunt scioli. Noster tamen hic et alibi peculiari mo-

ρίας. ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τού-
33. τους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐ-
τοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμέ-
νων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ ὅτῳ σφόδρα ἐμαυτῷ πι-
στεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με τυγχάνοι ἀηδῶς
36. ἢ κακῶς [3] διακείμενος, ἐπειδὰν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ
περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ, καὶ
πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι.
ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδεί-
ξω, ὡς εὔνους εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι, καὶ
39. ὡς ἠναγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν,
μηδέν πώ μοι πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ [4]
τἆλλα μετρίως βεβιωκὼς, καὶ πολὺ παρὰ τὴν
δόξαν καὶ παρὰ τὰς λόγους τὰς τῶν ἐχθρῶν, δέο-
μαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι
42. χείρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω, ὡς οὐχ ἵππευον, οὔτ'
ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οὐδὲ [5] μετέσχον τῆς
τότε πολιτείας. ἡμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ελ-
λησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ [6]
διαυ-

do χάριν ἔχειν. Quod credo obſeruari a *Polluce*, V. 32. Εἰδέναι χάριν, ἐπίστασθαι, χάριν ἔχειν, ὡς Υπερίδης τε καὶ Λυσίας. Editores male haec tractarunt. Tu mecum ſana. TAYLOR.

3. ἢ κακῶς] Suntne iſta vocabula interpretatio vocabuli ἀηδῶς? an κακῶς h. l. idem valet atque κακόνους *maligniter*.

4. περὶ] malim καὶ περὶ.

5. οὐδὲ] imo vero οὔτε.

6. ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε] Admodum vaga eſt haec Satyri huius deſcri-

διαιτησομένους ἐξέπεμψε. καὶ ὅτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων, οὔτε μεθισαμένης τῆς πολιτείας 7,146.1 ἀλλ'

ptio. plane deeſt vox βασιλεύοντα poſt Πόντῳ. Nimirum hic eſt ille *Satyrus*, cuius toties meminit Iſocrates in *Trapezitico*: vbi Actor in iſta cauſa dicit, Patrem ſuum adeo familiarem eſſe *Satyro*, ὥστε πολλῆς μὲν χώρας ἄρχειν, ἁπάσης δὲ τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνου, *vt et amplam prouinciam gubernet, et omnium Satyri copiarum curam agat.* Huius meminit Diod. Siculus lib. XIV. ad Olymp. XCVI. 4. περὶ δὲ αὐτὸν χρόνον καὶ Σάτυρος, Σπαρτάκου μὲν υἱὸς, βασιλεὺς δὲ Βοσπόρου, ἐτελεύτησεν, ἄρξας ἔτη δεκατέσσαρα. Quem locum mihi ſuggeſſit Cl. Editor. MARKLAND.

Subaudi δυνάσην. quod vt addatur, opus nil eſſe videtur, niſi codices auctores fiant.

7. οὔτε μεθισαμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν etc.] Scio quid dici poſſit de repetitione τοῦ, ἤλθομεν, nihilominus deeſſe puto vocem ἐπεδημοῦμεν, *in patria fuimus*, poſt πολιτείας: *neque cum moenia diruebantur, neque cum forma Reip. mutabatur*, Athenis fuimus, *ſed rediimus* etc. Interpres quoque in Verſione ſua inſerit *adfuimus*. Ηλθομεν vero eſt *rediimus*, vt Luc. XXIII, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, *quando redieris in regno tuo*, id eſt, quando redieris *Rex*, regia poteſtate praeditus: neque hoc ſolum, ſed et *tuo* regno, emphatice, tibi proprio; quod ideo alibi vocatur ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, *in maieſtate* SVA. Mentem Lucae non bene exprimit *Vulgata: cum veneris in regnum tuum.* Longe aliud dicit Euangeliſta. MARKLAND.

Non equidem mouebo controuerſiam huic lectioni, quae accipi poſſit, ac ſi ſic eſſet ſcriptum πολιτείας ἤλθομεν ἀλλὰ [ſcil. ἤλθομεν] πρὶν — Viſus tamen aliquando fuit Lyſias ſic reliquiſſe πολιτείας κατ-

ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τὰς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πέντ' ἡμέρας. καίτοι ὅτε ἡ-
3. μᾶς εἰκὸς ἦν, εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους, ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλιτηρίων κινδύνων, ὅτ' ἐκεῖνοι [8] φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι [9] μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον,
6. ἢ [10] τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον * ἐτίμων [11]. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὔηθές ἐστιν. ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀπομνύντων [12], ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν [13]. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔ-

λεγχος

ἤλθομεν, *rediimus domum*, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν. Aut alias deeſt ἦμεν μάρτυρες, aut αὐτόπται, aut μετειχομεν οὐδὲν.

8. ἐκεῖνοι] xxx tyranni puta, et qui cum illis faciebant.

9. καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι, etc.] Scribe, καίτοι μηδὲν etc. *tametſi innocui eſſent*, per parentheſin. MARKLAND.

10. ἢ] καὶ. *Coisl.* Locus tamen etiamnum deſperatiſſimus. TAYLOR.

11. Poſt v. δῆμον addidi de meo ἐτίμων, quod oppoſitio requirit.

12. ἀπομνύντων] ſic dedi, reuocans probam hanc lectionem atque genuinam ex Aldina, pro vulgari ἀποδημούντων. Sed adhuc addendum videtur ἄν. ἀπομνύντων ἄν. *qui ſint deieraturi*, iureiurando infitiaturi, militia equeſtri ſub xxx tyrannis ſe functos fuiſſe.

13. ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν.] Opinor ἐγγεγραμμένοι. MARKLAND.

λεγχος μέγιστος [14]· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψη- 9.
φίσασθε [15] τὺς Φυλάρχυς ἀπενεγκεῖν τὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταξάσεις [16] ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν ὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν ὅτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν Φυλάρχων, οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις, οὔτε κατάξασιν παραλαβόντα [17]. 12.
καίτοι πᾶσι ῥᾴδιον τοῦτο γνῶναι, διότι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς Φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξαιεν [18] τὺς ἔχοντας τὰς καταξάσεις, αὐτοῖς [19] ζημιοῦσθαι. ὥξε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις [20] τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε·

14. ἔλεγχος] me ſcil. in illa militia ſcelerata non meruiſſe.

15. ἐψηφίσασθε κ. τ. λ.] Locum laudat *Harpocr.* in Κατάξασις, ſed mendoſe: ni eius ἀναπράξητε praeferat lector eruditus. TAYLOR.

16. καταξάσεις] manupretia, pecunias, quas recens conſcripti milites accipiebant ἐπὶ τῇ καταξάσει, *zum Zeichen ihrer Beſtallung.* in teſtimonium allectionis, et vnde ſibi neceſſaria quaedam nouae prouinciae compararent. *Handgelder.* haec enim defuncti militia reddere tenebantur, vt ex hoc loco videor mihi intelligere. Nam illi, qui equites ſub xxx tyrannis meruerant, nunc pace reſtituta exauctorabantur.

17. παραλαβόντα] num προλαβόντα.

18. ἀποδείξαιεν] reuocaui hanc lectionem ex Aldina pro vulgari ἀποδείξειεν. qui eſſet ſingularis. verum pluralis numerus hic requiritur. aut ἀποδείξαιεν, aut ἀποδείξειαν.

19. αὐτοῖς] malebat Stephanus αὐτὺς. verum vulgata bene habet, apta e praemiſſo τοῖς Φυλάρχοις.

20. ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε.] Si ſana ſit haec ſcriptura, notatu dignum eſt, τούτοις

15. σεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾴδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι [21] τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν Φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δὲ, ὦ βουλή, εἴπερ ἱππευσα, οὐκ ἂν ἦν ἔξαργος, ὡς δεινόν τι πεποιηκὼς, ἀλλ' ἠξίουν, ἀποδεί-
18. ξας, ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους· καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων, βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. ὥστ' εἰ μηδὲν [22] διαβάλλομαι,

ad *remotius*, ἐκείνοις ad *propius* referri, contra quam vulgo fieri ſolet. Mox, pro αὐτοῖς ζημιοῦσθαι, *Stephanus* coniicit αὐτοὺς. Legi quoque poteſt αὐταῖς, ſcil. ταῖς καταστάσεσι: vt Orat. XXX. ἐξ ταλάντιος τὴν πόλιν ζημιῶσαι: et ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ, Demoſth. adu. Dionyſodorum. MARKLAND.

Subaudi τοῖς τῶν Φυλάρχων. vt in τούτοις ſubauditur τοῖς ἐν τῷ σανιδίῳ γεγραμμένοις. haud raro occurrunt exempla, vbi ἐκεῖνος ad propius, ἕτος ad remotius refertur.

21. ἐξαλειφθῆναι] vult infidelitatem harum tabularum demonſtrare, ſi facile fuit volenti cuique efficere, vt nomen ſuum ex illis expungeretur, facile item fuit alicuius nolentis nomen in illis ſcribi ab eius inimico, ſi quis ipſum laedere vellet.

22. ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι κ. τ. λ.] Corrige ὥστε διὰ μηδεν ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι κ. τ. λ. Vel ſi cui diſpliceat violata verborum iunctura, ſic ad edita propius. Ὥστε μηδεν δι ἄλλο, vt alibi noſter. Ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι, καὶ εἰ μηδεν δι ἄλλο, τῆς τύχης ἕνε-

λομαι, ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, 21.
ἢ 23, ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσα- 22.
σθαι. ἀνάβηθι δέ μοι, καὶ μαρτύρησον. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑ. Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αἰτίας ἐκ
οἶδα, ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή,
ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατ- 24.
ηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δο-
κιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδό-
ναι. δέομαι ἔν ὑμῶν, μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαί μου.
ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν, ὡς ἂν δύνωμαι, διὰ
βραχυτάτων. Ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, οὐσίας μοι οὐ 27.
πολλῆς καταλειφθείσης, διὰ τὰς συμφορὰς καὶ

τὰς

καὶ τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. c. Nicomach.
Valeat Critice, ni hoc sit ad viuum ipsum resectum. TAYL.

ὥς' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι, ἡγεῖσθε ταύτην etc.] Scribe, ὥστε μηδὲν δι' ἄλλό με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. *itaque propter nihil aliud me existimate hanc apologiam facere, nisi quod* etc. Egregie et Fortiter. Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, vt ap. Diog. Laertium lib. V. in Demetrio: Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι Φίλος ἦν αὐτῷ. MARKLAND.

Mihi, vt in loco mendoso, meliora nunc non succurrunt, quam haec, leg. esse ὥς' εἰ μηδ' ἐνταῦθα δικαίως διαβάλλομαι. Quare si ne hac quidem in parte iure merito apud vos denigratus inimicorum criminationibus fui, existimate, me sic luculentissime crimen purgasse, atque planum fecisse, inimicos meos me mendaciis a se confictis et proditis infamatum isse.

23. ἢ delendum videtur, vt quod facile nasci e proximo N potuerit.

τὰς τῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα, ἐπιδὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ· πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' ὅτως ἐνεμάμην, ὥς' ἐκεῖνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμῦ τῶν πατρῴων. καὶ πρὸς τὺς ἄλλυς ἅπαντας ὅτω βεβίωκα, ὥϛε μηδεπώποτέ μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια ὅτω διώκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιϛον ἡγῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, ὅτι τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβυς, ἢ πότυς, ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνυσι τὰς διατριβὰς ποιύμενοι, πάντας αὐτὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρυς ὄντας, καὶ πλεῖϛα τύτυς περὶ ἐμῦ λογοποιῦντας καὶ ψευδομένυς. καίτοι δῆλον, ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμῦμεν[24]; ὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμῦ. ἔτι δ', ὦ βυλή, ὐδεὶς ἂν ἀποδεῖξαι περὶ ἐμῦ δύναιτο ὅτε δίκην αἰσχρὰν, ὅτε γραφὴν, ὅτε εἰϛαγγελίαν γεγενημένην. καίτοι ἑτέρυς ὁρᾶτε πολλάκις εἰς τοιύτυς ἀγῶνας καθεϛηκότας. πρὸς τοίνυν τὰς ϛρατείας, καὶ τὺς κινδύνυς τὺς πρὸς τὺς πολεμίυς, σκέψασθε, οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει. πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν[25] ἐποιήσασθε πρὸς τὺς Βοιωτύς, καὶ εἰς Αλίαρτον ἔδει βοη-

24. τῶν αὐτῶν ἐπεθυμῦμεν,] Mallem, ἐπεθύμυν, propter iſtud ἐμῦ. *aliter ſentirent de* ME, *ſi eadem* SECTARER. MARKLAND.

ἐπεθυμῦμεν] egoque, illique mei aequales aetate, ſed ſtudiis a me multum diuerſis dediti.

25. ὅτε τὴν συμμαχίαν] De hac ſocietate Athenienſium cum Boeotis vide *Xenoph. Hellenic* 3. PALMER.

βοηθεῖν, ὑπὸ Ορθοβύλᾳ κατειλεγμένος ἱππεύειν, 42.
ἐπειδὴ πάντας [26] ἑώρων τοῖς μὲν ἱππεύσιν ἀσφά-
λειαν εἶναι δεῖν [27] νομίζοντας, τοῖς δ' ὁπλίταις κίν-
δυνον ἡγουμένους, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους,
ἀδοκιμάσων, παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν ἔ-147.1
φην τῷ Ορθοβύλῳ, ἐξαλεῖψαί [28] με ἐκ τοῦ κατα-
λόγου· ἡγούμενος αἰσχρὸν εἶναι, τοῦ πλήθους μέλλον-
τος κινδυνεύειν, ἄδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι
στρατεύεσθαι. καί μοι ἀνάβηθι Ορθόβυλε. ΜΑΡ- 3.
ΤΥΡΙΑ. Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ
τῆς ἐξόδου, εἰδὼς αὐτῶν ἐνίους πολίτας [29] μὲν χρη-

στοὺς

26. πάντας in accusatiuo dedi pro vulgari πάντες in nominatiuo.

27. δεῖν dedi pro vulgari δή. necesse esse, neque fieri aliter per naturam rerum posse, quam vt equites quidem tuti sint, pedites autem in periculo versentur.

28. ἔφην τῷ Ορθοβύλῳ, Εξάλειψαί με ἐκ τοῦ κατα-
λόγου.] Mallem, ἔφην τῷ Ορθοβύλῳ ἐξαλεῖψαί με, *iussi* vel *rogaui Orthobulum, vt me deleret ex catalogo*: quia hoc verbo nunquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Actiua saepe vtitur. ἔφην ἐξαλεῖψαι, vt apud Xenophontem Cyropaed. IV. ἃ οἱ μὲν Μάγοι ἔ-
φασαν τοῖς Θεοῖς ἐξελεῖν. MARKLAND.

Olim sic exaratum erat in libris hoc vocabulum Ἐξάλειψαι, quasi haec ipsa esset Mantithei ad Orthobulum oratio, et quasi imperatiuus aor. I. in medio esset. verum non in medio, sed in actiuo vsurpatur hoc verbum. quare maiorem literam cum minore, et accentus mutaui, et imperatiuum medii, cum infinitiuo actiui, ἐξαλεῖψαι, prout Markland recte praeceperat.

29. πολίτας] Vel fortasse ὁπλίτας. TAYLOR.

σὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀπορῦντας, εἶπον, ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας [30] παρέχειν τὰ ἐπι-
6. τήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ ὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ· οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς
9. ἄλλοις γένηται. καί μοι ἀνάβητε [31]. ΜΑΡΤΥ-ΡΕΣ. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης, καὶ πάντων προειδότων, ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἑτέρων ἀναδυομένων, ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης [32] τεταγμένος μάχε-

30. τοὺς ἔχοντας] *Diuites*: quibus opponuntur οἱ ἀπόρως διακείμενοι, iidem qui οἱ μὴ ἔχοντες 1 Cor. XI, 22. καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας, *pauperes*, abſolute: non enim intelligendum οἰκίας. Sophocles Aiace Flag. v. 157.

Πρὸς γὰρ τον ἐχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει:

ad diuitem. Iſocrates in Amartyro: οὐ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφῃροῦντο. vnde Demoſthenes Orat. I, in Stephanum coniungit ἐχοντας καὶ πλουτοῦντας. Sic *habere* pro *diues eſſe* Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. I.

quoque habeas *plus*
Pauperiem metuas minus:

ita ſcribendum puto, pro *quomque*, i. e. *quumque. quo magis diues ſis*, eo *minus paupertatem metuas.* Supra, pro συλλεγόντων recte *Stephanus* συλλεγέντων. MARKL.

31. poſt ἀνάβητε videtur vocab. μάρτυρες iterandum eſſe ad hunc modum. ἀνάβητε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sic certe ſolent loqui.

32. τῆς πρώτης] malim cum Scaligero ἐπὶ τῆς πρ.

σθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυ- 12.
λῆς δυστυχησάσης, καὶ πλείστων ἐνθανόντων [33], ὕ-
στερον ἀνεχώρησα [34] τοῦ σεμνοῦ [35] Στειριέως [36],

τοῖς

vide ad p. 140. 30. aut leg. ὥς᾽ ἐν τοῖς πρώτοις. Saepe in MSS. οι et η inter se permutantur.

33. ἐνθανόντων] scil. ἐν τῷ ἀγῶνι, vel ἐν τῇ μάχῃ.

34. ὕστερον ἀνεχώρησα] Lege, ὕστατος: *postremus cessi*: μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν, vt de se dicit infra. O σεμνὸς στειριευς est *Thrasybulus*, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat Στηριέα τὸν δῆμον, perperam, pro Στειριέα, quemadmodum eum recte vocat Aeschines adu. Ctesiph. p. 82. Male quoque scribitur Θρασύβυλον τὸν Στυρία pro Στειριέα apud Xenophon. Hell. IV. p. 540. Vide *Valesium* ad Harpocr. V. Στειριεὺς. Alius quoque erat istis temporibus *Thrasybulus*, τὸν δῆμον Κολυττεὺς, ipse quoque τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ Φυλῆς, vt de eo refert Demosthenes adu. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. p. 549. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, vt Thrasybulus decoretur elogio, ὁ σεμνὸς, *ille venerandus*: cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentit et loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox ἐνθανόντων, quae praecedit, deprauata est, conieceram ἔνθα θανόντων. sed Lysianum magis foret ἐνταῦθα ἀποθανόντων, vel ἐναποθανέντων. Vide Thucyd. II, 52. MARKLAND.

Vtrum legatur, ὕστερος an ὕστερον, interesse nil videtur.

35. τοῦ σεμνοῦ] est irrisio. qui vnus omnes prae se contemneret homines, se vnum fortem et strenuum existimans, reliquos ignauos et imbelles. Stirienses de demo appellatur, suppresso nomine proprio, quod illo, quam hoc, tum esset notior militibus, vt fit in nominibus castrensibus.

τοῖς [37] πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος [38]. καὶ ὃ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν [39] κατειλημμένων, ὥστε τὰς πολεμίας μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρίσαι [40] τάξεις, αἵτινες βοηθήσουσι, φοβου-

36. Στειριέως] Thrasybulum procul dubio intelligit, qui domo erat Stirienſis, et ſic ab aliis eiuſdem cum eo nominis diſtinguebatur. Θρασύβουλος ὁ Στειριεύς. PALMER.

37. τοῖς] malim τοῦ τοῖς.

38. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος] Nihili videtur vox ἀνθρώποις. Iterum legerem vel Ἀθηναίοις, vel ἄλλοις: quod vocabulum exſcriptor forte male cepit pro ἀνοῖς, id eſt, ἀνθρώποις. Vide quae dixi ad Orat. XIII. Suidas V. Ἱεροφάντης· καὶ ὡς ὁ μέλει τῷ Ἀθηναίῳ Θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, etc. vbi pro τῷ Ἀθηναίῳ *Kuhnius* ex ipſo Suida reſtituit τῶν ἀνθρωπείων. Sic apud Max. Tyrium Diſſ. III. p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὴν ἀνθρωπίνην pro τὴν μαντικήν: inde nimirum, quia Librarius cepit vocem μαντικὴν pro ἀνοῖνην, id eſt, ἀνθρωπίνην. vide locum, nec de lectione dubitabis. MARKLAND.

39. ἰσχυρῶν] alias loca munita ſolent ὀχυραὶ appellari. ſed et alterum in vſu eſt. vtrumque ab eodem verbo ἔχειν manauit. quod *teneri* poſſint, aut *ſeſe tenere* (*ſich halten*, vt nos vſurpamus) h. e. tueri aduerſus hoſtium inſultus.

40. ἀποχωρίσαι τάξεις αἵτινες βοηθήσουσι,] Forte, ἀποκληρῶσαι, *ſorte legere* vel *deſignare*: propter ſequentia, *rogaui taxiarchum, vt noſtram τάξιν mitteret ἀκληρωτὶ, citra ſortem*, ſortibus non iactis, vel du-

μένων ἁπάντων (εἰκότως, ὦ βουλή· δεινὸν γὰρ ἦν, ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους, ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι) προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὡς εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν. οὐ γὰρ μόνον τὰ προσαττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν, οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴποτε ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἁπάντων [41], τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην πώποτε. ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τὸν φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν

tis. Thucydides IV, 8. διεβίβαζον εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων. MARKLAND.

Bene habet vulgata. ſubauditur ἀπὸ τοῦ λοιποῦ στρατοπέδου.

41. ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἁπάντων, τῶν δικαίων] ſic viſum fuit hunc locum diſtinguere, qui olim ſic diſtinctus erat ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος, ἁπάντων τῶν δικαίων. verum ἁπάντων cohaeret, non cum δικαίων, ſed cum ὑμῶν.

τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' ὡς, εἴ τις τολμᾷ [42], διὰ
30. τοῦτο μισεῖν. τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα [43] ἐπιτηδεύματα
ἔστε τοὺς ἰδιώτας ἔστε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει,
ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους
ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελεῖσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄ-
ψεως [44], ὦ βουλή, ἔστε φιλεῖν, ἔστε μισεῖν ἑνδέκα,

42. τολμᾷ] F. deeſt poſt τολμᾷ. Et credo παῤῥησιάζειν aut aliquid ſimile, vt patet ex ſubiunctis. TAYL.

Videtur hic Mantitheus excuſare velle obiectam ſibi ab aduerſario audaciam, proteruiamque, cum linguae, tum manus, praeripere aliis gloriam, et quo iuſſa non eſſet, eo ſeſe ingerere geſtientem, aliamque morum cruditatem.

43. τοιαῦτα] qualia ſcil. mea ſunt, agreſtis inceſſus atque ſtatus, et importunitas atque iactantia orationis, ſibi ſoli pericula depoſcentis.

44. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βουλή, ἔστε φιλεῖν, ἔστε μισεῖν ἑνδέκα, etc.] Non bene cohaerere videntur praecedentibus; et puto nonnulla excidiſſe, in quibus imperitiam ſuam in *dicendo* excuſare voluit. Si recte habet ἀπ' ὄψεως, non abſimilia ſunt iſta Ioannis VII. 24. Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Sed forte legendum ἀφ' ὑποψίας, *a ſuſpicione:* cui opponit ἐκ τῶν ἔργων, *ex factis.* μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, eodem fere ſenſu, ad fin. Orat. XXX. Aeſchines cont. Timarch. p. 21. ἀπειθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. appoſite. MARKLAND.

Bene habet ἀπ' ὄψεως. ſubauditur μόνης. Ex hominis adſpectu mero et nudo, h. e. ex iis, quae in oculos incurrunt, vultu, ſtatu, inceſſu, ſono vocis, ſimilibus, quae ad veritatem iudicii de moribus eius ani-

ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν. πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν 33.
διαλεγόμενοι [45], καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι, μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν· ἕτεροι δὲ τῶν τοιού-

τῶν

mique penitiore conditione ferendi nil quicquam faciunt, haud decet eum iudicare, neque, vt modo quemque intuitus fueris, ita aut leuem grauemque, aut malum frugiue pronunciare.

45. διαλεγόμενοι] Pro διαλεγόμενοι substituere mauult Schott. διαδεχόμενοι, et pro ἀπερχόμενοι, ἀπαρχόμενοι. Vtrumque satis infeliciter. Διαλέγεσθαι, etsi rarius, occurrit tamen de oratione iuridiciali. *Aesch. c. Timarch.* Πολλὰς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἔναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰποντας καὶ μάρτυρας παρασκευασαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας. TAYLOR.

πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι, καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι, μεγάλων etc.] *Schottus* coniicit διαδεχόμενοι. quod mihi aeque obscurum est, ac istud, cuius emendatio esse debuit, pro ἀπερχόμενοι lego ἀπαρχόμενοι, idem quod ἀρχόμενοι. Si nihil variant MSS. caetera ferri posse existimo. mutatis participiorum sedibus ita lego: μικρῶν ἀπαρχόμενοι, καὶ κοσμίως διαλεγόμενοι, μεγάλων etc. *multi enim a paruis initiis orsi, et ornate differentes, magnorum malorum causa fuerunt.* MARKLAND.

Vt impudentiae et paene furoris habebatur in incessu et in sermone festinare, vociferari, blaterare, sic contra modestiae, incessus moderatus, vox humilis et repressa, oratio breuis et modesta. Sic Apollodorus apud Demosthenem, qui locum hunc aliquoties attigit, excusat vocem iusto elatiorem, et incessum incitatiorem. naturae haec vitia esse, non animi. nil ideo

τῶν[46] ἀμελῶντες, πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν εἰρ-
γασμένοι. ἤδη δέ τινων ἠσθόμην, ὦ βελτὶ, καὶ διὰ
36. ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρη-
σα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγ-
κάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτῷ πραγμάτων δημηγορῆ-
σαι. ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον
διατεθῆναι τῶ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐν-
39. θυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται[47] τῶν τῆς πόλεως
πραττόντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν (τὰ γὰρ ἀληθῆ
χρὴ λέγειν) τούτους[48] μόνους ἀξίους[49] νομίζοντας
εἶναι. ὥστε ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας,
τίς ἂν ἂν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς
42. πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε[50]; ἃ
γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κρίνουσί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

se peiorem esse aduersario, qui vultu, voce, incessu, seueritatem et sanctimoniam cum praeferret, veterator esset, hominumque vnus omnium impurissimus et flagitiosissimus.

46. τῶν τοιούτων] scil. τῶ μικρὸν διαλέγεσθαι καὶ κοσμίως ἀπέρχεσθαι, qui nil curant in congressibus cum aliis similolas imitari, gestusque exprimere histrionicos, cuiusmodi gestus belluli adolescentes, elegantiae laudem atque gratiam aucupantes, a magistris saltandi discunt.

47. οὐδὲν πέπαυνται] idem est ac si dixisset, ὅτι οὐδέν ἐστι μέρος τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ὃ οὐκ ἔπραξαν, vel οὐ ἠμέλησαν.

48. τούτους] scil. τοὺς, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, φιλοτιμότερον διατεθέντας, qui gloriae studio ad orationis quandam efferantur exsultationem quasi atque insolentiam.

49. ἀξίους] subaudi λόγου.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διαδικασία *cum fisco de pecuniis iam publicandis (Vid. Not. 4.) Cuius historiam turbulentus homo* Herald. Animadu. in Salmas. III. 6. *dum increpanti similis in hominem insurgit, omnium, quos unquam noui, longe doctissimum, neque consecutus est neque consequi voluisse videtur. Erato moritur obaeratus, relictis filiis, Erasiphone, Eratone, et Erasistrato. Illorum, Erasiphonis sc. et Eratonis, publicantur bona. Ne igitur et Erasistratonis publicarentur quoque, atque ita de sorte in periculum veniret, intercedit orator Erasistrati, cui ea bona debebantur.* Haec summa causae, quae lecturo cetera complanabit.

Ἴσως τινὲς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τὸ βέλεσθαί, με ἄξιον εἶναί τινος, ἡγεῖνται καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον ἑτέρου δύνασθαι. ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ 6. τῶν

50. ἄχθοισθε] ἀχθοίμην. Schott. F. ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἀχθοιντο; οὐ γὰρ ἐκεῖνοι περὶ αὐτῶν κρίσαί εἰσιν, ἀλλ᾽ ὑμεῖς. TAYLOR.

ἔτι δὲ, τί ἄν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ etc.] Si nihil desit, coniicio, τί ἄν τις τούτοις ἀχθεσθῇ; ὃ γὰρ etc. *praeterea, quid si aliquis his irascatur?* quid hoc ad me? *non enim alii, sed vos harum rerum iudices estis.* Consentanea sunt haec τῇ παῤῥησίᾳ, qua per to-

τῶν μὴ προσηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα, μὴ

tam Orationem vsus est. *Schottus* legit ἀχθοίμην. paulo obscurius, si sequentia spectes. Paulo ante, ἀξίως ponitur simpliciter et sine Adiuncto: vt ap. Matt. X, 11. ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐστι. *meritis grauem* eadem Metaphorâ dixit Virgilius, et eodem sensu. MARKL.

Bene habet vulgata. sententiam huius loci breuitate non nihil obscuratam studui in latinis admouenda quasi face circumlocutionis illuminare.

1. Δημοσίων ἀδικημάτων.] Quaestio agitatur de pecuniis publicis. Non igitur amplius tolerari potuit δημοσίων ἀδικημάτων. Itaque pro ἀδικημάτων dudum reponi voluit Scal. κτημάτων, quo rursus quasi improbato, διαδικασμάτων. *Vales. ad Harpocr.* Λυσίᾳ πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίᾳ. Optime tamen omnium Schott. et hic, et *Obseruat. Human.* IV. 10. χρημάτων: quo praeeunte titulum reformauimus. TAYLOR.

Inscriptio huius Orationis est Δημοσίων ἀδικημάτων. *Schottus* ita: *Rectius* χρημάτων. *de publicatis bonis.* At hoc foret Δημευθέντων (non Δημοσίων) Χρημάτων. Et sane hic Titulus multo aptius conueniret Argumento Orationis; in qua non agitur de *Delictis in publicum*, sed de *Publicatis Bonis.* Doctiss. *Valesius* in Not. ad *Maussacum* in Harpocrat. p. 209. ita concipit Titulum huius Orat. πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίᾳ. mox tamen (si verba istius Annotationis recte distinguuntur) retinet Vulgatam δημοσίων ἀδικημάτων. MARKLAND.

Veterem huius orationis titulum, qui est περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, arbitratu suo Taylor ad mentem Schotti conformauerat, pro postrema voce χρημάτων sufficiens. Ego vetustam probam lectionem in sedem suam restitui, vnde per nefas depulsa fuerat. Profecto confiscatio alicuius fundi praeter ius et fas facta,

καὶ μὴ καὶ περὶ ὧν ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ λέγειν, ἀδυνατος ὦ τὰ δέοντα εἰπεῖν. Οἶομαι μὲν ἔν, ἂν πάντα διηγήσωμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Εραάτω- 9.
να καὶ τὰς ἐκείνε παῖδας, ῥᾳδίως ἐξ αὐτῶν ὑμᾶς εὑρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας [2]. ἐξ ἀρχῆς ἔν ἀκούσατε. Εραάτων ὁ

Εραα-

ἀδίκημα δημόσιον est, iniuria ab vniuerso populo priuato facta. Eamque sibi quoque oblatam a populo fuisse contendit actor. Simillima in causa, tractata in oratione proxima, quae est in Poliuchum, populus dicitur ob bona per nefas fisco addicta, παρανόμων φεύγων. Sed ais, hic tantum de vna agitur iniuria, non de pluribus. Debebat ergo non περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, sed περὶ δημοσίᾳ ἀδικήματος inscribi. Audio. Sed falleris, quamquam recte videris colligere. salua res est. titulus hic, non vni huic soli proprius est orationi, sed communis ei est cum duabus proximis insequentibus, eodem in genere causae versantibus. Solebant eiusmodi tituli καθολικοὶ seu vniuersales, totis generibus causarum communes, orationi, quae quoque in genere prima quaeque esset, praescribi, vt οἱ συμβουλευτικοὶ, οἱ ἐπιτροπικοὶ, οἱ παραγραφικοὶ, aliique similes apud Demosthenem.

2. διαδικασίας.] Exeunte oratione scripsit ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδικασμα eadem animi sententia, qua hic διαδικασίας. Vnde magnus Scal. adripuit δημοσιων διαδικασματων, ad titulum concinnandum, vti modo vidimus. Quod factum nollem, cum potius commendat istum, quem nos contra exhibuimus περὶ δημοσίων χρημάτων. Διαδικασία enim aut est simpliciter ἀμφισβήτησις, lis forensis de qualibet re orta et agitata: aut est denuo et peculiariter ea, qua committuntur

Ερασιφῶντος πατὴρ ἐδανείσατο παρὰ τῦ ἐμῦ πάπ-
12. πυ τάλαντα δύο. ὅτι μὲν ὧν ἔλαβε τἀργύριον, καὶ
ὡς τοσῦτόν γε [3] ἐδεήθη δανεῖσαι, ὧν ἐναντίον ἐδό-
θη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐχρήσατο αὐ-
τῷ [4], καὶ ὅσα ὠφελήθη, οἱ μᾶλλόν τε ἐμῦ εἰδότες
καὶ

inter ſe duo homines de miniſteriis obeundis, diſceptatio. Haec conſeruauit *Heſych.* Διαδικασία. ἡ ἐπίκρισις τῦ ἐπιτηδείυ πρὸς λειτυργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἢ ἀμφισβήτησις. κρίσις. Tertio autem, et potiſſimum, quod recentioris Iuriſprudentiae Atticae conſultos neglexiſſe et video et demiror ſimul, erat πρὸς τὸ δημόσιον de pecuniis publicatis aut publicandis controuerſia: exceptio, quae partem rei fiſco adiudicandae vendicat. *Etym. M.* Διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων εν τῃ δημευθειση υσια. Vlpian. *in Timocrateam*, Διαδικασία δέ ἐσιν ὄνομα δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων. Idem ad *Cherſoneſitanam*, Διαδικασία ἢ πρὸς ἀλλήλυς ἔρις ἢ φιλονεικία· κυρίως δὲ διαδικασία ἐσὶν ἐπιχειρημάτων (corrige επι χρηματων) ἀμφισβήτησις. Budaeus *Vlpianum* damnat neque valere arbitratur eam διαδικασίας κυριότητα. TAYLOR.

3. γε] ſic dedi pro vulgari τε. Ad δανεῖσαι ſubauditur αὐτῷ.

4. ἃ δὲ ἐχρήσατο αὐτῷ, etc.] Videtur deeſſe εἰς ante ἃ. Demoſthenes adu. Timotheum: ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐξαρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι ὑμῖν, τά τε ὀφειλόμενα, καὶ εἰς ὅ, τι ἕκασον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra: καὶ εἰς ὅ, τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert, τὴν χρείαν εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ. Paulo poſt: καὶ τἆλλα τὰ συγκείμενα· Forte, καὶ τἆλλα, κατὰ τὰ συγκείμενα, *ſecundum pacta*. Xenophon. Αναβασ. VII. p. 398. πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Saepe ita

καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε 5, διηγή- 15.
σονται ὑμῖν, καὶ μαρτυρήσουσι. καί μοι κάλει μάρ-
τυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Εως τοίνυν ὁ Εράτων
ἔζη, τύς τε τόκυς ἀπελάμβανον ἐγὼ καὶ τἄλλα
τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε, καταλιπὼν
υἱὺς τρεῖς, Ερασιφῶντα, καὶ Εράτωνα, καὶ Ερα-
σίστρατον, ὅτοι ὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίυν. ἐν 18.
μὲν ὖν τῷ πολέμῳ, διότι ὐκ ἦσαν δίκαι, ὐ δυνατοὶ
ἦμεν παρ' αὐτῶν, ἃ ὤφειλον, πράξασθαι· ἐπειδὴ
δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ πρῶτον αἱ ἀξυκαὶ δίκαι
ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τῦ συμβολαίυ
Ερασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, 21.
κατεδικάσατο ἐπὶ Ξεναινέτυ ἄρχοντος. μάρτυρας

δὲ καὶ

loquitur Thucydides. „Καὶ et κατὰ ſe millies loco detruſerunt. aliquando vocabulum alterum periit:„ vt vere notat Doctiſſimus *I. P. D'Orville* in *Vanno*, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem iſtarum vocum accidit. Pro *οὖ* recte *Schottus οὖν*: et γε pro τε *Stephanus*. MARKLAND.

5. οἷς] ὅτε. Schott. Infeliciter, vt patebit. *Demoſth. c. Steph. 2.* Οἱ δέ γε νόμοι οὐ ταῦτα λέγυσιν, ἀλλ' ἂν εἰδῇ τις, καὶ οις ἂν παραγενηται πραττομενοις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελεύυσι. iuxta initium. Quem locum lego emendatius. TAYLOR.

οἱ μᾶλλόν τε ἐμῦ εἰδότες, καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε,] Pro οἷς *Schottus* legendum putat ὅτε. non bene. vertendum erat: *et qui negotiis eius interfuerunt.* Pro τε iterum ſcribendum γε, frequenti vice literarum Τ et Γ; vnde iſte error inſignis in Longino περὶ ΥΨ. ſegm. 35. τῦ γένυς ἐκείνυ πυρὸς, pro γηγενῦς, *terrigenae iſtius ignis*: de Aetna loquitur, nimirum ſcri-

δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι κάλει μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οτι μὲν [6] τὰ Ερατωνος δικαίως ἂν ἡμέτερα εἴη, ἐκ τούτων ῥᾴδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα * δημεύεται [7], ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν [8]. τρεῖς γὰρ [9] καὶ τέτταρες ἕκασα ἀπογεγράφα-

ptum erat, pro γηγενης τηγενης: vnde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quiuis exſcriptor feciſſet, τοῦ γένους. MARKLAND.

6. ὅτι μὲν κ. τ. λ.] Equidem ſic rectius legi poſſe exiſtimo. Οτι μὲν — ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν απογραφων (repetens ἀπὸ κοινῆ, ῥᾴδιον εἰδέναι) Τρεῖς γὰρ η τέτταρες ἕκασα ἀπογεγράφασι. Et mox παρελιπον repone me auctore pro illo παραλιπόντες. Poſt vero non longe: Πάντα τὰ Ερατωνος· mutilus hic locus hianſque videtur, niſi quid iudicans fallor, et abſque libris calamo exaratis ſanare me poſſe diffidam. Neque enim hariolandi artem didici. Schott. *Obſeruat. hum.* IV. 10. SCHOTTVS.

Hic certe mutilatur oratio. Nihil enim de Eratonis bonis, nihil de eorum publicatione praemittitur. Locus, qui *Schotto* videtur hiare, non hiat. Ibi enim pro την πάντα τὰ Ερατωνος, vti legit *Ald.* et *Coisl.* vel τα πάντα, vt Scalig. nouam periodum ordior h. p. νυν δε πάντα, κ. τ. λ. TAYLOR.

7. δημεύεται] bene habet. debet enim actor planum facere hanc eſſe διαδικασίαν ſeu actionem aduerſus aerarium: Mihi ius eſt, ait, in bona Eratonis, atqui fiſcales ea veſtri vniuerſa fiſco adiudicarunt. hoc debet doceri, vniuerſa bona, nulla parte excepta, proſcripta eſſe. ergo vna illa quoque pars bonorum fuit proſcripta, quam ſibi actor vt oppigneratum vindicabat.

8. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν] ſic dedi de meo addens articulum τῶν, qui abeſt a vulgatis, et facile potuit

γραφασι. καιτοι τοῦτό γε παντὶ εὔγνωστον, ὅτι, ὐκ ἂν παραλιπόντες [10], εἴ τι ἄλλο τῶν Ερατώνος οἷόν τε ἦν δημεύειν. πάντα [11] τὰ Ερατωνος ἀπέγραφον, 27. καὶ * ἃ ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτημαι [12]. ὡς μὲν οὖν

a τῶν fine vocabuli ſuperioris αὐτῶν abſorberi. In Taylorana ſic legitur exaratum et diſtiuctum. δημεύεται ἐξ αὐτῶν, ἀπογράφῳ.

9. γὰρ] redit haec particula ad numerum pluralem, quem recte ait vſurpatum eſſe. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν *ex ipſis indicibus*, non ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπογραφῆς *ex ipſo indice*. NAM plures ſunt exhibiti indices, vel facti.

10. ὅτι ὐκ ἂν παραλιπόντες] Num ὅτι ὐκ ἂν παρέλιπον. eſt quidem ea planiſſima lectio. verumtamen ſaluari poteſt etiam vulgata, tacite ad ὐκ ἂν repetendo e praemiſſis ἀπογεγράφασι, quae eſt ratio tutiſſima.

11. πάντα] ſic exhibet ſecundum Stephanum Taylorana. Aldina, τὴν πάντα. In quo τὴν videtur τοίνυν latere. Quod ſi ita eſt, videtur ita legendum — δημεύειν. ἀπογράφοντες τοίνυν πάντα τὰ Ἐρατῶνος, ἀπέγραφον καὶ ἃ ἐγὼ π. ἤ. χ. κέκτημαι. in indicem referentes bona Eratónis omnia, referebant etiam in tabulas ea, quae ego iam dudum poſſideo. In Taylorana ſic exaratus et diſtinctus legitur hic locus. δημεύειν. πάντα τὰ Ἐρατῶνος ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτηνται. Ego de meo dedi ἃ ἐγὼ pro λόγῳ, et pro κέκτηνται dedi κέκτημαι.

12. κέκτηνται] Dubium eſt, vtrum κέκτηνται an κέκτημαι in ſuis Codd. legerit *Ald.* qui κέκτηναι dedit. κέκτημαι eſt lectio Codd. *Steph.* et *Coisl.* et quam diuinando proferebat Scalig. TAYLOR.

καὶ λόγῳ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτηνται.] MS. κέκτημαι. quae ſi vera Lectio ſit, pro λόγῳ reponendum

οὖν ἡμῖν ἐδ' ἑτέρωθεν εἰσπράξασθαι οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὔγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρός τε ὑμᾶς, καὶ τὰς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε. ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν οἱ Ερασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν, ἅπαντα ἠξίουν ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ερασίστρατος ἡττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρία ἔτη μισθώκαμεν, τῶν δὲ Κικυννοῖ[13] καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμην τοῖς ἔχουσι· πέρυσι[14] μὲν ἓν διέγραψάν με τὰς δίκας, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ναυτοδίκαι, ἐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ερασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ερασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι[15]· διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ

videtur ἔργῳ: *reuera* enim, vt infra probat, poſſeſſor fuerat per aliquot annos. Quae praecedunt ſuſpecta habeo. Mox, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege, ἡμῖν: et ita paulo poſt, ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. MARKLAND.

13. Κικυνοῖ] Κικυννοῖ. Cod. *Steph.* et rectius.

Λυσιστρατης. Λυσιθεοδ. Κικυννευς. Εχορηγει.

Heſychius male ſe habet, qui legit Κικινεῖς· δῆμος τῆς Ακαμαντίδος φυλῆς, neque vnum ἁμάρτημα ἁμαρτάνει. TAYLOR.

14. πέρυσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. *Petit. LL. Attic. Lib. 5. Tit. 5. l. vlt.* TAYLOR.

15. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrigo, Επειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ερασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ερασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι. TAYLOR.

καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὡρισάμην δὲ ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῷ πλέον, ἢ τὰ δύο μέρη, τῷ δημοσίῳ ὑπολιπών. ῥᾴδιον δὲ γνῶ- 39.
ναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος, ἢ ταλάντου, τετίμηνται [16]. ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ, τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμὰς [17] ἐπεγραψάμην.

καὶ

ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι,] Ita distinguendum. MARKLAND.

Scilicet olim sic interpungebatur ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη τὰ Ἐρασιστράτου; ἀξιῶ μοι — Sententia est: postulo vnam tertiam partem hereditatis vniuersae mihi adiudicari, illam puta, quae Erasistrato cessit, trium fratrum minimo natu, postquam duas reliquas partes, quae reliquis duobus fratribus concesserunt, vobis habendas permisi.

16. τετίμηνται] Scaligero placebat τετίμηται in singulari. accipiebat ille nimirum in significatu passiuo. aestimata sunt. Verum siue passiuo, siue actiuo sensu accipias, defendi posse videtur vulgata. nam si passiue accipis, haud inusitatum est Lysiae neutra pluralia cum verbis in numero plurali copulare. Iterum videtur potius in sensu actiuo accipiendum esse, pro *aestimarunt*, siue fratres illi tres, filii Eratonis senioris, vel potius illi tres vel quatuor magistratus ab aerario deputati ad aestimandum bona Eratonis vniuersa, in tabulasque referendum.

17. χιλίας δραχμὰς] Perinde fuisset, si scripserat τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα ἐπεγραψάμην. Verum illi scriptores eodem orationis tenore et per dra-

42. καὶ εἰ πλείονος ἀξιά ἐστιν, ἢ τοσούτου, ἐπικηρυχθέν-
των, τὸ περιττὸν ἡ πόλις λήψεται. ἵνα δὲ εἰδῆτε,
ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστι, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι·
πρῶτον μέν, τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ τὸ Σφητ-
149. 1. τοῖ χωρίον[18], ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ
ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη[19] τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας· ἔτι
δὲ τοὺς τε πέρυσιν ἄρξαντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλή-
χθησαν[20], καὶ τοὺς νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθή-

σονται

chmas et per minas numerare ſolent. *Eupolis ἐν Κό-
λαξι.*

Δεῖπνον; θὲς ἑκατὸν δραχμάς. ἰδοὺ
Οἶνον; θὲς ἑτέραν μναν. TAYLOR.

18. τὸ Σφηττοῖ] Supra dixit τὰ Σφηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur, ἔπειτα τὸ Κικυννοῖ, τοὺς γείτονας οἳ ἴσασιν etc. Lego et diſtinguo, ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν etc. vt ſupra, τῶν δὲ Κικυννοῖ etc. Mox, τοὺς πέρυσιν ἄρξαντας ſunt οἱ ἔμποροι ſupra nominati, qui litem *inceperunt*, ſed διέγραψαν, *ſuſtulerunt*, ἀνεῖλον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Heſychium, Harpocrationem, et Pollucem VIII, 6. ſegm. 57. peſſime enim Interpres, *diem dixere*. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Aelianus V. H. II, 4. et ἄρσιν τῆς γραφῆς, ibidem. MARKLAND.

Taylor dederat τὰ Σφηττοῖ. et τὰ Κικυννοῖ. pro vtroque articulo vulgares libri dant in ſingulari τὸ. Ego ſecundum τὰ cum τῶν mutaui, et pro primo dedi τὸ Σφηττοῖ χωρίον e Vindobon.

19. ἤδη ἀμφισβητοῦντας] interpoſui τρία ἔτη e Vindobon.

20. ἐλέχθησαν] Repoſui, inuitis Codd. et quod *iſti* exiſtimare poſſunt, inuita etiam Grammatica, pro ἐλέχθησαν, ειληχθησαν. Quae vox cum neſcio vtrum

σονται δὲ ὑμῖν καὶ αὗται αἱ ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε, ὅτι ὅτε νεωστὶ ταῦτα τοὺ χρή-

alicubi occurrat, nec ne, in eo tempore, attamen non recte formari non poteſt. Vti a λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλέχθην, ita a λήχω inuſitat. λήξω, deriuetur ἔληξα et proinde ἐλήχθην neceſſe eſt. τὸς αρχοντας πρὸς ὃς αἱ δίκαι ελαχθησαν. Moeris. λαχειν δίκην· Αττικῶς· ἔγκλημα ἀποδιδόναι· Ἑλληνικῶς. Plenius *T. Magiſter.* λαγχανω δίκην τῷ δεῖνι, ἤγουν κρίσιν, Αττικοὶ λέγουσιν, ὄκ ἐπιφέρω. διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐποιουν. Deinde ex ſuo *Ariſtide* fidem adſtruit. Nos ex potioribus. Επειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχοντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ελαχον. N. c. *Pancleona*, et alibi ſaepius. Ηνίκα τὰς δίκας ελαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις. Demoſth. *c. Mid.* p. 615. *Edit. Wolf.* et proxime; δίκην δὲ τούτῳ λαχων ὕστερον τῆς κακηγορίας: et deinde, ἀλλὰ λαχων ἐξώλης πάλιν: paucis interiectis demum: Οἴδαμεν Δημοσθένην, ᾧ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχοτα Μειδίᾳ ἐξώλεις. Corrige ἐξώλης, vt ſupra. Οὐδεμιᾷ Φιλοπραγμοσύνη — τὴν δίκην ελαχον ταυτηνὶ Βοιωτῷ, ᾔδ' ἠγνόουν, ὅτι πολλοῖς ἄτοπον δόξει τὸ δίκην με λαγχανειν, κ. τ. λ. Idem *c. Boeot.* init. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ληξεις δικῶν ἐποιήσαντο. Aeſch. *c. Timarch.* pag. 9. *Edit. Steph.* Corrigo iam, quae itidem deformantur. Προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ Φόνου, καὶ ελεγε τὴν δίκην Στέφανος ὑτοσί. Demoſth. *c. Neaer.* lege ελαχε. *Lex. Biblioth. Coisl. Platonic.* Λαχεῖν, διήκειν, γράψασθαι. F. Λαχεῖν δικην, γράψασθαι. Contra apud *Andoc. de myſteriis.* Ταύτην Καλλίας ἔπειθε λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἐᾶν αὐτὸν λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθὺς ἔθηκα παράσασιν, καὶ ελαχον πρωτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι εἰ μὲν σὺ βούλῃ ἐπιδικάζεσθαι,

χρήματα ἀξιῶμεν ἡμέτερα εἶναι, ὅτε νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλειόναν ἀμφισβητῶμεν, ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ[21] τοῖς ἰδιώταις. καί μοι κάλει μάρτυρας. ΜΑΡ-

6. ΤΥΡΕΣ. Οτι μὲν ὦν, ὦ ἄνδρες[22] δικασταί, οὐ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὰ διαδίκασμα, ἀλλ' * αὐτὸς[23] τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφιεὶς, τοῦτο ἀξιῶ μοι ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον ὑμῶν.

ἔχε τύχη ἀγαθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἐπιδικάσομαι. Vbi nihil de Iudiciis: intercedunt ſolummodo cum Leagro *ſermones.* Καὶ ἔλεγον Λεάγρῳ, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit *paſſiue*, quod dudum volui, apud *Pollux.* Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλέα] λαγχάνονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 9. et pauciſſimis interiectis, Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαγχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, κ. τ. λ. TAYLOR.

21. ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos praepoſitionem hanc ſaepe omittere. Sed Noſter, ſi bene memini, non ita ſolet in hac phraſi. MARKLAND.

22. ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες] Poſt ὦν, quod e Vindob. addidi, videtur ὑμᾶς deeſſe.

23. ἀλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] ſic dedi de meo, pro vulgari ἀλλ' αὐτῇ πόλει. *ſed ipſemet vltro, ſponte mea, remiſi* —

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eucratis filius, Niciae τοῦ πάνυ nepos ex fratre, orationem habet de bonis ſuis publicandis, necne. Latet ratio δημεύσεως, nam δευτερολογία eſt, (non vtique fragmentum, vt male accipi a quibusdam ſentio) et potius in maiorum laudatione, quam in controuerſia, ponitur.

Εὐθυμήθητε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἵτινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ, καὶ ὧν προσήκοντες, ἀ- 15.
δικούμενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, καὶ τῶν δι-

καίων

1. περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος] Quid ſit hominem δημεύεσθαι nondum comperi: Quod vero haec oratio vllo modo ad Niciae fratrem pertineat, id dudum comperi eſſe falſum. Πολυμαθέστατος *Galenus* in ὑπομνη. ά. εἰς τὸ κατ' ἰητρεῖον, laudat orationem *Liyſiae* κατα Πολυχου. Exſtant verba laudata αὐτολεξεὶ in huius orationis fere capite: habitam vero fuiſſe c. *Poliuchum* proximum eſt, vt oſtendam. Quo quid liquidius? Infra Εὖ οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο πολιαρχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Vbi potius textum ex *Galeno*, quam ex textu *Galenum*, placuit reformare: idque plurimis de cauſis. Ad *Galeni* lectionem accedunt Codd. noſtri *Steph.* et *Coisl.* Πολίαχος. Quod cum nauci ſit, ſcri-

καίων τυγχάνειν. ὃ γὰρ μόνον περὶ τῆς οὐσίας ἀ-
γωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρὴ
18. δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον
μὲν οὖν περὶ Νικίου τοῦ ἡμετέρου θείου ἀναμνήσθητε·
ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ χρώμενος ὑπὲρ
τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου ἔπραξε, πανταχοῦ φανή-

σεται,

ptum olim sine dubio Πολίοχος. Atque id respexit, credo, *Harpocratio*, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κύρια conseruauit. Πολίοχος καὶ Πολυαλκὴς. ὀνόματα κύρια. Suid. tamen Πολίουχος, et rectius, vnde vnde reperit. Et fortasse Πολίουχος erat nomen Athenienſibus commendatiſſimum propter ὁμωνυμίαν Mineruae Praesidis Ciuitatis:

ΕΦ' οἵσπερ, ὦ χρυσολόφα,
Πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἕδρας,
Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον, ὦ
Τριτογένει. *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 344.

Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἱροῦ Ἀθηναίης Πολιούχου ἀποσπασθεὶς, ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. Herodot. *Cl.* 160. Atque haec eo libentius commentabar, quoniam reſtitui debet hoc cognomen in Inſcriptione apud *Spon. Miſcell. Erudit. Antiq.* X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β.
ΚΑΙ. ΚΟΙΗΤΟΥ. Β'. ΚΑΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ. Β'.

Lege Πολιούχου. Maxime autem in altera *Meſſanae*, ex *Gualthero*:

ΑΣΚΛΗΠΙΩ.
ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ.
ΣΩΤΗΡΣΙΝ.
ΠΟΛΥΙΟΚΟΙΣ.

Omnino ſiteris fere iiſdem tranſpoſitis Πολιούχοις. Vid. *Gruter.* LXVIII. 5. *Fabrett.* p. 119. Quod ſi retinea-

σεται, πολλῶν μὲν ἰδίᾳ [2] ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει 21.
γεγενημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τὸς πολεμίους εἰργασμένος· ὅσα δὲ ὁ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς δικαίως ἂν ἔχοιεν. ἐπεὶ 24.
τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ὑμετέραις καὶ ταῖς δυσυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε. στρατηγῶν γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις εἷλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια· ἃ ἂν καθ' ἓν ἕκαστον πολὺ 27.
ἂν ἔργον εἴη λέγειν. Εὐκράτης [3] τοίνυν, ἀδελφὸς μὲν

tur Πολίαρχος in textu *Lyſiae*, neque enim de eo valde laboro, quo errore tenetur *Scheffer.* ad *Aelian. V. H.* VIII. 4. qui ait ſe neminem Athenienſem hoc nomine apud veteres inueniſſe? Nam praeter hunc, et illum apud *Aelianum* l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud *Iſaeum de Cleonymi hereditate*, et Themiſtocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pauſan. *Attic.* c. 37. Athenienſes omnes. Κατὰ τοῦ Πολιάρχου titulo adiecit Scal. T.

In antiquo huius orationis elogio nihil aliud videtur vitioſum eſſe praeterquam ἀδελφοῦ, pro quo leg. eſt ἀδελφιδοῦ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, cauſae equidem nil video. δημεύειν τινα bene graecum eſt, *proſcribere aliquem*, pro bona eius publicare. Oratio haec mihi epilogus, neque integra, ſed fragmentum eſſe.

2. ἰδίᾳ] num νὴ Δία. *medius fidius.*

3. Εὐκράτης] Eucrates erat Niciae frater et a triginta uiris morti datus. Haec confirmant alii. Vid. *Andoc. de myſteriis.* Suid. in Ἄπεσι, et Στύγαξ. Eum eſſe iudico, qui a Comico in *Equitibus* et *Lyſiſtrata*

μὲν ὢν ἐκείνῳ, πατὴρ δὲ ἐμὸς, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας [4] γεγενημένης Φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε περὶ [5] τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. ἡτ-
30. τημένων γὰρ ἐν * τῇ ναυμαχίᾳ [6], στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν ἠρημένος, καὶ παρακαλέμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς πείθεσθαι [7]. ἐν τοιούτῳ καιρῷ λη-
φθεὶς, ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ [8] μετα-
33. βάλλονται πρὸς τὰ παρόντα, καὶ ταῖς τύχαις εἴ-
κουσι, δυσυχοῦντος [9] τῷ δήμῳ, οὐκ ἀπελαυνόμενος τῆς πολιτείας. ἀφ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς τοὺς ἄρξειν μέλλοντας· ἀλλ' ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν τριάκοντα γενέσθαι, καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνα-
36. σθαι, μᾶλλον εἵλετο πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας

σωτη-

saepius exagitatur. De Nicerato Niciae filio vide *Diod. Sic. Plat. de Rep. Xenoph.* Sed exscribamus, quoniam non poenitebit. Ξυλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν ὑπώποτε δημοτικὸν ἔτε αὐτῷ ἔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. *Hellenic.* 2. Ἀνεῖλον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικήρατον τὸν τοῦ Νικίου στρατηγήσαντος ἐπὶ Συρακουσίους υἱὸν, ἄνδρα πρὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλάνθρωπον, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρῶτον πάντων Ἀθηναίων. *Biblioth. Historic.* l. 14. TAYLOR.

4. *ναυμαχίας*] in Sicilia puta, prope Syracusas.

5. *περὶ*] imo vero *πρὸς*.

6. *ἐν τῇ ναυμαχίᾳ*] articulum de meo addidi.

7. *πείθεσθαι. ἐν*] videtur *ἀλλ'* interponendum. quod si admittetur, cohaerebit cum *εἵλετο* paulo post insequente.

8. *καὶ* hoc possit videri redundare.

9. *δυσυχοῦντος*] Lege periodo noua exorsa, Δυσυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυνόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

σωτηρίας ἀπολέσθαι, ἢ ἐπιδεῖν τείχη [10] καθαιρεθέ-
μενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομέ-
νας [11], καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδουλωμένον.
καὶ ὃ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικήρατος, ἀνεψιὸς ὢν
ἐμὸς, καὶ υἱὸς Νικίᾳ, εὔνους ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλή- 39.
θει, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν· ὅ-
τε γένει, ὅτε οὐσίᾳ, ὅθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι
τῆς πολιτείας μετασχεῖν. ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε [12]
τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέτερον πλῆθος εἶ- 42.
ναι, καὶ διὰ τὺς προγόνυς καὶ αὐτὸν [13], ὥστε οὐκ ἄν
ποθ' ἑτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας· συνήδεσαν γὰρ
ἅπασιν [14] αὐτοῖς ὑπὸ [15] τῆς πολιτείας τιμωμένοις,

καὶ

10. ἐπιδεῖν τείχη καθαιρεθέμενα] Reſtitue Articulum, τὰ τείχη, vt τὰς ναῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι. MARKLAND.

11. παραδεδομένας reuocaui ex Aldina, magis propter auctoritatem editionis principis, quam quod multum inter illam lectionem, et vulgarem παραδιδομένας interſit.

12. ἀλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo, ἀλλὰ τοιαῦτα ενομιζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτω. TAYLOR.

13. διὰ τοὺς προγόνυς καὶ αὐτὸν, etc.] Scribe, διὰ τὺς προγόνυς, καὶ αὐτὸν, *ſeipſum*. ἑτέρας πολιτείας eſt Ολιγαρχίας: quae Atticis proprie dici videtur ἑτέρα πολιτεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Aeſchinem adu. Cteſiph. p. 85. οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. Sequitur: συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς etc. mallem, ἅπαντες αὐτοῖς. MARKLAND.

Mutandum ſi quid ſit, malim, vt mollius, καὶ δι' αὐτὸν.

14. ἅπασιν αὐτοῖς] me quidem non offendit. per-

καὶ πολλαχῆ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκόσι, μεγά-
150.1. λας δ' εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι, καὶ λελειτουργηκόσι
καλλίστα· καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων οὐδενὸς πώποτ' ἀπο-
στᾶσιν, ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσέταξεν, ἀλλὰ προθύμως
λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν ἡμῶν εἴησαν δυστυχέ-
3. στεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν, εὖ-
νοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς κα-
κόνοι [16] ὄντες τῷ πλήθει, ἀποστεροίμεθα τῶν ὄν-
των; καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ Διόγνητος
διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν, φεύγων ᾤχε-
6. το, μετ' ὀλίγων [17] δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων ἔτ' ἐπὶ
τὴν

tinet ad totum genus Niciae, maioresque posteros-que et cognatos.

15. ὑπὸ] *ob.* dubito, rectene sic habeat, an ἀπὸ, aut ὑπὲρ praeferendum sit.

16. ὡς κακοὶ ὄντες τῷ πλήθει] Lege κακόνοι: cui opponitur εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονόστατον δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. ὐδέν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adu. Demosth. p. 98. ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως, ζῆν ἂν βέλοιντο, etc. ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, etc. Demosthenes de Corona: τότε καὶ προδότην εἶναι, καὶ κακόνουν ὑμῖν ἔφησεν. Tale mendum ex Philone Iudaeo sustulit Doctiss. *Mangeius*, lib. II. de Insomniis: τὸ κακόνουν εἰς εὔνοιαν μεταβαλόντες: vbi prius legebatur τὸ κακὸν. Porro, in huiusmodi κακόνους competebat Actio, quae vocabatur Προβολή: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midianae. MARKLAND.

Praetuli κακόνοι vulgari κακοὶ.

17. μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετὰ πολιτῶν,

τὴν πόλιν ἐστρατεύσατο [18], ὅτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· ὃδ' ἔστιν ὅτῳ κακῷ αἴτιος, ὅτε φυγὼν, ὅτε κατελθὼν, τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται· ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς 9. ἡμαρτηκόσιν, ἢ τοῖς [19] αὐτῷ τῆς καθόδου [20] αἰτίοις γεγενημένοις. καὶ ἀρχὴν μὲν ὀδεμίαν ἦρξεν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ακαδημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας, λαβὼν τὸν Νικηράτου [21] καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν 12. κατέ-

vel μετ' ἄλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόγνητος, cuius paulo ante meminit, idem videtur esse, qui infra Διόμνησος appellatur. MARKLAND.

Imo vero μετ' ὀλίγων. quamuis haud paucos secum haberet adiutores, exsilii sui socios, cum quibus potuisset inimicis aegre facere, tamen non fecit.

18. ἐστρατεύσατο] pungit Alcibiadem.

19. ἢ τοῖς] interponendum videtur ἔχαιρε vel ἥσθη vel simile quid. *quam gaudebat, qui copiam redeundi in patriam sibi dedissent.*

20. καθόδου] Haec verba, vt leguntur, nullum commodum sensum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam si pro καθόδου legas φυγῆς, sententia exsurget plana et recta. Sed si vis retinere καθόδου, necesse erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς καθόδου αἰτίοις γεγενημένοις ἥδετο vel χαρὰν εἶδε, vel tale quid. PALMER.

τῆς καθόδου αἰτίοις] *Schottus* ἐξόδου. Dubito, an *fuga* tam miti vocabulo signari possit. Proprius esset ἀφόδου: qua voce saepe vtitur Xenophon pro *discessu*. Vide Αναβάσ. V. p. 348. A. et VI. p. 382. C. MARKL.

21. λαβὼν τὸν Νικηράτου] De Nicia iuniore intel-

κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς Παυσανίᾳ, ἡμᾶς δὲ παρασησάμενος, ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὰς ἄλλας τὰς παρόντας, ὅσα εἴημεν πεπονθότες· καὶ οἵαις τύχαις κεχρημένοι· καὶ ἠξίᾳ Παυσανίαν βοηθῆ-
15. σαι, καὶ διὰ τὴν φιλίαν, καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπαρχοῦσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων. ὅθεν Παυσανίας ἤρξατο εὔνους εἶναι τῷ δήμῳ, παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τὰς ἄλλας Λακεδαιμονίας τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν
18. τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι Πελοποννησίων ἐγεγένητο [22], ὅτι ὁ τὰς πονηροτάτας τῶν πολιτῶν ἀπέκτεινον [23], ἀλλ' * ὃς [24] μάλιστα προσῆκον [25] καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ

ligo: fuit enim moris Athenienſium nomina auorum in nepotibus repetere, et ſaepe duo nomina ſic alternatim imponebantur in vna familia. Sic Callias Hipponici filius et rurſus Hipponicus Calliae, et rurſus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiadis Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alcmaeonidarum gente Alcmaeon et Megacles inuicem ſibi ſuccedebant. Sic itaque in Niciae domo Νικίας ὁ Νικηράτου dux ille celebratus, quem oppreſſit clades in Sicilia: eius filius fuit rurſus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: huius filius fuit alius Nicias, vt coniicio, de quo hic ſermo fit, et de quo mentionem fecit *Ariſtophanes* in *Concionantibus;* forte etiam de eo *Aelianus V. H.* IV. 23. PALMER.

22. ἐγεγένητο] Malim ἐγένετο. TAYLOR.

23. ἀπέκτεινον] Lege ἀπέκτειναν. TAYLOR.

24. οὓς] ſic dedi de meo pro vulgari οἷς.

25. προσῆκον] Fort. προσῆκεν. TAYLOR.

διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. ἔτω δ' ἠλεύθεροι καὶ πᾶσι δεινὰ ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Παυσα- 21.
νίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. καίτοι δεινόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἱ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσαντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοιού- 24.
τους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι· ὧν οἱ πατέρες ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον. εὖ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο Πολίοχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγούμενος αὐτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολί- 27.
ταις καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύναται, ὥσθ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ὧν ὅρκους ὠμώμοκατε, ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ἐναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται, ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ἔζη- 30.
μίωσε [26] τὸν βουλόμενον τὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι· νυνὶ δὲ κελεύων δημεῦσαι, νενίκηκε. καὶ [27] περὶ τούτων δὲ [28] ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρανόμων

Φεύ-

26. ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον etc.] Forte, ἐζημιώσατε. ſed retineri poteſt ἐζημίωσε: vt *mulctaſſe aliquem* dicatur is, qui *in cauſa* fuit, vt iſte *mulctaretur*. Pro Φεύγοντες recte *Stephanus* Φεύγοντος. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, ſcribe αὑτοῖς, *vobis ipſis*. MARKLAND.

27. καὶ malim abeſſe, quod e poſtrema ſyllaba voc. νενίκηκε natum videtur.

28. δὲ] δὴ. *Coisl.* Quod rectius. Mox pro Φεύγοντες ſubiecit Steph. Φευγοντος. Non inſcite. Fortaſſe reſcribendum etiam παρα νομον, vt ſit παρὰ νόμον Φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum apud Athenienſis

φεύγοντος [29] τῦ αὐτῦ ἀνδρὸς, τἀναντία σφίσιν αὐ-
33. τοῖς ἐψηφίσαντο. ἀηδὲς αἰσχρὸν, εἰ ἃ μὲν Λακεδαι-
μονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε· ἃ δὲ αὐτοῖς [30] ἐ-
ψηφίσασθε, ὅτῳ ῥᾳδίως διαλύσετε· καὶ τὰς μὲν
πρὸς ἐκείνους συνθήκας, κυρίας ποιήσετε, καὶ τοῖς
ἄλλοις Ἕλλησιν ὀργίζοισθε [31], εἴ τις Λακεδαιμονίους
36. ὑμῶν περὶ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φαινή-
σεσθε πισότερον πρὸς ἐκείνους, ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς
διακείμενοι. ἄξιον δὲ μάλιτα φθονῆσαι [32], ὅτι οὐ-

τως

bis de eadem cauſa iudicium adipiſci eſſet legibus vetitum: emendatio ſatis ſe ipſam commendat. TAYLOR.

29. φεύγοντες bene habet, ſed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὸ (vel παρὰ) τῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς. Populus Athenienſis dicitur ideo φυγεῖν παρανόμων, quod in iure dicundo commiſiſſet aliquid, ob quod accuſari poſſet legum temeratarum, ab eodem homine, Poliucho, (ſed is potius Poliarchus eſt) inducti. Haec olim ſcripſeram. Nunc poſtquam intellexi coniecturam Stephani a codice Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitaui eam in textum admittere, tametſi de cauſa ipſa parum mihi conſtat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus.

30. αὐτοῖς] dedi cum ſpiritu aſpero, id eſt αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Poterat quoque ſic dari ἃ δ' ἑαυτοῖς.

31. ὀργίζοισθε] Puto ſcribendum ὀργισθήσεσθε, vt βεβαιώσετε, διαλύσετε, ποιήσεσθε. MARKLAND.

Legendum videtur ὀργιεῖσθε in futuro, quia tot alia futura praecedunt.

32. φθονῆσαι] Vides veſtigia vocis θαυμάσαι, quam opinor Lyſiam dediſſe. MARKLAND.

φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσᾶν, ἀγαναχτεῖν.

τως ἤδη [33] οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες διάκειν- 39.
ται; ὥς᾽ ἐχ ὅ, τι ἂν τῇ πόλει βέλτιον ᾖ, τοῦτο
οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ὧν ἂν αὐτοὶ κερδαίνειν
μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε· καὶ εἰ μὲν τῷ
ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τὰς μὲν ἔχειν τὰ αὐτῶν [34],
τῶν δὲ ἀδίκως δεδημεῦσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως ἂν
ἠμελεῖτε [35] τῶν ὑφ᾽ ἡμῶν λεγομένων. νυνὶ δὲ πάν- 42.
τες ἂν ὁμολογήσαιτε, ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶ-
ναι [τῇ] πόλει [36], στάσιν δὲ, πάντων κακῶν αἰ-
τίαν. διαφέρεσθαι [37] δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιού-
των μάλιστ᾽, ἂν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν,
οἱ δ᾽ αὖ [38] τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ ταῦθ᾽ ὑμεῖς 151. I.
ἔγνω-

33. ἤδη haud placet, neque tamen reperio satis aptum, quod substituam, vocabulum. Sententia postulat αἰσχρῶς aut αἰσχροκερδῶς.

34. ἔχειν τὰ αὐτά] Lego τὰ ὄντα, quae mox vocat τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius, οἱ δ᾽ ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι: et, τῶν ὄντων ἐστερημένους. Saepissime occurrit. Statim, ἂν videtur deesse ante vel post ἠμελεῖτε. MARKLAND.

Dedi de meo τὰ αὐτῶν *bona sua priuata, cuique propria.* Confirmarunt postmodum coniecturam meam Vindobonensis et Schedae Brulart.

35. εἰκότως ἂν ἠμελεῖτε] interposui ἂν, quo vulgati carent.

36. εἶναι τῇ πόλει] vncis inclusi articulum, qui a plerisque libris abest, non Athenis peculiariter, sed vniuerse cuicunque reipublicae.

37. διαφέρεσθαι] impersonaliter, subaudi τοὺς ἀνθρώπους.

38. οἱ δ᾽ αὖ τῶν ὄντων] effeci hoc ex Aldinae le-

ἔγνωτε, νεωτὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βυλευόμενοι, (ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν,) καὶ τοῖς θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε [39] καταστῆναι
3. τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπόμενοι [40], τὴν μὲν πόλιν στασιάσαι, τὸς δὲ λέγοντας, ταχέως πλουτῆσαι· καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωτὶ κατεληλυθόσιν, ἔτι τῆς ὀργῆς ὔσης προσφάτυ, ἢ τοσούτῳ χρόνῳ ὕστε-
6. ρον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπέσθαι, ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἱ ἐν ἄστει μείναντες [41], ταύ-

ctione, οἱ δ' αὐτῶν ὄντων. quamquam Scaligeri quoque emendatio οἱ δὲ τῶν ὄντων non minus eſt probabilis.

39. εὔχεσθε] ευξασθε. Schott. Propius abeſt ηυχεσθε. Quod verius eſt quoque. TAYLOR.

εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε καταστῆναι etc.] *Schottus* ita: *Forte* εὔξασθε *verius. Nam de praeteritis loquitur.* Homines ſumus. MARKLAND.

Perinde poteſt εὔχεσθε pro imperfecto haberi, quod h.l. eſt, atque pro praeſenti, quod hic minus eſt. augmentum in talibus verbis ab εὐ incipientibus omitti ſolet. v. verſu 37. huius paginae.

40. τραπόμενοι] dura conſtructio, ſi ad ηὔχεσθε referatur. ego malim in datiuo legi τραπομένοις. vt στασιάσαι ſit, non in ſeditionem concitare, ſed in ſeditionem conſurgere. Nam ſi prior ſignificatio hic obtineat, ſtare non poſſit πλουτῆσαι, ſed cum πλουτίσαι ſit mutandum.

41. ἐν ἄστει μείναντες] idem eſt, atque quod paulo poſt aliis verbis dicit οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

ταύτην ὑμῖν [42] οἴονται διδόναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐ-
νοίας, ἑτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' ὑ σφᾶς αὐτοὺς
χρηστοὺς παρέχοντες· καὶ νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐ-
τυχιῶν ἀπολαύοντες, ἀλλ' ὑ πρότερον τῶν ὑμετέ- 9.
ρων κινδύνων μετέχοντες. καὶ εἰ μὲν * ἐωρᾶτο [43], ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων
δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν· νῦν δ' ἐπίστα-
σθε, ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ
δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα, ὀλίγου πιπράσκεται. ἂν δέ μοι 12.
πεισθῆσθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ὑμεῖς ὠφεληθή-
σεσθε, ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι. ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνη-
στος [44], καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, ἐκ μιᾶς οἰκίας
τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν· καὶ ὅταν ἡ πόλις δέηται
χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν. ὡς ἂν ἡ- 15.
μῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγό-
νων τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε
ἡμῶν. οὐδὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς κωλύῃ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
ἀθλιωτάτους εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν τριάκοντα, ὀρφα-
νοὺς καταλειφθέντας· ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ, τῶν 18.
ὄντων ἐρημένους, οἷς ἡ τύχη παρέδωκεν [45], ὡς ἔτι

ἡμᾶς

42. αὐτὴν ὑμῖν etc.] Scribe, ταύτην ὑμῖν οἴονται διδόναι πίστιν. MARKLAND.

Pro vulgari αὐτὴν dedi ταύτην, quod praeter Markландum Taylor quoque commendabat.

43. ἐωρᾶτο] ſic dedi de meo, pro vulgari ἐωρᾶτε.

44. Διόμνηστος] Anne idem, qui ſupra Διόγνητος? TAYLOR.

45. παρέδωκεν] aut addendum, aut certe ſubaudiendum eſt τοσοῦτον δύνασθαι.

ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Παυσανίᾳ σκηνὴν ἐλ-
θόντας βοηθῆται τῷ πλήθει. καὶ τοιούτων ἡμῖν ὑπ-
21. αρχόντων, εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαςὰς κατα-
φυγεῖν; ἢ κ εἰς τὸς ὕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πο-
λιτείας [46], ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν
ἀπέθανον [47]; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ' ἁπάντων
ἀπαιτῶμεν ὑμᾶς τὴν χάριν, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀ-
24. πόρως διατεθέντας, μηδ' ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων γε-
γενημένους. μηδὲ τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν κα-
ταλῦσαι [48], ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆ-

46. ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ. TAYLOR.

47. ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπεραπέθανον.

48. τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι.] *Schottus* voluit εὐδοξίαν. non recte. optime habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρημασιν εὐδαιμονας ὄντας. εὐδαιμονία enim *opulentiam* denotat: vnde Pollux III, 22. segm. 109. ponit εἷς ὢν τῶν εὐδαιμονων, vt synonymum πλουσίῳ, *diuiti*. Hesychius: Εὐδαιμονία, πλουτος, μακαριότης, εὐτυχία. vnde Thucydides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων. Dicit: Petimus a vobis, *ne finem ponatis felicitati maiorum nostrorum:* quod futurum erat, si *Res* tota et *bona* familiae eorum in aerarium redigerentur. *Schottum* decepit ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quae maiores *nostros*, (scil. Oratoris, et familiae eius maiores) non *vestros* denotat. paulo ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων: vnde non adeo necessarium erat, vt hic eadem forma vteretur. Quae sequuntur, οὐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. optima sunt, et iudicium confirmant Plutarchi et Photii de Lysia: ἔστι

σαι 49 τοῖς βελομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἵων ὑμῶν ἐν τοῖς κινδύνοις τεύξονται. ὐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτινας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσω- 27.
μαι. τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὐτοὺς παρασχόντες 50, καὶ μεγάλην τὴν πόλιν ποιοῦντες, ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν· οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν τριάκοντα κώνειον πιόντες. ὥστε τῆς ἐρημίας 30.
τῆς ἡμετέρας αἴτιοι γεγόνασιν αἵ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας, προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι· ἡγησαμένους τοῦτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εὖ 33.
πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμφορῶν μετέσχον μέρος 51. ἄξιον δὲ καὶ τούτους 52 τοὺς

συνδί-

δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθήναστ, *mirus in adfectibus commouendis.* adeas modo priorem partem Orationis *in Diogitonem*, quae ſine lacrymis vix legi poteſt. tametſi ſciam aliter videri ſentire Dion. Halicarnaſſeum. Sed de his quiſque pro ſe optime diiudicare poteſt: neque opus eſt, vt quiſquam tibi dicat, vtrum Tu *Indignatione* vel *Dolore* vel *Miſericordia* afficiaris. MARKLAND.

Ante καταλῦσαι videtur ἐν ἡμῖν deeſſe.

49. ποιῆσαι] ſubaudi ἡμᾶς.

50. παρασχόντες] aut in praeſenti leg. eſt παρέχοντες, aut ποιοῦντας in continenti, in accuſatiuo, pro ποιοῦντες in nominatiuo.

51. μέρος] imo vero τὸ μέρος. pro virili ſua. idem eſt atque κατὰ τὸ ἑαυτῶν μέρος, κατὰ δύναμιν.

52. ἀξιῶ δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo, ἄξιον δὲ. reſpondent enim haec praecedentibus, ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐν-

συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς παλαίδος ἐκπεπτωκότες, καὶ τὰς οὐσίας
36. ἀπολωλεκότες, ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε 53 δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ ἐκείνων ἀποδοῦναι. Ημεῖς τοίνυν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑ-
39. μᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ γὰρ περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἁπάντων.

θυμηθέντας, — μέρος· ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, etc. sic diſtinguendum poſt μέρος.

MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum.

53. εὔχεσθε] Potius ηὔχεσθε. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ariſtophanis Nicophemi filii publicantur bona. Comperiuntur opinione minora. Poſtulatur ideo qui orationem habet, Ariſtophani adfinitate coniunctiſſimus. Videtur acta fuiſſe haec cauſa circa ineuntem Olymp. XCVIII.

Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι, ἂν 6.
ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, ὃ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη ἔν, εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ, ὅτως 9.
ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν ἔν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσιν. αἰτήσομαι ἔν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥᾴδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, 12.
ὥσπερ τῶν κατηγόρων. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ

1. ὑπερ] υπο *Coisl.* Vtroque rectius περι. TAYLOR.

γὰρ ἐκ πολλῦ χρόνυ ἐπιβυλεύοντες [2], αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς
15. δ' ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέυς καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνυ μεγίστυ. εἰκὸς ἂν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογυμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παρα-
18. χρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι ὅτω φανερῶς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπυς ἐάλωσαν, ἡνίκα ἥδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' ἂν τοιαῦτα πολ-
21. λὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκύω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μήπω τὺς τῶν κατηγόρων λόγυς ἡγεῖσθαι πιστύς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκύω γὰρ ἔγωγε (καὶ ὑμῶν δὲ τὺς πολλὺς οἶμαι εἰδέναι,)
ὅτι [3] πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. μάλιστα δὲ
24. τῦτο ἔχοι [4] ἄν τις δεινότατον, ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ

2. ἐπιβυλεύοντες] *Andocides*, qui eodem prooemio vtitur *de Myſteriis*, habet επιβυλευσαντες. Noſter *de S. Oliua*, περὶ ὧν ὅτος επιβεβυλευκως ἦκει. TAYLOR.

3. ὅτι] Ακύω ſc. ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. Fando ergo illud *audiuit dici!* Rumor erat Calumniam eſſe in ciuitate rem longe teterrimam! Id non liquido adfirmare potuit, ſed accepit a viris auctoritate grauiſſimis! Profecto non ea vna abſurditas, neque ea leuicula, ſed multae, quibus hoc comma onuſtum eſt, certiſſimam lacunam indicant. TAYLOR.

4. ἔχοι ἄν τις δεινότατον ὅταν πολλοὶ etc.] *Stephanus*, δεινότατον εἰπειν, ὅταν etc. ſubtilius mendum ſubeſt. Lege: ἔχοι ἄν τις ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio

αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταξῶσιν. ὡς γὰρ ἐπιτοπολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σώζονται. πεπαυμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς, αὐτῶν ἀκροᾶσθε, καὶ τὰς ἐλέγχους ἤδη θέλοντες * ἀποδέχεσθαι[5]. ἐνθυμεῖσθε δ' ἂν, ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις[6] ὡς ἠδίκουν. ἀδεὶς γὰρ οὐδ' εἶδεν[7] ἐκείνους μετὰ τὴν σύλληψιν. οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν.

enim sequens non valida est, nisi ita legatur. Omissâ primâ literâ vocis ἰδεῖν, ex δεῖν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, *lubenter* et cum voluptate *admittitis*: vt Ioan. VIII, 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θελετε ποιεῖν, vltro, et *lubenter*, et cum voluptate et προθυμίᾳ *facitis*: cupitis facere: cupidi facitis. et VII, 17. ἐάν τις θελῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, maius aliquid intelligitur, quam *voluerit*: nempe, *cupiuerit*. et ita VI, 21. ἠθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· *lubenter eum acceperunt in nauigium*. MARKL.

Stephanus post δεινότατον addi vult εἰπεῖν. Taylor coniicit leg. esse τι in neutro, pro τις in masculino. Penes me vulgata bene habet. ἔχοι accipio hic loci pro ἡγοῖτο, quomodo Latini quoque *habere* pro *existimare* vsurpant.

5. ἀποδέχεσθαι] sic dedi de meo pro ἀποδέχεσθε vulgari.

6. ἐλεγχομένοις] Noui qui ἐλεγχόμενον praeferat. TAYLOR.

7. εἶδεν dedi pro vulgari ἴδεν. ne vidit quidem, nedum vt audiuerit causam suam dicentes, neque solummodo viuos eos nemo vidit, sed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad sepulturam necessariis tradita non sunt.

δωκαν· ἀλλ' ὅτω δεινὴ συμφορὰ [8] γεγένηται, ὥσε,
30. πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο [9] ἐσέρηνται· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· (οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι) πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ Αριστοφάνους. οὐδένα γὰρ ὅτ' ἰδίᾳ, ὅτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες, ἢ μόνον τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους [10] τοὺς
33. ἡμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς ἦν, ὑπὸ τοῦ πάππου [11] ἐκτραφῆναι, ἐν ὅτῳ δεινῷ [12] καθέστηκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐσερημένοι μὲν κηδεστῶν [13], ἐσερημένοι δὲ τῆς προικὸς [14], παιδάρια [15] δὲ τρία ἠναγκασμένοι
36. τρέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα, καὶ κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον, κτησάμε-

8. δεινὴ συμφορὰ] videtur articulus interponendus esse.

9. τοῦτο] scil. τοῦ ἰδεῖν τινα αὐτοὺς μετὰ τὴν σύληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα.

10. παρὰ τοὺς νόμους] quae leges vetabant, quemquam indicta causa condemnari et extremo supplicio affici. id quod in Nicophemo et Aristophane euenerat.

11. πάππου] Nicophemo, si nempe solus Aristophanes plexus fuisset.

12. δεινῷ] Auus enim orborum vna cum patre eadem clade perierat.

13. κηδεστῶν] socer et gener, sororumque mariti κηδεσταὶ appellantur. hic sunt Nicophemus et Aristophanes, ille pater Aristophanis, hic maritus sororis actoris.

14. προικὸς] quadraginta minis, quas soror actoris, nubens Aristophani, in domum eius intulerat.

15. παιδάρια] liberos, quos soror mea ex Aristophane peperit.

γοι ἐν τῷ δικαίῳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁ ἐμὸς πατὴρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν ἀνάλωσεν, ἢ εἰς αὑτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διπλάσια δὲ, ἃ νῦν ἔξιν ἡμῖν, ὡς ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις 39.
παρεγενόμην. μὴ οὖν προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τῷ εἰς αὑτὸν μὲν μικρὰ δαπανῶντος, ὑμῖν δὲ [16] πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν [17]· ἀλλ', ὅσοι [18] καὶ τὰ πατρῷα καὶ ἄν τι ποθὲν μὴ δῶσιν [19], εἰς τοὺς αἰσχί-

16. ὑμῖν δὲ πολλὰ etc.] Praecedit εἰς αὑτὸν μικρὰ δαπανῶντος· nonne hoc poſtulat εἰς ὑμᾶς δὲ πολλά? ſed verius puto deeſſe Participium χορηγοῦντος, vel tale quoddam, in hac parte ſententiae. MARKLAND.

17. ἐνιαυτόν] λείπειν videtur Scaligero poſt ἐνιαυτὸν, mihi fidem non facienti. TAYLOR.

Vtique deeſt προεικότος, aut εἰσενηνοχότος. niſi ſi ὑμῖν accipere velis pro εἰς ὑμᾶς. prout poteſt et ſolet accipi. tum nihil deerit. ego vero prius verius et potius habeo.

18. ἀλλ' ὅσοι] id eſt ἀλλὰ τούτων προκαταγινώσκετε ἀδικίαν, ὅσοι —

19. μὴ δῶσιν] Tot et ſimilibus quoque fere elementis conſtat λαβοῦσιν, quam certiſſimam lectionem propino eruditis. Diſtinguit inter bona paterna et quae alicunde obuenerunt, vt Legislator apud *Aeſch. c. Timarch.* Εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. Ποθὲν alicunde. Δρο. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; Χη. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρόση, ἄνθρακα ποθεν λαβοῦσα. Lucian. *Dial. Meretric.* p. 542. Memineris autem haec in *Aeſchinem Socraticum* dici, qui, vt conſtat ex fragmento *Lyſiae*, apud *Athen.* conſeruato, ſua omnia abligurierat bona: atque etiam qui has Ariſtophanis ſortunas, de quarum condicione hic agitur,

42. αἰσχίσας ἡδοναὶς εἰθισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν ἦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἣν ἔνιοι ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμου οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἐστιν ἐν τῇ πόλει [20], καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρ-

publicari impetrauit. Hoc conſtat ex *Harpocratione*. Vid. Fragmenta. TAYLOR.

καὶ ἄν τι ποθὲν μὴ δῶσιν,] Pro μὴ δῶσιν, quod nihil eſt, ſenſui optime conueniret λάβωσιν, *acceperint: qui ſolent turpiſſimis voluptatibus inſumere et paternas haereditates, et quicquid alicunde acceperint;* per legata ſcilicet et donationes. Demoſth. I. in Steph. ὅτε γάρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, ἔθ' εὕρες, ὅτε λαβων. ποθεν ἄλλοθεν ἦλθες ὡς ἡμᾶς. Suſpicor tamen literas μηδωσιν eſſe vltimam partem vocis alterius, nempe κληρονομησωσιν. Aeſchines contra Timarch. p. 5. εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. quae verba ſunt pars Legis Solonis, vnde probabile fit, Lyſiam quoque haec duo, τὰ πατρῷα, et τὰ κληρονομούμενα coniunxiſſe, quemadmodum in Legum Formulis ea coniuncta reperiebat. Idem Aeſchines in eadem Oratione p. 22. κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων· id eſt, ab amicis legata, vel donata. MARKL.

In illis corruptis μὴ δῶσιν latet aut κληρονομήσωσιν, quod Marklando quoque video in mentem veniſſe, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυνηθῶσι. Si quid vsquam, vnde vnde, quoquo modo acquirere potuerint.

20. ἐν τῇ πόλει] Malui abeſſe ἐν. Καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἐστι τῇ πόλει. *Pauxillulum nummorum, quod haec publicatio in aerarium retulit.* Infra Εἰ — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μη εγενετο τη πολει πραθέντων ἁπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου. TAYLOR.

ὑπαρχόντων, ῥᾳδίως γνώσεσθε, ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἐστι 153.1.
τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ
μηχανῇ μετ' εὐνοίας ἀκροασαμένους [22] ἡμῶν διὰ
τέλους, ὅ, τι ἂν ὑμῖν ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομί- 3.
ζητε [23] εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι. πρῶτον μὲν οὖν,
ᾧ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, διδάξω ὑμᾶς· στρα-
τηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον, τριηραρχή-
σαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγενημένος, ἐ-
δεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν [24] αὐτοῦντι τῷ υἱεῖ τῷ Νι- 6.
κοφή-

21. καὶ τοῦ ἀγῶνος etc.] Puto deesse ταῦτα: καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel, ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. *praesertim cum haec causa aduersus Publicum instituta sit.* quod et *Vanderheidius*, in sua Versione secutus est. MARKLAND.

22. δέομαι δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένων, ἡμῶν etc.] Notat *Stephanus* in MS. esse ἀκροασαμένους: quam Lysiae esse scripturam minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους etc. Nempe intelligendum est ὑμᾶς ante hos Accusatiuos: quasi scriptum esset, δέομαι δ' ὑμῶν, υμας ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. ὡδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι, ὑμᾶς ἐξαπατησαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι: id est, δεινὸν αὐτοῖς, αυτους ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ὠφελεῖσθαι. MARKLAND.

Dedi ἀκροασαμένους pro vulgari ἀκροασαμένων.

23. νομίζητε] sic dedi de meo pro vulgari νομίζηται.

24. τὴν ἀδελφὴν] τὴν ἐμὴν sc. quod tu restituas. Et modo pro υἱεῖ, quod nemo dixerit, υιει cum Scal. et Manuscripto *Cois'*. Orator *adu. Neaer.* Ομογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ· Καὶ ἔδωκεν Απολλοδώρῳ τῷ υιει τῷ ἐκείνου θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, ἀδελφὴν δὲ ἐμήν. TAYLOR.

κοφήμου. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτὸς [25] ὑπ' ἐκείνου [26] τε πεπισευμένους, γεγονότας τε ἐπιεικεῖς, * τῇ τε πόλει ἔν γε τῷ τότε χρόνῳ [27] ἀρέσκοντας, ἐπείσθη δῶναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· ἄλλως τε καὶ
9. ὑμῶν ὁσιοῦν ἂν ἐκείνοις [28] ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι. ἐπεὶ, ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα [29], ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην [30], τὴν ἐμὴν μητέρα
12. ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι [31] δὲ Ξενοφῶντος [32] ἦν

τὴν ἀδελφὴν] subaudi τὴν ἐμὴν. non patris mei ſororem, ſed meam.

25. αὐτὸς] Nicophemum et Ariſtophanem.

26. ἐκείνου] a Cronone puta.

27. ἐπιεικεῖς, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας] ſic de meo dedi. vulgati ſic dant. ἐπιεικεῖς τῇ πόλει, ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας. *commodos, et ciuitati tum quidem approbatos.* nam poſtmodum grauiter ab iis offenſa fuit ciuitas, vt tam ſaeuas ab iis poenas ſumeret.

28. ἐκείνοις] cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Ariſtophane filio, affinitatem contrahere.

29. οὐ χρημάτων ἕνεκα] ſubaudi τοῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἠξίωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῖς κηδεστὴς γίγνεσθαι.

30. ἄλλην] ſubaudi praeter eam, vnde natus ego ſum.

31. ὅτι] Lege αυτη. Ita ſ. c. *Alcib.* Οτι pro οὗτος. TAYLOR.

Bene habet vulgata, idem eſt ac ſi dixiſſet ἔγημεν αὐτὴν, οὐδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι' εὐγένειαν δὲ. ἦν γὰρ Ξενοφῶντος.

32. Ξενοφῶντος] Xenophontes pluris recenſet *Me-*

ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς ἐ μόνον ἰδίᾳ χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἠξίωσατε, ὡς ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς, θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπροίκους πάνυ πλουσίων, ἐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν κάκιον γεγονέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν 15. Φιλομήλῳ τῷ Παιανιεῖ, ὃν οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι, ἢ πλουσιώτερον· τὴν δὲ 32 b., πέντε γεγενη-

nag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic eſt ille, quem memorat *Thucyd.* II. 70. 79. quem imperatorio munere praeclare defunctum eſſe exinde diſcimus. Τὸ ὃς ergo referendum eſt omnino non ad Euripidem perſonam viciniorem, ſed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuiſſe contendit *Barneſius*, cui tamen aegre adſentior. TAYLOR.

32 b. τὴν δὲ κ. τ. λ.] Deeſt nomen viri et apponenda eſt nota hiatus ſic, τὴν δὲ * * πέντε γεγενημένῳ. Ex poſterioribus autem videtur debere poni ſic: τὴν δὲ Αριστοφάνει πέντε γεγενημένῳ. *Ariſtophani in paupertatem delapſo.* PALMER.

Peritus rerum aeſtimator facile videbit, mihi, dum in his notis *Palmerium* a tergo ſequor, aliud negotium imponi praeter id, quod, vbi *Lyſiam* recudendum ſumpſi, ſolum dari credidi. Iam ſi illi auſcultaueris, ita ſcripſiſſe exiſtimabitur *Lyſias*. Τὴν μὲν Φιλομήλῳ — τὴν δὲ Αριστοφάνει πέντε γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυρρινουσίῳ, ἐπιδοὺς τεττεράκοντα μνᾶς, καὶ Αριστοφάνει τὸ ἴσον. Quo quid abſurdius excogitari poſſit? Quid igitur agendum eſt? Homo duas filias (nam duas ſolum domi habebat, vt liquet, τοῖν θυγατέροιν enim dicetur modo) elocat vnam Philomelo, alteram Phaedro fratris filio, vt lege potuit. Dos erat XL. Minae. Phaedro autem, vt videtur, emor-

γεγενημένῳ, ἀ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ
18. ὄντι Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδὺς τετταράκοντα μνᾶς 33, καὶ Αρισοφάνει, τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις, ἐμοὶ 33 b. πολλὴν ἐξὸν πάνυ προῖκα λαβεῖν, ἐλάττω συνεβάλευσεν· ὥστε εὖ εἰδέναι, ὅτι κηδεσαῖς χρησοίμην κοσμίοις καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν
21. Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Αλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ελλησπόντῳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγημε, ταῖν τε θυγατέρ-
ροιν

tuo, eius viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Ariſtophani nuptum dedit. Τὴν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, ἀ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ ὄντι, Φαίδρῳ Μυῤῥινουσίῳ, ἐπιδὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Αρισοφάνει τὸ ἴσον. Ecce verbum vnum non inferciui: literulam vnam non ſollicitaui. TAYLOR.

Verti ego, ac ſi exaratum ſic fuiſſet οὐ διὰ κακίαν δὲ, (ſcil. πένητι γεγενημένῳ) pauperi quidem facto, non tamen turpibus de cauſis. Iam addit cauſam, quare pater huic Phaedro ſuam filiam in matrimonium collocarit. ἀδελφιδῷ ὄντι, quoniam is e fratre ſuo nepos eſſet. Iam nomen et tribum indicat. Φαίδρῳ τῷ μυῤῥινουσίῳ.

33. μνᾶς, καὶ] videtur ἂς interponendum. nam τὸ ἴσον accipio aduerbialiter pro ἐξ ἴσου, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocauit, primum Phaedro, deinde, Ariſtophani, Nicophemi filio, ſiue quod prior maritus, Phaeder, viuis exceſſiſſet, ſiue quod neceſſe habuiſſet vxorem viuus a ſe dimittere, ob aliam diuitem ἐπίκληρον, quae ei ducenda obtigiſſet, ſiue quacunque alia de cauſa.

33 b. ἐμοὶ] malim κἄμοι.

ρον [34] πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς ἂν εἰκὸς περὶ τούτου πιστεύειν, 24. ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις [35] κηδεστὴς ἐγένετο; ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα, ὅτι πολλοῖς [36] ἂν μᾶλλον ἐχρῆτο, ἢ τῷ ἐμῷ πατρὶ, ῥᾴδιον γνῶναι. ἥ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος, ἥ τε φύσις ἔτι πλέον. ἐκείνῳ [37] μὲν γὰρ ἦν [38] 27. τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. Ἀριστοφάνης δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον, ἀνήλωσεν [39] ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ, ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν, ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γὰρ, βουλο- 30. μένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ᾤχετο ὑποσὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου [40], φίλου ὄντος καὶ ξένου,

34. τῶν τε θυγατέροιν] copulam τε interpoſui, qua vulgatae carent.

35. τούτοις] Nicophemo et Ariſtophani.

36. πολλοῖς] Potius ἄλλοις. TAYLOR.

Mutandum ſi quid eſt, potius vtrumque copulemus, vt legatur πολλοῖς ἄλλοις μᾶλλον, omiſſo ἂν hic loci inutili. et neſcio, an ἄλλοις in ἂν lateat.

37. ἐκείνῳ κ. τ. λ.] Si deſit, quod quidem ſuſpicor, tu ita reſtituas ad normam Attice loquendi, ἐκείνῳ μὲν γὰρ ικανον ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. TAYLOR.

ἐκείνῳ] patri meo puta.

38. γὰρ ἦν] interponendum videtur προσφιλὲς, aut ἥδιον, aut ἱκανὸν, aut πρᾶγου, aut διὰ σπουδῆς, aut tale quid aliud.

39. ἀνήλωσεν] ſubaudi εἰς ταῦτα.

40. Εὐνόμου καὶ Λυσίου] F. Εὐνόμου του Λυσίου. Monui alibi. TAYLOR.

ξένῳ, τὸ πλῆθος [41] τὸ ὑμέτερον πλεῖσα ἀγαθὰ πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν ἐν Πειραιεῖ τῶν
33. παραγενομένων [42]. ἦσαν δ' ἐλπίδες τῷ πλῷ, πεῖσαι Διονύσιον, κηδεστὴν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρᾳ, πολέμιον δὲ Λακεδαιμονίοις, Φιλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τῶν πολεμίων, καὶ
36. ἔπεισαν Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις, ἃς ἐτύγχανε παρεσκευάσατο, Λακεδαιμονίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον [43] ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν, οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων [44]· ὑμεῖς δὲ τριήρεις
39. αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἆλλα ἐψηφίσασθε, ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον [45] ἠπόρουν. ὀλίγα μὲν γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν. οὐ γὰρ μόνον εἰς τὰς ναῦς [46], ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμισθώσαντο, καὶ ὅπλα ἐπρίαντο. Ἀριστοφάνης δ' ἓν
42. τῶν χρημάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπειθε [47] δεόμενος, καὶ ἐγγυώμενος, καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ ὁμοπατρίῳ

41. τὸ πλῆθος] malim καὶ τὸ πλῆθος aut τό τε πλ.

42. παραγενομένων] ſcil. τῷ Λυσίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος εὖ ποιοῦντι. orator hic ipſe ſibi teſtatur.

43. ἦκον] e Cypro huc Athenas.

44. σπεύδων] ſubaudi ὑπὲρ αὐτῶν.

45. εἰς τὸν ἀπόστολον] ad comparandum milites claſſiarios et remiges.

46. εἰς τὰς ναῦς] ſubaudi a communi προσεδεήθησαν πολλῶν χρημάτων. videtur tamen potius deeſſe ἐπιβάτας poſt μόνον. non ſolum milites claſſiarios conducebant pacta mercede.

47. ἔπειθε] ſc. παρέχειν.

τρίᾳ ἀποκειμένας παρ' αὐτῷ τεσσαράκοντα μνᾶς, εἰπὼν [48], κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ ἦ ἀνήγετο, εἰσελθὼν ὡς [49] τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἐκέ- 154.1
λευσε χρῆσαι ὅ, τι εἴη ἀργύριον. προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ. ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρή- 3.
σατο. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Φιλότι-
μον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἡκόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ πα-

48. εἰπὼν] Neſcio, quo errore λαβων in εἰπὼν deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν eſt enim quodammodo vox *uſuraria*, et de mutuum *ſumente* proprie dicitur. Noſter exigua intercapedine ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβων κατεχρησατο. Et deinde, ἑπτὰ μνᾶς ἃς ὤχετο λαβων παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Xenoph. *Memorab.* l. 2. πρότερον ἄν τις μοι δοκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν εὑρεῖν, ἢ δανειζομενος λαβειν. Demoſth. *c. Aphob. I.* Τὴν μὲν τοίνυν προῖκα τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε λαβων. Et poſtea, paucis interiectis, ταῦτα μὲν ἔτως ὑμῖν ἐπιδείκνυμι λαβοντα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων ἐναντίον τούτων. Huc adludit *Dionyſ. Halicarn.* π. Συνθεσ. ὀνομάτ. §. 3. Διὰ τῶν εἰτελεσάτων — ὀνομάτων πέπλεκται πᾶσα ἡ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργὸς — καὶ πᾶς ὁ μηδεμίαν ὥραν τοῦ λέγειν εὖ ποιούμενος ἐξ ἑτοίμου λαβων εχρησατο. TAYLOR.

τεσσαράκοντα μνᾶς ειπων, κατεχρήσατο.] Opinor, λαβων. ſic paulo poſt: ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβων, κατεχρήσατο. et infra, de hac re: ἑπτὰ μνᾶς ἃς ὤχετο λαβων παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Mox, pro εἰς τὸν πατέρα, *Stephani* MS. ὡς: recte. M.

Cum prius hac de re ad fratrem retuliſſet, eiusque conſenſum impetraſſet.

49. ὡς] ſic dedi pro vulgari εἰς. Conf. paulo poſt πλεῖν ὡς Εὐαγόραν.

πατρὸς, μηδὲν ἀποῤῥήσειν[50] ἐκ Κύπρου, ἠρημένον δὲ πρεσβευτὴν, καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑ-
6. πολείπεσθαι ἄν τι τῶν ὄντων; ἀλλ' ἐχὶ ὧν ἦν δυνατὸς[51], πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ[52] τε, καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστιν ἀληθῆ, κάλει μοι Εὔνομον. ΜΑΡΤΥΡΕΣ[53].

50. ἀποῤῥήσειν] Sic vulg. Reſcribe εὐποῤῥησειν. Quas voces, cum ſimiliter fere in Manuſcriptis exarentur, miror ab imperitis exſcriptoribus non ſaepius confundi. Vid. *Canter. de ratione emendandi Graecos auctores.* TAYL.

μηδὲν ἀποῤῥήσειν ἐκ Κύπρου,] Potius μηδενὸς ἀποῤῥήσειν ἐν Κύπρῳ, *nihil illi defuturum in Cypro*, id eſt, ἐπειδὰν εἰς Κύπρον ἀφίκοντο, vt infra loquitur. ſic mox, ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημάτων ἐν πάσῃ τῇ ἠπείρῳ. MARKL.

Reuocaui lectionem vetuſtam ἀποῤῥήσειν, pro qua Taylor εὐποῤῥήσειν ſuffecerat. verum ἐκ κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quae vocabula bene ſi habent, loco videntur noh ſuo ſtare, ſed pone παρὰ τοῦ πατρὸς collocanda eſſe. literae cum crebrae ad Ariſtophanem ab ipſius patre Nicophemo venirent, quibus certior fiebat, illuc, in Cyprum, ſi veniſſet, nihil ipſi defuturum eſſe. De μηδενὸς cum Marklando facio.

51. ἀλλ' ἐκ εἴην, κ. τ. λ.] Corrupte haec, ſed corruptius adhuc *Ald.* ἀλλ' ἐκ εἶον ἦν δυνατὸς. Vidit Scal. ἀλλ' ἐχ ων ην δυνατὸς κ. τ. λ. TAYLOR.

ἀλλ' ἐκ εἴην δυνατὸς πάντα παρασχόντα etc.] Forte, ἀλλ' ἐκ ἂν εἴη δυνατὸν, vel ſi retineas δυνατὸς, ſcribendum παρασχών. MARKLAND.

Dedi partim de meo, partim ſecundum Scaligerum, partim ex Aldina reuocaui ἀλλ' ἐχὶ ὧν ἦν δυνατὸς.

52. ἐκείνῳ] Euagorae puta.

53. κάλει μοι Εὔνομον. μαρτυρες. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε,] Satis abſurde. quomodo enim *Teſtes*, quum

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκήκοετε, ὃ μόνον ὅτι ἐχρήσαντο [54] ἐκείνῳ δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν. ἐκομίσθη γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους [55]. ῥᾴδιον μὲν ἂν ἐκ τῶν εἰρημένων γνῶναι, ὅτι, τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων, ἀδενὸς ἂν ἐφείσατο τῶν ἑαυτῷ. ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον. Δῆμος γὰρ ὁ Πυριλαμπῆς, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μὲ προσελθεῖν [56] αὐτῷ, λέγων, ὅτι ἔλαβε σύμβολον [57] παρὰ βα-

vnus tantum Eunomus citetur? Lego: *κάλει μοι Ευνομον καὶ Λυσίαν. μαρτυρες. τῶν* etc. nimirum hi ſunt, quos ſupra coniunxit, *ὑποσὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. Lyſias* omittebatur, opinor, quia Scribis abſurdum videbatur aliquem iubere *ſeipſum* appellari: non reputantibus, hanc Orationem non ab *ipſo* Lyſia, ſed ab *Ariſtophane* quodam dictam fuiſſe. Huiuſmodi errorem, mirandum ſane in Viro tam erudito et diligenti, admiſit *Schottus* in Praefatiuncula ſua ad has Orationes. MARKLAND.

54. *ἐχρήσαντο*] imo vero *ἔχρησαν τὸ* duobus diuiſis vocabulis leg. iisque addendum voc. *ἀργύριον*. vt ſit *ἔχρησαν τὸ ἀργύριον, ἐκείνῳ δεηθέντος. Se*, teſtes, *mutuo dediſſe aes* (cuius nempe ſumma illis a teſtibus edita fuerat) *illo*, Ariſtophane puta, *rogante.*

55. *ἐπὶ τῆς τριήρους*] triremis illa deſignatur publica ciuitatis Athenienſis, quae Ariſtophanem, vt legatum reipublicae ad Euagoram, illuc peruexerat. illa igitur triremis, cum e Cypro Athenas rediſſet, attulerat quoque aes ab Ariſtophane Athenis ab amicis mutuo ſumtum pro legatis e Cypro Athenas miſſis. et ſic creditores aes ſuum recuperauerant.

56. *προσελθεῖν αὐτῷ*] ſubaudi *ἐμὲ*. Ad Ariſtophanem redit *αὐτῷ*.

57. *σύμβολον φιάλης χρυσῆς*] Si haec vera ſit ſcri-

ρὰ βασιλέως τῦ μεγάλυ φιάλης μὲν [58] χρυσῆς, ὡς

ptura, et non legendum φιάλην χρυσῆν, egregie illuſtrat locutionem Matthaei XXIV, 30. τὸ σημεῖον τῦ υἱῦ τῦ ἀνθρώπυ, *ſignum filii hominis*, id eſt, *ſignum, quod eſt filius hominis:* Genitiuus pro Nominatiuo appoſitiuo. Sic XII, 29. τὸ σημεῖον Ιωνᾶ, *ſignum Ionae*, pro *ſignum Ionas*, vel, *quod eſt Ionas*. Actor. IV, 22. τό σημεῖον τῦτο τῆς ἰάσεως, id eſt, ἡ ἴασις. 2 Cor. I, 22. et V, 5. δὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα τῦ πνεύματος· id eſt, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV, 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίυ ἀκαθάρτυ· hoc eſt ἔχων πνεῦμα δαιμόνιον ἀκάθαρτον. vox enim πνεῦμα per ſe ſaepe denotat *ſpiritum malum* Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, id eſt, περιτομὴν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, vt non male, ita nec recte iſto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI, 13. *quies*, vel *ſopor ille, qui eſt ſomnus*. eſt enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Iſta ſine Hoc obtingere aegroto potuit, quemadmodum *ſopor* ſine *ſomno*. non recte igitur puto *Vulgat.* vertere, *de dormitione ſomni*. hoc enim eſſet *de ſomno ſomni*. Ita Aeſchines contra Timarch. p. 26. οἱ τὸν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, pro τὺς νόμυς: *depoſitum, quod eſt Leges*. Sic et Thucydides III, 45. θανάτυ ζημία πρόκειται, pro θάνατος: *poena, quae eſt mors*. MARKL.

58. μὲν aut delendum eſt, aut cum μιᾶς mutandum, aut, ſi mauis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης eſt φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ εἶναι σύμβολον. Perſiae rex Graecorum iis, quibus vti vellet pro agentibus in rebus ſuis, dare ſolebat eiusmodi teſſeras, phialas vel pateras e. c. aureas, aut annulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferrent, fidem inuenirent apud eos, quibuscum aliquid in cauſa regia agerent. Sed rex Perſiae tum ſocius erat Euagorae. Confer. Epiſtola 12. Aeſchinis.

Ἀριστοφάνην [59] λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ᾽ αὐτῇ, ἃς ἔχοι [60] ἀναλίσκειν εἰς τὰς τριηραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, λύσασθαι, ἀποδοὺς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων [61] εὐπορήσειν, διὰ τὸ σύμβολον, ἐν πάσῃ τῇ ἠπεί-

59. ὡς Ἀριστοφάνην] Nonnulla hic, quae omitti videntur, locum turbant. TAYLOR.

ὡς Ἀριστοφάνην λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ᾽ αὐτῇ] Male λαβεῖν: non enim *accipere* Ariſtophanem, ſed *dare* hanc pecuniam, voluit Demus. Lego, βαλεῖν: *deponere*, tradere. *ponere* Horatius: *Quaerit Kalendis ponere. committere* Vet. Interpres Matt. XXV. 27. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· *oportuit ergo te* COMMITTERE *pecuniam meam numulariis*: pro *commiſiſſe*. Diog. Laertius, Socrate: τιθέντα γοῦν τὸ βαλλόμενον, κέρμα ἀθροίζειν· εἶτ᾽ ἀναλώσαντα, πάλιν τιθέναι. Iſocrates in Amart. συμβάλλειν hoc vocat: et opponit τῷ λαμβάνειν. Καὶ ὅτε, ἃ οὐκ ἔλαβεν, ἀποτίνειν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἃ μὴ συνεβαλεν, ἤλπιζε πράξασθαι; Vſitatiſſimum eſt καταβάλλειν. MARKL.

Poſt λαβεῖν deeſſe videtur δανείσαντα, vt Ariſtophanes illam pateram ſibi tantiſper ſeruaret (donec nempe relueretur) vbi pro ea mutuo dediſſet Demo ſedecim minas. pro quibus XVI. minis ſe, Demum, illi, Ariſtophani, ſpondere refundendas XX. minas, vbi in Cyprum appuliſſet.

60. ἃς ἔχοι] id eſt ὅπως δύναιτο αὐτὰς. *quo poſſet* (Demus puta) *eas inſumere in munia trierarchalia.*

61. χρημάτων] malim καὶ praeponi. Se in copiis fore bonorum, cum aliorum, tum pecuniarum quoque. ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non ſunt ſola bona. propterea diſtinguit inter bona

ἠπείρῳ. Αρισοφάνης τοίνυν ἀκόων μὲν ταῦτα Δήμυ, δεομένυ δέ μυ [61 b.] μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον [62],
18. τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον λήψεσθαι· ὐκ ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανῆσθαι τοῖς ξένοις ἄλλοθεν· ἐπειδὴ ἥδισ' ἀνθρώπων [63], ἄγειν τε εὐθὺς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον, καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν. ἃ ἐδεόμεθα. ὡς δὲ ταῦτ' ἐσιν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξο-
21. μαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οτι μὲν τοίνυν ὐ κατέλιπεν Αρισοφάνης ἀργύριον, ὐδὲ χρυσίον, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων. χαλκώματα δὲ σύμμικτα [64] ὐ πολλὰ ἐκέκτητο. ἀλλὰ καὶ ὅθ' εἰσία τὺς παρ' Εὐαγόρυ πρεσβεύοντας, αἰ-
24. τησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν [65]. Ισως ἐνίοις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, δο-

alius generis, et inter *χρήματα*, quo nomine praecipue praesens pecunia, sed et alia pretiosa, mundus, argentum factum, vestis, supellex, comprehenduntur.

61 b. *δεομένυ δέ μυ*] non damnabo quidem, suspicor tamen a Lysia scriptum esse *δεομένου δι' ἐμοῦ. per me rogante.*

62. *μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον,*] Interpres: *quod et pecuniam recepturus esset:* ad sensum bene. sed dubito an *ἄξειν* idem sit, quod *κομίσεσθαι*: saltem in scriptore prosaïco. MARKLAND.

ἄγειν χρυσίον habere, et secum, quoque eat, ducere vas aureum.

63. *ἥδισ' ἀνθρώπων ἄγειν τε — καὶ χαρίσασθαι* etc.] Deesse videtur *ἂν*: nisi legas *ἄξειν* et *χαρίσεσθαι*. MARKLAND.

64. *σύμμικτα*] nulla arte facta, nullo delectu conquisita, vulgaria, triuialia.

κεῖ ὀλίγα εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ [66] Αριστοφάνει πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι, γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον μικρὸν 27. Ραμνοῦντι. ἐγένετο δὲ ναυμαχία [67] ἐπ' Εὐβούλου [67 b]. ἄρχοντος. ἐν ὧν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχούσης οὐσίας [68], χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικα-

σαὶ,

65. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.] Poſthaec verba ſequebatur *Indiculus* vel *Inuentarium* rerum Ariſtophanis, quae poſt mortem eius in domo inueniebantur. hoc perlecto pergit Orator, Ισως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφήμῳ. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικῆσαι, intellecto τῷ, κατὰ: idem quod ναυμαχίᾳ νικῆσαι, Aeſchines κατὰ Κτησιφ. p. 85. ὅτε Αθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλιν ἐνίκησαν. ſic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem p. 79. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demoſthenem Orat. contra Ariſtocratem. MARKLAND.

Poſt ὑμῖν vtique deeſt titulus, ſiue is eſt ἀνάγνωσις, ſiue κατάλογος χαλκωμάτων, ſiue χαλκώματα, ſiue ἀπόφανσις ἐπίπλων.

66. πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] quatuor haec vocabula inducenda videntur.

67. ναυμαχίᾳ] lege cum articulo ἡ ναυμαχίᾳ.

67 b. Εὐβούλου] Alii appellant Εὐβουλίδου. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. *Pauſan. Attic.* c. 1. *Plutarch.* in *Lyſandro*, alioſque. TAYLOR.

68. μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας] *Schottus* οὐσίας: optime. Deinde ſcribe, ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, non αὐτοῦ. MARKLAND.

Dedi οὐσίας pro vulgari αἰτίας.

σαι, τραγῳδοῖς τε * δὶς χορηγῆσαι [69] ὑπὲρ αὐτῦ
30. τε καὶ τῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρ-
χῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν
τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τρια-
κόσια πλέθρα κτήσασθαι· ἔτι δὲ πρὸς τύτοις οἴε-
σθαι [70] χρῆναι ἔπιπλα πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ'
33. ὐδὲ οἱ πάλαι πλύσιοι δοκῦντες εἶναι [71], ἄξιον λόγυ
ἔχριεν ἐξενεγκεῖν. ἐνίοτε γὰρ ὐκ ἔστιν, ὐδ' ἐάν
τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι τοιαῦτα, ἃ κτησα-
μένῳ [72] εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡδονὴν ἂν παρέχοι.

Rr 5 ἀλλὰ

69. δὶς χορηγῆσαι] ſic dedi de meo, duobus vocabulis, pro vno vulgari διαχορηγῆσαι. Bis Choregus fuit Ariſtophanes, ſemel pro ſe, iterum pro patre, vt e p. 155. 33. conſtat.

70. οἴεσθαι] ſubaudi τινας ὑμῶν, aut ὑμᾶς. aptus eſt hic infinitiuus ab illo ſuperiori χαλεπὸν. quam durum hoc mihi accidit, vt οἴεσθε in ſecunda perſona plur. malim. *exiſtimatis* oportere hunc Ariſtophanem. nam in χρῆναι ſubauditur τοῦτον.

71. ἀλλ' ὐδὲ οἱ πάλαι πλύσιοι δοκῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου etc.] Poſt vocem εἶναι Aſteriſcum poni debere puto. manifeſtus enim eſt defectus in connexu. Quae ſequuntur ita lego et diſtinguo: ἐνίοτε γὰρ ὐκ ἔστιν, ὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ etc. Vulgo deeſt ἄ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, *non potes emere*, non poſſunt emi *talia*, *quae* etc. Mox recte *Stephanus*, ἀλλὰ τόδε σκοπεῖτε· τῶν ἄλλων etc. MARKL.

Ad ἄξιον λόγου ſubauditur πλῆθος ἐπίπλων aut χαλκωμάτων.

72. κτησαμένῳ] Lege Ενίοτε γὰρ ὐκ ἔστιν, ὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι, τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ, κ. τ. λ. TAYLOR.

ἀλλὰ τόδε [73] σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν [74]· ἡμεῖς δὲ, ἤδη δεδημευμένων, καὶ ἐξεληλυθυίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, φύλακας κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ [75] οἰκίᾳ· ἵνα μήτε θυρώματα, μήτε ἀγγεῖα, μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπόλοιτο.

Addidi ἃ, quod vulgatis deeſt.

73. τόδε] ſic dedi pro vulgari τότε.

74. ἀπεσπάσθησαν] Ratiocinatur ſic, praefectis aerarii iniquitatem exprobrans. Aliorum, ait, proſcriptorum bona cum ſub haſta veneunt, non ſupellex tantum omnis, ſed ipſae adeo fores veneunt, quo domus ipſae corruptae minoris veneunt. et vel ſic tamen multo minus illinc redit ad aerarium, quam e bonis Ariſtophanis rediit, cuius domum cuſtodiendo cauimus, quominus corrumperetur. Et tamen pauxillum viſum fuit aerario id, quod e bonis Ariſtophanis rediit; quamquam aequo fert animo, ex aliorum bonis, etiam amplioribus, venditis ad ſe minus redire.

75. ἐμῇ deleri vult Taylor. Sed fallitur. bene habet. hic enim eſt cardo totius cauſae, vtrius illa domus de iure ſit, actoris, an aerarii; in proſcriptis haberi debeat, necne. Suam eſſe ait actor, quod ſuper ea domo, quae Ariſtophani quinquaginta minis conſtitiſſet, ſibi plus quam tantundem debeatur. Debebat nempe Ariſtophanes actori 1. quadraginta minas, dotem vxoris. 2. ſeptem minas ab actoris patre Ariſtophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. foenus illarum ſeptem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Ariſtophanis vxori a marito pro hypotheca fuerat aſſignata, vel oppoſita; et frater mulieris viduae erat, vbi pater deeſſet, eius κύριος ſeu curator.

39. λοιτο. Ἔπιπλα δὲ ἀπεφαίνοντο[76] πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν, ὅσα ὐδενὸς πώποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ πρότερον πρὸς τὺς συνδίκυς[77] καὶ νῦν ἐθέλομεν πίσιν δοῦναι, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώ-
ποις, μὴ ἔχειν τῶν Αρισοφάνυς χρημάτων· ὀφεί-
42. λεσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἑπτὰ μνᾶς, ἃς ὤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν ὦν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ' αὐ-
τῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τἀκείνων[78] ἔχειν; ὃ δὲ[79] πάντων δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παι-
155. 1. δία ἔχυσαν πολλὰ, καὶ ταῦτα τρέφειν, μηδ' αὐ-
τὺς ἔχοντας μηδὲν, ἐὰν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε. Φέρε πρὸς θεῶν ὀλυμπίων. ὅτω γὰρ σκοπεῖτε, ὦ
3. δικασαί· εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δὺς Τιμοθέῳ τῷ Κόνω-
νος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν, καὶ ἐκείνυ ἀπο-
δημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένυ ἐδημεύθη ἡ ὐ-
σία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἁπάντων τέτ-

76. ἀπεφαίνοντο] scil. οἱ ἄρχοντες, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a scribis suis consignari curassent, aerario inferendas exhibuerunt. Verum, ni fallor, actiuum in hac significatione vsitatius est, quam medium.

77. συνδίκυς] subaudi τοῦ δήμου. *aduocatos populi*, aut τοῦ δημοσίυ *aduocatos aerarii*, qui fisci causas agerent contra priuatos cum populo super bonis proscriptis litigantes.

78. τἀκείνων] Nicophemi puta et Aristophanis.

79. ὃ δὲ πάντων δεινότατον] subaudi ἐστὶν. alias vsitatius est τὸ δὲ π. δ. subaudi ὅπως εἴπω, vel potius σκοπεῖτε πόσον ἐστὶν. nam alias insequentes infinitiui ὑποδέξασθαι et τρέφειν natabunt, fulcro carentes.

τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, * διὰ τοῦτ' ἂν [80] ἠξιοῦτε τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας [81] ἀπολέσθαι, ὅτι δ. ἀδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ * μὴν τοῦτον [82] πάντες ἐπίσασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιοῦντα ὅ, τι ἐκεῖνος προσάττοι. τῶν δὴ ὠφελειῶν Κόνωνα εἰ-

να εἰ-

80. διὰ τοῦτο] sic vulg. Steph. Διὰ τουτο (quae est etiam lectio Cod. *Coisl.*) ἠξιου τοὺς παιδας ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι; tu autem hoc pacto, haud paulo melius. Διὰ τοῦτο ἠξιοῦτε τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι; vt modo. Τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; TAYLOR.

διὰ τοῦτο ἠξίουν τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι] *Stephanus:* διὰ τοῦτο ἠξίου τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ etc. vel, ἠξίου τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι. Recte διὰ τοῦτο, *propterea:* quod infra est ἕνεκα τούτου. Pro ἠξίουν forte ἠξίου ἄν: vel, quod rectius puto, ἠξιοῦτε, propter ὑμῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου etc. quibus ambobus locis videtur deesse ἄν. Deinde, mihi videtur excidisse τοὺς οἰκείους ante ἐκείνου: τοὺς οἰκείους τοὺς ἐκείνου, καὶ τοὺς προσήκοντας etc. vt apud Isaeum. Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οἰκειοι καὶ οἱ προσηκοντες οἱ τούτων etc. MARKLAND.

Dedi διὰ ταῦτ' ἂν ἠξιοῦτε. vulgatam ἠξίουν si qui defendant, necesse iis erit subaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι.

81. τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente.

82. ἀλλὰ μὴν τούτοιν] sic dedi de meo, pro vulgari ἀλλὰ μὲν τοῦτον. Dualis τούτοιν redit ad Nicophemum et Cononem.

9. γα εἰκὸς πολλοσὸν μέρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι· ὥς᾽ εἰ * οἴονται [83] πολλὰ γενέσθαι Νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται οὐδὲν πώποτε διενεχθέντες. ὥς᾽ εἰ-
12. κὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων ταὐτὰ γνῶναι [84]. ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἑκάτερον καταλιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρ᾽ αὐτοῖς ἔχειν. ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν Κύπρῳ, καὶ γυνή· Νικοφήμῳ δὲ, γυνὴ καὶ θυγάτηρ. ἡγοῦντο δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ ὅμως [85] σφίσιν εἶναι, ἴσα
15. [ὥσπερ] [86] καὶ τὰ ἐνθάδε. πρὸς δὲ τούτοις [87] ἐνθυμεῖσθε,

83. οἴονται] sic dedi de mea coniectura, quam postmodum confirmauit Vindobonensis codex, pro vulgari οἷόν τε. *Si aduersarii nostri existimant*, quaestores puta et Syndici aerarii.

84. ταῦτα γνῶναι. ἱκανοὶ μὲν ἐνθάδε etc.] Distinguo et lego: ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε etc. *adeo vt verosimile sit eos de facultatibus quoque suis eodem modo statuisse*; nempe, *vt vterque eorum filio suo relinqueret hic* (Athenis) *quod satis esset, caetera vero apud se* Cypri *retineret:* scribendum enim παρ᾽ αὐτοῖς, non αὐτοῖς. Mox, pro εἰ δημεύσητε. quae sequuntur, ἐλάττω ἐὰν etc. emendauit *Stephanus.* MARKLAND.

Dedi ἱκανὰ pro vulgari ἱκανοὶ, item ταὐτὰ pro ταῦτα.

85. ὅμως] nihilominus quamuis hic Athenis agerent. nisi si ὁμοίως legere malis. sed tum ἴσα sit delendum.

86. ἴσα ὥσπερ καὶ] mediam voiem, vt primae aequipollentem, vncis inclusi.

87. πρὸς δὲ τούτοις] ratiocinatur sic. sed fingamus, Cononem et Nicophemum non ita cogitasse, h. e. non existimasse, bona, tam quae Athenis haberent, quam

μεῖσθε, ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος [88], ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ διένεμεν, ἂν ἐλάχιστα ἂν αὐτῷ ὑπέλιπε. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες χρήματα μᾶλλον, ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορροῦντες. νῦν τοί- 18.
νυν εἰ * δημεύσαιτε [89] τὰ τοῦ Τιμοθέου, (ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μή τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει) ἐλάττω ἐὰν ἐξ αὐτῶν λάβοιτ', ἢ [90] ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται· τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; 21.
ἀλλ' ἂν εἰκός, ὦ ἄνδρες δικασταί· ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος [91] καὶ αἱ διαθῆκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, σαφῶς

quae in inſula, ſua eſſe, ſed bona diſtribuere inter liberos voluiſſe, adhuc ſe viuis.

88. *μὴ κτησάμενος*] de bonis a ſe partis videtur pater iure paulum maiore ſtatuere pro arbitrio poſſe, quam de patrimonio, quod neceſſario debet, vt ipſe acceperat, ita liberis transmittere. Verumtamen huius ipſius patrimonii partem non minimam ipſe ſibi ſit reſeruaturus, etiamſi ſuperſtes adhuc bona inter liberos diſtribuat.

89. *δημεύσαιτε*] ſic dedi de meo, pro vulgari *δημεύσετε*.

90. *ἐλάττα ἐὰν*] „Haec turbata ſunt et diuulſa. Lego, *ἐὰν ἐλάττω ἐξ αὐτῶν λαβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους.*" Palmer. Quemadmodum fere correxerat Steph. TAYLOR.

Dedi ad meitem virorum doctorum *λάβοιτ' ἢ* pro vulgari *λάβοι τἠν* — Pro *ἐλάττω* malim *εἴτ' ἐλάττω*. Perinde eſt, ſue *ἐὰν* pro *εἰ* quaſi iterato, ſiue pro *ἂν* accipias.

91. *ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος* etc.] Non video, quid

σαφῶς ἐδήλωσαν, ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾷ
24. καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα [92], καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς, πεντακισχιλίους στατῆρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμάς· τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεῖ
27. κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων δὲ κεφάλαιον γίγνεται [93] περὶ τετταράκοντα [94] τάλαντα. καὶ

probaturum sit istud Rationale γὰρ. Lego, ὁ γοῦν Κόνωνος θάνατος etc. positâ plenâ distinctione post vocem δικασταὶ. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminit Isocrates ad Philipp. m. p. 185. MARKLAND.

92. ἀναθήματα] conueniunt cum legatis, quae nostri homines fortunati vita excedentes piis sic dictis causis consecrant. Legabat hanc aeris summam Conon aerario gemino, alteri Mineruae Athenis, alteri Apollinis apud Delphos, vt sacra inde fierent, pontificesque atque aeditui et pauperes inde alerentur.

93. κεφάλαιόν τι γίγνεται] sic ambulat in vulgatis libris. ego τι vt e proxima syllaba prima vocabuli γίγνεται natum expunxi. vulgata si seruatur, sic erit interpungendum κεφάλαιον τὶ γίγνεται; vt sit interrogatio. *Summa quaenam exsistit?* respondet περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arcessita et vi caritura. quare malui τι tollere.

94. τετταράκοντα] Mehercule si computum recte iniuero, eam summam totis XV talentis non adtin-

τα. καὶ ἑδενὶ [95] οἷόν τε εἰπεῖν, ὅτι διηρπάσθη, ἢ ὡς ὁ δικαίως ἀπεφάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν [96], εὖ φρονῶν ἤσθετο. καί μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

git. Aut igitur excidit aliquod legatum, aut numeralia non rite inſtituuntur. TAYLOR.

Reliqua modo enarrata capita conficiunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille ſtateras neceſſe eſt aequipollere 18 talentis. 20 minis. Atqui ſtater Daricus aequipollebat (id quod e Demoſthene conſtat) 28 drachmis Atticis. vnde ſumma confieret 140000 drachmarum, ſeu talentorum ferme 31. id quod eſt nimium. Statuamus igitur ſtateras hos Cyprios minores fuiſſe Atticis, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lyſiae aetate ſtateras minus valuiſſe, quam Demoſthenis.

95. ἑδενὶ] Sic dedi pro vulgari ἑδὲν.

96. αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νησῳ ὢν εὖ φρονῶν διεθετο. TAYLOR.

ἐν τῇ νόσῳ ὢν, εὖ φρονῶν ἤσθετο.] Quare cum Articulo, τῇ νόσῳ? an vltimam *iſtam* et fatalem valetudinem deſignat Articulus? an, quod verius puto, ſcripſit τῇ νήσῳ? ſupra enim dixit, αἱ διαθῆκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id eſt, ἐν τῇ νήσῳ. quin et rei Ratio, ſi propius ſpectes, poſtulat νήσῳ. Deinde, lego εὖ φρονῶν διέθετο, *ſana mente teſtamentum condidit.* Iſaeus de Haered. Cleon. p. 36. οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα διεθετο, πῶς γὰρ ἂν ευ φρονων, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἠβουλήθη, τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; et Orat. de Haered. Nicoſtr. p. 47. 48. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἐάν τις διαθηται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας, ἀλλ' ἐὰν ευ φρονων. Sequitur in Iſaeo: σκεπτέον δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποιήσατο τοὺς διαθήκας· ἔπειτα, εἰ μη παρανοων διεθετο.

30. τυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Αλλὰ μὴν ὅσις ἦν [97], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὶν ἀμφότερα [98] δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ὠήθησαν εἶναι [98 b]. Αριστοφάνης τοίνυν γῆν μὲν καὶ

et de Haered. Philoct. p. 57. Οὕτοσι ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄῤῥενες· ἐὰν μὴ ἄρα μανεὶς, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ δι' ἄλλό τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθηται. Vide ipsam Legem citatam Demosthenis Orat. II. in Stephanum. Haec confirmant et illustrant hanc emendationem. MARKLAND.

Vulgata videtur bene habere, aut saltim defendi posse. Si quid tamen mutandum sit, nihil aliud equidem, quam ὦν cum πάνυ mutem. ad hunc modum, ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, admodum sibi mente constans, ἤσθετο, valebat sensibus omnibus, bene conscius erat eorum, quae circa se gererentur.

97. Αλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Αλλὰ μὴν οσισθν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὶν ἀμφότερα δηλα (vti legit quoque et Scal.) γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ωηθη αν εἶναι. Steph. TAYLOR.

Αλλὰ μὴν ὅσις ἦν, etc.] Mallem hoc loco, ἀλλ' ὑμῶν ὁσισθν: vt supra, ἄλλως τε καὶ υμων οσισθν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι. Caetera emendauit *Stephanus*, δῆλα pro δήλω, et ὠήθη ἄν pro ὠήθησαν. MARKL.

98. ἀμφότερα] Nicophemi puta atque Cononis bona. pro δήλω vulgati δῆλα. Laborat orator hic loci docere, saepe fieri, vt homines in aestimandis aliorum censibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus sint, et contra. Quocirca mirum non esse, si in Aristophanis quoque bonis falsi suae opinionis fuerint praefecti aerarii.

98 b. ὠήθησαν εἶναι] tametsi praecessit ὅσις ἦν,

καὶ οὐσίαν [99] ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων, καὶ ἐχορήγησε [100] δὲ ὑπὲρ αὐτῦ καὶ τῦ πατρὸς πεν- 33. ταχισ-

tamen bene videtur ei pluralis ὠήθησαν subiungi, pro ὠήθη, quia ὅσις ἄν pro multitudine haberi potest. Ego tamen nullus dubito Lysiam dedisse ἀλλὰ μὴν πάντες ὅσις ἄν. sic enim solet. et tum bene quadrat ὠήθησαν cum πάντες. Sed. v. lib. variant.

99. οὐσίαν] sic vulg. Nemo vnquam tam generaliter aut inaccurate scripsit. *Fundos*, inquis tu, *et* οὐσιαν *mercatus est quinque circiter talentis.* Sed hi fundi, et ea ipsissima quinque talenta erant οὐσία. *Vniuersas* enim facultates eo nomine concluserunt Attici iuris periti; et Latifundia quidem, Aedes ceteraque huiuscemodi erant οὐσία φανερά. Mancipia autem, Vasa, Vestimenta, *Argentum* οὐσία ἀφανής. Haec probatione non indigent, quoniam sunt luce ipsa clariora. Scripsit vtique noster, γῆν μὲν καὶ οικιαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Aristophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmis Iɔɔ, in Trierarchia ἀνήλωσε minas Lxxx, in vectigalibus xL, in expeditione Sicula c, in classe Cypria adornanda drachmas xxx agrum ad haec atque *aedis* mercatus est v talentis et quod excurrit. *Aedium* autem in hoc computo habendam esse rationem docent, quae superius leguntur, huic loco germana. Χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τραγῳδοῖς τε διακεχορηγηκέναι ὑπὲρ αὐτῦ τε καὶ τῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχηκέναι, εἰσφορὰς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οικιαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέθρα πλείω ἢ τριακόσια κτήσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicunque sanam mentem habebit. MARKLAND.

100. καὶ ἐχορήγησε δὲ — πεντακισχιλίας δραχμὰς] Non offendor illo δὲ post praemissum καὶ. cre-

ταλισχιλίας δραχμάς· τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ἑγδοήκοντα μνᾶς. εἰσενήνεκταν δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων [1] ἢ ἔλαττον μνῶν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλῶν ἀνήλωσεν ἑκατὸν μνᾶς, εἰς δὲ τὸν ἀπό-
36. σολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ Κύπριοι ἦλθον, καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς [2], καὶ τῶν πελτασῶν τὴν

berrime ſic vſurpant. Verum quaenam iſtaec dictio eſt ἐχορήγησε δραχμὰς. noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in vnum κατεχορήγησε eſſe contrahendum. καταχορηγεῖν ἀργύριον eſt aes in choregatum inſumere.

1. ὑπὲρ ἀμφοτέρων] ſe et patre, Nicophemo.

2. μνᾶς] Sic vulgo. Id demum eſt vero ſimillimum: Ariſtophanem, hominem priuati laris neque in re admodum lauta poſitum, vltro de proprio impendiſſe Drachmas 30,000 ſiue Talenta v: Ciuitatem vero, ad quam eius ſocietatis fructus erat redundaturus, *decem minas*. O frugi rempublicam, cui potentiſſimae ciuitatis συμμαχία tam vili precio redempta eſt! Phu! *decem minas?* Atqui iam a teneris vnguiculis didici *Agrum* Atticum non eſſe ob pauciores *pignori oppoſitum*. Ter. *Phorm.* IV. 3. 56. non *Aediculam*. Id. *ibid.* IV. 3. 58. tantidem denique conſtitiſſe *ſupellectilem et ſumptum ad nuptias* ſuburbanas. Id. *ibid.* IV. 3. 61. *Pro Pſaltria* ergo *viginti minae* reuera *periere*. Id. *Adelph.* IV. 7. 24. *Male* denique *conciliatus*, *vietus*, *vetus*, *veternoſus ſenex ille Eunuchus*, *colore muſtellino*, pro quo miſellulus Phaedria *dinumerauit*, aut *dilapidauit* potius, *viginti*. Id. Pro mercede *centum minarum* Rhetoricam docuit Gorgias: Iſocrates *mille*. Vaenibat XII Equus, *Ariſtoph. Nub.* 21.

μίσθωσιν, καὶ τῶν ὅπλων τὴν ὠνὴν, παρέσχε τρισμυρίας δραχμάς. καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων γίγνεται,

Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Παισίᾳ.
Τῷ δώδεκα μνᾶς Παισίᾳ; τί ἐχρησάμην;
Οτ' επριαμην τον κοππατιαν.

et *ibid.* 1226.

Των δωδεκα μνων, ἃς ἔλαβες, ωνθμενος
Τὸν ψαρὸν ιππον.

Septuaginta emptum canem domi habuit Alcibiades. *Plutarch. in vita.* *Centenas* in coenam quotidie impendit Alexander Macedo. *Athen.* l. 4. *Ducentis* sepultus est Timoleo. *Plutarch.* in vita. Non igitur de numis hic agitur: neque enim argentum ad hanc rem contulere Athenienses, sed *classem*, vt disertissime probare possum ex hac ipsa oratione: Υμεῖς δὲ τριηρεις αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. Αργυριω δὲ εἰς τὸν ἀπόπολον ἠπόρουν. Lege itaque καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναυς. Percommode quidem accidit, quod *Xenopho* eius rei memoriam conseruauit, et emendationi nostrae robur et aeternitatem dedit: nam de hac societate inter Athenienses et Cyprios eum loqui existimo *Hellenic.* 4. vbi ait, Ο δὲ Τελευτίας — πλέων περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Εφιάλτω πλέοντι μετα δεκα τριηρων Αθήνηθεν εἰς Κύπρον διὰ ξυμμαχίαν τῷ Εὐαγόρῳ — οἱ γὰρ Αθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ ξυμμαχίαν ἔπεμπον Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα. At priusquam manum de tabula, de *Scaligero* nonnihil, qui negat haec conficere summam μικρῷ λείποντος, talentorum xv. magnus enim ille Magister ad haec postrema verba obelum suum, ψευδος sc. adleuit. Nescio, quo pacto computat, quidni et nos, infimi licet subsellii, computemus quoque? Age.

γνεται, μικρῷ λείποντος, πεντεκαίδεκα τάλαντα.
39. ὥστε ἂν ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε [3]. * ἐπεὶ [4] τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων * εἶναι [5],

 πλέον

	Tal.	Min.
Fundus et Aedes —	5	00
Χορηγήσας 5000 Drach. —	0	50
Τριηραρχ. 80 Min. —	1	20
Εν εἰσφοραῖς —	0	40
Sic. Exped. 100 Min. —	1	40
Cypr. Exped. 30,000 Drach.	5	00
	14	30

TAYLOR.

ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα μνας] Satis ridiculum dōnum *decem minae* Legatis auxilium petentibus. Lege, τὰς δέκα ναυς: scil. *triremes*, quarum supra meminit, ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς (Legatis Cypriorum) ἔδοτε, καὶ τἆλλα ἐψηφίσασθε. Haec vero Parenthesi includenda sunt, (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναῦς) vt recte *Vanderheidius*. MARKLAND.

3. ὥστε ἂν ἂν εἰκότως] Legerem lubens: Ωστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, εἰ τῶν Κόνωνος τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων, πλεον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ Αριστοφάνους. Adiuuat Cod. *Coisl.* qui istud εἰ non agnoscit in posteriore loco, quod tamen in aliquo loco erat necessarium. TAYLOR.

4. ἐπεὶ] *quandoquidem*. sic dedi de meo, pro vulgari ἐπὶ.

5. εἶναι] sic dedi pro vulgari εἰ. quod a Coisl. et Vindob. abest.

πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ [6] Ἀριστοφάνους. καὶ ὃ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, ὅσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγα- 42.
τρός· ἐγὼ μὲν δὴ ἀξιῶ [7], ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι ὁ νῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, πολλῶν ἐψεύσθη- 156. τε τῆς οὐσίας· οἱ ζῶντες [8] μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ [9], πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν *. ἐφάνησαν [10]. αὐτίκα [11] Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη, πάντες

6. φαίνεται τὰ] interponendum videtur ὄντα.

7. ἐγὼ μὲν δὴ ἀξιῶ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως.] Forte, ἐγὼ μὲν ἂν ἀξιῶ ἡμᾶς δὴ (vel μὴ) ἀπολέσθαι ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ὑμᾶς δ' ἂν ἀξιῶ τὸν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν: et quae ibi notaui. quibus adde quae attulit Doctiſſ. *Pearſonus* ad Symbol. Apoſtol. p. m. 53. MARKLAND.

8. οἱ ζῶντες] ſic dedi ad mentem Taylori. pro articulo vulgati dant καὶ.

9. ἀποθανόντες δὲ,] Obſerua τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim ſuo deficitur hic Nominatiuus; quaſi ſcriptum fuiſſet ἀποθανόντων δὲ, abſolute, *poſtquam vero mortui fuerint.* ſic paulo poſt, Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, — τοῦτο τοίνυν τίμημα ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Notum iſtud Actor. VII, 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND.

10. ἐφάνησαν] ſic dedi de meo, pro vulgato ἐφάνη. terminatio σαν ſolet per ſiglam ſupra verſum poſitam exprimi, quam ſiglam praeteruideri perquam facile factu eſt. Poſt haec ſcripta, vidi meam coniecturam a Vindobonenſi confirmari.

τες ᾤοντο εἶναι πλείω ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκούω. * ἐνεμάσθην δὲ τῶ υἱέε [12] ἑδὲ δέκατά-

 λαντα

11. αὐτίκα, Ισχομάχῳ etc.] Sic distinguendum. αὐτίκα est *exempli gratia*, non *imprimis*, vt male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἵππευεν, οὐ μόνον etc. vbi iterum male, *simul atque equitare coepit*. Dion. Halicarnasseus περὶ Συνθέσ. Ὀνομ. segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcerrimo: Κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἡδέα, μένοντα ἐν τῇ ταυτότητι· ποικιλλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡς ἀεὶ καινὰ μένει. Εν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν ἐχ ἅπαντα ἔξεσι μεταβάλλειν, ἢ ἐχ ἅπασιν, ἐδ' ἐφ' ὅσον βάλονται αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιοῖς μέτρον ἐκ ἔξεσι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis mendis laborat. Lege et distingue: ποικιλλόμενα δὲ ταῖς μεταβολαῖς, ὡς ἀεὶ καινὰ μένειεν. Τοῖς μὲν ἂν — ἐδ' ἐφ' ὅσον βάλονται. αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιοῖς etc. *exempli causa, carmina et versus Lyricos scribentibus* etc. Pro ὡς ἀεὶ legi quoque posset ὡσεὶ. ista, ἢ ἐχ ἅπασιν, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more vtitur Dionysius p. 192. 224. 240. eiusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τὸν Δημοσθ. δεινότ. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις. αὐτίκα, Προπεμφθέντες κοινῇ etc. ita distinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque passim occurrit haec vox, eodem significatu: male enim ibi vertitur *primum*. MARKLAND.

12. ἐνεμάσθην τῶ υἱέε] sic, in duali, tam verbi, quam substantiui et articuli, dedi de meo (nam υἱεὺς in duali contractionem haud patitur) pro vulgari ἐνεμάσθη (in singulari) τῷ υἱεῖ. duo filii patrimonium inter se partiebantur.

λαντα ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θαλλῷ ἐλέγετο εἶναι πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων [13], ἀποθανόντος δ' ἡ οὐσία ἐφάνη περὶ ἔνδεκα τά- 6. λαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν [14].

Νική-

13. πλέον ἢ π. ταλάντων] aut ἢ eſt delendum, aut τάλαντα leg.

14. ἔνδον ἦν ·] Conſtructio vult εἶναι. ſcil. προσεδοκᾶτο. natus error ex prima ſyllaba ſubſequentis vocis. Ενδον vero eſt, quod vulgo dicimus *in ſpecie*, pecunia parata, vt apud nos ἀργὸν iacens. opponitur ei, quae eſt ἔξω, et ἐνεργὸν, foenore, vel mercibus, vel alio modo occupata. ſupra: ἦσαν δ' ἡμῖν ενδον ἑπτὰ μναῖ. Demoſthenes Orat. I. in Aphobum: ἀργυρίου δ' ενδον ὀγδοήκοντα μνᾶς, ſcil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione. paſſim inuenies. Quae ſequuntur ita diſtinguo: Νικήρατος δ', ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. *Niceratus vero, quando moriebatur, affirmauit ſe nihil argenti vel auri relinquere. praedia vero, quae filio reliquit* etc. ita verte οὐσίαν, *praedia, res ſolí, res immobiles;* quae opponuntur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciae filii, cum laude meminit Demoſthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπαις. vnde pro καταλιπεῖν coniicio legendum eſſe καταλαβεῖν, *inueniſſe:* et verba iſta, *praedia vero quae filio reliquit*, intelligenda eſſe de praediis, quae Nicias Niceratо reliquit. De Niciae diuitiis vide Xenoph. p. 925. et Thucyd. VII. ad finem. Quae vero praecedunt, ὀκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum, ἢ nec mutandum ταλάντων in τάλαντα. ita paulo ante, πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. ſegm. 13. ὀκ ἐλάσσονος (l. ἔλασσον) ἦν ἢ

Νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδέν· ἀλλὰ τὴν οὐ-
9. σίαν [15], ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, ὃ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ [16] τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, ὃς [17], ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, (καὶ, ὡς

φησι

πεντακοσίων ταλάντων· vbi Scholiaſtes notat, τὸ ἢ, περιττὸν. MARKLAND.

Haud equidem contemnam ἦν. pleraque *erant*, non in re, verum tamen in opinione hominum famaque vulgari. ἦν pro ἐδόκει εἶναι.

15. ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, ὃ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων.] Antiptoſis: τὴν οὐσίαν pro ἡ οὐσία. Ordo eſt, ἀλλ' ἡ οὐσία, ἣν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῳ υἱεῖ, etc. et notabilis eſt locutio, quia egregie illuſtrat parem S. Pauli 1 Cor. X, 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; id eſt, ὁ ἄρτος, ὃν τὸν ἄρτον κλῶμεν, οὐχὶ etc. *panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Chriſti?* ita enim intelligendum puto ἐστιν. ſcil. *denotat, ſignificat:* vt Matt. XIII, 38. ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστιν ὁ κόσμος, *ſignificat mundum.* et ita in iſto, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, *hoc denotat corpus meum:* et alibi paſſim, tam in Veteri quam Nouo Foedere. Haec vero Compoſitio, την οὐσίαν, ἣν κατέλιπεν, τον ἄρτον ὃν κλῶμεν, cum Articulo, rariorem puto. vſitatior iſta, οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, ἄρτον ὃν κλῶμεν. MARKL.

16. ἀξιά ἐστιν ἢ] Poteſt Marklandi ratio probari. Quod ſi tamen durior videatur, en aliam dabo haud paulo molliorem, vt ſcil. legatur ἀξίαν ἴσε ἢ *noſtis non pluris aeſtimatam* (vel *deprehenſam,*) *quam* —

17. Καλλίας ὁ Ἱππονίκου, ὃς, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει

φησι[18], διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτῷ ὁ πάππος τότε) τότε τανῦν[19] τίμημ' οὐδὲ δυοῖν τα- 12.

λάντοιν

ὁ πατὴρ, πλεῖσα] sic visum mihi fuit restituere locum hunc, in vulgatis vitiosum ex eo, quod ὃς a sede sua vera aberrauit. Legitur enim ibi, non post nomen Hipponici, ad quem redit, sed pone πατὴρ. Articulus ille ὃς redit ad Calliam, ad quem etiam αὐτῷ redit, in illis αὐτῷ ὁ πάππος.

18. ὥς φησι] Melius ὥς φασι. Atque ita sum interpretatus. TAYLOR.

καὶ ὥς φησι διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτῷ ὁ πάππος, τότε τότε τοίνυν etc.] Primo legendum ὥς φασι, *vt aiunt*. Deinde, ἐτιμήσατο, *aestimauit*: deest *illud, quod* aestimauit, scil. τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ὄντα: quod vltimum forte latet in voce τότε: male enim Interpres Passiue accepit ἐτιμήσατο, et vertit *censebatur*, quasi esset ἐτιμήθη. Sic Orat. III. τὴν γὰρ οὐσιαν τὴν ἑαυτῷ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ετιμησατο. Tota vero sententia ita distinguenda videtur: Καλλίας τοίνυν ὁ Ιππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, (ὃς πλεῖσα τ. Ε. ἐ. κεκτῆσθαι, καὶ, ὥς φησι, δ. τ. ἐ. ἀ. ὁ π. τότε) τότε τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐσί. De τῷ ἀνακολάθῳ supra memini. MARKLAND.

Ego vulgatam φησὶ tuebor, subaudiens αὐτὸς, *vt ipse*, Callias puta, *ait*, supererat enim Callias tum adhuc in viuis. quamquam vtique αὐτὸς additum mallem. Verba haec καὶ, ὥς φησι vsque ad τότε parentheseos signis inclusi. In vulgatis sic est interpunctum. ὁ πάππος, τότε τότε τοίνυν —

19. τανῦν] sic de meo dedi pro vulgari τοίνυν. manifesto enim inter se opponuntur τότε et τανῦν. Curauerat censum bonorum suorum a censoribus in tabu-

λάντοιν ἐσί,[20]. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴσε [21], ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα, καὶ προσεδοκᾶτο πάνυ πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, ἐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα. ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταί, παρ' οἷς κατέλιπεν [22], ὁμολογουμένως πένητες εἰσί. Φαινόμεθα καὶ

las publicas referri (id enim eſt ἐτιμήσατο) τότε hunc temporis, cum ſcil. id fiebat.

20. ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐσί] Suſpectum mihi tunc locum reddit ſummae exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliae ſororem vxorem habuit, poſt mortem Hipponici exegiſſe et abſtuliſſe a Callia *decem* talenta, quaſi ab Hipponico ſibi promiſſa, ſi *marem* ex filia eius procreauerit. Scio quidem Calliam poſtea ad pauperiem redactum fuiſſe; ſed non ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. maiorem igitur ſummam puto latere ſub iſto δυοῖν. De hac Familia vide erudite differentem *Perizonium* ad Aelian. V. H. XIV, 16, et IV, 16. 23. *Callias Hipponici* Fil. cuius meminit Demoſthenes in Orat. περὶ Παραπρεσβ. et cui mulctam Quinquaginta Talentorum impoſuerunt Athenienſes, *auus* erat huius Calliae, de quo nunc agitur. MARKLAND.

21. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴσε ὅτι διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα,] Id eſt, πάντες δὲ ἴσε, ὅτι Κλεοφῶν διεχείρισε. Sic 1 Cor. XVI, 15. οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Αχαΐας, i. e. οἴδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστιν etc. MARKLAND.

22. παρ' οἷς κατέλιπεν] Si retinendum ſit iſtud παρ', legere vtique ſuaderem, παρ' οἷς κατελυσεν. Aliter, ſcripſiſſe videtur noſter, οἷς πάντα κατέλιπεν. TAYLOR.

καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι, καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥᾳδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ τε- 18.
θνεώτων λέγουσιν, ἃ πάνυ θαυμάζω (ἃ γὰρ ὑπό γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἄν·) ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος ἔχοι τάλαντα τετταρά- 21.
κοντα πλείω [25], ὅσα αὐτὸς ὡμολόγει, παρὰ τῶν ναυκλή-

Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictae aut nullae vſquam erant, aut, ſi quae erant tamen, erant certe apud eius neceſſarios et affines. Hi ſi nullas habebant ab eo ſibi relictas, nemo alius habebat, ſed nullas reliquerat Cleopho.

23. φαινόμεθα] poſt hoc voc. deeſt particula quaedam e genere concludentium, τοίνυν, vel ἄν, vel δή.

24. περὶ τεθνεῶτος] Scribe, τεθνεώτων. patet ex voce ἐκείνων. MARKLAND.

Praetuli pluralem ſingulari, qui eſt in vulgatis.

25. πλείω ὅσα] Lege, πλείω ἢ ὅσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. Forte, παρὰ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe *foenore nautico* occupata. quod nos diceremus, *in manibus* nauclerorum etc. ſic ναυτικὰ ἑβδομήκοντα μνᾶς παρὰ Ξάνθῳ, Demoſth. in Aphob. I. MARKLAND.

Etiam Taylor interpoſitum ibat ἢ. Non equidem refragabor, verum eo non perſanatus eſt locus. Non enim ſolummodo ſumma ementita, ſed etiam vera debebat edi. Nouimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuiſſe, a nauicullariis et mercatoribus ipſi data, in eoque famam modum veri exceſſiſſe, et plus

ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων [26]· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ἦλθεν, ἐκείνου ἀπογραφέντος [27], καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο, ὐδεὶς ἐξήλεγξε· δεο-
24 μένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων, ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι. ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, οἷον ἂν ἐγένετο, εἰ Αθηναίων * ἁπάντων [28] ἀκηκοότων, ὅτι τετταρα-

dixiſſe, quam ipſe Diotimus fateretur ſe tuliſſe. verum non nouimus *quanto* plus. Hoc etiam debebat edi. num ergo ſic leg. eſt τετταράκοντα, *quadraginta talenta*, τριάκοντα πλείω *triginta talentis plura*, ὅσων (in genitiuo plurali, aut, ſi mauis, ἢ ὅσα) *quam quot talenta ipſe Diotimus ſe fateretur tuliſſe.* Vera ſi haec eſt lectio, Diotimus non tulit a mercatoribus praeterquam decem talenta; reliqua triginta mendax fama affinxit.

26. παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων] bene quidem habent hi genitiui. verum deeſt εἰληφέναι.

27. ἀπογραφέντος] ἐπιγραφεντος legit doctiſſ. *Valeſ.* ad *Harpocr.* p. 279. quod nollem tanto viro, Iurisque Attici adeo perito, excidiſſe vnquam. TAYLOR.

28. ἀπόντων] Delet Schott. Ceterum poſt Διότιμος credo nonnulla ſubeſſe. TAYLOR.

εἰ Αθηναίων ἀπόντων ἀκηκοότων etc.] Legendum ἀπόντος, abſolute, *illo abſente*, donec Diotimus peregre erat. Male *Schottus* omittendam hanc vocem putauit, vtpote natam ex ſequenti. Ita Lucae XXIV, 47. ἀρξαμένων ἀπὸ Ιερουσαλήμ· ſic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἀρξάμενον, quod nullam habet Conſtructionem. ἀρξαμένων, abſolute, ſcil. τῶν κηρύκων: quae vox includitur in praecedenti κηρυχθῆναι, prout fieri ſolet: *poſtquam inceperint* praedicatores *ab Hieruſalem.* Mox, εἶτα εἴ ἔπαθέ τι πλὴν καταπλεῦσαι etc. Recte *Stephanus* πρὶν pro πλὴν: et forte delendum εἰ. Paulo poſt pro ἀδίκως τε ſcribe γε. MARKL.

τετταράκοντα τάλαντα ἔχοι Διότιμος, εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πρὶν καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσήκοντες ἂν αὐτῷ ἐν κινδύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ, εἰ ἔδει αὐτὸν πρὸς τοσαύτην διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ 27.
* εἰδότας[29] μηδὲν τῶν πεπραγμένων. αἴτιοι ἂν εἶσι καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευσθῆναι, καὶ νὴ Δία ἀδίκως γέ[30] τινας ῥᾳδίως[31] ἀπολέσθαι, οἱ τολμῶντες ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες[32]. ἔπειτ' οἴομαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι Ἀλκιβιά- 30.
δης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἐστρατήγει ἐπικρατῶν, καὶ νενικηκὼς Λακεδαιμονίους, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἠξίουν αἱ πόλεις διδόναι, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν στρατηγῶν· ὥστ' ὤοντο εἶναι τινὲς αὐτῷ πλέον, ἢ ἑκατὸν τάλαντα. ὁ δ' ἀποθανὼν ἐδήλωσεν, ὅτι οὐκ ἀλη- 33.
θὲς τοῦτο ἦν. ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε[33] τοῖς παισὶν

Dedi de meo ἀπάντων. In concione enim ista iactata fuerant, vbi omnes, h. e. plerique ciues aderant.

29. εἰδότας] sic dedi de meo, in accusatiuo, pro vulgari εἰδότες in nominat.

30. καὶ νὴ Δία ἀδίκως γε] sic de meo dedi pro vulgari καὶ ἰδίᾳ ἀδίκως τε.

31. ῥᾳδίως] malim ἕτω ῥᾳδίως.

32. ἐπιθυμοῦντες] referri possit ad συκοφαντεῖν, vt τολμῶντες refertur ad ψεύδεσθαι. verum minus haec ratio placet. praestat, ni fallor, vtrumque infinitiuum cum vno τολμῶντες copulare, alterum autem participium, ἐπιθυμοῦντες, accipere pro seorsim posito et per se stante causamque rei reddente, quasi si dixisset διὰ ἐπιθυμίαν, aut διότι ἐπιθυμοῦσι. *prae cupiditate*, quia cupidiores sunt.

33. ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε etc.] Ita queritur

παισὶν, ἢ αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν. ὅτι μὲν ἂν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα ἐγίγνετο, ῥᾴδιον γνῶναι. Φασὶ δὲ καὶ τοὺς
36. ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ ἄν δοκῶμεν εἰκότα λέγειν, καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς ἡμεῖς, τῆς μὲν διαβολῆς ὅτῳ μεγάλης ἔσης, ἀεὶ προσεδοκῶμεν κρα-
39. τήσειν μετὰ τοῦ ἀληθοῦς [34]· ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρόπῳ ἐθελησάντων πεισθῆναι, ἀλλ' ἐλπὶς ἀδεμία σωτηρίας ἐδόκει [35] ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν ὀλυμπίων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον, ἢ ἀδίκως * ἀπολέσαι [36]. καὶ πιστεύετε τοῖ-
42. τοις ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχωσι σώφρονας σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους. περὶ μὲν ἂν αὐτῆς τῆς γραφῆς [37], καὶ ᾧ τρόπῳ

Alcibiades iunior apud Iſocratem Orat. *de Bigis*: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις, περὶ ζημίας, (ſc. ὁ κίνδυνός ἐστιν) τοῖς δ' ἀπόρως, ὥσπερ ἐγω, διακειμένοις, περὶ ἀτιμίας. MARKLAND.

34. Poſt ἀληθοῦς videtur ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deeſſe.

35. ἐδόκει] nullus dubito δοκεῖ in praeſenti eſſe leg. de προσεδοκῶμεν adhuc dubito, vtrum προσδοκῶμεν praeſens praeſtet.

36. ἀπολέσαι] ſic dedi de meo, pro vulgari ἀπολέσθαι.

37. γραφῆς poteſt hic accipi ſiue pro ἀπογραφῆς, quo ſenſu aliquoties in ſuperioribus Lyſias hoc vocabulum γραφὴ vſurpauit. Et profecto actor domum

τρόπῳ

τρόπῳ κηδεσαὶ ἡμῖν ἐγένοντο [38], καὶ ὅτι οὐκ ἐξήρκει
τὰ ἐκείνου [38b]. εἰς τὸν ἔκπλουν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλο-
θεν προσεδανείσατο [39], ἀκηκόατε, καὶ μεμαρτύ- 157.1
ρηται ὑμῖν. περὶ δ' ἐμαυτοῦ βραχέα βούλομαι ὑμῖν
εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονὼς ἤδη τριάκοντα, * οὔ-
τε [40] τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν
πολιτῶν οὐδείς μοι ἐνεκάλεσεν· ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς 3.
ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ, οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ,
ὤφθην οὐδεπώποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γε-
νέσθαι. περὶ μὲν οὖν ἐμαυτοῦ τοσαῦτα λέγω. περὶ
δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ὥσπερ ἀδικοῦντος [41] αἱ κατη-
γορίαι

Ariſtophanis pro ſua ἀπεγράψατο curauerat a cenſoribus et quaeſtoribus in tabulas referri, vt pro ſororis dote ſibi oppigneratam; ſiue in ſignificatu illo vulgari, quo actiones omnes publicas cum populo complectitur, ſiue illae ſunt pro populo, vt ſunt cauſae maieſtatis, ſiue etiam aduerſus populum, vt hic loci actor cum populo queritur ex titulo ἀδικίου, ſeu iniuriae ſibi a populo oblatae.

38. ἐγένοντο ad vtrumque, Nicophemum et Ariſtophanem, redit, ἐκείνου ad hunc ſolum.

38b. ἐκείνων] Sic Stephanus. ἐκεῖνον *Ald.* animum aduertente Scal. Sed vnice vera eſt lectio Cod. *Coisl.* ἐκεινου, Ariſtophanis ſc. vt vidimus in ſuperioribus. TAYLOR.

39. προσεδανείσατο] Lege, προσεδανείσαντο, *inſuper foenerati ſunt.* MARKLAND.

Errauit vir doctus. bene habet vulgata. Solus Ariſtophanes deſignatur.

40. οὔτε] ſic dedi de meo, pro vulgari οὐδὲ.

41. ὥσπερ ἀδικοῦντος] poſſit ferri. malim tamen ὡς περὶ ἀδικ.

6. γορίαι γεγένηνται, συγγνώμην ἔχετε, ἐὰν λέγω, ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς Φίλας. οὐ γὰρ [42] φιλοτιμίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος, ὅτι ὁ τῷ αὐτῷ ἐστιν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν, καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου
9. ἐπιθυμῆσαι ἔχειν τι τῶν κοινῶν. εἰσὶ δέ τινες οἱ προαναλίσκοντες, ὁ μόνον τούτου [43] ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες, διπλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατὴρ ἄρχειν μὲν οὐδεπώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἁπάσας κεχορήγηκε. τετριπ-
12. ράρχηκε δὲ ἑπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσενήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, καὶ καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται [44]. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί,

42. οὐ γὰρ] subaudi a communi ταῦτα λέγω.

43. τούτου] scil. τοῦ περιαναλίσκειν. solius reipublicae gratia, vt spontaneis suis contributionibus, vel praenumerationibus potius, ei succurrant, aliud nil spectantes, quam salutem publicam.

44. καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος.] Scribe καθ' ἕκαστον, *singulatim*. Deinde legebatur Catalogus Impensarum Nicophemi. post quae subdit, Ακούετε, etc. *Auditis, o iudices, quam multae impensae fuerint.* Interpres male: *Audite, iudices, populum.* MARKLAND.

Copulam καὶ ante καθ' ἑκάστην abesse malim. Sed ipsum καθ' ἑκάστην bene habet. Subauditur εἰσφοράν. Post ἀναγνώσεται (scriba puta) deesse videtur titulus. ἀνάγνωσις vel καταλογος τῶν εἰσφορῶν vel, tale quid aliud.

καιρὸν, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ [45] ἔτη ἐστὶν ὅσα ὁ πατὴρ αὐτοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι τῇ πόλει λειτούργει. ἐν ἅπαντι τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς [46] τι ἐξ ἀρ- 15. χῆς ἔχειν, ἀδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι. ὅμως [47] δὲ καὶ μάρτυρας [48] ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡ-

ΤΥΡΕΣ.

45. γὰρ] Subiicit hoc, nil esse, quod corona tantam multitudinem atque magnitudinem contributionum ab actoris patre dependarum miretur. Nam per quinquaginta iam annos eum contribuisse.

46. δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, ἀδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι·] Lego: δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν ἀδεμίαν ἂν εἰκὸς etc. id est, *non verosimile est, eum, si peculatûs reus fuisset, nullam impensam refugisse:* quia, vt supra arguit, *non est eiusdem hominis, nulla incumbente necessitate multa impendere, et simul pecuniam publicam velle surripere.* ἔχειν τι ἐξ ἀρχῆς, per εὐφημισμὸν, *ex praefectura* vel *magistratu suo aliquid acquisiuisse*, est, iniuste opes reipublicae in rem suam conuertisse: quod supra vocat ἔχειν τι τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν, scil. τι, Orat. proxime sequenti: quam vide. Elegans vero iste vsus vocis τι, sensu malo. sic Actor. XXV, 5. εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ: *si quod est in viro crimen*, Vulgat. MARKLAND.

Penes me dubium nullum est, pro δαπάνην leg. esse δίκην, ad hunc modum. — ἔχειν, πῶς ἡμᾶς ἀδὲ μίαν εἰκὸς δίκην πεφευγέναι. Quod si ergo visi fuissemus ex honoribus gestis locupletati fuisse, qui consentaneum sit, nos, per tempus tam longinquum, ne semel quidem in ius fuisse vocatos?

47. ὅμως] quamquam hoc verum est, et inter omnes constat, nihilo minus tamen ego testibus id confirmabo.

48. μάρτυρας] at cuius rei? num, quod nunquam

ΤΥΡΕΣ. Τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἐννέα τάλαντα καὶ δισχίλιαι δραχμαί. ἔτι τοίνυν
18. καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πολιτῶν ἀπορεῖσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς, τὰς δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων· τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι. νῦν δὲ
21. πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν +49. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν δὴ μαρτύρων ἀκηκόαμεν· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἄν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὑτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἷς λάθοι πονηρὸς ὤν. τῷ τοίνυν πα-
24. τρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἄν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ἐτόλμησε πώποτε. ἔχων ἄξιον τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις πι-

honores neque ambiſſent, neque geſſiſſent? an, quod nunquam peculatus cauſam dixiſſent? vtrumuis decus ingens eſt, perſpicuumque modeſtiae et continentiae documentum. Sed nunc video, quid rei ſit. teſtes de ſummis pecuniariis teſtantur ab actoris patre in rempublicam collatis.

49. καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. μαρτυρες] Mira deprauatio: nam admodum probabile puto ſcribi debere μαρτύρων, vel τῶν μαρτύρων, pro μου. Quin et ante ὑμᾶς deeſſe videtur τούτων, vel περὶ τούτων. Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τούτων ὑμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων: *nunc vero aequum eſt de his quoque vos audire teſtes*: ſed de Liberalitate patris in ciues egenos. πρέπον ἐστὶ, *par eſt, aequum eſt*, vt Matt. III, 15. οὕτω γὰρ πρεπον εστιν ἡμῖν etc. MARKLAND.

ςεῦσαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη [50] ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ χρόνῳ [51], * ὃν ὑμεῖς [52] σα-
φέςατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε εἰ γὰρ μὴ 27.
ἦν τοιοῦτος [53], οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν.
ἐπεὶ εἰ νῦν γε ἐξαπατηθείητε ὑπὸ τούτων, καὶ δη-
μεύσαιθ' [54] ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα
λάβοιτ' ἄν. ὥςε οὐ μόνον πρὸς δόξαν, ἀλλὰ καὶ εἰς
χρημάτων λόγον λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφί- 30.
σασθαι. πολὺ γὰρ πλείω ὠφεληθήσεσθε, ἂν ἡμεῖς
ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου,
ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ
τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγὼ, τριηραρχῶν δὲ
ὁ πατὴρ ἀπέθανεν. πειράσομαι δ', ὥσπερ ἐκεῖνον 33.
ἑώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς
τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥςε τῷ γ' ἔργῳ [55] πάλαι
ταῦτ'

50. τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ] Hic quoque, nisi fallor, excidit vox αὐτῷ ante ἐπράχθη. Deinde, pro ὃ νῦν scribe ἃ νῦν, sc. ἔργα. MARKLAND.

51. τῷ χρόνῳ] non cohaeret cum ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, sed cum πιςεῦσαι.

52. ὃν ὑμεῖς] sic dedi de meo, pro vulgari ὃ νῦν εἰς. redit ὃν ad χρόνῳ. Ad vulgarem lectionem haec annotauerat Taylor. [ὃ νυνὶ σαφέςατον. absque εἰς. quod vacat.]

53. τοιοῦτος] qualem ego nunc illum ad vos praedicaui.

54. δημεύσαιθ'] sic dedi de meo, et testem nactus sum Vindobonensem. et sic paulo post quoque, versu 35. δημεύσαιτε restitui ex eodem et Coislin. pro vulgari δημεύσετε.

55. τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐςι, καὶ ὅτ' ἐγὼ etc.]

ταῦτ' ἐστὶ, καὶ ὅτ' ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι, ὑμῖν τε [56] πλείους ὅτως αἱ ὠφέλειαι, ἢ εἰ δη-
36. μεύσαιτε. πρὸς δὲ τούτοις, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, οἵαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι. αὐτίκα, ὅτε ἵππευεν, ὃ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμ-
39. πρὸς, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς [57] ἐνίκησεν, Ἰσθμοῖ καὶ

Lego: ὥστε τῷ γ' ἔργῳ πολλὰ ταῦτ' ἔσαι· καὶ ὅτ' ἐγὼ etc. PARVA *mea, inquit, in Reipublicae commodum ita comparabo, vt reuera* MAGNA *futura sint:* id est, Opes meas, quae paruae iam restant, Reipublicae temporibus et occasionibus ita impendam, vt, licet paruae sint, ex opportunitate earum pro magnis reuera haberi potuerint. MARKLAND.

Probo Marklandi τῷ γε, et sic reformaui. Sed reliqua eius ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet, sed hoc male, quod ὑμέτερα post πάλαι deest. *reuera haec* [bona puta mea, de quibus nunc iure vobiscum contendo] et fuerunt semper, et sunt et erunt bona vestra, tametsi ego ea possidere pergam. quoad dominium mea sunt, quoad vsum fructum vestra.

56. ὑμῖν τε] particulam hanc τε suffeci vulgari δὲ. Ad ὠφέλειαι subauditur ἔσονται.

57. ἀθλητὰς] Potius ἀθλητας. TAYLOR.

ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ] Legendum ἀθλητὴς, et de certaminibus *curulibus* intelligendum. MARKLAND.

Ad ἀθλητὰς subauditur ἵππους. num autem vulgata h. l. seruanda, an post illud voc. ἀθλητὰς addendum sit οἷς, in dubio relinquam. Ego equidem hoc malim. vt sententia sit, equos habebat non solum splen-

Νεμέᾳ· ὥϛε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι. καὶ αὐτὸν ϛεφανωθῆναι. δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικαϛαὶ, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένους ἁπάντων τῶν εἰρημένων, βοηθεῖν ἡμῖν, καὶ μὴ περιιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας [58]. καὶ ταῦτα ποιοῦντες, 42. τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

didos, ſed etiam pugnatores, (in certaminibus vel ludis certare doctos) quibus in equis ille victoriam ludorum Iſthmicorum et Nemeorum abſtulit. Vulgatam qui defendere volent, hi poterunt hoc afferre, vt dicitur *παῖδας* et *ἄνδρας νικᾶν*, vbi de ludis agitur, ita quoque conſentaneum eſſe, vt dictum olim fuerit *ἵππους νικᾶν*. Verum tamen vt *παῖδας ἀθλητὰς νικᾶν* vſurpatum non fuit, neque *ἄνδρας ἀθλητὰς νικᾶν*, ſed ſolummodo *παῖδας* et *ἄνδρας νικᾶν*, ita quoque non videtur in vſu fuiſſe dictio, *ἵππους ἀθλητὰς νικᾶν*, ſed nude *ἵππους*. quare certum penes me quidem eſt, poſt *ἀθλητὰς* debere *οἷς* addi.

58. *ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας.*] Forte, *ἀφαιρεθέντας*, *ſpoliatos*, facultatibus priuatos, vt ſupra, *καὶ ὅτ' ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι*. Sed et *ἀναιρεθέντας* probum forte eſt, eodem ſignificatu. Vide Demoſth. Orat. II. in Aphobum: *εἰ δὲ μηδὲν τούτων ποιοίην, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν, πάντα πάσαν ἀναιρεθείην*, *omnino perderer*. Lyſias tamen, niſi fallor, nunquam ita ſcribit. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Polyſtratus, qui inter cccc Tyrannos locum habuit, et rep. reſtituta grandi pecuniae ſumma damnatus erat, iterum in ius vocatus eadem de cauſa, a filio defenditur.

Οὔ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνι-

6. ων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δὲ

1. Vulg. Λυσίου ὑπὲρ Πολυστράτου λόγος. Titulum reſtituimus ex auctoritate *Harpocr.* in v. Πολύστρατος. Neque tamen *Mauſſaci* fides me mouet, qui verbis *Harpocrationis* adductus et hanc, quae ὑπὲρ Πολυστράτου inſcribi ſolebat, et illam alteram, quae δήμου καταλύσεως ἀπολογία (nam eiuſmodi etiam oratio hodie exſtat) in vnam conflare velit. Praeter multa, quae adferri poterunt, legentibus patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc, in illa de tyrannide trigintauirali. Neque cum eodem doctiſſimo viro ſtatuere poſſum hanc orationem eſſe ἀκέφαλον, ſiquidem *Lyſias*, vt *Dionyſii Halic.* teſtimonio vtar, cui et *Hermogenis* auctoritas accedere poteſt, ἀπροοιμιάστως ποτὲ εἰσέβαλε. TAYLOR.

Haec Oratio, praeter mendas in Contextu, man-

μήτε ἵνα [2] τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο, μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες, εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. ὧν εἷς ὢν ἕτος τυγχάνει Πολύστρατος. ἕτος γὰρ [3] ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, ὡς χρηστὸς ϑ. ὢν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· κατηγορεῖσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ εὔνους ἦν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, οἳ ἄριστα διαγνοῖεν [4] περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες εἰσίν. ἕτος δὲ τίνος ἂν ἕνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύ- 12. μησε; πότερον [5] ὡς ἡλικίαν εἶχε, λέγων τὶ διαπρᾶτ-

ca etiam est pluribus in locis. Defectus aliquot vnius vel duarum vocum ex ipso Argumento et Ratione facile suppleri potuerunt: de caeteris, spectandi Codices. MARKLAND.

2. ἵνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe aliud est, et huic loco conuenit magis. TAYLOR.

3. ἠρέθη] scil. εἰς τῶν τετρακοσίων.

4. διαγνοῖεν] adde ἂν, quod nimis crebro deest Lysiae, culpa non ipsius, sed librariorum.

5. πότερον κ. τ. λ.] Locus in hunc diem salebrosus et perperam intellectus. Contenditur Polystratum neque *per aetatem*, neque *propter flagitia* anteactae vitae, (quibus fere causis adducti homines nouis rebus studere solent) in societatem τῶν cccc accessisse. Qui hic in plura capita rem dispertiunt, totam orationis venustatem conuellunt. Dispertiunt autem, qui cum vulgatis libris legunt, πότερον ὡς ἡλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἢ καὶ τοὺς ἄλλους — et quae sequuntur. Tu legas, primum Schotto monente, pro λέγων, θελων: deinde autem ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς (vel cum Cod. *Steph.* et *Coisl.* ἱκανός ἐστιν) ἀποτρέπειν τούτων. Mox in istis,

πράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι πιστεύων [6],

Tt 5 ἵνα

διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτῷ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε, lege ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε: Tum autem porro, pro αὐτῷ ἕνεκα, αὐτῷ ἕνεκα. Quod autem ad finem periodi reſtituere velit Schottus μηδε διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque ſupplendum aliquid, ſed potius exterminandum iudico. Iſta enim διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα margini adlita fuiſſe credo ad dilucidandum μηδὲ τούτων ἕνεκεν. Tu, conſulta interpretatione noſtra, de his omnibus diiudica. TAYLOR.

πότερον ὡς ἡλικίαν εἶχε, λέγων τὶ διαπράττεσθαι παρ' ὑμῖν;] Scribe: πότερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, θέλων τὶ, etc. *Vtrum ea qua erat aetate, cupiens aliquid conſequi apud vos?* id eſt, aliquid *iniqui*, et parum *ciuilis*. De voce τὶ, ſenſu malo, dixi aliquid ad Orat. praecedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, vt apud Dion. Halicarnaſſeum in Lyſia: ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω, *vt mea fert opinio*. Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Moſ. lib. I. ὡς εὐσεβείας ἔχει καὶ ὁσιότητος. *Schottus* quoque coniecerat θέλων pro λέγων. Legi quoque poteſt παρ' ὑμῶν, *a vobis*. Deeſt vero aliquid poſt hanc ſententiam. eſt enim Προφορά, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις ſeu Reſponſio, vt in ſequenti ſententia factum videmus: *An corpori fidens, vt veſtrûm aliquem iniuriâ afficeret?* cui reſpondet: *Atqui aetatem eius videtis*, etc. ita et hoc loco factum oportuit: ſed haec exciderunt. MARKL.

Facile quidem ſit ita emendare, ὡς ἡλικίας ἔτως ἔχων, ὥστε λέγων (id eſt διὰ τῶν λόγων) Verumtamen non video, quid ἡ ἡλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere poſſunt atque iuuenes, et interdum valent plus etiam.

ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν 7. ἢ καὶ τὸς ἄλλος ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων; ὅστις μὲν ἂν ἄτιμος ὢν, κακόν τι 15. ἐργασάμενος 8 ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα αὐτῷ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε 9· τούτῳ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἡμέρ-

6. πιστεύων] pendet hoc e praemissa interrogatione ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας.

7. τὴν ἡλικίαν. ἢ καὶ τὸς ἄλλος ἱκανὸς ἀποτρέπειν τούτων;] In MS. *Stephani* ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν. Distingue et lege: τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τὸς ἄλλος ἱκανή ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων. *atqui aetatem eius videtis, quae apta est ad dehortandum alios ab huiusmodi facinoribus.* erat enim Polystratus Septuagenarius, frigidae et cautae aetatis. Hanc γνώμην et verba, sua fecit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα της ηλικιας τῆς παρούσης, ἢ τους αλλους πέφυκεν αποτρεπειν. MARKL.

Addidi ἐστιν. Porro aut ἱκανὴ cum Marklando est legendum, (nam ἱκανὸς habet tria genera, et nusquam pro adiectiuo duum generum vsurpatum reperitur,) aut si ἱκανὸς seruatur, (quod tum ad Polystratum redibit) legendum erit ᾗ in datiuo. *qua aetate sua senili satis valet* Polystratus *alios abisterrere adeo*, nedum allicere.

8. ἐργασάμενος] id est διὰ τὸ ἐργάσασθαι, qui propter facinus aliquod a se perpetratum olim aliquando infamia notatus esset.

9. διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτῷ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε.] Mirum, quid sibi velit istud ἕνεκα, cum ante dixerit διὰ τὰ ἁμαρτήματ' αὐτῷ. Bene vero quod sententia proxime sequens defectum huius loci euidenter ostendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήμαθ' αὑτοῦ

μάρτηται, ὥστε αὐτῷ ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέ-
18. τερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν [10] γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν
ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἔπραττε. Sequitur enim: *Huic vero nil tale commiſſum eſt*, ὥστε αὐτῷ (l. αὐτῷ) ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων: *vt propter* SE, *vel* FILIOS SVOS, *populum veſtrum odio haberet*. vnde clare patet haec vltima verba, ἢ τῶν παίδων, fuiſſe in priore ſententia: aliter enim non recte argumentabitur. Deinde; hoc Argumentum ita concludit, ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Concluſione dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μήθ' αὐτῷ, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Si adtente haec legas, vera, opinor, deprehendes. MARKLAND.

Argumentatio Marklandi mihi nimis ſubtilis videtur, vt ſatis non intelligam. Quoad ego iudicare poſſum, nihil hic deeſt. Ad ἔπραττε ſubauditur τοῦτο. feciſſet hoc, id eſt, res nouas appetiſſet, ſuimet ipſius cauſa, coactus a priſtinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, ſtatu rerum manente quieto, illorum a ſe facinorum poenae repetantur. Polyſtrato autem res nouas moliendi cauſa nulla fuit, neque propter ipſummet, neque propter liberos. nam neque ipſe quicquam peccauerat, neque liberi.

10. ὁ μὲν γὰρ] ipſe actor ſeſe deſignat, ſic colligens. Alias inter ſeditionis cauſas aliis haec eſt, quod liberi ipſis ſunt, quos tutos praeſtare volunt ab alterius factionis iniuriis. Cauſa haec patri noſtro non fuit, neque potuit eſſe, cur nouis rebus ſtuderet. Nos enim tres fratres, liberi eius, tum Athenis non eramus, adeoque inimici noſtri nobis nocere non poterant. Cauſae igitur turbandi cum patri nullae eſſent, cenſendus non eſt libertati publicae inſidiatus fuiſſe.

δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥϛε μηδὲ τούτων ἕνεκεν ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ [11] διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. καὶ κατηγορῶσι μὲν αὐτῶ ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἦρξεν, ἀποδεῖξαι δὲ ὐδεὶς οἷός τέ ἐϛιν, ὡς οὐ καλῶς ἦρξεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, ὐ τούτους ἀδικεῖν ἐν 21a
τοῖς πράγμασιν [12] ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς, μὴ τὰ ἄριϛα ἦρξε τῇ πόλει. ὐ γὰρ οἱ καλῶς

11. ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] mediam vocem, quae vulgatis deeſt, addidi. poſt ἐπιθυμῆσαι vel in hac regione, deeſſe quoque videtur δοκεῖ.

12. τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις, etc.] De hoc loco nihil tuti dicendum ſine MSS. Ex adiunctis Senſus facile perſpicitur: in Verbis ſupplendis ſumma incertitudo. Mox, οἱ δ' ὐχ ὑπέμειναν, etc. ante haec verba *Schottus* putat eſſe hiatum. mihi bene connecti videtur contextus, ſi recte capias ὐχ ὑπέμειναν, *non remanſerunt*, profugerunt αὐτοκατάκριτοι, ſponte exularunt: quod infra vocat οἴχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῦναι δίκην. Andocides de Myſter. initio fere: ὁπόσοι γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεῖναι, καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε ὅσα (f. οἷα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιϛεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπεμειναν, δίκαιοι ἐϛὲ καὶ ὑμεῖς etc. vide et ſententiam proxime ſequentem, vbi plenius effert, ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνοι, et p. 3. ὁ δὲ πείσας ὑπομεῖναι, καὶ μὴ οἰχεσθαι φεύγοντας, ἐγώ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. MARKLAND.

Dedi de meo τούτους [quod ad τοὺς καλῶς ἄρξαντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non μὲν, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione deſignat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt.

λῶς ἄρχοντες προὐδίδοσαν τὴν πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. ἕτος δὲ πρῶτον μὲν [13] ἄρξας ἐν Ωρωπῷ,
24. εἴτε προέδωκε [14], καὶ ἑτέραν [15] πολιτείαν κατέσησε, τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὅσοι ἦρχον, καταπροδέντων τὰ πράγματα. οἱ δ' ἐχ ὑπέμειναν [16], καταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἡγούμενος μηδὲν ἠδικηκέναι, δίκην δίδωσι. καὶ τὰς μὲν ἀδικοῦν-
27. τας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν, ἀργύριον λαμβάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι [17]· καὶ ὁμοίας τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν τε εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῶν μή. οὗτος δὲ οὐδὲ γνώμην [18] ἀδεμίαν εἶπε περὶ τοῦ

13. πρῶτον μὲν] expreſſis quidem verbis non ſequitur ἔπειτα δὲ, rebus tamen. nam alterum, quo actor vtitur ad defendendum Polyſtratum, hoc eſt, quod is non auffugerit, ſed iudicio ſe coram exhibuerit.

14. ἔτε προέδωκε] Si hic locus non ſit lacunoſus, legerem, ἔτε προέδωκε, ἔτε ἑτέραν πολιτείαν κατέσησε. TAYLOR.

15. καὶ ἑτέραν] non videtur καὶ cum ἔτε mutandum. vnus enim et idem eſt articulus, quod Polyſtratus Oropum non prodiderit Lacedaemoniis, neque in ea vrbe principatum ex eorum mente conſtitui paſſus ſit.

16. οἱ δ' ἐχ ὑπέμειναν] Schotto videtur hiatus eſſe. TAYLOR.

Ante haec verba videtur ἔτ' ἐπεδίδρασκε τὴν δίκην deeſſe. nam alias ἔτε pari ſuo deſtitutum pendet.

17. ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι] id eſt accuſant ὅτι ἀδικοῦσι. malim tamen ſic legi, ἀδὲν ἀδικοῦντας ἀποφ. deferunt quamuis inſontes.

18. ἀδὲ γνώμην] ne ſententiam quidem dixit in veſtram rempublicam, nedum vt grauiora patrauerit.

ρὶ [19] τῆ ὑμετέρᾳ πλήθει. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι ἀξίους εἶ- 30.
ναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ' ὑμῶν κακόν, εἰ [20] ὑ-
μῖν μὲν εὔνοι ἦσαν [21], ἐκείνοις δὲ ἐκ ἀπηχθάνοντο. τῶν
γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν ἔφευγον, οἱ δὲ
ἀπέθνησκον. ὥστε εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντιοῦσθαι ὑ- 33.
πὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ * φόνος [22] τῶν πεπονθό-

των

19. περὶ] Sententia poſtulat κατὰ *aduerſus*.

20. εἰ] Legendum οἱ, vt referatur ad τούτους, quod eſt ſolitarium. TAYLOR.

τούτους — εἰ ὑμῖν μὲν εὔνοι etc.] Forte, οἱ ὑμῖν. Sed εἰ poteſt denotare idem, quod ὅτι, vt Actor. XXVI, 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. *quod paſſibilis Chriſtus ille, quod primus* etc. MARKLAND.

Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ὅτι. *quod, propterea quod.* τούτους idem eſt atque τοὺς τοιούτους. qui ſcil. aduerſus rempublicam veſtram nil ſcelerati decreuerunt.

21. εὔνοι ἦσαν] planius dixiſſet λάθρα εὔνοι ἦσαν. nam in eo λάθρα vis et robur eſt argumentationis. quod *clam* vobis bene vellent, illos autem *clam* odiſſent. Hoc λάθρα cum abeſt, non ſtringit inſequens τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία. Non enim licebat aperte, neque voluntatem erga vos propenſam, neque animum illis infeſtum prae ſe ferre, quoniam, qui ipſis contraria ſciſcerent, aut repugnarent, alii exſilio, alii morte multabantur. Sed v. lib. var.

22. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας.] Hic quoque excidiſſe videtur aliquid. Forte: τὸ δέος το των κατηγορων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος το των κατηγορων. et rurſus: τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ το των κατηγορων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. MARKLAND.

τῶν ἀπέτρεπε πάντας. ὥσε οἱ πολλοὶ [23] πάντα ἐγίγνωσκον αὐτῶν. τὰς μὲν γὰρ ἐξήλαυνον αὐτῶν, τὰς δὲ ἀπεκτίννυον. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον ἀκροᾶ-
36. σθαι, καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν, μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τάτας ἂν καθίσαντο [24]. ὥσε ἂν οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέση ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία [25]. ἔκων δίκαιοί εἰσιν, ὧν ὑμῖν εὖνοι

Pro φόβος vulgari dedi de meo φόνος. metus, et caedes eorum, quibus id calamitatis obuenerat, vt capite luerent.

23. οἱ πολλοὶ] ου πολλοι. Schott. Credo autem facile totum locum esse lacerum valde. TAYLOR.

ωσε οἱ πολλοὶ etc.] *Schottus* legit οὐ πολλοὶ. Verius puto, ουτε οἱ πολλοὶ, etc. id est, neque *maior pars* ipsorum Quadringentorum in omnia eorum consilia admittebantur. Praecessit ὥσε paulo ante, et mox sequitur. MARKLAND.

Pro simplici ἐγίνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. esse et αὐτῶν cum aspero. οἱ πολλοὶ sunt plebs. Sententia sic erit haec. plebeii nihil non malorum ipsi sibi a Quadringentis praesagiebant. exspectabant durissima et saeuissima quaeque.

24. τάτας ἂν καθίσαντο] pro particula ἂν legi malim αὖ *rursus e contrario.*

25. ὥσε οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέση ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία.] Lego et distinguo: ὥσε * * * * οὐκ ἂν ῥᾳδίως μετέσησεν ὑμῖν etc. plane enim desunt nonnulla, ad hunc forte sensum: *itaque* si caeteri eodem animo fuissent, *non facile Respublica vestra in aliam formam fuisset mutata.* Ita Orat. XXV. ὥσε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ χρῆσθαι συμφορᾷ. Eadem fere sententia. MARKLAND.

Humani quid hic passus est vir doctissimus, μετέσησεν existimans idem significare atque μετέση. bene

εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ τοῖς εἰποῦσι περὶ τὸ πλῆθος [26] τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα, ὁ μηδὲν εἰπὼν ταὐτὰ πείσεται. 39. καὶ ἐν μὲν ἑβδομήκοντα ἔτεσιν οὐδὲν ἐξήμαρτεν [27] εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτὼ δ' ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες, χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ [28] γεγένηνται, πείσαντες τοὺς κατηγόρους, οἱ δ' ἀεὶ ὑμῖν [29]

χρη-

habet hic locus. nonnihil quidem offendit ἂν tam cito iteratum. verumtamen ἂν ſaepiſſime ita iteratur, vt alterum redundet; id quod vel pueris notum eſt.

26. περὶ τὸ πλῆθος] imo vero πρὸς τὸ πλ. aut περὶ τοῦ πλήθους.

27. ἐξήμαρτον] Lege ἐξαμαρτών. TAYLOR.

οὐδὲν ἐξήμαρτον εἰς ὑμᾶς,] Lego, ὁ οὐδὲν (vel ὁ μηδὲν, vt paulo ante) ἐξαμαρτὼν εἰς ὑμᾶς: *et qui per ſeptuaginta annos nihil in vos deliquit, per octo vero dies* tantum: ſcil. intrando in concilium Quadringentorum. Mox, ſcribe πατρὸς, litera minuta, non Πατρὸς: non enim Proprium eſt nomen. τοῦ πατρὸς eſt *patris mei*: *Filius* enim Polyſtrati hanc pro patre ſuo dixit. et ita in ſequentibus ſcribendum. MARKLAND.

Pro vulgari ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia ſingulari ἐξήμαρτεν. ſcil. pater meus.

28. λογιστηρίῳ] Logiſterium erat curia τῶν λογιστῶν calculatorum, vbi defuncti magiſtratibus tenebantur a ſe geſtae reipublicae aut adminiſtrati aerarii publici rationes reddere. Hoc in tribunali ſedentes iudices, ait actor, qui largitionibus corruperit, et ſibi devinxerit, is quamuis fur et ſicarius, tamen abſoluitur.

29. ὑμῖν] ſitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam.

42. χρηστοὶ ἦσαν[30], ἔτοι πονηροί. καίτοι ἐν ταῖς[31] πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα κατηγόρησαν ψευδῆ τὸν πατρὸς, καὶ συγγενῆ[32] Φρύνιχον αὐτῷ εἶναι ἔφησαν. καίτοι εἴ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω, ὡς[33] ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ.

159. 1. ἀλλὰ γὰρ ψευδῆ κατηγόρων[34]. ἀλλὰ μὴν[35] οὐδ' ἐκ παι-

30. aut poſt ἦσαν, aut poſt ἔτοι videtur νῦν deeſſe. Fuit cum ſuſpicarer ſic eſſe leg. οἱ δ' ἀεὶ ἐν ὑμῖν χρηστοὶ [ſcil. γεγονότες, vel πεφηνότες. vt οἱ ſit articulus, non poſtpoſitiuus, ſed praepoſitiuus, qui ſemper a veſtro conſeſſu declarati habitique fuiſſent homines frugi] πῶς νῦν εἴησαν ἂν ἔτοι πονηροὶ qui fiat, vt hi nunc ſint ſcelerati? Verum bene poteſt vulgata ſtare, ſi cum voce mirantis et ſtomachantis, aut cauillantis proferatur.

31. ἐν ταῖς] ſic dedi, omittens τε, quod vulgatae interpoſitum habent.

32. καὶ συγγενῆ] alius dixiſſet, καὶ δὴ καὶ συγγ.

33. aut delendum videtur ὡς, aut leg. ὡς εἰδὼς ἀναγκαῖον.

34. ἀλλὰ γὰρ ψευδεῖ κατηγόρῳ.] Vtinam mihi adeſſet Oedipus, qui haec diuinando complanaret! Nam in ſcriptis Codd. nihil quidquam ſpei eſt reliquum, et tamen haec verba manifeſte ſunt mendoſa. TAYLOR.

ψευδεῖ κατηγόρῳ· Lege, ψευδῆ κατηγόρων, *falſam accuſationem intendebant.* ſupra, κατηγόρησαν ψευδῆ τὸν πατρὸς. infra, ψευδῆ ἐμαρτύρων. Aeſchines περὶ τῆς παραπρεσβ. p. 36. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ etc. Demoſthenes adu. Calliclem; τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε. MARKLAND.

Ego dedi ſecundum Marklandum, cuius coniecturam Vindobonenſis confirmat, ψευδῆ κατηγόρων, pro vulgari ψευδεῖ κατηγόρῳ.

35. ἀλλὰ μὴν οὐδ' —] idem eſt, ac ſi dixiſſet οὐ

παιδείας Φίλος ἦν αὐτῷ. ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ὢν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ πατὴρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλ- 3.
θὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει· ὥστε μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε[36] τῷ δημοσίῳ, ἐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον. καίτοι ἐν τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσιν, οἵ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ' ἦν δη- 6.
μότης, ὁ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεσθαί ἐστιν ὁ πατήρ· εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς[37] ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστι πολίτης. πῶς δ' ἂν[38] γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις ὑμῶν μένων οὐ συγγενὴς ἦν ὁ Φρύνιχος τῷ πατρί, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐκ παιδείας. Significat non modo neceſſitudinem nullam ſanguinis inter Phrynichum et patrem interceſſiſſe, ſed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem diſciplina vſos fuiſſe, non eundem ludum frequentaſſe. Conſtat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium eſſe conſtantiſſimas atque firmiſſimas, et extremum vsque in ſenium produci.

36. ἐξέτινε] Phrynichus puta, vt εἰσήνεγκεν ad Polyſtratum redit. quaeſtum ſycophanticum qui exercerent, non poterant cauere, quominus ob falſa dicta teſtimonia, aut ob vexationes iniquas hominum inſontium, mulctis damnarentur.

37. εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege, εἰ μὴ καὶ, etc. *niſi vos quoque iniuſte agitis.* MARKLAND.

38. πῶς δ' ἂν] Sententia media hic deeſt, a lectore quoque tacita cogitatione ſupplenda, in hunc ferme modum. ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατὴρ ἐν τοῖς μάλιστα, τῷ Φρυνίχῳ τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιωμένῳ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικός ἐστιν, ἢ —— Pergit defenſor Polyſtrati argumentum accuſatoris re-

ὑμῶν ψηφισαμένων πενταχισχιλίοις παραδῶναι τὰ πράγματα, καταλογεὺς ὢν ἐνακισχιλίους κατέ-
9. λεξεν; ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημο-
τῶν 39· ἀλλ' ἵνα 39 b. τὸν μὲν βουλόμενον 40 γράφῃ·

futare, qui ex amicitia, quam inter Polyſtratum et Phrynichum fuiſſe commentus et mentitus fuerat, illum eadem ſtudia cum hoc fuiſſe ſectatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diuerſiſſima. Phrynichus tyrannidem affectabat. in qua etiam cecidit. pater ciuilis fuit.

39. ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον γράφῃ· εἰ δέ τῳ etc.] Lego: οὐχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον * * * * ἐγγράφῃ· εἰ δέ τῳ etc. *non metu, ne offenderet quemquam contribulium, ſed* hoc animo, *vt ſi quis* ciuium *vellet* reipublicae ſuccurrere, *illum catalogo inſcriberet; ſi quis vero* ob res tenues *non poſſet, illi gratis donaret.* Deeſſe videtur vel λειτουργεῖν, vel ὅπλα παρέχεσθαι, ex Thucyd. VIII. ſegm. 97. Ed. Oxon. Διάφορος εἶναί τινι, eſt, *diſſidium cum aliquo habere.* Orat. VII. ἐμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. cui paulo ante opponit Φίλοι. Pollux V, 20. ſegm. 115. διάφορός μοι ἐστίν, ἀνεπιτήδειος, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, etc. vnde Heſychius διαφέρονται explicat μάχονται. Αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, Orat. XXV. ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον, Demoſth. adu. Pantaenetum. MARKLAND.

39 b. ἵνα] Iſtud ſecundum ἵνα miras tenebras toti huic loco hactenus offudit, quare delendum eſſe iudico. TAYLOR.

40. βουλόμενον] ſcil. γράφεσθαι ἐν τοῖς βουλεύουσιν ἐν τοῖς πενταχισχιλίοις.

εἰ δέ τῳ μὴ οἷόντ' εἴη [41], χαρίζοιτο. καίτοι ὐχ οἵ ἂν πλείσους πολίτας [42] ποιῶσιν, ἕτοι καταλύσι τὸν δῆμον, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους. ἕτος δὲ ὅτε ὀμόσαι [43] ἤθελεν, ὅτε καταλέγειν [44], ἀλλ' αὐ- 12.
τὸν ἠνάγκαζον, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες [45]· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη καὶ ὤμοσε τὸν ὅρκον, ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν ὑ πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις· καὶ τετρωμένος δεῦρ' ἦλ- 15.
θε,

41. *οἷόν τε*] malim *ἥδιον εἴη*. Si cui minus eſſet volupe eo in codice ſcribi, eum rurſus poſtmodum expungendo, atque excuſando, gratificaretur, interim tamen gratiam penes eum, quem inuitum ſcripſiſſet, iniret, honore, quem illi habuiſſet.

42. *πολίτας*] loci ratio videtur potius *βουλευτὰς* ſuadere.

43. *ὀμόσαι*] iusiurandum illud dicere, quod ei dicendum erat, qui *καταλογέως* munus capeſſeret, quo ille ſacramento fidem obligabat, non alium, quam qui dignus ſibi fuiſſet viſus, in numero quinquies mille virorum eſſe ſcripturum.

44. *καταλέγειν*] munus *καταλογέως*, Recenſitoris ſuſcipere, h. e. eius, qui indicem conſcriberet eorum, quos idoneos atque dignos iudicaret, qui ſederent in collegio Quinquies mille virorum.

45. *καὶ ζημιοῦντες*] Eſtne ſuperuacaneum poſt illa, *ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες*? eſtne ſcholium? videtur paene. Sin minus eſt, accipi debet pro, *illasque multas exigentes*. De Eretria, quod ſtatim addit, id accipio ſic, Polyſtratum illuc iſſe miſſum, ſiue ad praeſidendum vrbi, ſiue cum imperio praeſidentium ibi copiarum militarium.

θε, καὶ ἤδη μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. καὶ ἔστος μὲν ἔτ' εἰπὼν γνώμην ἐδεμίαν, ἔτε πλέον ὀκτὼ ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον[46], ὤφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ' εἰπόντων ὑμῖν τἀναντία, 18. καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων, πολλοὶ ἀποπεφεύγασι. καὶ ὃ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ' ἡμᾶς[47] ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες[48] ἀδικεῖν, ἐξη-

 τημέ-

46. ελθων εις τὸ βουλευτήριον] Supra dicit init. Orat. εισηλθον εις τὸ βουλευτήριον. et paulo ante, ὀκτὼ ἡμέρας εισελθων εις τὸ βουλευτήριον. et infra, ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εισελθων εις τὸ βουλευτήριον, ᾤχετο ἐκπλέων. Vide, quae notaui ad init. Orat. III. Demoſthenes in Euergum: ελθων εις τὴν βουλὴν, τάς τε πληγὰς ἔδειξα, etc. Nihil igitur muto. MARKLAND.

47. ἡμᾶς] ſic dedi pro vulgari ὑμᾶς.

48. οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν,] Scribe, μὴ δοκοῦντες ἀδικεῖν· quibus mox opponuntur οἱ δ' ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARKLAND.

Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio pro iis, qui viſi fuiſſent iudicibus in noxa vtique eſſe, eorumque ſententia fuiſſent perculſi. His opponit mox alios, quos, ſi fides habenda eſt libris noſtris, ἠδικηκότας appellat. ego vero ſuſpicor leg. eſſe ἠδικηκόσιν ἑαυτοῖς συνειδότες. qui ipſi ſibi reatus contracti conſcii eſſent. In dictione δοκεῖν ἀδικεῖν ſubauditur τοῖς κριταῖς. Sententia haec eſt. Alii rei facti, cum fuiſſent a iudicibus damnati, poenas tamen effugerunt, quoniam gratioſi apud populum viri, ob ſtrenuam in periculis populi praeſtitam operam, eos deprecati ſunt. alii, quamuis ipſi ſibi conſcii eſſent culpae ſuae, tamen ne in iudicium quidem vocati, aut certe damnati non fuerunt, quia accuſatores pecunia redimebant, vt aut accuſationem

τημένοι εἰσὶν ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων· οἱ δ' ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τὰς κατηγόρους, ἀδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς ἂν ἂν ἀν ἂν 21.
δεινὰ [49] πάσχοιμεν; καὶ κατηγοροῦσι μὲν τῶν τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί [50]· καίτοι ὑμεῖς [51] αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πενταχισχιλίοις, καὶ οἷς [52] αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων ἀ χρῆν πεισθῆναι; ἀλλ' ἀχ 24.
ἕτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἳ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν. ἕτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ ὑμῖν, ὅτι, εἴπέρ τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἀκ ἄν

ποτε

nullam inſtituerent, aut ſemel inſtitutam haud proſequerentur, ſed omitterent.

49. πῶς ἂν οὖν ἀκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;] Videtur abundare prius ἂν, errore exſcriptoris: tametſi ſciam hanc particulam alibi geminatam. Orat. XXIV. πῶς ἂν οὐκ ἂν δικαιότατος εἴην, etc. MARKLAND.

50. κακοί] Koen. ad Corinthium p. 228. legi vult κακόνοι ſine cauſa.

51. καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πενταχισχιλίοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε ἕνα ἕκαστον etc.] Lego et diſtinguo: καίτοι ὑμεῖς αὐτοὺς, πεισθέντες ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς πενταχισχιλίοις· καὶ οἷς αὐτοὶ, τοσοῦτοι ὄντες, ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων ἀ χρῆν πεισθῆναι; Vulgo ἀ χρὴ πεισθῆναι. Caetera ex ductu Argumentationis reſinximus. MARKLAND.

Ego αὐτοὶ tuebor, ſed poſt ὑπὸ τούτων addi velim ὑμᾶς. vos ipſi, horum Quadringentorum auctoritate moti, voſmet tradidiſtis Quinquies mille viris.

52. οἷς] ſic dedi ſecundum Marklandum pro vulgari οἳ, et in continenti χρῆν, pro vulgari χρὴ.

ποτε ἐν ὀκτὼ ἡμέραις [53] εἰσελθὼν εἰς τὸ βϐλευτή-
27. ριον, ὤχετο ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὅτι κερ-
δαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν, ὥσπερ ἔνιοι ἥρπα-
ζον [54] καὶ ἔφερον. ϐδεὶς τοίνυν [55] ἂν εἴποι τις ὅπως
τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ πάντα μᾶλλον [56] κατη-
Vv 4 γορῶ-

53. ἐν ὀκτὼ ἡμέραις] haec vocabula cum ὤχετο ἐκ πλέων cohaerent. die, ex quo curiam frequentare coepisset, octauo in naue abiit.

54. ὥσπερ ἔνιοι ἥρπαζον καὶ ἔφερον.] Forte deest οἱ: οἱ ἥρπαζον. Sed vix opus est. MARKLAND.

Mihi legendum videtur ὥσπερ ἔνιοι [subaudi a communi κερδαίνειν ἐπιθυμῆντες ἐξέπλευσαν] οἱ τὰς ξένας ἦγον καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν vsurpatur, non autem ἁρπάζειν καὶ φέρειν.

55. ϐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει·] *Stephanus*, εἴποι ὅπως τι τῶν etc. Non opus est, ea recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμετέρων idem est, quod ἔχει τι τῶν ὑμετέρων. de qua Ellipsi dixi ad Orat. II. ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ. MARKLAND.

Fortassis leg. est ϐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τι καὶ ὅτῳ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἔχει. nemo facile dixerit, quid et a quonam vestrorum sociorum Polystratus per vim et nefas ceperit.

56. πάντων μᾶλλον κατηγορῶσιν] MS. πάντα. Scribe, παντ' ἂν μᾶλλον κατηγορῶσιν etc. *sed de quouis potius accusare possunt, quam de iis, quae ad magistratum eius spectant.* MARKLAND.

Vulgati dant πάντων. quod ego equidem non mouissem. Taylor πάντα dedit. quod si necesse erat facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et ἀλλ' εἰς πάντα dare. aut sic, ἀλλὰ πάντα μᾶλλον, [scil. ποιῶσιν] ἢ κατηγορῶσιν εἰς τὴν ἀρχήν. alia omnia potius agunt, quam vt eius praefecturam arguant.

γορῶσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι τότε μὲν ἀδαμῆ εὖνοι ὄντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ, ἀδὲ ἐ- 30.
βοήθων· νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνόϛατός ἐϛιν ὁ δῆμος, βοηθῶϛι, τῷ μὲν ὀνόματι, ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ, σφίσιν αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικαϛαὶ, ὅτι τοσαῦτα ὤφειλε [57] χρήματα. ἐρήμην γὰρ αὐτὸν λαβόντες [58], αὐτῶ τε καὶ ἡμῶν κατηγο- 33.
ρῶν-

57. ὤφειλε] imo vero ὦφλε. diuerſa iſta ſunt. ὄφλωϛιν illi, qui in iudicio ad mulctam dependendam condemnantur. ὀφείλωϛιν autem, qui illam mulctam ſibi irrogatam nondum dependerunt, ſed adhuc debent.

58. ἐρήμην κ. τ. λ.] Vide ne ſit ἐρήμην γὰρ αυτῳ λαχοντες. TAYLOR.

Non diſplicet Taylori coniectura prima ſpecie, verum ſi diligentius inſpicias, inuenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abeſt, et neſcit ſe accuſari, vſurpatur haec formula ἐρήμην λαγχάνειν, ſed de eo, qui cum eſſet in ius vocatus, ſciretque ſibi ſtandum coram iudicibus certa die fore, volens atque ſciens copiam ſui iudicibus denegat, et ſe non ſiſtit. quae eſt contumacia; illa prior ignorantia. Bene ſi habet λαβόντες, male habet ἐρήμην. Contra ſi hoc bene, illud male. Aut ergo ἔρημον αὐτὸν λαβόντες leg. deſertum ab amicis et deſolatum cum deprehendiſſent Polyſtratum, aut ἐρήμην αὐτὸν λαθόντες (a verbo λανθάνειν) *ipſum neſcium, clam.* Conſtructio tum erit haec. εἷλον αὐτὸν ἐρήμην, [id eſt ἐπὶ προφάσει δίκης ἐρήμης, condemnarunt eum, h. e. perfecerunt, vt a iudicibus condemnaretur, titulo deſerti fori, ſeu actionis, vbi reus ſe paſſus eſſet deſiderari.] κατηγορῶντες [id eſt διότι κατηγόρων] propterea quod eumque nosque accuſabant, λαθόντες, ſcil. ἡμᾶς, id eſt λάθρα ἡμῶν, nobis neſciis.

ῥῶντες εἶλον. τῷ μὲν γὰρ, ἀδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν [59], εἶχε μαρτυρεῖν, διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων· τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες [60] ἐμαρτύρουν. ἢ δειναί γ' ἂν [61] πάθοιμεν, ὦ ἄνδρες δικα-
36. σαὶ, εἰ τοὺς μὲν ἀχ οἴσεσε ὄντας ἐξάρνους εἶναι μὴ ἃ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους μὲν ἀφῆτε ἀνδρὶ ἐξαι-

59. εἶχε] Credo υπειχε vel ανειχε, vel ειλε demum. TAYLOR.

ἀδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν, εἶχε μαρτυρεῖν, διὰ τὸ δέος etc.] Iterum videtur errore oculorum peccasse Librarius, repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis esset ἐτόλμα μαρτυρεῖν. *Huic enim, qui testimonium potuerunt dicere, non ausi sunt.* Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. Recte. Patri meo, inquit, testimonium *verum*, metu testium, negatum fuit: accusatoribus vero etiam *falsa* testimonia, ex eodem metu testium, perhibebantur. Quare igitur mutaret *Schottus* δεδοικότες in δεδορκότες? vocem optimam, in vocem, quae, secundum proprietatem et vsum Graecae Linguae, huic loco conuenire nequaquam potest? Mox, pro δειναὶ ἄγαν πάθοιμεν recte *Stephanus* δειναί γ' ἂν πάθοιμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δειναὶ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demosthenes contra Aristogit. I. ἢ δειναί γ' ἂν πάθοιεν οἱ διὰ γραφὴν ἐγγεγραμμένοι μόνην. Paulo ante, pro αὐτῷ τε καὶ ἡμῶν κατηγορῆντες, forte legendum, οἱ αὐτῷ τε καὶ ἡμῶν κατηγορῆντες. MARKL.

Videtur leg. ἀδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμησε, διὰ τὸ δέος — Etiam in Vindobon. secundum εἶχε non reperitur.

60. ψευδῆ δεδοικότες] interponendum videtur μηδὲν. *falsa adeo, nil veriti, testabantur.*

61. δειναί γ' ἂν] sic dedi pro vulgari δειναὶ ἄγαν.

τεμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γεγενημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τοῦ πατρὸς ὑδὲν ὑμᾶς ἠδικηκότος [62], ὐ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ἤτει, ἢ εὐεργέτης ἀνα- 39.
γραφῆναι ἠξίει, ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ ὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς [63] ἐπιτίμους ὑμῖν [64] γενέσθαι. εἰ δέ τι-
νες κακόνοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα, ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδείαν εἶπον, ὐχ οἱ ἀπόντες [65] τού- 42.
των

62. καὶ τοῦ πατρὸς etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῷ πατρὶ. vt ὑμῖν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' ὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed haec omnia superat istud Pauli Actor. XXII, 17. ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, vt ait Demetrius περὶ ἑρμην. segm. 65. τὸ μεγαλεῖον ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως· *magnificum est in figuris, neque in eodem manere casu.* MARKLAND.

63. αὐτοὺς] num αὖτις *rursus.*

64. ὑμῖν] malim ἐν ὑμῖν. *decreto vestro*, vi sententiae a vobis de tribunali pronunciatae, quae sententia vim legis habet.

65. ἅπαντες] πάντες. *Ald.* Sed ea lectio est vnice vera, quam in textum admisimus. TAYLOR.

ὐχ οἱ ἅπαντες αἴτιοι εἰσίν·] Scribe, οἱ ἀπόντες, *absentes:* sequitur enim, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua vltima voce (ἀπελύσατε, *absoluistis*) notanda κρίσις Iul. Pollucis VIII, 2. segm. 9. vbi inter voces, quae *absolutionem* significant, refert ἄφεῖναι, ἀπ-

των αἴτιοι εἰσίν· ἐπεὶ καὶ τὸς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. οὐδὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἄριστα λέγων πείθει ὑμᾶς, οὐκ ὑμεῖς ἐστε αἴτιοι, ἀλλ' ὁ ἐξαπατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόν-
160. τες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἧττον μὲν ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό, τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι· ἵνα

ἀλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολυσαι, inquit, ἰδιωτικόν· *est enim vox* ἀπολῦσαι *vulgare.* et tamen Dion. Halicarnaſſeus dicit Lyſiam eſſe τῆς Αττικῆς γλώσσης ἄριστον κανόνα, *optimam Attici ſermonis normam.* ſed, vt bene notat doctiſſ. *Hemſterhuſius* ad locum iſtum Pollucis, Nemo eſt tam elegans ac nitidus ſcriptor, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhaeret. Fieri quidem poteſt, vt haec Oratio non ſit Lyſiae; vel vt eam non legerit Pollux: vel vt huius loci oblitus fuerit. Et ſane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lyſiam toties citat, ne in vna quidem, quod ſciam, harum, quae extant, Oratione eum citauiſſe. Sed quid dicemus de hoc loco politiſſimi Xenophontis, Απομν. lib. IV. p. 816. E. οἱ Αθήνησι δικασαὶ πολλὸς μὲν ἤδη μηδὲν ἀδικοῦντας, λόγῳ ἀχθεσθέντες, ἀπέκτειναν· πολλὸς δὲ ἀδικοῦντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera eſſe poteſt Pollucis obſeruatio. Thucydides quoque hac voce vtitur ſenſu pari, lib. I. ſegm. 95. τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν· de Pauſania loquitur. His auctoritatibus ſe tuetur Lucas XXIII. 20. θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ιησοῦν. et comm. 16. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. et ita paſſim Ille, et caeteri Euangeliſtae.

MARKLAND.

ἵνα ἢ ὑμᾶς πρᾳοτέρους ποιῶσιν, ἢ τούτους [66] πείθω- 3.
σιν. ὅτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, ὠδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα [67]· ὅτε ὑμεῖς τε μάλισα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων, καὶ ὅτος ἐλεγχθήσεσθαι ἔμελλε, πισεύων αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. ὡς δ' ἦν δημο- 6.
τικὸς, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων ὠδεμιᾶς σρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐσρατεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐτῷ τὴν ὠσίαν ἀφανῆ καταςήσαντι, μηδὲν ὑμᾶς [68]

ὠφε-

66. τούτους] ſcil. accuſatores.

67. εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε etc.] Ita diſtingue — πράγματα (ὅτε ὑμεῖς τε — ἔμελλε) πισεύων ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. Idem εὖ ἀγωνιεῖσθαι, quod καλῶς ἀγωνιεῖσθαι Orat. XIII. *bono cum periculo in hac cauſa verſari.* Paulo poſt pro ὅσων ὠδεμιᾶς *Stephanus* coniicit ἁπασῶν ὠδεμιᾶς. Mallem, τῶν ἁπασῶν ὅσων ὠδεμιᾶς· *non aberat in vlla omnium, quotquot fuerunt, expeditione.* Elegans pleonaſmus vocis ὅσων. ſic μυρίας οσας ἰδέας, et πλείσων οσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Moſis: et πάνθ' οσα λεγόση, de Leg. Special. p. 539. Vtcunque legas, requiri videtur Articulus. MARKLAND.

Poſt πράγματα videtur ἐπανελθὼν aut ἐπανήκων excidiſſe, et poſt ὅσων, v. 7. ἐσρατεύσασθε.

68. μηδὲν κ. τ. λ.] Legerim cum Steph. et Cod. *Coisl.* μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, nam vtrique τὸ δὲ ſuſtulerunt, quod erat quidem importuniſſimum, et ſuſtulerunt etiam ὑμᾶς, quod erat tamen minus neceſſarium. TAYLOR.

μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν] Abundat δὲ. vnde eam delet *Stephanus.* Forte leg. δή. MARKLAND.

9. ὠφελεῖν, εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς [69]· ἵν', εἰ καὶ βέλοιτο κακὸς εἶναι, μὴ ἐξῇ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφοράς, καὶ λειτουργοίη. καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ [70] μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' οὐκ

Deleui δὲ, quod vulgatae dant, ex auctoritate virorum doctorum et Vindobon.

69. συνειδέναι ὑμᾶς] ſcil. ἑαυτῷ φανερὰν ἔχοντι τὴν οὐσίαν.

70. καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuſcula ſunt, quae ſequuntur, et turbata omnia. Non diſplicebunt fortaſſe, quae proferat diuinatio. Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' οὐκ ἐξὴν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν. TAYLOR.

ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, * * * * ὡς εἰδέναι τοὺς ἱππέας etc.] Ita hunc locum ſigno, cum manifeſtus ſit defectus, vt mihi videtur. Mox pro διεφθάρη *Schottus* coniicit διεσπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, σῶον ἦν, quàm διεσπάρη. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διεφθάρησαν. et, τοὺς στρατιώτας διασπασθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, Demoſth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ; vbi opponitur τὸ, εὐσθενεῖν. Noſter Orat. XXII. τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ· ita enim ibi reponendum ex MS. *Stephani*, pro ἐφθάρθαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἡλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθην — ὡπλιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν: *et ad Catanam ſaluus euaſeram, grauis armaturae miles inde profectus ſum.* recenſet enim facta ſua, quando erat ἱππεὺς, et quando ὁπλίτης. vnde hunc locum mox concludit ita, ὡς εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππευων τε καὶ οπλιτευων· ὧν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deeſt ὧν, quam vocem bene addidit *Stephanus*. MARKLAND.

δ' ἂν ἦν, ὥς' εἰδέναι [τὰς ἱππέας,] οἷος ἦν τὴν 12.
ψυχὴν ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν· ἐπειδὴ δὲ
διεφθάρη καὶ ἀνεσώθην [71] εἰς τὴν Κατάνην, ἐλπι-
ζόμην [72] ὁρμώμενος ἐντεῦθεν, καὶ τὰς πολεμίας
κακῶς ἐποίων. ὥστε τῇ θεῷ τε [73] τὰς δεκάτας ἐξαι-
ρεθῆναι πλέον ἢ τριάκοντα μνᾶς, καὶ τοῖς στρατιώ- 15.
ταις [74] εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν.
καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον ἱππεύειν, ἵππευον·
καὶ ἀδεὴς ἀδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπόμην, ὥς'
εἰδέναι ἅπαντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἱππεύων τε
καὶ ὁπλιτεύων. ὧν ὑμῖν [75] τὰς μάρτυρας παρέξο- 18.
μαι.

Mihi videtur locus ſic eſſe leg. ὑμῖν δ' ἂν ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omiſſis duobus vocabulis τὰς ἱππέας, quae a ſua vera ſede aberrarunt et huc irruperunt, pone ὑμῖν aliquot verſibus poſt collocanda in illis ὑμῖν τὰς μάρτυρας παρέξομαι.

71. ἀνεσώθην] ſic, in prima perſona, dedi pro ἀνεσώθη, in tertia.

72. ἠλπιζόμην] F. ἐλπίζόμην. TAYLOR. Et ſic dedi.

73. τῇ θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ θεῷ τε εις δεκάτας — καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν. TAYLOR.

74. καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν.] Videtur deeſſe aliquid. forte, τὰ εἰς σωτηρίαν etc. vt dicat, tantum captum fuiſſe praedae et pecuniae, quantum ſatis eſſet ad redimendos ex hoſtibus captiuos milites noſtros. MARKLAND.

Poſt τοῖς στρατιώταις videtur vocab. περιεῖναι deeſſe. et vt ſupereſſet, vnde milites poſſent e captiuitate redemti in patriam ad ſuos reuerti.

75. ὧν ὑμῖν] articulum, quo vulgatae carent, addidi. Poſt ὑμῖν mihi videri duo vocabula τὰς ἱππέας

μαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ακηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὦ ἄνδρες δικασταί· οἷος δ' εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. ἀφικομένου γὰρ ἐκεῖσε Συρακουσίου ὅρκιον [76] ἔχοντος, καὶ ἑτοίμου
21. ὄντος ὀμνύειν, καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπον εὐθὺς αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν ὡς Τυδέα, διηγούμην ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ λόγοι οὐκ ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' ἕν ἐγὼ εἶπον καλῶ μάρτυρας [77]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Σκέψασθε δὴ καὶ τῦ

paulo ante a me vncis incluſa, vt loco non ſuo poſita, inſerenda eſſe, modo admonui.

76. ὅρκιον] aut eſt formula ſacramenti militaris, aut charta, *Creditiv* appellamus, fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum, cui data ſit iſtaec charta, a magiſtratibus, quorum legatus eſſet, inſtructum eſſe auctoritate vel poteſtate milites conſcribendi et ſacramento adigendi.

77. καλῶ μάρτυρας.] Nunquam alibi, niſi fallor, ita loquitur, ſed ſemper κέλει. Orat. XXXI. καί μοι καλεῖ αὐτὸν Διότιμον. et paulo poſt eadem Orat. καλεῖ μοι τοὺς μάρτυρας. Orat. XII. τοὺς δὲ μάρτυράς μοι καλεῖ. et ita fere in ſingulis Orationibus. Nihil tamen muto. Demoſthenes enim pariter loquitur, in Midiam: καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας. et ita iterum in eadem Oratione: et alibi paſſim. Mox, lego et diſtinguo: τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν ἀποδῶναι ἐμοί, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθῇ ἦν, ἢ οὔ· non ἀγαθή. Ἀγαθὸς τῷ ὑμετέρῳ πλήθει eſt, quod paſſim dicit χρηστὸς, πρόθυμος, εὔνους τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. Sequitur: τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν, vel ἥξειν· *domeſticae enim res inibi erant perſcriptae; et praeterea, vt quando res Siculae*

τῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν [78] ἀποδῶναι 24.
ἐμοί. πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθὰ ἦν, ἢ
οὔ [79]. τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο [80], καὶ ἔτι,
ὅτε [81] καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν. καίτοι ταῦ-
τα [82] ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ· ὥστ' εἰ μὴ εὖνους 27.
ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἄν ποτε τοιαῦτα ἐπέ-
στελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον,
οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρο-
μῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, οἳ δ' μόνον ἐνθά-
δε [83], ὅ, τι οἷοίτ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ

ἀπὸ

compositae essent, reuerterer. Haec sana tribus modis tentat *Schottus*: sana, inquam, nisi aliter MSS. Deinde, mallem ὑμῖν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ. vulgo deest τε. MARKLAND.

78. ἣν ἔδωκεν] sed cui? videtur hic nomen eius desiderari, cui addita fuit illa epistola a Polystrato, filio reddenda.

79. post ἢ οὐ videtur deesse τὰ ἐγγεγραμμένα.

80. ἀνεγέγραπτο] malim ἐνεγέγρ.

81. καὶ ἔτι κ. τ. λ.] ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel sic, ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid si addatur ἐξῇ, vt hoc modo legatur? καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν, vel ἐξῇ ἥκειν. Haec adnotauit Schottus. TAYLOR.

Subauditur ἐνεγέγραπτο. et praeterea hoc erat in illis literis scriptum, mihi domum esse redeundum, donec res bene in Sicilia haberent. Possent quoque illa duo vocabula ἔτι ὅτε transponi, sic καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς *dum adhuc bene haberent res.*

82. ταῦτα] Lege ταὐτὰ. TAYLOR.

83. οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Lege οἳ δ' μόνον ἐνθά-

30. ἀπὸ τοῦ τείχους [84] ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐκ τῶν ἄλλων ἱππέων ἕνα [85] ἀπέκτεινεν. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε [86]

33. ὄντες ἤτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ἧττον' [87] εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχήν· καί μοι ἀνάβητε δεῦρο [88]. πῶς ἂν δὲ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν,

δε ο, τι οἱσί τ' ἦσαν, κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quae ſequuntur. TAYLOR.

τῶν Φυγάδων, οὐ μόνον ἐνθάδε, etc.] Scribe, οἳ οὐ μόνον etc. conſtructione ita poſtulante. MARKLAND.

Parui praecepto virorum doctorum, et οἳ addidi, quo carent vulgatae, atque ὅτε cum ὅ, τι mutaui.

84. ἀπὸ τοῦ τείχους] Decelean videtur ſignificare.

85. ἕνα] ſubaudi τῶν Φυγάδων.

86. οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες ὑμῶν, vel ἴσασιν in ἴστε commuta. Schott. TAYLOR.

ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἤτε ἐν Ἑλλησπόντῳ· ὥστε νομίζειν etc.] Sic interpungendum: et pro ἤτε legendum οἵτε. Pro ἧττον recte *Stephanus* ἥττονα. MARKL.

Mihi videtur pro οἵτινες leg. οἵτε, et pro ἤτε iterum pariter οἵτε. tam illi, qui nunc hic adſunt Athenis, vel huic iudicio interſunt, quam qui adhuc in Helleſponto ſunt, nondum reuerſi domum.

87. ἧττον'] accentum mutaui et apoſtrophum addidi, quo e neutro, quod in vulgatis eſt, maſculinum efficerem.

88. καί μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς ἂν etc.] Supple, δεῦρο μάρτυρες. μαρτυρες. Πῶς οὖν etc. *Vanderlheidius* quoque ſemel inſeruit vocem TESTÉS. geminari opor-

βάνειν, εἰ τοιοῦτοι ἐσμέν; * ἢ ὧν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς ὑμᾶς * ἀδικαίως[89], τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα 36.
ἀπολέσθαι· δι' ὧν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα[90], μηδεμίαν ὠφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ' ἀδίκαιον· ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν δεῖ ἡμᾶς πάσχειν[91], δίκαιοι ἐσμὲν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. ἀ γὰρ ἂν ἡμεῖς 39.
χρημάτων γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι, παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γιγνώσκοντας[92], ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ, ἀ 42.
μόνον

tuit. Solennis haec omiſſio, abbreuiaturae alicui forte debita, vel Notae ταχυγραφικῇ. MARKLAND.

89. δικαίως] Editio poſtrema δικαίως ad proximum comma tranſtulit, lectore mutatae interpunctionis non admonito. Attamen leuiculis editoribus ea conſuetudo non indulgebitur, cum a ſummis exigerem rationem huiuſce correctionis. TAYLOR.

διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ratio poſtulat ἀδίκως. Vide ad fin. Orat. XV. MARKLAND.

90. Poſt γεγενήμεθα ſubaudi τούτων ἡμῖν. quae alius addidiſſet.

91. πάσχειν] alii κακῶς πάσχειν vſurpant. neſcio, an Noſter quoque hic vſurparit.

92. γιγνώσκοντας, κ. τ. λ.] Quantum *Schotti* mentem intelligam, ita hunc locum ordinari voluit: γιγνώσκοντας ὅτι ἀ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ περὶ δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τὰς δὲ ἄλλας (ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ) προθυμοτέρας ποιήσετε, κ. τ. λ. Idem dicitur iuſſiſſe πρόθυμος εἰς ημας

μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε, οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τὰς δὲ ἄλ-

ἢ pro εἰς ὑμᾶς. Sed circa hunc locum hominis ſenſa videntur editores peſſima fide exſcripſiſſe. TAYLOR.

χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γινώσκοντας, ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ, ὃ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) τὰς δὲ ἄλλας προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ·] Totum locum adduxi, quia omnia in eo confuſa ſunt et perturbata. ſine vnius literae mutatione ſingula in ſuas ſedes en tibi reducta: χρὴ δὲ ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· τοιούτους εἶναι γινώσκοντας, ὅτι ὃ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τὰς δὲ ἄλλας (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πριν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ· *oportet autem vos tales eſſe aliorum quoque cauſa, qui veſtris forte rebus ſtudent: ſcientes, non nobis ſolum beneficium vos collaturos eſſe, ſed et alios (noſtrûm enim* iam, *ante has preces, experimentum ſumſiſtis) promptiores reddituros eſſe, ſi meritam gratiam rependatis* illi, *quicumque vos beneficio afficiat.* Omnia iam clara; et egregia eſt ſententia. *Schottus* quoque Parentheſin poſitam voluit poſt voces τὰς δὲ ἄλλας. MARKLAND.

Dubio vacat Schottum εἰς ἡμᾶς exaraſſe, *erga nos.* Cuius e coniectura ſententia exſiſteret non inconueniens, ſi πρόθυμος εἴς τινα εἶναι de iudicibus clementia erga reos vtentibus vſurparetur. verum de ciuibus vſurpatur virtute ſua patriam ornare conantibus. Mentem vtique ſuam Lyſias paulo indiſertius h. l. declarauit, quae haec eſt. ὅτι, ἐὰν νῦν ἡμᾶς ἐλεοῦντες ἀφῆτε, ὃ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τὰς εἰς ὑμᾶς προθύμους γεγενημένας, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτάς. Si nos

λως προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ· καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λόγον τῶν [93] πάντων πονηρό- 161.1
τατον. λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πεπονθότας μεμνῆσθαι μᾶλλον, ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιούντων οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὕ- 3.
τω. περὶ ἡμῶν γάρ ἐσι ψῆφος ὑμῖν, καὶ ὑπὲρ χρημά-

absoluatis, non ſolum vos gratos et memores acceptorum beneficiorum eſſe, (nos enim fuiſſe bene de vobis meritos,) ſed etiam commodis veſtris vna proſpicere, neque magis nobis, qui bene de vobis mereri ſtudeamus, proſpicere, quam vobismet ipſis. ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ περὶν δεηθῆναι, ſcil. ὑμᾶς — Nam etiamſi erga nos ingrati ſitis, tamen id non multum vobis nocere poſſe, quia iam abſtuleritis officia noſtra. Verum alios facietis veſtri ſtudioſiores, ſi gratiam acceptam in nobis referatis.

93. καὶ μηδαμῶς, κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λεγειν το πάντων πονηρότατον. TAYLOR.

βεβαιώσητε λεγοντων πάντων πονηρότατον.] Lege: λογον των (vel τον) πάντων πονηρότατον· *neque confirmabitis ſententiam, omnium iniquiſſimam:* quae ſententia ſequitur, λέγεται γὰρ etc. Abſque Articulo Andocides de Myſter. p. 3. λόγον πάντων δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. Ελλην. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσετε, in Futuro, vt ὠφελήσετε et ποιήσετε, paulo ante. MARKLAND.

Dedi ſecundum Marklandum λόγον τῶν πάντων, pro vulgari λεγόντων π.

χρημάτων, ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν [94], ἡμῖν φανερὰ οὐσία, καὶ ἦν ὁ πατὴρ ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τούτων ἐστερήθημεν.

6. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς· εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πόθεν ἐκτίσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιῶμεν εὑρίσκεσθαι χάριν. καίτοι ὁρῶμέν γ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐάν τις παῖδας αὐτῷ ἀναβιβασάμενος

 νος

94. ἦν iterandum videtur ad hunc modum, ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἦν ἡμῖν οὐσία φανερά.

95. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα etc.] Haec quoque ſententia obſcuriſſima eſt, ex interpunctione et depraua-tione. Lego: ὥστε οὐ τῶν τοιούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ ἂν εἴη πόθεν ἐκτίσομεν) αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιῶμεν εὑρίσκεσθαι χάριν· *Non igitur* nunc *ſumus vobis beneuoli rerum huiuſmodi* (facultatum noſtrarum) *cauſa; (probe enim ſcimus nobis non fore, vnde ſoluamus*, ſi mulctemur) *ſed* olim *beneuoli cum fuerimus*, nunc *gratiam reposcimus.* Hic videtur eſſe ſenſus, ſatis obuius et perſpicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοὶ, vel deeſſe ἤδη aut πρότερον: quaſi ſcriptum fuiſſet, πρότερον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιῶμεν etc. vel tale quidpiam. Inſerui ἂν ante εἴη. Phraſin εὑρίσκειν (idem quod Lyſiae εὑρίσκεσθαι) χάριν habes apud Lucam I, 30. et Actor. VII, 46. Senſu tamen diuerſo. MARKLAND.

Eam ipſam ob cauſam, quod bonis euerſi eſſent. Diuites enim poſſunt largitionibus gratiam populi redimere, iramue placare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineant, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent,

νος κλαίη καὶ ὀλοφύρηται, τὰς τε παῖδας καὶ αὐ- 9.
τὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεῶντας, καὶ ἀφιέντας τὰς
τῶν πατέρων ἁμαρτίας [96], διὰ τὰς παῖδας, οὓς
ἔπω ἴσε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενή-
σονται· ἡμᾶς δ' ἴσε, ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς 12.
ὑμᾶς, καὶ τὸν πατέρα ἤδη ἡμαρτηκότα. ὥσε πολ-
λῷ δικαιότεροι ἐσὲ, ὧν πεπείρασθε, τούτοις χαρίσα-
σθαι, ἢ ὃς οὐκ ἴσε ὁποῖοί τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν
δὲ τοὐναντίον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
τὰς παῖδας παραιτησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς 15.
δὲ τὸν πατέρα τοῦτον καὶ ἡμᾶς, ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς
ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε, ἀντὶ δὲ πολι-
τῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα γέ-
ροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς [97] ἀδίκως ἀπολεῖ-

τε, πῶς

96. αφιεντας τὰς τῶν πατέρων αμαρτιας, etc.] Matthaeus IX, 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς αφιεναι αμαρτιας. MARKLAND.

97. Locus corruptus et lacer. Schott. Qui in *Obſeru. human.* IV. 10. haec adiecit. Locus ſane eſt, mihi quidem impeditus. Tentabam ſic meliorem facere ac perſpicuum, quatuor duntaxat voculis mutatis, vnaque omiſſa. Εἰ δὲ τοῦτον ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ ἡμῖν ἡδέως συνεσομεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε αναξια πασχοντες καὶ τῆς πόλεως. Sed fortaſſe nihil eſt opus, modo legas noua diſtinctione, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

ἀπολεῖτε, πῶς ἢ ἕτος ἡμῖν — ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] *Stephanus* pro ἡμῖν et ἡμεῖς coniicit ὑμῖν et ὑμεῖς. *Schottus* putat locum corruptum et lacerum. mihi omnia

18. τε, πῶς ἡ ἔτος ἡμῖν ἡδέως συνέσαι, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ [98] ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα τρεῖς ὄντες, ἐᾶσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμοτέρους γενέσθαι. δεόμεθα δ' ὑμῶν
21. πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἑκάστῳ, ὅτῳ μέν εἰσιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅσις δ' ἡμῖν [99] ἡλι-

Xx 4 κιώ-

sana videntur, si recte capiatur ἀπολεῖτε *perditis*, scil. *exilio*: prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι· vbi de *mulcta* loquitur. Demosthenes πρὸς Ευβουλ. ὥσπερ Φυγάδος ἤδη μου ὄντος, καὶ ἀπολωλότος: vbi vltima vox de *exilio* capienda est. et ita ἀπολέσητε paulo post, ad finem istius Orationis. Paulo ante, pro ἐλεήσατε recte *Stephanus* ἐλεήσητε: et mox, ὅσις δὲ ἡμῖν pro ὅσις ἡμῖν. MARKLAND.

98. ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim pone ὄντες stabat, tollendo illuminaui sententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem est atque ὁμοῦ, vel ἅμα. Est ergo idem, ac si dixisset ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως. Si simul vobis et vestrae ciuitati simus dedecori. Sunt autem ciuitatibus et iudicibus dedecori hi ciues, qui, cum bene de republica meriti fuissent, condemnati iniquis iudiciis et ad miserrimam paupertatem redacti, ciuitati immemorem animum, et iudicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobant, vt Plinius iunior domum nimis caro emtam domino intuenti stultitiam ait exprobrare. Indignum enim est illustri ciuitate, cui magnos et excelsos par est animos esse, ciuium ingentia de se merita obliuisci, aut iniuriis vlcisci. Indignum est fama et aequitate iudicum, iniquis iudiciis insontes pessumdare.

99. ὅσις δ' ἡμῖν] interposui coniunctionem, qua vulgatae carent.

κιώτης τυγχάνει, ἢ τῷ πατρὶ [100], *ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε* [1], *καὶ μὴ ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν, ὑμεῖς κωλύσητε. δειναὶ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, ὃς εἰκὸς 24. ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι* [2].

100. Post *τῷ πατρὶ* videtur *τὴν ἡλικίαν* deesse.

1. *ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε*] *ἐλεήσαντας ἀποψηφίσασθαι* Coisl. *ἀποψηφίσασθαι Ald.* quoque, quod correxit Scal. TAYLOR.

2. Aut post *εὑρησόμεθα*, aut post *σωθῆναι* deesse videtur *ἄξιον*. Si a vobis nihil impetremus, quod tanti sit, vt operae pretium feciſſe videamur, nos ex hostium telis et captiuitate liberando. *σωθῆναι* hic non est iudicio absolui, sed vitam et corpus saluum e bellis domum referre. Vel etiam sic legi possit. *μηδὲν εὑρησώμεθα δοκοῦντες ἀνάξιοι τοῦ σωθῆναι*. scil. *παρ' ὑμῶν*.

Spicilegium annotationum ad hanc orationem, quarum in mentem venit currente prelo, spatiorum angustiis excluſus, reieci ad libellum variantium lectionum, vbi, si iuuat, videbis.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in qua Reus (quiſquis demum ſit) ſuſpicionem δωροδοκίας a ſe amolitur, recenſendo totius vitae inſtituta et plurima in remp. merita non ex lege, ſed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuiſſe orationis initium, quibus *exordium multaque alia deeſſe conſtat.* Verbis vtor poſtremi editoris. TAYLOR.

Περὶ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκοῦσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίσησθε, περὶ ὅτου τι-

1. Απαρασημος.] Neſcio, an ad *laudem* hoc adiectum ſit a magiſtellulis, cum contrarium in *vituperationem* adduci videam. *Ariſtoph. Acharn.* 516.

Αλλ' ἀνδρείαι μοχθηραὶ, παρακεκομμέναι,
Ατιμαι καὶ παρασημαι καὶ παράξεναι·

Vti quoque παράσημον νόμισμα et ῥήτως παράσημος. Videantur *Harpocr.* et Lexicographi. Tantundem ſcio, quid ſibi velit *Heſych.* in hac voce exponenda. Απαράσημον. ἀσυνέκτατον. ἀπαραχάρακτον. Vnum hoc ſcio, exſtare in libris editis *Antiphontis* orationem cum eadem nota, eamque (quicunque demum recte) male certe intellexiſſe *Palmerium*, qui interpretatus eſt,

νὸς [2] ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην 33.
μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, καταξὰς δὲ χορηγὸς
τραγῳδοῖς, ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς· καὶ τρίτῳ
μηνὶ [3] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ, δισχι-
λίας δραχμάς· ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος, εἰς 36.
πυρρίχισὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακο-
σίας. ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
τοῦ τρίποδος ἀναθέσει πεντακισχιλίας δραχμάς·
καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλι- 39.
κῷ [4] χορῷ τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτρι-
ηραρχὴν

sine nomine. Απολογία δωροδοκίας απαρασημου Cod. *Vatic.* TAYLOR.

Mihi videtur Palmerius verum vidiſſe, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, *ſine nomine.* Caret haec oratio nomine rei ſeſe defendentis. Nomina reorum ſunt σημεῖα, notae, vnde oratorum atticorum et romanorum orationes inter ſe diſtinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam e. c. et in Cononem, aut pro Roſcio Amerino et pro Milone inter ſe diſtinguas, vbi ſigna ipſarum, nomina reorum, ipſis detraxeris?

2. περὶ ὅτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe οἵου τινὸς. Exempla vbique. MARKLAND.

3. τρίτῳ μηνὶ] ſubaudi μετὰ ταῦτα.

4. κυκλικῷ] Vel κυκλίῳ, vt alii plerique. *Plutarch.* in *Andocide*, fin. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἄντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου. Suid. in Πύθιον. Πύθιον ἱερὸν Απόλλωνος Αθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονὸς, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια.

ρᾴρχων ἑπτὰ ἔτη [5], καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡ-
42. μέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως εἰσφορὰν [6], τὴν μὲν, τριάκοντα μνᾶς, τὴν δὲ, τετρακισχιλίας δραχμὰς, εἰσενήνοχα. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Αλεξίου ἄρχοντος, εὐθὺς ἐγυμνασιάρχων εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων, ἀναλώσας
162. 1. δώδεκα μνᾶς. καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ, καὶ ἀνήλωσα πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Ευκλείδου ἄρχοντος κωμῳδοῖς χορηγῶν Κηφισο-

Sed vtroque modo ſcribitur, vnde textum *Horatii* in *Arte Poetica* 136. ſollicitare non debuit *Bentleius* ὁ κριτικώτατος. TAYLOR.

5. ἑπτὰ ἔτη] Vir doctiſſimus neſcit, vnde haec dici poſſint, quoniam inter Theopompi et Dioclis praeturam, non *ſeptennium*, ſed *vnus* tantum *annus* interceſſit. Itaque ſuo acumine, id eſt nullo, corrigit, τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηράρχων, ἑπτὰ ετι η καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctiſſimus eſt *S. Petit.* in *Commentario de LL. Atticis*, p. 265. Sed fallitur, neque enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus deſignatur. Nam vt procedente oratione diſcimus, Reus triremi praefuit, ſub imperio x virorum, et in proelio ad Arginuſas, et Alexia praetore domum rediit, quae omnia geſta ſunt Olymp. 93. poſt Theopompi, Glaucippi et Dioclis praeturas altera. Et profecto ſi a Theopompo ad Alexiam numeres, anni erunt totidem, quot exhibentur. TAYLOR.

6. ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, — εἰσενήνοχα] Lege, εἰσφοραὰς. Patet ex Diſtributiuis, τὴν μὲν, τὴν δὲ. MARKLAND.

Φισοδότῳ [7], ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς, καὶ Παναθηναίοις τοῖς 3.
μικροῖς ἐχορήγων πυῤῥιχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἀνήλωσα ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν [8] ἀμιλλώμενος ἐπὶ Σθενίῳ, ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς· χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ ἀῤῥηφορίας [9], καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται πλέον ἢ τριά- 6.
κοντα μναῖ. καὶ τούτων, ὧν κατέλεξα, εἰ ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν, οὐδ' ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα. τὸν δὲ χρόνον, ὃν ἐτριηράρχουν, ἡ ναῦς ἄρισά μοι ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν μέγιστον ἐρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ Αλκιβιάδης (ὃν ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην μὴ συμπλεῖν μοι) ὅτε φίλος ὢν, ὅτε συγγενὴς, ὅτε φυλέτης, ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι στρατηγὸς, ᾧ ἐξῆν ποιεῖν ὅ, τι 12.
ἐβούλετο, οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν, εἰ μὴ τὴν ἄρισα πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς κινδυνεύσειν.

ἐπει-

7. Κηφισοδότῳ] videtur hic ſaltandi magiſter fuiſſe, cuius arti debebat hoc defenſor huius cauſae, quisquis fuit, vt chorus ab ipſo productus reliquos choros ſaltando vinceret.

8. μὲν hoc reſpondet oppoſito δὲ, non proximo, ſed illi, quod verſu 9. legitur, in illis τὸν δὲ χρόνον, ὃν — Reliqua χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthetis ſeu interiectis habeo.

9. ἀρχιθεωρίας καὶ ἀῤῥηφορίας] Poſſit videri ἐνίκησα ſubaudiri oportere, verum ἐλειτούργησα vel tale quid malim.

ἐπειδὴ δὲ, ἐκείνους [10] μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρ-
χῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου δέκα εἵλεσθε, ὅτοι
15. πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεὼς πλεῖν. ἀνέβη
μέντοι, πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων, Ἀρχέ-
στρατος ὁ Φρεάρριος. ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν Μι-
τυλήνῃ, Ἐρασινείδης μετ' ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι ὅτῳ
18. παρεσκευασμένην τριήρη πόσα οἴεσθε ἀνηλωκέναι
χρήματα; ἢ πόσα τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακά;
ἢ πόσα τὴν πόλιν εὖ πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τούτου
μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διε-
φθάρησαν, ἀδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ
21. τοῦτο μνηθῶ, ἐπειδὴ καὶ [11] τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε
διὰ

10. ἐκείνους] Potius εκεινον, Alcibiadem ſc. TAYL.

ἐκείνους ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς] Scribendum ἐκεῖνον, ſc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis praecedentibus. Paulo poſt, Ἐρασινείδης idem opinor eſt, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. ſaepe vocant Ἐρασινίδην. et pro Θρασύλλου Idem ſcribit Θρασύλου. MARKL.

Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis nouem eius collegis.

11. στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τοῦτο μνησθῶ) ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφοράν. ἐγὼ etc.] *Stephanus* delet δὲ. Pro eo legendum puto καὶ, et locum ita diſtinguendum: ἀδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ, (ἵνα καὶ τοῦτο μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφοράν) ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ etc. MARKLAND.

Conformaui locum hunc ad mentem Marklandi. Parentheſin, in vulgatis in v. μνησθῶ finientem produxi ad v. συμφοράν, et pro δὲ dedi καὶ. Vt etiam huius rei mentionem faciam, quae glorioſa mihi eſt,

διὰ τὴν γενομένην συμφοράν,) ἐγὼ τήν τε ἐμαυτῦ ναῦν ἐκόμισα, καὶ τὴν Ναυσιμάχυ τῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἐγίγνετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. εἶχον γὰρ, χρήμασι πείσας, κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, 24. ὃς ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον [12], καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκόλυθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε· ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον [13]. 27.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν, δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἐμαυτῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχυ τριήρη. καὶ ὅτω πολλὰς κινδύ-

solus ego inter omnes trierarchos nauem meam ſaluam domum reduxi, meiſmet auſpiciis, tametſi nullus mecum eſſet imperator. Nam caeteri trierarchi rem ita geſſerunt male, vt ipſis perinde, atque imperatoribus, ſuccenſeretis.

12. *πρὸς ἐκεῖνον*] F. *προσῆκον*. TAYLOR.

Vehementer errat vir doctus. optime habet vulgata. milites claſſiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui ſunt, hi ſunt ei pares atque conſentanei, eo digni, perinde boni atque ille eſt. Valet idem atque inſequens *ἀκόλυθον*.

13. *Λυσίμαχον*] *Ναυσιμαχον* cum Palm. et Schott. TAYLOR.

κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον.] *Schottus* *Ναυσίμαχον*, cuius iam facta mentio. Recte: niſi ibi legendum *Λυσιμάχου*. MARKLAND.

καὶ ante nomen hoc proprium aut deletum velim, aut cum *μοι*, aut cum *μοι ὅμως* mutatum.

κινδύνως ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀ-
30. γαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι ὑ δωρεὰν, ὥσπερ ἕτεροι, ἀντὶ τούτων [14] παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ σεμνυθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ· ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι [15], παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ ὑ τοσοῦτόν μοι μέλει, εἴ με
33. δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἀλλ' ὑκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, ὑδὲ παρασῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριτα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνως [16] δὲ δοκεῖν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν ὑδὲν περιῆνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν ἓν
36. ἐμοὶ πεισθῆτε, τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε, καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἱρήσεσθε. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰ * προσιόντα [17] τῇ πόλει ὡς ὀ-
λίγα

14. ἀντὶ τούτων] duo haec vocabula, quae vulgatis desunt, addidi.

15. ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι] Coniunctio καὶ, quae nullius vsûs est hoc loco, videtur innuere aliquid deesse. Forte: ἡγούμενος ἐμοὶ (vel ἐμοί τε) δεινὸν, καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἡγουμένως ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ etc. Mox: ὑδὲ παρασῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, vertenda erant, *neque exemplum praebere iis, qui detrectant* (vel *subterfugiunt*) *munera publica.* Male *Vanderheidius* et confuse, *si publicis ministeriis fungentes nihil praecipuum habeant prae iis, qui eadem detrectare solent.* ἐνδεδυκέναι τὰς λειτουργίας vocat Demosth. πρὸς Λεπτίνην, quod Noster διαδύεσθαι. et ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, adu. Phaenippum. MARKLAND.

16. ἐκείνως] Rectius ἐκείνοις. TAYLOR.

17. τὰ προσιόντα] sic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. *vectigalia reipublicae.*

λίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ἁρπάζεται. ὥστ' ἄξιον ταύτην ἡγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιοτάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν θελόντων λειτουργεῖν. ἂν οὖν εὖ βουλεύσησθε, οὐδὲν ἧττον ἐπιμελήσεσθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων, ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν· εἰδότες, ὅτι ἔξετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις, ὥσπερ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων- 39. ὑμῖν ἔσομαι ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. ἐὰν δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς[18] αὐτοὺς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα[19] διανεμοῦνται, ὥσπερ καὶ τἄλλα. ἄξιον δέ ἐστιν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ 163.1 διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι· καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντι φθονῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιού- 3. τους πολίτας[20], ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων μὴ ἐπιθυμήσωσι[21], τὰ δὲ σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκωσιν.

18. καὶ ὑμᾶς] Si καὶ μὲ hic non deeſt, ſubaudiendum certe eſt. non me ſolum, ſed vna vos ipſos quoque laedetis.

19. καὶ ταῦτα] etiam haec bona mea adminiſtrabunt pari, atque reliqua veſtra adminiſtrant, modo, h. e. rapacitate atque furacitate.

20. τοιούτους πολίτας] qualis nempe ego erga vos fui.

21. τῶν μὲν ἑτέρων ἐπιθυμήσωσι,] Recte *Schottus* μὴ ἐπιθυμήσωσι. Sic Orat. XXV. ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. vbi eadem omnia. MARKLAND.

Addidi μὴ, quod vulgatis deeſt. τῶν ἑτέρων idem eſt atque τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. bonorum, quae ſunt

σιν. ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, (καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῇ) πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζη-
6. τητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς τὰ δημόσια χρήματα ἔχοντα τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥστ' ἰδίᾳ μὲν τῶν Φείδομαι [22], δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι· καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς περιοῦσι μέγα φρονῶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς εἰς ὑ-
9. μᾶς ἀνηλωμένοις. ἡγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι [23] καταλιπεῖν· καὶ διὰ

in aliorum poteſtate. Fuit, cum ſuſpicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. praemia virtutis quidem appetant, cuiusmodi ſunt honores in republica, imagines, ſtatuae, tituli ſaxis inſculpti, conuictus in Prytaneo, coronae aureae. illa autem praemia ſua in rempublicam liberalitate promereantur.

22. τῶν] Vel dele iſtud τῶν, vel lege cum viro erudito τῶν ἐμῶν. Vtrumuis erit neceſſarium. Prius malim. TAYLOR.

ἰδίᾳ μὲν τῶν Φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι] Lego, τῶν ἐμῶν Φείδομαι. vt ſupra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι. et paulo ante: τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας. Potes etiam legere τῶν ὄντων Φείδομαι. MARKL.

Aut cum viris doctis ἐμῶν eſt interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων.

23. ἑτέρους μοι] ἑτεροις με. Schott. Quam indigne homine in literis enutrito! TAYLOR.

τὴν δὲ οὐσίαν ἑτέρους μοι καταλιπεῖν] Feſtinanter *Schottus* et rectà contra mentem Auctoris, ἑτέροις με καταλιπεῖν. Optime habet ἑτέρους μοι. Explicat Ouidius, noto iſto, Metam. XIII.

διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀδίκως συκοφαντεῖσθαι, δι' ἐκεῖνα δὲ ὑφ' ὑμῶν δικαίως σώζεσθαι [24]. ὡς δ' ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν· καὶ εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦτό [25] γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐν τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι· ἢ ὡς αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι· ἢ ὡς αἰσχροῦ τινος αἴτιός εἰμι [26]· ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ ἁπάντων δὲ καὶ ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων

ων 8.

Nam genus, et proauos, et quae non fecimus ipſi, *Vix ea* noſtra *voco.*

Mox, pro σώζεσθαι mallem σωθήσεσθαι. MARKLAND.

24. δικαίως σώζεσθαι] interpone ἂν potentiale, vt in re dubia, eſſetne abſoluendus, an condemnandus. σώζεσθαι, εἰ ἄν ἄρα σωθήσομαι.

25. τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Cum interrogatione haec omnia, vt recte animaduertit Stephanus. Quod cum non animaduertit Scaliger, legit τοῦτό γε εἰπεῖν οὐκ ἔχοι τίς. TAYLOR.

τοῦτό γε εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς etc.] Lego, εἰπεῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις. ſic infra: οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. Paſſim haec phraſis occurrit. *Stephanus* vulgatae Interrogationem addit, eodem ſenſu. Sed Lyſianus ſcribendi mos iſtud alterum poſtulat, niſi fallor. MARKLAND.

Videtur ſic leg. δεόμενος ὑπὲρ ἐμοῦ. ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε.

26. αἴτιος εἰμι] interponendum videtur ὑμῖν.

ων [27] ὅτως ἡγοῦμαί μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν * δεῖν [28] με ἀπολογήσασθαι περὶ
18. αὐτῶν. δέομαι οὖν ὑμῶν [29], ὦ ἄνδρες δικασταί, τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ γνώμην ἔχειν, ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ· καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνῆσθαι, * ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων [30] ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι· ἡγουμένους ταύτην εἶναι τὴν λει-
21. τουργίαν ἐπιπονωτάτην διὰ τέλους, τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα· καὶ μήθ' ὑφ' ἡδονῆς ἡττηθῆναι, μήθ' ὑπὸ κέρδους ἑαρθῆναι· ἀλλὰ τοιοῦτον παρασχεῖν ἑαυτὸν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν
24. μήτε μέμψασθαι, μήτε δίκην τολμῆσαι προκαλέσασθαι [31]. ἔχων ἄξιον, ὦ ἄνδρες δικασταί, πειθομέ-

27. καὶ τῶν δημοσίων] articulum e Vindob. addidi, quo vulgatae carent.

28. οὐδὲν δεῖν] sic dedi de meo in infinitiuo, pro οὐδὲν δεῖ vulgari, haud neſcius, ὥστε etiam cum indicatiuo ſolere conſtrui.

29. δέομαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Haec citantur a *Suida* in τέως, licet corrupte. Vbi obſeruare eſt auctoris nomen excidiſſe, orationis ſolummodo conſeruari. TAYLOR.

30. ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων] interpoſui de meo καὶ, quo vulgatae carent.

31. δίκην προκαλέσασθαι] Lego, προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpocration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Vide Pollucem VIII, 6. ſegm. 39. et Viros doctos ad ſegm. 61. eiuſdem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem videtur ac εἰς δίκην προκαλέσασθαι. Xenophon Hellen. VII. p. 635. καὶ δίκας τῶν Φλιασίων

νυς κατηγόροις τοιούτοις, ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἱ περὶ ἀσεβείας μὲν ἀγωνιζόμενοι, τηλικοῦτοι [32] γεγόνασιν, ὥστ' ἂν δυνάμενοι δ' ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν 27. τολμῶσι. καὶ ὧν Κινησίας [33] ὅτῳ διακείμενος πλείους στρατείας ἐστράτευται, ὅτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, ὦ συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιοῦσιν, ὅπως ὑμεῖς τοῖς εὖ πεποιηκόσιν ὀργισθήσεσθε [34]. ὅτοι μὲν οὖν, ὦ ἄν- 30. δρες δικασταί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιεν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν ἐπιτηδεύματα. ὃ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι τούτου

προσκαλουμένων, ὥστ ἐδίδοσαν. vbi tamen *Leunclauius* mauult προκαλουμένων. MARKLAND.

Leg. videtur μήτ' ἐς δίκην τ. προσκαλ.

32. τηλικοῦτοι poteſt pariter ad potentiam atque ad aetatem referri. Priorem modum in latinis meis expreſſi. ſin autem poſteriorem praeferas, erit haec ſententia, in perpetuis contentionibus forenſibus, iisque in cauſis grauiſſimis et capitalibus, vt ſunt cauſae impietatis, ad hoc, quod agunt, aetatis prouectioris peruenerunt.

33. Κινησίας.] Adducit in comparationem Cineſiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulieroſus, et eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in *Lyſiſtrata*. PALMER.

καὶ ὧν Κινησίας etc.] Non intelligo. Caeterùm de hoc *Cineſia* vide Harpocrationem; cuius tempore extabant Duae Orationes Lyſiae in eum ſcriptae. MARKL.

34. ὀργισθήσεσθε] ſic dedi pro vulgari ὀργισθῆσθε. poterat quoque ὀργισθῆτε dari, verum illud prius auctoritate codicum nititur.

τάτε μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι, καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, μὴ καταγνῶ-
33. ναι δωροδοκίαν ἐμοῦ· μηδ' ἡγήσασθαι τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ [35] βουληθείην ἄν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὴν μὲν πατρῴαν οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ
36. τῶν ἄλλων δωροδοκοίην. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ οἶδ', ὅτινας [36] ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην περὶ ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρὴ τοὺς εὖ πεπονθότας περὶ τῶν εὖ πεποιηκότων εὔχεσθαι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ μέν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, (ἐπιθυμῶ γὰρ
39. καὶ τούτων μνησθῆναι) οὐδεπώποτε, λειτουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον [37], εἰ τοσούτῳ [38] πενεστέρους τοὺς παῖδας

35. ἃ ἐγὼ] Rectius ων. Scal. TAYLOR.

τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ βουληθείην ἄν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι.] Senſui aliquid deeſt. Forte: ἃ ἔχων βουληθείην ἄν etc. *neque vllas pecunias tantas eſſe putetis, vt, iis acceptis, vellem aliquid infortunii ciuitati obuenire.* Orat. XXVIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. et XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμεῖς, ἂν ἐὰν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι. Niſi malis, πρὸς ἃ ἐγὼ βουληθείην: vel, ἃ ἐγὼ λαβὼν βουληθείην, eodem ſenſu. MARKLAND.

Interponendum videtur λαβὼν aut δεξάμενος.

36. ὅτινας] ſubaudi ἄλλους μᾶλλον. Sed ἄν addi velim. vt ſi ſic dixiſſet οὐκ οἶδ' ὅτινας ἄλλους μᾶλλον ἄν, ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην.

37. Poſt δέον videtur ἐλυπήθην, vel potius ἐνεθυμήθην deeſſe.

38. εἰ τοσοῦτον] ελογισαμην εἰ τοσοῦτον aut aliquid

καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ προσταχθέντα· οὐδ', εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις μέλλοιμι, οὐδεπώποτ' ἠλέη- 42.
σα 39, οὐδ' ἐδάκρυσα, οὐδ' ἐμνήσθην γυναικὸς, οὐδὲ παίδων τῶν ἐμαυτοῦ. οὐδ' ἡγούμην δεινὸν εἶναι, εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον, ὀρφανὸς καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους αὐτοὺς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς οἰκήσω καὶ ἐμαυ-164.1
τῷ καὶ ἐκείνοις περιάψω. ἀνθ' ὧν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις 40 ἐμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντος, ὑμᾶς νυνὶ ἐν 3.
τῷ θαρραλέῳ ὄντας, ἐμοὶ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι· ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθησόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ σεσηθέντες

τῶν

limile ſuppleri iubet Schott. ἐλυπησαμην alii. TAYLOR.

ὑπὲρ ὑμῶν δέον, εἰ τοσοῦτον etc.] *Schottus* ſupplet, ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον etc. aut quid ſimile Tale aliquid certe deeſt. MARKLAND.

Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. Vulgari τοσοῦτον praetuli e Vindobon. τοσούτῳ, vt melius, ſine hac auctoritate alias haud moturus vulgatam.

39. ἠλεήσα] perinde eſſe puto, ſiue abſolute hic poſitum habeatur hoc verbum pro ſenſu commiſerationis affici, ſine reſpectu ad certum hominem, ſiue cum reſpectu ad vxorem et liberos, qui in continenti commemorantur.

40. ἐν τοῖς κινδύνοις] *veſtris* puta, verum hoc additum malim, ſiue ſic. ἐν τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις, ſiue ἐν τοῖς κινδύνοις τοῖς ὑμετέροις.

6. τῶν ὑπαρχόντων, πένητες εἶναι, καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιιέναι· ἀναξία [41] μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀναξία δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηργμένων· μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι, τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις, οἵοισπερ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ [42].

41. ἄξια] αναξια. Steph. cui Schott. ſuo merito malo non aſſentitur. TAYLOR.

ἄξια μὲν ὑμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀναξία δὲ etc.] *Stephanus* ἀναξία μὲν: quod verum puto, modò legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Iſocrate Orat. de Bigis, p. 703. vbi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert, ἀναξίως δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πράττοντας. Demoſthenes Orat. de Cherſon. ἀναξίου ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνοις. *Schottus* putat melius eſſe ἄξια, vt Textus eſt. MARKLAND.

Dedi ἀναξίως, pro vulgari ἄξια. verum ὑμῶν tuebor. *vobis ipſis indigna*, h. e. alia, quam a vobis exſpectabantur, et vos decebant; *et indigna noſtris de vobis meritis*. h. e. alia quam meruimus officiis, quae a nobis ad vos profecta ſunt. ἡμῶν, quae eſt coniectura Taylori, probari quoque poteſt, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἄξια ſi qui tuebuntur, his interpretandum ſic erit. quo nobis eueniet id, quod veſtrae quidem perſonae conueniat, qui iudices ſitis, ſeueritatem iuris plena cum poteſtate arbitraria exercentes.

42. ἐν πρόσθεν χρόνῳ·] Inſere Articulum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim ſemper, opinor, loquitur. MARKLAND.

Articulum τῷ interpoſui, quo vulgatae carent.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Athenienſibus, qui πλείω τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπεσάκτῳ σίτῳ vtebantur, (verbis vtor *Demoſthenis* in Orat. c. *Laptinem*) *multis legibus coercere eorum hominum iniurias, qui annonam comprimendo et incendendo,* vt loquuntur Iuriſconſulti, *ciuium fortunas adterebant. Vna erat, quae ſub capitis diſcrimine ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι. Ex qua lege hic agitur. Se excuſant Dardanarii, quod iubente Magiſtratu id feciſſent, et quod ex ſtudio et beneuolentia in remp.*

Πολλοί μοι προσελπλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες, ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγόρουν, καὶ λέγοντες, ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἡγεῖσθε, οὐδὲν ἧττον καὶ τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν ἂν ἠναγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ἐπέδοσαν [1] εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, ὅτως ὠργίσθη-

1. ἐπέδοσαν] ſubaudi τὴν διάγνωσιν. Sic dedi pro vulgari ἀπέδοσαν. tradiderunt, permiſerunt, retulerunt.

18. σθησαν [2] αὐτοῖς, ὥσε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων, ὡς
ἀκρίτως αὐτὸς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδῶναι θανάτῳ
ζημιῶσαι. ἡγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐ-
θίζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλὴν, ἀναστὰς εἶπον, ὅτι μοι
δοκοίη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας [3] κατὰ τὸν νόμον· νο-
21. μίζων, εἰ μέν εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑ-
μᾶς οὐδὲν ἧττον ἡμῶν [4] γνώσεσθαι τὰ δίκαια· εἰ
δὲ μη-

2. ὅτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Schottus ad emendandum minime natus ita ex ſuo ingenio *Lyſiam* ſuppleuit, ὅτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥσε ἔλεγον, επειδαν τινὲς τῶν ῥητόρων διελεξαντο, ὡς ἀκρίτως αὐτὸς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδῶναι θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid leuius? Tu ſolummodo lege, ὅτως ὠργίσθησαν α. ὡ. ε. τ. τ. ῥ. ὡς ἀκρίτως αὐτὸς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδῶναι καὶ θανάτῳ ζημιῶσαι. Xenopho *Hellenic.* I. Αν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανατῳ ζημιωσαι και τοις ενδεκα παραδουναι, και τὰ χρήματα δημοσιεῦσαι. TAYLOR.

ὥσε ἔλεγον τινὲς τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκρίτως χρὴ etc.] *Schottus: Forte rectius ita:* ὥσε ἔλεγον, επειδαν τινὲς τῶν ῥητόρων διελεξαντο, ὡς etc. Cui bono haec licentia, cum abſque ea omnia bene habent? MARKL.

Ad ὠργίσθησαν ſubaudi οἱ βουλευταὶ, quod latet in praemiſſo βουλὴν. Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus eſt, quam Schottus. παραδῶναι θανάτῳ ζημιῶσαι idem eſt, atque παραδῶναι ἐπὶ τῷ (vel πρὸς τὸ) ζημιῶσαι θανάτῳ, tradere XI. viris, quo hi frumentarios morte punirent.

3. σιτοπώλας] σιτοπώλους. *Ald.* Sed praeter linguae genium, quae compoſita a πωλέω nunquam ita format. Corrigendus itaque *Heſychius*, qui habet Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. Lege σιτοπωλαι. TAYLOR.

4. ἡμῶν videtur delendum, vt e proximo ἧττον

δὲ μηδὲν ἀδικῶσιν, ἢ δεῖν αὐτοὺς ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν[5] με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. 24 πρὸς μὲν οὖν τὴν βουλήν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ ἀπελογησάμην[6]. τῶν γὰρ ἄλλων[7] πρυτανευόντων, ἀναξιοῦν αὐτῶν κατηγορεῖν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν. ἠρξάμην μὲν οὖν 27 τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας[8], αἰσχρὸν ἡγοῦ-

μαι

natum. propterea quod frumentarii in iudicium vocentur, vos non ideo minus iusta et aequa de illis esse statuturos, quam si causa indicta et inaudita eos ad supplicium rapiantur. Alias si ἡμῶν manebit, videtur aliquid deesse, e. c. κρινόντων αὐτοὺς, si a nobis in ius vocentur, ἢ μὴ quam si id minus fiat. aut ἡμῶν ἐλεγχόντων αὐτοὺς, ἢ σιωπώντων. vos non minus iustam et veram sententiam esse pronuntiaturos, si frumentarios arguamus, quam si taceamus.

5. ἐπεχείρουν] quinam? Num deest τινες? potest fieri. verum potest quoque oratio esse integra. Corona circumstans, huius causae tum, quam nos hodie sumus peritior, facile norat, quos actor designaret.

6. ἀπελογησάμην] Sic, per η, dedi de meo, (a verbo ἀπολογεῖσθαι) pro vulgari ἀπελογισάμην, per ι, a verbo ἀπολογίζεσθαι.

7. τῶν ἄλλων] subaudi πρυτανέων, vel βουλευτῶν. Actor ipse quoque de numero prytanum, vel senatorum est.

8. τὰς αἰτίας] scil. τὰς παρὰ τῷ δήμῳ. metuens ego, ne nomen meum maliguis sermonibus apud ple-

μαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ, τι ἂν βούλησθε ψηφίσησθε. καὶ πρῶτον μὲν ἀναίβηθι, καὶ εἰπέ[10] σου ἐμοὶ, μέτοικος εἶ; Ναί[11].
30. Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ, τι ἂν βούλῃ; Ως πεισόμενος. Ἀλλ' ὅτι ἂν * ἐκ ἀξιοῖς[12] ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία; Εγωγε. Απόκριναι δή μοι; εἰ ὁμολογεῖς
33. πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα Φορμῶν, ὧν ὁ νόμος

bem differretur, ac ſi ego dardanariis clam ſtuderem, et cum iis colluderem.

9. καὶ πρῶτον μεν ἀναίβηθι.] Scribe, μοι ἀναίβηθι, vt centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί. Scribendum πέρυσιν ἐμοὶ, vel πέρυσί μοι. Iſtud Ναί eſt *Reſponſum* Accuſati, ſiue Rei. Sic Lucas Actor. V, 8. Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπε, Ναι, τοσούτου. et XXII, 27. Λέγε μοι, εἰ σὺ Ρωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη, Ναι. MARKLAND.

10. ἀναίβηθι, καὶ εἰπὲ] ſic dedi e Vindobonenſi, pro vulgari ἀναίβηθι. Εἰπέ —

11. εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί.] Vel vt mendoſe magis *Ald.* εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶναι. Egregie Scal. et nos textum vel inuitis omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. *Groularti*, qui mecum hunc locum interpretatur. TAYLOR.

12. ἄλλο τι ἂν ἐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] ergo nullam aliam ipſe tute tibi ſtatuis, quam mortis poenam? Sic dedi, de meo addens ἐκ, quo vulgatae carent. Cui bene reſpondet reſponſio. ἔγωγε. ſcil. ἐκ ἀξιῶ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quae reſponſio non ſit quadratura, ſi ἐκ a praemiſſa interrogatione abſit.

ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην. Ἂν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει [13] τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἂν οἱ ἄρχοντες κε- 36.
λεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μή, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρέσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον [14] πεντήκοντα Φορμῶν συνωνεῖσθαι.

* χρὴν

13. ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει etc.] Inepte: ſi enim Leges *iubeant* frumentum coemere, quodnam opus, vt Archontes idem *iubeant?* Lege: ὃς δ' κωλύει τοὺς σιτοπώλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. *Si igitur oſtenderit, iudices, vllam eſſe legem, quae non prohibeat frumentarios coëmere frumentum, etiamſi praefecti iuſſerint; abſoluite eum.* Ratio hoc poſtulat. οὐ omittebatur ob praecedens ὃς. MARKLAND.

Argumentatio Marklandi friuola et vltra quam par eſt, arguta eſt. Bene habet vulgata.

14. σῖτον πεντήκοντα Φ.] Emenda cum Steph. et *Petit. ad LL. Attic.* p. 420. σῖτον πλειω πεντήκοντα Φορμῶν, vt ſupra. Εἰ ὁμολογεῖς πλειω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα Φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Quod ad Φορμὸς adtinet, vide *Ariſtoph. Theſmoph. 820. Heſych. Polluc.* ſaepiuſcule, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat menſurae genus. Fortaſſe eadem erat, quam Latini nominabant *Cumeram.* Arbitror ſane. Nam ita *Acro* ad *Hor. I. Serm. I. 53. Cumera vas eſt ingens vimineum, vel fictile ſimile doliis, vbi frumentum ſuum reponebant Agricolae:* vel vas minus capiens quinque ſiue ſex modios. TAYLOR.

ἐν τῇ πόλει σῖτον πεντήκοντα Φορμῶν etc.] *Stepha-*

χρῆν [15] μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶ-
39. ναι ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ ὅτος μὲν ὁμο-
λογεῖ συμπρίασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνε-
ται. ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμόκατε ψηφι-
εῖσθαι. ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε, ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρ-
χόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν
42. περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ ὅτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους
ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας ἠρωτῶ-
μεν [16]. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγ-
ματος·

nius: σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν. Recte: niſi quod ordinem verborum fuiſſe reor, *ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον* etc. vt paulo ante, *Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι.* Atque hinc forte patefit erroris cauſa. nempe amittebatur *πλείω* in ſimili *πόλει.* MARKLAND.

Addidi *πλείω*, quo vulgatae carent.

15. *χρῆν*] ſic dedi de meo, pro vulgari *χρὴ. oportebat*, in imperfecto.

16. *ἠρώτων με*] *ἠρώτων αυτους.* Schott. Lectio eſt *ηρωτωμεν*, cui accedit Cod. *Coisl.* qui habet *ἠρώτων μέν.* TAYLOR.

παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας ἠρώτων με] Lego: *παρακαλέσας τοὺς ἄρχοντας ἠρωτώμην, aduocatis praefectis interrogaui* eos. *Schottus* quoque coniecerat *παρακαλέσας*, et *ἠρώτων αὐτοὺς.* Legere etiam potes *ἠρόμην*, pro *ἠρώτων με.* iſtud propius eſt: hoc ſaepius vtitur Lyſias. Vel, *παρακαλέσας ὡς ἐμὲ τοὺς ἄρχοντας ἠρώτων. ὡς ἐμὲ, ad meam domum.* MARKLAND.

Exhibui, vt volebat Taylor, qui verum hic vidit. Nos, Prytanes, cum arceſſiuiſſemus Archontas, [magiſtros rerum annonariarum] interrogauimus, *τοὺς σιτοφύλακας.* quos numero tres fuiſſe, ex hoc loco conſtat.

ματος· Ανυτος δ' ἔλεγεν, ὡς τῇ προτέρᾳ χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σῖτος, τούτων ὑπερβαλλόντων [17] 165.1
ἀλλήλους, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων, συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος [18] συμφέρειν ὑμῖν τοῖς παρ' ἐκείνων ὠνουμένοις, ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι. δεῖν γὰρ αὐ- 3.
τοὺς ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον· ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς [19] ὅτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τοῦτους εἶπε τοὺς λόγους, ὅ- 6.
τοι δ' * ἐπὶ τῆτες [20] συνωνούμενοι φαίνονται. ΜΑΡ-
ΤΥΣ.

17. ὑπερβαλλόντων] Sic, geminato λ, dedi. vulgatae dant ſolummodo ſimplex.

18. φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι. δεῖν γὰρ etc.] Diſtingue: φιλονεικοῦσιν· (ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι) δεῖν γὰρ etc. MARKLAND.

19. παρεξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ ὡς] Vox ΜΑΡΤΥΣ loco ſuo mota eſt. Repone modo poſt φαίνονται. TAYLOR.

ὡς τοίνυν — Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. καὶ ὡς — φαίνονται. ὅτι μὲν τοίνυν etc.] Vox ΜΑΡΤΥΣ in locum alienum migrauit, abſciſſâ in medio tenore ſuo ſententiâ. Reſtitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι αὐτοὺς ἐκέλευεν — Ανυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς ὅτος (f. αὐτὸς) μὲν — ὅτοι δὲ — φαίνονται. ΜΑΡΤΥΣ. Deinde poſt teſtimonium Anyti pergit: Οτι μὲν τοίνυν ἐχ — ἀκηκόατε. MARKLAND.

Conſtitui locum ſic, vt viri docti volebant.

20. ἐπίτηδες] dedi de meo ἔτι τῆτες *adhuc hoc anno.*

ΤΥΣ. Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε. ἡγῶμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὑτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων [21] κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν εἰσι νόμοι διαῤῥήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους, καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις ταὐντία πράττειν; ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἶομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν [22], ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σῖτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον, ὅτι ψεύδονται. ἐχρῆν γὰρ

opponuntur enim inter ſe annus praeſens et ſuperior.

21. οὐχ ὑπὲρ αὑτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. Scribe, ὑπὲρ αὐτῶν, *pro ſeipſis.* τούτων, ſcil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes *Groulartus* et *Vanderheidius* hunc locum non ceperunt: quod mirum, cum ſenſus admodum obuius ſit. *ſi haec maxime vera allegent, opinor tamen eos non* inde *excuſaturos eſſe ſeipſos, ſed accuſaturos eſſe praefectos.* Sic Orat. VI. eadem ſententia: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει: *quamuis ea ratione non tam ſe purgabit, quam alios accuſabit:* quemadmodum vertit ipſe *Vanderheidius.* MARKLAND.

τούτων redit ad τοὺς ἄρχοντας, vel quod idem eſt, τοὺς σιτοφύλακας.

22. ἴσως δ' ἐροῦσιν, κ. τ. λ.] Vid. *Suid.* in v. Ἀξιον. οἱ ῥήτορες, qui hunc locum laudat, ad mentem potius Auctoris attendens, quam αὐτολεξεὶ deſcribens. TAYL.

γὰρ αὐτὸς, εἴπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλῶν-τας, ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτὸς ἐπέλιπε [23]· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλων δραχμῆ τιμιώτε-ρον, ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνούμενοι· καὶ τούτων 18.
ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι [24]. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἅπαν-τες εἴσεσθαι [25] μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πε-

νίαν

23. ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτὸς ἀπέλιπε·] Passiue, *coëmptum* frumentum. quod notandum. Orat. XXXIII. ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἐωνημένον ἀρνίον. *agnus sedecim drachmis emptus.* Isaeus de Haered. Agn. p. 88. οἰκίαν δὲ Μελίτῃ, τρισχιλίων ὠνημένην· lege, ἐωνημένην. Demosthenes περὶ Παραπρεσβ. ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. et ita Orat. I. adu. Stephanum: et Orat. adu. Polyclem. Passim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

24. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe: ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. μαρτυρες. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem deprauari. MARKLAND.

25. εἴσεσθαι] Sic vulg. *Indignum autem est, si, quum tributum est pendendum*, quod omnes persoluere debent, *refugiant et paupertatem obtendant: in iis vero, in quibus capitis poena proposita est, et praestat eos latitare, dicant, ob amorem, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse.* Groulart. Et eodem acumine interpres alter. Sed vbi est istud, quod conqueritur δεινὸν? Vbi oppositorum viuida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! *verba dedisti.* Sed tempus est, vt *Lysiae* opem feram. *Iactitarunt hi darda-*

νίαν προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζη-
21. μία, καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐ-
νοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καίτοι πάντες
ἐπίσασθε, ὅτι τούτοις ἤκιστα [26] προσήκει τοιούτους
ποιεῖσθαι λόγους. τἀναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἄλλοις συμφέρει. τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν, ὅ-
24. ταν κακῶ τινος ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει, τίμιον
τὸν σῖτον πωλῶσιν. οὕτω δ' ἅσμενοι τὰς συμφορὰς
τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν
ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ λογοποιοῦσιν [27]·
ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ
27. Λακεδαιμονίων ἐκπλεύσας [28] συνειλῆφθαι, ἢ τὰ
ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορ-
ρηθή-

narii egregiam ſuam in rempublicam beneuolentiam. Vbi autem exprompta eſt iſta tanta beneuolentia? Non in alacri ſtudio tributi pendendi, quod palam omnibus innoteſceret; *ſed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis*, vbi expedit eſſe quam occultiſſimis. Lego enim cum Cod. *Coisl.* ἢν πάντες αἰσθέσθαι μέλλουσιν. TAYLOR.

26. ἤκιστα] id eſt πάντων ἤκιστα. quod equidem malim ſic legi.

27. ὅτοι λογοποιοῦσιν·] Mallem, αὐτοὶ, *ipſi* fingunt. et pro ἐφθάρθαι, reſtituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND.

Dedi αὐτοὶ, pro vulgari οὗτοι, et in continenti διεφθάρθαι pro vulgari ſimplici ἐφθάρθαι.

28. ἐκπλεούσας] vnde? e Piraeeone, an e Ponto? poſterius equidem rectius arbitror.

ξηθήσεσθαι [29]. καὶ εἰς τὲτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥς' ἐν τέτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβελεύσειν ἡμῖν ἐν οἵσπερ * ἀδ' οἱ πολέμιοι [30]. ὅταν γὰρ μάλισα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζσιν [31] ἕτοι, καὶ σὐκ 30. ἐθέλσι πωλεῖν· ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα [32], ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἂν ὁπόσσιν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν. ὥς' ἐνίοτε εἰρήνης ἔσης, ὑπὸ τέτων πολιορκέμεθα. ὅτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τέτων πανεργίας καὶ κακονοίας ἡ πόλις ἔγνωκεν, 33. ὥς' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τὲς ἀγορανόμες Φύλακας κατεξήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας [33] ἀποκληρῶτε. καὶ

πολ-

29. ἀναῤῥηθήσεσθαι] Verbum ἀνειπεῖν h. l. idem eſt, atque noſtrate *auſſagen, einem den Kauf, den Dienſt, die Miethe auſſagen. renunciare.* per nuncium ad alterum allegatum ei teſtatum facere, ſe nolle in poſterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, ſed ab hoc momento reſciſſum id velle.

30. ἐν οἵσπερ ἀδ' οἱ πολέμιοι] particulam infitiantem de meo addidi, re ipſa id ſubiiciente, et praeterea illa proxima εἰρήνης ἔσης confirmant.

31. ἀναρπάζειν τὸν σῖτον eſt mandare ſeruis, vt frumentum in ſolaria congerant, ibique clauſum et abſconditum ſeruare, neque ſinere rurſus in aedes inferiores deferri, quo vendatur.

32. διαφερώμεθα] ſubaudi αὐτοῖς. ne nos emtores ſecum de pretio contendamus, aut rixemur, nolentes tantum dare, quantum illi flagitent.

33. χωρὶς σιτοφύλακος ἀποκληρῶτε·] Potius, σιτοφύλακας ἀπεκληρῶτε: vt ἐλάβετε. *Schottus* quo-

36. πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων 34 δίκην
τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι ἀχ οἷοίτ' ἦσαν τῆς τού-
των πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτὰς
τὰς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὁπότε καὶ τὰς
μὴ δυναμένας φυλάττειν ἀποκτείνετε; ἐνθυμεῖσθαι
39. δὲ χρὴ, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι.
εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς
ἐμπόρους συνίσασθαι, δόξετ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς
εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποι-
οῦντο, ἀδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτι-
42. μᾶν, (ἐφ' ὑμῖν γάρ ἐστιν, ὁποτέροις 35 βούλεσθε πι-
στεύειν) νῦν δὲ πῶς ἂ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τὰς
ὁμολογοῦντας παρανομεῖν, ἀζημίους ἀφήσετε; ἀνα-
μνήσθητε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλῶν ἤδη
ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν 36, καὶ μάρ-

Z z 2 τυρας

que σιτοφύλακας. Χωρὶς eſt *ſeorſim*, extra ordinem. MARKLAND.

34. πολιτῶν ὄντων] hoc eo ſpectat, quod in dardanariis permulti eſſent, non ciues, ſed ſolummodo inquilini. Quod ſi ergo ciues respublica punit, quanto magis puniet et punire debebit peregrinos.

35. ὁποτέροις] accuſatoribus puta dardanariorum, an ipſis dardanariis ſeſe defendentibus. Ante vocabulum hoc ἐστιν addidi, quo vulgatae carent.

36. πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν,] Miror, quid velit vox vltima: et ſuſpicor incuriam Scribae repetiſſe eam ex ſententia proxime ſequenti, δίκην λαμβάνειν. Noui, quid ſit ἔχειν αἰτίαν, *culpae obnoxium eſſe, reum eſſe:* quod ſaepe admodum occurrit. λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius ſit,

τυρας παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιστότε- 166.I
ρους ἡγησάμενοι τὰς τῶν κατηγόρων λόγους [37]. καί-
τοι πῶς ἂν ὀ θαυμαστὸν εἴη, εἰ, περὶ τῶν αὐτῶν
ἁμαρτημάτων δικάζοντες, μᾶλλον * ἐπεθυμεῖτε [38]
παρὰ τῶν ἀρνουμένων δίκην λαμβάνειν [39]; καὶ μὲν 3.
δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ἡμῖν Φανερὸν εἶ-
ναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγ-
χάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει. ὥστε πεύσονται, ἥν-
τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε· ἡγούμενοι, ἂν μὲν
θάνα-

probum est: vt Orat. XII. ὀ γὰρ δὴ ἑτέρων ἔργων αἰ-
τιαν λαβοντες (rei,) ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ
τούτων. Pollux VIII, 10. segm. 120. εἴ τις τῶν φευγόν-
των ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ αἰτίᾳ, δευτέραν αἰτιαν ἑκουσίου
προσλαβοι. Thucydides lib. II. segm. 18. αἰτιαν τε
ὀκ ἐλαχίστην Αρχίδαμος ελαβεν ἀπ' αὐτοῦ. et ita Idem
VI, 60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi ταυτολο-
γίας et Glossematis suspectum est. Si defendi possit,
ita intellige: *multos, in quos haec eadem accusatio* (seu
crimen) *cadere potuit, morte mulctauistis.* MARKLAND.

Aut delendum est, vt vult Markland, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo versu 3. quocunque errore huc irrepsisse, aut si quid eius tamen verum est, affirmem ita leg. esse locum. πολλῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, πειρωμένων λανθάνειν, καὶ μαρτυρας π. multos, qui, cum eiusdem criminis essent inimulati, conarentur infitiando subterfugere, testesque adeo suae innocentiae praestarent.

37. λόγους] subaudi ἢ τὰς τῶν πειρωμένων λανθάνειν.

38. ἐπεθυμεῖτε] sic, in imperfecto, dedi de meo, pro vulgari ἐπιθυμεῖτε in praesenti.

39. λαμβάνειν] subaudi ἢ τῶν ὁμολογούντων.

6. θάνατον αὐτῶν καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιπούς· ἂν δ' ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ μὴ μόνον τῶν παρελθυθότων ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παρα-
9. δείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. οὕτω[40] γὰρ ἔσονται μόγις[41] ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ', ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τέχνης πλεῖσοι περὶ τὸ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι· καὶ ὅτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελῶν-
12. ται, ὥσε μᾶλλον αἱρῶνται[42] καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν, ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν δὴ, ἐὰν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐλεήσαιτε· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν[43],

40. οὕτω] Fort. οὗτοι. TAYLOR.

41. μόγις cohaeret, non cum ἀνεκτοὶ, ſed cum ἔσονται. vix enim erunt vel hoc pacto tolerabiles; h. e. vix hoc modo poterit hoc obtineri, vt ſe gerant tolerabiliter; ſi nempe poenarum ſeueritatem exerceatis; nedum vt tolerabiles ſint futuri, ſi vos ad puniendum torpeatis. ὅτω bene habet.

42. αἰτῶνται] F. αἱροῦνται. TAYLOR.

μᾶλλον αἰτοῦνται] Lege, μᾶλλον αἱροῦνται, *malunt*. Demoſth. Philipp. III. τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι. et ita paſſim. MARKL.

Exhibui αἱροῦνται pro vulgari αἰτῶνται.

43. τῶν τε πολιτῶν] ſubaudi τούτους. illos veſtrorum ciuium, (ſitophylacas deſignat, de quibus iam paulo ante mentionem fecerat) qui cum horum frumentariorum fraudes compeſcere ſatis non potuiſſent, ideo capite ſuo luerunt.

οἱ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς 15.
ἐμπόρους 44, ἐφ' οἷς 45 ἕτοι συνέζησαν· οἷς ὑμεῖς χα-
ριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους 46 ποιήσετε, δίκην παρ'
αὐτῶν λαμβάνοντες. εἰ δὲ μή, τὴν αὐτὴν 47 οἴε-

σθε

44. καὶ τοὺς ἐμπόρους] καὶ τοις εμποροις. Scal. Inscite. TAYLOR.

συνέζησαν (οἷς — ποιήσετε) δίκην etc.] Dele Parentheſin, et diſtingue: συνέζησαν· οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν, (vel παρὰ τούτων) λαβόντες. Paulo ante: τῶν τε πολιτῶν, οἱ διὰ etc. Tolle diſtinctionem, et ſubintellige τούτους, vel ἐκείνους τῶν πολιτῶν οἱ etc. vt τοὺς ἐμπόρους paulo poſt. MARKLAND.

Subauditur a communi ἐλεήσαιτε.

45. οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.] Haec non recte parentheſi includuntur. Lege — συνέζησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Ni potius fuiſſet, παρα τουτων. TAYLOR.

ἐφ' οἷς] poſſit defendi. Nam ἐπί τινι perinde eſt, in fraudem et noxam alicuius, atque ἐπί τινα. malim tamen in accuſat. ἐφ' οὓς, vt vſitatius.

46. προθυμοτέρους ποιήσετε] ſcil. αὐτούς, eos, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametſi neceſſarium, quia ſtatim ſequitur αὐτῶν, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem ſpiritu de diuerſiſſimis vſurpatum lectores perturbaret.

47. τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε] Facilis huius loci reſtitutio. Lege: ἐπειδὰν πύθωνται, ἥνπερ ὅτε τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. *Vander-*

σθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν κα-
18. πήλων, οἳ τοῖς ἐκπλέουσιν ὡμολόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε. οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι· τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἂν ἓν τούτων [48]
21. καταψηφίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε, καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

heidius vertit: *alioqui, eodem ipſos animo fore exiſtimate, quo erant, cum intelligerent, caupones vos abſoluiſſe.* Recte ſupplet: ſed pro πύθωνται videtur legiſſe ἐπύθοντο, ſine cauſa. Ηνπερ ὅτε, quod interdum εἶχον ὅτε· vt Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ηνπερ οτε ᾤεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν.

MARKLAND.

Mihi videtur leg. eſſe τίν' αὐτὸς οἴεσθε γνώμην ἔξειν. quem ipſis animum exiſtimatis fore, cum audierint — Vulgatam ſi ſeruabimus, erit ad τὴν αὐτὴν ſub audiendum τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν. communem cauſam facturos cum dardanariis, a quibus inſidiae vobis ſtruuntur, exiſtimate.

48. ἂν ἓν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat *Suidas* in v. Αξιον. οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δίκη ξενίας. Vid. *Harpocr.* in Ναυτοδίκαι, et *Poll.* VIII. 10. *Pancleo ſeruus fugitiuus in ius vocatus eſt ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore arbitrato eum fuiſſe μέτοικον. At cum ille exceptione fori vſus Plataeenſem ſe eſſe dixit, ideoque ciuem Atticum, deprehenditur poſt adcuratiſſimam inueſtigationem habitam*, vt Auctoris verbis vtar, μὴ ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερος.

Πολλὰ μὲν λέγειν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτου 27.
τοῦ πράγματος ἔστ' ἂν δυναίμην, ἔστέ μοι δοκεῖν
δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέ-
ωνι,

1. Legendum contendit doctiſſimus *Meurſ.* ὅτι οὐκ ἦν Πλωθειεύς, (nam inter Atticae populos erat Πλωθειαί, vt oſtenderunt ipſe *Meurſius* aliique) *et per totam deinceps orationem*, hominis ipſius verbis vtor, *vbicunque editur* Πλαταιεύς, Πλαταιεῖ, Πλαταιέα, Πλαταιέων, Πλαταιέας, *reſcribendum ſine dubio* Πλωθειεύς, Πλωθειεῖ, Πλωθειέα, Πλωθειέων, Πλωθειέας. Vid. *Attic. Left.* III. 29. Cui nolim aliquid grauius dici, cum, niſi me mea memoria fallat, errorem ſuum alibi reuocet. Plataeenſes erant ciuitate donati, vti li-

ωνι, ἢν ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀπο-
30. δεῖξαι. ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύε-
το, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσ-
εκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον· νομίζων
μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου, ὅτι Πλαταιεὺς
33. εἴη, ἠρόμην, ὁπόθεν δημοτεύοιτο [2]· παρεκελεύσαντος
τινὸς [3] τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι καὶ πρὸς

Zz 5 τὴν

quet ex decreto, quod exſtat apud *Demoſth. c. Neaer.* ex *Ariſtoph.* in *Ranis*, et *Pauſan. Attic.* c. 29. aliisque. Vid. *Petit de LL. Attic.* pag. 133 et *Miſcell.* II. 9. I. 14. *Meurſ.* ipſum *de fortuna Athenarum*, cap. 5. Eodem itaque iure cum Plataeenſi agendum erat, atque Athenienſi. Praeterea locus egregius exſtat in fine orationis, qui ad Plataeenſem ſolummodo ſpectare poteſt. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν Ἀριστόδικον, μεταξὺ ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει. Καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, παντάχοῦ μᾶλλον, ἢ Θήβησιν, ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι. Norunt omnes ſimultates olim interceſſiſſe inter Thebanos et Plataeenſis: Inter Thebanos et Plothaeenſis *Meurſius*, credo, ſolus. TAYLOR.

Confer. Obſeruat. Miſcell. Amſtelodam. T. VII. p. 317. ſqq. et Corſini Faſt. Attic. T. I. p. 16. ſqq.

2. ὁπόθεν δημοτεύοιτο·] Lege, ὁπόθε: *ex quo pago eſſet.* Inuſitata vero ſcaeuitas in hac Oratione. MARKL.

ὁπότε (per τ) eſt in libris, non per θ, vt Markland, neſcio qui aut vnde, recitauit. Arbitror tamen veram lectionem ab eo eſſe demonſtratam. id quod patet e reſponſione Δεκελειόθεν. vnde, h. e. quonam e demo ſe pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto eſſe, ὁπόθε aut ὁπόθεν legatur. vt pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν vſurpatur.

3. παρακελεύσαντος τινὸς τῶν παρόντων — σκήπτοι-

τὴν Φυλὴν ἧττινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ 4 ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν

τον. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίναντο etc.] Mallem, mutatâ ſede particulae δὲ, et diſtinctione, ita legere: παραινέσαντος δέ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο etc. MARKLAND.

4. ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio eſt huiuſmodi. *Pancleonem ad Polemarchum in ius vocat Orator ob quaſdam contumelias, exiſtimans eum fuiſſe inquilinum.* (Polemarchus enim, vti Praetor peregrinus apud Romanos, ius dixit de inquilinis. Τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. Harpocr. in Πολέμαρχος. Vid. *Poll.* VIII. 9.) *Sed vbi adfirmauit ſe eſſe domo Plataeenſem, atque idcirco iure ciuis Athenienſis vti poſſe ex decreto, ibi mutato conſilio quaerit, cui tribui et populo accenſeretur, vt ab eo populo ius adipiſceretur.* (Nam vt ex *Demoſthene* liquet l. c. ea erat condicio ciuitatis Plataeenſibus data, vt vnuſquiſque in tribum aliquam relatus ita demum ciuis fieret. Κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιέας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς Φυλάς. Atque haec videtur vis et notio eſſe τοῦ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. *Harpocr.* in v. *Heſych.* etc.) *Qui cum dixiſſet* Δεκελειόθεν, *confeſtim nomine dato apud eos, qui in iſta tribu iudicabant*, (ea autem erat Hippothoontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΙ. ΦΥΛΗ.
ΕΥΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ.
ΗΡΧΕΝ.
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

Ex *Sponio*) *ad tonſtrinam vbi ire conſueuerant Deceleenſes ſe contulit, et quoſcunque ibi ex Deecleenſibus of-*

τὸν καὶ πρὸς τὰς τῇ Ιπποθοωντίδι δικάζοντας, ἐλ-
36. θὼν ἐπὶ τὸ κυρεῖον τὸ παρὰ τὰς Ερμᾶς, ἵνα οἱ Δε-
κελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, ὅς τε[5] ἐξευρίσκοι-
μι Δεκελέων ἐπυνθανόμην, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δε-
κελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ δὲ οὐ-
δεὶς ἔφασκεν γιγνώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος, ὅτι
39. καὶ ἑτέρας δίκας, τὰς μὲν φύγοι[6], τὰς δ' ὠφλή-
κοι[7] παρὰ τῷ πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ[8]. πρῶ-

fendit, ab iis percunctatus eſt, quenquamne nouerint Pancleonem ei tribui accenſeri. Sed vt haec ſe ita habere poſſint, Graecis eſt opitulandum. Lege itaque Επειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς τὰς (ſine καὶ) τῇ Ιπποθοωντίδι δικάζοντας, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κυρεῖον τὸ παρὰ τὰς Ερμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρωτων, ὅτε εξευρισκοιμι Δεκελεων, ει τινα γιγνωσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. Nam iſtud ἐπυνθανόμην eſt gloſſematicum τῶν ἠρώτων, indeque natae hae turbae. TAYLOR.

5. ἠρώτων, οὕς τε] idem eſt, ac ſi dixiſſet ἠρώτων, εἴπω εἰσί τινες Δεκελεῖς. interrogabam, eſſentne ibi Deceleenſes, et eorum ſi quos reperiſſem hoc pacto, eos interrogabam, noſſentne aliquem Pancleonem —

6. φύγοι] malim in praeſenti φεύγοι. nam tempus praeſens poſtulat ſententia. actiones quasdam in Pancleonem ſuſceptas adhuc pendere nondum diſceptatas apud Polemarchum.

7. ὠφλήκοι] ſic, per ω, dedi, pro vulgari ὀφλήκοι per omicron. alias aduerſus eum actiones iam eſſe deciſas, mulctaeque ipſum eſſe condemnatum. ξενίας puta. nam de eiusmodi cauſis ius dicebat Polemarchus.

8. καὶ ἐγώ] ſcil. δίκην ξενίας Παγκλέωνι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ.

πρῶτον μὲν ἔν ὑμῖν Δεκελέων ἧς ἠρόμην μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καί μοι 42.
ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο [9] μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δό- 167.1
ξαι ὑβρίζειν βέλεσθαι μᾶλλον, ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθην· πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβύτατόν τε Πλαταιέων ἐγίγνωσκον, καὶ μάλιστα ᾠόμην εἰδέναι, ἠρόμην, εἴ τινα γιγνώσκοι Ἱππαρμοδώρου υἱὸν 3.
Παγκλέωνα Πλαταιέα· ἔπειτα δὲ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι τὸν Ἱππαρμόδωρον μὲν γιγνώσκοι, υἱὸν δὲ ἐκείνῳ εἰδέναι, ἤτε Παγκλέωνα, ἤτε ἄλλον εἰδέναι ὄντα, ἠρώτων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ἤδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες ἂν ἀγνοοῦντες 6.
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν [10] τῇ ἔνῃ καὶ

νέᾳ.

9. ἀντεγράψατο] hac exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud esse competens. in eo sibi statum nullum esse. Se ciuem esse, non inquilinum. Polemarchum non de ciuibus, sed de peregrinis iudicare.

10. χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, *ad viridem Tyrum*, quo nihil vnquam fuit aut erit putidius. Intelligitur locus, vbi *Casei recentes* venum prostituebantur. Plura dicturus sum in *Lectionibus Lysiacis*. TAYLOR.

νέᾳ. ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τυρὸν
9. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπυνθανόμην αὐτῶν εἴ τινα γιγνώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην[11] σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γιγνώσκειν, εἷς δέ τις εἶπεν, ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὂν τὸ ὄνομα, δοῦλον
12. μέντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεσῶτα[12] εἶναι Παγκλέωνα· τήν τε ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου, καὶ τὴν τέχνην, ἣν ἔτος χρῆται. ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ἐστι, τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ τὸν[13], ὃς ἔφη δεσπό-
15. της τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἡμέραις τοίνυν μετὰ ταῦτα ὀλίγαις ὕστερον, ἰδὼν ἀγόμενον τοῦτον Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς ἐμαρτύρησεν αὐτῷ

11. πολίτην] exspectabam δημότην. sed bene habet vulgata. Plataeenses ab Athenienſibus ciuitate attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Plataeenſis, ciuitate Athenienſis esset, is πολίτης Πλαταιεὺς appellabatur, vt Plataeenſibus reliquis conſors ciuitatis atticae.

12. ἀφεσῶτα] Egit ergo Nicomedes in Pancleonem ex titulo ἀποστασίου, vt herus in ſeruum fugitiuum.

13. καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι. Conſtabit vtique ex ſequentibus. TAYLOR.

Bene habet h. l. nil deeſt. τὸν idem eſt, atque τοῦτον. Centies articulus praepoſitiuus ὁ pro pronomine οὗτος vſurpatur.

αὐτῷ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον. βουλόμενος εἰδέναι, ὁποῖόν τι περὶ αὐτῷ πραχθήσοιτο. τότε μὲν 18.
οὖν ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν
τούτῳ παρόντων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς, ὃς [14]
ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν. ἐπὶ τούτοις [15] ἐγ-
γυησάμενοι παρέξειν, εἰς ἀγορὰν ᾤχοντο ἀπιόν-
τες [16]. τῇ δ' ὑστεραίᾳ τῆς τε ἀντιγραφῆς ἕνεκα ταυ- 21.
τησὶ [17] καὶ αὐτῆς τῆς δίκης [18], ἔδοξέ μοι χρῆναι
μάρ-

14. ὃς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmauit, non ipſe frater Pancleonis, ſed alius aliquis fuit, bene habet locus, ſententiaque haec eſt. *eſſe Pancleoni fratrem, neſcio quem, qui eum ſit in libertatem vindicaturus.* Sin autem, id quod mihi quidem multo eſt probabilius, ipſe frater haec dicit, *ſe eſſe fratrem Pancleonis, et ſe velle ipſum in libertatem aſſerere*, tum εἶπέ τις erit leg. et καὶ ὡς ἐξαιρ.

15. ἐπὶ τούτοις] in hanc legem, ſub hac conditione, vt frater ille Pancleonis eum liberali manu aſſereret.

16. παρέξειν εἰς ἀγορὰν, ᾤχοντο ἀπιόντες] ſic in libris Lyſiae vulgatis diſtinctus eſt hic locus. Ego vero diſtinctionem, vt vides, mutaui, quemadmodum Taylor quoque fecerat in latinis. Athenienſium quotidianum opus atque negotium erat forum adire ſpectandi et audiendi ergo quae ibi gererentur. Quae igitur modo narrauit, ea extra forum fuerant acta.

17. ἀντιγραφῆς ἕ. ταυτησὶ] ob *hanc* ἀντιγραφήν, (v. p. 166. vlt.) quae mihi neceſſitatem impoſuit in Pancleonem agendi. id quod nunc facio. Simul digito demonſtrat illam exceptionem Pancleonis in tabula exaratam lignea, in aditu tribunalis ſuſpenſa, vt iudicibus omnibus in conſpectu eſſet.

18. αὐτῆς τῆς δίκης] ob illam actionem Nicome-

μάρτυρας λαβόντι παραγενέσθαι· ἵν' εἰδείην τόν τ' ἐξαιρησόμενον αὐτὸν, καὶ ὅ, τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν ἂν ἐξηγγυήθη, ἔτε ἀδελφὸς, ἔτε ἄλλος ἀδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ, φάσκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικομήδει, καὶ ἐκ ἔφη ἐάσειν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν ἂν αὐτόθι ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τοῦτο δὲ βιαιότητος ἦλθον οἵ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς ἔτος, ὥσε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους, ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιέναι, εἴ τις ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἄγοι, [ἢ] φάσκων [19] ἑαυτῷ δοῦλον εἶναι, τούτων ἀδὲν ποιήσαντες, ἀφελόμενοι ᾤχοντο. ὡς ἂν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη, καὶ τότε βίᾳ ᾤχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ [20]. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

dis in Pancleonem, vbi frater producendus erat, vt pacti die ante facti. Sub conditione cuius producendi Nicomedes ſponſores acceptauerat de corpore Pancleonis praeſtando.

19. ἄγοι φάσκων] ſic dedi, partim ex Aldina, in qua, vt et in Vindobon. eſt φάσκων. Vulgo legitur in libris excuſis ἄγοι, ἢ φάσκοι. Verum nemo vnquam dixit εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν, ſed ſic dicunt omnes εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δουλείαν ἄγειν. quare nullus dubito ſic leg. eſſe h. l. ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῖτο, ἢ εἰς δουλείαν ἄγοι, φάσκων —

20. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ῥᾴδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, poſt ὕδωρ, vox μαρτυρες: quam reſtituit *Stephanus*. MARKLAND.

Addidi titulum, quo vulgatae carent.

ΡΕΣ. Ῥᾴδιον τοίνυν εἰδέναι, ὅτι οὐδ' αὐτὸς Παγκλέων νομίζει ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερον. ὅσις γὰρ ἐβουλήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς, ἐνόχους καταστῆσαι τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιτηδείους τοῖς βιαί- 33.
οις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς, δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόντων αὐτὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα δοῦλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίσασθαι. ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι 36.
πολλοῦ δεῖ, οἶμαι ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν· ὅτι δὲ οὐδ' ὅστος, ὃς ἄριστα εἶδε τὰ αὑτοῦ, ἡγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλαταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε[21], ῥᾳδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ γὰρ τῆς δίκης, ἣν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος ὅστοσι, ἀμφισβητῶν[22] 39.
μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι οἱ τὰς δίκας, διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναί· ἐπισκηψάμενος[23] δὲ τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' εἴασε καταδικάσαι-

21. Post ὧν ἔπραξε videtur μετὰ ταῦτα deesse.

22. ἀμφισβητῶν redit, non ad Aristodicum, sed ad Pancleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit.

23. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκέμενος. *Ald.* Vnde semel placuit Stephano ἐπεσκημμένος, vti et Scaligero quoque placuisse video. Lege επισκηψαμενος. Επεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριων. Harpocr. Επίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυριαν ὡς ψευδῆ αἰτιῶτο. Poll. VIII. 6. Ην δὲ ψευδομαρτυριων δέμις ἐξὶν ἐπισκῆψαι. Aesch. *c. Timarch.* p. 18. *Edit. Steph.*
TAYLOR.

Dedi ἐπισκηψ. (per η)

κάσασθαι αὐτῷ [24] τὸν Αριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμε-
42. ρος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἔπεισε. καὶ
τούτων, ὡς ἀληθῆ ἐστι, μάρτυρας ἐγὼ παρέξομαι
ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.
Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι [26] αὐτῷ, δεδιὼς
τὸν Αριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει.
168. 1. καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς,
παντα χῇ μᾶλλον ἢ Θήβησιν ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοι-
κῆσαι. ὡς δ' ἂν ᾤκει [27] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν
3. μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε [28] τὸ ὕδωρ.
ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημέ-
να, ὦ

24. αὐτῷ] sic de meo dedi, pro vulgari αὐτὸν.

25. καθότι ἔπεισε.] Vertit Interpres Brabantus: *transactione, vt commodissime potuit, facta.* Nescio vnde: certe non ex Lysiae verbis. MARKLAND.

καθότι ἔπεισε] mulctam dependit, non quatenus illi a iudicibus irrogata fuerat, sed quatenus cum Aristodico deciderat, quem rogarat Pancleo, vt mulctae partem aliquam sibi remitteret.

26. ταῦτα ὁμολογηθῆναι] quae modo narrauerat de Pancleonis cum Aristodico transactione seu decisione.

27. ὡς δ' ἂν ᾤκει πολὺν χρόνον etc.] Forte: ᾤκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον, scil. *Thebis.* Omissa videtur vox ἐκεῖ propter similitudinem cum praecedente ᾤκει. Demosthenes Orat. in Aristocrat. ἦκε μὲν γὰρ ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Εξήκεστος εἰς Λέσβον, καὶ ᾠκουν ἐκεῖ. Matthaeus XII, 45. καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. MARKLAND.

28. ἐπίλαβε] ἐπίβαλε. *Ald.* Ἀλλ' ἐν τοῖς πρόσθεν γέγραπται τρὶς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. Steph. Simile est mendum apud *Isaeum* in *oratione de Pyrrhi hereditate*, Ἀναγίνω-

να, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε [29], οἶδ', ὅτι τά τε δίκαια καὶ τἀληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩ ΑΔΥΝΑΤΩ ΑΡΓΥΡΙΟΝ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Defertur ὁ δεῖνα, quod, cum corpore non eſſet imbecillis, atque etiam artem calleret, vnde quaeſtum facere poſſet, ſtipendium tamen a ciuitate oblatum eis, qui corporis debilitate laborabant, accepiſſet. Contra eam delationem arguitur.

Πολλῆ δέω [2] χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

σνε· σὺ δ' ἐπίβαλε τὸ ὕδωρ. *Edit. Steph.* p. 39. Quod tu corrigas. TAYLOR.

29. διαμνημονεύητε] ſcil. ταῦτα, τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα. Pro οἶδα ſimplici malim, vt certe vſitatius, εὖ οἶδα.

1. Περὶ τοῦ Ἀδυνάτου Harpocr. in Ἀδύνατος, Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβόλου. Suid. in Ἀναίπηρον ψυχήν. Vide *Gronou. ad Harpocr.* in v. et *Valeſium* quoque, *Perizon. Reſponſ. ad nuperam notitiam de variis Aeliani etc. locis*, p. 31. *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 5.

Petit. de LL. Attic. p. 558. *Herald. Animadv. in Salmaſ.* III. 8. Forte legendum, *πρὸς τ. εἰσαγ. περὶ τῦ δίδοσθαι τῳ μὴ ἀδυνατῳ ἀργύριον.* Grauiſſimum iſtud Athenienſium inſtitutum, de quo hic agitur, memorant bene multi: ad locum *Aeſchinis c. Timarch.* *ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορῦντα* haec habet, quae non inutiliter hic ſubiiciantur, σχσης ineditus. *Αντὶ τῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων, καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τὰς τοιάτες ἐκ τῦ δημοσίᾳ τρέφεσθαι. Αλλως. κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ* (F. *ἐκ τῦ δημοσίᾳ*) *ἐδίδοτο τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτες δὲ λέγεσιν πάντας τὰς ὁπωσδηποτεῦν ἠχρειωμένας πρὸς ἐπικρίαν ἑαυτῶν, οἷον τὰς τυφλάς. Αλλως. Τοῖς ἀδύνατα σώματα ἔχεσιν ἐχορηγεῖτο ἑκάστης ἡμέρας τριώβολον εἰς τροφὴν ἐκ τῦ δημοσίου.* Et videtur antiquitus huic reipublicae fuiſſe peculiare. *Μονοι δ' ἁπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ' ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνες ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτος λέγειν· τὰς δὲ παῖδας δημοσίᾳ τρέφειν ἄχρις ἥβης — τὰς δ' ἀδυνατὰς τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ τρέφειν.* Ariſtid. *Panathen.* Recte hic addo, quae de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. *Coisl.* quum quod ceteris expreſſius ſit paulo, tum quod eiſdem emendata lectione antecellat. *Αδύνατοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἱ καὶ ἐχορηγῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορῦντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν Φ'. βυλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας, ὄβολον ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, ἑ. Αριστοτέλης δὲ β'. ἔφη.* Montefalc. *Biblioth. Coislin.* pag. 603. TAYLOR.

2. Πολλῦ δέω] Si mentem auctoris aſſequar, ait Reus, ſe *plurimam gratiam debere* Accuſatori, quod hanc contentionem ipſi comparauerit. Nam cum nullam vn-

quam nactus sit occasionem exponendi suae vitae rationes et instituta, quam se transegisse ad laudem confirmat, hodie eius opera huiusmodi quem exspectauit, quem flagitauit, dicendi loco vtatur. Sed profecto Πολλῷ δέω et Πολλῷ δεῖ etc. tam est huic sententiae aduersum, quam quod maxime. Πολλοῦ ἐδεησε χριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. *N. c. Eratosth. Tam longe abfuit, vt causam dicere liceret.* Τοσοῦτο ἐδεησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι — ὥστε. *Tantum abfuit, vt eum poenitetet*, etc. *N. c. Simonem.* Ἐγὼ δὲ τοσοῦτο δεῶ — ἱκανὸς εἶναι λέγειν — ὥστε δέδοικα κ. τ. λ. *N. ineunte orat. περὶ δημοσίων χρημάτων.* τοσοῦτο γε ἐδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥς' ὐδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν ἡμῖν χαρίσαιτο. Demosth. π. παραπρεσβ. Ἰν' εἰδῆτε πολλου δειν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τοῦ ψηφίσματος αὐτὸν τουτί. Id. c. *Aristocr.* ολιγου δὲ δεω λέγειν. *Parum abest, quin dicam.* Id. *de Rhodiorum libertate.* Δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, οἷον Πολλῷ γε καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, Μικρῷ δέω λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενος. Moschop. π. σχεδ. p. 123. Si igitur liceret vti τῷ δέω in prima persona, cum notionem habeat τοῦ χρείαν ἐστὶν aeque ac vbi τοῦ λείπεται, quod tamen magistelluli videntur mihi inuidere, legerem hoc pacto, sc. πολλην δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quod si eiusmodi vsus τῷ δέω mihi denegetur, ita accipiendus est sensus auctoris. *Plurimum abest, vt gratias dignas accusatori referre possem.* Sed istud duriuscule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de *gratiis actis*, sed de animo *ad agendas procliui* et praeparato. Proinde vti distinguuntur Gratias *habere* et *agere* apud Latinos. TAYLOR.

Si nihil hic deest, videtur ὀργὴν leg. esse pro χάριν. *multum abest, vt irascar.* Verum credibilius est nonnihil hic deesse, ad hunc ferme modum. πολλοῦ δέω τούτῳ μέμφεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ πολλὴν χάριν

τονί. πρότερον γαὲ ὐκ ἔχων [3] πρόφασιν, ἐφ' ἧς τοῦ βίᾳ λόγον δοίην, νυνὶ διὰ τᾶτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τᾶτον μὲν ἐπιδεῖξαι ψευδόμενον, ἐμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον [4], ἢ φθόνου. διὰ γαὲ ὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον ἔτος, ἢ διὰ φθόνον. καίτοι ὅστις τᾶτοις φθονεῖ, ὃς οἱ ἄλλοι ἐλεᾶσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιᾶτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γαὲ ἕνεκα χρημάτων, συκοφαντεῖ [5]· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτῷ με τιμωρεῖται, ψεύδεται. διὰ γαὲ τὴν πονηρίαν αὐτᾷ, ἅτε φίλῳ ἅτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ἦ δὴ τοίνυν, [6] ὦ βελτὴ, δῆλός ἐστι φθονῶν; ὅτι τοιαύτῃ κεχρημένος συμφορᾷ, τᾷτῳ βελτίων εἰμὶ πολίτης. καὶ γαὲ οἶμαι δεῖν, ὦ βελτὴ, τὰ τᾷ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν [7] ἰᾶσθαι. καὶ

ρὶν ἔχειν. non tantum nil queror de accuſatore, ſed etiam magnas ei gratias habeo.

3. πρότερον ὐκ ἔχων πρόφασιν etc.] Legendum puto, πρότερον γαὲ ὐκ ἔχων πρόφασιν. Huius vero Orationis meminit Harpocration. V. ἀδύνατοι: vbi pro περὶ τᾷ ἀδυνάτῳ, forte legendum ὑπὲρ. MARKLAND.

Addidi γαὲ, quod vulgatis deeſt.

4. ἄξιον] malim aut ἀξίως aut ἄξια.

5. συκοφαντεῖ. εἰ] ſic dedi, ex Aldina, omittens με, quod reliquae vulgatae interpoſitum habent.

6. ἦ δὴ τοίνυν] ſic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. *ecqua tandem ratione?*

7. ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλως.] Scribe, καλοις. Lucianus Abdic. p. 710. περὶ τὰ καλλιστα τῶν επιτηδευμα-

λῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσα τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω, καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τοῦτο διοίσω; περὶ μὲν δὴ τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω [8]. ὑπὲρ ὧν δὲ μοι προσήκει λέγειν [9], ὡς ἂν οἷόντε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ. φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος ἃ δικαίως με λαμβάνειν τὰ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον. καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι [10], καὶ δὴ εἶναι τῶν ἀδυνάτων

τῶν ἐσπουδακότα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. Eadem τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noſter Orat. XXXI. et Demoſthenes in Epitaphio. Aeſchines contra Timarch. p. 6. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὴ καλῶν. Sic et Max. Tyrius Diſſert. XV. ad finem. MARKLAND.

Mihi videtur ἐπιτεύγμασιν leg. eſſe. id eſt κατορθώμασιν. opponuntur τὰ ἐπιτεύγματα recte facta, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ, τοῖς δυστυχήμασιν. Interim ſi negabimus hic Lyſiam acumen conſectatum fuiſſe, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς vtrinque ſepſi punctis. Eſt ſententia per ſe vno vocabulo perfecta et abſoluta. *Recte vero ſic arbitror.*

8. εἰρήσθω] non improbo. fuit tamen cum leg. ſuſpicarer προειρήσθω in anteceſſum dicta ſunto.

9. προσήκει λέγειν] Recte ſi diuinauimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. νῦν.

10. καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lege καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quae in medio ſunt, inrepſerunt ex gloſſemate. Sc. non nemo iſtud τῷ σώματι δύνασθαι explanauit concinnius et expreſſius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR.

Verba καὶ δὴ εἶναι ἀδύνατον non ſunt ſuperuacanea, multo minus a ſcholiaſta inmiſſa, ſed oportuna et ne-

27. των· καὶ τέχνην ἐπίσασθαι τοιαύτην, ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω· τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ [11] εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν
30. μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν, καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον οἷος * τυγχάνει ὤν [12] πάντας ὑμᾶς οἶομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ καὶγὼ διὰ βραχέων ἐρῶ. Ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος
33. τουτί. παῖδες δέ μοι ὅπως εἰσὶν, οἵ με θεραπεύσουσι. τέχνην δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξό-

ceſſaria, et ab ipſo oratore profecta. me bene valere corpore, et nullo modo *ἀδύνατον*, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus *περὶ τῶν ἀδυνάτων* conſtituentibus iisque beneficia et priuilegia nonnulla indulgentibus.

11. *ἐν τῇ τέχνῃ*] Melius haud paulo *ἐκ τῆς τεχνης*, vt mox. TAYLOR.

τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας,] Rectius *ἐκ τῆς τέχνης*, vt ſtatim, *τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν*. MARKLAND.

12. *τυγχάνει ὤν*] ſic dedi de meo pro vulgari *τυγχάνω*, quia in multis codicibus legitur *τυγχάνει* in tertia perſona, et *ὤν* ſemper abeſſe nequit, ſiue prima, ſiue tertia perſona verbi obtineat. Lectionem codicum a Tayloro prolatam ſi optes, quae cur optanda ſit cauſae nil video, ſic erit leg. *τῆς μὲν οὖν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων πέρι, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ὤν, πάντας —*

μενον [13] δ' αὐτὴν ὅπως δύναμαι κτήσασθαι [14]. πρόσοδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης· ἧς [15] ἂν 36.
ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῆ δυσχερεστάτη γενέσθαι τύχη. μὴ τοίνυν, ἐπειδή γέ ἐστιν, ὦ βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἂ νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐρρωμένῳ ὄντι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μη- 39.
δὲ πρότερον καὶ περὶ τὰς ὀδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι, νυνὶ διὰ τοῦτον τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξησθε.

μηδέ

13. διαδεξόμενον] queritur ſibi tantum aeris non ſupereſſe, vnde ſeruum potuiſſet emere, qui artem a ſe diſceret, eaque imbutus in illa exercenda et quaeſtu inde faciendo adiuuaret. Alii opifices aut artifices, ſutores, ſartores, pictores, negotiatores, foeneratores, etc. habent tirones aere ſuo emtos, quos artem quique ſuam docent. Hi διαδέχονται τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην.

14. οὐ δύναμαι κτήσασθαι.] Intelligit *ſeruum* aliquem operarium, quem voluit *emere* ſibi ſucceſſurum in labore artis ſuae; qualem tamen, propter rei familiaris anguſtias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀτρέβη, ſeu *mulo*: νυνὶ δὲ, ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, *non poſſum acquirere*; ob exiles facultates. MARKLAND.

15. ἧς] Melius ἦν. Ita continuo fere: μηδὲ ἃ νεωτέρῳ ἔδοτε πρεσβυτερον αφελησθε. Et procedente oratione, ὃ γὰρ δήπου τον αυτον ὑμεῖς μὲν αφαιρεσεσθε τῳ διδομενον. TAYLOR.

Contendit quidem Koen ad Corinth. p. 40. pro ἧς vulgari, ego tamen cum Tayloro ἦν malo.

μηδέ με τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς
42. ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένας ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ
γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βελτί, εἰ, ὅτε μὲν ἁπλῆ
μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ
ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ
τὰ τούτοις ἐχόμενα [16] κακὰ προσγίνεταί μοι, τότε
169. 1. ἀφαιρεθείην [17]. δοκεῖ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς
τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδεῖξαι σαφέστατα
μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ καταστασθεὶς χορηγὸς
3. τραγῳδοῖς * προκαλεσαίμην [18] αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν,
δεκάκις ἂν ἔλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον, ἢ ἀντιδῶναι ἅ-
παξ. καὶ πῶς ἀ δεινόν ἐστι, νῦν μὲν κατηγορεῖν, ὡς
διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξίσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς
πλουσιωτάτοις· εἰ δὲ * ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμε-
6. νον [19], εἶναι τοιοῦτον καὶ ἔτι πονηρότερον [20]; περὶ δὲ

Aaa 5 τῆς

16. τούτοις ἐχόμενα] aut τούτοις ἑπόμενα leg. videtur, aut τούτων (vel, si dualem malis τούτοιν) ἐχόμενα.

17. τότε ἀφαιρεθείην.] Vel τόδε, scil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, vt paulo ante. MARKLAND.

18. προκαλεσαίμην] sic dedi de meo, sine sibilo primae syllabae, quem addunt vulgati.

19. τύχοι τὶς γενομένων] τύχοι γενόμενον. *Ald.* γενομένων. Scal. Pro τύχοι τὶς, τύχοιμι. Schott. Vbi salem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τυχοιμι γενομενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. TAYLOR.

εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι τὶς γενομένων, εἶναι τοιοῦτον, καὶ ἔτι πονηρότερον;] Post γενομένων desunt nonnulla. *Schottus* legit τύχοιμι pro τύχοι τὶς. sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λέγω tamen forte scribendum ἔχω. MARKLAND.

Dedi vel reddidi potius ex Aldina pristinam

τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς ἔτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς, ἔτε τὴν τύχην δείσας, ἔτε ὑμᾶς αἰσχυνθεὶς, ἀ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὦ βελὴ, πάντας τὰς ἔχεντάς τι δυσύχημα τοιῦτον, ζητεῖν [21] καὶ τῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος [22]. ὧν εἷς ἐγὼ, καὶ [23] περιπεπτωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ, ταύτην ἐμαυ-

veram et probam lectionem, εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον. Sin autem tale quid, vt ego aio, forte fortuna euenerit. Nihil hic de Aldina mutaui, nisi quod ὡς de meo dedi pro ὧν.

20. πονηρότερον] Erat enim nequam et sceleratus, qui legibus parere recusaret. atqui leges imperabant τὴν ἀντίδοσιν. vbi quis forte ductus ad fungendum munere sumtuoso, paupertatem excusaret, aliumque se opulentiorem ederet.

21. ζητεῖν] νομιζω δειν τῦτο ζητεῖν, ἢ, ἡγεμαι, δειν ἤ τι τοιῦτον. Steph. F. in ζητεῖν, quod est ociosum, tale aliquid latet. Quid si hoc pacto legamus, νομιζω δειν καὶ τῦτο φιλοσοφεῖν? TAYLOR.

Tale quodpiam verbum vtique deest post βελὴ, e.c. νομίζω, ἡγεῦμαι, aut οἶμαι. nisi si pro ἐγὼ aias leg. esse λέγω γὰρ. verum in eiusmodi loco non vsurpant λέγω, sed φημὶ. Verbum ζητεῖν bene habet. *circumspicere*, *requirere*. φιλοσοφεῖν *solerter excogitare*.

22. τὸ συμβεβηκὸς πάθος.] Recte. Aelianus Var. Hist. XIV, 1. καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. Τὸ γεγενημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Praecedentia suppleuit *Stephanus*. De voce φιλοσοφεῖν pro ποιεῖσθαι, vide Harpocrationem. MARKLAND.

23. ὧν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὼς] videtur post pro-

ἐμαυτῷ ῥᾳῳώνην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδὸς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὃ δὲ μέγιστον, ὦ βελτὶ, τεκ-
12. μήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' ὐ διὰ τὴν ὕβριν (ὡς ἔτός φησιν) ἐπὶ τὸς ἵππος ἀναβαίνω, ῥᾴδιόν ἐστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτήμην ὐσίαν, ἐπ' ἀστραβῆς ἂν ὠχούμην, ἀλλ' ὐκ ἐπὶ τὸς ἀλλοτρίος ἵππος ἀνέβαινον· νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον 23 b. ὐ δύ-
15. ναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πῶς ὐκ ἄτοπόν ἐστιν, ὦ βελτὶ, τοῦτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστραβῆς ὀχούμενον ἑώρα με, σιωπᾷν (τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν;) ὅτι δ' ἐπὶ τὸς ἠτημένος [24] ἵππος ἀναβαίνω, πειρᾶ-

nomen excidisse ὧν. aut sic leg. esse ὧν ἴσα (aduerbiatiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκὼς. *quibustum pariter ego quoque, cum incidissem in tantum infortunium* —

23 b. τοιοῦτον] scil. ζεῦγος vel ἅρμα. nisi potius tale quid addendum est.

24. ἠττημένος] Lege ἠτημενος. V. *Vales.* ad *Harpocr.* in v. Ητημένην. Quas niuis non frigiditate superet tralatio vetus! *Conari autem vobis persuadere, ideo me esse validum, quod* vilis iugoque domitos *equos adscendam.* TAYLOR.

ἐπὶ τὸς ἠττημένος ἵππος ἀναβαίνω,] Lego: ἐπὶ τὸς ἠτημένος ἵππος ἀναβαίνω, *equos* alienos *commodato acceptos insceudo.* Demosthenes adu. Euergum: ἔπειτα παῖδα διάκονον (sc. λαμβάνει ὁ Θεόφημος) ὐδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν, ἠτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et seruos suos vi abripuerat. *Paupertatis* vero, vel *sordium* et *auaritiae* nota erat, *alienis* equis vectari. vnde hoc exprobrat Midiae Demosthenes, quod ἐπ'

πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς εἴην; καὶ ὅτι 18.
μὲν δυοῖν [25] βακτηρίαιν χρῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ
χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν, ὡς καὶ τοῦτο τῶν δυνα-
μένων [26] ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τεκ-
μηρι-

ἀλλοτρίᾳ τὰς πομπὰς ἡγεῖτο ἵππος. Ἀσφάβη autem verti potest *lectica*. significat etiam quoduis *iumentum*. Vide Hesychium, et Harpocrationem. Haec scripseram, sed iam deprehendo hanc emendationem a *Valesio* praereptam esse Not. ad Harpocr. p. 88. vbi etiam hunc ipsum Demosthenis locum de ὑβρίᾳ ἠτημένῃ profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. vbi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτησάμενον. MARKLAND.

25. δυοῖν] Taylor dederat δυαῖν. quod ego cum vererer ne parum graecum sit, pristinam Aldi et Stephani lectionem δυοῖν reuocaui.

26. δυναμένων] δυναμένων, sc. ἀναλίσκειν. Nam id necessario est subaudiendum, si δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit nondum video. Quanquam profecto vix deesse arbitror delicatulorum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captiunculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone caecutire, quam cum Lynceo ὀξυδερκεῖν maluerint, negantes haec ita esse vera, quin vt verum esse possit, et istud δυναμένων retineri, et eo modo simul intelligi, quo saepius vsurpetur in hac oratione: sc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατος εἴην. τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμενων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessum, non ita lepide argumentari nostrum, vt illi cogitent: cuius ea mens atque animus. *Iniquum adinodum est accusatorem operam dare, vt ostendat me esse* τῶν δυναμένων, *quod alie-*

μηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων ;
21. οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν * ἀμφοτέραις ὲ χρῶ-
μαι [27]. τοσοῦτον δὲ διεννήοχεν ἀναισχυντίας τῶν ἀ-
πάντων ἀνθρώπων, ὥσε καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πεί-
θειν, τοσούτους ὄντας εἷς ὢν, ὡς ὐκ εἰμὶ τῶν ἀδυ-
νάτων ἐγώ. καίτοι εἰ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὦ
24. βελτὶ, τί με κωλύει κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόν-
των; καὶ ὑμᾶς [27 b]. ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι τὸν ὀβο-
λὸν,

nis et commodatis equis vehar (iſtud enim eſt humilitate pleniſſimum) iniquum tam ſiculneo argumento aliquid poteſſe putare: et ſi quid habeat ad alteram accuſationis partem vere ſuſtentandam, ad fortunas ſc. meas magnificandas, *id prorſus intactum omittere: cuiuſmodi eſſet, me mulis ſumptuoſius vehi, ſi modo me aliquando mulis vehi vidiſſet: cuiuſmodi eſſet duobus ſcipionibus inniti, quod certo erat luxuriae et ὕβρεως, cum ceteris omnibus vnus ſufficeret.* TAYLOR.

27. ἀμφοτέραις ὲ χρῶμαι] ſic dedi de meo pro vulgari ἀμφοτέροις χρῶμαι omiſſa particula infitiante. ἀμφοτέραις redit ad βακτηρίαις. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem eſt ac ſi dixiſſet καίτοι ἐγὼ ὲ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἀμφοτέραις ταῖς βακτηρίαις, δι' ἣν οἱ δυνάμενοι, καὶ σώματι καὶ χρήμασι, μιᾷ μόνον χρῶνται βακτηρίᾳ. Ego enim duobus innixus baculis incedo, quia pedibus ſum mutilatus, diuites autem et pedibus valentes, incedunt ſingulis cum baculis, propter inſolentiam atque ſuperbiam.

27 b. καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quae verba parum intelligo, licet vt laudentur a *Suida* in Ἀναίπηρον, intelligam minus. Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ὑγιεῖς ὄντας· τοῦτο ὲ ψηφίσασθαι ἑάσαντας ὡς ἀναπήρῳ; TAYLOR.

λὸν, ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι [28] πάντας, ὡς ἀναπήρῳ; ὃ γὰρ δήπου [29] τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ [30], ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. ἀλλὰ 27. γὰρ ὅτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν αὐτὴν ἔχετε γνώμην, ὅθ' οὗτος εὖ ποιῶν [31]. ὁ μὲν γὰρ, ὥσπερ ἐπικλήρου [32]

τῆς

28. ψηφίσασθαι] scil. τὸν ὀβολὸν.

29. τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe, τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενον, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. MARKLAND.

30. οἱ δὲ] scil. nouem Archontes. Ergo in collegium nouem Archontum nemo corpore debilitatus admittebatur. Bene habet totus hic locus.

31. ὅθ' οὗτος εὖ ποιῶν.] Ex ſenſu et ſequentibus ſcribendum videtur ὅθ' ὅστις εὖ φρονῶν, *neque quiſquam, qui ſana mente eſt.* ſequitur enim, ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε (non πιστεύσατε) τοῖς etc. Lucianus lib. *Quom. conſcr. ſit Hiſt.* p. 616. ταῦτα δὲ οἶδα εἴ τις τῶν εὐ φρονούντων ἀνάσχοιτο. Demoſth. Philipp. III. ἀλλ' ἔστιν, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, ὅστις εὐ φρονῶν ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄγοντ' εἰρήνην ἢ πολεμοῦνθ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν; Saepe ita loquitur Demoſthenes. MARKLAND.

Legendum videtur οὔθ' οὗτος ὑμῖν. ſcil. τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην. *neque ille rurſus idem vobiſcum ſentit.* εὖ ποιῶν bene habet. elegans et vſu contrita eſt dictio. *in quo recte facit.* vel *quod ego factum laudo.*

32. ἐπὶ κλήρου] ἐπικλήρου. Steph. et Scal. ἐπιδήλου. Schott. Inauſpicato hic homo omnia: nam ſi eſſet res ἐπίδηλος, quinam diſceptando relictus eſſet locus? Quòd ergo longiſſime abeſt a notione τοῦ ἐπίδηλος, id huic loco congruet maxime, eritque, vti diuinarunt homines magni, ἐπικλήρου. Ἐπίκληρος enim, vti ἐπί-

τῆς συμφορᾶς ὅσης, ἀμφισβητήσων ἥκει, καὶ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς, ὡς ἀκ εἰμὶ τοιοῦτος, οἷον ὑμεῖς ὁρᾶτε πάντες· ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύσατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τούτου λόγοις. λέγων δ', ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος, καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος, ὥσπερ εἰ φοβερὸν [33] ὀνομάσαι, μέλλων ἀληθῆ λέγειν,

δικος, est id quod ἀκ ἔστιν ἄνευ δικασίας. Vid. *Hesych.* in Επίδικος. TAYLOR.

ὥσπερ ἐπὶ κλήρου τῆς συμφορᾶς ὅσης, ἀμφισβητήσων ἥκει· καὶ etc.] *Schottus* ἐπιδήλου pro ἐπὶ κλήρου, quid voluerit non intelligo. Rectius *Stephanus* ἐπικλήρου, vna voce: *hic autem homo de calamitate mea, tanquam de orba ex asse haerede, disceptaturus venit*: id est, non permittit mihi esse debili et calamitoso; sed de hoc quoque, tanquam de re aliqua expetenda et lucrosa, litem mouet et disceptat. Recte et proprie ἀμφισβητήσων: vnde ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου Polluci VI, 38. segm. 177. *disceptatio de orba virgine ex asse haerede bonorum.* et VIII, 6. segm. 62. πρόσκλησις δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου, ἢ ἐπικλήρου· *est vero* πρόσκλησις, *quando aliqui disceptant de haereditate, vel virgine haerede.* Exempla vbique apud Oratores. vide Demosth. adu. Macartatum. MARKLAND.

Duo haec vocabula in vnum ἐπικλήρου contraxi.

33. φοβερὸν] φοβερῶς Cod. Steph. et Coisl. Recte credo. lege enim. Λέγων δ' ω. υ. ε. κ. λ. α. δ. ωσπερει φοβερως ο. μ. α. λ. Consule versionem. TAYLOR.

ὥσπερ εἰ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀληθῆ λέγει, ἀλλ' ἀκ ἂν πάνυ πρᾷον. ὡς μηδὲ etc.] Mutila haec et luxata esse suspicor. mallem: ὥσπερεἰ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ' ἀκ ἂν πάνυ πρᾷον, * * * ἀληθῆ λέγει, ὡς

γειν, ἀλλ' ὅτι ἂν πάνυ πρᾷον. ὡς μηδὲ ψεύσηται 33.
ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ δ' ὑμᾶς, ὦ βελτί, σαφῶς οἶ-
μαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώ-
πων ὑβρισταῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει. ὁ γὰρ
πενομένους [34] καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρί-
ζειν εἰκὸς, ἀλλὰ τοὺς πολλῷ πλείω τῶν ἀναγ- 36.
καίων κεκτημένους· ὁδὲ τοὺς ἀδυνάτους τοῖς σώ-
μασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς
αὐτῶν ῥώμαις· ὁδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλι-
κίᾳ [35], ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους, καὶ νέαις ταῖς διανοίαις

χρωμέ-

μηδὲ ψεύσηται ταῦτα ποιήσων. *tanquam terribilem* aliquem *nominaturus potius quam valde mitem*, * * * *vera dicit*, etc. Vel, ὥσπερ τι φοβερὸν, vt infra, ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν. MARKLAND.

Locus hic ita corruptus eſt, vt a mera coniectura ſanari nequeat, deſunt enim nonnulla non facile ex ingenio ſupplenda. Caetera ſic ſatis poſſent intelligi. verum ex illis poſtremis ὡς μηδὲ ψεύσηται (vel ψεύδηται) ταῦτα ποιήσων me non expedio. ὀνομάσαι eſt tertia perſona optatiui. et ſubauditur με. pro λέγει vulgari dedi λέγειν in infinitiuo. Ad ἀλλ' ὅτι, ſubauditur μέλλων ἀληθῆ λέγειν a communi, vt ad πρᾷον ſubauditur ὀνομάσαι με. *quaſi fidem ſit inuenturus, ſi me terribilem appellet; nullam, ſi admodum mitem.*

34. πενομένους] malim articulum τοὺς praeponi.

35. τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,] Quod Lucas I, 7. dicit προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Lucianus ſimpliciter προβεβηκότες· τούτων τινὰ μάλιστα τῶν προβεβηκότων, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717. τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα. Herodianus II, 27.

39. χρωμένους. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους, οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις [36] ἐξαμαρτάνουσιν ὁμοίως
42. ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ, μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, ὃς ἐὰν βουληθῶσιν, ὑβρίζειν, τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν ὅτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας [37], ὅτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι τῶν ἀδικουμένων. ὥστέ μοι
170. 1. δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς ἐμῆς ὕβρεως, ὃ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων· οὐδ' ὑμᾶς πεῖσαι βουλόμενος, ὡς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βουλόμενος,
3. ὥσπέρ τι καλὸν ποιῶν [38], ἔτι δὲ καὶ συλλέγεσθαι φησὶν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλούς, οἳ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλο-

de Nigro: ἦν δὲ αὐτὸς τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς. Vide Iosephum Ant. VII, 8. segm. 4. Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.

36. ἑτέροις] senibus puta. ἀμφότεροι] senesque iuuenesque.

37. ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας,] *Stephanus* ὑπάρξαντας, vel καταρξαντας. prius mallem. MARKL.

Mihi venit in mentem τοὺς βιαίων ἄρξαντας. Tutius tamen est visum Stephani auctoritatem sequi.

38. ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν] Forte, εἰπών: eodem sensu ac istud Diog. Laertii in Aristippo: λέγεται χαρίεν τι εἰπεῖν, *fertur lepidum quiddam dixisse.* ἀστεῖα εἰπεῖν, Demosth. in Aristocratem. MARKLAND.

βυλομένοις ἐπιβυλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων, οὐδὲν ἐμὲ κατηγορεῖ 6. μᾶλλον, ἢ τῶν ἄλλων, ὅσοι τέχνας ἔχουσιν· οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων μᾶλλον, ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν, πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ, πρὸς κυρεῖον· ὁ δὲ, πρὸς σκυτοτομεῖον· ὁ δ' ὅπη ἂν τύχῃ· καὶ πλεῖσοι 9. μὲν ὡς τοὺς [39] ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασ-

μένους,

39. κατεσκευασμένους] κατασκευασμένους. *Ald.* κατασκευασμένοι. Scal. κατωκισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖσον ἀπέχοντας. Steph. Modo ἀπέχοντες. Scal. TAYLOR.

ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, etc.] Lege, ὡς τοὺς ἐγγυτάτω. Pro κατεσκευασμένους *Stephanus* coniicit κατωκισμένους. si quid mutandum, rectius puto κατῳκημένους, a κατοικέομαι, non a κατοικίζομαι: de quorum differentia vide eruditiſſ. *Perizonium* ad Aelian. V. H. VIII, 5. Dion. Halicarnaſſenſis Lib. de Thucyd. Idiom. citat iſtud Thucydidis lib. I. ſegm. 120. Τοὺς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον κατῳκημένους· pro κατῳκηκότας, inquit Ille: ad hunc locum appoſitiſſime. aliter tamen in noſtris editionibus concipitur iſte Thucydidis locus: nempe, τοὺς δὲ τὴν μεσογείαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους. Nihil tamen in hoc Lyſiae loco mutandum forte, propter ſimilem, vt videtur, vſum huius vocis apud eundem Thucydieem lib. II. ſegm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός πω ἐδύνατο· *multi vero etiam in ipſis murorum turribus domicilia ſibi pararunt, et, prout quisque poterat.* Vbi Scholiaſtes: κατεσκευάσαντο· κατασκευὰς ἐποιήσαντο. Mox recte legit *Stephanus* ὡς τοὺς πλεῖσον ἀπέχοντας, pro ὡς ὁ πλεῖσον. Hunc locum

μένως, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τὼς [40] ὐπλεῖσον ἀπέχοντας αὐτῆς. ὥς' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον, ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλ-
12. λοις διατριβόντων· εἰ δὲ καὶ κἀκείνων, ἁπάντων Ἀθηναίων. ἅπαντες γὰρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἄλλυ γέ πυ [41]. ἀλλὰ γὰρ ὐκ οἶδ' ὅ, τι δεῖ λίαν μὲν [42] ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον [43]. εἰ
15. γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τούτῳ [44] φαύλων σπουδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὦ βέλτιστε, δέομαι πάντων, τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ

 διάνοι-

illustrant ista Demosthenis in Aristogit. I. ὐδὲ προσφαιτᾷ πρός τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κακῶν, ἢ μυροπωλίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐργασηρίων· ὐδὲ πρὸς ἕν. MARKLAND.

Inter illa ὡς ἐγγυτάτω interposui τοὺς.

40. ὡς τοὺς οὐ πλεῖσον] sic dedi pro vulg. ὡς ὐ πλεῖσον.

41. ἄλλυ γέ πυ] videtur ἄλλοι praeponendum esse. *alii alibi.* ἄλλυ γέ πυ idem est atque ἐπί τινος τόπυ ὁτυοῦν, ὅπυ δήποτθεν.

42. pro μὲν aut simplex με est sufficiendum, aut με νῦν.

43. πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον.] Vox ὑμῖν non recte collocatur. poni debuit ita: τῶν εἰρημένων, ὑμῖν ἐνοχλεῖν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῖν) πλείω χρόνον. Demosthenes in Midiam: φανερῶς μὲν ὐκ ἐνοχλούντων ἡμῖν. et infra, μηδὲν ὑμῖν ἐνοχλεῖν. Phrasis saepe occurrit in S. Scriptis. Ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, eodem sensu, Actor. XXIV, 4. MARKLAND.

44. τούτῳ] redit ad accusatorem. quae tam sunt vilipendenda, atque hic ipse meus accusator levis homo est, et flocci non faciendus.

διάνοιαν, ἥπερ καὶ πρότερον. μηδ' ἓ μόνον [45] μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τοῦτο διὰ τοῦτονὶ ἀποξερήσητέ με· μηδ' ἃ πάλαι κοινῇ 18.
πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν ἕτος εἰς ὧν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ, ὦ βουλὴ, τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ἀπεξέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν 21.
ἀγαθῶν. πῶς ἂν οὖν [46] δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν

μὲν

45. *οὗ μόνον μεταλαβεῖν*] Scribe *μόνου*. Mox, pro *εἰς ὧν*, recte *Schottus ὧν*. MARKLAND.

46. *δικαιότατος*] Sic vulgo. Labes haec et sordes impuriſſima fugit *Stephanum*; nacta eſt Schottum naſutiorem paulo, ſed, ni operae potius quam homo ſit accuſandus, non multo in Graecis literis exercitatiorem: qui cum *δειλοτατος* reponit, a ſcriptura longius, a mente *Lyſiae* ſat longe certe abierit. TAYLOR.

πῶς ἂν οὖν ἂν δικαιότατος εἴην, εἰ etc.] *Schottus* legit *δειλότατος*. non recte, opinor. eſt enim vox fere Poëtica, *timidiſſimus*, *ignauiſſimus*. nonnunquam apud eos, *miſerrimus*; ſed nunquam, quod ſcio, ſcriptoribus proſaïcis hac ſignificatione vſurpata. Senſui conueniret *ἀθλιώτατος*, vt Orat. VII. *πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ* etc. Eodem ſenſu *δείλαιος* apud alios inuenio. vnde hic forte ſcribendum *δειλαιότατος εἴην*. Sed quid moror? verum puto *οἰκτρότατος*, *miſerrimus*, vel *miſeratione digniſſimus*. Demoſthenes dixiſſet, *πῶς ἂν οὖν ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην, εἰ* etc. Orat. *πρὸς Εὐβουλίδην*. Litera *δ*, amiſſo apice, in *ο* migrat, et vice verſa. vnde apud Demoſthenem Orat. I. contra Steph. p. 104. edit. *Heruag.* pro *τὰ τῆς Φύσεως δίκαια ἀναιρεῖ*, nunc legitur, *Φύσεως*

μὲν καλλίσων καὶ μεγίσων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπε-
ξερημένος εἴην· ἃ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν
ὅτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην;
24. μηδαμῶς, ὦ βελτὶ, ταύτῃ θέσθε τὴν ψῆφον 47.
διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον,
ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πώποτε καταστὰς, ἀπώ-
λεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἷς ἀποδείξειεν. ἀλλ'
ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ, καὶ θρασὺς καὶ φιλαπε-
27. χθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τῷ βίῳ πρὸς
τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑ-
βριστὴς καὶ βίαιος; οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βέ-
λοιτο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ'
ὅτι ἐπὶ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει, κακῶς
30. ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμε-
τέρου πλήθους ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ·
καὶ ἐξόν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ'

οἰκεῖα. Contra, apud Dinarchum adu. Demoſth. p. 95. pro τῆς δόξης τῆς δικαίας, legendum puto τῆς οἰκείας. Apud Max. Tyrium Diſſert. XXI. p. 216. Ed. Dauis. nunc legitur ἄσχει pro δοκεῖ· τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Ησίοδος αἰνίττεσθαι· ita ſcribendum, non ἄσχει, et αἰνίττεται. MARKLAND.

47. ταύτῃ τῇ ψήφῳ] Vel τὴν ψῆφον. TAYLOR.

ταύτῃ θέσθε τῇ ψήφῳ] Scribendum, ταύτην τὴν ψῆφον, vt infra, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βελαῖς. et ita paſſim Noſter, et Demoſthenes, etc. MARKLAND.

Ego dedi ταύτῃ [hanc in partem] θέσθε τὴν ψῆφον. v. paulo poſt verſu 34.

ὑμῶν εἱλόμην κινδυνεύειν ἁπάντων [48]. μὴ τοίνυν, ὦ βελτὶ, μηδὲν ἡμαρτηκὼς, ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς 33.
πολλὰ ἠδικηκόσιν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ τοῖς ἄλλοις βελταῖς· ἀναμνησθέντες, ὅτι ἔστε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως, δίδωμι λόγον αὐτῶν, ἔστε ἀρχὴν ἄρξας ἐδεμίαν, εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι 36.
τοὺς λόγους. καὶ ἵνα ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν ἔξω τὴν χάριν [49]· ἵνα δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ [50] περιγίνεσθαι.

48. κινδυνεύειν ἁπάντων] interpone ἐνδεὴς. *indigens rerum omnium.*

49. ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν etc.] Lege, τοιούτων ὑμῶν τυχὼν. ita ſupra: διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; *quare enim vos taliter affectos experirer?* MARKLAND.

τούτων redit ad τὰ δίκαια. et ὑμῖν cohaeret cum ἔξω χάριν. locus hic bene habet.

50. τῶν ὁμοίων αὐτῷ] id eſt validos et robuſtos, vt ipſe eſt, vincere.

ΛΥΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam ſub dominatu trigintauirali Athenis ſe continuit. Reſtituta rep. inſimulatur adiuuandae Tyrannidis. Defenſio egregia, luculenta, et *Lyſiae* nomine digniſſima.

Ὑμῖν μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκούσασι τοιούτων λόγων, καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγενημένων, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐν ἄστει μείνασι· τῶν δὲ κατηγόρων
6. θαυμάζω, οἱ[1] ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἱ[2] σαφῶς εἰδότες τοὺς μὴ[3] ἀδικοῦντας, καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας, ζητοῦσι

1. τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οι ἀμελοῦντες etc.] Mallem, ει ἀμελοῦντες: idem quod ὅτι. Centies ita loquitur Noſter. Demoſthenes in Leptin. πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου — ἓν μάλιστα τεθαύμακα, ει ἀγνοεῖ etc. MARKLAND.

2. οἱ σαφῶς] Ego loco huius ſecundi οἱ, non illius primi, malim εἰ legi, prius illud οἱ mihi recte videtur habere.

3. μὴ] malim μηδὲν ob inſequens πολλὰ, cui opponitur.

κερδαίνειν, ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ [4] ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν ἂν οἴονται [5] ἃ ὑπὸ 9. τῶν τριάκοντα γεγένηνται τῇ πόλει [6], ἐμοῦ κατηγορηκέναι [7], ἀδυνάτως αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν· ἀδὲ γὰρ πολλο-

4. ἢ ὑμᾶς, κ. τ. λ.] Legendum eſt hoc modo. καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταὐτὴν ἔχειν: minima cum lectionis varietate, ſed ſenſus maxima. TAYLOR.

ταυτὴν pro τὴν αὐτὴν Graecis eſt inauditum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. reſpicit ad illa initio orationis, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι. Eſt igitur *hoc eſſe animo* idem atque *pariter omnibus nobis ſuccenſere.* Verum in illis prioribus vitium eſt. mihi placet ſic legi κερδαίνειν μᾶλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς ὅ περὶ πάντων — ſtudent potius quaeſtum facere, quam vobis perſuadere, vt de nobis omnibus idem ne ſentiatis.

5. ἂν οἴονται] imo vero ἂν οὐκ οἴονται. quod ſi igitur, cum ſcelera xxx tyrannorum exſequuntur, ea ab accuſatione mei ſeiungunt, ad eamque nil iſta pertinere exiſtimant: [vel aliis verbis, ſi nolunt videri me accuſare velle, ſed triginta tyrannos] admodum eos infantes et indiſertos aio eſſe. Particulam infitiantem addendam eſſe, patet ex oppoſito εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκον.

6. τῇ πόλει] poſt hoc vocabulum, aut circa, deeſſe videtur λέγοντες, et διεξιόντες, vel ſimile quoddam participium.

7. ἐμοῦ κατηγορηκέναι] Lege, ὁμοῦ κατηγορηκέναι, OMNIA SIMVL *in accuſatione poſuiſſe*, vel oſtendiſſe. Hoc poſtulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio ſubſequens, ἀδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et, quod ad *Seipſum* attinet, in poſteriori membro huius ſententiae diluit, εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον etc. Mox, pro

πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν·) εἰ δὲ, ὡς ἐμοί τι προσῆκον, περὶ αὐτῶν ποι-
12. ῆνται τοὺς λόγους, ἀποδεῖξαι [8] τούτους μὲν ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα, οἷόσπερ ἂν τῶν ἐκ Πειραιῶς βέλτιστος [9] ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο.

Bbb 5 δέομαι

ἀποδεῖξαι recte *Stephanus* ἀποδείξω: et paullo poſt χρηματίσειαν Idem pro χρηματίζειν. MARKLAND.

8. ἀποδεῖξαι κ. τ. λ.] αποδειξω τούτους μὲν απαντας ψευδομένους. Steph. Iſtud ἅπαντας quidem non diſplicet: verum ἀποδείξω eſt ſaltem minus neceſſarium. Εἰ μὲν ἔν οἵονται — ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν — εἰ δὲ — ἀποδεῖξαι τούτους κ. τ. λ. Vnus eſt ambitus ſententiae: conſtructio vna. Vide tamen interea, quam miſerrime funeſtauit honeſtam orationem feſtinans nimium aut nimium aequo cubile cogitans Interpres alter! *Me vero non inferiorem optimo eorum, qui ex Piraeo profecti in urbe commorantur.* Non, quod laudem ex aliorum ſtercore petam, aut peti poſſe credam, ſed vt habeant, qui famae meae et exiſtimationi conſulant (ſi cui tantum a rebus ſuis ocii ſuperſit) vnde credant, meam operam in *Lyſia* vertendo non inutiliter admodum, aut ſaltem non abſque ſumma neceſſitate fuiſſe collocatam. Nam quanquam de ſummorum hominum exſpectatione praeclara omnia (licet longe praeter meritum meum, meamque in his literis exercitationem) ſentire poſſum, non defuerunt tamen nonnulli, qui laborioſiſſimum hoc *interpretandi* munus ſtomachi et ſollicitudinis plenum mihi inuiderunt, atque id inter res importuniſſimas habuere: Quibus profecto *Heidium* non inuideo. TAYLOR.

Poſt hunc infinitiuum ἀποδεῖξαι videtur βούλομαι deeſſe.

9. βέλτιστος] imo vero ὁ βέλτιστος. cum articulo.

δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ταῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάναι, (ἐκ τούτων γὰρ ἂν μάλιστα χρηματίζειν) [10] τὸ ὑμέτερον δὲ, τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξίστε τῆς πολιτείας μεταδιδόναι. ἕτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστοις συμμάχοις ἔχοιτε. ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἀποφαίνω [11] συμ- 18.
φορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ καὶ ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, οὐ μόνον [12] τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς

τοὺς

10. Aut ante aut poſt χρηματίζειν deeſt οἴδασι, vel εἰώθασι, vel πεφύκασι.

11. ἀποφαίνω] imo vero duobus vocabulis ἀπολογούμενος φαίνω. ſi e mea mei defenſione conſtiterit.

12. οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας] Sententia inuertitur, a Maioribus ad Minora delabens; contra quàm fieri oportuit. Lege: οὐ μόνον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιηκότας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dicit, Se non ſolum *Impunitatem*, ſed *Laudem* quoque et *Praemia* mereri. At quàm abſurde dixerit, Se non ſolum *Praemia*, ſed etiam *Impunitatem*, mereri! MARKLAND.

Bene habere locus hic videtur. Non ſatis attendit Marklandus ad particulam γοῦν. Explicabo Lyſiae ſententiam verbis aliquanto minus elegantibus, at planioribus. Dixit idem, atque ſi ego dicam hoc modo. ἀξιῶ ταῦτα γοῦν ἐμοὶ παρ' ὑμῶν τυγχάνειν, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ τούτων ἐμὲ τυγχάνειν ἀξιῶ, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ

τὸς μηδὲν ἀδικῦντας, τυγχάνειν δίκαιόν ἐςι. μέγα μὲν ἂν ἡγῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι, εἴπερ ἐδύναντο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ ἂν τὰ τῶν τριάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν, ὀδ' ἂν ᾤοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἑτέρως διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸς ἀδικῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι καὶ τὸς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγῦμαι δίκαιον εἶναι, ὅτε εἴ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν νομίσασθαι παρ' ὑμῶν· ὅτ' εἴ τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τὸς μηδὲν ἀδικῦντας ὀνείδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν. ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει, καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες εἶναι τὸς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεσηκότας. πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, ὃς ἡγῦμαι τῶν πολιτῶν προσήκειν [13] ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ ὑμᾶς πεποιηκότας. Poſtulo ius a vobis ſolummodo illud, quod adipiſci par eſt nullius culpae reos; nam illud ius poſtulare nunc inſuper habebo, quod debetur a vobis illis, ſi qui bene de vobis meriti ſint. Vide, num durities vulgatae molliri poſſit μόνον in verſum proximum inferiorem deducendo, et pone ἀδικῦντας collocando. quo facto καὶ (in illis ἀλλὰ καὶ τὸς) cum μόνον cohaerebit, et καὶ μόνον nihil erit aliud, quam ſimplex μόνον. Vel eſt pro οὐχ ὅτι.

13. ὃς] Vel οις rectius, quoniam refertur ad προσήκειν. TAYLOR.

καὶ δημοκρατίας. ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, 33.
κἀγὼ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι· ἀ-
ποφαίνων, ὡς ὅτε ἐξ ὧν ἐν δημοκρατίᾳ, ὅτε ἐξ ὧν
ἐν ὀλιγαρχίᾳ πεποίηκα, οὐδέν μοι προσῆκον [14] κα-
κόνους εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν 36.
ἐνθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει
ὅτε ὀλιγαρχικὸς, ὅτε δημοκρατικὸς [15], ἀλλ' ἥτις [16]
ἂν ἑκά-

ὡς ἡγοῦμαι προσήκειν] Scribe οἷς: vt ἐμοὶ προσῆκον ſupra et infra. MARKLAND.

Bene habet hic locus. idem eſt ac ſi dixiſſet, ὡς, ὡς ἔγωγε ἡγοῦμαι, ὀλιγαρχίας, καὶ πάλιν αὖ ὡς δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν προσήκει.

14. προσῆκον] ὡς — οὐδέν μοι προσῆκον vel προσήκοι vel προσῆκεν. Ita lege. TAYLOR.

ὡς — οὐδέν μοι προσῆκον etc.] Mallem, προσῆκεν, vel προσήκοι. niſi omittas ὡς. MARKLAND.

15. οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει ὅτε ὀλιγαρχικὸς, ὅτε δημοκρατικὸς, etc.] Exſcribit hanc ſententiam Iſocrates, Orat. de *Pace*, p. 367. γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων (i. e. neque δημοτικὸς, neque ὀλιγαρχικὸς) ἐστὶν· ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθιστάναι τὴν πολιτείαν. Vnde etiam firmatur MS. lectio in iis, quae ſequuntur apud Noſtrum, πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναι. vbi MS. omittit μὴ, et pro μεθιστάναι habet καθιστάναι: plane quemadmodum in Iſocrate. Philo Iudaeus quoque hanc γνώμην ſcriptis ſuis inſeruit. Sed locus memoriae non occurrit. MARKLAND.

16. ἀλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Codd. *Steph.* et *Coisl.* lectionem non minus commodam praeferunt, ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτεία συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθίστασθαι. TAYLOR.

ἂν ἑκάστῳ πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖ-
σθαι μεθιστάναι. ὥστε ἐκ ἐλαχίστου ἐν ὑμῖν ἐστι μέρος,
ὡς πλείστας ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμά-
39. των. καὶ ταῦτα ὅτι ἔστως ἔχει, ἐ χαλεπῶς ἐκ
τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε
γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸς προσάντας ἀμφοτέ-
ρων πολιτειῶν [17], ὁσάκις δὴ μετεβάλοντο. ἐ Φρύ-
νιχος μὲν καὶ Πείσανδρος, καὶ οἱ μετ' ἐκείνων [18] δη-
42. μαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς
περὶ τούτων δείσαντες τιμωρίας, τὴν πρότεραν ὀλι-
γαρχίαν κατέσησαν; πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων [19]

μετὰ

17. ἀμφοτέρων πολιτειῶν] interponi velim articulum τῶν.

18. μετ' ἐκεῖνον] Dudum correxeram μετ' ἐκείνων, accedit auctoritas cod. Coislin. TAYLOR.

οἱ μετ' ἐκεῖνον δημαγωγοὶ] Lege, μετ' ἐκείνων, *cum illis*, ſcil. Phrynicho et Piſandro. MARKLAND.

19. τριακοσίων] Ita Edit. *Steph.* credo ſua ipſius diuinatione ſola. Noſter enim Codex, Codd. item *Aldini* τετρακοσιων, vt legi debet. Agitur ſc. de priori dominatione cccc virorum Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν πρότεραν ὀλιγαρχίαν κατέσησαν; ſed annon multi ex eo numero, πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσιων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; Quo iure hic nobiscum egit *Stephanus*, neque hic ſolum, verum etiam in iis, quae ſequuntur, orationibus, ego plane diuinare nequeo: neque noui ccc iſtos homunciones, quos illi viſum eſt obtrudere contra Manuſcriptorum fidem, contra rationem et contra hiſtoriam. Atqui profecto oportuit tot nouos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua ſaltem commendaſſe oratione. Eos

μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; ἔνιοι δὲ τῶν ἐκεί-

si nullo praeconio ornandos, at digito tamen commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de nostra fide securus ne verbum vnum addidisti. Non putarim te de tyrannide trigintauirali cogitasse, atque inter oscitandum τὸς τριάκοντα et τὸς τριακοσίους confudisse (quod nonnullis non mediocris in literis famae accidisse video.) Suadet quidem loci natura, vt hoc credam: prohibet tamen tua in Graecis diligentia exercitatissima. Ceterum *tercentumuirale* neque collegium neque classem ex Atticis monumentis noui, quae te expediat. Erat profecto sodalitium nauibus instruendis hominum ccc, de quo *Poll.* VIII. 9. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 4. et *Vales. ad Harpocr.* in Συμμορία. Verum hoc sub Demosthene institutum nihil ad hanc causam pertinere posse videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis rerum Graecarum dominis, de Senatu ccc Athenis aliquid memoriae proditum est.

ΤΟΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ. ΤΗC. ΕΛΛΑΔΟC.
ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗCΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕ-
ΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΓΟΥ.
ΒΟΥΛΗΝ. ΚΑΙ. ΒΟΥΛΗ.
ΤωΝ. ΤΡΙΑΚΟCΙωΝ. ΚΑΙ. Ο.
ΔΗΜΟC. Ο. ΑΘΗΝΑΙωΝ. ΕΥΝΟ
ΙΑC. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΕΡΓΕ-
ΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
ΑΝΕCΤΗCΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟC. (lege ΠΡΟΝΟ-
ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. [ΟΥΝΤΟΣ)
ΑΛΟΥ ΔΙΑ. CΕΜΝΟΤΑΤΟΥ.
ΑΡΧΟΝΤΟC.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et *Gruter.* Sed hoc serius longe. TAYLOR.

τῶν τριακοσίων] Prior scriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra mutauit *Stephanus*; et admisit in

ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὖθις [20] τῶν τριάκοντα
172.1. ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ, οἵτινες τῶν Ελευσινάδε ἀπογραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ' αὐτῶν. ἔχων χαλεπὸν γνῶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι δὲ περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφο-
3. ραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἑκάστῳ. ὑμᾶς δ' ἂν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν, ὅπως ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ, εἴ τις [21] αὐτοῖς ἐγίνετο ὠφέλεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων. ἔτω γὰρ ἂν εἴη
6. δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἡγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν, εὐθύ-

Contextum *τῶν τριακοσίων* (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in vna pagina Andocidis Orat. de *Reditu ſuo*, p. 21.) contra veritatis et hiſtoriae fidem. nulla enim Hiſtoriae Atticae pars notior eſt eâ, quae agit de *Quadringentis*, et eos ſubſecutis *Triginta-viris*. Centies in his Orationibus facta eorum mentio. vt mirum ſit, quid ſpectans hoc admiſerit *Stephanus*. Nulli erant, quod ſciam, *Trecenti* illuſtres in Repub. Athenienſium ante Demoſthenis *πολιτείαν*. MARKLAND.

20. *αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα ἐγένοντο.*] Niſi delendum ſit *αὐτοῖς*, legendum, *αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα*· nonnulli ex iis, qui *Quadringentos* expulerunt, ipſi poſtea ex *ipſis Triginta* fuerunt. MARKLAND.

Ego de meo dedi *αὖθις* pro vulgari *αὐτοῖς*. Tayloro fuerat eadem, atque Marklando ſententia de ratione hunc locum emendandi.

21. *εἴ τις*] *ἤτις* Cod. *Steph.* Vtrumque fortaſſe ex varietate lectionis ſe inſinuante in textum exhibere videtur *Coisl. εἴη τις*. TAYLOR.

εὐθύνας [22] δεδωκότες, ἢ τῶν ὄντων ἀπεσερημένοι, ἢ ἄλλη τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· 9. ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν [23], μᾶλλον ἢ δεῖναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς τούτων ὑποδέχεσθαι [24] διαβολάς· οὐδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πό- 12.

λεως

22. εὐθύνας δεδωκότες] Lege, εὐθύνας οὐ δεδωκότες, *qui rationes non reddiderant.* Infra: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρξαντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασιν. et Orat. XXX. μόνος ὅτις τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. vnde iurabant Heliaſtae, οὐδὲ ἀρχὴν κατασήσω ὡς γε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demoſthene in Timocratem. Mox, παρ' ὑμῶν, pro ὑμῖν, recte *Stephanus:* ita infra: χάριτος παρ' αὐτῶν ἠξίων τυγχάνειν. Paullo ante, pro εἴ τις, MS. bene, ἥτις: vt et, ἂν ποιῆσθε, pro ἂν εἴη ποιεῖσθαι. MARKLAND.

Bene habet h. l. ſententia eſt; qui e ratione geſti muneris infamia notati fuerunt. quaſi dixiſſet ὅσοι ἠτιμώθησαν ἐκ τῆς φαύλοι πεφηνέναι ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν εὐθυνῶν.

23. ὑμῖν] Sic vulg. Steph. legit υμων, et recte. Praeceſſit enim modo: χάριν κομίσασθαι παρ υμων. TAYLOR.

24. ὑποδέχεσθαι] ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, κατηγορίας, ἀπολογίας etc. credo, non dici ſolet, ſaltem non ea ſolennitate, qua αποδεχεσθαι. *N. de Ariſtoph. pecuniis.* Τὰς ἐλέγχους, ἤδη θέλοντες αποδεχεσθε. Et *c. Nicomach.* Δίκαιον περὶ τῶν τοιούτων — κατηγορίας αποδεχεσθαι. Et *c. Alcibiad.* Επειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογουμένων

λεως πράττοντες, ὀλιγαρχικὰς αὐτὰς φάσκουσιν εἶναι. ἐμοὶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἀδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνθ' ἧσινος ἂν προθυμούμενος τῶν
15. παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι, ἑτέρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. ἐτριηράρχησα μὲν γὰρ πεντάκις, καὶ τετράκις ναυμάχησα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τἆλλα λελειτούργηκα, ἀδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω
18. τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσαττομένων [25] ἐδαπανῶμεν

ἀποδεχεσθαι λεγόντων κ. τ. λ. Et in oratione *de vulnere ex industria*. Ωσθ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδεχεσθαι αὐτῷ κ. τ. λ. Isocr. *de permutat.* Ωσε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅ, τι ἂν λέγωσιν ἀποδεχεσθαι, atque paucissimis fere interiectis, ὁρᾷ γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως ἀποδεχομενους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. Andoc. *de Myster.* Εἰ ἦν γνώσονται ὑμᾶς ἀποδεχομενους τὰς κατηγορίας κ. τ. λ. Lycurg. *c. Leocrat.* ὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδεχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quae adduci possent, constat ἀποδέχεσθαι eum animi adfectum significare, quo aliquid comprobamus, iudiciique nostri calculo confirmamus. Ita *Athen.* l. 1. Ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει Αρεος καὶ Αφροδίτης συνουσίαν, ὰ διὰ τὸ ἀποδεχεσθαι τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτὰς παρανόμων ὀρέξεων. TAYLOR.

25. πραττομένων] πραττομένων f. vt in plurimis aliis locis reperi, pro illo altero προσταττομενων. Ita sentit Stephanus. Vid. quae diximus ad orat. *c. Alcibiadem.* TAYLOR.

πραττομένων ἐδαπανῶμεν,] Recte *Stephanus*, προστατττομένων ἐδαπανώμην. Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum πράττεσθαι et προσάττεσθαι. Paulo post

μεν [26], ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην· καὶ, εἴπερ μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀγωνιζοίμην. ὧν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἁπάντων ἀπεστερούμην. ὁ γὰρ τὸν τῷ πλήθει ἀγαθῷ τινος αἰτίῳ γεγενημέ- 21.
νος, χάριτος παρ' αὐτῶν [27] ἠξίουν τυγχάνειν, ἀλλὰ τὸν πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίσασαν, ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν [28] πίστιν εἰλη-

pro ἁπάντων ἀπεστερούμην, ſcribe, ἁπάντων ἂν ἀπεστερούμην. MARKLAND.

26. ἐδαπανῶμεν] aut ἐδαπάνων in prima perſona ſingularis, aut, cum Stephano, ἐδαπανώμην in medio eſt leg.

27. παρ' αὐτῶν ἠξίουν] tametſi nominati non ſunt, ad quos haec pluralia redeunt, ſententia tamen ipſa ſatis prodit oligarchicos deſignari.

28. παρ' ἡμῶν] Lege παρ' αὐτῶν. TAYLOR.

ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες] Ἡμῶν eſt longe extra rem. melius foret παρ' ἐκείνων, vel ὁμοίων, vel εὖνων. Sequitur: μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, etc. Myſonis hoc eſt dictum: Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖν· apud Diog. Laërtium in Vita Myſonis. cui dicto adludit Max. Tyrius Diſſ. XV. in narratione congreſſus Anacharſidis et Myſonis: ἠγάσθη μάλα τὸ Ἑλληνος ξένου (*Myſonis*) ὁ Ἀνάχαρσις τὴν ἀφθονίαν τῶν ἔργων, καὶ τὴν φειδὼ τῶν λογων. Matthaeus VII, 21. Οὐ πᾶς ὁ λεγων, Κύριε, Κύριε, etc. ἀλλ' ὁ ποιων etc. MARKLAND.

Vulgata poteſt ita defendi, vt accipiatur prout ſi dictum fuiſſet, ab illis numeri noſtri, qui cum ipſis facerent. Sententia eſt; quaſi, quicunque ſuas ad partes acceſſiſſet, eo eum ſibi beneuolentiorem atque fideliorem habuiſſent, quo plura vulnera reip. impoſuiſſet.

εἰληφότες. ἃ χρὴ πάντας ἐνθυμεμένους, μὴ τοῖς
24. τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκο-
πεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, ὅτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων [29] ἐγενό-
μην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐλεγ-
ξάτω. ὃ τοίνυν οὐδ' ἐπειδὴ [30] * οἱ δέκα [31] κατέστη-

Ccc 2 σαν,

29. τριακοσίων] Iterum cum o. l. ſ. reſtituas τετρακοσίων, neque cum *Stephano* delires. Si illis, quae a medicuntur, deſit, quod addam, quae tamen ſatis eſſe arbitror, vel hic ipſe locus emendaturientis cruentam manum retinere potuiſſet. *Ego*, inquit Orator, *neque cum* cccc *neque cum triginta viris remp. veſtram labefactaui.* Εγὼ γὰρ ὅτε ἐπὶ τῶν τετρακοσιων ἐγενόμην — οὐδ' ἐπειδὴ οιδε κατεστησαν, οὐδείς με ἀποδείξει ὅτε βουλεύσαντα, ὅτε κ. τ. λ. TAYLOR.

ὅτε ἐπὶ τῶν τριακοσίων ἐγενόμην] Superfluum eſt et falſum iſtud ἐπὶ. Vult dicere, *Se non fuiſſe ex Quadringentis:* ὅτε τῶν (vel, ἐκ τῶν) τετρακοσίων ἐγενόμην. Sic Orat. XXX. ἐὰν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, etc. ita vtroque loco reponendum, pro τριακοσίων, ex MS. vel etiam ſine MS. MARKLAND.

Poſt τετρακοσίων videtur δυνατὸς deeſſe, vel etiam aliquanto plus, ad hunc ferme modum. ὅτ' ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, ὅτ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα δυνατὸς ἐγενόμην (vel ἐπί τινι τῆς πολιτείας μέρει ἐγενόμην.)

30. οὐ τοίνυν οὐδ' ἐπειδὴ οἵδε κατέστησαν, οὐδείς με ἀποδείξει etc.] Quinam ſunt οἵδε? non *Quadringenti:* de iis enim modo abſoluerat; et plane ad alios quoſdam tranſiuit. Mihi non dubium eſt, quin ſub hac voce lateant οἱ Λ, ſeu τριάκοντα, *Triginta viri*, qui *Quadringentis* ſucceſſerunt, et fere coniunguntur. Hi vero Numerali nota, Λ, ſaepe in Libris deſignantur. Sic

σαν, ὐδείς με ἀποδείξει ὅτε βουλεύσαντα, ὅτε ἀρ- 27.
χὴν ὐδεμίαν ἄρξαντα. καίτοι εἰ μὲν ἐξὸν μοι ἄρ-
χειν, μὴ ἠβουλόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δί-
καιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι με-
ταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον
ἢ ὅτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους; ἔτι 30.
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων τῶν
ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοι-
οῦτον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέ-
σχον,

apud Suidam V. Θηραμένης: ἐπὶ τῶν Λ. id eſt, τριάκοντα, *tempore Triginta virorum.* in Scholiaſte Ariſtophanis, et alibi, ſaepe ita notatos inuenies. Hoc forte non intelligens Lyſiae exſcriptor pro οἱ Λ dedit οἱ Δὲ. Iſocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατέσπασαν. quod plenius effert Noſter Orat. XII. ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέσησαν. Huiuſmodi Notae numerali debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratoſthenem vnum ex Triginta-viris: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (ſc. τοῖς Τριάκοντα) δεκα συλλαβεῖν· *ſtatuerunt igitur* DECEM *comprehendere;* nempe μετοίκους ditiſſimos. Xenophon vero Ελληνικ. lib. II. de hac ipſa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἕνα ἑκασον λαβεῖν· *decreuerunt igitur, vt ſinguli ex Triginta-viris vnum aliquem ex aduenis ciuibus comprehenderent.* quod et clare repetitur paulo poſt in oratione Theramenis. vnde in Lyſia ſcribendum ibi videtur, ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς λ (non ι) συλλαβεῖν· hoc eſt τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND.

31. *cl δέκα κατέσησαν*] ſic de meo dedi, pro vulgari οἵδε κατέσησαν. Decemuiri deſignantur, qui poſt triginta viros Athenis graſſati ſunt.

σχον, ὥστε, εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ,
33. μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ κεχρῆσθαι [32] συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ὅτε ἀπαχθεὶς ἀδεὴς φανήσεται, ὅτε τῶν ἐχθρῶν ἀδεὴς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ τοῦτο μὲν ἔκ ἄξιον θαυμάζειν. εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν
36. ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ τῷ βουλομένῳ ῥᾴδιον. ὁ τοίνυν ἀδ' εἰς τὸν κατάλογον Αθηναίων καταλέξας ἀδένα [33] φανήσομαι, ἀδὲ δίαιταν καταδιαιτησάμενος ἀδενὸς, ἀδὲ πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονὼς συμφορῶν. καίτοι εἰ
39. τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε, εἰκὸς καὶ τὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας, βελτίως ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μεγίστην ἡγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέ-
42. ναι. ὅστις γὰρ τότε ἀδὲν ἐξήμαρτον, ὅτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἦπου νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι· εὖ εἰδὼς, ὅτι, ἐὰν ἀδικῶ, παραχρῆ-

32. κεχρῆσθαι] sic dedi de meo, in perfecto passiui, pro χρῆσθαι vulgari.

33. Ante aut post ἀδένα deesse videtur ἀνάξιον aut ἀνεπιτήδειον. vult dicere, se rem suam priuatam reipublicae damno haud auxisse. Modus autem rem suam faciendi multos inter alios erat Athenis etiam hic, vt peregrinos homines, aut seruos, aut alias impuros et infames, clam in album ciuium ingererent; iisque ius ciuitatis atticae, inscio et inuito populo Athenienſi venderent quidam oratores improbi, de quibus passim queritur Demosthenes.

μαι δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα προθύμως 173. Ε εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ἡγοῦμαι δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἂν ἄν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ μηδὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ 3. πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν· οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας, ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας· οὐδὲ τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἄλλων ἀφηρημένους· οὐδὲ οἱ τῆς σφετέρας αὐτῶν 6. σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' εἴ τινες 34 ἑτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι, μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὓς ἐκεῖνοι παρέλιπον, ἀδικοῦντες ὑμεῖς 35 ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὦ 9. ἄνδρες δικασταί· πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ, τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλεπτον· ἔνιοι δ' ἐπὶ

τοῖς

34. εἴ τινες] sic reddidi, restituens vetustam probam lectionem librorum vulgarium, pro qua Taylor dederat *δίτινες* delusus primum ab opinatione sua, tum ludibrio mendae, quam pro auctoritate habebat, codicis Coislin.

35. ὑμεῖς ἀπολέσαι.] Vel potius ὑμᾶς: scil. χρῆναι. MARKLAND.

Etiam Taylor, Lege, inquit, ὑμᾶς. sed errant ambo. Nam alias etiam ἀδικοῦντες e nominatiuo in accusatiuum ἀδικοῦντας foret transmutandum. quod secus est. bene habet vulgata. nominatiui hi ἀδικοῦντες et ὑμεῖς apti sunt ex οἴεσθε, et prius est pro ἀδίκως.

τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκει[36]· οἱ δὲ, συνοφαντῶντες
12. τὰς συμμάχους ἀφίσασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ τριάκοντα
τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑ-
μεῖς ἂν αὐτοὺς ἡγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκεί-
νοις ἡμαρτημένων[37] τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίου,
15. ἠγανακτεῖτε[38] ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων
ἀδικήματα πάσῃ τῇ πόλει κοινὰ γίνεσθαι. ἃ τοί-
νυν ἄξιον χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκείνους ἑωρᾶτε ἐξα-
μαρτάνοντας· ἃ δὲ πάσχοντες, ἄδικα ἐνομίζετο
πάσχειν, ὅταν ἕτερος ποιῆτε, δίκαια ἡγεῖσθε·
18. ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ αὐτῶν γνώμην ἔ-
χετε, ἥνπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἴχετε. ἐκ
τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ
πόλις ἔσαι μεγίστη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρώτατα
ψηφιεῖσθε. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικα-
21. σαὶ, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα
τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ
περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλεύσασθαι. ὅτε μὲν
γὰρ ἀκούοιτε[39] τοὺς ἐν ἄσει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν,

36. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκει] cuiusmodi erat ea fraus, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, ius ciuitatis atticae volenti cuique quamuis probroso et conscelerato vendentium, inscio et inuito populo.

37. post ἡμαρτημένων aut addendum, aut certe subaudiendum est οἱονεὶ ἐκδικούμενοι quasi poenas repetentes.

38. ἠγανακτεῖτε] Melius scribi potuit ἀγανακτεῖτε. TAYLOR.

39. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούοιτε etc.] Praetulerim ἠκούετε:

μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδε, ἡγέμενοι [40] τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιςον κακὸν εἶναι τῇ ὑ- 24. μετέρᾳ Φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε [41] τὲς μὲν τρισχιλίες ςασιάζοντας ἐκ τῦ ἄξεος, τὲς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένες, τὲς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείες [42] δ' ὄντας τὲς

ὑπὲρ

vt et infra, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε, mallem, ἐπειδὴ δ' ἐπυνθάνεσθε. MARKLAND.

40. ἡγέμενοι κ. τ. λ.] Amiſſa hic quaedam locum turbant. F. τὴν ἐκεινων δυσνοιαν. SCHOTT. Attamen ſcriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ὑμετέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν· Hae voces nunquam, quod ſciam, ſimiliter exarari ſolent. Neque viciſſim labi propter ſenſus ſimilitudinem. Quid enim eſt tam aduerſum, quam ὑμετέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis praeter id, quod Criticum fas eſt agere, cum tam incoctas hariolationes aliquid eſſe putes. TAYLOR.

τὴν ὑμετέραν ὁμόνοιαν μέγιςον ἀγαθὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ Φυγῇ·] Opinor, εἶναι ἐν τῇ, etc. nec quidquam praeterea mutandum. Schottus notat: *Amiſſa hic quaedam locum turbant. Forte: τὴν ἐκείνων δύσνοιαν.* Nimis violenter. Ab ipſorum factis et opinionibus eo tempore, oſtendit illis, quantum bonum ſit Concordia: et dicit; Quando exulabatis, contenti eratis veſtra ipſorum concordia; neque ab vlla alia re ſpem aliquam habuiſtis. MARKLAND. V. lib. variant.

41. ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τὲς μὲν τρισχιλίες ςασιάζοντας, τὲς ἄλλες δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένες ἐκ τῦ ἄξεος κ. τ. λ. TAYLOR.

Vindicat h. l. Koenius ad Corinthium p. 24.

42. πλείες ὄντας] Scribe, πλείες δ' ὄντας. MARKL.

27. ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας, ἢ τὰς ὑμῖν πολεμοῦντας, τότ' ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε, καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε [43], ἅπερ ἐκείνους ἐωρᾶτε ποιοῦντας, ἡγούμενοι διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σω-
30. θήσεσθαι, ἢ διὰ τὴν τῶν Φευγόντων δύναμιν κατιέναι. χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους, βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· καὶ τούτους ἡγεῖ-
33. σθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βούλομενοι [44], τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι [45], νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων [46], ἢ
36. πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ ὅτω διακειμένους τοὺς πολίτας, ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ Φεύγοντες [47], τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διε-

Interposui δ', quo vulgatae carent.

43. εὔχεσθε] Lege ηυχεσθε. TAYLOR.

44. βουλόμενοι] sententia postulat βούλονται, τοῖς ὅρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντας.

45. ἐμμένουσι] Corrige εμμενειν κελευουσι. Nihil fere frequentius tali vocabulorum crasi. TAYLOR.

46. Aut τούτων est delendum, aut ἤ, aut, id quod malim, leg. est χαλεπώτερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τῷ πύνθ.

47. οἱ Φεύγοντες] triginta tyranni et eorum asse-

βεβλῆσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βέλονται· ἐλπίζοντες 39.
τὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους, ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμάχους· τὸς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἂν παρ' (1)
ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει [48]. τὴν γὰρ τούτων πονηρίαν, ἑαυτῶν ἡγοῦνται σωτηρίαν. ἄξιον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τὸς τετρακοσίους πραγμά- 42.
των. εὖ γὰρ εἴσεσθε, ὅτι, ἃ μὲν ἕτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις [49] ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴσε γὰρ Ἐπιγένην καὶ Διοφάνη καὶ Κλεισθένην, ἰδίᾳ μὲν καρπωσαμένους τὰς τῆς πόλεως συμ- 174. 1
φοράς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους. ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς 3.
οὐσίας· τὸς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολι-
τῶν. τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν, ὥστε τὸς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τὸς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας εἰς ὑμᾶς [50] εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ

πρό-

clae deſignantur. quos copioſius atque luculentius ipſe poſtmodum declarat p. 174. 20.

48. καὶ] Iſtud καὶ ex *Steph.* diuinatione atque auctoritate Cod. *Coisl.* TAYLOR.

δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι etc.] Lege, cum *Stephano*, παρ' ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέξαιντ' ἄν, *lubenter acceperint.* MARKLAND.

49. ἀμφοτέραις] tam oligarchiae, quam democratiae.

50. εἰς ὑμᾶς poteſt periude ad ἠδικηκότας referri, atque ad εἰσιόντες. malim tamen hoc poſterius. *ingreſſi ad vos.* h. e. cauſa ad cognitionem veſtram relata.

πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς σάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ ὥτω διετέθητε· τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε, τοὺς δ' ἀτίμους, ἐπιτίμους ἐποιήσατε· τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμονοίας ὅρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ, ἥδιον ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε, ἢ τοὺς ἄρξαντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὦ ἄνδρες δικασταί. πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι διὰ τοὺς μὲν ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δὶς κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιον τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις [51]. σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὅτι καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες, καὶ μάλιστα κεκινδυνευκότες, καὶ πλεῖστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι, πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο [52] τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς

51. πειθομένοις] subaudi τὸ πεπεῖσθαι. idem est ac si dixisset, οἷς πείθεσθαι οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τούτοις, οἳ ἐπείσθησαν.

52. διελύσαντο] διελεξαντο. Schott. *Hortati sunt*, sc. Quid si διεκελευσαντο? TAYLOR.

τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διελύσαντο τοῖς ὅρκοις — ἐμμένειν,] *Schottus* legit διελέξαντο: bene. Aeschines περὶ Παραπρεσβ. p. 29. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demosthenes de Cor. πρέσβεις, οἳ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτόν. et infra Idem: οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται. et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 860. καὶ πῶ καὶ δήμοις ταραττο-

ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν, ἡγούμενοι ταύτην 52 b. δημοκρατίας εἶναι φυλακήν. τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος 18.
ὑπὲρ τῶν παρελθόντων ἄδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ Πειραιῶς ὕστερον πλεῖστον χρόνον τὴν πολιτείαν παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύσειτε, ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι 21.
δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροὺς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὁποῖοί τινες εἰσὶ πολῖται. τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅ, τι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς εἴασε τῶν τριάκοντα 24.
γενέσθαι, οἱ νῦν δημοκρατίας ὄσης ταὐτὰ ἐκείνοις πράττουσι· καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλούσιοι

γεγέ-

μένοις ἐμμελῶς διελέχθη. Haec tot adduco, quia in iſtis locis, vt in hoc Lyſiae, διαλέγεσθαι ſignificat *publice et ſolenniter differere*, concionari. vnde διαλέγεσθαι et δημηγορεῖν coniungit Demoſthenes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed me monuit Cl. Editor ſibi legendum videri διεκελεύσαντο, *hortati ſunt, auctores fuerunt*: quod veriſſimum arbitror. ſic διακελευόμεθα ὑμῖν, Iſocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon Αναβ. III. p. 313. et ἀλλήλοις διεκελεύοντο, lib. IV. p. 340. Τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν, vt Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV, 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, ſcribo ἂν παραμεῖναι, id eſt, παραμενεῖν: vt ποιήσειν. MARKLAND.

Dedi διεκελεύσαντο, pro vulgari διελύσαντο.

52 b. poſt ταύτην videtur aut μόνην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deeſſe.

γεγένηνται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες [53], οὐδε-
μιᾶς εὐθύνην δεδώκασιν· ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμονοίας ὑπο-
27- ψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης
πόλεμον κατηγγέλκασι. διὰ τοῦτους δὲ, ἄπιστοι [54]
τοῖς Ἕλλησι γεγενήμεθα. καὶ τοσούτων κακῶν [55] καὶ
ἑτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ οὐδὲν διαφέροντες
τῶν τριάκοντα, (πλὴν, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλιγαρχίας
30. ὅσης ἐπεθύμουν ὥνπερ ἦτοι, ἦτοι δὲ καὶ δημοκρα-
τίας, τῶν αὐτῶν ὥνπερ ἐκεῖνοι) * ὅμως οἴονται [56]
χρῆ-

53. πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες] Verius ἄρξαντες: ita enim ſemper et ſaepe loquitur. Supra, hac Orat. ὅτε ἀρχὴν ὑδεμίαν ἄρξαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. Demoſthenes contra Timocrat. κληρωτὴν ἀρχὴν ἄρξας. MARKLAND.

Neceſſarium non videtur, vt h. l. aoriſtus praeſenti tempori ſubſtituatur. Adhuc enim tum temporis gerebant honores, atque geſturi erant in poſterum.

54. ἄπιστοι non caret bona ſententia, malim tamen ἔκπυστοι. quam lectionem eruo ex illa, quam Vindobonenſis codex praebet, ἔκπιστοι. *infamati*, ſermonibus, et contumelioſis quidem, dilati. Poſſit quoque de ἔκπυστοι et κατάπυστοι cogitari. *exſecrati, qui deſpuuntur.*

55. τοσούτων κακῶν] ſubaudi ὧν εἶπα. tot malorum, quae commemoraui, et tot aliorum, quae retieui.

56. ὁμοίως οἴονται χρῆναι etc.] Immo ἐξεῖναι (non χρῆναι) ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν: vt infra, ἡγούμενοι — αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. Demoſthenes adu. Androtion. ὅτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἐλήλυθε, τὸ νομίζειν αὐτῷ, καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἐξεῖναι πᾶν ὅ, τι ἂν βούληται. Ortus error (ſi error ſit) ex mutatione Diphthongi ει et υ, vnde forte reſtituendus Homeri locus Iliad. A. v. 97.

χρῆναι ἅτω ῥᾳδίως ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν· ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμά- 33.
ζειν, ὑμῶν δέ, ὅτι οἴεσθε μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ, τι ἂν ἔτοι βούλωνται· καὶ δίκην διδόασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦντες, ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες· καὶ δέξαιντ' ἂν μικρὰν εἶναι [57] τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ δι' ἄλλης με- 36.
γάλην καὶ ἐλευθέραν· ἡγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ Πειραιῶς κινδύνους αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. ἐὰν δ' ὕστερον ὑμῖν δι' ἑτέρων σωτηρίαι [58] γέ-
νηται,

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας κῆρας ἀφέξει·

Vulgo legitur χειρας. κῆρες λοιμοῖο, vt κῆρες θανάτοιο Iliad. B. v. 302. Infra, ante voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deesse οὗτοι, vel ita legendum pro καὶ. MARKL.

Dedi ὅμως de meo, pro vulgari ὁμοίως.

57. μικρὰν εἶναι] interponendum videtur δι' ἑαυτοὺς.

58. δι' ἑτέρου σωτηρίαι] Lege δι' ετερους σωτηρίαι, vt modo praeceſſerat, δι' αλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. TAYLOR.

δι' ἑτέρου σωτηρίαι γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσεσθαι,] Forte, δι' ἑτέρων: vt infra, ἐάν τι δι' αλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται· et ſupra, ἢ δι' αλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. vbi ἄλλους poni videtur pro vſitatiori ἄλλων: vt apud Lucianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα pro τούτων: et Demoſthenem περὶ Παραπρ. διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, pro στρατηγῶν. vnde hic quoque legi poteſt δι' ἑτέρους σωτηρίαι γένηται, pro ἑτέρου. vt Orat. XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες. et ita Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. perſaepe ita ſcribit Demoſthenes. Deinde, pro ἐπιλύσεσθαι recte *Schottus* ἐπιλήσεσθαι, *oblituros eſſe*. MARKLAND.

νηται, τύτες μὲν ἐπιλύσεσθαι [59], ἐκείνες δὲ μεῖ-
39. ζον δυνήσεσθαι. ὥσε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδών εἰσιν [60], ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται. * τύτων [61] μὲν ἓν ὃ χαλεπὸν τῷ βελομένῳ κατηγορῆσαι. αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροί. ὑμεῖς
42. * τε [62] τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε, τὰ δ' ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε. ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον μὲν ἡγούμεθ' εἶναι πρὸς πάντας [63] ὑμᾶς τοὺς πολίτας

ταῖς

Dedi ἑτέρων, pro vulgari ἑτέρυ, quia alias τύτους ſtare non poſſet, quod ad eoſdem redit, qui hic ἕτεροι appellantur. vt ἐκείνες idem valet atque ἑαυτοὺς. redit enim ad ſycophantas coſdem, de quibus hic agitur.

59. ἐπιλύσεσθαι] videtur ἐπηλυγάσεσθαι legendum eſſe. fore, vt ipſi (ſycophantae) illos (vindices libertatis publicae) obruant, obſcurent, (luminibus eorum officiant) ipſimet autem (ſycophantae puta) plus in republica poſſint, (quam viri de ea optime meriti.)

60. ὥσε το αυτο πάντες ἐμποδών εἰσιν,] Conſtructio poſtulat, τύτῳ πάντες ἐμποδών εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων etc. *ſi quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi ſeſe opponunt* et obnituntur. MARKLAND.

Mihi legendum videtur ὥσε φρονοῦντες τὰ αὐτὰ, vel ὥσε σπεύδοντες πρὸς τὸ αὐτὸ. *conſentientes in idem*, vel *ad idem contendentes omnes.*

61. τύτων] ſic dedi de meo, pro vulgari τοῦτο.

62. τε] ſic rurſus de meo dedi, pro vulgari δὲ. cohaeret hoc τε, cum altero τε eique reſpondet, quod paulo ante legitur in illis αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λ.

63. πάντας non cohaeret cum proximo ὑμᾶς, ſed cum πολίτας. idem eſt ac ſi dixiſſet, δίκαιον ἡγοῦμαι

τοῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν τὰς τῶν κακῶν αἰτίας δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων [64] μεμνη-175.I μένοι, συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε τὰς μηδὲν αἰτίας ἐξίστε τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας εἰς * * * [65]. 3.

ΛΥΣΙΟΥ

ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῖς γεγενημένοις πρὸς πάντας τὰς πολίτας.

64. γεγενημένων] sic dedi, pro vulgari γενομένων.

65. πάντας εἰς] πάντας εἰς ὑπὸ — Cod. *Steph.* πάντας εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγούμενος, et sic deinceps continuata proxima oratione. *Coisl.* Verum istud ἄλλος Amanuensis erat nota, qua significabat *aliam* esse orationem, quae sequebatur, vti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λείπει τὸ τέλος τοῦ προκειμένου λόγου
καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑξῆς τοῦ περὶ τῆς
Εὐάνδρου δοκιμασίας. TAYLOR.

In Vindobonensi finit haec oratio sic. πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο. Sine dubio proximum vocabulum, cuius primam solummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et suspicor in hanc ferme sententiam exisse olim hanc orationem πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάξετε τοῦ τυραννίδος ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. Post illud ὑπο sequitur in Vindobonensi hic titulus λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας. Iuuat hic addere, quae Storrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonensem ad editionem Lysiae Marburgensem contulit, adscripsit in schedis ad me missis. [Quemadmodum, ait, praecedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum praetermittit vsitatum ipsi in orationum fine signum † sed maiori etiam interual-

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Euander, qui domi se continuit sub imperio trigintauirali, iam restituta rep. ad officium βασιλέως adspirat. (Romae erat Rex Sacrorum: vti et vxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA . . . . .
REX. SACRORVM. AVGVR.
CVM. MANLIA. L. F. FADILLA
REGINA. SACRORVM.
PATRI. KARISSIMO.

Sacrificulus videtur a *Liuio* dici.)

Oratio δοκιμασίας, in qua argute quaeritur inter cetera, an Lex ἀμνηστίας post recuperatam remp. generalis erat et ad omnis aeque spectabat.

6. *** Ἡγέμενες [1] ἀκριβῶ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐτὸς διὰ * χρόνου [2] ποιήσασθαι. ἐπεὶ σύνοισθα

lo voculam υπο a titulo nouae orationis disiungit: ita nouae lacunam significat, vocem ἡγέμενος maiori etiam interuallo a titulo seiungens, et minore charactere literam η scribens, cum contra ea alias maior satis crispa litera in orationum initio compareat.]

1. ἡγέμενος] Deest ἐχ, ante ἡγέμενος, vt adparet ex sensu. Quantum praeterea in hiatu interiit, nescimus. Modo f. ποιησεσθαι. TAYLOR.

σθα πολλὰ καὶ δεινὰ εἰς αὐτὸς ἐξημαρτηκὼς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ ὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίους αὐτῶν νομί-

Bandinius T. III. catalogi codicum graecorum mſtorum bibliothecae Mediceae Florentinae, p. 113. profert e codice quodam Florentino initium huius orationis octo verſibus auctius, atque eſt in vulgaribus libris. Ita quidem ſperauit, et iactauit, et in inuento ſuo mirifice exſultauit. Verum pro theſauro carbones inuenit. feſtinatio ipſi impoſuit, vt minus cerneret, illa verba, quae pro ineditis, et pro initio huius orationis habet ipſe, dudum edita legi in fine ſuperioris orationis. ἡμεῖς δὲ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ad ψήφῳ πάντας εἰς * * * Ex vngue leonem. Non deerat bono Bandinio voluntas. aſſiduitatem quidem ipſe ſuam maiorem in modum extollit. Sed deerant ingenium atque literae. Carebat vſu graecarum literarum, carebat acumine critico. auctores, de quibus exponit, non norat e ſua cum ipſis contracta familiaritate diuturna. quare mirandum non eſt, opus ab eo profectum eſſe, neque ſplendore illo chartarum, neque publica exſpectatione dignum, ſed contemnendum, prout ipſe auctor eſt. Reliqua ſi huic ſimilia ſunt, quot credibile eſt foedos et pudendos errores per totum opus graſſari! Caeterum malim ἡγούμενος ἐκ ἀκριβῆ.

2. διὰ τὸν χρόνον ποιήσασθαι.] Deeſt initium huius Orationis et ſententiae; ſed facile perſpicitur hunc eſſe ſenſum, διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι· *exiſtimans eos non nunc facturos eſſe exactam inquiſitionem propter anguſtias temporis.* haec infra explicat. οὐ amittebatur forte in praecedente ον. MARKLAND.

χρόνῳ] ſic dedi de meo, pro vulgari χρόνον. Poſt tantum temporis interuallum, quo cenſura morum nulla eſſet exercitata, poſt tam longinquam quietem iuris ciuilis.

9. νομίζεις. ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ [3], εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἥκει πιστεύων· ὥσπερ ἄλλων μὲν τινῶν ὄντων τῶν ἠδικημένων, ἑτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαψηφισμένων, ἀλλ' οὐκ ἀμφότερα τῶν αὐτῶν καὶ πεπονθότων καὶ ἀκηκοσμένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς
12. ἐστέ. οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὅτοι μέν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἤρχετο, οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ἡμῖν μεταδοῦναι [4] ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν· ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες, οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῦ
15. δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην [5] τὴν εὐήθειαν ὅτοι καταγινώσκουσιν [6]. ὃν εἷς ὅτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ, εἴ τις αὐτὸν ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην, πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ. καὶ νυνὶ αὐτὸν

3. ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ. Forte, ὃ δὴ ἔγωγε ἀγανακτῶ, εἰ etc. Demoſthenes περὶ τῶν ἐν Χερρόν. Καίτοι εγωγε αγανακτω καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ει τὰ μὲν χρήματα etc. MARKLAND.

4. ἡμῖν μεταδοῦναι] Lege ὑμῖν, vt ſupra et infra. MARKLAND.

5. ταύτην τὴν εὐήθειαν] eſt idem, quod ante paulo dixerat, ταύτην τὴν ἐλπίδα. ſperant tantam fore veſtram ſeu facilitatem, ſeu ſocordiam atque torditatem et ſtultitiam, vt cauſam hanc lente, remiſſe, ſomnolenter, non autem iuſta cum ſeueritate ſitis examinaturi.

6. οὗτοι καταγινώσκουσι] Conflaui hanc lectionem e duabus, altera Aldina, altera Stephanica illa dat οὗτοι γινώσκ. haec καταγινώσκ. (ſine οὗτοι.)

ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτῷ κατηγορῶμεν, διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πράγματα[7], καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν· λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι[8], καὶ Φιλο- 18.

7. ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demosthenes ad Leptin. ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες ἐρῶσιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et Demosthenis Doctiss. *Budaeus* putat ἐπισύροντες significare, ambage verborum rem, de qua agitur, implicantes, ac quasi in longum tractim ducentes ac subducentes, iudicum mentes aliò alióque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia: quod satis, inquit, intelligendum datur ex eo, quod dixit (Lysias) διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν. Sit sane hoc verum in loco Demosthenis: atqui dicit Lysias, Euandrum διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, PAVCIS *verbis apologiam facturum.* non igitur (pace viri maximi) *in longum ducere* et *multa commemorare* potuit. Scribo, ὑποσύροντα, *subtrahentem*, nihil omnino dicentem de rebus, quarum accusatur, (διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν,) sed ad sua in remp. merita orationem conuertentem, vt mox narrat. ἀσύσατα esse puto διὰ βραχέων, et ἐπισύροντα. MARKL.

De verbo ἐπισύρειν quatenus significat aliquid agere breuissimis, perstringere leuiter, obiter, defunctorie, desultorie, tumultuarie, dicis causa, cum festinatione, vel segniter, secorditer, sine debita contentione animi, sic, vt argumento haud satisfacias, ad Polybium pluribus disputaui. E lectione Coislin. efficio hanc. κατηγορῶμεν, ἐνίων διὰ βρ. id est, ὑπὲρ ἐνίων ἐκ τούτων, ἃ κατηγορῶμεν αὐτῷ. de nonnullis eorum, quorum ipsum incusamus.

8. ἀνηλώκασι] ipse, paterque et maiores, vt necesse non sit cum Taylorο οἱ πρόγονοι interponere.

21. Φιλοτίμως λελειτουργήκασι, καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι. καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐσι, καὶ ὐχ ὁρᾶτε ποιῶν ἄ ἕτεροι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῷ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τύτους τὺς λόγους ὐ χαλεπὸν οἶμαι ἀντειπεῖν.
24. πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείττων ἦν ὁ πατὴρ αὐτῷ μὴ λειτουργήσας, ἢ τοσαῦτα τῶν ἑαυτῷ ἀναλώσας. διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τῦ δήμυ, κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν. ὥς᾽ εἶναι ταῦτα τὰ ἔργα ἀειμνησότερα, ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν * αὐ-
27. τῶν ἀναθήματα [9]. πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν τύτυ, ὅτι ὐ νῦν δεῖ αὐτὸν ἐξεταίζειν, εἰ σώφρων ἐσὶν, ὅτ᾽ αὐτὸν ὐκ ἔξεσιν ἀσελγαίνειν· ἀλλ᾽ ἐκεῖνον τὸν

9. *ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτυργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα.*] Scribendum videtur, *λειτυργιῶν αὐτῦ.* Deinde, legendum puto *ἀναλώματα.* Αναθήματα enim ſunt res *ſacrae*, et Deo alicui dedicatae: hic vero agitur de impenſis *ciuilibus*, et adluditur vel reſpondetur verbis, quibus vſurus erat Euander in Apologia ſua, *ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ανηλωκασι*, quemadmodum refert Noſter paulo ante. MARKLAND.

Pro *αὐτῷ* dedi de meo *αὐτῶν.* quod redit eodem, quo ſuperius *ἀνηλώκασι* redit. ſcil. ad ipſius Euandri et patris maiorumque donaria. *ἀναθήματα αὐτῶν* ſunt idem atque *τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀνακείμενα*, vel *ἀνατεθέντα ἀναθήματα.* donaria ab ipſis conſecrata et dedicata in templis. Bene habet *ἀναθήματα.* qui choris, aut aliis in gymnicis certaminibus viciſſent, tripodas aut coronas aureas pro praemio accipiebant, quae praemia victores memoriae ergo in templis dedicabant. haec ſunt ipſorum donaria. *αὐτῶν ἀναθήματα.*

χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ ἐξὸν ὁποτέρως ἐβούλετο ζῆν, εἵλετο παρανόμως πολιτευθῆναι. τῷ μὲν γὰρ νῦν [10] μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι· τῶν δὲ 30.
τότε γενομένων, ὁ τούτῳ τρόπος, καὶ οἱ τούτῳ ἐπιτρέπειν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν, μὴ [11] εὐήθεις αὐτῷ εἶναι δοκῆτε. ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τοιόνδε λόγον τρέπωνται, ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶ- 33.
σαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι· τοῦθ' ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἡ γὰρ αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστιν, ἐν δὲ ταύτῃ τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται· δικαστήριον 36.
δὲ παρὰ τοὺς νόμους ἀδύνατον πληρωθῆναι [12]. εἰ δὲ ταῦ-

10. τῷ μὲν γὰρ νῦν] malim verba sic esse structa τοῦ νῦν μὲν γὰρ.

11. μὴ] imo vero ἵνα μὴ.

12. δικαστήριον δὲ παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι.] Lego, ἀδύνατον κληρωθῆναι· *dicasterium vero contra Leges non debet sorte legi.* Pollux VIII, 15. segm. 148. ἐρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστηριον, ἐνεκληρώθη, etc. vbi in Vulgatis pariter erat ἐπληρώθη. Ipse capitis Titulus habet, περὶ βλάβης — καὶ τοῦ κληρωθῆναι τὸ δικαστηριον. et alibi dicit Pollux κληρῶν δικαστὰς, et ἀπεκληρώθη δικαστήριον: vt et Vlpianus in Midianam, initio fere. Demosthenes contra Euergum: καίτοι ἔδει αὐτὸν — προκαλεῖσθαι, κληρωμένων τῶν δικαστηριων κομίσαντα τὸν ἄνθρωπον. Idem contra Timocratem: δικαστήρια κληρωτε, καὶ καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων· ita et ibi legendum puto pro πληροῦτε, quod habet Edit. Heruagiana. Vide Argu-

ταῦτα πάνθ' ἕτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται [13], τί προσδοκῆσαι δεῖ δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, εἰ
39. τὴν ἐξιοῦσαν [14] ἀρχὴν πέπεικεν αὐτῷ ἕνεκα παρα-

νομῆ-

mentum in Orat. contra Androtionem. et tamen in Prima contra Ariſtogit. occurrit τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι. Iterum παραγρ. adu. Pantaenetum: ἐπειδὴ ἔμελλεν εἰσιέναι τὴν δίκην, ἤδη τῶν δικαστηρίων επικληρωμένων, etc. Vide et Orat. adu. Beotum. Caeterùm *Theſmothetae* (de iis enim agitur, et in eorum numerum coöptari voluit hic *Euander*) duplicem δοκιμασίαν ſeu ἀνάκρισιν ſubibant: primam, ἐν τοῖς πεντακοσίοις: alteram, in δικαστηρίῳ ſorte lecto ob hanc rem. temporis vero anguſtiae non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout poſtulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri *Theſmotheta* Euander. Hoc videtur eſſe Oratoris Argumentum. MARKLAND.

Recepi ἀδύνατον, quod praeter Marklandum Taylor quoque commendauerat, et ipſa res imperat, pro vulgari δυνατὸν. Sed παρὰ τὸς νόμος h. l. non videtur *contra leges* ſignificare, ſed *propter leges*, quia leges intercedunt.

13. Poſt διαπέπρακται deeſſe videtur ἀδοκίμαστος ὤν, vel ἰδιωτεύων.

14. ἀξιοῦσαν] Video haec eadem fere animi contentione dici debuiſſe, qua dixit *Cic. 3. in Verr. Qua impudentia putatis eum* in dominatione *fuiſſe, qui* in fuga *tam improbus ſit?* Eadem eſt, inquam, *figura* ſeu σχῆμα Orationis. Inſtituitur enim comparatio inter ea, quae facturus eſt δοκιμασθεὶς, ipſe ſc. in magiſtratu conſtitutus: et quae τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτῷ ἕνεκα (vel vt Scal. legi mauult ἕνεκα) παρανομῆσαι. Et profecto ſimul video haec non ſolummodo dici *debere*, ſed et *dici* quoque, ſi modo emendaue-

νομῆσαι; ἆρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ [15] διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι [16]. ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο [17] μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον, τὸν βασιλέα [18] καὶ τοὺς συνάρχοντας

τοὺ

ris mecum et Scaligero τὴν εξιουσαν ἀρχήν. Ita ſcriptum eſt a *Lyſia c. Milit.* εξιουσης δὲ τῆς αρχης κ. τ. λ. Ita ſacra *auſpicandorum* magiſtratuum vocantur εισιτηρια. Vid. *Sigon. de republica Athen.* c. 3. *Demoſth. de falſa legatione.* Id. *Demoſth. adu. Ariſtogit.* I. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῖς νεαῖς ἐνιδσας υπεξιεναι. Ita dicitur a Latinis *Abire magiſtratu.* Cic. 5. *Fam.* 2. *Atque ille pridie Kal. Ianuar. qua iniuria nemo vnquam in aliquo magiſtratu improbiſſimus ciuis adfectus eſt, ea me Cos. adfecit, cum rempublicam conſeruaſſem; atque* abeuntem magiſtratu *concionis habendae poteſtate priuauit.* TAYLOR.

τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν] Opinor, τὴν ἄρχουσαν ἀρχὴν: vt forte intelligatur Archon ἐπώνυμος, a quo Annus nominabatur, et qui inter *Nouem* erat praecipuus. niſi malis ἐξιοῦσαν, *archontem e magiſtratu ſuo exeuntem:* quod ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. p. 566. Mox, pro τοῦτο μόνον, recte *Stephanus* ἀ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θύσαι: vide Suidam in V. Εἰσιτήρια, vnde hic locus explicabitur. MARKLAND.

15. τῷ ἐνιαυτῷ] Non enim vltra annum munere regis ſacrorum fungebantur. Sed interponendum videtur αὐτῷ, vel ἑαυτῷ *in anno ſuo*, quo ipſe rex ſacrorum eſſet.

16. οἶμαι] ſubaudi αὐτὸν οὐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλά.

17. οὐ τοῦτο μόνον] particulam infitiantem, qua vulgatae carent, addidi.

18. τὸν βασιλέα] interpone νῦν, aut νῦν ὄντα. *regem ſacrorum nunc fungentem.*

42. τὰ ὑπὲρ τῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη γεγένηται. ἢ καὶ τῦτον, ὃν ἐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι. καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς
176. 1. στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε [19]· κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε [20], ὅτι ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, ἐχ ἥκιστα περὶ [21] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάν-
3. των ἕνεκεν ἔθηκεν· ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' ὃς ἡ δημοκρατία κατελύετο, ἆτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολι-

19. γὰρ] F. γων. Ταῦτα γων σκοπεῖσθε· κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε·] Lego, ταῦτα γων σκοπεῖσθε. dependent haec a praecedentibus: ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τῦτο μόνον σκεπτεον, ἀλλὰ καὶ etc. vnde infert, *Haec* IGITVR *conſiderate*. γὰρ nullum hic locum habet. MARKLAND.

Bene habet, et elegans adeo eſt γὰρ.

20. κἀκεῖνα ἐνθυμεῖσθε] alius dixiſſet κἀκεῖνο. δὲ προσενθυμεῖσθε.

21. περὶ] περι τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ενεκεν. Vtrum erit delendum? Ni mutari alterum mauis, ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, ἐχ ἥκιστα περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων εκεινον ἔθηκεν. TAYLOR.

περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν ἔθηκεν·] Videtur παρέλκειν, vel περὶ, vel ἕνεκεν. nemo enim, opinor, dicit, τιθέναι νόμον περὶ ἕνεκά τινος. Delendum puto περὶ, quam vocem repetiuit forte Scriba ex verſu praecedenti. MARKLAND.

Aut delendum eſt hoc ſecundum περὶ, aut cum καὶ mutandum.

τείᾳ πάλιν ἄρξωσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον προλαβόντες [22], ὅτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο. ὥς' ὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, ὐδὲ, μικρὸν ἡγου- 6.
μένους τὸ πρᾶγμα, μὴ Φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ Φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἔπαιον δικαίως ἄρχειν ἥ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος τὸ ὑμέτερον σώζεται. εἰ μὲν βουλεύσων νυνὶ ἐδοκιμάζετο [23], καὶ ὡς ἱππευ-

κότος

22. πρότερον προλαβόντες] Proba eſt phraſis ſuo loco. hic tamen mallem παραλαβόντες. ſaepe ita loquitur tum Noſter, tum Demoſthenes, et alii, de magiſtratibus, qui rerum habenas ſibi *traditas accipiunt*. MARKLAND.

Inter ἣν et πρότερον interponendum videtur ὑγιᾶ, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες vtique leg. eſt παραλαβ.

23. βουλεύσειν] βουλεύσων. *Coisl.* F. Εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ εδοκιμαζετο, vt infra, καὶ μὲν δὴ βουλευειν γε δοκιμασθεις. TAYLOR.

εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετε etc.] Corruptus eſt hic locus, ex ſequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc ſenſum forte reſtituendus: *Si delatus fuiſſet* aliquis *in Concilio fuiſſe* (βουλεῦσαι) *ſub Triginta-viris, vel etiam ſi ex Tabulis appareret illum ſub iſtis equitem fuiſſe, etiam ſine accuſatore aliquo eum reieciſſetis. nunc vero, cum liqueat Euandrum non ſolùm equitem fuiſſe, et in concilio, verùm etiam Populo et Reipublicae veſtrae nocuiſſe; nonne abſurde agetis, niſi eodem modo de illo ſtatuatis?* ita enim diſtinguenda ſunt haec, poſitâ Interrogationis Notâ poſt φανεῖσθε: quo non percepto, *Schottus* male eiecit particulam μὴ. Pro ἄρμα ἐνεγέγραπτο Idem veriſſimè reſtituit ὄνομα: vt Orat. XIII.

9. κότος αὐτῷ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγόρου ἂν αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε· νῦν δὲ, ὅτε μὴ μόνον ἱππευκὼς, μηδὲ βεβουλευκὼς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκὼς φαίνεται, ἐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ μὴ 24
12. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανοῖσθε 25.

καὶ τὰ μέντοι ονοματα διαπεράττονται σφῶν αὐτῶν — προσγραφῆναι εἰς τὴν σήλην, ὡς εὐεργέτας ὄντας. MARKLAND.

Recepi e Coisl. et Vindob. βουλεύσων, et pro ἐδοκιμάζετε vulgari dedi ἐδοκιμάζετο. videtur in libris Lyſiae gemina lectio fuiſſe, aliis βουλεύσειν μέλλων, aliis βουλεύσων dantibus. neſcio quoque, an fuerint, qui βουλευσείων darent.

24. μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione, ἐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανεῖσθε; TAYLOR.

Bene habet μὴ. Si non idem vobis in hac eius cauſa eſſet animus, qui tum futurus fuiſſet in illa cauſa. h. e. ſi non in hoc quoque poſteriore caſu eum reprobaretis, ob cauſam multo grauiorem, quemadmodum certo certius eum fuiſſetis reprobaturi in caſu priore, ob cauſam multo leuiorem.

25. φανοῖσθε] reuocaui lectionem Aldinae probam, pro qua Stephanus et ſecundum eum Taylor aliique dederant φανῆσθε. quod neſcio an ne graecum quidem ſit. Fac enim coniunctiuum aoriſti ſecundi in medio eſſe, ſaltim proparoxytone deberet ſic exarari φάνησθε. Fac eſſe coniunct. aor. 2. in paſſiuo, deberet φανῆτε eſſe. Bene igitur habet φανοῖσθε, qui eſt optatiuus fut. 2. in medio.

καὶ μὲν [26] δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεὶς, πεντακοσιοστὸς ὢν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον * ἐβούλευσεν ἄν [27]. ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν ἐβούλετο, ῥᾳδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς 15. καθ' αὑτὸν ἄρχειν [28], καὶ μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγίστων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν, ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μή, πῶς οἴεσθε τὸ 18. ἄλλο

26. καὶ μὲν δὴ] sic dedi pro vulgari καὶ μηδὲν δή.

27. ἐβούλευσας] εβουλευσε, vel βουλευσε. Schott. TAYLOR.

ἐβούλευσας· ὥστε καὶ etc.] Ita distinguendum. *Schottus* coniicit ἐβούλευσε, vel βούλευσε. recte prius, modò addatur ν, ἐβούλευσεν. Vnde vero βούλευσε, Vir Doctissime, in Lingua Attica, et scriptore Prosaïco? Paulo ante, pro καὶ μηδὲν δὴ, recte *Stephanus*, καὶ μὲν δὴ, vt in qualibet pagina. idem mendum notaui Orat. XII. MARKLAND.

Dedi de meo ἐβούλευσεν ἄν.

28. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἄρχειν,] Scribe, ταύτην τὴν ἀρχὴν ἄρχειν. Aeschines contra Timarch. p. 3. μηδὲ ἀξιούτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. praecedentem. Sequitur: μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Nouem Archontes (quorum Sex erant *Thesmothetae)* post annum finitum, et redditas magistratûs rationes, Areopagitis addebantur: quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII, 10. p. 941. et Demosth. Orat. II. in Aristogitonem. MARKLAND.

ἄλλο πλῆθος τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἴσθωνται, ὃν προσῆκε δίκας τῶν ἡμαρτημένων διδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης ἀρχῆς ἠξιωμένον; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐν
21. Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τούτοις ἴδωσιν ἐξεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν κύριον γεγενημένον, ὧν ἐνίοις αὐτὸς, ὢν τοιοῦτος, τῆς ὀρφανίας αἴτιος γεγένηται; ἆρ' ἂν οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς διακείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους
24. ἡγήσεσθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις [29], ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγοντο, καὶ ἄκριτοι ὑπὸ τούτων ἀπώλλυντο, καὶ φεύγειν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἠναγκάζοντο; κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴ-
27. τιος γεγένηται Λακεδαιμονίοις τε ἀποδοκιμασθῆναι, καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι· τοῦ μὲν κατήγορος γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος

29. καὶ ὑμᾶς αυτων αἰτίους ηγησασθαι, οταν γενωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego: καὶ ὑμᾶς παντων αἰτίους ηγησεσθαι οσα εγενοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. *et putaturos esse vobis imputari debere omnia* mala, *quae euenerunt iis temporibus, in quibus* etc. Praecedentia emendauit *Stephanus*, οὐκ pro οὖν, διακείσεσθαι pro διακεῖσθαι, et hoc loco ἡγήσεσθαι pro ἡγήσασθαι. MARKLAND.

In hoc loco emendando secutus sum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίοις ἐκείνοις, quod perinde dictum est, atque si dixisset ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — *vbi deuenerint in tempora similia illis temporibus, quibus* —

μενος [30], ὅπως [31] πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων

30. παρασκευασάμενος] παρεσκευασμένος. Scal.

31. ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ἔπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, οις, (vel ω) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τοτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασαι, ἐὰν δὲ αὐτὸν νυν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem sic ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεισται· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα αποδοκιμασασθαι κ. τ. λ. Vterque aliquid vidit, sed neuter lacunam, quae tamen est certissima. Taylor.

ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεισθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακων γεγένηται, ἢ πειθόμενοι etc.] Corruptissimum hunc locum ita lego et distinguo: ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ καλων γεγένηται. ὦ πειθόμενοι, πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τοτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο δικαιως ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμασαι· ἐὰν δὲ τοτον δοκιμάσητε, etc. *pro hoc vero* Euandro *apologiam facere paratus*, monstrando, *quam bene erga rempublicam affectus sit, et quot illi bonorum auctor extiterit. cui* Thrasybulo *si auscultetis, quantam infamiam subituros esse vos existimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum reiecisse: si vero hunc* Euandrum nunc *adprobetis, certo scient vos inique de Laodamante statuisse.* Pro κακῶν legi quoque potest ἀγαθῶν: quae voces in Libris centies commutantur. Post ᾤοντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαίᾳ γνώμῃ (id est, ἀδίκως) in vltima parte sententiae, quae huic ex aduerso respondet. τοτον δοκιμάσητε, pro αὐτὸν, verum pu-

πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμε-
30. νοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς
ὤοντο ὀργισθέντας Λακεδαίμονα ἀποδοκιμάσητε·
ἐὰν δὲ αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴσονται, ὅτι ὑ δικαίᾳ
γνώμῃ περὶ αὐτοῦ [32] κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν
πρὸς ὑμᾶς ἀγών, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν,
33. ἣ σκοπεῖ νυνὶ, τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἔξετε.
καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με Λακεδαίμονι χαριζό-
μενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥᾴδιον
36. δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος μαθεῖν. Λακεδαίμονι
γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι, (οὕτω [33] γὰρ ὑ-
μεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε ἀντὶ δη-
μοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικοὺς εἰς τὰς ἀρχὰς
καθιστάναι) ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε
39. γὰρ κἀκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ μη-
δὲ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως [34]. καίτοιγε αὐτὸν ἀ-
κοῦ

to. nisi malis, ἐὰν δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. *Schottus* quoque inserit νῦν, propter praecedens τότε. ᾧ vel οἷς pro ἧ, τότε pro ὅτε, et ἀποδοκιμάσαι pro ἀποδοκιμάσητε, Idem quoque coniecerat. MARKLAND.

Lacunula sic ferme farciatur παρεσκευασμένος, ὃν ἴσε (vel ἴσασι) πάντες ὅπως — deinde sic lego cum aliis viris doctis ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ᾧ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δ' αὖ τοῦτον δοκιμάσητε (Euandrum puta.)

32. αὐτοῦ] redit ad Laodamantem.

33. οὕτω] si hoc nempe fiat, vt Euandrum probetis.

34. ἐὰν δὲ —] sin autem ne hunc quidem, Euan-

κἀὼ λέξειν, ὡς ὲ περὶ αὐτῦ μόνον ἡ δοκιμασία ἐξὶν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄξει μενάντων· καὶ τὲς ὅρκυς καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τύτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαξὰς 35 *τὲς ἐν* 42. ἄξει

drum puta, reprobabitis, etiam illum, Laodamantem puta, per nefas reprobaſſe videbimini. Integre ſic dixiſſet. *ἐὰν δὲ μηδὲ τῦτον* (Euandrum) *ἀποδοκιμάσητε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον* (Laodamantem) *οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι.* Sic tacita cogitatione debet breuitas Lyſiae expleri et explicari.

35. *δοκιμαξὰς*] Interpres, *probandos etiam illos, qui in vrbe remanſerunt.* Sed vide, an *δοκιμαξὴς* non ſit ille, qui *examini ſubiiciatur*, vt voluit homo parum cautus, ſed qui iſti examini aut ſcrutationi praeficiatur. Profecto *δοκιμαξας* non hic locum habet, ſed quod perinde exaratur, *δοκιμασιας.* Nihil frequentius, quam vt T, apice ſuo euaneſcente, aut oculorum aciem fugiente pro I intelligatur. Hoc in *Heſychio* olim deſcribendo millies euenit. Nobis delibaſſe tantum ſufficiat. Ιέρας *σημεῖον.* Iſtud erat Τέρας. † Ιέρενα. *ἀπαλά.* Lege Τέρενα. Quidni enim? Infra in ſuo loco Τέρενα *ἀπαλὰ, τρυφερά.* † Ιέττας, *πατέρας.* Falſum eſt. Τέττας repone. Nam in v. Τέττα, inquit id. Auctor, *νεωτέρῳ πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις.* Voluit ergo *Lyſias. Ad hanc orationem confugiet reus, ſc. Quaeſtionem non magis ad ſe pertinere, quam ad ceteros, qui in vrbe remanſerunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur ſe ſolum in quaeſtionem venire) Sed nec ad ſe nec ad ceteros pertinere, nam ex lege ἀμνηξίας atque fide vtrinque de ea re data, qui domi remanebant ſub triginta-uirali tyrannide* ad quaeſtionem de rebus praeteritis ſubeundam cogi non poterant. Vnde factum, vt accuſator in inferioribus ad ea refellenda ſe ſerio accingat.

ἄσει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῦ πλήθυς βραχέα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν βέλομαι· ὅτι ὁ δῆμος ὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄσει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιαῦτα [36] ἐξαμαρτανόν-
177.1 των, οἵαν ἐγώ φημι δεῖν [37], περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν [38]. τεκμήριον δέ. ὐ γὰρ ἐλάττυς τύτων [39] ἡ πό-

Διὰ μέν γε τὺς πολλὺς ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασιας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τὺς μηδὲν τοιῦτον πράξαντας συνθηκας ἐποιήσαντο τοιαύτας κ. τ. λ. Scriptum igitur fortaſſe ad h. m. Καὶ τὺς ὅρκυς καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ωσπερ τύτων προσληψομενων ανευ δοκιμασιας τὺς ἐν ἄσει μείναντας. TAYLOR.

προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμασὰς τοὺς ἐν ἄσει μείναντας] Lego: προσληψόμενον αὐτὸν, δοκιμασθέντας τὺς ἐν ἄσει μείναντας· *et ex his aſſumpturum eſſe, illos, qui in vrbe remanſerunt, adprobatos fuiſſe*, et ideo vlteriori examine iam non opus eſſe. Propius videbitur δοκιμαστέυς, *adprobandos eſſe*, adprobari debere. vide ſequentia. MARKLAND.

Bene habet δοκιμασὰς, plenaque et plana ſunt h. l. omnia. quaſi propterea Euander omnes, qui ſub xxx in vrbe manſerunt, neque exſulatum ierunt, adepturus eſſet probatores ſui, calculumque eorum ea ſola de cauſa laturus.

36. τοιαῦτα] qualia ego Euandrum aio ſub tyrannis peccaſſe.

37. οἵαν ἐγώ φημι δεῖν] ſcil. excludendos eos honoribus eſſe.

38. τὴν ἐναντίαν] admittendos ad honores eſſe.

39. τύτων] deſignat eos, qui obtinentibus tyrannis, quamquam cum illis haud facerent, tamen in vrbe manſerant.

ἡ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων [39] b., καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν 3.
γὰρ [40] ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γε-
γένηνται, ὁποῖοι δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιντο,
ἔπω πεῖραν εἰλήφασι· παρὰ δὲ τούτων [41] ἑκατέ-
ρας [42] τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν, ὥσ-
εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνταί γε, διὰ μὲν τοὺς τοι- 6.
ούτους [43] τοὺς συλληφθέντας [44] τότε ἀποθανεῖν, διὰ
δὲ τοὺς

39 b. τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων.] Forte, ἐκ ἐλάττους τούτων ἡ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων: vt vitetur Ambiguum. MARKLAND.

40. τοὺς μὲν γὰρ] exſules, qui per Piraeeum in patriam redierunt.

41. τούτων] rurſus ad eosdem redit, ad quos prius τούτων, quod modo dixi, redibat. Scil. qui cum in vrbe manſiſſent, exſiliique moleſtias non participaſſent, ſeparata tamen ab oligarchicis habuerant ſua ſtudia, neque operam iis in perdenda republica nauarant, ſed quietos ſe tenuerant.

42. ἑκατέρας] tam eius, quae in libera rep. fuit, quam quae ſub tyrannis.

43. διὰ μὲν τοὺς τοιούτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτους, τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν: non ἐκφεύγειν. *et exiſtimant, hos in cauſa fuiſſe, vt* ciues *comprehenſi tunc morerentur: illos vero, vt comprehenſi effugerent.* Mox. recte *Stephanus* ὃ ἄλογον pro τὸ. Paulo poſt pro ὑπὲρ αὐτῶν ſcribe αὑτῶν. MARKLAND.

τοιούτους] qualis eſt Euander, homo oligarchicus, dominationi paucorum ſtudens, cum quibus ipſe poſ-

δὲ τὰς ἄλλας τὰς συλληφθέντας ἐκφεύγειν 45. ἐπεὶ εἴ γε τὴν αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, ἔτ' ἂν φυγὴ, ἔτ' ἂν καθοδος, ἔτ' ἄλλο ὐδὲν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ
9. πόλει συνέβη. ἀλλὰ, *: καίτοι 46 ἄλογον δοκεῖ εἶναι παρά τισιν, ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἡττήθησαν, ὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τάτων προνοίας γεγένηται. ἤτοι γὰρ εἵλον-

το με-

fit libertatem ciuium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare.

44. συλληφθέντας] Male pungitur in editis. Tu mecum. διὰ τὰς τοιάτας, συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τὰς ἄλλας, τὰς συλληφθέντας ἐκφεύγειν. TAYLOR.

τὰς συλληφθέντας τότε] articulum, quo vulgatae carent, addidi.

45. τὰς συλληφθέντας ἐκφεύγειν] pone articulum videtur οὐ addendum. opponuntur enim inter se οἳ τότε συλληφθέντες tunc a tyrannis comprehenſi, et οἳ τότε οὐ συλληφθέντες, tum non comprehenſi. Illi neci dati ſunt, hi auffugerunt, et ſic peſtem deuitarunt ſibi decretam. Malim quoque διὰ τάτας τὰς ἄλλους, τὰς δὲ συλληφθέντας. propter hos, (qui manſerunt in vrbe) reliquos, qui non fuiſſent comprehenſi, ſupplicium effugiſſe.

46. τὸ] Reſtitue ad mentem Stephani, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλογον δοκεῖ εἶναι — ὐδαμόθεν (ὐδαμῆθεν. *Ald.*) ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τάτων προνοίας γεγένηται. TAYLOR.

Vulgati libri, in iisque Stephanicus ipſe, dant καὶ τὸ ἄλογον. vnde καίτοι ἄλογον effeci. Tayloro autem placuerat, Stephani coniecturam, a Stephano in margine propoſitam, in texto ſuo exhibere, ſcil. καὶ ὁ ἄλογον. quod vocabulum h. l. tantundem valet atque ἀσυλλόγιστον, quod exputari ratiocinando nequit.

το μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον,
ἢ μετὰ τῶν τριάκοντα Λακεδαιμονίοις βουλεύειν. τοι- 12.
γάρτοι ἀντὶ τούτων αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τι-
μαῖς τετίμηκεν, ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ
πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἱρούμενοι· καὶ οὐδέποτε αὐ-
τοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μέν γε τοὺς πολλοὺς [47] ἐξα-
μαρτόντας, τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ 15.
δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας, τὰς συνθήκας
ἐποιήσαντο τοιαύτας [48], οἵας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀ-
ποκρίνομαι. ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστίν, ὦ ἄνδρες βου-
λευταί, σκέψασθαι, ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ 18.
τῆς δοκιμασίας ταύτης, ἄμεινον βουλεύσαισθε· πό-

τερον

47. τοὺς πολλοὺς] malim τὰς πολλὰ *multorum criminum reos.* opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξασιν, *iis, qui nihil tale deliquere.*

48. τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι. Haec vltima dependent a praecedentibus, in quibus dixerat, *Ego vero nomine Populi paucis huic respondebo:* quod deinde vsque ad hunc locum facit, et causas reddit *Iurisiurandi* et *Conuentionis*, (quibus fidebat Euander) et ostendit ista nihil illi profutura in hoc negotio. his absolutis, concludit, *Hoc modo Ego pro Populo respondeo.* post quod ad Iudices Orationem conuertit. MARKLAND.

Nolim equidem affirmare, Lysiam sic, vt statim dicam, scripsisse. Exibit tamen sententia saltim tolerabilis, si sic legatur. ἐποιήσαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου —, In hunc ferme modum ego pro populo his (Euandro eiusque patronis causae) respondeo. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ vestrum autem nunc est —

τερον ἐμοὶ, ἢ Θρασυβύλῳ, ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται [49]. περὶ μὲν ὧν ἐμοῦ, ἢ τοῦ πατρὸς, ἢ τῶν προγόνων, οὐδὲν ἔστος εἰπεῖν ἔξει εἰς μισοδημίαν. ὅτε
21. γὰρ [50], ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον (ὕστερον γὰρ τῶν χρόνων τούτων αἰνὴς εἶναι ἐδοκιμάσθην) ἔθ' ὡς ὁ πατήρ. πρὸ γὰρ τῶν στάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἄρχων ἐτελεύτησεν. * ἔθ' ὡς [51] οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο. στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς
24. τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν [52] δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν ἡμᾶς ἐν τῷ πολεμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν οὐδὲν αἰνηλωμένας. πᾶν γὰρ [53] τοὐναντίον, ἐν εἰρήνῃ μὲν ὀγδοηκονταπλάσιος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν τῷ
27. πολέμῳ ἅπας αἰνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τούτου τρία ἔξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥστ' ἄξιον εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου. πρῶτον μὲν, ὅτι τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβὼν, μετέστησε, καὶ τῆς συμμαχίας ἡμᾶς ταύτης ἀπεξέρησεν· ἔπει-
30. τα, ὅτι τὰς ναῦς προὔδωκε, καὶ τὴν πόλιν περὶ σω-

49. ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται] ἀπολογεῖσθαί τινι est ad aliquem, vel coram aliquo ſeſe purgare. quod ab h. l. eſt alienum. Quare aut αὐτῷ aut αὐτῶν ὑπερ- απολογήσεται leg. eſſe ſuſpicor, in ſingulari, ſi ſolus Euander, in plurali, ſi vna cum eo ſodales et conſortes cauſae deſignantur. Neſcio, etiam an pro ὃς leg. ſit ὅταν.

50. οὔτε γὰρ] ſcil. εἰπεῖν ἔξει.

51. ἔθ' ὡς] ſic dedi de meo, pro vulgari ἐπ' ὡς.

52. ἀλλὰ μὲν δὴ] mallem ἀλλὰ γὰρ δὴ.

53. πᾶν γὰρ] ſic dedi, auctore Stephano, pro vulgari πάντα γὰρ.

τηρίας βυλεύεσθαι πεποίηκεν· ἔπειτα, ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, ὃς αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· ὃ φάσκων αὐτὸς λύεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παράσχοιεν. συνειδότες ὖν ἡμῶν ἑκατέρων [54] τὸν βίον, πρὸς ταῦτα βυλεύεσθε, ὁποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, καὶ ὅτως οὐκ ἐξαμαρτήσεσθε. 33.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ [1] ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ [2].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Epilogus siue δευτερολογία accusationis, quae Epicratem et Socios male gestae Legationis reos sistebat.

Κατηγόρηται μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, Επικράτης ἱκανὰ καὶ τῶν συμβρεσβευτῶν· ἐνθυμεῖσθαι

54. ἑκατέρων] malim ἑκατέρῳ.

1. Επικρατης] Pro omni labore erit consulere, quae vir eruditissimus *H. Valesius* de hoc Epicrate congessit in *Notis ad Harpocr.* p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non dubito, quae habent *Demosth. Athenaeus* aliique in eo loco adducti. TAYLOR.

2. Επιλογος] Loco τῦ ἐπίλογος Codd. *Ald.* et *Vaticanus* (Vid. *Ryck. Catalog.* ineditum *Manuscriptorum*

42. σθαι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὁπότε βούλοιντο τινὰ ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει 3 ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν οὐδὲν ἧττον τοσοῦ-
178. 1. τον ἐνδεῖ 4, ὥστε τὸ μὲν πλῆθος 5 καὶ ἡ αἰσχύνη ἡ

lib. Graec. Biblioth. Vatic. in bibliotheca Regia Cantab.) habent ὡς Θεόδωρος. Antiquior procul dubio fuit Criticus, qui *Lyſiae* opera recenſuit, ſiue fuit ille *Theodorus Byzantius*, a *Platone* et *Dionyſ. Halic.* memoratus, et qui contra Thraſybulum et Andocidem noſtro aetate ſupparis quaedam ſcripſit, vt teſtatur *Suid.* ſiue alius iunior aliquot ſaeculis, Rhetor *Gadarenſis*, quem Rhodi audiuit Tiberius Imper. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus. Praeter enim tractatum, quem ſcripſit περὶ ῥητόρων δυνάμεως, ita de eo *Theo* in *Progymnaſm.* Ερμαγόραν μὲν αὐτὴν (i. e. θέσιν) Κρινόμενον προστηγόρευκεν, Θεόδωρος δὲ ὁ Γαδαρεὺς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. TAYLOR.

3. ὑπολείψει] malim ἐπιλείψει.

4. ἐνδεῖ] ſubaudi τῇ μισθοφορᾷ.

5. ὥστε κ. τ. λ.] Legit Schottus, ὥστε τὸ μὲν πένθος, καὶ ἡ αἰσχύνη ἡ διὰ τούτων ὑμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τούτοις. TAYLOR.

τὸ μὲν πληθος καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῖν γίνεται, etc.] *Schottus* legit πένθος pro πλῆθος. minus recte ad ſenſum, ſi proprietatem Graecae Linguae ſpectes. πένθος enim Noſtro et caeteris ſcriptoribus proſaïcis fere eſt *luctus* ob *mortem* alicuius, vel inſignem aliquam calamitatem, morti paene aequandam: hic vero agitur de *dedecore* ex *corruptis iudiciis*, et *largitionibus* pecuniariis, et παραπρεσβεία: quibus multo melius videretur conuenire τὸ ονειδος καὶ ἡ αἰσχύνη, *opprobrium et pudor*,

ἢ διὰ τούτων [6] ἡμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τούτοις. πεπείρανται γάρ, ὅτι, ὁπότε αὖ οὗτοι καὶ οἱ τούτων λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι ψηφίεσθαι [7] ὑμᾶς παρὰ τὸ δίκαιον, ῥᾳδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβάνουσι. καίτοι τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὁπόταν ἐν χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μή [8]; ταῦτα δὲ ἔστι, φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ [9] τῶν ἀδικούντων κολακαί, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ ὃ νῦν πρῶτον ὤφθησαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅτι τοῦ 3. 6.

nisi a recepta lectione nimis recederet. Rectiùs Idem pro ἡμῖν legit ὑμῖν. MARKLAND.

Non placent virorum doctorum coniecturae. neque tamen, quae afferam, meliora sunt. Num μῖσος. Sed nimium hoc a vestigiis vulgatae abit. An βλάβος. pro ἡ βλάβη.

6. διὰ τούτων] Si τούτων neutrum est, et ἔργων, vel ἐπιτηδευμάτων subauditur, malim ἀπὸ τούτων. Sin autem masculinum est, melius conueniat διὰ τούτους.

7. ψηφιεῖσθαι] malim τοῦ ψηφίζεσθαι.

8. ὁπόταν ἐν χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει, καὶ μή;] Verius puto σωθῆναι τὴν πόλιν, *quae vero spes salutis reliqua est, quando ex pecunia* solùm, non ex Virtute et Moribus, *vel incolumitas vel interitus Reipublicae dependet?* Egregia γνώμη, et Politicis omnibus notatu digna. MARKLAND.

9. οὗτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδ. κ.] malim οὗτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ. καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ.

τι τῦ αὐτῦ ἀδικήματος ὀνομάσαντος [10] μὲν κατεψηφίσασθε, τύτυ δὲ ἀπεψηφίσασθε, τῦ ἀνδρὸς ϑ. ἁπάντων κατηγορύντων [11], καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρ-

Eee 5

10. ὀνομάσαντος] Ονομασανδρυ ex ingenio procudit Stephanus, de quo in Antiquorum monumentis nihil quidquam reperio. Verumtamen adripuit iſtud Schottus, atque etiam mutauit ὅτι τῦ αὐτῦ in ει στου, fortaſſe non ſine gratia, ſi totum denique ita reformaueris, ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ει στου ἀδικήματος Ονομασανδρυ κατεψηφίσασθε, τύτυ δη αποψηφισεσθε. TAYLOR.

Οτι — ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τύτου δὲ απεψηφισασθε etc.] *Quod illum condemnaſtis, hunc vero abſoluiſtis* etc. Non conuenit cum veritate. *nondum* enim hunc Epicratem *abſoluerant*, pendente adhuc cauſa. Lege: ει — κατεψηφίσασθε, τύτου δὲ αποψηφισεσθε, vel αποψηφισησθε etc. *ſi Onomaſandrum* iam *condemnaſtis*, *hunc vero abſolueritis*: Ονομασάνδρυ enim pro ὀνομάσαντος legit *Stephanus*. certe latet Proprium nomen ſub iſta voce. Cum liberae ſint in huiuſmodi rebus incertiſſimis coniecturae, tentaui, εἰ, τῦ αὐτῦ ἀδικήματος ὄντος, Μνάσωνος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus Μνάσων iſte Actor. XXI, 16. et Μνάσων ὁ Φωκεὺς apud Aeſchinem περὶ Παραπρ. p. 47. MARKLAND.

11. τοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορούντων] Belſule Schottus, τῦ αυτυ ἀνδρὸς αμφοιν κατηγορυντος. Et profecto αὐτοῦ agnoſcit Cod. *Steph.* καὶηγορῦντος *Coiſl.* TAYLOR.

τῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορύντων, etc.] Forte: τύτυ δὲ ἀπεψηφίσεσθε τῦ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν ἁπάντων κατηγορύντων, καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρύντων· οἱ ϑχ etc. Fauet MS. qui habet τῦ αὐτῦ ἀνδρὸς ἁ-

μαρτυρόντων, οἳ ἐχ ἑτέρων ἥκουσαν, αὐτοὶ δὲ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τοῦτους πράττοντες. καίτοι τοῦτο ἅπαντες ἐπίστασθε [12], ὅτι ἐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε, τότε ἕξει παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' 12. ὁπόταν παρὰ τῶν δυναμένων [13] δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς 15. ἕξει χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρος τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα καταστάν-

πάντων etc. *iisdem omnibus accuſantibus, et iiſdem teſtimonium contra eum dicentibus;* ſcil. *iiſdem*, qui Onomaſandrum vel Mnaſona accuſarunt, eiuſdem criminis reum. *Schottus* legit τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγορήσαντος, *idem cum ſit vtriuſque accuſator.* non vere. *plures* enim erant vtriuſque accuſatores, non *vnus* tantum. vnde infra dicit, *amicos Epicratis* δεήσεσθαι τῶν κατηγόρων: et, ἡμῶν, ὀλίγων ὄντων, de iiſdem *accuſatoribus* loquens. ergo non κατηγορήσαντος. MARKLAND.

12. καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι ἐχ ὅταν etc.] Hanc ſententiam paene αὐτολεξεὶ tranſtulit in Orat. XXX. contra Nicomachum: ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. niſi quod hic ſit παρὰ τῶν δυναμένων, (ſc. λέγειν) quod illic ad plenum effertur, παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noſter iiſdem verbis: ſaepius Demoſthenes. MARKLAND.

13. δυναμένων] ſubaudi λέγειν, quod e proximis ſuperioribus facile repetatur. Confer. p. 185. 31. vbi locus hic paene iiſdem verbis iteratur.

τασάντες, τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν· νῦν τοί-
νυν, ὦ ἄνδρες δικασαί, παράδειγμα ποιήσετε τοῖς
18. ἄλλοις, δικαίοις εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες.
ἥκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, οὐχ
ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι ἥντινα γνώ-
μην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε. ὥς εἰ μὲν ἀποψη-
φιεῖσθε τούτων, οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς
21. ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· ἐὰν
δὲ καταψηφισάμενοι, θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐ-
τῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε, ἢ
νῦν εἰσι, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε.
ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' εἰ μὴ προθέντες
24. αὐτοὺς εἰς κρίσιν [14], ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐθελήσαν-
τες ἀκοῦσαι, καταψηφισάμενοι [15], τῶν ἐσχάτων
τιμήσαιτε, ἂν ἂν ἀκρίτους αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλ-
λὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκέναι. οὐ γὰρ ὅτοι ἄ-
κριτοί εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς, εἰδότες τὰ πραχθέν-
27. τα, ψηφίσησθε, ἀλλ' εἴ τινες ἄν [16], ὑπὸ τῶν ἐ-
χθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε, ἀκροά-
σεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατ-
ηγορεῖ, ἡμεῖς δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δέ-
δοικα

14. προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν] aut προθέντες αὐτοῖς κρίσιν leg. et profecto εἰς deeſt Vindobonenſi. aut potius προσέντες (admittentes) αὐτοὺς εἰς κρίσιν.

15. καταψηφισάμενοι ſolum dedi, ſine καὶ, quod vulgatae praeponunt.

16. εἴ τινες] οἵτινες. Codd. *Steph.* et *Coisl.* Ἐὰν δὲ γράφητε εἴ τινες, ἴσως δεῖ ἀπεῖναι τὸ ἄν. Steph. TAYL.

εἴ τινες ἄν] Reſtitue ex MS. οἵτινες. MARKLAND.

δοικε, ὡς, ἐὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν, ἀποψηφιεῖσθε· ἀλλ' ὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ 30.
ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ [17], ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἷς οὐδὲ ταὐτὰ καὶ ὑμῖν συμφέρει; ὅτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ, ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων· ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες. καίτοι οὐ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστι, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γάρτοι εἰς τοσοῦτον ἥκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν εἰσφο- 36.
ρὰν [18] εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι, καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις ὑμῶν ἐστιν, ὅτε τὰ πατρῷα [19] κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' ὅτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε [20] 39.
χάριν ἴστε, ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφυέστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις ἀδικούμενοι δακρύουσι καὶ ἐλεεινοί εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις, οἱ μὲν ἀδικοῦντες, ἐλεεινοὶ, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι, ἐλε- 42.
εῖτε. καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἅπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι, κλαίοντες ἐξαι-

17. πῶς γὰρ] ſubaudi a communi δῷεν ἂν δίκην ἀξίαν.

18. εἰσφορὰν] malim in plurali εἰσφορὰς.

19. τὰ πατρῷα] num μεγάλα aut λαμπρὰ τὰ π.

20. ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε] aut ante ὧν collocandum eſt pronomen αὐτοὶ, aut pone λαμβάνετε.

ἐξαιτεῖσθαι αὐτὸς παρ' ὑμῶν [21]. ἐγὼ δ' ὅτως ἀξιῶ γενέσθαι· εἰ μὲν ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν,
179.1. ἀποδείξαντας [22] ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, ὅ-
τῳ πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαν-
τες ἀδικεῖν [23] αἰτήσονται, δῆλον, ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν
3. εὐνόητοί εἰσιν, ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε [24] οὐ
χάρι-

21. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legendum ἐξαιτήσονται, vt mox αἰτήσονται. nisi exciderit vox περιάσονται. MARKLAND.

Si nihil hic deest, aptus erit infinitiuus ἐξαιτεῖσθαι ab εἰθισμένοι εἰσὶ. vt sit superenarratio. videtur tamen potius ζητήσουσιν aut σπουδάσουσιν, aut tale quid deesse.

22. ἀποδείξαντες] Lege ἀποδείξαντας. TAYLOR.

Et sic dedi, accusatiuum pro nominatiuo.

23. εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες: vt paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKL.

24. τοῖς ἀδικουμένοις· ἴσως τε ὰ χάριτος etc.] Lege, τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε οὐ χάριτος ἄξιον τυχεῖν etc. Vltimae duae literae vocis praecedentis, ις, adhaeserunt particulae ως; vnde natum ισως. Sequitur, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε. Mallem, ὅπου ἂν, vel ὁποίαν ἂν ὑμεῖς δύνησθε, *vbicumque*, quacumque de causa, vel, *qualemcumque vos potueritis*. Mox, ὅπου, παρεπίπτομεν· videtur esse vox Forensis παραπίπτειν, et significare, *mutare partes*, causam priorem deserere, et factis praeuaricari. Demosthenes Orat. I. in Stephanum: ὅταν γὰρ τῷ δήλῳ συνδικῇ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παραπεπτωκως θαυμάζῃ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προσῆκε, τὴν ἔχει δικαίαν ταύτ' ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui causam dicit, de fratre suo Pasicle, qui se adiunxerat Apollodori aduersario Phormioni, olim seruo patris eorum. Et ad

χάριτος ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε [25]. ἔτι δὲ τὰς αὐτὰς ἡγεῖσθαι χρὴ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶττον παρ' ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν, ἢ παρ' ὑμῶν. * ἔστι δὲ [26] ἔργον 6.
ἄλλως τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι, ἢ ὑμᾶς αὐτούς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν προδῶναι, ἀξιοῦμεν δὲ μηδ' ὑμᾶς· ἐνθυμουμένους, ὅτι σφόδρ' ἂν ἡμῖν ὠργίζεσθε, καὶ ἐτιμωρεῖσθε ὅπου παρεπίπτομεν [27], ὡς εἰκὸς [28], τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ 9.
ἡμεῖς [29] παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόντες, ἢ ἄλ-

λῳ τι-

hanc vocis notionem referendum forte iſtud Auctoris Epiſt. ad Hebraeos, cap. VI, 5. καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, — καὶ παραπεσοντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν. et ibi agitur de Apoſtatis. MARKLAND.

Pro vulgari ἴσως τε dedi ὥστε, vt Markland volebat.

25. δύνησθε] ſcil. τιμωρεῖσθαι.

26. ἔστι δὲ] ſic dedi de meo, pro vulgari ἔτι δὲ.

27. ὅπου παρεπίπτομεν] Locus procul dubio mendoſiſſimus. TAYLOR.

Ne mendoſus quidem eſt, nedum vt ſit mendoſiſſimus. Vitio caret, ſubauditur ὑμῖν. id eſt ὅπου ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἤλθομεν. vbicunque locorum veſtras in manus incurreremus.

28. ὡς εἰκὸς] ſubaudi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας.

29. εἰ ὑμεῖς] Recte *Schottus* ἡμεῖς. Mox, pro ὠργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὠργίζεσθε, vt paulo ante; vel ὀργίζοισθε: vt Orat. XXVIII. εἰ ὀργίζοισθε: et hac Orat. εἰ τιμήσαιτε. MARKLAND.

λῳ τινὶ τρόπῳ διηλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξιοῦσιν ὀργίζεσθε [30], ἦπου σφόδρα χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐσχάτων τιμήσατε [31]· καὶ μὴ [32], ὥσπερ ἐν τῷ τέως χρόνῳ

30. ὀργίζεσθε] sic restitui ex Aldina, Coisl. et Vindob. pro vulgari ὠργ.

31. τιμωρήσατε] τιμήσατε *Stephanus*. Ita supra καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε. TAYLOR.

τῶν ἐσχάτων τιμωρήσατε·] *Stephanus* τιμήσατε: recte. supra, τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε, *ultimo supplicio afficiatis*. Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτὸν τιμήσητε: ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. vbi miror *Stephanum* in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quae nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων: quod Lycurgus vocat τοῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν, in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. ἐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σαυρῶν ἂν τιμήσαιτο, εἰ etc. Philo lib. de Iosepho, p. 378. θανάτου γὰρ τὰ δίκημα, εἰ γέγονεν ὄντως, τιμώμεθα. Horum omnium Genitiuorum (τῶν ἐσχάτων, σαυρῶν, θανάτου.) rationem monstrat locus Aeliani V. H. V, 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκών, ζημίαν ἐτίμησατο τῷ Δημάδῃ ταλάντων ἑκατόν· *populus vero impietatis istius magnitudinem immodicam non ferens, Demadi irrogauit mulctam centum talentorum.* ζημίαν vero idem est, quod τίμημα. adeo vt primaria et plena locutio videatur fuisse, τιμᾶν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τίμημα

χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστὲ, ἐπειδὰν καταψηφισάμενοι 33
ἐξελέγξητε τὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμήματι ἀζη-
μίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδι-
κούντων λαμβάνοντες· ὥσπερ τῦ ὀνείδους, ἀλλ᾽ οὐ 15.
τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον· εὖ εἰδότες, ὅτι ἐν μὲν τῇ
ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε, ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦ-
σιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρ-
τάνοντας.

(vel τιμήματος) τῶν ἐσχάτων, ϛαυρῦ, θανάτυ. Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὃς ἐξαπατήσας τὺς δικασὰς, ὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι μετρίυ τινὸς τιμήματος τῷ πατρὶ, — ἀλλ᾽, ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. Eadem fere ratio in phrasi ἐπιβάλλειν τινὶ, *mulctare aliquem*, qua Noster aliquoties vtitur, et alii: quae integra est, ἐπιβάλλειν ἐπιβολήν τινι, Orat. XXX. MARKL.

Dedi τιμήσατε pro vulgari τιμωρήσατε.

32. Post καὶ μὴ aut addendum, aut certe subaudiendum est ποιεῖτε. nam alias pendet μὴ, neque habet, quo referatur.

33. Aut delendum erit καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφίσησθε ἐξελέγξαντες.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ
ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ[1] ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Proditionis et iniuriarum in P. A. ſocios accuſatur Ergocles. Cauſa cadit et capite plectitur, vt liquet ex oratione ſequenti.

Hunc memorare videtur *Demoſthenes* in oratione π. παραπρεσβ.

Τὰ μὲν κατηγορημένα ὅτως ἐϛὶ πολλὰ καὶ δεινά, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥϛε ϑὴ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ [2] ἑνὸς ἑκάϛου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν, δεῖναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήϑει. καὶ γὰρ πόλεις προδεδωκὼς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκώς· καὶ ἐκ πέντος, ἐκ τῶν ὑμετέρων, πλάϑιος γεγενημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον οὗτοι [3], δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας, καὶ ἐκ

1. Ἐργοκλέους] de hoc Ergocle v. Valeſ. ad Harpocr. p. 76.

2. ὑπὲρ] malim οὐδ' ὑπὲρ πε *pro* unoquoque quidem crimine.

3. οὗτοι] Ergocles cum collegis.

ἐκ πολλῶν ὀλίγας γινομένας, τύτυς δὲ, πένητας καὶ ἀπόρυς ἐκπλεύσαντας, ὕτω ταχέως πλείσην τῶν πολιτῶν ὐσίαν κεκτημένυς; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐσὶν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιύτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ δὴ δεινὸν [4] ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν ὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι [5] ταῖς εἰσφοραῖς, συγγνώμην τοῖς κλέπτυσι καὶ τοῖς δωροδοκῦσιν ἔχοιτε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων ὐσῶν [6], θανάτῳ ἐκολάζετε τὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμῦντας. οἶμαι δ' ἔγωγε [7] πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι,

4. καὶ γὰρ δὴ δεινὸν] addidi δὴ, quo vulgatae carent.

5. αὐτοὶ πιεζόμενοι] Scribo αὐτοὶ, *vosmet*. MARKL.

6. καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων ὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε etc.] Vocem antepenultimam delendam puto. et quis non videt eam esse Grammatici cuiusdam, notantis differentiam Generis inter οἴκων et προσόδων, et metuentis, ne Masculinum ὄντων vtrique applicaretur ἀπὸ κοινῦ? Nisi malis, προσόδων μεγάλων, ὁμως θανάτῳ ἐκολάζετε etc. *nihilominus morte puniebatis*. MARKLAND.

7. Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι] Vel. scribendum ὁμολογῆσειν, vel, δ' ἔγωγ' ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, quod idem erit. sic infra, ἂν ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρέψειν. Vide ad Orat. XIII, ὃν ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι. Valde suspectum habeo istud siue Ioannis, siue aliorum, cap. XXI. ad fin. ὃδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι· pro χωρήσειν, vel χωρῆσαι ἄν. mihi enim non adhuc liquet alterum esse bene Graecum. MARKLAND.

36. σαι, εἰ ὑμῖν Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι, καὶ ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν· καὶ τὸς μὲν κινδύνους, ὑμελέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ἀφελείας [8], τῶν αὑτῷ φίλων· καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν, Ἐργοκλέα
39. δὲ καὶ τὸς κόλακας τὸς αὑτῷ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν· ὑδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. ἄλλως τε [9], καὶ, ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα
42. ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα, καὶ τὸς ἄρχοντας τὸς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη [10] συκοφαντεῖτε,

8. τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὑτῷ φίλων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας, αὑτῷ, καὶ τῶν αὑτῷ φίλων· *commoda vero, ſua, et amicorum ſibi.* non enim credi poteſt, Thraſybulum, *amicorum* tantùm commodis inſeruiturum, et *ſua ipſius* neglecturum eſſe. iimmo nec ita eum feciſſe ex infra dictis patet. Epicrates quoque infra, in ſua ad Thraſybulum adhortatione, eadem diſtinctione vtitur: ποιήσεις γὰρ αὑτὸς (inquit) ἐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοις φίλοις. Mox recte *Stephanus*, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. MARKLAND.

9. ἄλλως τε κ. τ. λ.] ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον. Ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπλητο. STEPHANVS.

Dedi ſecundum Stephanum. Verum adhuc tamen deeſt ὅπου, vel ὅτι. vt ſit ἄλλως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα. vt ὅπου cum ἔλεγεν Ἐργοκλῆς cohaereat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohaeret.

10. ἤδη] iam nunc, cum ipſi adhuc cum claſſe ſint, in expeditione, eamque claſſem et copias belli in pote-

καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων [11] ἐπιθυμεῖτε [12]. καὶ Θρασυβύλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν, καὶ τὰς ναῦς ἔχειν, καὶ τὴν Σεύθῃ θυγατέρα γαμεῖν. 180.1
»Ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς, ἔφη, τὰς συκοφαντίας. ποιήσεις γὰρ αὐτὰς ἂν ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὑτῶν δεδιέναι.» 3.
Οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο, καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίας τῆς πόλεως αὑτὰς ἡγήσαντο. * ἅμα γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ὑμᾶς μισοῦσι· καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες· καὶ δεδιότες 6.

ὑπὲρ

state sua habeat. quid Athenienses facturos, vbi domum redierit, et potestate omni nudatus, vitam fortunasque suas arbitrio ciuium permiserit.

11. καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε.] *Schottus* ἀμελεῖτε. pessime: neque prae festinatione mentem dicti capere voluit, quae haec est: Cum Ergocles audiuit Populum decreuisse, Thrasybulum et caeteros classis praefectos rationem reddere debere omnium pecuniarum accipiendarum, aegre tulit, quasi iniuria sibi fieret; et dixit, Populum videri *iam*, antequam exeamus, accusationes et calumnias contra nos meditari, et velle reducere antiquas illas et obsoletas *Iniuriarum* et *Repetundarum* Leges, quae Veteri Republica obtinebant. quasi vero nobis non liceat (quod omnes faciunt) diripere et depeculari et auertere, quantum possimus! barbati Draconis aeuo haec forte inualuerit abstinentia: sed nunc alii sunt mores; nec in Solonis Republica degimus, sed in faece Cecropis. MARKLAND.

12. ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ἀμελεῖτε, nisi magis placeat ἀρχαίων mutare in καινῶν. SCHOTTVS.

ὑπὲρ ὧν ἀφῆνται, ἕτοιμοί εἰσι καὶ χωρία καταλαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν, καὶ πάντα πράττειν, ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε. ὅτω γὰρ ἡγοῦνται ἀκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν νεὼν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρρωδοῦντας, ἡσυχίαν πρὸς τούτους ἕξειν [13]. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν ὅτω τελευτήσας τὸν βίον. ὁ γὰρ ἔδει αὐτὸν ὅτε ζῆν, τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, ὅθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν, ἤδη τι δεικνύντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι· ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν ἀκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλ' ὠνουμένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων [14], καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ διαφθείρειν [15]. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν

13. πρὸς τούτοις] L. πρὸς τουτους. In orat. proxima, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυσχερείας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αυτους πραγμάτων. TAYLOR.

Dedi τούτους in accuſatiuo, pro vulgari τούτοις.

14. πρυτανέων] Prytanum enim erat, cauſas maieſtatis in concionem inducere, quae ipſis inſciis, aut inuitis, induci non poterant. Ergocles ergo cum conſortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, vt cauſa aduerſus ſe populo iudicanda ne traderetur.

15. Aut διαφθείροντας eſt leg. aut καὶ proximum ſuperius, ante πολλοὺς, eſt delendum.

ἀπολογήσασθαι [16], παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβεῖν, 18.
καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδεῖξαι, ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττήσεσθε [17], ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐνθυμεῖσθε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέ- 21.
ροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δικαίοις εἶναι, ἢ ὡς πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὠφελομένοις, τῷ αὐτῷ [18] τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ὥπερ ἕτοιμοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εὖ εἰδέναι χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ὅσις [19]

ἐν τοσ-

16. ἀπολογήσασθαι] ſubaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους debetis voſmet ad omnes homines purgare, iisque teſtatum facere, quod inter vos ſint, qui largitionibus corrumpant, et rurſus, qui corrumpantur, eius rei penes vos culpam non eſſe, neque vos id probare, aut aequo animo ferre, ſed punire.

17. ἡττήσεσθε] pro ἡττηθήσεσθε. ſolet interdum futurum primum medii vices futuri in paſſiuo gerere.

18. τῷ αὐτῷ τρόπῳ — ὥσπερ] Lege, ὥπερ. MARKL.

19. ὅσις] οτι ὅσις. Steph. et Schott. Hic quoque autumauit iſtud δικασταὶ eſſe vicioſum, et Ἀθηναῖοι reponendum, vt per totam orationem legitur. Ergocles enim, vt ex ſeq. oratione conſtat, ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil muto. Populus enim pro Iudicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταὶ pro arbitrio dicentis compellabantur. TAYLOR.

ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσις ἐν etc.] Recte *Stephanus*, ὅτι ὅσις ἐν etc. Pro δικασταὶ *Schottus* coniicit Ἀθηναῖοι. quod admodum veroſimile mihi videtur. *nouies* enim hoc modo in hac Oratione loquitur: iſto, ne *ſemel* quidem, hoc loco excepto. MARKLAND.

24. ἐν τοσαύτῃ ἀπορίᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων, ἢ πό-
λεις προδίδωσιν, ἢ χρήμαθ' ἁλέπλειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξι-
οῖ, ἔτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις
παραδίδωσι, καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθί-
ησιν. ὥς' οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων παρασκευῆς ἡτ-
27. τᾶσθαι· ἀλλὰ παράδειγμα [20] πᾶσιν ἀνθρώποις
ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο
μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμω-
ρίας. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πε-
30. ρὶ μὲν Ἁλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ
τῶν αὐτῷ πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖ-
σθαι, ἐρεῖν δὲ, ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθε, καὶ ὡς δη-
μοτικός ἐστι, καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετ-
έσχεν. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὃ τοιαύτην [21]

Addidi ὅτι, quod vulgo deeſt. δικαίως bene habet. nam, tametſi cauſae maieſtatis eſſent, populus tamen vniuerſus non iudicabat, ſed eum repraeſentans Heliaea, iudicium D virorum, aut M, aut MD. aut MM. prout cauſa quaeque leuior aut grauior eſſet.

20. ἀλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] Lego cum *Coisl.* (cui accedit fere *Alld.*) οὐκ ἄξιον — ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιησαι, καὶ μήτε κέρδος, μήτε ἔλεον, μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ποιησασθαι τῆς τούτων τιμωρίας. TAYLOR.

21. οὐ] Deeſt *Coisl.* vt ſit, *De iſtiuſmodi hominibus ita ſtatuo.* Sed vide annon rectius: *De omnibus Exſulibus, qui trigintaviros debellarunt, non idem ſentio.* Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταὐτὴν γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Bene habet ὃ. ad τοιαύτην ſubauditur, οἵαν ἔχει Ἐργοκλῆς. Quaenam autem Ergocli mens erat? Haec

γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων· ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευ- 33.
θερίας καὶ τῷ δικαίῳ ἐπιθυμοῦντες, καὶ τοὺς νόμους
ἔχειν [22] βουλόμενοι, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες,
τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέσχον, ὡ πονηροὺς εἶναι
πολίτας, οὐδὲ ἀδίκως [23] τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπό-
λογον

nempe: quicunque plebi recuperandae libertatis auctores et adiutores fuissent, eos sacrosanctos esse, eoque veniam meritos scelerum, quaecunque postmodum committerent. Quod Taylor suffectum it ταὐτὴν, id iam alibi admonui ne graecum quidem esse. τὴν αὐτὴν dicunt hoc sensu.

22. τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι] MS. ἴσχειν. Lege, ἰσχύειν, *valere*. Aeschines adu. Ctesiph. initio: ἡγούμενος εὐδεμίαν παρασκευὴν ισχυειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νομων, καὶ τῶν δικαίων. et paulo post: καὶ τοὺς νομους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων, ισχυειν. Lycurgus p. 148. ὥσ' ἔθ' ὁ νομος, ἔθ' ἡ τῶν δικασῶν ψῆφος, — ισχυει. Aelianus V. H. II, 38. λέγει δὲ Θεόφρασος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νομον τοῦτον ισχυειν. Demosthenes adu. Timocratem: τοὺς νομους ᾤετο δεῖν — ἐφ' ἑαυτῷ ισχυειν. et ita in Midiam, versus finem: et in Boeotum περὶ τοῦ Ονόματος. MARKLAND.

ἔχειν] praefert Taylor ἴσχειν. Ego in vulgata acquiesco. qui alterum dabant, videntur hi ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuisse, quae diuersa sunt.

23. οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπὸ λόγον τὴν ἐκείνων φυγήν,] Bene *Stephanus* coniunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed grauius mendum suberat: nempe ἀδίκως pro δικαίως: *et affirmo, istorum (bonorum* ciuium) *fugam his* (improbis) *excusationem nullam iure adferre posse.* Harpocration: Ὑπόλογον· Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος· Οὐχ υπολογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τούτῳ υπολογον γενέσθαι;

36. λογον [24] τὴν ἐκείνων φυγήν· ὅσοι δὲ κατελθόντες, ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικῶσι, τὰς δὲ ἰδίας οἰκίας ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλας ποιῶσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι [25], ἢ τοῖς τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν,
39. ἵνα κακῶς, εἴπη δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις δ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐπετρέψατε, ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν [26]· ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ, τὸ [27] ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινο-

vbi iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. MARKLAND.

24. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογον Stephan. et Scaliger. v. Harpocr. in v. et noſtrae editionis p. 96. TAYLOR. Deſignat Lyſiae ſui locum illum, qui in editione H. Stephani p. 102. 20. legitur.

Etiam hic, vt ſupra feci, duo vocabula ὑπὸ λόγον in vnum ὑπόλογον contraxi. item infra p. 184. 30.

25. προσήκει ὀργίζεσθαι e*] Scribe, προσήκειν, ſc. φημί: quae vox, cum paulo longius abeſſet, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem cauſa, deprauatum puto locum D. Pauli 1 Cor. VII, 35. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, — καὶ ὅτως ὀφείλειν γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· Ita legendum cenſeo: ὀφείλειν, (ſc. νομίζει) non ὀφείλει. non enim docet, vel ſupponit *Ipſe* Paulus, quid *debeat* fieri; ſed loquitur de perſuaſione vel opinione *alterius* τινὸς, et de eo, quod Iſte *fieri* DEBERE *exiſtimat*. MARKLAND.

26. ποιήσωσιν] L. ποιησουσιν. TAYLOR.

ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν] Forte, ποιήσουσιν, *facturis*, ſcil. τούτοις. *his vero voſmet ipſos tradidiſtis, tanquam magnam et liberam ciuitatem facturis.* Altera tamen lectio ferri poteſt. MARKLAND.

τάτοις κινδύνοις καθεξήκατε. ὥστε πολὺ ἂν δικαιό-
τερον ὑμᾶς αὐτὸς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ τοὺς ὑμε- 42.
τέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἀν-
δρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα [28] σωτη-
ρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρ-
χόντων πάσχομεν, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. καίτοι πάν- 181.1
τες ἐπίστασθε, ὅτι εὐδαιμία ἐλπὶς σωτηρίας ὑμῖν [29]
δυστυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους
ὑμῖν αὐτοῖς, παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην
λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἐπιδεῖξαι, ὡς τοὺς 3.
ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθε [30], καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχον-
τας βελτίους ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρα-
κελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ
πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βουλεύσεσθε· εἰ δὲ μή,
χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δὲ, ὦ 6.
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσησθε, εὐδε-
μίαν ὑμῖν εἶσεσθαι χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις,
καὶ τοῖς χρήμασιν, οἷς ὑφήρηνται. ὥστε τὴν μὲν ἔ-

χθραν

27. τὸ] Subaudi κατὰ, aut διὰ.

28. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα] Num ὅτε γὰρ ἡγησάμεθα.

29. ὑμῖν δυσυχήσασιν] interponendum videtur ἐνταῦθα. republica hac in parte laborante, vt nempe pro magiſtratibus et patribus fures atque latrones carnificesque habeat.

30. τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε, vt mox ποιήσετε. et paulo poſt ſcribe περὶ αὐτῶν, *de vobis ipſis*: non αὐτῶν, vt et inſra, αὐτοῖς βεβοηθηκέναι, *ſibi opem tuliſſe*, pro αὐτοῖς. niſi legendum, περὶ ὑμῶν αὐτῶν: quod vſitatiſſimum eſt. MARKLAND.

χθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτη-
9. ρίας ἐκείνοις εἴσονται χάριν. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ Αλικαρνασσεῖς [31] καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἠδικημένοι, ἂν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι· ἐὰν δὲ τού-
12. τους σώσητε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γεγονέναι τοῖς αὐτοὺς προδεδωκόσιν. ὥστ' ἄξιον, τούτων ἁπάντων ἐνθυμηθέντας, ἅμα τοῖς τε Φίλοις τοῖς ὑμετέροις ἀποδοῦναι χάριν, καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων τὴν δίκην [32] λαβεῖν.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione, atque in illa, quae inscribitur, περὶ τῶν Αριστοφάνους χρημάτων. *Ergocle damnato, et fortunis suis fisco adiudicatis, vbi reperiebantur opinione hominum esse minores, Philocrates eius quaestor in suspicionem subductarum venit.*

21. Ὁμὲν ἀγὼν ἕτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότερος γεγένηται, ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν

31. καὶ ἀλικαρνασσεῖς] interponendus videtur articulus οἱ.

32. τὴν δίκην] aut detrahendus est articulus, aut interponendum προσήκουσαν, vel ὀφειλομένην. Euentus huius causae fuit, vt Ergocles morte multaretur. v. initium proximae insequentis orationis.

ἦσαν οἱ ἀπελθόντες, καὶ οἱ Φάσκοντες [1] Φιλοκράτης κατηγορήσειν· ὧν ὐδεὶς νυνὶ Φαίνεται. ὃ καὶ μοὶ δοκεῖ [2] ὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς [3], ὅτι ἀληθὴς ἅπασα τυγχάνει. εἰ γὰρ μὴ πολ- 24.
λὰ τῶν Εργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν ὅτως οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἡγοῦμαι εἰδέναι, ὅτι Εργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς διατιθεὶς τὰ τῆς πόλεως, πλέον ἢ τριάκοντα ταλάντων ὐσίαν ἐκτήσατο· καὶ τούτων τῶν χρημάτων ὐδὲν ἐν τῇ πόλει Φαίνεται. καίτοι ποῖ χρὴ τραπέσθαι, ἢ πῇ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς, καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειό- 30.
τατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο, μὴ Φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὑρεθήσεται. τίνα δὲ Ερ-
γοκλῆς περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο; ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; ὃ τῶν μὲν ὑμε- 33.
τέρων πολιτῶν [4] αὐτὸν ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρη-
μάτων

1. καὶ οἱ Φάσκοντες] abeſſe malim articulum οἱ.

2. ὃ καὶ μοὶ δοκεῖ ὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane haec ſunt acutiſſima. quod contra ſe maxime facere videbatur, in Aduerſarium pulcrâ περιπετείᾳ conuertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipſe Demoſthenes non potuit ἀγχινέστερον excogitaſſe. MARKLAND.

3. τῆς ἀπογραφῆς] id eſt, ὅτι Φιλοκράτης ὐ σεσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπεγράφη ἐχων τὰ Εργοκλέους.

4. πολιτῶν] Neſcio, quid ſit ἐξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortaſſe inter gregarios milites Philocrates meruit, vn-

μάτων ταμίαν ἐποίησε; καὶ τὸ τελευταῖον τριήραρχον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας 5 ἔχοντες ὀλοφυρῶνται τριηραρχοῦντες, ὅτος δὲ, οὐδὲν πρότερον κεκτημένος, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ 6
36. ἐθελοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν· οὔκουν 7 δὴ οὐχ ὡς ζημιωθησόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς ὠφεληθησόμενον, καὶ φυλάξοντα τὰ αὑτοῦ χρήματα, οὐκ ἔχων ὅτῳ χρὴ μᾶλλον τὰ-
39. τερ πιστεῦσαι. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Φιλοκρά-

de deductum Quaestorem renunciauit Imperator, οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων ὁπλιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε; TAYLOR.

οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε, etc.] Haec explicatione, vel forte emendatione, indigere puto: et quaero, quo sensu Ergocles *ex ciuibus eduxit* Philocratem. an voluit, ex omnibus ciuibus eum elegit, cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paulo post, pro ἔκων, forte scribendum οὐκοῦν. MARKLAND.

Non displicet Taylori coniectura, quae mihi quoque in mentem venit. Haud dissimulabo tamen, aliquando me suspicatum fuisse, leg. esse τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλουσιώτατον ἐπανήγαγεν, ὃν πενέστατον ἐξήγαγε, quem Philocratem Ergocles omnium ciuium pauperrimum secum in expeditionem eduxisset, eundem ab Ergocle huc reductum esse, finita expeditione, ciuium omnium locupletissimum.

5. τὰς οὐσίας] videtur μεγίστας, vel tale quid interponendum esse.

6. ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] Clarioribus notis hoc tempus designat p. 182. 8.

7. ἔκων] L. ἀκουν. Male Coisl. ἐκ ἐν. TAYLOR.

κράτει δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. προσήκειν [8] γὰρ αὐτῷ ἀποδεῖξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκεῖνον, καὶ ἀδὲν ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων, ἀδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ τούτων μηδέτερον ποιήσει, δέδοκται [9] κα- 42.
ταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν. τίς δ' οὐκ οἶδεν Αθηναίων τρία τάλαντα περὶ Ἐργοκλέους [10] μεσεγγυηθέντα 182, 1
τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι, καὶ μὴ κατηγορεῖν [11]; * οἱ, ἐπειδὴ ἑώρων τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην [12], ἡσυχίαν ἦγον, καὶ οὐκ ἐ-
τόλμων

8. προσήκειν potest ab ἡγοῦμαι repeti. malim tamen προσήκει in indicatiuo legi.

9. δέδοκται] F. δεδοχθω. TAYLOR.

δέδοκται καταψηφίζεσθαι,] Forte, δεδόχθαι, sc. ἡγοῦμαι: *opinor statutum esse.* non nemo forte malit δεδόχθω. MARKLAND.

Bene habet δέδοκται. *placet.* certum et ratum est penes me quidem. Idem est, ac si dixisset δέδοκται παρ' ἐμοιγε κριτῇ δεῖν ὑμᾶς αὐτῇ καταψηφίσασθαι.

10. περὶ Ἐργοκλέους] sic dedi. super Ergocle, eius causa et nomine. pro vulgato παρὰ E.

11. καὶ μὴ κατηγορεῖν] scil. δύναιντο. *si possent non accusare.* At cur non potius καὶ μὴ βέλοιντο κατηγορεῖν dixit? *et accusare si nollent.* Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam si tacuissent, et in eum agere cauissent, ipsi sese suspectos reddidissent corruptionis, et periculum sibi contraxissent.

12. βουλομένην] F. βουλομενων. TAYLOR.

3. τόλμων σφᾶς αὐτὰς φανερὰς ποιῆσαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἅτος ἀ νομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, μηνύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπείληφε, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνῳ κύριος γεγένηται, εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας
6. πεπόρισαι, οἳ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ, ὡς ἦν ἔχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ. καίτοι οἴεσθ' ἂν αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλῳ στρατηγοῦντος, καὶ Ἐργο-
9. κλέους αὐτῷ[13] διαφερομένου, ἐθελοντὴν ὑποσῆναι τριήραρχον[14]; πῶς γὰρ ἂν ἧττον ἀπώλετο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο; περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι

τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην,] Reſtitue βουλομένων. phraſis elegans et ſatis vſitata; par iſti Latinorum, NOSTROS *vidiſti* FLENTIS *ocellos.* Plato in Sympoſio: ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα. Aeſchines περὶ Παραπρ. p. 32. τὴν ὑμετέραν ἠδικημένων ὅμως φιλανθρωπίαν λέγων. Notum iſtud 1 Cor. XVI, 21. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Sic Macro dicit, ἐμὸν ἐστι τοῦ Μακρωνος ἔργον Γάϊος, apud Philonem *Legat. ad Caium* p. 687. Lyſias alibi ita loquitur. Mox, recte *Stephanus* μηνύσειν pro μηνύειν. MARKLAND.

13. αὐτῷ] redit, non ad Thraſybulum, ſed ad Philoeratem. Nam Ergocles Thraſybulo erat amiciſſimus.

14. τριήραρχον] ὑποσῆναι τριήραρχον non ſapio. F. τριηραρχίαν, vt in antecedentibus, ἐθελοντὴς ὑπεσῆ ταύτην τὴν λειτουργίαν. TAYLOR.

ρεῖσθαι, ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλεεινοὺς 12.
ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὑτῷ καταθήσει, ἀλλὰ
τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῷ πλεί-
ονι [15] αὐτῷ τούτων [16] περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δει-
νὸν εἴη, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμέ-
νοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν εἰσφέρειν ὀργίζοισθε, καὶ 15.
τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε· τοὺς δὲ
τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωρεῖσθε, ἀλλὰ
τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε, καὶ τούτους χαλε-
πωτέρους ἐχθροὺς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα 18.
ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύ-
σονται κακονοοῦντες· νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως
δυσυχίας μόνας, ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς
πραγμάτων. ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ὃ μόνον
περὶ χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλ- 21.
λὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν
καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα
τοῖς κλέπταις συνειδότες [17], τοῖς αὐτοῖς [18] ἐνέχοιν-
το· ὃ-

15. πλείον' αὐτῷ] reuocaui probam hanc lectionem ex Aldina. vulgatae dant πλεῖον δ' αὐτῷ. quod ipsi Tayloro satis non placebat, haec pauca annotanti. [Laudo istud πλείονα τούτων] Volebat ergo αὐτῷ expungi. non video qua de causa, non dicam graui, sed leuissima adeo. πλείον' cum acuto et apostropho idem est atque πλείονα.

16. τούτων] id est ἢ ταῦτα, ἃ ὑμῖν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἄν.

17. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες etc.] Omnino abiiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quae ex margine videtur irrepsisse;

τοῦτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνειδὼς κλέ-
24. πτοντι, καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι, μὴ τῆς
αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἆθλα λάβοι τὴν
ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν, ἀντὶ τῆς αὐτοῦ
πονηρίας. ἄξιοι [19] δ' ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δι-
καστά

et pro κλέπταις legendum κλέπτουσι. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτουσι συνειδότες, etc. *iniquum enim erit, ſi ii, qui conſcii ſunt furantibus bona priuatorum hominum, iiſdem poenis*, quibus ipſi fures *obnoxii ſint; hic vero* Philocrates, *qui conſcius fuit Ergocli furanti res ciuitatis, eandem cum eo poenam non ſubeat.* Paulo ante, pro πρὸς αὑτοὺς ſcribe πρὸς αὐτούς. Supra, pro χρημάτων ἀποστεροῖσθε, ſenſus videtur poſtulare οὐκ ἀποστεροῖσθε. vide, quae ſequuntur: et Orat. XXVII. ad finem. MARKLAND.

Bene habet ἀπολλύμενα. Idem eſt, ac ſi dixiſſet συνειδότες τοῖς κλέπταις (id eſt ὁμοίως εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοί) εἴ τι ἀπόλλυται, ὅ, τι τε ἀπόλλυται, καὶ ὅσον, καὶ δι' οὗ, καὶ παρ' ᾧ τυγχάνει ὄν.

18. τοῖς αὐτοῖς] ſcil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐνέχονται.

19. ἄξιοι κ. τ. λ.] Deeſſe video ante has voces. TAYLOR.

ἄξιοι δ' ὑμῖν εἰσιν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί. ὅτοι γὰρ etc.] Quinam ſunt *hi*, quos dicit eſſe ἀξίους ὀργῆς? Non Philocrates et Ergocles: plane enim diſtinguuntur in ſequentibus. Lego, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες· ὅτοι γὰρ etc. οἱ λέγοντες ſunt *oratores, rhetores.* ſupra: τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοις λεγουσιν, εἰ δύναντο αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν: *quis vero Athenienſium ignorat tria talenta ab Ergocle oratoribus apud ſequeſtrum fuiſſe depoſita, ſi illum ſeruare poſſent, nec accuſare vel-*

καταί. ἔτοι γὰρ, ὅτε Εργοκλῆς ἐκρίνετο ἐν τῷ δή- 27.
μῳ περιιόντες ἔλεγον, ὡς πενταικόσιοι μὲν αὐτοῖς εἵησαν [20] ἐκ τῦ Πειραιῶς δεδεκασμένοι, ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσεποιῦντο πιστεύειν τοῖς χρήμασιν, ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἁμαρτήματα. ἐκεῖ [21] μὲν ἂν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, (ἐὰν δὲ 30.
εὖ φρονῆτε, καὶ νυνὶ [22] τῦτο φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε) ὅτι ἐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμᾶς, ἂν ἐὰν λαμβάνητε ἀδικῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἄδειαν δώσετε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν διαρπάζεσι καὶ κλέπτεσιν. ἐγὼ 33.
μὲν ἂν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι Εργοκλῆς χρηματιόμενος, ἀλλ' ὁ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησόμενος ἐξέπλευσε, καὶ ὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ ἔτος [23]. ἐὰν ἂν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

ΛΥΣΙΟΥ

lent? Alibi ita loquitur. Demoſthenes contra Theocrinem: καλὸν γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήτε τὰς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐπὶ τοις λεγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. MARKLAND.

Nihil hic deeſt. Philocrates deſignatur, eiusque aduocati et participes furtorum.

20. ὡς πενταικόσιοι μὲν αὐτοῖς οἳ ἦσαν etc.] Lege, αὑτοῖς εἵησαν, *ſibi eſſent.* vltimum *Stephano* debetur. MARKLAND.

Dedi εἵησαν pro vulgari οἳ ἦσαν.

21. ἐκεῖ] in iudicio puta, vel condemnatione Ergoclis.

22. νυνὶ] in iudicio Philocratis.

23. καὶ ὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ ἔτος.] Lyſiam ſcripſiſſe puto, τὰ ἐκείνου χρήματα; vt ſupra, φυ-

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e ſeruo patre natus, ad deſcribendas Solonis leges electus, pro quatuor menſibus, quod erat tempus praeſtitutum, integrum ſexennium in eo opere abſumpſit, vnde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accuſatur quoque mala fide deſcriptarum, quod nouas ſubinde inter deſcribendum (maxime ſub trigintauiris) pro arbitrio intulerit, et, in quo praecipua pars orationis vertitur, quod antiquas frugalitate plenas, de ſacris faciundis reſinxerit, vnde neceſſe erat, vt vel intermitterentur ſacra, vel diſpendio publicarum fortunarum fierent.

Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρας αὐ-

τῶν λέξοντα τὰ αὐτὰ χρήματα: et paulo poſt, ἑτέρως ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα. alibi hanc vocem excidiſſe notaui. MARKLAND.

Nihil hic deeſt. Ad τὰ χρήματα ſubauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ' Ἐργοκλέους ἠρπασμένα.

1. Νικομαχου] Laudat *Harpocratio* orationem *Lyſiae* etiam κατὰ Νικομαχίδου. Ἐπιβολὴ — παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Sed

τῶν εὐεργεσίας, συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. 6. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε, ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνωνται τὴν πόλιν πεποιηκότες, ἀξιῶ καὶ τῶν κατηγόρων ὑμᾶς ἀκροάσασθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. 9. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ πατὴρ ὁ Νικομάχου δημόσιος [2] ἦν, καὶ

Meurſius in *Lyſiae* orationibus enumerandis non idcirco debuit duas procudere, *c. Nicomachum* alteram genuinam, alteram *c. Nicomachidem* dubiae fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipſe Reus infra dicetur Νικομαχίδης, quod tametſi neque laudem neque defendam, eodem tamen iure dici potuit, quo inter infinita pene exempla, ille, qui Archontis officio, Olymp. LXXV. 1. functus eſt, ab *Euſebio*, *Hieronymo*, et *Laert.* in *Anaxagora* vocatur Callias: ab eodem autem *Euſebio*, ab eodem pariter *Laertio* in *Socrate*, a *Dionyſ. Halic. Diodoro*, *Herodoto*, *Marm. Oxon.* et *Magiſtro* in *vita Euripidis* vocatur Calliades. TAYLOR.

Vnus idemque homo eſt Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, ſiue rectum aliquod nomen, ſiue vt patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi auus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos eius, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari.

2. δημόσιος] Plenius apud *Aeſch. c. Timarch.* Εἴ τις Πιττάλακος, ἄνθρωπος δημοσιος οικετης τῆς πόλεως. Sed vt *Lyſias*, ita quoque alii:

Εἴ τ' ἄρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
Ἀχραν προσοισει, δημοσιος ὢν κλαύσεται.

Verba ſunt Lyſiſtratae de Lictore, *Ariſtoph.* 436. Romani quoque

καὶ οἷα νέος ὢν ἔτος ἐπετήδευσε, καὶ ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τὰς Φράτερας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγέ-
12. νετο, τίς ἂν οἶδεν, ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τὰς

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICV.
AVGVRVM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
FILIAE. PIENTISSIMAE.

Gruter. MLXXXVII. 7.

Scio hoc de *publicis Auguribus* intelligere *Begerum*. Sed, si me audias, minus recte. Plura monumenta adducit praestantissimus *Fabrettus*, c. 4. p. 336. vbi leguntur

PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVLCISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICIANVS. PVBLICVS. XV. VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS. LIBERTIS.
LIBERTABVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.

Fabrett. l. c.

De iis autem, qui ciuitatibus publice erant ab officiis, erudite, vt solent, *Mauſſac. ad Harpocr.* v. Δημόσιος. et *Hemſterh. ad Poll.* IX. 1. TAYLOR.

νόμος * τὸς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὐτὸν νομοθέτην κατέσησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἑξαέτη?

τὴν

3. ἐξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.] Ποιεῖν χρονον i. e. *terere*, dixit *Demoſth.* τιμωρίαν noſter, *Thucyd.* pluximi. *Argentariam*, Cic. *Ventum*, Ter. *Hiſtrioniam*, Plaut. *Pretium*, Martial. *Arbitrium*, Hor. Liu. *Iudicatum*, Cic. et LL. XII. Tabb. immo *Imperium*, Plin. ſed non ea ratione, qua hic vſurpatur. *Facere tumulum*, i. e. conſtruere, aliquandoque abſolute in marmoribus. SIBI. FECIT. ET. SVIS. etc. Vnde illuſtrari poteſt facetiſſimum iſtud *Martialis* de faemina, quae VII maritos extulerat, ſcomma IX. 16.

Inſcripſit tumulo ſeptem ſcelerata virorum
Se feciſſe *Chloe. Quid pote ſimplicius?*

Sed ἀρχὴν ποιεῖσθαι, i. e. *Magiſtratu fungi*, nemo dixerit. Lege εξετη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. Εξέτει, ἑξαέτει Αττικῶς. Suid. Δεκέτει χρόνῳ. Plat. *de Legg.* l. 3. Ita *Ariſtoph.* Ran.

Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν Αρχίδημον
Ος επτετης ὢν οὐκ ἔφυσε Φρᾴτορας;

Obiter emendaueris mecum *Demoſth. adu. Boeotum de dote materna*, non longe ab initio, Συνέβη γάρ μοι δεηθέντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαιδεκάτῃ γῆμαι. Lege ὀκτωκαιδεκετη. *Petitus* vir doctiſſimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in *Com. de LL. Atticis* ſibi viſus eſt hunc locum *eleganter* refingere, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ες ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. *Tot annis ſcribatu functus eſt, quot menſibus erat imperatum.* Elegantius fortaſſe, quam verius, et, ſi modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non vtique ea ἀκριβεία, qua par erat, τετταρα ἔτη ἀναγράψαι. Eſto.

15. τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων, τὰς μὲν ἐνέγραφε, τὰς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστημεν, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους· καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο, ἀμφό-

Sed intra id ſpatium non concluſiſſe dicitur quoque: Σὺ δὲ οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι. TAYLOR.

ἓξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.] Opinor, ἑξαετῆ: *pro quatuor vero menſibus, ſexenne imperium fecit.* Atqui infra habetur, *per* QVATVOR *annos reſcripſit* has leges, *cum tamen* TRIGINTA DIEBVS *abſoluere potuit.* Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari poſſe puto: Nicomacho ſcribae concedebantur *quatuor menſes* ad deſcribendas vel reſcribendas Solonis Leges; quas ille, ſi voluiſſet, *vno menſe* potuiſſet abſoluere. ille vero plus quam *quatuor annos* in hoc opere abſumpſit: quibus elapſis, Archontes mulctas ei impoſuerunt, et in ius trahebant, vt cogeretur reddere exemplaria Legum, quae per totum hoc tempus penes ſe habuerat. Ille autem ne ſic quidem parere, et Leges reddere voluit: ſed tergiuerſando, et moras nectendo, paene alios *duos* annos inſumpſit. Ita ſolui poſſe puto has difficultates, niſi aliquid melius ſubminiſtrent MSS: ſub qua exceptione omnia, quae in hunc Auctorem ſcripſi, intellecta vellem. MARKLAND.

Dedi ἑξαέτη pro vulgari ἓξ ἔτη. Sexennem magiſtratum. Nam vtrumque recte dicitur ἑξαέτης et ἑξαετής. Quod v. 27. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, ſed facile cum hoc conciliari poſſe. Ponamus a Nicomacho quadriennium inſumtum fuiſſe legibus exſcribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, vel, vt alibi dicit τῶν πατρίων.

τεροι παρὰ Νικομάχῳ φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπι- 18.
βαλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς, καὶ εἰσα-
γόντων εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδῦναι
τοὺς νόμους· ἀλλὰ πρότερον ἡ πόλις εἰς τὰς μεγί-
στας συμφορὰς κατέστη, πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι
τῆς ἀρχῆς, καὶ τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑπο- 21.
σχεῖν. καὶ γάρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπειδὴ ἐκεί-
νων δίκην οὐ δέδωκεν, οἵαν καὶ νῦν [4] τὴν ἀρχὴν κατ-
εστήσατο; ὅσις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι ἔπειτα διωρισμένον [5], ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐ- 24.
τὸν

4. οἵαν] ὁμοίαν. Schott. Locum ſollicitat, non expedit. F. legendum. Επειδὴ δίκην οὐ δέδωκεν οἵαν ἔδει, καινὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam vt modo ſecuturum eſt, μόνος τῶν εἰρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. TAYL.

οὐ δέδωκεν, οἵαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν etc.] Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν οἵαν ἔδει, καινήν τινα ἀρχὴν κατεστήσατο· *quia non talem, qualem oportuit, iſtorum* facinorum *poenam dedit, nouum quoddam imperium*, vel *magiſtratum, conſtituit. morte* mulctatum oportuit: vos *pecunia* tantum mulctauiſtis. hinc iſta inſolentia. MARKLAND.

Difficultas omnis tollitur ſignum interrogationis ponendo poſt κατεστήσατο. quomodo feci· caetera bene habet hic locus.

5. ἔπειτα διωρισμένον] Ita Editi, male. Deinde, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλα ὅτος αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Schott. Medicina eſt in promptu. Neque quidquam praeter puncta mutandum. Οσις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένων, ἐξ ὧν ἔδει ἀνα-

τὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο, καὶ ὅσα χειρίσας[6] μόνος ἅπας τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. ἀλλ'

οἱ μὲν γράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Praeiuere *Petit. Scal.* Porro autem id quod ſequitur, non recte ſequitur, ὅσα χειρίσας μόνος. Vtinam liceret reponere ὅσων ἐχείρησε, μόνος κ. τ. λ. quod ſententiam flagitare certum eſt. TAYLOR.

ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν. αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο·] Diſtingue: ἔπειτα, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο· *deinde, cum* illi *definitum* et praeſcriptum *eſſet, ex quibus reſcribere* eum *oportuit, ſeipſum omnium arbitrum fecit:* id eſt, ad praeſcriptum agere debuit; ſed ille ad libitum ſuum egit. διωρισμένον abſolute ponitur, pro διωρισμένου, quo nihil vſitatius. ſic ſupra, προσαχθὲν αὐτῷ ἀναγράψαι τὸς νόμους, pro προσαχθέντος. MS. habet: ἐπὶ τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendoſe. MARKLAND.

6. καὶ ὅσα χειρίσας μόνος ἅπας etc.] Conĩcio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος ἅπας τῶν ἀρξάντων οὐκ ἔδωκεν· *et res ciuitatis adminiſtrans, ſolus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit.* Orat. XIX. ἴσε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Aeſchines κατὰ Κτησιφ. τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες. ſupra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας. Phraſis ſaepe occurrit. Contra hos dabatur ἀλογίου δίκη. Pollux VIII, 6. ſegm. 54. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν μὴ ἀποδιδόντων λόγους ὧν διαχειρίσωσιν. Inuidioſe autem dicit τῶν ἀρξάντων: Nicomachus enim ἀρχὴν nouam quandam ſibi fecerat. vnde Orator ex artificio ſaepe iterat hanc vocem. Sequitur: κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι: *Vanderheidius* vertit; *rationes ad aerarium deferunt.* ne-

οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ τετ- 27.
ταράων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι [7], ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν χρόνον, καὶ μήτε εὐθύνας διδόναι, μήτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι, μήτε τῶν νόμων φροντίζειν· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις, τὰ δὲ ἐξαλείφεις· καὶ εἰς τοῦτο ὕ- 30.
βρεως ἥκεις, ὥστε σαυτῷ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομάχου, οἵτινες ἦσαν, καὶ ὅτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενήνεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτόν· 33.
καὶ ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάν-

quaquam. Verti poteſt: *ſingulis menſibus rationes referunt*, ſcil. ad τοὺς *Archontas*, proprie dictos. vnice explicat locus Pollucis VIII, 9. ſegm. 87. de officio *Archontum*: καὶ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος· *et per ſingulas prytaneas inquirere, an vnuſquiſque magiſtratuum recte imperare videatur*. ſic ſegm. 98. γραμματεὺς ὁ κατα πρυτανειαν κληρωθεὶς, eſt, *ſcriba qui qualibet prytaneâ ſorte electus eſt*. Πρυτανεία vero erat ſpatium temporis, quo ſingulae Tribus quóque anno ἐπρυτάνευον, ſeu *praeſidebant*. Lyſiae aeuo *Decem* tantum Tribus erant: adeo vt ſingulae prytaneae menſem tunc excederent, additis vero poſtea duabus aliis Tribubus, Menſes et Prytaneae ἰσάριθμοι et ἰσόχρονοι fiebant. MARKLAND.

Legendum videtur ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας. tot et tanta cum geſſiſſet, quot et quanta nemo alius.

7. ἠξίωσας ἐγγράψαι,] Lege, ἀναγράψαι, vt quater ante, et paſſim infra. MARKLAND.

ἁπάντων γ ὡων [8] τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. Ἴσως δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπειδὰν περὶ αὐτῶ μηδὲν δύνηται

8. *ὑπὲρ ἁπάντων*] Vir doctiſſimus et de hiſce literis praeclare meritus nuper ad *Thucyd.* ita hiulcam orationem compoſuit, *ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ πατρῴων τὴν τιμωρίαν ποιήσεσθε.* Nae ille, vt ſemper, ita et hic quoque me habebit eius laudis adminiſtrum et ſatellitem. Sed ſimplicior multo medicina, *χρὴ — ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστου δίκην ἐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ' ἀθρόων τὴν τιμωρίαν ποιησασθαι.* Plane vt *Homerus*

Νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπετισε. Od. α. 43.

Et *Demoſth.* quoque *adu. Midiam.* *Τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵγε πεισθέντες· τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, ὃς παραβαὶς ὅτος κἀκείνους ἠδίκει, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς ἐστὲ κληρονόμοι. Παντων ἓν ἀθρόων εν τίμημα ποιησασθε.* Atque haec eſt lectio marg. Edit. *Ioan.* et Scaligeri. Qua nulla verior eſſe poteſt. *Γονέων. Coisl.* TAYLOR.

*νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ * ὡων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθε·*] Lego, *ἁπάντων ἀθρόων ποιήσασθαι*, vt *κολάσαι* ante, ſc. *χρὴ*: *pro* OMNIBVS SIMVL *poenam ſumere.* Demoſthenes adu. Midiam: *παντων ἓν ἀθρόων ἓν τίμημα ποιήσασθε, ὅ, τι ἂν δίκαιον ἡγῆσθε.* et contra Androtionem: *ὧν ἀθρόων ἄξιον λαβόντας δίκην τήμερον, παράδειμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις*, etc. rurſus in Ariſtocratem: *χωρὶς ἕκαστον σκοπῶντες, καὶ ἐχ ἅμα παντα ἀθροα ἐξετάζοντες.* Heſychius: *ἀθρόα· ὁμῦ πάντα.* Vide et Phil. Iudaeum p. 448. Ed. Turneb. et Xenophon. *Αναβ.* lib. VII. p. 407. C. MARKLAND.

Poteram *γ' ὡων* exterminare. abſunt enim a Vindobonenſi. reliqui tamen, quia in illis ſupereſſe videntur veſtigia vocum *γ' ἀθρόων* aut *γ' ὁμῦ*. In codice Beſſarionis ſic legitur *γ'ω* cum circumflexo, quem me-

νηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται. τότε δὲ περὶ τῶν ἐμῶν τούτῳ ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς[9], 36. ὁπόταν, ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης, μὴ δύνωμαι ψευδόμενον αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ[10], ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων[11] ἐγενόμην, ἐνθυμεῖσθε τῶν τοιαῦτα λεγόντων[12], ἐκ τῶν

dium acutus diuidit. Ille circumflexus significat terminationem ων. erit ergo in illo codice ἀων, sed per compendium scriptum. Ego vero, vt hoc intellexi, suspicari coepi latere in illa figla exclamationem, vel allocutionem, ὦ ἄνδρες, vel ὦ δικασταί.

9. τότε δὲ] Legendum videtur aut ἐγὼ δὲ π. τ. ἐ. τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, aut τότε δὲ π. τ. ἐ. τούτῳ ἀξιῶ π. ὑ. Etiam Vindob. τούτῳ dat. Et sic nullus dubitaui, pro τότε, quod in vulgatis secundum est, τούτῳ dare.

10. λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ] malim aut λέγειν καὶ ἐν ὑμῖν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, aut, λέγειν ἐν ὑμῖν, ἅπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, scil. ἔλεγεν.

11. τριακοσίων] Reducem fac lectionem *Aldinam* τετρακοσίων: de hac emendatione consulendae sunt Notae ad Orat. περὶ δήμου καταλύσεως. TAYLOR.

12. ἐκ τῶν τετρακοσίων] καὶ ἐκ τῶν. Steph. Ceterum deesse potius arbitror post ἐνθυμεῖσθε. Quid si mecum, ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τωνδε τοιαῦτα λεγόντων κ. τ. λ. TAYLOR.

ἐνθυμεῖσθε τῶν τοιαῦτα λεγόντων, ἐκ τῶν τριακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται.] *Stephanus* inserit καὶ ante ἐκ τῶν τριακοσίων: hoc tantum. mihi pro re certa est, Lysiam neque dedisse ἐνθυμεῖσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε τοὺς λέγοντας, *admittite testimonium eorum, qui dicunt*, quemadmodum sensus postulat; neque ista compositione vsum fuisse, ἐνθυμεῖσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται: quae, nisi fallor, non est ψυχῆς Λυ-

39. τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται. καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας, οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι, ταῦτα λοιδοροῦσιν· ἐγὼ δὲ ὅτῳ πολλοὶ ἐδέησαν τῶν τετρακοσίων
42. γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν τρισχιλίων[13] κατελέγην. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος, ὅτῳ φανερῶς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἠξίωσε τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν· νυνὶ δὲ περὶ τῶν τῆς πό-
184. λεως κρινόμενος, οἰήσεται χρῆναι ἐμοῦ κατηγοροῦντων ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην. * ἔτι δὲ, οἶμαι[14], θαυμαστὸν

νο-

σιακῆς. quibus vocibus vſus ſit Noſter, ſtultum eſt et temerarium affirmare; credo tamen ad hanc fere formam ſcripſiſſe: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἐὰν ἀκούσητε, ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται· *conſiderate, ſi admittatis* omnes *eos, qui talia deferunt, ex quadringentis plus quam mille futuros.* rationem reddit in ſequentibus. De Τετρακοσίων pro *Stephani* Τριακοσίων, ſupra dixi. MARKLAND.

Poſſit quoque ſic ſuppleri lacunula. ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ.

13. τρισχιλίων] Norunt omnes cccc virorum dominatum, vbi taedio eſſe coepit, vt potentia videretur quodammodo δημοτικωτέρα, ante reſtitutam rempublicam in dominatum MMMMM migraſſe. Vid. *Thucyd.* et N. *pro Polyſtrato.* Recte ergo contendere potuit Orator, Ἐγὼ δὲ ὅτῳ πολλοὶ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πεντακισχιλίων κατελέγην. TAYL.

Sine dubio πεντακισχιλίων leg. eſt. Ipſe Lyſias multis locis auctor eſt. V. tamen lib. Variant.

14. οἶμαι] Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum

νομίζειν Νικόμαχον ἑτέροις ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιῶν [15], ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει [16] ἀπο- 3.
δείξω. καί μοι ἀκούσατε. δίκαιον γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι [17], οἵτινες τότε συγκατα-
λύσαν-

certe eſt a mala manu: neque hic ſolum, ſed apud *Aeſch. de legatione mala fide geſta*, καὶ μὴ νομιζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οιεσθαι τι πεπονθέναι. TAYLOR.

v ἔτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν νομίζω etc.] Ego quoque θαυμαστὸν putarem, vnde haec inſulſa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, niſi ſcirem Lectores ſolitos eſſe in Marginibus exemplarium Explicationes ſuas adpingere, quas in Contextum Exſcriptores poſtea receperunt. quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Graeculus aliquis, opinor, per οἶμαι illuſtriorem reddidiſſe ſe putauit. Tale mendum in Aeſchine p. 32. notauit *Stephanus*. Scribo itaque, ἔτι δὲ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. *porro, mirum puto, Nicomachum* etc. Niſi malis εἶναι pro οἶμαι· θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Vtroque modo ſcribit Lyſias. MARKLAND.

V. hoc de loco quae pluribus diſputabo in libello variantium lectionum.

15. ἑτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιῶν,] Forte, ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnaſſenſis Vit. Lyſ. μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν. Xenophon Αναβασ. II. p. 281. μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας. Sed nihil muto. MARKLAND.

16. τῷ πλήθει] ſubaudi τῷ ὑμετέρῳ. vtrumque enim perinde vſurpatur, cum addito ὑμέτερον et ſine eo.

17. ἀποδέχεσθαι] cautum enim erat amneſtiae lege, ne quid eorum, quae ſub oligarchia delicta aut commiſſa fuiſſent, in iudicium vocaretur.

λύσαντες τὸν δῆμον, νυνὶ δημοτικοὶ φασὶν εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ [18] ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις ἐπράττετο, Κλεοφῶν τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων συνεστάναι, καὶ οὐ τὰ βέλτιστα βουλεύειν τῇ πόλει [19]. Σάτυρος δὲ Κηφισιεὺς βουλεύων ἔπεισε τὴν βουλὴν δήσαντας αὐτὸν παραδῶναι δικαστηρίῳ. οἱ δὲ βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην [20] νόμον

18. Επειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Per μετάστασις ἐπράττετο, intellige de ſtatu quadringentorum. Haec mutatio facta fuit ſecundum *Diodorum* Callia Archonte, anno 3 Olympiadis 93. In poſterioribus huius loci lineis deeſt negatio, et ſic legendum eſt, φάσκων συνεστάναι καὶ τὰ βέλτιστα μὴ βουλεύειν τῇ πόλει. PALMER. Idem mox pro Κηφισεὺς legit Κηφισιεὺς et pro Νικομαχίδην, Νικομαχον. Non agitur de tyrannide τῶν CDI, ſed XXX. quae inſecuta eſt funeſtam illam naumachiam ad Aegoſpotamos. TAYLOR.

19. φάσκων συνεστάναι, καὶ τὰ βέλτιστα βουλεύειν τῇ πόλει.] Immo contra. καὶ μὴ τὰ βέλτιστα. pars enim erat iurisiurandi, τὰ βέλτιστα βουλεύσειν τῇ πόλει, (vide initium Orat. XXXI.) Senatum vero accuſauit Cleophon, μὴ τὰ βέλτιστα βουλεύειν. Demoſthenes in Ariſtogit. Orat. II. ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Ασύστατα ſunt συνεστάναι *conſpiraſſe*, et, τὰ βέλτιστα βουλεύειν: ſaltem hoc loco. MARKLAND.

Dedi de meo καὶ οὐ τὰ βέλτιστα. particula infitians vulgatis deeſt.

20. πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδεῖξαι,] Conieceram, Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀποδεῖξαι, *perſuadent Nicomacho proferre legem a ſeipſa factam*, vel fictam. Har-

μον ἀποδεῖξαι, ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων ἄτοπος πονηρότατος ἅτω φανερῶς συνεστασίασεν [21], ὥστε τῇ ἡμέρᾳ [22], ᾗ ἡ κρίσις ἐγένετο, ἀ- 12. ποδεῖ-

pocration quidem V. Ἐπιβολὴ, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. sed doctiss. *Hemsterhusius* pro κατὰ Νικομαχίδα restituit Νικομάχα, Not. ad Pollucem VIII, 5. p. 864. quod et hic facias licet, si ista Coniectura minus placeat. Pro συνεστασίασεν paulo post, legi quoque potest συνέστησεν, *conspirauit*, vt supra, Φάσκων συνεστάναι: et ita Aeschines περὶ Παραπρ. συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν: et infra, συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά. Sed cum Noster mox dicat haec facta esse κατὰ στάσιν, nihil forte mutandum. MARKLAND.

Qui Nicomachides hoc loco appellatur, hic idem est cum eo, qui per totam hanc orationem Nicomachus audit. De alternatione vel permutatione harum terminationum in ος et ίδης, in nominibus propriis obtinente, et ipsemet iam supra in ingressu huius orationis admonui, et ante me iam dudum Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 157. et Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34.

21. συνεστασίασε bene habet. subaudi τῇ βουλῇ, aut τοῖς στασιώτοις, τοῖς τὸν δῆμον καταλύσι. Quod Markland commendat συνέστησε, alienum ab hoc loco id est, significans *commendauit*, non autem, fecit cum turbatoribus pacis et constitutionis reipublicae, id quod sententia loci postulat.

22. ἡμέρᾳ] Leges enim antequam ratae et validae fierent, aut possent a populo probari, debebant prius in tabulis exaratae per nouem dies exponi coram Eponymis, quo pensitari a praetereunte quoque possent. Item si quis peteretur actione παρανόμων, debebant, vna cum crimine, leges ipsae quoque, quas laesisse

ποδεῖξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἕτερα μὲν ἄν τις ἔχοι κατηγορῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον, ἐκεῖνον ἐβούλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν
15. ἐκποδὼν γενέσθαι· καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν [23] οἱ τῶν τριάκοντα γενόμενοι, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι Κλεοφῶντος κατηγόρουν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνον ἀποκτείναντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι· καὶ ταῦτα διεπράξαντο διὰ τὸν νόμον [24], ὃν Νικόμαχος ἀπέ-
18. δειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὁπόσοι ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην

reus diceretur, multo ante diem iudicii in tabulis proponi.

23. Κλεοφῶν] Aduerte, lector. ſi bene ſe habet is locus, duo fuere Cleophontes, et diuerſarum partium, alter popularis, alter vnus e xxx tyrannis: ſed in numero xxx tyrannorum, quem nobis dedit *Xenopho*, non inueniuntur hi duo *Satyrus* et *Cleopho*. Subſtituti ergo fuerant eis, qui deceſſerant, vel ex eorum albo deleti fuerant, vt deleuit Critias Theramenem. Ceterum de hoc Cleophontis negotio aliquid muſſitat *Ariſtophanes* in *Ranis*, et de Nicomacho, et eos, vt malos et breui perituros a Plutone arceſſi fingit. PALMER.

Nodum diſſecat vir eruditiſſimus. Lege cum Schotto Σάτυρος καὶ Χρεμων, vt infra modo. Ex fatali illo collegio erat Χρέμων, vti ex *Xenophonte* liquet: Satyrus licet non ipſe trigintauir, eorum tamen nefariorum conſiliorum miniſter impigerrimus, vt ex eodem *Xenophonte* etiam patet: vnus ſc. yndecim virorum. TAYL.

24. διὰ τὸν νόμον] malim διὰ τῦ νόμυ.

την εἶναι· * ὅτι, εἰ καὶ [25] τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθανόντων ἴσως τὶς ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τὰς τοιάδας [26] ὀργίζεσθε τοῖς τριάκοντα, ὅτι ἀ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα, ἀλλὰ κατὰ ϛάσιν αὐτὰς 21.
ἀπέκτειναν. ἐὰν δ' οὖν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, τοσοῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν, ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεθίϛατο, καὶ τούτοις χαριζόμενος, οἳ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν βουλὴν [27] συνδικάζειν ἐποίησεν· ἐν ᾗ Σάτυρος 24.
μὲν καὶ Χρέμων μέγιϛον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιάδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλυντο [28]. καὶ περὶ τούτων ἂ-
δένα ἂν ἐποιησάμην λόγον, εἰ μὴ ἠσθανόμην αὐτὸν, ὡς δημοτικὸν ὄντα, πειράσεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον 27.
σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκ-
μηρίῳ

25. ὅτι εἰ καὶ] particulam εἰ de meo interpoſui, qua vulgatae carent.

26. τὰς τοιάδας] non ſolum propter inſontes per nefas pereuntes, ſuccenſetis tyrannis, ſed etiam propter ſceleratos, quod non ob ſcelera, ſed ob inimicitias priuatas, de medio tollerentur.

27. καὶ ταύτην τὴν βουλὴν] vna cum populo indicare illum quoque ſenatum ſceleſtum, qui ſub xxx tyrannis fuit.

28. ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν] Ne deleas καὶ. Demoſthenes Orat. I. in Steph. καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν κἀγαθῶν ὄντων μηδενὶ μηδ' ἐξίϛα χρῆται. et adu. Timotheum: ἡγοῦνται γὰρ περὶ πλείονος αὑτοῖς καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι etc. MARKLAND.

μηρίῳ χρησόμενον, ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τῶν συγκαταλυσάντων [29] τὸν δῆμον, τοὺς μὲν, ἀποθανόντας [30], τοὺς δὲ, φυγόν-
30. τας τε καὶ ἀμετασχόντας τῆς πολιτείας [31]. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο ὑπόλογον [32] γενέσθαι. τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν, μέρος τι καὶ ἕτος συνεβάλετο· τοῦ δὲ τοῦτον κατελθεῖν, τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον ἐγένετο. ἔτι δὲ καὶ [33] δεινὸν, εἰ ὧν μὲν ἄκων

 ἔπαθε,

29. συγκαλεσάντων] L. συγκαταλυσαντων. TAYL. τῶν συγκαλεσάντων τὸν δῆμον,] Lege, συγκαταλυσάντων. ſupra: οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον, *qui tunc poſtquam democratiam euertiſſent.* infra: οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Aeſchines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII, 68, et Andocides p. 13. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 113. ed. Sylb. vbi pro, περί τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, ſcribendum, περί τε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον: ex ſupra dictis, αἰτίαν ἔχων καταλῦσαι τὸν δῆμον. *Sylburgius* legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (ſeu quis alius) Orat. *de pace cum Lacedaem.* p. 25. τὸν δὲ πόλεμον, δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι· ita legendum: vulgo, τὸν δὲ πέλεμον. δήπου, καταλυσιν γίνεσθαι. MARKL.

Dedi συγκαταλυσάντων, pro vulgari συγκαλεσάντων, vt paulo ante quoque pro ὀργίζεσθαι, dedi ὀργίζεσθε in indicatiuo praeſentis.

30. ἀποθανόντας] ſubaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet.

31. τῆς πολιτείας] ſubaudi τῆς τῶν τριάκοντα.

32. ὑπὸ λόγον] L. υπολογον cum Steph. Scal. et Cod. *Coisl.* Vide orationem *c. Ergoclem.* TAYLOR.

33. ἔτι δὲ καὶ δεινὸν] ſiue ſeruatur ἔτι, ſiue cum ἔσι mutatur, ſemper τοῦτο videtur poſt καὶ addendum eſſe.

ἔπαθε, χάριν αὐτῷ εἴσεσθε· ὧν δ' ἑκὼν ἐξήμαρτε, μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε· πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν, ὡς ἀσεβῶν καταλύων τὰς θυσίας· ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγραφῆς [34], ἠγέμην ἂν ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ ἐμοῦ· νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιῶ τοῦτον πείθε- 33. 36.

σθαι. θαυμάζω δὲ, εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκῃ ἀσεβεῖν, λέγοντα, ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν σηλῶν [35], κατὰ τὰς

συγ-

34. ἀναγραφῆς] sic appellat Lysias non modo exarationem atque collectionem legum dispersarum et male cohaerentium in vnum continuum bene et ordine digestum codicem, sed etiam recensionem vel laterculum sumtuum in sacra faciendorum et vectigalium publicorum, tam sacrorum, quam ciuilium. Id quod constat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus fecisse τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀναγραφήν, modo iussus fuisse ἀναγράφειν τὰ πάτρια.

35. εὔπλων] Labem hanc Atticismi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Istud ευ πλειων *Petiti* ad *LL. Attic.* nec sensum, nec Graecismum adiuuat: neque τῷ παλαιων, vel ευτελων, vt submonuit vir eruditissimus, valde delector. Lectio est σηλων. Nam, siue haec vox Κύρβεσιν addatur interpretamenti vice: (*Apollodorus* enim apud *Harpocr.* in Κύρβεις. Εἶναι δ' αὐτὰς λίθους ὀρθὰς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν στάσεως, στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνασάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κυρβεις ἐκάλων. Coniunge σχ. *Apoll. Rhod.* IV. 280. *Hesych.* et μυρίας ὅσας.) Siue, quod magis placiturum arbitror, complecterentur hae columnae *plebiscita* proprie dicta, quae sc. populus, communi iure et pactionibus intercedentibus, κατὰ

συγγραφὰς[36], ὅτι καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖ. ταῦ-

τὰς συγγραφὰς, *de Deorum cultu atque ſacrorum faciendorum ritu* ſanciri voluit, et quae in tabb. publicas Ἄξονας et Κύρβεις nunquam erant relata, (vti quodammodo ex hoc ipſiſſimo loco patebit,) Conſtiterit, inquam, vtrumuis, hoc certe conſtare arbitror, σήλων eſſe loci huiuſce. In MSS. enim η et π aliquando minimis interuallis diſtant, atque iſtud τ, ſi in latus inclines, idem omnino eſt atque ευ diphthongus. Qui MSS. Codd. verſare ſolent, norunt haec eſſe veriſſima. Ex hac literarum deflexione accidit, vt qui ab *Aeſch. de falſa legat.* vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιὸς, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιὸς. λ eſt enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat *Helladius* apud *Photium.* Οὐ τοίνυ τέυττα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτελα, τῆς ἐπὶ τέλυς συλλαβῆς ἀποκοπείσης τῷ τετέλαθι· διὸ καὶ τὸν παρ' Ομήρῳ σίχον τινὲς ὃ τέττα, ἀλλὰ τέτελα προήνεγκαν, ἀναγνώσκοντες καὶ ἐπισημηνάμενοι, ὡς ἡ ἀπάτη γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ τυ λ' λαβεῖν, τῆς βραχυτέρας γράμμης τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς καμπῆς τοῦ τ' παρασχομένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπικειμένης ἐγκαρσίας. TAYLOR.

ἐκ τῶν κύρβεων καὶ τῶν εὔπλων] Hoc vltimum quid ſit neſcio. latet forte vox Εὐμολπιδῶν: quemadmodum Orat. VI. diſtinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant eae, quae ἐν τοῖς Κύρβεσι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καθ' ὃς Ευμολπίδαι ἐξηγοῦνται. *Eumolpidae* erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταὶ. Meminit Notarum ſuarum in hunc, opinor, Lyſiae locum *Henr. Valeſius* Not. in *Mauſſacum* ad Harpocrat. p. 229. quae vtinam extarent. MARKLAND.

Dedi σηλῶν, pro vulgari εὔπλων. quod nihili eſt. Nihil poteſt inter ſe ſimilius eſſe, quam iſtaec duo σηλων et ευπλων maiuſculis literis exarata.

τα[37] γαὲρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα εἰ ταῦτα[38] 39.
νομίζεις δεινὰ, ἦπου σφόδρα ἐκείνους ἠγῇ ἀδικεῖν, οἳ
τὰ ἐκ τῶν κύρβεων μόνον ἔθυον. καίτοι, ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, περὶ εὐσεβείας ὃ παρὰ Νικομάχῳ δεῖ μαν-
θάνειν, ἀλλ' ἐκ τῶν γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν
πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων θύοντες, μεγίστην καὶ 42.
εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν παρέδο-
σαν[39]. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας
ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' ἄν τις
εὐσεβέστερος γένοιτο ἐμοῦ; ὅστις ἀξιῶ, πρῶτον μὲν 185.1
κατὰ τὰ πάτρια θύειν· ἔπειτα, εἰ μᾶλλον συμ-
φέρει[40] τῇ πόλει· ἔτι δὲ, εἰ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο,
καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν προσιόντων[41] χρη- 3.
μάτων. σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, τούτων τἀναντία πε-
ποίηκας· ἀναγράψας γὰρ πλείω τῶν προσταχθέν-
των, αἴτιος γεγένησαι τὰ προσιόντα χρήματα εἰς
ταῦ-

36. κατὰ τὰς συγγραφὰς] quas redeuntes e Piraeeo cum vrbanis condiderunt.

37. ταῦτα] ſcil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς στήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς εἰς τὰς θυσίας.

38. ταῦτα] ſecundum hoc ταῦτα redit ad ea, quae actor huius cauſae de ſacris neſcio quibus ſuaſerat ex antiquo ritu reſtaurandis.

39. παρέδοσαν] adde aut ἡμῖν, aut ὑμῖν.

40. συμφέρει] expedit enim vtique reipublicae minus in ſacra inſumi, quam ſumtus fieri ſuperuacaneos.

41. προσιόντων] ſic dedi de meo, pro vulgari προσόντων. et ſic in continenti quoque poſt προσιόντα dedi pro προσόντα.

ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι [42], ἐν δὲ ταῖς πατρίοις
6. θυσίαις ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα
τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γε-
γραμμένων [43]· καὶ ὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς ὐχ ἱκανὰ
ἦν, ἃ προσῆλθε τῇ πόλει [44]. εἰ γὰρ ὅτος μὴ πλείω

Hhh 4 ἀνέ-

42. τὰ προσόντα χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι, etc.] Coniicio, εἰς τὰ ἄθυτα pro εἰς ταῦτα. ſic verſu proxime ſequenti, ἱερὰ ἄθυτα· id eſt, *ſacrificia, quae*, vel *qualia*, *fieri non debuerunt*. Aeſchines κατὰ Κτησιφ. p. 72. ὁ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τὸς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; quae verba repetit p. 75. Philo Vit. Moſ. p. 456. Ed. Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἄδικος, ἄθυτοι αἱ θυσίαι, καὶ ἀνίεροι αἱ ἱερουργίαι. et p. 461. θυσίας ἀθύτους ἀνήγαγον, καὶ χορὸς ἀχορεύτους ἵσασαν. vnde Idem p. 577. coniungit ἀθύτων, ἀνιέρων, βεβήλων, ἀκαθάρτων κρεῶν. MARKLAND.

43. αὐτίκα, πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ ὐχ οἷόν τε etc.] Ita diſtinguendum. αὐτίκα eſt *exempli cauſa*. dixi ad Orat. XIX. Deinde, ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων· Atqui, ſi τριῶν ταλάντων, quomodo ἄθυτα, cum *tria talenta* eſſet ſumma, quam *Sacrificiis annuis* Leges Solonis praeſcribebant, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accuſatur *plura* in Leges ſuas inſeruiſſe, et ciuitatem impenſis non neceſſariis oneraſſe. Lego: ἱερὰ ἄθυτα πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti poteſt: *Exempli gratia: anno proxime elapſo ſacrificia infauſta facta fuerunt plura, quam ad tria iſta talenta, quae in Tabulis Ritualibus praeſcribuntur.* MARKLAND.

44. καὶ ὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς ὐχ ἱκανὰ εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ ὅτος etc.] Sic et haec diſtin-

ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις 45, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρί-

guenda. ſed prius emendanda. Lego: ὡς ἐχ ἱκανὰ ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει· *neque obiici poteſt, reditus ciuitatis non ſufficiſſe: niſi enim hic homo* etc. ἃ προσῆλθε ſunt τὰ προσελθόντα, *reditus:* quos voce ſynonyma τὰ προσιόντα appellat Noſter Orat. XXXII. et Demoſthenes Orat. περὶ Συντάξ. et alibi; et Pollux, VIII, 9. p. 936. et Thucydides VII, 28. Demoſthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ Τύχη, καλῶς ποιοῦσα, πολλὰ πεπείκηκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακόσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσειχεται: *in reditu fuerunt.* Xenophon Απομν. lib. III. p. 773. E. εἰς γε μήν, ἔφη, ταργύρια (f. ταργυρεῖα) οἶδ' ὅτι ἐκ ἀφῖξαι, ὡς ἔχειν εἰπεῖν, διότι νῦν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσειχεται αὐτόθεν· *in argentifodinas, ſubiecit* Socrates, *ſcio te non veniſſe, vt poſſis dicere, quamobrem nunc minores inde, quam antehac,* REDITVS FIANT. εἰς τὴν πόλιν ἀφικνούμενα χρήματα, eodem ſenſu Dinarchus adu. Demoſth. p. 100. προσόδους ἐναι αὐτῷ, pro προσέχεσθαι, Thucydides I, 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Graecae Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. vbi magnum Cynthiae ſuae erga ſe affectum deſcribit:

Non, ſi Cambyſae REDEANT, *et flumina Croeſi,*
Dicat, De noſtro ſurge, poëta, toro:

redeant, προσέρχωνται, in reditu ſint: pro toto fluuiorum auriferorum *reditu* Cynthia me a toro ſuo non reiiceret. MARKLAND.

Dedi ἦν ἃ, pro εἶναι vulgari.

45. ταλάντοις] ταλάντων. SCALIGER.

εἰ γὰρ ὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἐξ ταλάντοις εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσε, καὶ τρία τάλαντα ἂν περιεγένετο τῇ πόλει.] Haec ſunt obſcuriſſima, nec ad vllum calculum certum redigi poſſunt. Bene vero accidit, quod vnus locus reſtet integer, ex

quo, etiam ſine MSS. hunc reſtitui poſſe puto. is eſt infra: *ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἤδη τῶ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι· qui duorum annorum ſpatio duodecim talenta plura, quam opus erat, conſumpſit; et in ſingulos annos damno ſex talentorum ciuitatem affecit.* Ex hoc loco, collato cum iſto ſupra adducto, *τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων*, colligi poteſt, *Tria* talenta a Solonis Legibus in annua ciuitatis Sacrificia praefinita fuiſſe: Nicomachum vero, Pietatis et *εὐσεβείας* obtentu, *Sex* praeterea talenta addidiſſe, vt *Nouem* iam pro *Tribus* eſſent. His cognitis, abſque vnius literae mutatione, ita reſtituo: *εἰ γὰρ ἧτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἓξ ἂν περιεγένετο τῇ πόλει· niſi enim hic homo in deſcribendo addidiſſet ſex talenta, ſacrificiis patriis ſuffeciſſent tria talenta* quotannis, *et ſex relicta fuiſſent in vſus ciuitatis.* In phraſi *πλείω ἓξ ταλάντοις*, vltimae voces *ἓξ ταλάντοις*, *menſuram exceſſus* denotant, vt infra, *πλείω δώδεκα ταλάντοις*: et ita in *defectu*, *χιλίαις δραχμαῖς ἔλαττον*, Orat. XXXII. eo nimirum ſenſu, quo dicimus, MVLTO *ditior eſt Hic Illo;* eo ſenſu, quo (vt hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII, 7. et Matthaeus X, 31. *Πολλῷ στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς*: ita enim ſine dubio legendum, non *πολλῶν στρουθίων*: *vos* MVLTO *excellentioris eſtis naturae, quam paſſeres ſunt.* quod alibi ita effert Matthaeus, VI, 26. *οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν*; et XII, 12. *ποσῷ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου*; Lucas quoque XII, 24. *ποσῷ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν*; appoſitiſſime: *πόσῳ* enim, Interrogatiue, idem eſt quod *πολλῷ* Affirmatiue, et abſque Interrogatione. Hanc coniecturam, ſatis obuiam ex ſenſu ſuo et alterius lectionis improbabilitate, (quis enim credat Seruatorem noſtrum relicturum fuiſſe lo-

πατρίους ἂν ἐξήρκεσε [46], καὶ τρία τάλαν- 9.
τα ἂν περιογένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρη-
μένων καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥ-
ΡΕΣ. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι,
ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα
τὰ πάτρια θύεται· ἐπειδὰν δὲ κατὰ τὰς σήλας, 12
ἃς ὅτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται.
καὶ τούτοις [47] ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς
εὐσε-

cum ſuſpicioni iſti, ſcil. *vllum numerum* paſſerum aequi eſſe valoris cum *Homine*, ſeu *Anima Humana?* cui tamen ſuſpicioni et interpretationi fauet vox πολλῶν) a Theophylacto poſtea firmatam deprehendi, in cuius Contextu ita legitur Matt. X, 31. Sed ad Lyſiam redeo. Detraxi primam ſyllabam ex voce ἐξήρκεσε, et in locum ſuum, niſi fallor, poſui. Caetera ſatis euidentia eſſe puto. MARKLAND.

Qui egregie falſus fuit. Bene habet vulgata, niſi quod mala interpunctione laborat. In vulgatis ſic circumfertur ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις εἰς. Ego ſic emendaui diſtinctionem ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις, εἰς. Nicomachus ſex talentis auxerat ſummam ſumtuum in ſacra faciendorum a legibus vetuſtis conſtitutam. *Er hatte um 6 Talente mehr angeſchrieben, als altes Herkommens war.* Conf. p. 185. 16. vbi ait e noua Nicomachi horum ſumptuum conſtitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, inſumta fuiſſe. Ergo quotannis ſena talenta plus inſumta fuere. Et ſtatim addit, Nicomachum ſenis talentis in annos ſingulos rempublicam quaſi mulctaſſe. Videtur vetuſta horum ſumtuum ſumma fuiſſe nouem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta.

46. ἐξήρκεσε] ſcil. τὰ προσιόντα χρήματα.

εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· καὶ εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει [48], ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων

47. καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego, καὶ ἐπὶ τούτοις, *his factis*, vel, *ob haec facta circumcurſitat ſacrilegus iſte, dicens* etc. *Vanderheidius* vertit: *Et haec Sacrilegus ille negligit, dicens* etc. Mirarer vnde, niſi ſuſpicarer eum cepiſſe vocem περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum ſubeſt ſignificatio, quae eo aliquatenus tendit. MARKLAND.

Non diſplicet Marklandi coniectura, poſſit tamen quoque legi καίτοι ἔτος ὁ ἱερόσυλος. id quod videtur ad veſtigia literarum propius accedere.

48. ἀρέσκει] *Si quae deſcripſi*, inquit, *vobis non placeant, delenda eſſe concedo.* Recte ſane hucuſque et vt frugi hominem decet! Sed quid tum poſtea? Καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. Non, mehercule, crediderim per quicquid eſt vſpiam elegantiarum. Optimum fuiſſet argumentum *poenitentiae, innocentiae*, quod locus poſtulat, leuiſſimum quod audiui. Εὐτέλειαν antiquorum Graecorum in ſacris faciendis exſtitere multi, qui laudarunt. Vid. *Plutarch.* in *Solone*, *Dionyſ. Halic.* l. 2. *Antiqq.* p. 91. *Edit. Hudſ. Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic.* Eam igitur εὐτέλειαν *cultor Deorum* hic magnificus et ſuperbus damnare aggreditur, atque adeo iniquum cenſet ſibi in fraudem cedere Solonis in ſacris faciendis parſimoniam, vt potius laudandus ſit, quod *pie*, quam vituperandus, quod *noue* decreuerit, vel decerni curauerit. *Si priorum temporum* εὐτέλειαν *religionibus veſtris* non ſufficiat, *nae ego fas eſſe puto, vt illorum potius acta, quam mea, reſcinderentur.* Εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. TAYLOR.

τούτων οἴεται πείθειν, ὡς ὐδὲν ἀδικεῖ· ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἔτοιν πλείω ἤδη τῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι· καὶ ταῦτα, ὁρῶν αὐτὴν ἀπορῦσαν χρημάτων· καὶ Λακεδαιμονίους μὲν ἀπειλῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα [49]· Βοιωτοὺς δὲ σῦλα [50] ποιουμένους, ὅτι ὐ δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδῦναι· τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα [51]. εἰδὼς δὲ, ὅτι 15. 18.

49. τὰ χρήματα] scil. τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα.

50. σκῦλα] MS. noster *Coisl.* συλα habet, vti *Valesius ad Harpocr.* dudum auctor erat legendi. TAYLOR.

Βοιωτοὺς δὲ σκῦλα ποιουμένους,] *Valesius* ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthenis Orat. ad *Lacriti* παραγρ. συλήσεσθαι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Αθηναίων. Vocabula σύλαι et σῦλα, interdum denotant *Ius* rem aliquam *auferendi:* interdum, *Rem* ipsam, *quae* isto Iure *aufertur*, vel *auferri potest.* vnde Hesychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *pignus.* MARKLAND.

Dedi σῦλα pro vulgari σκῦλα.

51. τοὺς δὲ νεωσοίκους κ. τ. λ.] Repone, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα. Posterius confirmatur a *Coisl.* TAYLOR.

τοὺς δὲ νεωσοίκους τὰ τείχη περικαταῤῥέοντας· εἰδὼς δὲ etc.] Sic distinguendum. et forte legendum, καὶ τὰ τείχη· *naualia vero et moenia vndique delabentia.* Deinde, εἰδώς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύσασα, ὅταν μὲν ἔχῃ etc. Praecessit enim ὁρῶν, cui respondet et connectitur εἰδώς τε. MARKLAND.

ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύσασα, ὅταν μὲν ἔχῃ ἱκανὰ χρή-
21. ματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει· ὅταν δὲ εἰς
ἀπορίαν καταστῇ, ἀναγκάζεται εἰσαγγελίας δέχε-
σθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν ῥητό-
ρων τοῖς πονηρότατα [52] λέγουσι πείθεσθαι. χρὴ
τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τοῖς βουλεύσιν ἐκά-
24. στοτε ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας
καθιστᾶσι [53] τὴν πόλιν. προσέχουσι [54] τὸν νοῦν οἱ βου-
λόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγω-
νιεῖται.

Addidi καὶ, et praetuli καταῤῥέοντα in neutro vulgatae, quae maſculinum dat.

52. πονηρότατα] malim articulum τὰ praeponi.

53. καθιστᾶσι] ſic dedi de meo, pro vulgari καθ-
ιστῶσι.

54. προσέχουσι] οις προσέχουσι. Steph. nullo ſenſu. F. οἱ προσέχουσι τὸν νοῦν, βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται. TAYLOR.

εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστῶσι τὴν πόλιν, προσέχουσι τὸν νοῦν etc.] *Stephanus*, οἷς προσέχουσι τὸν νοῦν etc. feſtinanter, et praeter morem ſuum: quod patebit, ſi locum attentius ſpectes. Lege et diſtingue: καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχουσι γαρ τὸν νοῦν etc. Rationem reddit praecedentis ſententiae: *ii* ENIM, *qui opes publicas furari meditantur, attente ſpeculantur, quinam futurus ſit euentus huius cauſae Nicomachi.* οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, iidem ſunt qui οἱ εἰς ἀπορίας καθιστῶντες τὴν πόλιν verſu praecedenti: quod *Stephanus* non ſatis animaduertebat. De τιμήσητε pro τιμωρήσητε, quod ſequitur, dixi ad Orat. XXVII. MARKL.

Videri poſſit, hic loci, neque deeſſe quicquam, neque mutandum eſſe. modo poſt πόλιν ponatur punctum. quod feci. Eſt aſyndeton.

νιεῖται· οἷς ὑμεῖς, ἐὰν μὴ τοῦτον τιμωρήσησθε, πολλὴν ἄδειαν ποιήσετε· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν 27.
ἐσχάτων * αὐτῷ [55] τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε, καὶ παρὰ τοῦτο δίκην εἰληφότες ἔσεσθε· ἐπίσασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν 30.
κολάζητε, ἀλλ' ὅταν παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς γὰρ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς ἐλάττω τὴν πόλιν ἀγαθὰ πεποίηκεν, ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὃς καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν [56] ἀναγραφεὺς γενόμενος, 33.
εἰς

55. αὐτῷ] sic dedi de meo, pro vulgari αὐτὸν, item τιμήσητε pro τιμωρήσητε.

56. τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν] Coniungi alibi solent. Sat scio. *Plutarch.* in *Theseo* Εὐπατρίδας — νόμων διδασκάλους εἶναι, καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς. Sc. διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὁσίων vel ἱερῶν. Quod si altera vox apud *Plutarch.* alteram exponat, si distinctio sit non inter ὅσια et ἱερὰ, sed inter νόμους et ὅσια, vel, quod perinde est, νόμους et ἱερὰ, quo pacto hic dicetur εἰς ἀμφοτέρα ἡμάρτηκεν? Certe alia esse τὰ ὁσια, alia τὰ ἱερα non legi, saltem non ea vsum ἀκριβείᾳ Solonem in legg. describendis, vt aliae essent Tabulae τῶν ὁσίων, aliae τῶν ἱερῶν: Horum constitutiones complexus est Axon 16. Anne ergo in alio continebantur περὶ τῶν ὁσίων sancita? Cum ergo vtrisque tam ciuilibus, quam sacris constitutionibus describendis satagebat Nicomachus, et vtrinque fidem fefellit, vt modo, ἔτοι τ' ἐπὶ τῇ τῶν νομων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερων δῶρα λαμβάνοντες, fortasse h. p. restituere opor-

εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν; ἀναμνήσθητε δὲ, ὅτι πολλοὺς ἤδη τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτον μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι, ὅτοι δ' ἐπὶ τῇ τῶν
36. νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες, εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιοῦσι. διὰ τί δ' ἄν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; πότερον, ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ πολλαῖς μά-
39. χαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου [57]; ἀλλ' ὅτε ὑμεῖς ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, ὅτος αὐτῷ μέ-νων τοὺς Σόλωνος νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ', ὅτι χρήμασι δεδαπάνηκε [58], καὶ πολλὰς εἰσφορὰς εἰσενήνο-χεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν,
42. ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφήρηται. ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ τοῦτο συγγνώ-μης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἀλλὰ τούτῳ γε προσήκει διὰ μὲν

tet, ὃς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν. Vt *Suid.* in v. γραμματεύς. Κληρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημοσια. Quali medela vbi *Aeschinem* leuauerim quoque, finem fecero. Προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβεων καὶ δημοσίων. c. Timarch. non longe ab initio. Male in editis. ὁσίων. TAYLOR.

57. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου;] Vel περιγεγενημένου, *victurem.* sed nihil muto. Paulo ante, pro ὅτοί τ' ἐπὶ, recte *Stephanus* ὅτοι δ' ἐπὶ. MARKLAND.

58. ἀλλ' ὅτι χρήμασι δεδαπάνηκε, etc.] Lego χρήματα. MARKLAND.

μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους, πεπράσθαι. ἀλλ' ὡς, ἐὰν νῦν αὐτῷ φείσησθε, αὖθις ἀποδώσει τὰς χάριτας; ὃς ὑδ' ὧν πρότερον μετέλαβε 186.1
παρ' ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δούλου πολίτης γεγένηται· ἀντὶ δὲ πτωχοῦ, πλούσιος· ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως, νομοθέτης. ἃ καὶ ὑμῶν 3.
ἔχοι ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ἡροῦντο, Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα, ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους, οἵοίπερ ἂν ὦσιν οἱ τιθέντες· ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος, καὶ Νικόμαχον, καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑ- 6.
πογραμματέας[59]· καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε[60]. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὑπογραμματεύ-

σαι

59. καὶ τὸν Νικόμαχον, καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας.] Ita interpungendum; non, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας. Nota loquendi formula ἄνθρωπος ὑπογραμματεύς, vt ἄνθρωπος βασιλεύς, *rex*, Matt. XXII, 2. ita ἄνδρες ἀδελφοί, *fratres*, Actor. XXII, 23. et VII, 26. ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, *vos estis fratres:* sic enim distinguendum puto; non, Ανδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς. Porro: pro τὸν Νικόμαχον, scribo τοῦτον Νικόμαχον, *hunc hominem Nicomachum*, cum contemptu: vt passim supra. et ita sumendum istud Lucae XVIII, 11. Ο Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, — ἢ καὶ ὡς οὗτος, ὁ τελώνης· *Deus, gratias tibi ago, quod non sum sicut caeteri — vel etiam vt* HIC HOMO, *publicanus iste: δεικτικῶς.* MARKLAND.

Articulum τὸν, qui in vulgatis ante nomen Nicomachi legitur, sustuli auctoribus Coisl. et Vind.

σαι μὲν ἐκ ἔξεσι δὶς τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ,
9. περὶ δὲ τῶν μεγίστων τὰς αὐτὰς ἐᾶτε πολὺν χρόνον
κυρίας εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον εἵλε-
σθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πατέρα τῆς
πόλεως ἐ προσήκει[61]. καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ[62] τῦ δήμυ
κρίνεσθαι, ἕτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται.
12. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων,
καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε[63].
μηδὲ

60. ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτοις πι-
στεύετε.] Scribo, ἡγεῖσθε ἂν διαφθείρεσθαι, αὐτὰς δὲ etc. *et magiſtratus quidem* veſtros *a talibus hominib..s contaminatos putauiſſetis; voſmet tamen ipſos his iisdem committitis.* Eadem alibi ſententia vtitur. Mox diſtingue, τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ δὲ τῶν μεγίστων etc. M.

Praetuli αὐτὰς vulgari αὐτοῖς.

61. ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως ἐ προσήκει·] Opinor, κατὰ τὰ πάτρια· *elegiſtis Nicomachum, vt ciuitatis Leges et Inſtituta exſcriberet; cui, ſecundum easdem Leges et Inſtituta, nihil eſt cum ciuitate.* Ita ſupra, κατὰ τὰ πάτρια θύειν. Demoſthenes contra Midiam: στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια obuia eſt locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τῦ δήμυ κρίνεσθαι, etc. Forte, ὑπὸ τῦ δήμυ· *et quem oportuit a populo iudicari,* vel *condemnari.* Magna quidem eſt hoc loco Oratoris noſtri παῤῥησία. MARKLAND.

Pro ἐ προσήκει malim ἔδει προσήκει.

62. ὑπὲρ] malim ὑπὸ, qui debebat ipſe a populo iudicari, ob multa, quae commiſit in maieſtatem populi.

63. καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε·] Optime *Schottus*, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀεὶ etc. *neque patiamini, vt iidem ſemper vobis noceant.* MARKLAND.

μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ἀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὰν δ' ἐξῇ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίζεσθε. καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκαναί μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησομένων [64] βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν 15. βούλομαι. παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων [65] καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων, δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἠγοῦμαι ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλ- λον, ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι· δεινὸν 18. δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τούτου μὲν ἑνὸς ὄντος, καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου, οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ [66] παύσασθαι εἰς ὑ- μᾶς ἐξαμαρτάνοντα· ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ 21. ἠδικημένους ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν [67], ὡς ὀ χρὴ δίκην παρ'

Legendum videtur καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχ. *neque patimini vos vexari ab iis, qui identidem in ciuitate ſunt ſceleratiſſimi.*

64. ἐξαιτησαμένων] Lege ἐξαιτησομένων. TAYLOR.

περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησαμένων etc.] Lege, ἐξαιτησομένων, *de iis vero, qui deprecaturi ſunt.* de re enim *futura* loquitur. MARKLAND.

Dedi futurum pro aoriſto, ex auctoritate doctorum virorum, codicisque Vindobonenſis, et potiſſimum ipſius rei neceſſitate.

65. τῶν φίλων] Nicomachi puta.

66. δεῖσθαι ὡς χρὴ] pro poſtremo vocabulo malim χρηστὸν legi. rogare eum, vt virum bonum et honeſtum, docilem, aequum, et boni publici ſtudioſum.

67. ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν,] *Stephanus* coniicit, ὑπὸ τούτου, πεῖσαι ζητήσουσιν, ὡς ὀ χρὴ etc. quod veriſimum arbitror. Atque hic mirari et miſerari licet ſor-

παρ' αὐτῶ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, ὥσπερ ἂν τύ-
τους ὁρᾶτε προθύμως σώζοντας τὸς φίλους, οὕτω
καὶ ὑμᾶς τὸς ἐχθρὸς τιμωρεῖσθαι· εὖ εἰδότας, ὅ-
24. τι τούτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἐπὰν
παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε· ἐνθυμεῖ-
σθε δὲ, ὅτι ὅτε Νικόμαχος, ὅτε τῶν αἰτησομένων
ὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε τὴν πόλιν, ὅσα ὅ-
τος ἠδίκηκεν. ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμω-
27. ρεῖσθαι, ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς
αὐτὸς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων,
ἡμᾶς μὲν ὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆ-
φον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστή-
ριον, καὶ ἐλπίζουσιν, ὑμᾶς ἐξαπατήσαντες, ἄδειαν
30. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τῶ ποιεῖν ὅ, τι ἂν

 βούλων-

tem huius Autoris, cuius vix vna ſupereſt pagina, in qua huiuſmodi aliquis defectus non inueniatur, interdum vna voce', interdum duabus vel pluribus, aut labe Vetuſtatis amiſſis, aut Exſcriptorum negligentia omiſſis. Et ſaepe quidem vna vel altera vox ex ipſo ductu Rationis et Argumenti ſatis probabiliter reſtitui poteſt: ſed, praeter haec, multa ſunt occultiora, et vulgo non adeo ſuſpecta in Vetuſtis his Scriptoribus, ad quae nulla legentium ſagacitas, nulla induſtria, immo ne ipſa quidem optima MSS. Exemplaria attingere valent. adeo verum eſſe ſuſpiceris iſtud, quod pridem obſeruauerat diſertiſſimus *Muretus* Var. Lect. III, 15. „Optimi quique ſcriptores, et Graeci et Latini, (quamquam Graeci magis; ſed tamen, et Graeci et Latini) ita multis vlceribus ſcatent, vt vix eorum πολλοσημοσιον quoddam ſanum integrumque permanſerit.„ MARKLAND.

βάλωνται. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων αἰξιώμενοι πεισθῆναι [68]· τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν [69], μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας [70]. οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἅπαντα. 33.

ΛΥΣΙΟΥ

68. οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων αἰξιώμενοι πεισθῆναι.] Mendosam puto vocem penultimam. Forte, ὑπὸ τούτων αἰτουμένων, *ab his rogantibus.* supra memini τῶν αἰτησομένων: et modò dixerat, *multis precibus orantes, nos accusatores non voluerunt flectere.* MARKL.

Bene habet αἰξιώμενοι *rogati.* Vindicauit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium. p. 68.

69. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] En tibi exemplum istius, quod modo dixi de mutilata forte huius Auctoris! Praecedentia verba sunt, ημεις μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων πεισθῆναι· NOS *igitur ab his noluimus exorari:* vix fieri potuit, quin sequeretur, *ad hoc ipsum* VOS QVOQVE *hortamur*, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑμας παρακαλοῦμεν· καὶ μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. *neque vt ante iudicium improbos odio habeatis; sed in iudicio* etc. MARKLAND.

70. νομοθεσίαν] F. νομοθεσιαν. Imo omnino. Nam si figuratiue *admonitionem* pro legislatione dici velis, vtique dixisset auctor νουθέτησιν. T. Magister, Νουθέτησις, οὐ νομοθεσία. TAYLOR.

ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας.] Scribo, τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· *sed in iudicio punire hos, qui vestram legislationem* (vel, *vestrum ius ferendi leges*) *abolent.* quia, vt supra dixit, *Nicomachus, pro Solone, legislatorem seipsum constituit.* MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Philo in Ciuium diſſenſione, quo tempore oi xxx *ab Exſulibus debellarentur, neutri parti ſe addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambiuit, cum de iſtiuſmodi hominibus longe aliter ſtatuerat Solo, quin etiam, qui in ſeditionibus alterutrius partis non eſſent, ignominia notarat;* de qua conſtitutione Attica diſputat Gellius II. 12.

Ὠμην μέν, ὦ βουλή, οὐκ ἄν ποτ' εἰς τοῦτο τόλμης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκιμασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἕν τι μόνον, ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστιν· ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον
42. εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὅρκῳ ἀποφαίνειν, εἴ τις τινὰ οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν· ἐγὼ τὴν κατὰ τοῦτου Φίλωνος ποιήσομαι κατηγορίαν· ὃ μέν-

Dedi *νομοθεσίαν* pro vulgari *νοθεσίαν*. Dictio *τὴν νομοθεσίαν ἀφανίζειν* ſignificat turpiſſima cum leuitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemtuque iurium omnium et humanorum et diuinorum, in conſcriptione legum, quae res eſt ſanctiſſima, et religioſiſſime tractanda, verſari.

τοιγε ἰδίαν ἔχθραν ἀδεμίαν μεταποιεύμενος, ἀδὲ 187.1
τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεὶς,
ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῷ πιστεύων,
καὶ τοῖς ὅρκοις, οἷς ὤμοσα, ἐμμένειν ἀξιῶν. γνώσεσθε 3.
μὲν οὖν, ὅτι ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ἐγώ τε τοῦτον[1]
ἐλέγξω οἷός ἐστι, καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι.
ὅμως, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας[2],
ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλ- 6.
λὰ μᾶλλον, ὅ, τι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀπο-
δοκιμασθῆναι[3]. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, διὰ τὴν ἀπειρίαν
πάν.

1. ἔγωγε τοῦτον etc.] Lysiam puto scripsisse, ἐγώ τε τοῦτον — καὶ οὗτος etc. MARKLAND.

Dedi ἐγώ τε pro vulgari ἔγωγε.

2. ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὅμως δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II. ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν, *inferiores esse viris.* Deinde, pro δικαίως recte *Stephanus* δίκαιος. MARKLAND.

3. ὅτι] Melius abunde εἰ τι. εἴτε ἐγὼ ἐλλείποιμι — εἰ τι ἱκανῶς διδάξαιμι. Nam ineunte accusatione, neutrum adhuc constare poterat. *Isocrates de permutatione.* Ἵν' ἦν μὲν ἱκανῶς δόξω λέγειν, ἔνοχος ὢν φαίνομαι (f. φαινωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προειρημένοις· ἢν δὲ ἐνδεέστερον τύχω διαλεχθεὶς, ὧν οὗτος ὑμᾶς προσδοκίαν πεποίηκε, τὰς πράξεις ἡγήσησθέ μου χείρους εἶναι. TAYLOR.

ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι.] Forte, ὅ, τι (vel εἴ τι, vt ante) ἱκανῶς etc. et ἐκ τούτου pro τούτων: vt supra διὰ τοῦτο dixit, non ταῦτα. *sed potius reiici merebitur ex isto, quod ego sufficienter probauero.* O, τι diuisim, vt infra, vbi idem mendum bis. MARKLAND.

πάντων τῶν τότῳ πεπραγμένων· ἱκανῶς δὲ, διὰ τὴν περὶ αὐτὸν κακίαν, εἰρηκὼς ἂν εἴην. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι [4], λόγῳ ἀ-
9. ποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· ὁ γὰρ ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι σκέψα-
12. σθαι. ἐγὼ γὰρ [5] ὐκ ἄλλους τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι βουλεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου [6]. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ

lii 4

Quia ὅ, τι quaſi multitudinem quandam rerum complectitur, ideo poſſit τούτων defendi, quamquam τούτου ſingularis vtique magis conueniret.

4. ἀξιῶ δὲ etc.] Diſtingue: ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι λόγῳ, ἀποφῆναι etc. id eſt, τινὰς ὑμῶν, vel τούτους ὑμῶν, οἵτινες etc. Δυνατώτεροι λόγῳ, quos δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et XXX. Ita Moſes ἦν δυνατὸς ἐν λόγοις. Act. VII, 22. et ita forte intelligendum iſtud cap. XXV, §. οἱ ἔν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν (ſcil. κατηγορεῖν) κατηγορείτωσαν αὐτοῦ, *accuſent illic*, Caeſareae. MARKLAND.

λόγῳ cohaeret cum ἀποφῆναι, non cum δυνατώτεροι. Nam ſi cum hoc cohaerere deberet, non λόγῳ conueniret, ſed λέγειν.

5. ἐγὼ γὰρ] Credibile eſt nonnulla deeſſe ante has voces. TAYLOR.

6. ἐπιθυμοῦντας τούτου] *Cuius?* nihil enim praeceſſit, ad quod ſvox τούτου commode referri poteſt. Coniicio, ἐπιθυμοῦντας τοῦ ἴσου, *aequalitatis cupidos*: id eſt, non ſolùm *ferentes*, ſed *cupientes* etiam aequo iure eſſe cum reliquis ciuibus; et, vt bonorum, ita malorum quoque Reipub. participes eſſe, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πο-

τὰ διαφέροντά ἐστιν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως· διὰ τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὥσ- 15.
περ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι. καὶ γὰρ οἱ φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμῃ δὲ χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, ἢ τοι δῆλοί εἰσιν [7], ὅτι ἄν, παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν· 18.
διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα αὐτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφαίνω Φίλωνα τοῦτον περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν, ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον· καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι, αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν, ἢ 21.
τὴν

λίταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit hic Philo, qui duris temporibus patriam deseruit et aufugit. vide sequentia, quae hunc sensum explicant. Noster Orat. II. ὃ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες. Aelianus V. H. II, 42. Ηρετο μέντοι τοὺς ἥκοντας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας· vt recte emendauit *Perizonius*, pro ἅπαντες. loquitur de Platone, cui Legatos misere Thebani et Arcades, orantes, vt Leges iis scriberet. ἰσονομίαν mox appellat hoc τὸ ἴσον ἔχειν. Max. Tyrius Dissert. IV. ὁ μὲν Φίλος ἐρέγεται του ἴσου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἰδίου. MARKLAND.

7. ἤτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.] Fortasse legendum mecum hoc pacto: ἤτοι δῆλοί εἰσιν ὅ, τι παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, αν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. TAYLOR.

Bene habet hic locus, idem est, ac si dixisset περὶ τούτων δῆλον ἐστὶν. ὅτι —

τὴν πόλιν σώζειν, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. ἔτος γὰρ, ὦ βελὴ, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν (ἧς ἐγὼ καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο [8] μέμνημαι) ἐκκεκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ
24. τῶν τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν, τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγορᾷ [9]· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ὁ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας, οἱ μὲν, εἰς τὸ ἄστυ, οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ
27. καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, τὰ ἐναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε. συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε, εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε, καὶ ἐν Ὠρωπῷ με-

8. τοῦτο] num τοσοῦτο. sic certe requirit praecedens ὅσον. et sic paulo post quoque καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει.

9. ἀγορᾷ] Lepide sane. Exsul, atque infensissimis sicariis rempublicam gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipso lumine istius reipublicae! In maxima sc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ δοῦναι etc. legitur, Ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴωθεν προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον· οἱ δὲ, πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον — καὶ πλεῖστοι μὲν, ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατῳκισμένοι, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλείστον ἀπέχοντας αὐτῆς. Neque vbi conuenitur solum, sed vbi iudicatur maxime. *N. de Aristoph. fortunis.* Ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην ποτέ. Sed taedet immorari. Iubet locus, vt restituamus ἐν ἀγορᾷ. Et restitui, auctore etiam Cod. *Coisliniano.* TAYLOR.

τοίκιον καταταθεὶς, ἐπὶ προσάτου ὤκει, βουληθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον, ἢ μεθ' ἡμῶν πολί- 30.
της εἶναι. ὁ τοίνυν οὗτος, ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλοντο, ἐπειδὴ ἑώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὗτος δὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ κατειργασμέ- 33.
νοις [10] μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός [11] τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμ-

Φερόν-

10. ἐπὶ κατειργασαμένῳ] Norunt Grammatici, quam raro hic Aoriſtus paſſiue exponatur: in verbis profecto, quae actiua forma deſtituuntur, equidem haud ſcio an vnquam. V. σχ. *Thucyd.* VI. 11, 33. *Suid.* et *Phauorin.* in Κατειργάσατο et Κατεργάσασθαι. Hic certe, leuiſſima mutatione, ſi per Codd. licuerit, reponerem κατειργασμενῳ. Ita fere *Pauſan. Attic.* c. 33. Καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι Αθήνας ἔλεῖν λίθον Πάριον, ὡς επ εξειργασμενοις ἦγον εἰς τροπαίου ποίησιν. Herodot. *Vran.* 94. Οὕτω δὴ ἀποσρέψαντα τὴν νῆα αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους επ εξειργασμενοισι ἐλθεῖν εἰς τὸ σρατόπεδον. Επικατεργασαμένῳ *Coisl.* et proxime parili menda ἐλεεῖν. TAYLOR.

Dedi de meo ἐπὶ κατειργασμένοις. quae eſt nota dictio prouerbialis, de illis vſurpata, qui cum ſerio veniant, re ab aliis iam peracta, gloriam tamen eius ad ſe trahere contendant, quaſi ipſi peregiſſent.

11. κατεργασάμενος] Vir ſummus legit κατεργασομενος. TAYLOR.

ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι] Lege, κατεργασόμενός τι *volens redire re iam confecta, potius quam confecturus aliquid reipub. vtile vna cum caeteris ciuibus deſcendere.* Mox, pro τάξαι παρασχεῖν, recte legit *Stephanus* παρέσχε: quod Lycurgus effert, μή-

Φερόντων. ἀδ' ἦλθεν [12] εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀδ' ἔστιν ὅπῃ ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι παρέσχε [13]. καὶ γὰρ ὅστις εὐτυχοῦντας ὁρῶν ὑμᾶς [14] ἐτόλμα προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας [15] ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας ἀ μετέσχον τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς ἄξιοί εἰσι τυχεῖν (ἀδενὶ γὰρ ἀδὲν ἐκούσιον δυσύχημα γίγνεται) ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμῃ ἔπραξαν, ἀδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιοί εἰσιν. ἀ γὰρ διὰ δυσυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις [16], τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων

τε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς· Noſter, ἀδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας, Orat. XIV. MARKLAND.

Ego malim ſic legi ἢ κατελθεῖν συγκατεργασάμενος (in aoriſto) quam in patriam redire, re bene geſta in aliorum eandem rem gerentium ſocietate.

12. ἀδ' ἦλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ ἀδ' ἦλθεν, aut ἀλλ' ἀδ' ἦλθεν verum ne in Piraeeum quidem venit.

13. παρέσχε] ſic dedi pro vulgari παρασχεῖν.

14. ὑμᾶς] Melius ſane ἡμας, propter iſtud βουλόμεθα, quod ſequitur a tergo. TAYLOR.

15. ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας] Scribe, ὡς μὴ ἠβουλόμεθα, vel ἐβουλόμεθα, *aliter quam voluiſſemus.* De *praeteritis* enim ſermo eſt. MARKLAND.

16. καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις,] Ferri poteſt. Forte tamen ſcripſit, ἔθος κοινον πᾶσιν etc. Iſaeus de Haered. Philoct. p. 57. ἔστι γὰρ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινος ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Diſſert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ δὲ ἔστιν ἔτος κοινος ἁπάντων νόμος, τὰ κείμενα ἐῶμεν. Sequitur: τῶν αὐ-

μάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν [17], τοῖς δὲ πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι,

τῶν ἀδικημάτων, μάλιστα ὀργίζεσθαι etc. sic distinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, sc. ὄντων, *positis iisdem iniuriis*, absolute. Post vocem δυναμένοις, in Edit. *Steph.* male deest aduerbium μὴ. MARKLAND.

17. ἀδικεῖν] Vocem hanc, vt importunissimam et ociosam Schottus obelo notauit. Longe aliter et fortasse rectius Cod. noster cum *Aldinis* τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror *Stephanum* ad oram suae editionis non pro more admonuisse. Nam vbi a *Manutio* recedit, id fideliter obseruasse semper videtur, saltem, vbi id admonere erat operae precium. *Schottum*, credo, in fraudem duxit notissima illa distinctio inter τὸς δυναμένους et τὸς πένητας, vel ἀσθενεῖς, quam alibi expressit noster. Η αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τὸς τὰ μεγίστα δυναμένους ἀποδέδοται. et iuxta quoque *Eurip. Supplic.* 433.

Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ, τε ἀσθενὴς
Ο πλούσιος τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos grauius aduertitur, qui re vtuntur lautiori, (hoc enim neque ἠθικῶς, neque ἀληθῶς dici potuit) sed in eos, quorum vitae condicio τὸ peccare fecit minus necessarium, τὸς δυναμένους μὴ ἀδικεῖν, qui idcirco petulanter atque ἐξουσίως ἀδικοῦσι. Atque ita postulat loci contentio. Vir in nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα διανοουμένοις ἀδικεῖν. TAYLOR.

Ego μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgatorum exsulans, ex Aldina reuocaui. duo cum sunt eiusdem criminis rei, alter qui cauere non potuit, alter qui potuit, omnes homines, ritu aequo et iusto, grauius ei

τι, συγγνώμην ἔχειν, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι ἄκοντας αὐτὺς ἁμαρτάνειν. ἔτος τοίνυν ἀδεμιᾶς συγγνώμης ἀξιός ἐστι τυχεῖν. ὅτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν [18], (ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε) ὅτε τῇ ὐσίᾳ

succenſent, qui cauere cum potuiſſet delictum, tamen deliquit, quam ei, qui cauere cum vellet, non potuit.

18. ἢ ταλαιπωρεῖ] Aut animus me vehementer fallit, aut grauiſſimum latet mendum. Locum diſcutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel πένησι, vel ἀδυνάτοις τῷ σώματι veniam potuiſſe concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. ὅτε τῷ σώματι ἀδύνατος — ὅτε τῇ ὐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil relinquitur tertium. Quaenam autem eſt haec diſiunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Vnde nec ſenſum facile quiuis poſſit extundere. Vt dicam autem, quod res eſt. Ταλαιπωρεῖν, vti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis dici ſolet, de labore et ſtrenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita *Critias* apud *Clem. Alexand.* p. 741. in editione reuerendiſſimi. Αρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος. εἰ ὁ Φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐρρωμένως καὶ ταλαιπωροιη τὸ σῶμα. Ariſtoph. *Plut.*

Τὺς ξυγγεώργυς καλεσον· εὑρήσεις δ' ἴσως
Εν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτὺς ταλαιπωρουμενους.

Id. *Lyſiſtrat.* 1221.

Εἰ δὲ πάνυ δεῖ τῦτο δρᾶν,
Υμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρησομεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνδε τὸν πονον ἀσμένως ὑποφέροιμι. Thucyd. ſpeciatim de labore militari. Αθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον — ὐκ εἰωθόσιν ὐδὲ βυλομένοις ταλαιπωρειν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παρῦσι βοηθῦντας χρὴ επιταλαιπωρειν. Id. I. 123. προσθεῖναι τοῖς πονοις, σχ. ad

σίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅσις ἂν, 188.1
ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ
ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν οὐδ'
ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ, τοῦτον ἀπο- 3.
δοκιμάσαντες [19], ὅτ' εἰ [20] τοὺς ἑτέρους, ἀλλ' ἀμφο-
τέρους

loc. Non aliter *Xenoph. Memorab.* 2. Ὁ μὲν ἐκουσίως ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. Vbi ſane rectius legeretur πονων εὐφραίνεται, vt ſententia pariter praecedat. Ceterum vide praeterea *Ariſtoph. Ran.* 24. *Eccl.* 54. *Lucian. de Paraſito*, p. 249. edit. Graeu. *Heſych.* in Πολύτλας et Ταλαίπωρος, *Etym. M.* in Ατλαλαίπωρον. Iam h. l. mecum refinget, nihil dubito, eruditus lector pulchre et emphatice. Οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν· ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· ὅτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N. idem ſignificaturus, τῷ σώματι δ' ἀσθένειαν ἀδύνατος κατέσχη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. TAYLOR.

Dedi ἦν ταλαιπωρεῖν. pro vulgari vitioſa ἢ ταλαιπωρεῖ.

19. τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ὅτ' εἰ τοὺς etc.] Pro ὅτ' εἰ τοὺς *Stephanus* coniicit ὅτε τοὺς: quod tamen ſermonem recte cohaerentem non reddit. Lego: τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ὃς (vel ὅσις) οὐ τοὺς ἑτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους, Φανερός ἐστι προδούς· *ſi reiecteritis hunc, quem conſtat non alteros, ſed vtroſque, prodidiſſe;* nempe τοὺς ἐν τῷ ἄστει, et τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Mox, pone ὑποσιγμὴν tantum poſt καταλαβοῦσιν. MARKLAND.

20. ὅτ' εἰ] Feliciter Steph. ουτε. Sunt quibus placet ος ουτε τοὺς ἑτέρους, et quibus οτιου. TAYLOR.

In ὅτ' εἰ videor mihi οὐχὶ cernere. quo admiſſo leg. erit aut ὧν (ſcil. πολιτῶν) οὐχὶ τοὺς ἑτέρους — aut οὐ-

τέρας φανερός ἐστι προδότης· ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον, (ὃ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτὸς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας) μήτε τοῖς
6. τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν. οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος [21]. εἰ μέντοι [22] τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν,

χὶ γὰρ τὰς ἑτέρας. *non enim alteros*, ſeu vrbanos, ſeu exſules e Piraeeo, *ſed ambos*, *vt conſtat*, *prodidit*.

21. φησὶ] Hoc verbum apud *Ald.* deeſt in lacunula. Si igitur *Steph.* γενόμενος expoſuit per παραγενόμενος, (quod tamen duriter dictum eſt) rectius repoſuiſſet φήσει. Locus ſatis vicioſus. Haec vbi in ſpecimine operis ſuſcepti commentatus eram, ſubmonuere viri celeberrimi ſanari poſſe vel hoc modo, ſc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καθ' αὑτὸν γενόμενος· vel, ἐστι δὲ κατὰ ταῦτα καὶ αἴτιος γενόμενος· vel denique vt vir longe maximus, ὃ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτὸς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — οὐδὲ — τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος. TAYLOR.

φησὶ δὲ καὶ ταῦτα αὐτὸς γενόμενος] Neſcio, quid vltima vox velit, niſi legendum ſit παραγενόμενος· *ſed et ipſe praeſens haec quoque fatetur*. MARKLAND.

Loco huic deſperato quam medicinam adhibeam, haud inuenio. φησὶ non de ſuo largitus eſt Stephanus, ſed in codice reperit, fortaſſis illo, qui hodie aſſeruatur in Regia Pariſina n. 2944. cuius ego collationem in libello variantium ad hanc orationem interdum allego. nam in eo codice ſola haec Lyſiacarum omnium legitur. ille codex itaque h. l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Beſſarionis enotauit Zanettius. Sic autem exarare ſolent librarii graeci vocem φησὶ. Conſtat hic lacunam ſubeſſe.

22. εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto

λιτῶν [23], ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω. ὡς ἂν ἥκει τε ἐν Ὡρωπῷ ἐπὶ προσάτου, καὶ ἐκέκτητο ἱκανὴν οὐσίαν· καὶ ὅτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὅτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὅπλα, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν, ὡς τῷ μὲν σώματι δι' ἀσθέ- 9. 12.

Helleniſmum ſapit. Quid enim monſtri eſt illud μετέσχε τούτῳ pro ὅστος μετέσχε, quid τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνων? Age autem. Ego totum h. l. expediam, ne vna quidem literula ſollicitata. Εἰ μέντοι τι μέρος περίεσι τῶν πολιτῶν, ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων — βουλεύειν ἀξιούτω. TAYL.

ὅτι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε etc.] Obſcura ſunt haec ex defectu Diſtinctionum. Scribe: ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω· *Si qua igitur reſtat ciuium pars, quae eandem cum hoc* Philone *factionem ſecuta ſit, cum illis, ſi quando (quod Dii prohibeant!) ciuitatis regimen ſuſceperint, ſenatorio munere fungatur.* Λαμβάνειν τὴν πόλιν videtur hoc loco ſignificare *curam reipub. ſuſcipere*, rempublicam adminiſtrare, niſi de occupatione *per vim* haec intelligere mauis. Orat. XII. vbi de τοῖς XXX. loquitur: λαβοντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πολιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν. Infra, pone minimam diſtinctionem poſt ὑμῖν ἀποδείξω. MARKLAND.

23. τῶν πολιτῶν] Si quod adhuc aliud ſupereſt ciuium genus, qui neque ſint vrbani, neque rurſus e Piraeeo. Tyranni ergo. nam hos deſignat.

ἀσθένειάν τινα γενομένην [24] ἀδύνατος κατέση βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ· ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ' εἰσενέγκειεν [25] εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ ὁπλίσαι τινὰς τῶν
15. ἑαυτῷ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν, αὐτοὶ δὲ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα δ' ἂν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξαπατῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω. ἐπειδὴ ὕστερον δὲ κ ἐξέσαι μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν
18. αὐτόν. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον [26] Ἀχαρνέα, καὶ τοὺς αἱρεθέντας μετ' αὐτῷ τοὺς δημότας ὁπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων. ΜΑΡΤΥΡΙΑ τῶν περὶ Διότιμον. Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ὠφελήσαι [27] τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ
21. τοιαύτῃ καταστάσει διενοήθη, ἀλλ' ὅπως τι κερδαίνοι ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο· ὁρμώμενος γὰρ ἐξ Ὠρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος,

24. γενομένην] id est συμβᾶσαν αὐτῷ. malim tamen προσγενομένην.

25. εἰσενεγκειεν] sic dedi de meo, pro vulgari εἰσενεγκεῖν. Et hoc, et insequens ὁπλίσαι, non sunt infinitiui, sed tert pers. singul. optatiui aoristi primi.

26. αὐτὸν Διότιμον] videtur τε interponendum esse. Nam alias αὐτὸν erit inutile. Diotimus ille, ni fallor, aut magister demi fuit, aut princeps illius collegii, cui mandata tum fuit cura municipales armis instruendi.

27. ὠφελήσαι] mutaui circumflexum, qui in vulgatis est, cum acuto. est enim hic loci, non infinitiuus, sed optatiuus.

νος, τοτὲ δ' ἑτέροις ἡγούμενος, οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα, εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιιὼν κατὰ τὰς ἀγυιάς, καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς 24.
πρεσβυτάτοις, οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις, ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὖνοι μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν· τούτους ἀφηρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν, ἢ ἐκεί- 27.
νους μηδὲν ἀδικεῖν· οἳ νῦν αὐτὸν [28] δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διόπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτόν γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δίκης ἀφεληθῆναι, 30.
τότε [29] ἀφελόμενον ἃ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κἂν ὁτιοῦν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἡγήσασθε εἶναι· καὶ τοῦτον
ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι δίδοναι παρ' ἑαυτῶν τι προῄρηντο, διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτεί- 33.
ραντες αὐτοὺς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὐ τοίνυν [30] ἔγωγε οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γι-
γνώσκειν

28. αὐτὸν] imo vero αὐτῷ. Non enim, ſi bene memini, ἐπεξελθεῖν τινα, ſed τινι, dicitur, cum datiuo, non accuſatiuo.

29. τότε ἀφελόμενον] videtur τε interponendum eſſe, quae ſyllaba facile potuit in colliſione cum τότε elidi.

30. Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.] Lege Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα, (vel Οὐ τοίνυν ἡγοῦμαι ἤδη) ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γιγνώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. TAYL.

νώσκειν περὶ αὐτῦ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. τοιαῦ-
36. τα γάρ ἐστιν, ὥσ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτη-
το, διὰ μόνα ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδεδικάσθαι.
οἷα μὲν οὖν ζῶσα ἡ μήτηρ αὐτῦ κατηγόρει, παρέ-
σω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκ-
μαιρομένοις ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν γνῶναι, ὁποῖός τις ἦν
39. περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν ἀποθα-
νοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι· Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν προσή-
κουσα [31] πιστεύσασα, ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν

Kkk 2 τρεῖς

οὐ τοίνυν ἔγωγε ἤδη, ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώ-
σκειν περὶ αὐτῦ, ἢ οἰκεῖον γιγνώσκουσι.] Facili negotio haec reſtituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ' οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτῦ, ἢ ἃ οἰκεῖοι οἱ γιγνώσκουσι· *Non video autem, quid magis ad rem pertineat vos de ipſo ſcire, quam quae domeſtici et familiares eius norunt.* quae eſt Verſio *Vanderheidii.* Editio eius recte habet ὅ, τι, diuiſim. οἰκεῖος eſt in MS. Supra, pro αὐτὸν Διότιμον, mallem, αὐτόν τε Διότιμον καὶ τὰς etc. Sed hoc, et omnia huiuſce generis, vtpote ſenſui non omnino neceſſaria, vix admittentur, niſi ab iis, quorum aures numeris et lectioni Lyſianae aſſueſcunt. Huiuſmodi eſt id, quod ſequitur. MARKLAND.

Pro ἤδη vulgari dedi οἶδα (quamquam praeuideo fore, qui ἤδη aiant atticum eſſe pro ἤδειν *noram.* quo de ſchemate ad Demoſthenem ago. verum praeſens tempus, quod in οἶδα ineſt, hic requiritur, non imperfectum, quod in ἤδειν ineſt) et articulum οἱ praepoſui voc. οἰκεῖοι.

31. προσήκουσα] Vel potius προσήκοντι. TAYLOR.

Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν προσήκουσα πιστεύσασα] Ex auribus et ſono legerem, οὐδὲν προσήκοντι. nec vllam aliam rationem poſſum reddere, cum ſenſus vulgatae opti-

τρεῖς μνᾶς ἀργυρίε, παραλιπεῖσα τὸν υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἆρα δῆλον, ὅτι εὖ ἤδει αὐτὸν ἐδὲ διὰ τὸ προσήκειν αὐτῇ [32] τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα; καί- 42.
τοι εἰ μήτηρ, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικεμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων μᾶλλα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελεμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι, διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑ- 189. 1
μᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅσις γὰρ περὶ τὰς ἑαυτοῦ ἀναγκαίας τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περί γε τὰς ἀλλοτρίας ποιήσειεν; ὡς ἔγ καὶ 3.
ταῦτ' ἀληθῆ ἐστιν, ἀκούσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντος [33] τὸ ἀργύριον, καὶ θάψαντος αὐτήν. ΜΑΡ-
ΤΥΣ. Τί ἂν βεληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαιτε; πότερον, ὡς ἐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα πε- 6.
ρὶ τὴν πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσαγ βελτίων; τοιγάρτοι πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πό-

λιν,

me habeat: quam ſi retineas, diſtingue poſt δὲ, et poſt προσήκασα. Mox, pro προσήκειν αὐτῷ, legi quoque poteſt αὐτῇ. prius, *officium* filii; poſterius, *ſanguinis coniunctionem* denotabit. MARKLAND.

Nullam cauſam video, cur vulgata ſollicitetur.

32. αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. TAYLOR.

Poterat ad vulgatam αὐτῷ ſubaudiri ἑαυτήν. malui tamen αὐτῇ dare, vt αὐτὸν ſubaudiatur. Confirmauit ſuſpicionem noſtram Vindob.

33. αὐτοῦ λαβόντος] MS. inſerit articulum, τοῦ λαβόντος: omnino recte. MARKLAND.

Addidi articulum, quo vulgatae carent.

λιν, ὕστερον βυλεύειν ἀξιώτω, φανερόν τι ἀγαθὸν, ὥσπερ τότε κακὸν [34], ποιήσας. σωφρονέστερον γάρ [35] ἐστιν, ὕστερον πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι. δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἡμάρτηκε, μηδέποτε τιμωρηθήσεται· ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν, ἤδη τετιμήσεται. ἀλλ' ἆρα, ἵνα βελτίους ὦσιν οἱ πολῖται, ὁρῶντες ἅπαντας ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέον ἐστίν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως τοῖς πονηροῖς [36] τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων· τῶν αὐτῶν ἡγεμένους εἶναι τούς τε κα-

Kkk 3 κοὺς

34. κακὸν] sic dedi, pro vulgari ἀγαθὸν.

35. σωφρονέστερον γάρ ἐστιν etc.] Lego, σωφρονεστέρων γάρ ἐστι, *est enim prudentiorum*, vel *prudentum*: tametsi sciam alterum defendi posse ex Thucydide VI, 29. Sic infra, τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II. νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι· *rati esse* officium *fortium virorum*. Xenophon, Ελλην. VI. p. 591. καὶ σωφρόνων μὲν δή πού ἐστι, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἴη, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας, bene *Stephanus* κακὸν legit. quae voces saepenumero inter se commutantur. MARKLAND.

36. τοῖς πονηροῖς] τοὺς πονηροὺς. Vir celeberrimus. TAYLOR.

παύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων,] Mallem παύσεσθαι, sive sensu Activo seu Neutraliter accipiendum sit. Ομοίως τοῖς πονηροῖς, *non alia ratione, quam improbi*. nisi malis τοὺς πονηροὺς, sc. ὁμοίως τιμωμένους. MARKLAND.

Post αἰσθάνωνται videtur ἑαυτοὺς deesse, aut alias τιμώμενοι leg. est. pro παύσασθαι dedi in futuro παύσεσθαι.

καὶ τιμᾶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν. ἄξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι, εἰ μέν τις φρέαρ ἢ πρᾶδωκεν, ἢ ναῦν, ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐζημιᾶτο· ὅστις δὲ, προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν, οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται [37]. καίτοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς, ὥσπερ ὅστος, πρᾶδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ἐκκλησιάζεται [38]. ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν, ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαρρήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἴεται ὑμᾶς γνώσεσθαι, ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐ-

15. 18. 21.

37. *οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται*] Non mirarer, si codex aliquis proferret, *οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται, παρασκευάζεται*: vt paulo post, eâdem paronomasiâ: *οὐ περὶ τοῦ βουλευειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλευειν — ἐκκλησιάζετο* sic enim legendum, prout postulat *ἄν*, pro *ἐκκλησιάζεται*. Dion. Halicarnassensis De Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. *μὴ περὶ τιμων αὐτοῖς ἐστιν, ἀλλὰ περὶ τιμωριων, ὁ κίνδυνος*. Sic Noster Orat. XXXII. *ἵνα γραμματα αὐτοῖς ἀντὶ χρηματων ἀποδείξεις*. MARKLAND.

Deesse aliquid post *παρασκευάζεται* prodidit Taylor se suspicari. Mihi *οὐχ ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται* leg. esse videtur.

38. *ἐκκλησιάζεται*] alios *ἐκκλησιάζητε* dare testatus Taylor, omisit auctores nominare. Sententia postulat *ἂν ἀγωνίσαιτο*.

ρὶ αὐτῆ ἐγραφη νόμος. τίς γαὲρ ἂν ποτε ῥήτωρ ἐνεθυμήθη, ἢ νομοθέτης ἤλπισεν, ἁμαρτήσεσθαι τινὰ τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἁμαρτίαν; ὃ γαὲρ ἂν δή πω, εἰ μέν τις λίποι τὴν τάξιν, μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ ὄσης, ἀλλ' ἑτέρως εἰς τοῦτο καθισάσης [39], ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ ὄσης λίποι τὴν πόλιν αὐτὴν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις ὠήθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἁμαρτήσεσθαί τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους μὲν, ὅτι, οὐ κατὰ τὸ προσῆκον [40] ἑαυτοῖς, ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε [41] ἀξίως τῆς πόλεως·

39. μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ ὄσης, ἀλλ' ἑτέρως εἰς τοῦτο καθισάσης,] Id est, *non bello Defensiuo, sed Offensiuo*, secundum vulgarem loquendi formam. Deinde distingue: σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις ὠήθη etc. *certe quidem lata fuisset*, (ἐτέθη ἂν) *si quis suspicatus fuisset* etc. MARKLAND.

εἰς τοῦτο] scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι.

40. οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς] Idem est, ac si dixisset καίτοι οὐ προσῆκον αὐτοῖς. tametsi hae partes eorum haud essent, neque iure vllo tenerentur id facere. Est quidem ea dictio paulo insolentior, et possent illa duo vocabula κατὰ τὸ prorsus abesse, sine damno sententiae, et cum elegantia adeo, verumtamen duxit Lysias ea ponenda, ob insequens παρὰ τὸ προσῆκον.

41. ἐτιμήσατε.] ἠτιμήσατε. Vir doctissimus. TAYL.

Quisquis ille fuit vir doctissimus, et a sententia aberrauit, et graece parum se callere prodidit. Nam ἀτιμεῖν non vsurpatur, sed ἀτιμάζειν. vnde non ἠτι-

λεως· τοῦτον δὲ, ὅτι παρὰ τὸ προσῆκον ἑαυτῷ 30.
προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε [42], εἰ μήγε ἄλλῳ
τινὶ μείζονι, τῇ γε παρέσῃ ἀτιμίᾳ; ἀναμνήσθητε
δὲ, διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας γενομένους περὶ
τὴν πόλιν τιμᾶτε, καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδεί- 33.
χθη γὰρ ἀμφότερα ταῦτα, ἃ τῶν γεγενημένων
μᾶλλόν τι ἕνεκα, ἢ τῶν γενησομένων· ἵν' ἀγαθοὶ προ-
θυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ, μη-
δὲ ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε, 36.
ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ ἔτος ὅρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ
τοὺς πατρῴους θεοὺς προὔδωκεν. ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι
βουλεῦσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ ἐλευθερῶσαι
τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα τηρῆ-
σαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα [43] ποιῆσαι ἠξίωσε;

πῶς

μήσατε, sed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem est atque ἀτιμᾶν. Neque *dedecorare*, *infamare* hic voluit Lysias, sed τιμᾶν, *honorare*. Vulgata h. l. optime habet. Sententia est. *inquilinos, qui reipublicae succurrerunt, quamquam obligati ad id faciendum nullo pacto essent, honorauistis.*

42. κολάζοιτε] bene habet post ἐτιμήσατε. Similis huic constructio, vbi post aoristum optatiuus tempus praesens aut futurum indicans sequitur, paulo post habemus in illis περὶ ὁδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ — ἀποδοκιμήσαιτε.

43. οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε.] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τοῖς ἀπορῥήτοις, *secretis Senatus consiliis*. Clariorem oppositionem putarem, si scripsisset Noster τὰ διειρημένα, *res palam et distincte explicitas*: nempe, Legum iussa, quae omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Saepe vtitur hac voce

39. πῶς δ' εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων, καὶ οὕτω συντιμηθῆναι [44]; σχέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ ὅτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἕνα ὄντα μὴ ἀποδοκιμάσαιτε. ὁρῶ δέ
42. τινας, οἱ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοηθεῖν, καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πεῖσαι· τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
190 1. ἐλευθερίας βουλεύεσθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ προδῶναι μήτε τὴν πατρίδα, μήτε τὴν βουλήν, ἧς
3. νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. μόνος δὴ, ὦ βουλή, δικαίως οὐδ'

Philo Iudaeus. διαρρήδην εἴρηται Lyſias Orat. I. eodem fere ſenſu. Nihil tamen muto. Paulo poſt: τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, *praemium vero ipſa* in medio *iacebat respublica.* Ita Noſter Orat. I. Xenophon Cyrop. II, 17. 19. VII, 8. Lycurgus p. 154. Demoſthenes Philipp. I. Quod notaſſe vix operae pretium fuiſſet, niſi *Vanderheidius* infeliciter vertiſſet, *cum praemia ab ipſa republica proponerentur.* MARKLAND.

Bene habet τὰ προειρημένα imperata in anteceſſum, antequam tempus ratum veniat, quo mandata aut interdicta expediat exerceri ſeu caueri. magiſtratus edicens impoſterum obſeruanda dicitur προειπεῖν.

44. καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; σχέτλιον δ' ἂν εἴη] videtur ſic leg. καὶ ἑτοῖσι γε τιμηθῆναι; σχέτλιόν γ' ἂν εἴη.

ἀτιμάζετε, ἀλλ' αὐτὸς αὑτὸν τότε ἀπεξέρησεν, ὅτε ὑπὲρ ἠξίωσεν, * ἥσπερ [45] νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος. [46] περὶ αὐτῆς 6. καταξῆναι [47] μεθ' ὑμῶν. ἱκανὰ μὲν [48] νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων * αὐτοὺς τὰ συμφέροντα [49]

τῇ

45. ἥσπερ] sic dedi de meo, pro vulgari ὥσπερ. Idem est, ac si dixisset, ὑπὲρ ἠξίωσεν ὑπὲρ ταύτης καταξῆναι διαμαχόμενος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμενος.

46. διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταξῆναι μεθ' ὑμῶν] Lege, διαμαχούμενος, in Futuro: vt κληρωσόμενος paulo ante. et pro καταξῆναι forte leg. καταταχθῆναι. MARKLAND.

47. καταξῆναι] si ἐν τάξει subauditur, *stare in acie*, tum bene habebit διαμαχόμενος *dimicans* in praesenti. Sin autem ad καταξῆναι subauditur εἰς τάξιν atque significat *in aciem descendere*, tum vtique praeferendum fuerit Marklandi διαμαχούμενος *dimicaturus*.

48. μὲν] malim μοι.

49. καὶ ἄνευ τούτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Puto: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τούτων, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἀφ' ἑαυτῶν, vel αὑτῶν. *per vos ipsos:* vel potius, *exemplo sumpto a vobis ipsis:* propter Rationem, quae sequitur. Sic apud Lucam XII, 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id est, *cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipsos fit, quod iustum est iudicatis?* et ita 2 Cor. X, 7. τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, *a seipso*, seipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἐφ'

τῇ πόλει γνώσεσθαι. ὑ γὰρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ, 9. περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλεύειν, τεκμηρίοις χρῆσθαι, ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι γὰρ αὐτῷ τὰ ἐπιτηδεύματα, κοινὰ 50 παραδείγματα, καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια 51.

ἑαυτῶν, vide *Perizonium* ad Aelian. V. H. I, 34. et Demoſthenem contra Olympiodor. ἔδησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ, *ipſe per ſe*, ſua auctoritate: quod tamen Ioannes dicit ἀφ' ἑαυτῷ, XVI. 13. ὑ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτῷ, et XIV, 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτῷ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita diſtinguendum. Ο δὲ πατὴρ, ſcil. λαλεῖ αὐτά. de *Doctrina* et de *Miraculis* diſtincte loquitur; quod et alibi paſſim facit. *ille facit opera quoque.* In Vulgatis haec confunduntur reclamante ſenſu et recta ratione. MARKLAND.

Mutaui αὐτῶν] cum αὐτοὺς arbitratu meo, *vltro, ſponte veſtra.*

50. κοινὰ] Legendum omnino καινὰ, vt monuit vir ſummus. TAYLOR.

Aut cum Tayloro leg. erit καινὰ *noua*, aut mecum ἄκοινα parum *ciuilia*, quibus vti publice neque licet, neque expedit.

51. πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.] Niſi fallor, magis ad rem praeſentem foret δοκιμασίας, quam δημοκρατίας. Mores eius tales ſunt, tam aperti et bene noti, vt in ſcrutinium et *examen* admitti nec debeant, nec neceſſe habeant. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διογείτονος τῦ ἀδελφῦ θυγατέρα γήμας καὶ σχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξιὼν ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καταλιμπάνει τῶν παίδων τὸν ἀδελφὸν, καὶ μαχόμενος ἐν Εφέσῳ τελευτᾷ τὸν βίον. Αθηναίων δέ τις γήμας τὴν Διοδότυ μὲν θυγατέρα, Διογείτονος δὲ θυγατριδῆν, ἐγράψατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παίδων. ᾧ Λυσίας γέγραφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον.

Scholiaſt. Hermogenis, p. 411.

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐκ ἄν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τύτυς εἴατε· νομίζων αἴσχιστον εἶναι πρὸς τὺς οἰκείυς διαφέρεσθαι.

1. Hanc longe venuſtiſſimam et optimam (ſi *Photio* fides) orationum *Liſiae* conſeruarunt ii, quorum opera vſi ſumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla ſolummodo praelibauit. Memorat etiam idem alibi, ſc. p. 381. Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere *Dionyſ. Halic.* ἔστι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγεγραφόμενος κατὰ Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. Διόδοτος εἰς κ. τ. λ. Vid. *Victor. Var. Lect.* XXIV. 5. TAYLOR.

σθαι. εἰδώς τε [1]b., ὅτι ὃ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἥττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται. ἐπειδὴ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηνται [2], καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, ἐπ' ἐμὲ [3] κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφήν, Διογείτονος δὲ ἀδελφιδῆν [4], καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα τοῖς φίλοις [5] ἐπιτρέψαι διαιτᾶν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι. ἐπεὶ δὲ Διογείτων οὐ φανερῶς ἔχων ἐξήλεγκτο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὑτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἠβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας, καὶ μὴ ὕσας διώκειν, καὶ ὑπομεῖναι τὰς ἴσχα-

1 b. *εἰδὼς ὅτι ὃ μόνον* etc.] Ferri poteſt. melius tamen putarem *εἰδώς τε ὅτι* etc. vt connectatur cum *νομίζων*, quod praeceſſit. MARKLAND.

2. *ἀπεστέρηνται*] malim *ἀπεστερημένοι*.

3. *ἐπ' ἐμὲ*] *ἐπ' ἐμὲ δε*. *Hermog.* ſcholiaſtes. F. *ἐπ' ἐμὲ δή*. TAYLOR.

4. *ἀδελφιδῆν*] vxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, ſuſcepta e filia Diogitonis, neptis itaque eiusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Poteſt ergo et haec lectio probari, et altera, quae aliis in libris eſt, *θυγατριδῆν*.

5. *τοὺς φίλους*] Ita editi, ſed et legi *poſſe τοις φίλοις* monuit *Sylburgius*. Ego autem *oportere*. Atque ita legunt *Dionyſii* Codd. *Regii Pariſienſes*, et *Hermogenis σχσης* Graecus, qui etiam habet *ἐπιτρέψαι τὴν διαιταν*. TAYLOR.

Dedi datiuum pro accuſatiuo, qui eſt in vulgatis.

ἐσχάτους κινδύνους μᾶλλον, ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τούτους ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι, ἐὰν μὲν ἀποδείξω ὅτως αἰσχρῶς αὐτὸς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου, ὡς ὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν ὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μή, τούτῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

Ἀδελφοὶ ἦσαν [6], ὦ ἄνδρες δικασταί, Διόδοτος καὶ Διογείτων, ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι· καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ ὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. ἐργασαμένου δὲ Διοδότου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῷ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγεὶς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἀδελφιδῆν ὖσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὑτοῦ δὲ κηδεστὴν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας ὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῷ δίδωσι, καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην [7].

ναυτι-

6. Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. *Enarrat. Hermog.* ad l. 1. *de Ideis*, p. 381. *Victor. Var. Lect.* XXIV. 5. TAYL.

7. παρακαταθήκην· αὐτίκα δὲ ἐπέδειξεν etc.] Lege, ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν etc. sic infra: Φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων ἀποκομίσασθαι. et paulo post: ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρα-

ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς· χιλίας [8] δὲ ὀφειλομένας ἐν Χερ-
ξονήσῳ.

κισχιλίας δραχμὰς: sic et ibi legendum rursus, pro αὐτίκα. Ναυτικὰ τάλαντα et χρήματα ναυτικὰ sunt, quae ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδίδονται. Diog. Laërtius init. Menippi: καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξενεχυριάζειν· quod δανείζειν ναυτικῶς vocat Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I. contra Aphobum, vbi recenset opes a patre suo sibi relictas, inter caetera refert, ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξέ-
νθῳ. Idem in Orat. adu. Lacriti paragraph. δανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ναυτικὰ χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de pecunia in *Foenore nautico* posita. vide Harpocration. V. Ἔκδοσις, et Salmasium de Modo Vsurar. p. 192. MARKLAND.

Dedi ναυτικὰ et hic et infra p. 210. 7. secundum Marklandum pro vulgari αὐτίκα. vide paulo post φάσκων ἐκ τούτων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν νομίζεσθαι.

8. χιλίας] Quid? Anne μνᾶς, quod proxime praecedit? Caue credas. Maxime si cum *Cant.* δισχιλίας restituendum est. Rarissime, credo, cum XVI, vel etiam XXXIII talenta dinumeranda veniunt, (tot enim vel χίλιαι vel δισχίλιαι minae conficiunt) per minas numerant. Tum autem praeterea huiusmodi census vltra priuati hominis, Diagitonis sc. fortunas excresceret: neque porro credibile est hominem frugi et mercatura exercitatissimum domi solummodo habere ad XII talenta: foris mutuo data ad XXXIII. Non ausim pronunciare hic subesse δραχμὰς. Sed subesse solet, et numeralia ita solute et nude posita saepissime pro drachmis intelliguntur. Ita Midias iniuriam, quam Demosthenis intulerat, MMM drachmis redemit. Vide tamen, quo pacto eam rem retulere βιόγραφοι. Ἐνέδωκε τοῖς

ξονήσῳ. ἐπέσκηψε δὲ, ἐάν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδῶναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι 9. τάλαντον δὲ τῇ θυγατρί. κατέλιπε καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ 10, καὶ τριάκοντα στατῆρας κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας, καὶ οἴκοι ἀντίγραφα καταλιπὼν, ᾤχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρασύλλω. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου ἐν ὑπὲρ αὐτῶ δεομένοις· αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτὰς ἂν ἄν μοι δοκῶσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένω περιγενέσθαι. Plutarchus: Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. Auctor Vitarum Rhetorum apud eundem *Plutarchum*. TAYLOR.

9. τάλαντον μὲν ἐπιδῶναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι·] Vel alterum ex Infinitiuis delendum, vel ſedes eorum mutandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim *acceſſionem* denotat, *inſuper dare;* et vltimo loco poni debere videtur, quando δοῦναι in eadem ſententia occurrit. Sequitur: τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, etc. Duas vltimas voces cum *Schotto* omnino tollendas cenſeo. de *Vxore* enim iam ante abſoluerat, et ad *Filiam* tranſierat. eas videtur repetiſſe Librarius ex verſu praecedenti. MARKLAND.

10. τῇ γυναικὶ] Dele cum Schotto. TAYLOR.

τῇ γυναικὶ] has duas voces deleri iubet Taylor, ex auctoritate Schotti, ſed caue ne faxis. Neceſſariae ſunt, omnique modo ſeruandae. Sed ſic leg. et diſtinguendum eſt, vt diſtinxi. τῇ θυγατρὶ. *filiae talentum in dotem conſtitui.* κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ. ſed et praeter illud talentum, quod vxori in dotem conſtituit, ſi iterum nubere alicui vellet, eidem vxori ſuae reliquit viginti minas — in vſus vel ſumtus quotidianos.

ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς [11], καὶ τὰ γράμματα λαμβάνει, ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια. ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων [12], τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν, ἐπιδοὺς πεντακισχιλίας δραχμὰς, χιλίαις ἔλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς [13] ἔδωκεν. ὀγδόῳ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίοιν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριά-

11. Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς] *Diogiton quidem filiam de mariti morte celauit.* Hinc illuſtratur Matthaeus XIII, 44. θησαυρῷ — ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· *quem qui inuenit homo, abſcondit*, Vulgata: obſcure. Vult Euangeliſta, *tacuit*, nihil dixit, πάντας ἔκρυψε τὸ εὕρημα, *omnes celauit de re inuenta:* quemadmodum hoc loco Lyſias. Xenophon Αναβ. I. p. 268. C. καὶ ἃ πέπατο αὖ τις, ἥκιστα Κῦρον ἔκρυπτεν· *et quae quiſque poſſideret, ea Cyrum haudquaquam celarent.* MARKLAND.

12. ὑπολιπόντων] Et ὑπολιπόντων retineri poteſt, et ἐπιλιπόντων ſubſtitui. *Sylburg.* TAYLOR.

Ego equidem ἐπιλειπόντων malim.

13. αὐτῆς] αὐτῇ. *Idem.* TAYLOR.

Ego malim αὐτῇ ἐπέδωκεν. Nam in eiuſmodi re verbum proprium eſt ἐπιδιδόναι, non ſimplex διδόναι.

τριάκοντα ϛατῆρας. ἐγὼ ὧν πολλὰ τῶν ἐμαυτῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, ἐδέν μοι διέφερε· νῦν δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ ὧν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη, πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια. ταῦτ' ἀκούσαντες, ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ᾤχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἦκον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τῦ πάθους διακείμενοι, καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες, καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιϊδεῖν αὐτοὺς ἀποϛερηθέντας τῶν πατρῴων, μηδ' εἰς πτωχείαν καταϛάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἦκιϛα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθῆσαι, καὶ τῆς ἀδελφῆς ἕνεκα καὶ σφῶν αὐτῶν [14]. πολλὰ ἂν εἶη λέγειν, ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἱκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα, ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθιϛαι λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει [15] τῶν συμφορῶν, περὶ τῶν σφετέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς ἡμᾶς [16]. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτων μὲν πρὸς Ηγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τότε θυγατέρα, λόγους δ' ἐποιούμην

14 σφῶν αὐτῶν] posterius vocabulum addidi, quo vulgatae carent.

15. ἀναγκάσει] Si quis malit ἀναγκάζει, per me licet. *Sylburg.* Malit Scalig. TAYLOR.

Ego aut ἀναγκάζει aut ἀναγκάσαι in optatiuo aor. 1. praeferam.

16. πρὸς ἡμᾶς] sic dedi de meo, et ex Helmstad. pro vulgari πρὸς ὑμᾶς, v. paulo post ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν.

μην πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτηδείας, ἠξίουν δὲ τοῦτον [17] εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελε· τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν Φίλων ἠναγκάσθη. ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνή, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων, ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτῃ γνώμῃ χρῆσθαι, ἀδελφὸς μὲν ὢν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμὸς, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ᾐσχύνθη, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε (φησί) δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ' ἐκεῖνος ἐξέπλει [18], πέντε

 τάλαν-

17. τοῦτον] malim καὶ τοῦτον.

18. ἐξέλιπε] Potius ἐξεπλει. TAYLOR.

ὅτ' ἐκεῖνος ἐξέλιπε] Lege, literis tranſpoſitis, ἐξέπλει: quod ſupra dixit ὥχετο στρατευσόμενος. Dion. Halicarnaſſeus in Argumento Orationis: Διόδοτος, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ασίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, διαθήκας ἐποιήσατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες. ſi enim ſcripſiſſet ἐξέλιπε, dixiſſe debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confuſio corrupit, niſi fallor, locum Actor. XVII, 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θαλασσαν. Diu ſuſpicatus fueram Proprium Nomen *Vrbis* alicuius vel *Regionis* latere ſub iſto θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo ſolet tam vage et indeterminate ſcribere, vt ad *mare* eum mitti dicat ſine mentione *cuiuſnam* maris, vel quid ibi *facturus*, et *quo* deinde profecturus. Si Lucas ſcripſiſſet, *dimiſerunt Paulum, vt iret ad* MONTES, nonne aliquis quaereret, ad *quoſnam* montes, et *quid* ibi *agere* deſtinaret? Pro θαλασσαν igitur conieceram Θεσσαλιαν: quam Coniecturam firmatam deprehendi a *Bezae* vetuſtiſſimo Cod. Cantabrigienſi, com. 15. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Αθηνῶν· deinde Codex iſte

τάλαντα παρακαταθήκην [19], καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω, τοὺς παῖδας παρασησαμένη καὶ τούτους καὶ τὰς

addit: παρῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλιαν· ἐκωλύθη γὰρ εἰς αὐτὰς κηρύξαι τὸν λόγον· *praeteriit autem* THESSALIAM: *prohibebatur enim illis praedicare verbum.* vnde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. praecedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in *Thessalia* potissimum prohibitum fuisse praedicare narraret Annotator iste, si nulla ante facta *Thessaliae* mentio? cur non in *Boeotia*, per quam, vel in *Attica*, per partem cuius, aeque necesse habuit transire, antequam Athenas perueniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Beroeenses dimittebant Paulum proposito eundi in *Thessaliam*, vt ibi Christum praedicaret. quando autem Thessaliam aduenit, prohibitus forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI, 6, 7.) quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas pergit, vsque quas eum comitati sunt deductores Beroeenses. Ως denotat *propositum:* vt apud Xenophontem Αναβ. I. init. συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῶν, *consilio interficiendi.* et in Orat. de Agesil. p. 652. ἀθροίζων πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ελληνας. Thucydides V, 3. ἄρας περιέπλει τὸν Αθω, ὡς ἐπὶ τὴν Αμφίπολιν. vide legm. VI. et ita passim Ille, et caeteri fere Graeci Scriptores. Porro: idem error infederat Max. Tyrium Dissert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ἡ θάλαττα ἐπικλύζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται· sed restituit *Stephanus*, ἡ Θετταλία ἐπικλύζεται, ex pari loco Dissert. XXV. MARKLAND.

Dedi ἐξέπλει, pro vulgari ἐξέλιπε.

19. παρ' αὐτῷ καταθήκην] haec tria vocabula in vnum παρακαταθήκην contraxi.

τὸς ὕςερον [20] ἐμαυτῇ γενομένος, ὁμόσαι ὅπῳ ἂν αὐτὸς λέγῃς [21]. καίτοι ἐχ ἕτως ἐγώ εἰμι ἀθλία, ὡδ' ἕτω περὶ πολλῦ ποιῦμαι χρήματα ὥς' ἐπιορκήσασα κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τῦ πατρὸς ὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα [22] κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς· καὶ τύτων τὰ γράμματα ἐπέδειξεν. ἐν γὰρ τῇ διοικίσει [23], ὅτ' ἐκ Κολυττῦ

L l l 3 διω-

20. καὶ τὸς καὶ ὕςερον] F. καὶ τὸς ὕςερον κ. τ. λ. TAYLOR.

καὶ τύτος καὶ τὸς, καὶ ὕςερον etc.] Scribe, καὶ τὸς ὕςερον, omisso vltimo καὶ. Paulo post pro αὐτὸς κα supra monui legendum ναυτικὰ. Mox, ante τὸς παῖδας *Schottus* coniicit deesse συνέβη, aut quid simile. quod verum videtur. MARKLAND.

καὶ tertium deleui ex auctoritate Helmst.

21. ὅπῳ ἂν αὐτὸς λέγῃς] F. ὅπῳ ἂν αὐτὸς θελῃς. TAYLOR.

Bene habet λέγῃς, tantundem valens atque κελεύῃς. aqud quodcunque tandem tribunal vel templum tu mihi aias iurandum esse, h. e. me iubeas iurare.

22. ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς. Sed perinde est, vt alibi in superioribus notaui. Ita et haec quoque concordant, quae modo dicenda sunt, σὺ ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τύτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα ςατῆρας, cum prius dixerat, εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίυ, καὶ τριάκοντα ςατῆρας. TAYLOR.

23. διοικίσει] sic, per jota, dedi de meo, a verbo διοικίζειν, pro vulgari διοικήσει, quod est a διοικεῖν.

διωκίζετο εἰς τὴν Φαίδρα οἰκίαν, τὰς παῖδας [24] ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ, ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην [25]. ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ τόκῳ [26] δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς [27], καὶ ἔπιπλα πολλοῦ ἄξια· φοιτᾷν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χερρονήσου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας (ἔφη)

Apparet e proximo διωκίζετο. Eadem quoque est cl. Matthaei sententia, cuius haec sunt verba. [τῇ διοικήσει.] imo τῇ διοικίσει. nec videri debet hoc ταυτολόγον, vt nec illud Aeschinis p. 152. ed. Lipſ. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις. Mox legitur in cod. Helmſt. τῷ βιβλίῳ. sed melius fortasse τῳ (enclitice) βιβλ. [id est τινι.] Hactenus Matthaei V. C. διωκίζετο ad Diogitonem redit.

24. τὰς παῖδας] συνεβη τὰς παῖδας, aut quid simile. Schott. TAYLOR.

Nihil hic deest, sed est oratio obliqua, qualis est referentium ab aliis dicta, apta ex ἔφη praemisso et hic subaudiendo. aiebat illa mulier, seruos Diogitonis reperisse schedas inter transmigrandum ex alia domo in aliam abiectas vel amissas, illasque ad se attulisse, mulierem puta haec aientem.

25. πρὸς ταύτην] imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτὴν.

26. ἐπὶ τόκῳ] subaudi τῷ εἰωθότι, vel εἰθισμένῳ. opponitur hoc foenus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασι. foenus nauticum multo erat grauius, quam terrestre, seu illud, quod penditur de fundis et immobilibus.

27. ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς] Mirum ni hae sint ipsissimae MM drachmae, (vt legendum esse supra monui) quae ne pro totidem *minis* computentur, dudum interceſſi. TAYLOR.

(ἔφη) εἰπεῖν, ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατῆρας; ἃ παρ' ἐμοὶ καταλειφθέντα [28], ἐκείνου τελευτήσαντος, ἐγώ σοι ἔδωκα, καὶ ἐκβάλλειν τούτους ἠξίωκας θυγατριδᾶς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὑτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, ὑ μετὰ ἀκολάθου, ὑ μετὰ στρωμάτων, ὑ μετὰ ἱματίων, ὑ μετὰ τῶν ἐπίπλων, ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, ὑδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν, ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδεῖξαι προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις, ὅτε τοὺς θεοὺς φοβῇ, ὅτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν [29] αἰσχύνῃ, ὅτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν καὶ

28. ἅπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας etc.] Lego: ἅπερ εἰ μὴ κατελείφθη, εἶτα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας ἂν θυγατριδᾶς ὄντας — ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο; *quae opes ſi non relictae fuiſſent, num ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia eiiceres ex aedibus ſuis — ſine fideicommiſſis, quae pater eorum apud te depoſuerat?* Hunc locum, vt mutilum, aſteriſcis inſigniuit *Vanderheidius*, praeeunte *Schotto*. ſed ſana et integra iam omnia eſſe puto. MARKLAND.

Pro ἅπερ dedi de meo ἃ παρ' ἐμοὶ. reliqua ſupplenui et correxi e codd. mſtis.

29. τὴν συνειδυῖαν] duo haec vocabula, quae vulgatis deſunt, addidi.

δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων, ἕτω διετέθημεν πάντες [30] οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τότῳ πεπραγμένων, καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τὰς παῖδας οἵα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς ὑσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμούμενοι δὲ, ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν, ὅτῳ χρὴ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεῦσαι τινά· ὥστε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων, ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. Πρῶτον μὲν ἂν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

Αξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῷ λογισμῷ προσέχειν τὸν νοῦν· ἵνα τὰς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε, τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις [31] ἄξιον ὀργῆς ἡγήσησθε. εἰς τοσαύτην γὰρ ὑποψίαν [32] Διογείτων πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίσησιν, ὥστε μηδὲ ζῶντας, μηδὲ ἀποθνήσκοντας, μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν [33]· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας * ἔχειν [34], εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν

30. πάντες addidi, quo vulgatae carent.

31. τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις] Opinor, δ' ἐν ἅπασι τοῖς πολίταις, *inter omnes ciues.* MARKLAND.

32. εἰς τοιαύτην γὰρ ὑποψίαν] sic dedi, probante quoque Taylorο γὰρ, vt melius, pro vulgari δὲ.

33. ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν·] Forte πιστεύσειν, vt de re *Futura.* nisi malis πιστεῦσαι δεῖν. MARKLAND.

34. τελευτῶν ὁμολογήσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας —] sic correxi et lectionem et interpunctionem de meo. Vulgatae sic dant. τελευτῶν ὁμολογήσας, ἐλθεῖν εἰς δύο

φὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν, ἕπτὰ τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι· καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε ὅκ ἔχων, ὅπου τρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [35] [ἱμάτια,] καὶ εἰς κουρεῖον ὅκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα ὁδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα· συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου, πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μνῆμα τοῦ πατρὸς ὅκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ, αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι [36]. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, (ὅκ ἄ-

παῖδας — Sententia eſt. tandem aliquando vix et aegre faſſus, ſe habere, (vel penes ſe eſſe.) retulit in acceptis expenſisque pro duobus liberis eorumque vna ſorore —

35. εἰς γναφεῖον ἱμάτια] εἰς γναφείαν ἱματίων. *Sylburg.* εἰς γναφείαν καὶ εἰς ἱμάτια. Scal. in Marg. Cod. *Bodl.* TAYLOR.

εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον ἱμάτια, καὶ εἰς κουρεῖον ὅκ ἦν etc.] *Sylburgius* legit, εἰς γναφείαν ἱματίων. quod ſi admittatur, legi quoque debet κουρᾶν, *tonſuram*, pro κουρεῖον. Forte: καὶ εἰς γνάφειον, ἱμάτιά τε, καὶ εἰς κουρεῖον, ὅκ ἦν etc. Mox, pro τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι, *Schottus* coniicit αὐτὰς. perperam: et recte habet αὐτῶν. ſic infra: τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς ἔσι λελόγισαι. MARKL.

Ego vocabulum ἱμάτια, vt ſuperuacaneum, eſcholio natum, quod vocabulo γναφεῖον eſſet a lectore quopiam ſuperſcriptum, vncis incluſi.

36. αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι] Videtur ſic

τοπον γάρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι) ἐκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφαινεν ἐωνημένον ἀργίον· καὶ τούτων τὰς ὀκτὼ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ὧν [37] ἡμεῖς οὐχ ἥκιστα ὠργίσθημεν. ὅτως, ὦ ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἧττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους. λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ θυσίας, ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο· ὥσπερ διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παίδων καταλειφθείς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε, καὶ πενεστάτους ἀντὶ πλουσίων ἀποφήνειε· καὶ ἵνα, εἰ μέν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνῳ μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ', ἐπεὶ τῶν πατρῴων εἰσὶν [38] ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, * μισθώσασι τὸν οἶκον, ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων [39]· ἢ γῆν περιε-

leg. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι partem dimidiam ſibi imputat, hoc eſt, alteras xxv. minas de ſuo erogaſſe, et fratris memoriae condonaſſe, τὸ δὲ τούτοις λελόγισαι alteras autem xxv. minas illis, nepotibus ſuis e filia et fratre, imputat, et in rationem expenſorum refert.

37. ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ᾧ. SYLBVRG.

38. εἰσὶν] aut ante, aut poſt hoc voc. deeſt ὑπ' αὐτοῦ.

39. ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων] Conieceram ἀπηλλαγμένῳ, vt ad αὐτῷ referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. et ita *Schottus*. quod ſi verum ſit, (et verum

πριαμένοις, ἐκ τῶν προσιόντων τὰς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, ἀδενὸς ἂν ἧττον Αθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ ἀδεπώποτε διανοηθῆναι, ὡς φανερὰν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξων τὰ τούτων· ἡγούμενος δεῖν τὴν αὑτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὦ δικασταί. ὄντος γὰρ συντριηραρχοῦντος Αλέξιδι τῷ Αριστοδίκου [40], Φάσκων δυοῖν δεούσας πεντήκοντα

puto,) legi mox debet πριαμένῳ quoque, non πριαμένοις. MARKLAND.

Etiam Taylor malebat πριαμένῳ. verum non in ἀπηλλαγμένοις, neque in πριαμένοις eſt vitium, (nam illa duo quidem vocabula labe carent) ſed eſt in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθώσασι in datiuo plur. participii aor. 1. μισθώσασιν ἀπηλλαγμένοις idem eſt atque ἀπηλλαγμένοις διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Datiui autem hi apti ſunt e τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem eſt, ac ſi dixiſſet ἐξῆν αὐτῷ τρέφειν τὰς παῖδας ποιοῦντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις. (εἴτε ἀδύνατοί εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύνανται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοὶ) τρέφειν τὰς παῖδας καὶ ὅτως ἀπηλλάχθαι πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθοῦν τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πρίασθαι γῆν. Poterat Diogiton ſuos nepotes alere e reditibus, ſi feciſſet, prout concedunt leges tutoribus, ſiue illi pauperes, ſiue diuites ſunt, vt faciant, nempe, vt pupillos ſuos alant, e reditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, ſiue ſubſtantiam vniuerſam pro mercede annua elocauerint, ſiue fundos coëmerint pro numis in haereditate relictis.

40. τῷ Ἀριστοδίκου] fratri puta, non filio. Id quod e p. 211. 26. patet.

κοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι [41] λελόγισται, ὃς ἡ πόλις οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν. ἕτος δὲ πάππος ὢν, παρὰ τοὺς νόμους, τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν τὸ ἥμισυ πράττεται· καὶ ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μὲν ἀπέσταλκεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν, ὅτι τῶν παίδων ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἕξει, ὅπη [*] δὲ μὴ [42] ἀνήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει, ῥᾳδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν, ὦ δικασταί, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα [43], μάρτυρας ἔχων, ἠρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλέξιδος, (αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελευτηκὼς

41. τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι] aut τοῖς cum τούτοις eſt mutandum, aut potius τοῖς παισὶν ὀ. οὖ. pueris hiſce, tametſi orbi eſſent. item legi poſſet τοῖς παισὶν ἀδελφιδοῖς (vel θυγατριδοῖς) καὶ ὀρφανοῖς οὖσι. tametſi ſui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi eſſent.

42. ὅπη δὲ μὴ ἀνήλωται] ſic dedi partim de meo, partim e codice mſto, in quo μὴ eſt, pro vulgari μὲν. ego vero δὲ de meo addidi, vel potius tranſpoſui modo illud δὲ, quod in vulgatis mox pone ῥᾳδίως legitur, illinc ſublatum, huc referens.

43. τὰ γράμματα] rationem geſtae tutelae.

τηκως) εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι. καὶ ἐλθόντες οἴκαδε, εὕρομεν Διογείτονα τέτταρας [44] καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν· ἔτος δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἀνηλωκέναι, ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ ὅλον [45] τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν αὐτῷ οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείριζεν, ὃς ἃ δι' ἑτέρων ἐπράχθη, καὶ ὃ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τὰς αὑτοῦ θυγατριδᾶς ζημιῶσαι, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ δικασταί. ἐγὼ δ' ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιοῦμαι, πρόσοδον μὲν ὀδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων· καὶ θήσω

44. τετταράκοντα] Lege τέτταρας cum Cantabrig. et Schotto. TAYLOR.

τετταράκοντα καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον] *Schottus* τέτταρα. voluit, opinor, τέτταρας. sic mox: ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τὰς αὑτοῦ θυγατριδᾶς ζημιῶσαι. de eadem ſumma vtrobique agitur. MARKLAND.

Ego τέτταρας dedi pro vulgari τετταράκοντα. lectio emendatior eſt etiam in Helmſtadienſi.

45. ὅσον ὅπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται.] *Sylburgius*, ὅσον ὑπὲρ ὅλων etc. *pro toto illo negotio in vniuerſum.* Verum puto, ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα etc. MARKLAND.

Dedi ὅσονπερ, quod etiam Taylor probabat.

σω ὅσον ἀδεὶς πώποτε ἐν τῇ πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν, καὶ παιδαγωγὸν καὶ θεράπαιναν, χιλίας δραχμὰς ἑκάστῳ ἐνιαυτῷ, μικρῷ ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν αὗται γίνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαὶ, καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων[46] καὶ εἴκοσι μναῖ. ὁ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδεῖξαι ἢ ὑπὸ τῶν λῃσῶν ἀπολωλεκὼς, ἢ τε ζημίαν εἰληφὼς, ἢ τε χρήσας ἀποδεδωκώς.

46. τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Iſta ſeptem talenta modo in initio computi erant VII talenta *cum XL minis*: quae neſcio quo pacto ex hoc loco exciderunt. Ecce enim

	Tal.	*Min.*
	7	40
Subduct. 8000 drachm. —	1	20
Reſiduum erit —	6	20

TAYLOR.

καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ] Deeſſe hic quaedam ad calculum animaduertimus. *Schottus.* Recte. nempe deſunt voces τῶν τετταράκοντα μνῶν poſt εἴκοσι μναῖ· quippe 6000 drachmae efficiunt 60 minas, ſeu Talentum Atticum: 2000 vero drachmae, Viginti minas. Si igitur ex Septem Talentis deducas 6000 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000 drachmas, reſtabunt *Sex Talenta et Viginti minae.* Eodem recidet, ſi legas, καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα, καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omiſſis vocibus τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quae Marginali notae forte debentur. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ[1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

V. Dionyſ. Halic. in Lyſia.

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὦ ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνῆσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τὰς τυράννους ἔπαυσε, καὶ τὰς ὑβριζούσας ἐκώλυσεν, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, Φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ [2], γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίσῳ

1. Praeter *Dionyſ. Halic.* qui nobis conſeruauit luculentum hoc fragmentum, memorant *Theo.* c. 1. et *Diod. Sic.* ad Olymp. xcviii. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγέλων τὸν Διονύσιον, καὶ κατεγίνωσκον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥσε τινὰς τολμῆσαι διαρπάζειν τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρίβων ἐν Ὀλυμπίᾳ προετρέπετο τὰ πλήθη μὴ προσδέχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τὰς ἐξ ἀσεβεσάτης τυραννίδος ἀπεσταλμένας θεωρίας. ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν λογον ἐπιγραφόμενον ἀνέγνω. TAYLOR.

2. πλούτῳ] Lege πλουτου. TAYLOR.

Φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ,] Verius πλούτου, vt σωμάτων ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, caſu ſecundo. Orat. II. ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. MARKL.

Bene habet vulgata, genitiuus, ſi debebit hic obtinere, malim πλούτων.

ςῳ τῆς Ελλάδος· ἵνα τούτων ἁπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι. ἡγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι [3] τοῖς Ελλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ ἥκω ὁ μικρολογησόμενος, ὁ δὲ περὶ τῶν ὀνομάτων [4] μαχούμενος. ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι σοφιςῶν λίαν ἀχρήςων [5] καὶ σφόδρα

3. ἡγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKL.

Etiam Matthaei V. C. γενήσεσθαι adscripserat. Saepissime tamen aoristus vicem futuri gerit.

4. ὀνομάτων] pungit philosophos, quorum pleraeque pugnae super meris vocabulis.

5. χρησῶν] Ad nomin. χρήσης referri voluit *Syl-burg.* TAYLOR.

ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα. ἔργα μὲν εἶναι σοφα των λίαν χρησων etc.] Coniicio: ἔργα μὲν εἶναι σοφισων λίαν ερισικων, (vel ἐρισῶν) καὶ σφόδρα βίου δεομένων· *arbitror enim haec esse sophistarum valde contentiosorum, et victus valde indigentium.* Aristocles apud Eusebium Praep. Euang. XV, 1. σοφισαι, καὶ ερισικοι, καὶ ῥήτορες. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: περυμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφισων, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ερισικων τε καὶ σοφισικων ἐπὶ τὰς πολιτικὰς· ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν, ex Diog. Laërtio Lib. IX. Vit. Protagorae: καὶ πρῶτος — σοφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε· καὶ τὴν διάνοιαν ἄφεις, πρὸς τὄνομα διελέχθη. καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ερισικων ἐγέννησεν. Quin et scripsit Protagoras τέχνην ἐρισικῶν, teste eodem Laërtio. Legi quoque potest ἀχρήσων pro χρησῶν. MARKLAND.

δρα βίϐ δεομένων· ἀνδρὸς δὲ ἀγαθῦ καὶ πολίτϐ πολλῦ ἀξίϐ, περὶ τῶν μεγίστων συμβϐλεύειν· ὁρῶν ὅτως αἰσχρῶς διακειμένην τὴν Ελλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτϐς γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν ἐπάσχομεν, σέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ [6] διὰ σάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλϐς Φιλονεικίαν, πῶς ἂν οὐκ ἄξιον τῶν [7] μὲν παύσασθαι, τὰ δὲ κωλύσαι; εἰδότας, ὅτι Φιλονεικεῖν μέν ἐσιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτισα, τῶν αὐτῶν [8]. ὁρῶμεν γὰρ τὰς κινδύνϐς καὶ μεγάλϐς, καὶ πανταχόθεν περιεσηκότας· ἐπί-

Ego dedi σοφισῶν λίαν ἀχρήσων. Sophiſtarum ineptorum, nulli rei vtilium.

6. ἐπειδὴ δὲ] ſcil. ταῦτα πάσχομεν. quamquam nullus dubito, nonnihil hic deeſſe.

7. τῶν μὲν — τὰ δὲ] malim τῆς μὲν, ſcil. σάσεως, et τὴν δὲ, ſcil. Φιλονεικίαν. Pro κωλύσαι neſcio an κολοῦσαι leg. ſit.

8. Φιλονεικεῖν μέν ἐσιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτισα, τῶν αὐτῶν·] Niſi fallor, ſcripſit Lyſias, τῶν ἀτυχούντων, non τῶν αὐτῶν· et forte, ἐσὶ τῶν εὖ πραττόντων· *rixari et contendere ſolent rebus ſecundis vtentes: qui vero in aduerſis ſunt, quid optimum factu* ſit, *conſulere.* Huc tendit Ratio, et confirmant ſequentia. Mox, δαπανᾶσθαι ſignificatione actiua ſumendum, *pecuniam inſumere;* vt Orat. XXV. πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσαττομένων ἐδαπανώμην. Interpres Brabantus male vertit, *conſumi et deleri.* MARKLAND.

Videtur ſic ferme leg. γνῶναι δὲ τὰ βέλτισα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ κατασάντων. conſilia autem capeſſere ſapientiſſima, eſt hominum de ſe ſollicitorum, aut in diſcrimine verſantium.

ἐπίσασθε δὲ, ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατέντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίας· τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων· ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς [9] κέκτηται, πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι· καὶ περὶ μὲν τῶν παρελθυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδιέναι. καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἳ τοὺς μὲν βαρβάρους ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι. τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες, κοινὴν ἅπασι τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν· θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι τρόπῳ γνώμῃ χρώμενοι, καινομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐκ ἀδίκως, καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον [10] ἐπιστήμην. μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι, καὶ ἀτείχιστοι, καὶ ἀσασίαστοι, καὶ ἀήττητοι, καὶ τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι [11]· ὧν ἕνεκα ἐλπὶς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς

9. πολλὰς αὐτὸς] malim μὲν interponi.

10. τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην] num τὴν τῶν περὶ τὸν πόλ. ἐπιστ.

11. τοποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι.] Lege τροπεις, *moribus*. quod, de Lacedaemoniis dictum, probatione non indiget. Quae vero praecedunt sic distingui debent: ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων, (ἐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην) μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι, etc. quae vltima *Vanderheidius* sic vertit: *soli vero portu carent.* Miror, vnde hanc interpretationem expiscatus est. Vult Lysias: *soli vero ex omnibus Graecis terram habitantes vastationibus hostilibus non obnoxiam*, vel, *quae non vastata fuit*; (vide Hesychium V. ἀπόρθητος) vnde Epami-

αὐτὰς κεκτῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένας τῆς Ελλάδος, περὶ τῶν μελλόντων

nondas apud Aelianum Var. Hiſt. XIII, 42. dicit, *Laconicam* πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδήωτον ὖσαν, *per quingentos annos non vaſtatam;* ſcil. vſque ad tempora ſua, quae feriora erant huius Orationis ſcriptione. Demades: ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὢν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας, Βοιωτὰς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν· loquitur de pugna Leuctrica. Dinarchus adu. Demoſthenem: τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν απορθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον. Archidamus apud Iſocratem p. m. 245. ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις, ὀλίγοι πώποτε κρείττονες ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον. de *Laconica* loquitur. Aeſchines κατὰ Τιμάρχου, p. 25. οὐ πόλιν (l. πολὺν) χρόνον τὴν Σπάρτην απορθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. Thucydides quoque ad hanc Lacedaemoniorum felicitatem adludit lib. VIII. ſegm. 24. et Max. Tyrius Diſſert. XXXIII. p. 346. Edit. Cantabr. vocat *Spartam* πόλιν ἀθέατον πολεμίων, ἀθέατον ξενικῶν ἀσπίδων. vnde Xenophon narrat, Ελλην. lib. VI, p. 608. A. poſt pugnam Leuctricam, quando Thebani Laconicam vaſtabant, mulieres Spartanas *ne fumum quidem aſpicere ſuſtinuiſſe*, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίους, *quippe quae hoſtes numquam vidiſſent.* et magnus inde honor Thebanis, ὅτι πεπορθηκότες τὴν χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφαίνοντο, vt refert Idem Ελλην. VII. p. 621. Patet iam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedaemonii. Sit igitur vt *Laconica*, ſecundum Epaminondae dictum, ἀπόρθητος et ἀδήωτος fuerit per 500 annos, nempe vsque ad pugnam Leuctricam, ſeu Olympiad. CII: Iuſtinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) *Spartanorum agros vaſtaſſe*, et *to-*

προορᾶσθαι. ὃ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τῶ παρόντος βελτίων. ὃ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν, ἀλλ' οἰκείας· ὃδ' ἀναμεῖναι, ἕως ἂν ἐπ' αὐτὺς ἡμᾶς [12] αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων [13] ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν τύτων ὕβριν κωλύσαι. τίς γὰρ ὐκ ἂν ἐνορῶν [14] ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλυς πολέμῳ μεγάλυς αὐτὺς γεγενημένυς; ὧν ὃ μόνον αἰσχρῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ δεινὰ

tam Spartam depraedatam esse, refellitur a *Perizonio* ad Aeliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib. IV, 41. narrat, *Messenios*, anno VII Belli Peloponnesiaci, seu Olympiad. LXXXVIII, 4. *agrum Laconicum latrociniis infestasse* (ἐλήϊζον,) *maximisque maleficiis affecisse*. et notat rem hanc *nouam* Lacedaemoniis contigisse: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς (potius ἀπαθεῖς) ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας, καὶ τῶ τοιύτῳ πολέμῳ, — οὐ ῥᾳδίως ἔφερον· *Lacedaemonii vero, quod superiore tempore latrocinia et huiusmodi bellum non experti fuerant, aegre ferebant.* vide et V, 14. vbi iterum meminit λῃστευομένης τῆς χώρας. Non igitur, vt videtur, ἀδήωτος *Laconica* vsque ad tempora Epaminondae. nisi dicendum sit, has incursiones non adeo magni momenti fuisse, nec inter *vastationes* numerari dignas. Sed ad Lysiam. Infra, pro ἐνορῶν *Stephanus* coniicit ἐνορῷ vel ἐνορώη. vltimum verius puto. MARKLAND.

Dedi τρόποις pro vulgari τόποις. Pro κεκτῆσθαι, malim κεκτήσεσθαι in futuro tertio.

12. ἕως ἂν ἐπ' αὐτὺς ἡμᾶς] particulam ἂν, qua vulgati carent, addidi.

13. ἀμφοτέρων] regis Persarum puta, et Dionysii.

14. ἐνορῶν] hic deest parum quid, fort. leg est τίς γὰρ ὐκ ἂν ἐντρέποιτο ὁρῶν. *ecquem enim non pudeat videntem?* Ad πολέμῳ subauditur ἡμῶν. αὐτὺς redit ad hostes communes Graeciae modo nominatos.

δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἕλλησιν ἀδεμία αὐτῶν τιμωρία.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

V. Dionyſ. Halic. in Lyſia.

Ὅτε ἐνομίζομεν [1], ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὸν ἐπιγινομένους ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ ἔστι τοὺς κακῶς πεπονθότας, καὶ ἀμφοτέρων [2] πεπειραμένους, ἐξαπατῆσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν, οἵπερ καὶ πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν ἃ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων, ὅτι πάντων εἰσὶν [3] ἐπιλησμονέστατοι, ἢ πάσχειν [4] ἑτοιμότα-

1. Ὅτε ἐνομίζομεν etc.] *Stephanus* coniicit νομίζομεν· opinor, quia ſequitur ζητοῦσι, in Praeſenti. ſed nihil muta. ſic enim loquitur Orat. XXVIII. ὅταν γὰρ ἡγησαμεθα σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πασχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. MARKL.

2. ἀμφοτέρων] oligarchiae puta atque democratiae.

3. ὅτι πάντων εισιν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἑτοιμότατοι] Lego, εσε, *eſtis:* praeceſſit enim ὑμῶν. Pro ἢ πάσχειν, *Stephanus* οἱ πάσχειν. ſi cogitaſſet vir maximus corruptam eſſe vocem εἰσὶν, nihil praeterea mutatum iſſet. ſententia eſt maxime perſpicua: *eſtis omnium hominum obliuioſiſſimi, vel male pati paratiſſimi.* MARKL.

τοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ τῇ μὲν τύχῃ τῶν ἐκ Πειραιῶς [5] πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ, τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τὶ ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν, εἰ χειροτονοῦντες [6] ὑμᾶς [7] αὐτοὺς καταδουλώσεσθε; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτε ἡλικίᾳ [8], ὅτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ'

Aut ἐστὲ eſt leg. aut ἐνίων addendum poſt ἀκροωμένων. veſtrum autem, qui me auditis, quosdam miror eſſe mortalium omnium aut obliuioſiſſimos, aut paratiſſimos ad mala patiendum.

4. ἢ πάσχειν] οἱ πάσχειν. Steph. et MSS. Dionyſ. F. ὑμῶν δὲ τῶν ἀκροωμένων (i. e. θαυμάζω) ὅτι πάντων ἐστε ἐπιλησμονέστατοι, καὶ πάσχειν ἑτοιμότατοι κ. τ. λ. T.

5. τῶν ἐκ πειραιῶς] praepoſitionem, qua vulgatae carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum ſic legi τῇ μὲν τύχῃ τοῖς ἐκ πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ τοῖς ἐξ ἄστεος.

6. χειροτονοῦντες] idem eſt, ac ſi dixiſſet εἰ αὐτοὶ χειροτονεῖτε τοὺς μέλλοντας ὑμᾶς καταδουλώσεσθαι.

7. ὑμᾶς] ὑμεῖς. Schott. veritus nimirum

Primo ne medium, medio ne diſcrepet imum.

Atque id profecto cauit ſedulo. TAYLOR.

8. ὅτε γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ' ἀμφότερα etc.] Idem Heros: ὅτε ἡλικίᾳ, ὅτε γένει ἀπελαυνόμενος, etc. ſequitur enim ἀμφότερα, quae *duo* Antecedentia poſtulat. Sed ſi argumentum Orationis ſpectes, aptius videbitur ὅτε πλούτῳ, ὅτε γένει. Phormiſii enim ψήφισμα, ſi perlatum fuiſſet, excluſurum erat a republica Quinque millia *pauperum* et *plebeiorum* ciuium. huic ſe opponit Orator, *diues*, (*aetas* enim non adeo ad rem praeſentem) et *nobilis* quidam Athenienſis, pro quo hanc Orationem ſcripſit Lyſias. Quod vero *Stephanus* in marginem Edit. ſuae ex Coniectura retulerat, id *Sylburgius* quaſi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. MARKLAND.

ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν, ἡγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι. ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ συμμάχους ἐκτησάμεθα [10], οὐχ ὅπως [11] ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν

Mmm 4 διενοού-

ὅτε ἡλικίᾳ] duo haec vocabula, quae vulgatis desunt, addidi, quamquam dubia auctoritate.

9. ἐπεὶ ὅτε καὶ] malim ἐπεὶ καὶ ὅτε.

10. ἐκτησάμεθα] sic dedi, pro vulgari ἐκτήμεθα.

11. οὐχ ὅτως κ. τ. λ.] οὐχ οπως ἵνα Ἀθηναιον τινὰ ποιήσωμεν. Steph. et MSS. *Dionysii*, secundum editores, ni hic, vti et alibi forsan, *Stephani* diuinationes pro Manuscriptorum Codd. lectione accipiant. ου τουτο μονον ἵνα Ἀθηναίων ταυτα ποιήσωμεν διενοούμεθα. *Schottii Obseruatt. human.* IV. 9. TAYLOR.

οὐχ ὅτως ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν διενοούμεθα, etc.] Recte *Stephanus*, οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναῖον τινα. Sed quid est ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris aduersa fronte pugnat. Scribo, ἀπολέσωμεν. sequitur enim, νυνὶ δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολλύμεν; *nunc vero*, non modò nouos non adsciscemus, sed *etiam illos, qui iam sunt ciues, amittemus?* Orat. XIII. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν. Andocides de Myster. p. 19. καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας — ἀπόλλυτε. apposite. Dicit Lysias: Istis duris temporibus tam longe abfuimus a cogitatione et consilio *amittendi* quemquam ciuem Athenienſem, vt etiam ius ἐπιγαμίας Euboeensibus concesserimus, vt inde nouorum ciuium accessione Respublica firmaretur. MARKL.

Pro vulgari οὐχ ὅτως dedi οὐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἄπολιν cernere. nam α postrema litera facile potuit e proximo insequente vocabulo adhaerescere. Leg. ergo οὐχ ὅπως, ἵνα ἄπολιν Ἀθην.

διενοήμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιήμεθα· νῦν δὲ καὶ τὰς ὑπαρχοντας πολίτας * ἀπελοῦμεν [12]; ἢν, ἂν ἔμοιγε πειθώμεθα, ἀδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὁπλίτας πολλὰς καὶ ἱππέας καὶ τοξότας· ὧν ὑμεῖς ἀντεχόμενοι, βεβαίως δημοκρατήσεσθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμμάχοις ἔσεσθε· ἐπίσασθε γὰρ [13] ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις, καὶ ἃ τὰς γῆν κεκτημένας ἔχοντας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολλὰς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, ἃς ὁ δῆμος καταγαγὼν, ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης ἢν ἐτόλμησε μετασχὼν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθησθε, ἃ τὰς εὑερ-

12. ἀπελῶμεν] ſic dedi de meo, (quod idem eſt, atque ἀπελάσομεν *expellemus*) pro vulgari ἀπολῶμεν.

13. ἐπίσασθε κ. τ. λ.] ἐπίσασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τὰς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omiſſis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. *Id. ibid.* TAYLOR.

καὶ ἃ τὰς etc.] Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum ſupra, ἐπίσασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V, 35. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νύμφιος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. vbi καὶ, ita poſitum, nulli neque Vſui, neque Venuſtati inſeruit. Repone: ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν etc. et ita plane Matthaeus IX, 15. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν. et Marcus II, 20. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. MARKLAND.

Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστέρους deeſſe ſuſpicor δεῖν εἶναι.

εὐεργέτας καθὸ δύνασθε τῆς πατρίδος ἀποφερήσετε· ἀδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων, ἀδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἱ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δήμῳ πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· ἅπερ[14] κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν· εἶτα[15] τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι τίς

14. ἅπερ dedi, pro vulgari ὅπερ.

15. εἶτα κ. τ. λ.] εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἐρῶσι τίς ἔσαι κ. τ. λ. SCHOTT.

εἶτα τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶσι τίς ἔσαι σωτηρία etc.] Deprauatiſſima ſunt haec. Recte autem vidit *Schottus* aliquid deeſſe: ideo ſupplet ac legit εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἐρῶσι, τίς ἔσαι etc. Forte ita legendum et diſtinguendum: εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἐρωτῶσι, Τίς ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν, ἔγωγε τούτοις εἰπεῖν ἀξιῶ, Τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν; *deinde iis, qui facultatibus noſtris inhiant, ſi quaerant, Quaenam ſalus erit ciuitati, niſi fecerimus ea, quae Lacedaemonii iubent; ego viciſſim dicere aequum puto, Quid populo ſupererit, ſi quae iſti iubent fecerimus?* Non dubitari poteſt, quin deſit ἐπιθυμοῦσιν, propter iſta, τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων: et paulo ante dixerat, eodem ſenſu, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν: vnde forte omiſſa haec vox, propter viciniam; quod aliquoties fit. ἃ Λακεδαιμόνιοι *Stephano* debetur. Pro ἐγὼ δὲ lego ἔγωγε: tametſi iſtud ferri poſſit. *Stephanus* pro τούτοις legit τούτους. MARKLAND.

Videtur leg. εἶτα οἱ τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶντες ἐρωτῶσι, τίς ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν, ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. et ſic ex parte quoque correxi.

ἔσαι σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν ἃ Λακεδαιμόνιοι [15] b. κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ τούτους [16] εἰπεῖν ἀξιῶ τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν, ἢ φανερῶς ἡμῶν αὐτῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν μὴ πείθω [17], ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον· ὁρῶ δὲ Ἀργείους καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, τὴν αὐτῶν οἰκείας, τοὺς μὲν, ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ, ἐγγὺς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν ὀλίγῳ ἡμῶν πλείους, τοὺς δὲ ὀλίγῳ τρισχιλίους ὄντας. ἴσασι [18] γὰρ, ὅτι κἂν πολλάκις εἰς τὴν τούτων [19] ἐμβάλωσι, πολλάκις

15 b. Λακεδαιμονίοις] α Λακεδαιμονιοι κελεύουσιν. Steph. ποιησαιμεν Λακεδαιμονίοις α κελεύσιν, vel ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις τα κελευόμενα. Sylburg. ποιησομεν. Scalig. TAYLOR.

16. τούτους dedi, pro vulgari τούτοις.

17. ἐὰν μὲν πείθω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον.] Steph. ἐὰν μὴ πείθω. Sed non de *ſe* ſolo loquitur Orator, de *omnibus* vero Athenienſibus. vnde verum puto, ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν πεισθῶμεν, ἀμφοτέροις κοινὸν ἂν εἶναι κίνδυνον· *reor enim, ſi ita faciamus, vtriſque commune periculum futurum:* id eſt, Lacedaemoniis aeque ac nobis: non illi immunes erunt periculi, ſi nos arma capere, atque vrbem *defendere* nobis perſuaderi ſinamus. Hoc voluiſſe Oratorem, (nempe, bello *Defenſiuo* vti) ſequentia Argiuorum et Mantinenſium atque ipſorum etiam Athenienſium exempla euincunt. ἂν εἶναι pro εἶσεσθαι, vt paſſim. MARKLAND.

Pro μὲν dedi μὴ. quod ſi autem ſeruandum ſit μὲν, leg. erit ſic ἐὰν μὲν πείθω, ἑτοίμην ἀμφοτέροις εἶναι τὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μὴ, κοινὸν εἶναι τὸν κίνδυνον.

18. ἴσασι] Lacedaemonii puta.

19. τούτων] Argiuorum et Mantineenſium.

λάκις [20] αὐτοῖς ἀπαντήσονται [21] ὅπλα λαβόντες. ὥστε καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς [22] δοκεῖ εἶναι, ἐὰν μὲν νικήσωσι, τούτους καταδουλώσεσθαί γε [23], ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτοὺς τῶν ὑπαρχόντων [24] ἀγαθῶν ἀποστερῆσαι. ὅσῳ δ' ἂν ἄμεινον πράττωσι [25], τοσούτῳ [26] ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν. εἴχομεν δὲ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην, ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδοκοῦμεν καλῶς βουλεύεσθαι, περιορῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, ἡγούμενοι δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι. ἄξιον γὰρ ἦν, ὀλίγων ἀμελοῦντας, πολλῶν ἀγαθῶν στερίσκεσθαι. νῦν δὲ ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἁπάντων μάχῃ ἐστερήμεθα, ἡ δὲ πατρὶς ἡμῶν [27] λέλειπται, ἴσμεν, ὅτι ὁ κίνδυνος ἔτος μόνος

20. πολλάκις] secundi loco malim τοσαυτάκις. *toties*.

21. ἀπαντήσονται] Argiui puta et Mantineenses.

22. αὐτοῖς] Lacedaemoniis.

23. νικήσωσι, τούτους καταδουλώσεσθαί γε] sic leg. et distinguendum videtur νικήσωσι τούτους, ἢ καταδουλώσεσθαί γε. Si vincant (Lacedaemonii) hos (Argiuos et Mantineenses) non tamen hoc se consecuturos, vt illos in seruitutem redigant.

24. τῶν ὑπαρχόντων] articulum, quo vulgatae carent, addidi.

25. πράττωσι] Lacedaemonii.

26. τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν.] Lege ἐπιθυμῆσαι, ita postulante constructione, vt καταδουλώσασθαι, (sic enim legendum, non καταδουλώσεσθαι) et ἀποστερῆσαι. *Stephanus* inserit μᾶλλον post τοσούτῳ. non necessarium forte, cum tam vsitata sit istius vocis Ellipsis. MARKL.

Post τοσούτῳ, non μᾶλλον, sed potius ἧττον addendum videtur, *hoc minus cupiunt*; et μιᾷ post ἁπάντων. versu penult.

27. ἡμῶν λέλειπται] malim ἡμῖν μόνη λέλ.

νος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας. ἀλλὰ γὰρ χρὴ [28] ἀναμνησθέντας, ὅτι ἤδη καὶ ἑτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες, ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι· πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἕσεσθαι [29]. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη [30], ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτε μὲν ἐφεύγομεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελθόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. ὑπὲρ αἰσχρὸν [31] εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνευον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν;

28. ἀλλὰ γὰρ χρὴ] mediam vocem, qua vulgatae carent, addidi.

29. ἕσεσθαι] Pro ἐλεύσεσθαι. Vel vt alii, καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἕσεσθαι. TAYLOR.

30. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. τ. λ.] V. *Aristot. Rhetor.* II. 24. TAYLOR.

31. οὐκοῦν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Alii sine interrogatione legunt, atque interpretantur, *Turpe igitur foret*, etc. *Hudſ.* TAYLOR.

Lysiae Voluminis primi

FINIS.

5784963

Digitized by Google

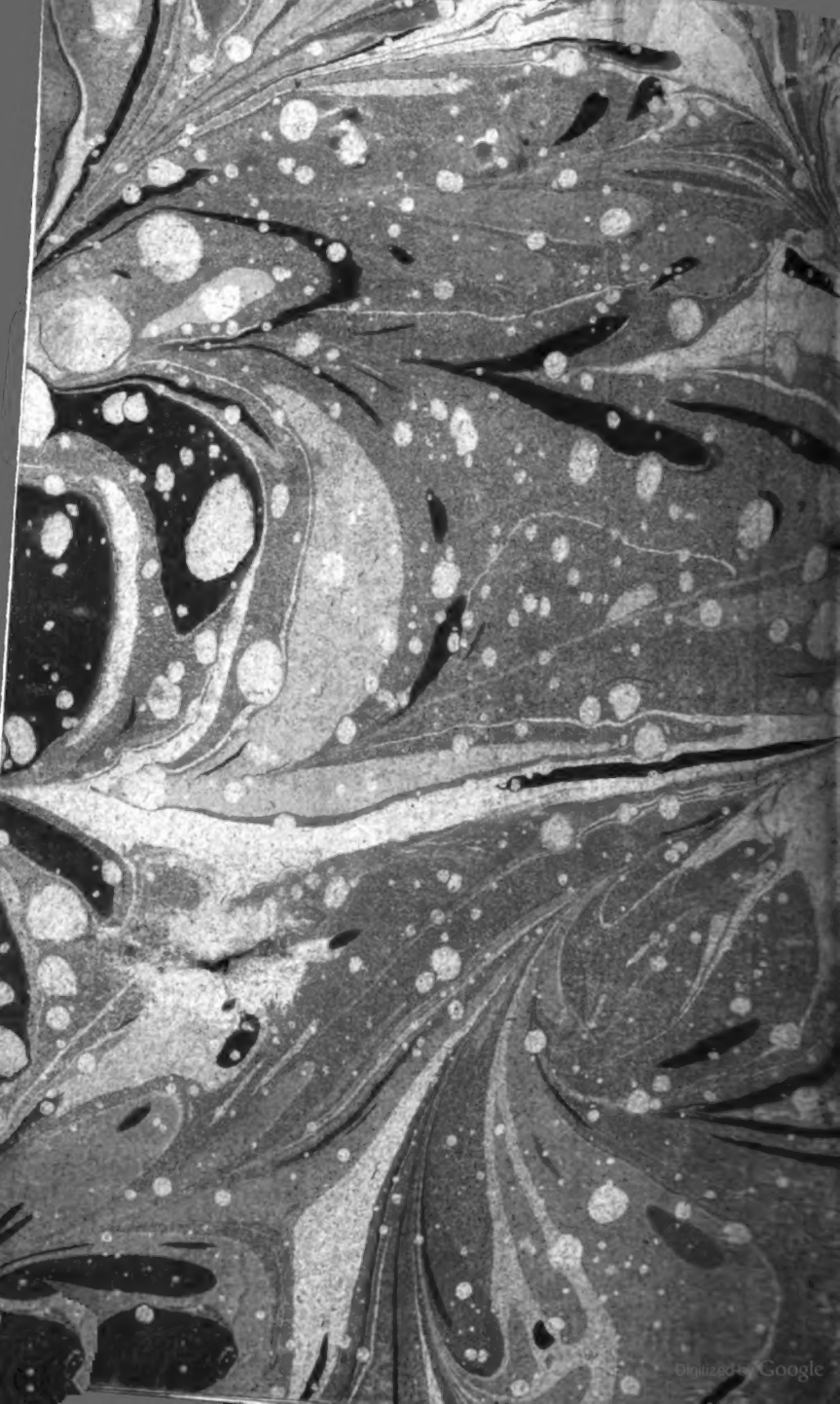
Digitized by Google